

RITUALS AND RIVALRY:

AN APPLICATION OF SOCIAL IDENTITY THEORY ON SOCCER SPECTATORSHIP

KRISTOFFER BØDKER
MASTER'S THESIS (CBCM01001E)
MSC. BRAND & COMMUNICATIONS MANAGEMENT
JANUARY 15th 2018
BORISLAV UZELAC
181.696 CHARACTERS, 79,8 PAGES

Thank you, Sunny.

hvj

Abstract

Live spectators are an important component of the product that sports clubs around the world are offering. In addition to the economic benefits from having spectators at sports games, such as the sales of tickets, merchandise or food, they create an atmosphere that can enhance value of the product. Attracting and retaining sports spectators are therefore important aspects of the business for any given sports club. Most research into sports consumption and spectatorship has been conducted in intercollegiate athletics or North American sports, and have been quantitative in nature. Little research has been conducted on spectators of the biggest sport in the world, soccer, especially using a qualitative approach. Similarly, few theoretical frameworks have been applied, that seek to explain soccer spectatorship.

Through the application of Social Identity Theory, this paper looks at the importance of identity, intergroup comparisons and intragroup relations in relation to spectatorship, which is argued to potentially manifest itself as the phenomena of rituals and rivalry. Asking “*how can soccer spectatorship be explained from a social identity perspective focusing on rituals and rivalry?*”, this paper applies an interpretive phenomenological approach to the research question. Hence, the experiences of ten respondents from each of the two major rivalling Danish soccer clubs, are analysed hermeneutically.

The findings of this study suggest that spectatorship is the hedonic consumption of an emotional experience and that the emotional intensity is reliant on individual identity in relation to the club and to other spectators. Hence, club-related identity is argued primarily relevant for fandom, while self-evaluated spectator-identity is what causes spectators to be more or less involved. Highly involved spectators are primarily concerned with the social experience and they seek to participate in spectator rituals in order to enact that identity, which creates stadium atmosphere. Less involved spectators are primarily concerned with the on-field play. While intergroup comparisons are argued to intensify the emotional response to spectating, intragroup relations may cause self-evaluation to be either enhanced or deterred depending on the perception of other in-groups.

Based on the findings, the managerial implications suggest that sports marketers and managers extensively consider the identity of their club’s brand, find a common enemy, and ensure that their identities are contrasting. Furthermore, the importance of stadium facilities, activating the atmosphere, and building a bridge between spectators are amongst possible topics of attention for managers.

Table of Contents

Abstract	i
1. Introduction	1
2. Theoretical Framework	3
2.1 <i>Sports Spectator Scales</i>	3
2.2 <i>Motivation and Identity</i>	5
2.3 <i>Social Identity Theory</i>	7
2.3.1 Rituals	8
2.3.2 Rivalry	11
2.3.2.1 Basking in Reflected Glory	13
2.3.2.2 Schadenfreude	14
2.4 <i>Theoretical Application and Research Question</i>	15
3. Methodology	16
3.1 <i>Philosophy of Science</i>	16
3.1.1 Phenomenology	17
3.2 <i>Research Design</i>	17
3.2.1 Sampling Procedure	19
3.2.1.1 Sample Size and Description	20
3.2.1.2 Ethical Considerations	20
3.2.2 Data Collection Procedure	21
3.2.2.1 Phenomenological Interviewing	22
3.2.3 Hermeneutic Data Analysis	25
3.2.3.1 Trustworthiness and Authenticity	28
4. Findings	30
4.1 <i>Socialization</i>	30
4.1.1 To Support or not Support	30
4.1.2 Proximity	31
4.2 <i>A Social Experience</i>	31
4.3 <i>Identity</i>	33
4.3.1 Club-related identity	34
4.3.2 Spectator identity	35
4.4 <i>Rivalry</i>	36
4.4.1 Unprompted Comparison	36
4.4.2 Enjoying to Hate	37
4.4.3 Intensified Emotions	38
4.4.4 BIRG and Schadenfreude	39
4.5 <i>The Collective</i>	40
4.5.1 Atmosphere	41
4.5.2 Code of conduct	42
4.5.3 Intragroup Differences	43
4.5.3.1 Hooligans	45
4.6 <i>Life Cycles</i>	46
4.7 <i>Synopsis of Findings</i>	48

5. Discussion	50
5.1 <i>An Emotional Experience</i>	50
5.2 <i>Identification</i>	51
5.2.1 <i>Rituals</i>	52
5.3 <i>Social Comparison</i>	54
5.3.1 <i>Rivalry</i>	55
5.4 <i>Psychological Distinctiveness</i>	57
6. Conclusion	58
6.1 <i>Managerial Implications</i>	59
6.1.1 <i>Create an Identity</i>	59
6.1.2 <i>Find an Enemy</i>	60
6.1.3 <i>Activate the Atmosphere</i>	60
6.1.4 <i>Build a Bridge</i>	62
6.2 <i>Limitations and Future Research</i>	63
7. References	65
<i>NB: Appendices in separate booklet</i>	

1. Introduction

Sports are important to many people. Beyond the obvious health benefits of participation, sports can be aesthetically engaging and entertaining to the point where they could be considered an art form. Also, sports are business. Soccer¹ clubs for instance, are structured like most other private organisations, with boards, CEO's, CFO's, marketing departments, customer service and so forth, working within the same legal context (Guzmán & Morrow, 2007: 309). According to a 2012 study by the European Commission, Directorate-General Education and Culture: "The share of sport in European value added is comparable to the share of agriculture, forestry, and fishing combined [...] Every sixtieth Euro generated and earned in the European Union is sport-related" (SpEA, 2012: 78). In the context of branding, nation branding expert, Simon Anholt, argues that sports events such as the World Cups and Olympics are capable of enhancing a city's global awareness, reputation and brand (Anholt, 2007: 108). Sports are more than just a game.

Soccer is the biggest sport in the world. According to the latest largescale survey by the Fédération Internationale de Football Association, approximately 270 million people worldwide are actively engaged in the sport (FIFA, 2007). In Denmark, soccer is likewise the biggest sport, with 10% of the population being a member of an organised soccer club (Danmarks Statistik, 2015). Nonetheless, in 2016, soccer spectatorship² in the Danish Superliga, the highest soccer league in Denmark, recorded its worst attendance in 15 years, averaging 6000 spectators per game. This is an 18% year-on-year decrease (Haarløv, 2016).

One argument for this trend is the impact of live television coverage on attendance (Allan, 2004; Allan & Roy, 2008). Due to the increasing ability of broadcasters to deliver an extraordinary TV-experience and reach a global audience, TV viewers have been prioritized, which has been lucrative for some soccer leagues: For the seasons from 2016 to 2019, TV rights for the English Premier League were sold to Sky Sports for \$14 billion. (ESPN, 2016). However, if fewer people attend games and opt for the TV-experience (as documented by Baimbridge, Cameron & Dawson, 1996), the TV-experience will also be deteriorated: "A form of double jeopardy exists – sports that attract small crowds are unlikely to attract large sponsorship deals or negotiate lucrative television rights, further reinforcing the sport's low profile and its unattractiveness for sponsors" (Samra & Wos, 2014: 267). Furthermore, as Kotler argued, the atmosphere of a place can be more influential than the product itself (1973: 48). Although Kotler was referring to a retailing sphere, sports stadium atmosphere has been identified as an important value-creating element of sports events. Hence, spectators who attend sports events partake in the co-creation of the product of soccer, the match (Byon, Zhang & Baker, 2013: 239), by creating an influential atmosphere capable of either enhancing or reducing the perceived value of the event (Chen, Lin & Chiu, 2013: 200; Horbel, Popp, Woratschek &

---

¹ Using the American name, soccer, for European football, in order to not for readers to confuse it with American football.

² Spectatorship is in this context covering live attendance and not television viewers.

Wilson, 2016: 516). Thus, active spectators are instrumental in the creation of product value, also for the passive viewers at home (Horbel et al., 2016: 525). Players and referees are also argued to be influenced by the presence of spectators, which is likely to have an impact on the outcome of matches (Greer, 1983: 257). Thus, attracting and retaining active spectators are key components to the success of sports organizations, and understanding what motivates their decision to attend, or not attend, is therefore crucial (Choi, Martin, Park & Yoh, 2009: 266; Samra & Wos, 2014: 267; Santos & Rios, 2016: 58). Considering the decrease in spectators for the Danish Superliga, this paper seeks to have practical relevance for sports marketers of Danish soccer clubs who are seeking a better understanding of spectators.

Previous studies on sports spectatorship have been conducted on either intercollegiate athletics or predominantly North American sports (i.e. Choi et al., 2009; Kim & Trail, 2011; Pritchard, Funk & Alexandris, 2009; Trail & James, 2001). Within the context of soccer, Santos and Rios developed the most recent scale of spectators' motivations to attend games, by surveying active spectators at a third level professional team of a Spanish city (2016: 63), while Rocha and Fleury surveyed soccer interested Brazilians when exploring the structural relationship between constraints and intentions to attend games in Brazil (2017: 498). However, these, as well as the majority of the studies before them, have been using a quantitative approach to understanding consumer behaviour (Funk et al., 2012: 358). Only one academic paper (Master Thesis) was found that investigated the motivational factors for spectators (Olsen, 2010) specifically in the context of the Danish soccer league. However, this was again a quantitative study, and it was not peer reviewed. Using a qualitative approach to gain a more in-depth understanding of Danish soccer spectators, this study seeks to fill a gap in academic literature, while exploring and explaining spectatorship with the application of a theoretical framework.

With the theoretical application of Social Identity Theory, this paper attempts to explore and explain soccer spectatorship by understanding intergroup comparisons and intragroup relations (Tajfel and Turner, 1979). Intergroup comparisons are understood as the social comparisons between perceived in-groups and out-groups, while intragroup relations are how the individual relates to others within a group (Brewer & Gardner, 1996; Brewer & Weber, 1994). Based on the theoretical investigation, the phenomena of rituals and rivalry have been found especially appropriate to study, proposing the following research question: *How can soccer spectatorship be explained from a social identity perspective focusing on rituals and rivalry?*

The question will be studied through in-depth interviews with 20 respondents. The methodology is phenomenological, in the sub-branch of interpretive phenomenology, using a hermeneutical approach to analysing the data (Holroyd, 2007: 6; Pietkiewicz & Smith, 2012: 362).

2. Theoretical Framework

Over the past two decades, several studies have been conducted that sought to explain the factors affecting sports attendance behaviour. To date, the social-psychological perspective (Sloan, 1989) has been the dominant approach in explaining the attitude and behaviours of sports consumers (Funk, Beaton & Alexandris, 2012: 356), leading to the development of several scales examining the relationship between motives and sports event attendance (Funk, Mahony & Ridinger, 2002; Kahle, Kambara & Rose, 1996; Santos & Rios, 2016; Sloan, 1989; Trail & James, 2001; Wann, 1995). This has revealed that motives are represented as a wide range of experiences, socio-cultural factors and personality traits (Funk et al., 2012: 358). However, the research into sports consumption has primarily been driven by a quantitative approach. Hence, constructs have been divided into smaller representative dimensions and over 40 different motives have been proposed within the sports literature, which are supposed to predict sports consumption behaviour, being a spectator, or being a fan (Trail & James, 2015: 178). As the majority of the research has explained low amounts of variance in attendance behaviour (Kim & Trail, 2011: 58; Santos & Rios, 2016: 60), Funk et al. discuss the appropriateness of this approach to understanding motivation: “As in the vast majority of research reviewed, Funk et al. failed to place their study within a broader theoretical framework of motivation to aid in understanding the “why” of sports consumer behaviour. In addition, previous efforts tend to rely upon the multi-attribute characteristics of the survey instrument used to measure motives as the theoretical foundation for the research” (2012: 358). With this in mind, this paper will construct a theoretical framework with which spectatorship can be explored.

This theory section will first introduce some of the spectatorship scales that have been developed, as they provide valuable insights that have guided the further selection of the used theoretical framework. A brief review of the most notable research prior done on sports spectatorship will be given to highlight the dominance of the quantitative approach within the subject (Funk et al., 2012). Then, it is found appropriate to define what is understood by motivation and argue for its relation to consumer identities (Belk, 1988), which leads to the application of social identity theory. Social identity is then specifically discussed in relation to rituals and rivalries. For rituals, the notion of ritualised religious ceremonies as proposed by French sociologist Émile Durkheim (1912/1995) is related to the description of Danish soccer spectator behaviour by Peitersen (2009). For rivalry, intergroup competition as proposed by social identity theory, is related to sports- and brand rivalries as inspired by Havard (2014) and Dalakas & Melancon (2012).

2.1 Sports Spectator Scales

The main body of research into sports event attendance began in 1987, when Sloan, Bates, Davis and Schweiger presented a sports consumer motivation measure they coined Sports Need for Achievement and

Power Scale (SNAPS). Sloan et al., grouped the motives of sports spectators into five categories: Salubrious effects, stress and stimulation seeking, catharsis and aggression, entertainment and achievement seeking. However, many of the factors Sloan et al. theorised lacked empirical support (Mahony et al., 2002: 3), with the exception of the relationship between achievement seeking and sports consumption.

Subsequently, a second attempt was made by Wann et al., (1995) who developed the Sport Fan Motivation Scale (SFMS); a 23-item Likert-scale with eight factors: Escape, economic (gambling), eustress, self-esteem, group affiliation, entertainment, family needs and aesthetics. Even though no indication as to how the scale items were generated was given, the testing of the SFMS indicated a fit between them, and their subsequent factors and had internal reliability (Wann et al., 1995). However, according to a review by Trail and James, the scale's criterion validity and construct validity were not satisfactorily established and the psychometric properties were argued inadequate (2001: 113).

Through the 1990s and early 2000s, several scales were being developed that all argued to explain some of the variance in spectator attendance studying different sports and applying different constructs, such as Funk et al., studying attendees at a women's soccer tournament (2002), Trail and James studying ticket season holders at Major League Baseball (2001) or Mahoney et al., studying attendees at the Japanese Soccer League (2002). Following this, a prominent group of researchers decided to reduce the set of motives to a manageable number (James, Trail, Wann, Funk & Zhang, 2006). After analysing several data sets that included all the motives from the different scales developed (Sport Fan Motivation Scale, Motivation Scale for Sport Consumption, Sport Interest Inventory, Sport Spectator Motivation Scale, Motivation Factors for Spectator and Participants and J. League Spectator Scale), they concluded that there were five motives across the measurement scales that were consistent and distinct: Vicarious achievement, escape, social interaction, drama, and aesthetics (Ibid.). The researchers analysed the dimensions that represented being interested or attached to the team, coach, players, etc., separately and found that there were three distinct dimensions: Interest in the team, interest in the player, and interest in the sport (Ibid.). An important point was made in understanding that the variance from sport to sport may be significant and that each individual sport needs its own scale.

In the context of soccer, Santos and Rios recently developed the Attendance Motivations Scale (AMS) (2016) by reviewing previous research and frameworks such as the MSSC (Trail & James, 2001) and the Sport Interest Inventory (SII) (Funk, Mahony, Nakazawa & Hirakawa, 2001). Their intention with the AMS was to explain more of the motivations for spectatorship than the highest level of 47% thus far explained (Santos & Rios, 2016: 60). The AMS consisted of six constructs: Escape, aesthetics, socialization, excitement, identification, and connection to the team/athlete and explained 67.47% of variance in

attendance (Ibid.). The exploratory factor analysis suggested that team identification, team support and socialization share the same construct, called *connection to the team and its environment* (2016: 64-65). This construct, together with the escape construct, showed the highest amount of variance extracted (0.49 and 0.74, respectively).

Hence, at this point in time, the studies into motives in sports consumer research have typically involved two fundamental steps: 1) the development of a comprehensive list of factors that researchers believe will lead to the behaviours of interest, and 2) the examination of the relationship between these factors and the behaviours of consumers (Mahoney et al., 2002: 3). This micro approach to the motivation of sports consumption has only led to a bewildering number of factors differing from study to study and from sport to sport (see Appendix A), without understanding the ‘why’ of the consumer (Funk et al., 2012: 358).

Instead, a complex construct such as motivation should be approached with a macro perspective, providing an overarching theoretical framework, which is missing in the previously applied micro perspective (Karakaya et al., 2016: 325). Hence, research into the subject of sports spectatorship should increasingly be based on a theoretical foundation capable of explaining attitudes and behaviour (Funk et al., 2012: 358), which is what this study will aim to do.

2.2 Motivation and Identity

The variables mentioned in previously created scales have typically been addressed as motives, with little clarification or agreement about what this motivation is intended to represent (Funk et al., 2012: 356). Thus, while being termed motives, they could also be categorised as needs, values or goals (Trail & James, 2015: 200). For instance, the motive of vicarious achievement, as proposed by James et al., (2006), is actually a *need* for vicarious achievement (Trail & James, 2015: 200), while the motive of socialization, as proposed by Santos and Rios (2016: 59), is based on the psychological need as proposed by Maslow (1943). Hence, there are many different perspectives on motivation, each with their own underlying assumptions suited to certain paradigms (see Barker, 2005). It is deemed beyond the scope of this paper to compare and contrast the various perspectives on motivation. Instead, the understanding of motivation, guiding this paper, will be put forward.

In this study, motivation is understood as “the energizing of behaviour, and especially to the sources of energy in a particular set of responses that keep them temporarily dominant over others and account for continuity and direction in behaviour” (Hebb, 1955: 244). The definition used in this paper regarding motivation is in line with the paradigm assigned by Funk et al.: “The social and cultural forces present in a given environment exert their influence through the socially constructed, conscious thoughts of an

individual. That is, the conscious reasons for an individual deciding to act in one way or another are shaped by that individual's perception and interpretation of the environment it finds itself in. These conscious reasons for behaving in a particular manner are then what we refer to as the individual's motives" (2012: 357). While Funk et al. define this perspective as an "organismic approach" (2012: 356), the understanding of knowledge as inherently constructed and interpretive, is in line with the paradigm guiding this paper, which will be further explained in the chapter 3.

As noted earlier, theorizing the source that energizes and directs behaviour has been an issue in the literature on sports attendance motivation (Funk et al., 2012: 356) A limited number of different theoretical concepts have been applied, such as Maslow's Hierarchy of Needs, in which sports consumers are argued to be motivated by either belongingness, self-esteem, or self-actualization (i.e. Kim & Trail, 2011: 57; Neale, 2006: 42; Sack, Singh & DiPaolo, 2009). Other applied concepts are the Escape Seeking Model, in which spectators are argued to be motivated by the desire to escape the day-to-day environment (Iso-Ahola, 1980) and the Self Determination Theory, in which motivation is argued to be regulated by intrinsic and extrinsic factors that are energized by either the need for control or autonomy (i.e. Funk et al., 2012).

With the understanding that the products we consume reflect and contribute to our sense of identity and who we are (Belk, 1988), this notion of identity has been found especially applicable to sports spectatorship (Karakaya et al., 2016: 323; Trail, Lee & Anderson, 2017: 28). Soccer fan behaviour is socially visible and involves the relationship to other fans, allowing people to derive satisfaction from enacting that identity (Laverie & Arnett, 2000: 229). Therefore, identity theory has been proposed as a relevant theoretical foundation for explaining sports consumption and attendance behaviour in recent literature (Trail & James, 2015; Trail, Lee & Anderson, 2017). The concept of identity is based on the symbolic interactionism of Mead (1934) in which the self is made up of interdependent and independent, mutually reinforcing and conflicting parts. One definition of identity is the "parts of a self composed of the meanings that persons attach to the multiple roles they typically play in highly differentiated contemporary societies" (Stryker & Burke, 2000: 284). Hence, people may have multiple identity roles (e.g., mother, employee, and fan of a sports team). The specific identity is a set of beliefs about the importance of that role to the individual (Trail, Lee & Anderson, 2017: 29). Trail and James argue that identity theory differentiates from social identity theory by being role based rather than category based (mother instead of Caucasian) (2015: 58). Hence "the reason that we have chosen identity theory rather than social identity theory is because social identity theory does not explain variance within the collective; in other words, it does not explain why fans act differently from each other" (2015: 59). However, this understanding may very well be related to Trail and James' assumption of what constitutes a collective, as there may be intragroup relations, which may influence spectatorship. While social identity theory is often considered a continuum between individual and collective

identity, it can also be understood that intragroup relations are made. This is in line with the proposition of Brewer and Gardner who argue for an interdependent, or relational, self-concept: “defined in terms of relationships with others in specific contexts, and self-worth is derived from appropriate role behaviour” (1996: 85). This can be understood as an intragroup relationship orientation relative to the intergroup comparison orientation, normally attributed to social identity theory (Kramer, Leonardelli & Livingston, 2011: 251). Furthermore, as the main focus of social identity theory lies in its focus on intergroup comparisons (Taylor & Moghaddam, 1994: 61), understanding how individuals compare themselves in relation to other perceived groups, may hold explanatory power.

2.3 Social Identity Theory

Belonging to a group is no longer only a means of survival and reproduction, but also a way for us to understand the world, create meaning, and make decisions (Zajonc & Adelman, 1987: 26). It is therefore not surprising that one of the most pervasive determinants of an individual’s behaviour is the influence of those around them (Burnkrant & Cosineau, 1975: 206). According to social identity theory, people partly define themselves by their memberships and affiliations to various social groups (Tajfel and Turner, 1979: 15). The theory assumes that individuals are motivated to achieve a positive social identity, which is defined as “that part of an individual’s self-concept which derives from his knowledge of his membership in a social group (or groups) together with the value and emotional significance attached to that membership” (Tajfel, 1978: 63). This desire will prompt individuals to make social comparisons between so-called *in-groups* and *out-groups*, with the ultimate aim being to achieve a positive and distinct position for the in-group. Social identity theory is therefore built on the psychological processes of identification, social comparison, and psychological distinctiveness (Taylor & Moghaddam, 1994: 61).

The theory is originally based on a number of experiments primarily conducted by Tajfel and fellow researchers through the 1960s and 1970s, referred to as *minimal group experiments* (Tajfel, 1970). The purpose of these studies was to isolate social categorization as an independent variable and measure its influence, if any, on intergroup behaviour. The general premise of the experiments conducted was for individuals to be aware of two possible group categorizations and knowing which one they belonged to themselves. Accordingly, they were asked to allocate rewards to in-group and out-group members, who they did not know and had never met. The results of these experiments demonstrated that subjects would significantly favour unknown in-group members over unknown out-group members (Tajfel, Flament, Billing & Bundy, 1971: 173).

Social identity theory is, just as identity theory, grounded in the symbolic interaction framework, emphasizing the connection between society, the self, and the role, and making the relationship between

social structures and the self a central aspect to understanding behaviour (Serpe, 1987: 44). This framework builds on the assumption that the self is fundamentally social in nature rather than an isolated psychological unit (Callero, 1985: 203). Categorization is conceived as a basic cognitive tool that allows individuals to structure the social environment and define their place in it (Taylor & Moghaddam, 1994: 83). The knowledge that one belongs to certain groups and the value attached to the group membership, in positive and negative terms, represent the individual's social identity, which forms an important part of the self-concept (Ibid.). Tajfel and Turner conceptualize a group as a collection of individuals who perceive themselves to be members of the same social category by sharing some emotional involvement in a common definition of themselves and achieving some degree of social consensus about the evaluation of their group and their membership in it (1979: 15). Hence, possessions related to an identity are acquired because of their ability to help an individual enact the relevant identity in relation to a group (Karakaya et al., 2016: 326). This helps in explaining how and why individuals choose certain activities in the face of several alternative options (Serpe, 1987: 44).

Identification with a sports team thus involves defining one's identity in terms of one's attachment to a sports team, turning the sports team into an integral part of the self-identity (Dalakas & Melancon, 2012: 52). Sports marketers widely agree that strong identification with a sports team influences several aspects of fans' behaviour, especially regarding the amount of time, money, and effort that a fan invests in a team through for example game attendance or spending on merchandise (Santos & Rios, 2016: 60; Trail & James, 2015: 295; Trail et al., 2017: 30). Still, while social identity theory may briefly have been described in previous literature (Karakaya et al., 2016; Trail & James, 2015) or team identification has been identified as an important indicator of sports event attendance (Kim & Trail, 2010: 206; Santos & Rios, 2016: 66), little attention was paid to the phenomena social identity theory could help explain; how group membership is enacted and the importance of intergroup comparison and intragroup relations (Tajfel & Turner 1979; Taylor & Moghaddam, 1994). The following sections will therefore seek to relate soccer spectatorship to social identity theory by introducing the phenomena of rituals (Durkheim, 1912/1995; McDonald & Karg, 2014) and rivalry (Havard, 2014; Dalakas & Melancon, 2012).

2.3.1 Rituals

“The very act of congregating is an exceptionally powerful stimulant. Once the individuals are gathered together, a sort of electricity is generated from their closeness and that quickly launches them to an extraordinary height of exaltation. Every emotion expressed resonates without interference in consciousness that are wide open to external impressions, each one echoing the others. The initial impulse is thereby amplified each time it is echoed, like an avalanche that grows as it goes along” (Durkheim, 1912/1995: 217-218).

Social identity theory is largely built upon the theories on social order proposed by French sociologist Émile Durkheim (Taylor & Moghaddam, 1994: 80). According to Durkheim, social life can be separated into two distinct phases; in one phase, necessary everyday routine activities are performed with little passion but with the purpose of economic and domestic stability (1912/1995: 215). In direct contrast is the other phase, which removes people from ordinary activities by gathering in ritualized religious ceremonies intended to separate them from the outside world (Ibid.: 216). In this phase, certain social divisions are marked off, certain principles are enacted and emotions can only be expressed collectively (Ibid.: 216-217). The collective expression of emotions is called collective consciousness or collective effervescence (Pickering, 1984: 385), and it is obvious in the world of sports, where spectators gather to be entertained by athletes and cheer for those they identify with: “The emotional conductivity of the mass is very great” (Howard, 1912: 40). According to Scheve & Ismer, rituals are the most explicit accounts of collective emotions in social sciences (2013: 407).

Former frameworks and scales developed to explain attendance include the escape construct, intended to explain the nature of separating oneself from ordinary life (Kim & Trail, 2011; Santos & Rios, 2016: 60). It can also be argued that escape is a universally applicable motive to every activity beyond daily routines, which does not diminish its importance, but may open up to a deeper contextual understanding in relation to soccer spectatorship. Hence, the construct escape itself may not explain the importance of the ritualized activities in relation to attending soccer events (McDonald & Karg, 2014: 294). Here, rituals are understood as the repetition of a fixed sequence of multiple behaviours over time, containing artefacts and symbolism, and inducing high level of involvement (Neale, 2006: 79).

One of the features of the sports industry is the ritualized way in which products are consumed. In a study by McDonald and Karg, the majority of people attending an A-league (Australian soccer) game engaged in ritualized behaviour such as drinking and eating together with friends and family, wearing team shirts and buying merchandise (2014: 302). These rituals primarily took place before or during the game (Ibid.), which is also described in the work by Peitersen on Danish supporter culture: “The celebratory way of being a football fan in any European league consists of an array of activities. Some of them can clearly be traced back to an English heritage. A main part of that heritage is establishing a ritualized atmosphere. Generally, the Danish fans’ support is developing in a structure of ritualized atmosphere. The repertoire includes songs, tifos and synchro activities (clapping, jumping etc.)” (Peitersen, 2009: 378).

As noted earlier, social identity theory proposes that the evaluation of one’s own group is determined with reference to specific other groups through social comparisons in terms of attributes and characteristics

(Tajfel & Turner, 1979: 16). Hence, group members will desire to achieve an identity for their group that is both distinct from, and positive in comparison with, other groups (Taylor & Moghaddam, 1994: 80). As this stems from the 'diversification of lifestyles' as proposed by Darwin, biologists and ecologists have focused on the importance of distinctiveness from a material resource perspective (Ibid.: 81). However, social identity theory includes this principle by postulating the need for groups to find, or create, distinct identities for themselves to occupy, in competition with other groups of perceived similar characteristics (Tajfel & Turner, 1979: 17). Through its interpretation of distinctiveness, social identity theory leads to the hypothesis that similarity can lead to discrimination rather than attraction (Roccas & Schwartz, 1993: 584). Thus, with the understanding that there seems to exist a standardized way of being a spectator or fan, enacted through ritualized behaviour (McDonald & Karg, 2014; Peitersen, 2009), it can be argued that the intergroup relations between groups who identify with different teams will lead to *social creativity* (Tajfel & Turner, 1979: 19).

Social creativity is the seeking of positive distinctiveness by redefining or altering the elements of a comparative situation (Tajfel & Turner, 1979: 19). There exist a multitude of ways for spectators to be involved in rituals at sporting events, including tailgating, activities before or after a game, wearing team colours, decorating bodies, using instruments, creating signs and banners, planning cheering activities, and singing team songs or chants (Chun, Gentry & McGinnis, 2005). As a spectator, one can choose where to sit, who to attend with, and what to do before, during and after the event, and to what degree to engage in certain behaviour related to a group. Fan classification theories such as the Psychological Commitment to Team (Mahony, Madrigal, & Howard, 2000) and the Psychological Continuum Model (Funk & James, 2001), suggest that spectators consciously determine the extent to which they become involved in the consumption experience. Thus, "each consumer can be said to be creating value for themselves outside of the allocated duration of event experience delivered by the sports organization" (McDonald & Karg, 2014: 295). The participation in rituals by spectators is a way in which to operate as an active participant in the creation and standardization of their individual sports experience (Ibid.). However, whether ritual participation motivates people to attend soccer games, is largely unknown.

Even though research on societal rituals is abundant, little research on sporting rituals has been undertaken (McDonald & Karg, 2014: 295). Some of the research on spectator forms of ritualized behaviour, by James, Breezeel, and Ross (2001) and Drenten et al. (2009), studied the motives for American football tailgating. Again using the previously discussed micro perspective, the research found escapism, social interaction, identity, involvement and enhancement of the game experience as core motivations to engage in such ritual behaviours. However, these findings merely suggest that the constructs can explain a variety of leisure activities.

In a study of Japanese baseball fans by Chun, Gentry and McGinnis, it is noted that specific strategies of formalization, symbolic performance, traditionalism, and social interaction are employed to ritualize the sports consumption experience (2005). The formalization of behaviour highlights the importance of the situation in which the rituals are enacted, while the symbolic performance is the dramatization of events through dramatic sounds and extraordinary settings (Ibid.). Traditionalism is a way of legitimizing rituals by attaching mythical and sacred power to the "past" in the ritualization process, while social interaction refers to a set of activities for learning or sharing rituals and their symbolic meanings (Ibid.). While supporter groups have been found to play a vital role in encouraging and educating other spectators on rituals (McDonald & Karg, 2014: 296), it should also be considered that relations outside of supporter groups, such as friends and family, allow individuals to gather information and learn about ritualized behaviour (Trail & James, 2015: 72). Thus, the motivation to attend soccer games could be influenced by the socialization process of understanding and being involved in rituals.

Not all spectators can be expected to participate in all rituals, and intergroup relations between highly involved fans and other spectators may therefore exist. The way and time of becoming involved in the rituals, being taken to games by your father as a young child, or having friends who spend every Saturday at the stadium, may significantly influence the prioritization of spectating soccer (Trail & James, 2015: 74). However, this may also depend on the ability to, over time, identify with the group of spectators. Therefore, understanding how ritualization occurs and whether it motivates or constraints attendance is important for sports organizations to understand, in order to influence it (McDonald & Karg, 2014: 304).

2.3.2 Rivalry

Social identity theory, together with most of modern social psychology, is largely influenced by the works of Karl Marx and Sigmund Freud, who present the human being as socially influenced and irrational, as famously expressed by Marx: "It is not consciousness of men that determines their being, but, on the contrary, their social being that determines their consciousness" (1859/1977). The premise of many of the works of Marx and Freud is their understanding of humans as subconsciously concerned with their own identity and a drive to show the self in a positive light (Taylor & Moghaddam, 1994: 80). In *The Ego and the Id*, Freud proposes that humans are driven by a primitive and instinctive personality, called 'the id', which is to be regulated by 'the ego', in order to not always be seeking short term gratification (Freud, 1923). The so-called 'superego' then incorporates the societal values and norms, as learned by the environment, in order to control for forbidden impulses, such as sex or aggression (Ibid.). Hence, it can be understood that Freud explains how humans have developed additional personalities in order to suppress their basic instincts in fighting for resources. Instead, the basic instinct to achieve distinctiveness enforces itself in socially accepted

ways of competitive behaviour. As noted earlier, social identity theory proposes that the need for psychological distinctiveness increases intergroup competitiveness for groups of similar characteristics (Tajfel & Turner, 1979: 16). In a study on rivalry in US intercollegiate basketball, Kilduff, Elfenbein and Staw identified several possible antecedents to the phenomenon, including proximity, prior interaction and level of historical competitiveness (2010: 947).

The basic premise of social identity theory is thus that the individual feels pressure to evaluate one's own group positively through in-group/out-group comparisons (Tajfel & Turner, 1979: 16). The members of a perceived dominant group will want to maintain or extend their comparatively superior position, while members of the disadvantaged group will wish to achieve change in the intergroup situation to comparatively improve their social identity (Taylor & Moghaddam, 1994: 83). Hence, competition and conflict are essential aspects of the intergroup situation. However, this means that the social situation must allow for intergroup comparisons. As Tajfel and Turner argue: "Skin color, for instance, is apparently a more salient attribute in the United States than in Hong Kong, whereas language seems to be an especially salient dimension of separate identity in French Canada, Wales and Belgium" (1979: 16). As it is argued that the self consists of a hierarchical structure of identities, the more salient identities are placed at the top of the hierarchy and the less prominent at the bottom (Stryker, 1968: 560). More salient identities can be expected to be more involved in rituals consistent with the identity expectations (Karakaya et al., 2016: 326).

As discussed in the previous section, sports event rituals involve highly overt behaviour such as the wearing of team jerseys (Chun et al., 2012), making it easy for other groups to identify, compare and evaluate themselves. Tajfel and Turner suggest that the mere awareness of an out-group is sufficient to stimulate in-group favouritism and that the possibility of social comparison generates 'spontaneous' intergroup competition (1979: 17). The aim of differentiation is therefore to achieve superiority over an out-group on one or multiple dimensions (Ibid.). In the context of sports, winning or losing is very easily measured relative to other social dimensions; one's team play against another group's team and when the game is over, it is obvious to both groups who the winner or loser is – and in the case of a tie, the positions in the league can be the defining dimension. Thus, with similarity, proximity and situational salience amongst the defining variables of out-group comparability and discrimination (Ibid.), it can be expected that soccer spectators easily will be subject to in-group favouritism with highly involved fans when perceived rivalry is high, even if identification with the team is low.

Rivalry is therefore defined as the competition over a perceived similar objective, and can be argued to be subjective and relational in nature (Havard, 2014: 244). In a qualitative study on how rivalry in US intercollegiate athletics and men's basketball affect sports fans, Havard identifies rivalry as being developed

through socialization, creating in-group bias and out-group competition from which the respondents derive a sense of satisfaction (2014: 247-250). Hence, some people may desire some degree of conflict and enjoy the eustress of competition (Tyler & Cobbs, 2015: 231), or it may be purely instinctive behaviour (Freud, 1923).

Hence, rivalry may be an important component of fan identification, but the way it is experienced by a live spectator, or in daily life, also for common spectators, can vary. Said differently, depending on individual self-categorization, some may define the relationship as a rivalry, while others may not (Tyler & Cobbs, 2015: 228). In any case, rivalry may help in explaining how people relate to their favourite team, but social identity theory may help in understanding how two rival groups categorize one another and its implication for self-categorization. This is based on the assumption that rivalling groups are in “a dyadic, relational phenomenon” (Kilduff et al., 2010: 953).

2.3.2.1 Basking in Reflected Glory

People’s desire to associate themselves with successful teams and make such association public, known as Basking in Reflected Glory (BIRG), was first conceptualized by Cialdini et al., around the same time as the emergence of social identity theory (1976). The theory is based on different studies in the context of American college football: One study examined the relationship between the outcome of a Saturday football game and students wearing clothing bearing the school’s logo or name, finding that students more often wore such clothing on Mondays following a victory than on Mondays following a loss or a tie (Cialdini et al., 1976: 368). In another study, after their school’s football season ended, students were asked to describe the outcome of two of their football team’s games during the preceding season. One game would be an important victory whereas the other would be an important non-victory (loss or tie). The findings showed a higher use of the word ‘we’, nearly twice as often, to describe a victory rather than a non-victory (Cialdini et al., 1976: 373).

From a broader perspective, the concept of basking in reflected glory can be argued an application of social identity theory. BIRG can be considered a form of the emotion of pride, where sports fans use the accomplishments of their team, rather than their own actions, to derive a sense of accomplishment and feeling of pride (Dalakas, Madrigal & Anderson, 2004: 70). Hence, one’s individual success is related to the group and team of identification. Without the theoretical linkage, this motive has been empirically tested as the construct of self-esteem (Wann et al., 1995), vicarious achievement (James, Trail, Wann, Funk & Zhang, 2006) or connection to the team and its environment (Santos & Rios, 2016) and was found a significant variable in explaining soccer attendance (Santos & Rios, 2016: 65).

An interesting addition to the theory, is the introduction of the concept Cutting off Reflected Failure (CORF) by Snyder, Lassegard and Ford (1986). This concept operates under the same mechanism as BIRG and is basically its opposite by suggesting that since people value success more than failure, they distance themselves from unsuccessful groups (Snyder, Lassegard & Ford, 1986). Thus, in the context of soccer, it can explain how less involved spectators, or fair-weather fans, may attend games when a team is winning, but distance themselves in times of losing (Dalakas, Madrigal & Anderson, 2004: 71).

2.3.2.2 Schadenfreude

Based on the above, it can be expected that the desire for specific outcomes of sports events depends on the perceived in-group/out-group comparison and discrimination, related to the competitiveness and proximity of the sports teams and their related fan groups. Furthermore, highly identified consumers of brands are also argued to experience negative feelings towards competitors (Melancon & Dalakas, 2014: 174). Melancon and Dalakas propose the German word *Schadenfreude* to describe the pleasure that one party experiences at the misfortunes of another (Dalakas & Melancon, 2012: 53). Schadenfreude is argued especially likely to exist when there is some form of antagonistic relationship in place, likely to have been developed through discrimination by similarity.

Hence, it can be explained why sports organizations of geographical proximity or same level of success normally are considered to be rivals. As with brands such as Apple and Microsoft, or Nike and Adidas, rivalries are argued to increase in-group favouritism (Melancon & Dalakas, 2014: 174). However, while fan identification generally is considered a desirable characteristic for sports organizations, research by Wakefield and Wann suggests that highly identified fans may become 'dysfunctional' and exhibit inappropriate behaviour (2006: 178). Highly identified fans have reported a willingness to consider anonymous acts of hostile aggression, to commit violent acts after team loss (Dalakas & Melancon, 2012: 52) and have been shown to actually respond in violent manners during sporting events. Recently, a game between the two most winning clubs in Danish history, biggest rivals and largest fan groups, FC København and Brøndby IF, was stalled due to the violent behaviour of the most extreme fans (Nielsen & Secher, 2017).

The negative impact of other fans has recently been studied by Rocha and Fleury in the context of Brazilian soccer, with results showing that costs, safety, and other fans are the three strongest constraints to attending games (2017: 495). Prior studies have not considered this dimension of spectatorship, with Rocha and Fleury arguing that the common areas of research (USA, Australia and Europe) are more highly developed than Brazil (ibid.: 498). However, hooliganism is an issue in Europe and has been for decades (Spaaij, 2006: 1). Furthermore, social identity theory contributes the notion that intragroup relations between spectators identifying with the same team, but at different levels of involvement, may cause less involved spectators to

either deny participation in rituals or not attend games. Hence, if dysfunctional behaviour is formalized within a group (Chun et al., 2012), otherwise very similar people may consider it to be an out-group.

2.4 Theoretical Application and Research Question

Based on a brief review of previous literature on sports spectatorship, it has been determined relevant to seek a macro approach to the subject, introducing social identity theory as an explanatory theory that encompasses many of the single constructs identified in previous literature. The application of social identity theory to soccer spectatorship has only been found once, in the work of Karakaya et al. (2016). However, the research did not consider the importance of intergroup relations, which arguably is the biggest contribution of social identity theory (Tajfel & Turner, 1979; Taylor & Moghaddam, 1994).

With the understanding that consumption is reflected in identity (Belk, 1988: 11) and that people are motivated to consume specific objects or experiences in order to be perceived positively by others, social identity theory provides a foundation for exploring soccer spectatorship. With seemingly similar activities related to sports spectatorship across different groups, it allows for intergroup comparisons and therefore discrimination (Roccas & Schwartz, 1993: 584; Tajfel & Turner, 1979: 9). As intergroup comparisons are argued to create in-group favouritism, rituals can be influential in increasing group involvement. However, if rituals influence intention to attend soccer games, is largely unknown.

From a social identity perspective, intergroup competitiveness is a reason to increasingly involve oneself with the perceived in-group (Tajfel & Turner, 1979: 14), which means that rivalries may be influential in creating consumer involvement. The Danish Superliga currently consist of 14 teams and has historically been dominated by two clubs located in the Danish capital, FC København and Brøndby IF, which arguably has contributed to a decrease in competitiveness, and overall level, of the league (Kätow, 2013: 109). The dominance of a few clubs may furthermore deter supporters of other clubs from attending due to the lack of success of their preferred team (Kim & Trail, 2010; Rocha & Fleury, 2017: 492), but even more importantly due to lack of rivalry with other teams and fan groups. The clubs that win most have the largest fan groups but also have the fan groups displaying the most dysfunctional behaviour (Nielsen & Secher, 2017). Thus, there are many different ways of enacting and being a soccer spectator and there may even be negative intergroup relations between different groups who identify with the same team. Understanding how inter- and intragroup relations are perceived at the individual level can potentially provide valuable knowledge of the formation and importance of individual categorization in relation to other spectators, and their importance for attendance. By applying social identity theory, soccer spectatorship can be studied by exploring the phenomena of rituals and rivalry, promoting the following research question: *How can soccer spectatorship be explained from a social identity perspective focusing on rituals and rivalry?*

3. Methodology

The key purpose of this chapter is to justify the application of procedures taken in order to conduct scientific research. Methodology is hereby defined at three levels; ontological, epistemological and methodological (Guba, 1990). First, a brief discussion on the philosophy of science will promote the epistemological nature of the research, which in turn defines the methodological approach, the research design. Within the description of the research design, the sampling procedure, data collection and description of analysis are clarified.

3.1 Philosophy of Science

In order to understand the set of beliefs guiding this paper, it is important to know the scientific paradigm guiding the search for ‘truths’. A paradigm can be described as “a basic set of beliefs that guides action, whether of the everyday garden variety or action taken in connection with a disciplined inquiry” (Guba, 1990: 17). Thus, a paradigm is a frame of reference from which we learn about phenomena and draw conclusions. Guba (1990) introduces four different paradigms: Positivism, neo-positivism, critical theory and constructivism, and he proposes three questions on how to differentiate them:

1. What is the nature of the knowable? (**Ontology**)
2. What is the nature of relationship between the knower and the known? (**Epistemology**)
3. How can the inquirer build knowledge? (**Methodology**)

As with research on sports consumption, there has historically been an emphasis on quantification in science, whereas qualitative research has been considered to be ‘soft’ science, with a lesser degree of critical inquiry (Guba & Lincoln, 1994: 104-105). The quantifiable science was largely derived from the positivistic paradigm (Tribe, 2009: 23), premised on the principle that there exists a reality driven by immutable laws, while the business of science is to discover the true nature of reality by predicting and controlling natural phenomena (Guba, 1990: 19). Hence, the ontological standpoint governing positivism is *realism*, in which the investigator is assumed independent from the investigated, meaning that research is done through objectivity, practiced by verifying or falsifying a priori hypothesis (Guba & Lincoln, 1994: 110).

However, pressures against the quantification of science have especially emerged with the work of Guba (1990) and Guba and Lincoln (1994), arguing that human perception cannot be excluded from the understanding of knowledge: “reality exists only in the context of a mental framework (construct)” (Guba, 1990: 25). Thus, the constructivist paradigm considers the positivist paradigm to be inherently flawed as all knowledge is a construction of the human mind and truth is ever-changing (Ibid.). Constructivism is driven by a relativistic ontology, where constructions are not more or less ‘true’ in any absolute sense as multiple

mental realities can be applied to the same object (Guba & Lincoln, 1994: 110). With a constructivist ontology, this paper applies a phenomenological approach to the research question, in order to explore phenomena and why they come about (Elliott & Timulak, 2005: 149). Phenomenology is relatable to, and often confused with constructivism (Daymon & Holloway, 2011: 180).

3.1.1 Phenomenology

It is argued that all qualitative research, in a general way, is phenomenological as it is rooted in the experience of participants, which is then shared with others (Merriam, 2009: 24). Phenomenology is both a philosophy and a methodological approach, which originates in nineteenth-century philosophy and psychology (Daymon & Holloway, 2011: 180). Phenomenology is the study of phenomena, examining things according to the lived experiences of individuals, which is easily confused with general qualitative research that applies a constructivist paradigm (Bevan, 2014: 137). The author of phenomenology, philosopher Edmund Husserl, posited that ontology is logically unavailable to humans because no knowledge exists beyond the individual, and that phenomenology is the purest sense-making framework for humans (Damon & Holloway, 2011: 181). A phenomenological researcher is interested in describing a person's experience in the way he or she experiences it, without applying their own knowledge and ideas (Bevan, 2014: 136). However, with constructivism in mind, it is understood that a researcher cannot set aside personal beliefs entirely (Daymon & Holloway, 2011: 104). Thus, the pure phenomenology as proposed by Husserl is considered unattainable. Instead, the epistemological perspective is essentially intersubjective, resembling the constructivist approach (Daymon & Holloway, 2011: 182). However, in phenomenology, the researcher seeks to build knowledge by what is referred to as *epoché*; the position-taking attitude that requires the researcher to take nothing for granted and set aside one's own preconceived ideas about an event or experience, in order to understand it from the world in which the participant lives (Bevan, 2014: 139).

Phenomenology has especially been popular in health care and educational research, and has been applied less in marketing, communications, and even consumer behaviour (Daymon & Holloway, 2011: 181). Yet, it is argued a valuable method for understanding how people perceive experience products (Kumar, Mokhtar & Al-Swidi, 2014: 434) such as sports. Therefore, seeking to understand social-psychological phenomena, this paper adopts a phenomenological approach, which guides the epistemological perspective and the design of this research (Bevan, 2014; Daymon & Holloway, 2011; Englander, 2012; Groenewald, 2004).

3.2 Research Design

The purest form of phenomenology is inductive, being when new knowledge and theory is developed from inquiry (Daymon & Holloway, 2011: 107). However, this study has emerged from a deductive process, meaning that existing theories have been read and considered, in order to find a research gap and answer a

research question. Thus, the phenomena of rituals and rivalry are highlighted through a deductive approach, to be inquired about, but with the intention of bracketing pre-determined assumptions and knowledge that the author may have, during the data collection phase (Bevan, 2014: 139). This study may therefore not be considered phenomenological in its purest sense, but with the intention to describe phenomena from the perspective of the subjects, to induce new knowledge from individual experiences, and then explore the phenomena applying a theoretical framework. However, the researcher should not try to force the data to fit a certain framework during the process, but should wait for the analysis (Willis et al., 2016: 1200). This process is summarized in Figure 1, as seen below.

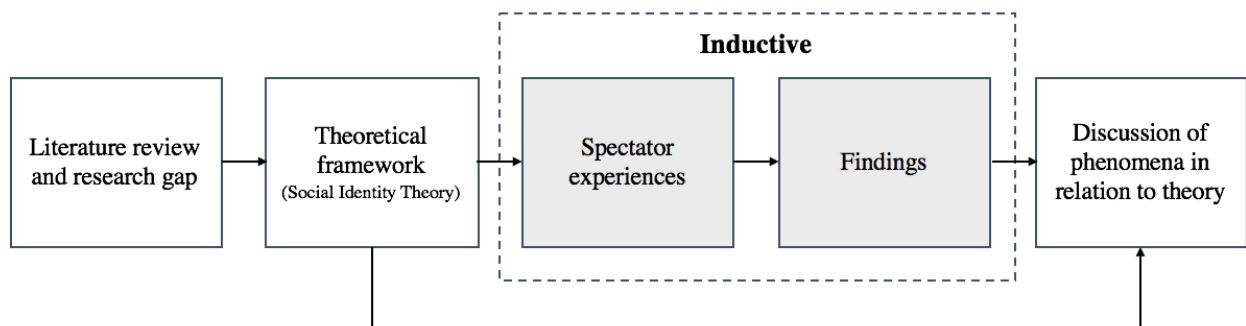

Figure 1: Research process (own depiction)

According to Hycner “the phenomenon dictates the method (not vice-versa) including even the type of participants” (1999: 156). In line with this, a relevant research context was purposefully chosen, from which it was expected that rivalry and rituals can be experienced. As noted earlier, spectator rituals are expected to occur in relation to Danish soccer matches (Peitersen, 2009: 378) and amongst the potential components of rivalries are on-field competition, geographical proximity and historical occurrences (Havard, Gray, Gould, Sharp & Schaffer, 2013: 10). Emerging from the problem that Danish Superliga clubs are experiencing a decline in spectatorship (Haarløv, 2016), the two biggest Superliga clubs, FC København and Brøndby IF, were chosen for the study. These two clubs are the biggest in Denmark measured on historical success, revenue, attendance and size of fan clubs (Kätow, 2013; superstats.dk, 2017). Both clubs are located in the Copenhagen area of Denmark, with approximately 12 kilometres distance between the two stadiums. Since the inception of the Superliga in 1991, either FC København or Brøndby IF has won in 18 out of the 26 played seasons. In the Danish media, matches between the two clubs have been termed either ‘The Battle for Copenhagen’ (Persson, 2017) or ‘New Firm’ (Gustafsen, 2011). The latter refers to the so-called ‘Old Firm’ rivalry between the two Scottish clubs located in Glasgow; Rangers and Celtic, which carries undertones of religion, politics and national identity (Murray, 1984). Hence, it was found appropriate and interesting to study the experiences of each of the two clubs’ spectators, in order to explore similarities and differences between two, overtly, heterogeneous groups.

3.2.1 Sampling Procedure

Following the chosen research context, a purposive sampling technique was considered the most appropriate (Groenewald, 2004: 45). Purposive sampling is a non-probability technique widely used in qualitative research for the identification and selection of respondents, with the most effective use of limited resources (Palinkas et al., 2015: 354). This involves the identification and selection of individuals found knowledgeable about or experienced with the phenomena of interest (Ibid.). Therefore, the respondents identified were people known to have experience in spectating the games of FC København or Brøndby IF.

An important distinction was made between *spectators* and *fans*, as it is difficult, if not impossible, to determine when an individual becomes a fan, as argued by Samra and Wos: “In practice most fans are spectators and most spectators are fans, but it is logically possible to be one and not the other” (2014: 267). Thus, the lines may have been blurry in the sampling process, and even during interviewing, but the sampling criteria were based on usage rate (approximate amount of games attending per year) rather than self-proclaimed fandom. In order to capture the potential diversity of spectator experiences, respondents with different usage rates were identified.

Furthermore, natural criteria for sampling were the availability and willingness (Willis et al., 2016: 1190) of the potential respondents to participate and engage in interviews scheduled for approximately an hour. Also, as it is argued important for a phenomenologist to select participants with the cognitive capacity and ability to be self-reflective and express oneself verbally in interviews (Palinkas et al., 2015: 354; Willis et al., 2016: 1189), this was initially considered. This sampling procedure stands in contrast to random or probabilistic sampling where generalizability of findings by attempting to minimize bias in selection, is considered important for a reliable research outcome (Daymon & Holloway, 2011: 13).

First, six respondents – three for each club – were selected from within the network of the author. Then, in order to trace additional respondents, snowball sampling was deployed (Groenewald, 2004: 46). Snowballing is a variation of purposive sampling where respondents are asked to recommend others for interviewing (Daymon & Holloway, 2011: 215). This technique allowed for reaching people of different ages, gender and usage rates, who would otherwise had been inaccessible to the author. Thus, within each of the two different samples, it was found desirable to achieve a certain degree of heterogeneity, in order to see if significant differences would occur during the analysis. Relevant respondents were contacted by e-mail or through the use of an online messaging service called Messenger.

3.2.1.1 Sample Size and Description

The determination of sample size theoretically followed the principle of reaching saturation, which means to add new respondents to the point of diminishing returns, when no new information emerges (Elliott & Timulak, 2005: 151). However, within phenomenology, each experience is considered individual at the point of data collection, and saturation can therefore be difficult to estimate for a novice researcher. Even though there are no guidelines for sample sizes, qualitative research generally consists of small samples studied in-depth (Daymon & Holloway, 2011: 217). Englander proposes at least three respondents for phenomenological research (2012: 21), while Creswell recommends “long interviews with up to 10 people” (1998: 65). For this study, the final sample consists of 20 respondents, 10 for each group of spectators from each club. Sample description can be found below.

Pseudonym	Club	Age	Gender	Years as spectator	Games attending per year
AB	Brøndby IF	27	Male	20	2
CO	Brøndby IF	23	Female	13	15-20
HLL	Brøndby IF	44	Male	27	5-8
KO	Brøndby IF	44	Male	30	10
MH	Brøndby IF	28	Male	13	2-3
NP	Brøndby IF	24	Male	15	4-5
SKA	Brøndby IF	44	Male	30	10-12
SC	Brøndby IF	24	Male	20	0
SD	Brøndby IF	54	Male	30	3-4
ST	Brøndby IF	28	Male	11	15-20
AF	FC København	27	Male	16	15-20
AK	FC København	25	Male	15	10-15
CI	FC København	37	Male	25	15-20
DM	FC København	30	Male	18	5-10
JS	FC København	48	Male	23	6-8
KA	FC København	39	Male	25	15
NSM	FC København	46	Male	25	25
NM	FC København	29	Female	16	35-40
TV	FC København	49	Male	25	5-10
VS	FC København	27	Male	15	35-40

Table 1: Sample description

3.2.1.2 Ethical Considerations

In order to ensure ethical research, some basic guidelines were followed in relation to the participation of respondents. Prior to each interview, verbal informed consent was ensured with regards to the purpose of the research (without stating the central research question), the voluntary nature of participation, the recording of

the interview, and the promise of anonymity and confidentiality upon request (Daymon & Holloway, 2011: 67). As one respondent requested anonymity, it was decided to apply abbreviated pseudonyms to all respondents. Traditionally, informed consent has meant a one-off event prior to interviews (Ibid.: 70). However, as it can be argued beneficial to all participants, including the researcher, it should be considered an ongoing process. Correspondingly, anonymity was not decided upon until the analysis process, when respondents were involved as part of the 'member check' (see 3.2.3) and one respondent decided to request anonymity after reading the interview.

3.2.2 Data Collection Procedure

With the intention to explore phenomena as individual experiences, semi-structured phenomenological interviewing was chosen as the appropriate method for data collection. Even though interviewing is the most dominant method for data collection in phenomenological research, little instruction as to how it should be undertaken exist (Bevan, 2014: 137). According to Englander, there are two ways of collecting data in phenomenological research; face-to-face interviews or a written (or recorded) account of the experience (2012: 27). No matter the method, the main criterion for achieving a high-quality interview is to get "as complete a description as possible of the experience that a participant has lived through" (Giorgi, 2009: 122). In order to achieve this, and create a convenient way for respondents to participate, face-to-face interviews were conducted for half of the interviews, and phone interviews for the other half.

Traditionally, it has been argued that the telephone mode is not well suited for in-depth qualitative interviewing due to its lack of face-to-face contact and absence of visual cues (Gillham, 2005: 103). Furthermore, it has been suggested that it is harder to sustain telephone interviews, due to the lack of concentration, and that it therefore requires a more structured interview guide (Ibid.). At the same time, there are a number of arguments as to why telephone interviews may be a useful option. Among the most frequent is the benefit of resource saving, as it requires less time and money and allows for the inclusion of participants across a wider geographical scale (Irvine, 2011: 203). For this study, it allowed for the participation of respondents living in Jutland, who otherwise would have not been easily accessible. No significant difference between face-to-face and phone interviews were perceived in relation to respondents' ability to communicate experiences in-depth. In fact, early on in interviews, participants interviewed by phone tended to provide more depth than those interviewed face-to-face, which may have been due to a lesser sense of judgement in the interviewer-respondent relationship (Gillham, 2005: 101). However, as also experienced by Irvine, the interviewer tended to increasingly "hold the floor" (2011: 212), for the first couple of phone interviews, which may have hindered a full response. In order to overcome this, time of silence was purposefully extended between periods of talking, which was considered key for minimizing the interviewer's talking time in the subsequent interviews.

Despite the argument for using focus groups to potentially elicit emotions and arguments that may not have been articulated elsewhere (Daymon & Holloway, 2011: 243), it was found inappropriate within the phenomenological methodology. Phenomenology seeks to characterize the essence of phenomena by means of individual experience without ‘contamination’ from external opinions (Bradbury-Jones, Sambrook & Irvine, 2009: 667). Therefore, all interviews were conducted one-on-one.

The data collection period ran from 8th of November to 23rd of November, 2017, shortly after a match between FC København and Brøndby IF, which took place the 5th of November and ended 0-1 in favour of Brøndby. At this point of time, Brøndby was leading the Superliga, while FC København was in 6th place. All interviews were conducted in Danish, in order for respondents to be able to express themselves as detailed and without language constraints when describing their experiences (Bevan, 2014: 137). The interviews lasted between 30 and 50 minutes and were audio-recorded (all audio recordings are attached with this paper). Interviews conducted face-to-face were recorded using the iPhone Voice Memo application, while phone interviews were recorded using the application TapeACall to ensure high audio quality. During the interviews, descriptive notes (Groenewald, 2004: 48) were taken. These were not reflective notes about the understanding of a specific statement, but methodological notes to remind, instruct, or critique oneself in the interview process (Ibid.: 49). An example of field notes is given in Appendix B.

3.2.2.1 Phenomenological Interviewing

In phenomenological research, the interview process should be ridden of theoretical influence and instead, the approach should be acceptance of the natural attitude of participants, reflexive critical dialogue with self and active listening without probing for a theoretical connection (Ibid.: 184). In order to do so, the researcher is expected to obtain the attitude of epoché. Epoché is the researcher’s attempt to remain faithful to the description of experience of the people interviewed (Bevan, 2014: 139). This is considered a critical attitude that requires the researcher to *bracket* certain assumptions and take nothing for granted (Ibid.). For instance, it was not expected that the understanding of rituals as the repetition of a fixed sequence of multiple behaviours over time, as proposed by Neal (2006: 79), was shared by the respondents. It would therefore require a variation of inquiries in order to apprehend the phenomenon, such as exemplified in relation to rituals (see Appendix D):

Interviewer: “You’re talking about these ritual things. Can you try to describe what it is you do and how it works?”

Interviewer: “Are there any written or unwritten rules about how to behave, when at the stadium?”

Interviewer: “Can you describe the activities you do before, during and after attending a match?”

Interviewer: “And what happens during a game day?”

Interviewer: “And what do you do during the game?”

Furthermore, the assumption that that FC København and Brøndby were perceived to be rivals needed bracketing. Hence, the author would inquire further about information that would suggest otherwise, opening up for an otherwise ‘new’ territory, such as in the interview with JS (Appendix: D15):

JS: “[The biggest rival is] Brøndby, without a doubt [...] I also think it is special when meeting AGF, AGF is the Brøndby of Jutland”

Interviewer: “Can you try to describe how you perceive people who support Brøndby and AGF?”

Hence, epoché was attempted primarily by bracketing the intentions to direct the respondent, and instead focus on “what goes on within” (Groenewald, 2014: 47). This is not to say that an underlying structure was not guiding the interviews. As proposed by Bevan: “Understandably there will be those who consider structure in phenomenological interviewing as its antithesis, but they should not be alarmed because structure does not necessarily have to tell you what to ask but rather how to manage the process of questioning” (2014: 138).

3.2.2.1.1 Interview Structure

Sometimes, phenomenological interviewing is referred to as being inherently unstructured (Cassell, 2015: 23). However, as argued by Bevan: “...alleged unstructured interviews provide an inaccurate picture of the process because even the most unstructured interview will have some underlying structure to remain focused on the phenomenon under investigation” (2014: 138). The specific phenomena to be explored were rituals and rivalry in the context of soccer spectatorship, seeking to answer the research question: *How can soccer spectatorship be explained from a social identity perspective focusing on rituals and rivalry?* Thus, the setting for these phenomena to occur and be experienced, was first and foremost spectatorship. As inspired by Groenewald, the data was allowed to emerge from “rich descriptions of phenomena and their settings”, instead of by looking for specific answers to the research question (2004: 47). Accordingly, it was not specified at any point before or during the interviews that these were the phenomena under scrutiny. Instead, the interviews were structured to potentially facilitate asking the respondents questions regarding rituals and rivalry if not naturally occurring, as argued necessary by Fusch and Ness: “Otherwise one would not be able to achieve data saturation as it would be a constantly moving target” (2015: 1410).

Bevan proposes three question structures to be applied during phenomenological interviewing; contextualization, apprehension and clarification (2014: 139). In order to examine a person's experience, the context and biography from which the experience gives meaning, must be understood (Ibid.). Hence, all interviews were initiated with context questions such as:

Interviewer: "Can you describe to me how it became your favourite team?"

Interviewer: "Can you tell me, if you remember, about any of the games you went to see with your brother and father?"

Interviewer: "Can you describe how such a day with the boys was like? What did you do?"

Interviewer: "Can you tell me about a memorable experience you have had as a spectator?"

During the interviews, the majority of respondents would naturally talk about rituals and rivalries. Thus, in line with epoché, these particular experiences must be apprehended at their own mode of appearance (Bevan, 2014: 140). Further inquiry would then involve questions regarding their mode of appearing, such as:

Interviewer: "Can you try to describe these rituals and what they mean?"

Interviewer: "You said earlier that you have gotten older. Can you describe what has changed?"

Interviewer: "Can you describe to me, what the rivalry means to you?"

Interviewer: "How do you experience the rivalry in your daily life?"

Lastly, it can be necessary to seek clarification by using what Bevan refers to as imaginative variation: "Imaginative variation is applied when the researcher is conscious of an element of experience, which is then put through the process of imaginatively varying its structural components to uncover invariant parts and thus clarifying its structure" (2014: 141). This requires the respondent to consider alternative structures of the phenomenon, which may clarify its mode of appearance. The interview with VS (Appendix D20) provides an example of clarification of rivalry by imaginative variation:

VS: "It is the Brøndby games that we, generally speaking, live for. It is here you really feel that these are the great games. But with that being said, I would be completely happy if Brøndby goes bankrupt and dies completely. I wouldn't mind at all".

Interviewer: "What would happen then?"

VS: "Then... we might lose these games. But I would rather lose these games than having Brøndby dishing out their shit every day. So...".

The phenomenological interview structure, as inspired by Bevan (2014), can be seen in Table 2.

Phenomenological attitude	Approach	Interview structure	Question method	Example question
Epoché	Acceptance of natural attitude of participants	Contextualization (Elicit lifework of natural attitude)	Context questions	<i>“Can you tell me about a memorable experience you have had as a spectator?”</i>
	Critical dialogue with self	Apprehension (Modes of appearance)	Questions of modes of appearing	<i>“How do you experience the rivalry in your daily life?”</i>
	Active listening	Clarification of the phenomenon	Imaginative variation questions	<i>“What would happen then?”</i>

Table 2: The structure of phenomenological interviewing (inspired by Bevan, 2014: 139)

In order to prepare for phenomenological interviews, an interview guide was developed, which can be seen in Appendix C. The guide was primarily for support during the initial interviews and was quickly more or less abandoned.

3.2.2.1.2 Transcription

Upon completion, each interview was completely transcribed (except for opening dialogue and closing demographic questions), in order to become increasingly involved with the data (Daymon & Holloway, 2011: 234). However, the transcriptions were not completely verbatim but slightly cleaned for stutters and unnecessary fill words. A few non-verbal cues were transcribed when perceived to impact the meaning significantly, such as exemplified in the interview with SKA (Appendix D7) where a laughter causes the utterance to be perceived less serious:

SKA: “[If Brøndby loses to FCK] ... it takes some time for me to shake off. And my social circle knows very well. That is not the time to be texting me something cocky [laughter]”.

The transcription was considered important in order for familiarization with the various modes used to describe experiences and obtain a “sense of the whole” (Daymon & Holloway, 2011: 185) before the analysis. The transcriptions can be found in Appendix D.

3.2.3 Hermeneutic Data Analysis

The goal of phenomenological data analysis is to present an exhaustive analytical description of the phenomena under study, reflecting the lived experience of the respondents (Daymon & Holloway, 2011:

185). There are a multitude of branches within phenomenology, such as existential, transcendental (Kafle, 2011), descriptive, empirical and hermeneutic (Daymon & Holloway, 2011: 183). It is beyond the scope of this paper to discuss the implications of each of these branches. The approach applied in this paper is hermeneutical phenomenology, which is interpretive in nature (Holroyd, 2007: 6; Pietkiewicz & Smith, 2012: 362). Hence, it uses an analytical process that is concerned with understanding the data in written form and acknowledging the inherent difficulty in bracketing (Kafle, 2011: 190). By that it is meant that the findings involve interpretations and inferences in deciding what to select, communicate and structure it. Even though Groenewald deliberately avoids the terminology ‘data analysis’ (2004: 49), his proposed process, together with the seminal work of Colaizzi (1978), has been followed as guidelines for phenomenological analysis.

First, upon transcription and becoming acquainted with the data, each respondent’s narrative was scrutinized in relation to soccer spectatorship (Colaizzi, 1978). So-called ‘significant statements’ (Ibid.) were isolated. In practical terms, they were listed in columns in an Excel sheet in order for them easily to be moved around, clustered and searchable. Even though qualitative data software such as Nvivo can support this process, Excel was considered the most appropriate due to the author’s extensive experience with the program. Using the SKA interview (Appendix D7) as example, significant statements could be:

SKA: “I have spent a lot of time and effort in figuring out why an educated, rationally thinking, and in any other way a generally rational guy like me has this experience of feeling like this relationship with soccer. It is basically traditional tribalism”.

SKA: “... being a part of a big, in this case blue-yellow organism, which... and it totally tribal”.

SKA: “It is about activating what I would call the primal instinct, or tribal, it is about us together here with one common goal, which is to support this team...”.

SKA “It doesn’t matter if you hug a guy you will never see again, but he is wearing a Brøndby shirt and he is here now and he is two meters tall and four meters wide, man he needs a God damn hug”.

The next step in the data analysis was to ‘formulate meanings’ (Colaizzi, 1978; Groenewald, 2004: 50). Here, meaning was formulated on the basis of the significant statements. These meaning units are parts of the data that should communicate sufficient information to provide a piece of meaning to the reader, even if standing out of the context (Elliott & Timulak, 2005: 153). The vocabulary of the respondent is used in this formulation process. For instance, the abovementioned significant statements were reduced to the following meaning: “To an otherwise educated rational guy like me, it is about the tribalism to be at the stadium. To be part of a yellow-blue organism, which only purpose is to support Brøndby”.

This process was repeated individually for each interview, before organising the meanings into clusters of themes. This is an iterative process, which follows the hermeneutical principles of going back and forth between the text and “the whole” (Daymon & Holloway, 2011: 181) in a hermeneutical circle, fusing the horizons between the interpreter and the text (Thompson, Pollio & Locander, 1989: 141). Themes related to the abovementioned quotes were *identity*, and *the collective*. Thus, common themes were intersubjective, moving beyond the individual participant, clustering together common experiences from multiple individuals to represent the data (Willis et al., 2016: 1193). The themes represent the findings of the phenomena and should attempt to give a ‘holistic context’ (Groenewald, 2004: 51). Hence, care was also taken to highlight minority voices that counter important aspects of the researched phenomena (Ibid.).

Thereafter, each interview was summarized, using the formulated meanings to ensure the that themes are represented in the summaries. When doing it this way, the objective is to reconstruct the narrative of the respondent and to end up with the essence (Groenewald, 2004: 51). Again, it is important to keep in mind that it was *spectatorship* that was being explored by focusing on the phenomena of rituals and rivalry. Each summary was between one and one-and-a-half pages long. To stay with the SKA interview (Appendix D7) as example, an excerpt of it reads as follows:

When I started to become interested in soccer, Brøndby IF was the team nearest by. I am born and raised a stone’s throw from Brøndby stadium. My sister and brother also became a part of it and we had, and still have, that as a thing together. I got caught by the atmosphere in the stadium. The thrill one feels when supporting. Being part of something bigger. To an otherwise educated rational guy like me, it is about the tribalism to be at the stadium. To be part of a yellow-blue organism, which only purpose is to support Brøndby. Even though I, beforehand, couldn’t see myself as being a part of it, I now enjoy being a part of the collective, which goes across social classes and occupations. It doesn’t matter if you’re on benefits or an academic. We are there with the same purpose.

It is like a ritual to be standing on Nedre Faxe [Southside] and being a part of the rituals that exists. It is here that the atmosphere is created. You sing at the same time, clap in unison, hold each other by the shoulders. You learn the rituals by coming to the stadium and repeating them week after week. That’s how you become a part of it. If you are standing on Nedre Faxe [Southside], then you are a contributor, not a beneficiary. Otherwise, it creates frustrations amongst the other on the stands. If you are a beneficiary, you should stand somewhere else. At the stadium, I can be a Wildman and yell stupid things. I get a break from being rational and proper. It works like an outlet. Unfortunately, there are some issues with violence and troubles amongst the spectators. Because you want to be a part of the collective, you stay out of it.

All transcriptions along with their summaries (can be found in Danish in Appendix D) were sent to the respondents for a ‘member check’ (Colaizzi, 1978). The message to the respondents was: *Thank you for participating in the interview about being a supporter and spectator. I have transcribed the interview and written a summary, which you will find at the end of the attached document. The summary is how I have understood the essence of your answer, as attempted seen from your perspective. I will kindly ask you to read it through and tell me if you can vouch for it or if there is anything I have misunderstood. Thank you.*

3.2.3.1 Trustworthiness and Authenticity

When conducting phenomenological research, the methodological criteria of this interpretive paradigm must be considered in order to assess the research quality (Guba & Lincoln, 1986; 1994). Sustaining epoché in the interview process and carrying out the member checks, are argued to function as means to achieve validity in the judgement of research (Bevan, 2014: 139; Groenewald, 2004: 51; Daymon & Holloway, 2011: 186). However, according to Guba and Lincoln, the goodness of qualitative research with a constructivist paradigm should be judged according to the criteria of trustworthiness and authenticity (1994: 114). This can be perceived as a mere linguistic exercise, but since qualitative research is not paralleling quantitative, neither should the quality criteria. Following the requirements for trustworthiness as proposed by Guba and Lincoln, this paper lives up to the criteria for goodness – credibility, transferability, confirmability and dependability – although they in essence parallel positivistic criteria (1994: 114). Thus, this study is deemed credible if the reader recognizes that the research and its findings have meaning to them, in their personal social context. The study is considered transferable if the descriptions of the findings are sufficiently ‘thick’, so that the reader can give an informed judgement and draw their own conclusions. The study is deemed dependable if the reader finds the study to be carried out in a consistent and stable manner, and if the findings and subsequent conclusion are based on the research and not on prior assumptions (Daymon & Holloway, 2011: 79-84).

However, this research is primarily concerned with the notion of truthfulness and authenticity of data, as proposed by Lincoln and Guba (1986: 17). According to this perspective, authenticity includes fairness and the sharing of knowledge related to the process, while trustworthiness is concerned with the totality of the above requirements, paralleling quantitative criteria (Daymon & Holloway, 2011: 85-86). Ontological authenticity is attempted to be sustained throughout the research process, by staying true to the phenomenological approach (Guba & Lincoln, 1994: 114). Hence, the phenomenological and hermeneutical procedures followed in this research process are designed to adhere to the evaluative criteria by relying on respondent descriptions as evidence, maintaining true to interviews without letting interpretations exceed the evidence provided by these transcripts (Thompson, Locander & Pollio, 1989: 142). Trustworthiness is sought by audio-recording all interviews and putting them forward together with the accompanying transcriptions.

Apart from one, all summaries were directly accepted by the respondents. Respondent CO pointed out a misunderstanding as it was summarized that "... it is also more unsafe to be standing on the Southside and I wouldn't stand there if I had kids, because some people are getting drunk and behaving stupid". She noted that she was only referring to the big games, those against FCK, and based on her iteration the summary was changed to: "... it is also more unsafe to be standing on the Southside in the big games, such as against FCK, and I wouldn't stand there if I had kids, because some people are getting drunk and behaving stupid" (Appendix D2).

4. Findings

The purpose of the following chapter is to present the themes identified during the thematic data analysis. This iterative process means that the themes are based on commonalities the data, although examples of conflicting opinions also are provided (Groenewald, 2004: 51). The themes identified are presented as a narrative account in the order they tended to appear, and they are exemplified using the significant statements from the interviews. This mode of presentation retains the voice of the respondents using their own words, while also displaying its interpretation (Pietkiewicz & Smith, 2012: 370). The themes are *socialization, a social experience, identity, rivalry, the collective* and *life cycles*. At the end of the chapter the themes are collectively presented in a synopsis of the findings, as inspired by Groenewald (2004: 52).

4.1 Socialization

Socialization is a theme that covers the ways in which the respondents started (or stopped) to support and spectate their team, the importance of proximity, learning how to behave as a spectator, and how they came about hating their perceived rivals.

4.1.1 To Support or not Support

The decision to support or not support a given soccer club is often reported as a consequence of one's surroundings. The majority of respondents reported that they started supporting their favourite team, and subsequently started attending their games, because of family or friends:

AK: "... the majority of my family was supporting FCK and so it was straightforward for me also to go along and it has stuck ever since". (Appendix D12)

JS: "I think it was my grandfather who was, who taught me about watching soccer. Then I grew into it in that way". (Appendix D15)

As the above indicates, this process generally starts in childhood when an interest in soccer is developed or when the social surroundings are changing. Similarly, support and spectatorship can decrease when the social surroundings are changing, as experienced by AB:

AB: "I got more and more friends who weren't soccer interested, and I got more friends who weren't... Brøndby fans, but maybe FCK fans, also. And then I got more friends who, yeah, weren't at all interested in going to the stadium on a Sunday or things like that. So... at the age of 16, 17, other interests took over". (Appendix D1)

However, in contrast to these experiences, some of the respondents started to support either Brøndby or FC København due to its rarity in their social circle, which made them want to be different:

CO: “I think it started in elementary school where I played soccer and saw that everyone else was FCK fan and then I thought to myself that, that’s not right and then I started to get an interest in Brøndby instead [...] I think it was something about not wanting to support what everyone else did”. (Appendix D2)

DM: “It was about the fact that everyone supported Brøndby. So, in order to do something different, I started supporting FCK. I think that was the thought”. (Appendix D14)

4.1.2 Proximity

Additionally, some of the respondents who described the influence of their families and friends grew up in the Copenhagen area, and several others explained how them growing up in, or having friends close to, the area near the stadium, influenced their decision to support and spectate that team:

SKA: “It was a bike-ride away from the childhood home in Skovlunde and out to Brøndby stadium. So that’s how it starts, basically”. (Appendix D7)

KO: “At the end of elementary school, 9th or 10th grade, I got a good friend whose mother, Karla, lived right next to Brøndby stadium”. (Appendix D4)

It is shared amongst all the respondents that their immediate surroundings influenced their initial decision to start supporting and spectating the specific soccer team.

4.2 A Social Experience

From the different narratives, it becomes evident that spectating soccer is not only about soccer, it is about the social experience that follows. Actually, the social aspect can be more important than the game itself. When asked to describe their best memories as spectators, several of the respondents told long stories about what they did in the day up to the game, describing the comradery with fellow fans, drinking beers and having a good time:

CI: “It was the whole, charging op for, and being on a trip. Like, being on a boys’ trip, but in a different way, and it was also a bit naïve and fun. That I actually think is one of those days that keeps coming back to me as a good day in the name of soccer”. (Appendix D13)

ST: “Then it was something with an awesome road trip to Randers or Aalborg or then just drinking a lot of beers in the car, a great atmosphere and talking a lot of shit and then watch some soccer and

then home again and that was that day. It was just as much to... yeah... it was just as much an excuse to be drinking”. (Appendix D10)

Concurrently, the experience of spectating is not something the respondents would enjoy doing alone. Everyone would describe a normal day at the stadium as an experience together with other people, that being family or friends:

HLL: “It is also dependant on someone wanting to go with me. You don’t want to go alone”. (Appendix D3)

AF: “...I think for me it is a social thing to attend soccer. You can say it is about sharing it with someone. It is the same as going on a trip with someone, you want someone to share the memory with”. (Appendix D11)

Attending soccer games is considered a good opportunity to bond with family members. Some of the respondents who are parents describe attending games with their children as a joyful experience, while others describe the relation with siblings. This way, it ties into how spectatorship starts as a socialization process:

JS: “...he [my son] has also become a FCK fan [laughs], at least until he develops his own opinions about it, until then he is a FCK fan. He also asks that I buy him FCK jerseys and stuff like that... not excessively. But, having him with me, I think that is great, and I think... now I might get a bit emotional, but I think it is great to be able to pass on to him, a tradition”. (Appendix D15)

DM: “The away games were a lot with [my brother]. We had something together there. Going to watch these games. It was like it gave us something else, as brothers, to have the experiences that the two of us could talk about”. (Appendix D14)

However, if going to a match alone, the extent to which the respondents feel alone at the stadium, is dependent on the social circle they do or do not develop there. Amongst the respondents who spectate the most often (NM, NSM, CI and ST), it was described how they have built a social circle in the process of attending games and therefore consider some of their best friends to be among those they attend with:

NM: “Well, a lot of my friends and girlfriends are people that I have met at soccer and now... that I hang out with. So, we also do things outside of games. Like, before and after games, right”. (Appendix D18)

NSM: “First and foremost, it [attending games] means that I have gotten a lot of friends. People I have gotten to know through all these years. At the start, it was a dispersed group of people I went

with and some of them I don't really see anymore, but then I got to know a lot of other people".

(Appendix D17)

ST: "... at a certain time, I lived in Aarhus, and then I would sometimes go by myself because I had started to know some people here and there". (Appendix D10)

It seems as if the more invested one becomes in the social aspect of spectatorship, the less important the game on the soccer field becomes. The respondent CO expresses this common theme, when she describes how she became involved with attending games regularly:

CO: "I've gotten older and I've moved from the family tribune to the Southside, right. And I've gotten, or had, a group of friends, who I attended with and they were very involved. Part of the work with the tifo and stuff like that and that makes you get more and more involved in the world around soccer, right. That you're not just a spectator who is like 'OK, I just come to watch the game', men you get drawn into the 'OK, I am here to support the work with the tifo and to do something with other people before the game', so it's not only about soccer, but it is the social aspect in attending soccer with someone and being there with someone who is as involved as oneself". (Appendix D2)

4.3 Identity

The notion of identity in relation to being a fan and a spectator is described throughout all interviews. The respondents consider their support of the soccer club and attending their games, a reflection of their personality. Most of them use the word 'identity' (*identitet*) to convey what it means to them:

AF: "... and you can say that it clearly, over a longer period, you build up this relationship with it, and FCK has by now become a part of my identity". (Appendix D11)

DM: "It is a part of my identity somehow". (Appendix D14)

In general, respondents have difficulty specifying what the reflection more specifically conveys about their identity. However, SKA and TV describe how following and supporting Brøndby and FC København for approximately 25-30 years, is an example of their loyalty:

SKA: "In reality, I think that what is most important to me is showing the ones closest to me, my children and others, that loyalty is a big part of me". (Appendix D7)

TV: "They were average in many years and I still supported them, so... in that sense I have been loyal. But I must admit that it is hard these days". (Appendix D19)

What is interesting is that the abovementioned respondents' evaluation of loyalty is not in relation to overt support, as SKA attends 10-12, and TV attends 5-10 games per year. However, the general reflection upon identity is more implicitly evaluated in relation to the club, its rival, and as situational to being a spectator.

4.3.1 Club-related identity

At some point during all interviews, the respondents describe their perception of the club they support and its other fans and spectators. These descriptions give insights about the social and political association the respondents have with the club and its reflection upon personal identity. This common reflection is themed the club-related identity.

Brøndby is considered a club, which is rooted in the working class but attracts all social layers of Denmark, while FC København is considered a club for the higher social layers. A lot of value is contributed to the perception that the two clubs are in contrast with each other; it is the 'proletarians' versus the 'arrogant upper-class'. Likewise, Brøndby is considered a more socialistic club at the left wing of politics while FC København has a liberal profile:

MH (Brøndby): "It's different social layers. There is a... FCK is more about... money, and... I don't know the social classifications, but they would be in the high end, where Brøndby is more sort of mellow, more socialistic. Community. [...] I think FCK is more, well it is more typical Copenhagen. Liberal. Us, us, us, us, and that is also fine. But there is some sort of opposites between the two clubs. [...] I can better identify myself with Brøndby's values and, like, politically, if you can say it that way. More than I can relate to FCK's". (Appendix D5)

JS (FC København): "It is a part of my personality in the sense that it is something I want to show others, it is something I am proud of being [...] Using a political analogy, I would say that Brøndby fans are left-wing, some sort of social democratic hopelessness, right. Whereas I think that FCK, and this is probably not true if you would go through the memberships, but to me, it represents the bourgeois". (Appendix D15)

As the above shows, the narrative goes across the two groups and how they individually identify themselves with the club, socially and politically. However, no matter the narrative, the respondents portray the club that they identify with in a positive light relative to those descriptions:

KO (Brøndby): "And there is just a difference between the social layers. There is. There are more losers in Brøndby than in FCK. [...]. In that sense, I think that all social layers, they have the right to be represented at a soccer match. They should be allowed as long as they behave properly, then they

should be there. And funny enough, it is the coolest people to party with and yell and sing and have fun with”. (Appendix D4)

AF (FC København): “And then you can say that this positive arrogance, it speaks to me in some way. This thing about not being afraid of saying that we are the best and the others can just try us”. (Appendix D11)

In light of the relationship between club and personal identity, some of the Brøndby respondents also have a need to point out the intragroup difference between themselves and general Brøndby spectators, and how they enjoy that difference, as described by SKA:

SKA (Brøndby): “Brøndby serves the function of being a gathering of those from Brøndby Strand and Hvidovre and some of the ghettos in that area. And then you can say that for a long time, I had a hard time seeing... how do I formulate this, so... I am academically educated, somewhat high education and has, I am self-employed at the moment, but have had highly well-paying jobs through the times and all that and it can maybe be difficult to see the academic out on the stadium, as I am myself. Like, it is those from the lower social layers that were out there... until I started to get to know people and learn that they were exactly like me and they are just as diverse as everyone else”. (Appendix D7)

4.3.2 Spectator identity

While being a fan may be a constant, spectatorship is temporary. Being a spectator allows the respondents to be ‘someone else’, if even only for a few hours. Hence, it is understood as a temporary *spectator identity*. For instance, some of the respondents describe how being at the stadium is a bubble, a place where it is OK to be irrational and yell and scream stupid things:

AK: “During the games, you stood up and... yelled and screamed against the opposition and celebrated when FCK scored and of course it was ‘ugh’ to lose, and that also happened, so... but when you left the stadium then you were back again, it is as like sometimes when at the stadium it is a role you take on... then you’re in the role and can yell and scream and curse and all that stuff. When leaving the stadium again, then you’re back to the normal person that you really are”. (Appendix D12)

The possibility of taking on that role seems to be highly appreciated by the respondents, in a life where there are many obligations, they consider spectating as an outlet, or an escape from everyday life:

CI: “That you can find your inner proletarian, there aren’t... no one gives a damn with all those things that sometimes, not so much to me but for some people, take up a lot of energy in everyday life, like what they do, where they work. Yeah, all those things are completely reset when you are standing there rooting for a soccer team. It is liberating”. (Appendix D13)

SD: “I think that sometimes it gives an input of emotions in an otherwise rational and effective everyday life. [...] It is a safe space from all the chores you otherwise have in the weekdays, right”. (Appendix D9)

Thus, the spectator identity is a “Caveman’s outlet” (SKA, Appendix D7), which is highly appreciated because it is allowed, or even encouraged. No matter the identity outside of the stadium, it acts as a safe space, free from judgement and rationality.

4.4 Rivalry

When the respondents were describing their relation to the club they support, it would in most instances lead to an unprompted comparison with the perceived rival, which in all cases were either FCK or Brøndby (with a few additions). These comparisons often led to the articulation of hate before it was discussed what personal consequence this rivalry has for them.

4.4.1 Unprompted Comparison

As the sampling procedure prescribed, it was expected that there exists a perceived rivalry between FC København and Brøndby IF. This became evident in the interviews, as respondents would use the rivalling club as a comparative in relation to their own narrative:

SD (Brøndby): “... I am a regular peaceful spectator, you can say, who primarily comes to games to... and then I think the atmosphere plays a big part, I would say...not that... I think that the atmosphere at home games is amazing, also compared to when I am at Parken [FCK stadium]”. (Appendix D9)

CO (Brøndby): “Well, I think that if we talk Brøndby and FCK, then I think that there lies a lot more work in our, well, fan group, both in terms of songs, but also the whole culture in regards to going to away games, but also creation tifos to the big games”. (Appendix D2)

Because the rivalry, across all interviews, unprompted becomes a part of each respondent’s narrative, it can be interpreted as being important as a fan and spectator of these two soccer clubs. The proximity and historical competitiveness between the FC København and Brøndby are argued factors for why there is a

perceived rivalry. Furthermore, a lot of the reasoning is also directed towards the other fan group as a contributing factor:

KA: “They have been the two big clubs and they have the two largest fan groups, so its them you compare yourself with, and just who has the biggest fan group and who is the best on the field...”. (Appendix D16)

ST: “FCK is the biggest rival because they also have the best fans here in Denmark, like Brøndby. So it is just as much... like, of course the soccer is also a part of it, but to be real it is about showing off as a fan, that we’re better than you are, as fans, and that’s why they will always be rivals...”. (Appendix D10)

4.4.2 Enjoying to Hate

The love-hate relationship between the two clubs’ spectators quickly becomes evident during the interviews. The relationship between the two groups can, from text, only be described as harsh in the sense that the respondents use strong words, such as ‘hate’, when describing their feelings toward the other group:

VS: “I generally only compare FCK with Brøndby. Because, there’s no other club we care about, you can say. A FCK fan hates Brøndby... and then there are the other clubs”. (Appendix D20)

HLL: “Well, it’s [FCK] the rivals. It is the club you hate as a Brøndby fan and I hate [laughs] them a lot. I hate [laughs]... it sounds so primitive, but it is also primitive and it is, we are all the way inside the reptile brain once in a while... [laughs], which is hard for people who are not soccer fans, to understand... but I really hate that club and its players”. (Appendix D3)

However, the hatred should primarily be considered within the confined context of the spectator identity. It was important for the respondents to emphasize that this hatred is different from a ‘personal’ hatred:

AK: “Brøndby fans have the same characteristics, as FCK fans probably also have, that if you’re a Brøndby fan you have the soccer-related hate to FCK... but... and the same have FCK fans toward Brøndby, as I explained before, but on a soccer-level, so there is nothing personal about it”. (Appendix D12)

Nonetheless, the feeling of hate is an important emotion to the respondents as it provides a reason for the irrational outlet, described earlier under spectator identity. Hence, the feeling of hatred is described as inherently enjoyable:

CI: "... or you can get so involved in a match that you are shouting violently, and there is nothing fake about it, it is from all the way at the bottom of the heat and stomach, how much you hate a player, a referee, someone dressed in blue and yellow, or... it is the totally childish primal hate, which I think is fantastic". (Appendix D13)

The origin of this hate is somewhat indescribable as it is just considered a normal aspect of the rivalry. It can be understood as the socialization process of becoming a supporter of a team with a rival, as NM describes it:

NM: "You just have, like you learn it from early on, if not before becoming a soccer fan, that you just hate them... so... and then you just build that hate when watching them play. When there are derbies, as they are called... yeah... and they hate us just as much, so". (Appendix D18)

4.4.3 Intensified Emotions

The rivalling matches, the derbies, are of significant importance to all of the respondents. When the less frequent spectators are deciding which games to attend during the year, these games are chosen over the others. The importance of these games is unparalleled:

NM: "Because if there is anything you don't want happening, then it is to losing to Brøndby, to our rivals... so yeah, then it just means everything [...] You almost can't sleep the day before [laughs]. Like Christmas Eve... you're very excited". (Appendix D18)

VS: "I don't want to lose against them. I'll rather lose a championship than the three games against Brøndby". (Appendix D20)

The respondents describe these games as more intense, which is why they prefer them above others. Similarly, it can be understood that the rivalry itself intensifies all aspects of fandom and spectatorship. Whenever the rivalry is described, winning, and therefore also participating in the atmosphere as a spectator, becomes increasingly important:

AK: "I'm not afraid of admitting that in the cup-final against Brøndby last time, I was not able to speak afterwards, when I left the stadium, because I was singing at full voice... and you boo a little extra and... in those arch rival matches, you boo and you scream and call the opponent some things...". (Appendix D12)

AF: "I can feel that when I am watching against Brøndby I get the jitters all over my body before showdown. I feel, like I said before, that the whole city is buzzing and that there is something special about Copenhagen on such a derby day". (Appendix D11)

Some respondents give as example their lack of sleep in the days before derby games, while others describe how it influences their mood for weeks before and after the games.

4.4.4 BIRG and Schadenfreude

Besides the hatred inside the stadium, which is fuelling emotions and spectator behaviour, the importance of the rivalry is primarily experienced in the context of daily life. In fact, it is understood that the greatest personal consequence lies in day-to-day interactions with friends and colleagues. If your team loses, it generates a sense of personal loss, and if your team wins, you can bask in its reflected glory (BIRG), which is described as having the 'bragging rights':

AB: "Actually it is less now, because Brøndby has gotten better, but before that it has been a long, long period where it was just about not losing, because then they get the bragging rights. So it was a large period of 'I hope we don't lose', because the others were better so we better not lose. So they might be bragging about them being better and they are above us [in the league], but they didn't beat us. And it is that sense of bragging right you have over your colleagues and friends". (Appendix D1)

The importance of having the bragging rights or engaging in daily banter, should not be downplayed. As soccer is perceived as a topic of interest to a lot of Danes, it is relatively important to have as part of the informal conversations within one's social circle:

SKA: "Like, soccer is in reality one of the biggest icebreakers, ever. Especially between men. So it really, really means a lot. And people who know me or only know me through Facebook, they know what I am about. And then when you meet them in real life, then it is often soccer that makes people talk to each other. So, like, soccer really means a lot in my every day and me belonging to a club also means a lot to me in my every day". (Appendix D7)

ST: "It is so common over here that it is the first thing you talk to someone about in the lunch break. Then you find out which team you support. So, that, like you can't avoid that here on Sjælland. You're either Brøndby or FCK, you can't be something else". (Appendix D10)

Maybe because it is perceived as a large part of the daily informal interactions, the bragging rights constitute an important aspect of being a fan and spectator. Thus, bragging rights can also be achieved just if the rivalling team loses:

AB: "...so in that sense there has always been something to keep an eye on even if Brøndby didn't play, then you could keep an eye on FCK losing. So that helps in strengthening the sense of 'I'm can feel that I am supporting Brøndby because I derive satisfaction from their [FCK's] loss". (Appendix D1)

TV: "But I still feel like that, back when Brøndby almost got relegated, that it would be fun. I know they say it would have been bad for FCK to lose the biggest competitor and that it is not good for FCK. But the schadenfreude would be that it was really bad for Brøndby. That is bigger than logical reasoning". (Appendix D19)

This obvious schadenfreude is a means to engage with friends and colleagues, but also a way to compete at a club-identity level. Hence, the relative success of the club is mirroring the person supporting that club.

However, within the context of a rivalry, it is primarily the comparative success that seems to have importance. Hence, the parameter for success becomes much more specific and easy to measure within one's social circle and therefore daily life.

4.5 The Collective

The collective aspect of being a spectator is one of the most pronounced themes throughout all of the interviews. Coining the theme 'the collective' is purposefully done, in order to cover the importance of the atmosphere generated. Other words that could have been, such 'community' or 'tribe' also promoted a greater sense of belonging, which is not as temporal as the collective suggests. Hence, the primary reason for, and sense of enjoyment derived from, spectating, is the sense of being part of something bigger than oneself. The feeling of unity with a collective that is gathered with the same purpose. It is almost as if the importance of the soccer is secondary to this:

CI: "I cannot give you a specific example of a [memorable] game, but in general it's the atmosphere and the sense of unity and excitement and supporting something and someone and without sounding like a biker, the feeling of being a part of a mini club or the feeling of belonging to a community". (Appendix D13)

JS: "Even average games, when you're at the stadium then it is not as much about the soccer or the quality of the game than it is about... it is the sense of 'now it is us'. Like, now it's full throttle, and being part of a community, is always the positive feeling". (Appendix D15)

4.5.1 Atmosphere

The collective feeling is especially pronounced in relation to the atmosphere it generates. That is when the collectiveness is felt at the individual level. No matter if partaking in it or not, the sense of collectiveness is the primary reason for spectating soccer games, which elevates it to an extraordinary experience:

ST: “It was a feeling you couldn’t get anywhere else. Like. When it is on and the atmosphere is there, then nothing can get through a wall of 500 healthy men. Like, it’s just too crazy. [...] It’s the feeling of what a lot of people can create together. It’s just crazy”. (Appendix D10)

The atmosphere is especially generated in specific parts of the stadiums. Both FC København and Brøndby have areas of the stadium where it is more common to be chanting and yelling throughout the whole game. In FC København, it is tribune Nedre B, also called Sektionen, and in Brøndby, it is Sydsiden. The respondents who have been locating themselves in these areas describe the experience of spectating as equivalent to a party:

KO: “It is just that sensational feeling of standing in the stadium between all those people. You stand up the whole way and sing 80% of the time and you smoke 40 cigarettes, right. And drink 10 beers and stand there talking to all people around you and you are jumping and dancing. It is just one long party”. (Appendix D4)

MH: “My relationship with Brøndby has primarily been with the party on the tribune. Like it has been... where others go out and have a good time on Saturdays, then we just had an awesome time every other Sunday”. (Appendix D5)

These tribunes are located behind the goals in both stadiums, and they therefore provide a less good overview of the field. The other parts of the stadium are for people who are more interested in watching the soccer game and less interested in being part of the atmosphere and the collective:

CI (FC København): “You have a bad view from over there [Sektionen]. But it is really fun. Now I’ve seen the last two cup-games standing over there. Fantastic atmosphere. Really fun. Can’t see anything on the field, can’t watch soccer, but still fun”. (Appendix D13)

SC (Brøndby): “And at the family tribune, there you sit down. They go to soccer to watch soccer [...] The other one is more about the collective and comradery. Like, there is a capo and people with flags and stuff like that behind the goal, on the Southside, who do not watch the game at all, but are just turned with their back to the field, singing and chanting”. (Appendix D8)

Hence, spectators are classifying each other depending on their chosen location in the stadium. The ‘more involved’ spectators are argued to be standing behind the goal, while the fair-weather fans are located on the long side and family tribunes. Interestingly, the respondents who described themselves as located on the long sides or family tribunes were also more likely to describe soccer-related experiences, rather than social experiences.

4.5.2 Code of conduct

Inside the stadium, there is what can be described as a code of conduct regarding how to behave as a spectator, depending on where one is located. It is primarily described as either being active or passive, a contributor or a beneficiary. Locating oneself behind the goal is equivalent to being an ‘active’ spectator. If you are not contributing to the atmosphere when standing behind the goal, you should be standing somewhere else:

ST: “Sometimes there are people who will feel bad if you’re not part of the atmosphere. Then I can promise you that the person next to you will tell you to man up and therefore, if you don’t feel like it that they, then you better stand on the side, because otherwise they will be tired of you. Like. So, if you’re not 100%, then you should move to the corner or out to the side, for example”. (Appendix D10)

SKA: “If you are standing on Nedre Faxe [Southside], then you are a contributor, not a beneficiary. It has created big tensions and frustrations if you were standing with someone who did not sing along. Then it is hard to understand, because if you’re standing here then you’re a part of the contributors and if you just want to enjoy, which is fair, then you should sit somewhere else”. (Appendix D7)

This understanding of the responsibility that comes with being part of the spectators who contribute to the atmosphere is outspoken across the two groups of respondents. Similarly, there are those who in turn deliberately are located somewhere else in the stadium:

NSM: “...they [Sektionen] see themselves as creators of the atmosphere whilst we are the beneficiaries, which I am fine with. I like not being forced to contribute to the atmosphere when at a specific game”. (Appendix D17)

TV: “Maybe that is why I don’t seek it [the atmosphere] in the same way, because I don’t get carried away or feel like seeking out the feeling of standing over there. It is probably cool and everything. But I think it has something to do with who you are as a person”. (Appendix D19)

Being a part of the collective that contributes to the atmosphere, involves partaking in ritualized behaviour, very specifically constructed for each event. There are specific songs, chants, dances and ways of clapping one will learn when becoming a part of the group located behind the goal. It is described as immensely enjoyable to partake in the creation of atmosphere but also physically hard and very intense. Therefore, the respondents decide where to locate themselves, depending on the objective with the particular game and who they are sharing it with:

KA: “It is sharing the experience with someone, because when being with friends, we stand on the tribune with the fans where they stand and watch the game and scream and shout. Then I don’t bring the kids. In that case, it is the family tribune. [...] On Sektionen, you stand up. The whole game. And chant and sing and scream... yeah... and make all kinds of comments. Whereas on the family tribune, there are kids and there is calm. It happens... I wouldn’t want my children to experience drunk people, for instance, who shout and scream and curses and so forth. I wouldn’t like that...”. (Appendix D16)

The ritualized behaviour can also be perceived as negative, because it dictates how to behave as a spectator. One respondent, NSM, describes this in relation to attending away games, where only the most involved fans normally go:

NSM: “I am attending all home games, but I don’t want to go to away games anymore. That’s another thing that is not appealing to me anymore, because it has become a discipline. A lot of it is an exercise, which is like a dance routine [laughs]. Then there is this song that needs to go for exactly 5 minutes and then on to the next one. It doesn’t appeal to me”. (Appendix D17)

To others, the rituals are very important:

MH: “Those rituals are Alpha Omega. Those are the drivers. I think that is the common denominator for everyone. I think that what you become... it is that, I will repeat myself, but it is the sense of community, which gives so much. It is just awesome. Like, the feeling of being part of a unity. Or a group”. (Appendix D5)

4.5.3 Intragroup Differences

As the above suggest, the respondents experience significant differences between spectators otherwise belonging to the same group, or, club. Hence, being very passionately involved is, by some, considered as lower class, as exemplified by JS when describing why he does not go with the fan bus to games:

JS: “It has become a little too... proletarian, right? It sounds wrong, doesn't it. It sounds a little prejudice, but it is too proletarian. I don't want that. That is not something I want to do anymore”. (Appendix D15)

Likewise, highly involved spectators are perceived as not having much else to care about in their lives. While being afraid of applying stereotypes, some of the respondents still describe these fans, supporting the same club themselves, as either having low-skilled jobs (i.e. warehouse employee) or being on social benefits:

TV: “Again, I have huge respect for those who do it. I think it is cool that someone is doing it. But I also can't... like, I think that it is just a different perspective on life and to be a family and be a dad and so and so. Because, I think that if you're spending a whole weekend on that. It demands that you either have a relationship without anything in common or that you don't have... like, I don't know, I just don't understand. [...] Like, I don't know what kind of people, understand me right, if it is some warehouse employee who, when he goes home Friday at 2 pm., he doesn't bring home work”. (Appendix D19)

NP: “If you can call it passion, so... but it is also the most passionate people who week after week goes to watch a team and spend half of their... social benefits [laughs], if keeping with... watching soccer, so that is just... that people rather want to spend a whole Sunday driving from Copenhagen to Aalborg instead of being at home with their family”. (Appendix D6)

However, at the same time, there also exists a negative perception about what is referred to as ‘bandwagon fans’. These are described as spectators who only attend games during successful periods of time, and they are considered as the worst types of fans and spectators. Actually, dedicated fans from other clubs, even rivalling teams, are worthy of more respect than ‘bandwagon fans’ from one's own club:

DM: “It may sound rough, but to me it is important that you support and that you're not just some nut who comes and sits as a spectator and look stupid and really don't care”. (Appendix D14)

SKA: “Some of the talks I've had that made the most sense to me has been with dedicated fans from other clubs. Because we are... in the same place. Just in different jerseys. Then I would rather spend a whole Saturday on a bar with a FCK fan who is just as dedicated as I am, than a Brøndby fan who is only a fan when it makes sense or there is success. Like bandwagon fans. I hate bandwagon fans. And especially when it is Brøndby bandwagon fans. I can't stand it”. (Appendix D7)

The same is described in relation to the before mentioned BIRG, which is increasingly tolerated coming from someone as dedicated as oneself:

HLL: “It is, among others, family members who are teasing me, but it really hits me hard, because I know that they only do it to tease me. And I don’t like that. Then we are digging deep in my soul. And I know that they know that that’s what’s happening. On the contrary, if it’s a real FCK fan, who we know several of [laughs], then it doesn’t bother me. Then it’s... they mean it. So that I am fine with and then it’s just amazing to be having the bragging rights these days”. (Appendix D3)

Differences in perceived level of involvement may therefore contribute to perceived intragroup differences. It can be expected that there is a perceived difference between the spectators who are located at different tribunes. This is exemplified by VS who attend all of FC København’s games:

VS: “The big difference is that there are often, what’s it called, disagreements because there are many people on Sektion 12 who are in favour of fireworks, under the right circumstances of course. A lot of the people on Nedre C, a lot of them have started to realize now that it is possible without being very dangerous. But previously, every time a Roman candle was lit or something, they were complaining. So there has always been a small war going on”. (Appendix D20)

4.5.3.1 Hooligans

One group of people, which is being addressed by all of the respondents, are the hooligans. In describing other spectators, hooligans become a part of the narrative every time. These spectators are easily recognized by either their appearance or their behaviour:

KO: “There are hooligans at every game. Or, in every club, you could say, right. So, there’s a few of them and they are often standing together in a group, together, right. They are not as spread out, and you quickly learn to identify who they are, they are only there to fight, right. They are drunk or high or on some coke or something. Then they are just there, making noise, being in another world”. (Appendix D4)

NP: “There’s the people like me who are there and sing along and all that, and then there are also those... there are the types who attend soccer just to fight...”. (Appendix D6)

The hooligans are argued to be located amongst the spectators behind the goal. Hence, the hooligans are also the people who are part of the creation of atmosphere. Consequently, it is difficult for the respondents to say that they do not want the hooligans at the stadium. It is a paradox:

JS: “It’s here [Sektionen] you really experience these whacky types who really, they are really hardcore, who I think are fun to observe. Who are really all-in on the whole thing. At least it is fun to observe them in the concentrated setting called Parken, for 90 minutes”. (Appendix D15)

However, as described by MH, the collective atmosphere that is generated can be very influential, even on spectators who normally would not conduct in aggressive behaviour, which may blur the lines between hooligans and passionate spectators:

MH: “And even though I don’t consider myself as aggressive or violent, or anything in that matter, I could feel, now that I think about it, that as those who controlled this fan group, as they became aggressive towards the police and the way in which they [the police] suddenly wanted to decide when we could walk from A to B and all those things, instead of just trying to make things run smoothly, then you got the feeling that they were just trying to annoy us. And they succeeded. And then they don’t just annoy those who are in the front, but in some way you adopt those feelings. It sounds weird, but it is contagious”. (Appendix D5)

While the hooligans are considered an integrated part of soccer spectating, the respondents do generally not consider themselves at risk. However, as they are all very well aware of the existence of hooligans whenever they spectate, they do not run any risks. Precautions are therefore taken in order to avoid them:

AF: “There are some where there is not, or at least I am not in doubt, that these people I don’t need to be standing with. Or look too much in the eyes, because they will come at you. There is an aura surrounding them”. (Appendix D11)

KA: “Should I be walking alone, then I am not wearing my FCK jersey, or I have a jacket on that I zip all the way up and then it’s just about getting home”. (Appendix D16)

4.6 Life Cycles

The large majority of the respondents describe going through similar phases in life, which influences their spectatorship intentions and behaviour. Fandom and spectatorship has, for all of the respondents, started within their youth. For this period in life, games are attended more frequently and spectatorship is increasingly considered to be a party:

SKA: “When I was, you could say, without child and for long periods single, then I was there for each and every home game and given the opportunity, we would go to Zealand, Funen and Jutland.

[...]. Then, I lived for the club and I was there every single weekend and I was spending a lot of time and money on it”. (Appendix D7)

With the emergence of family life, other things are prioritized above attending soccer games. However, there are also respondents who just provide ‘getting older’ as a reason to behave differently from young people:

KO: “It’s a question of priority, if you rather want to watch soccer or be with the girlfriend, wife or daughter, right. And you have to place it somewhere, you could say. And there is no doubt that I place them above that. I would rather take a walk in the forest with them, if that is what we agreed, than I would go to a game”. (Appendix D4)

NSM: “It is a question about it being something that teenagers and people in their 20s are presumed to do. To be more visible about it and demonstratively enthusiastic about it”. (Appendix D17)

However, a few of the respondents, who do not have families, describe how them becoming aware of the stupidity of spectator behaviour, to be a determining factor in them attending fewer games:

MH: “Like the thing about singing ‘Zanka he is gay’ and all that, like having a song like that. I’ve also sung along to these without thinking about it. Like, you don’t really consider what you’re saying when you’re standing at the stadiums. I just think that I’ve started to become more aware about what it actually means”. (Appendix D5)

As being young is most often related to being enthusiastic and contributing to the stadium atmosphere, it is also considered to be physically straining. Thus, a part of becoming older is also the relocation according to new emerging needs such as the ability to sit down:

SKA: “Then you got older and then we moved from Nedre Faxe [Southside], where you stand, it is a stand-only tribune, to Øvre Face, where you can sit down. It was an issue about comfortability, and I am 44 years old and have played soccer for many years, so my knees are not what they used to be, and it was really hard to stand and jump and dance on the concrete surface”. (Appendix D7)

ST: “It is a totally different way of spectating soccer. I like it this way, because on a Sunday like this, and I have gotten older, so... and I have gotten a work where I need to be serious, so... the other way [of spectating], that’s too hard”. (Appendix D10)

Besides family, job obligations are also described as a reason to be able to attend games less frequently. This is either described in relation to the inability to behave irrationally in the stadium, or due to the scheduling of

games on weekdays. Hence, it can be understood that if it is found difficult to restrain from participating in the party on the tribune, it is best just to stay away.

4.7 Synopsis of Findings

Spectatorship is a complex phenomenon, which involves several motives, barriers, perceptions and experiences, also beyond the descriptions accounted for in this research. However, looking at the commonalities, as highlighted in the themes, people generally start to spectate soccer matches due to the influences from their immediate surroundings. Family and friends share the experience of attending soccer games, because it first and foremost is considered a social experience. However, the social experience varies depending on the involvement and who to attend with.

If attending with family, or having little involvement with other spectators, it is normal to be a passive spectator who, in the context of FCK and Brøndby, primarily are located on the long side or the family tribune in the stadium. Hence, it is common to attend in order to watch a soccer match, and share that experience with family. This is considered most normal as either a parent, child or fair-weather fan.

If attending with friends, or being highly involved with other spectators, it is normal to be an active spectator who, in the context of FCK and Brøndby, primarily are located behind the goals in the stadium. Here, spectators are expected to contribute to the atmosphere and partake in collective behaviour, such as chanting, clapping and singing. There is a particular code of conduct, which is not understood as rituals, but it entails following the behaviour or locating oneself in another part of the stadium.

Spectatorship is furthermore experienced as a temporary emotional outlet for irrational emotions. Within the context of spectatorship, the collective accepts behaviour that is not considered acceptable in everyday life. It is okay to be emotional, angry and hateful, especially towards the perceived rival. This overt behaviour also contributes to the atmosphere, which elevates the experience and is considered one of the most important aspects of attending a soccer match.

Being a fan and a spectator is considered to be an important part of individual identity. People associate themselves with the perceived identity of the soccer club that they support. As the identity is compared directly in relation to the perceived rival, the attributes of one's own club is considered positive and the rival's as negative. In the context of Brøndby and FCK, there were clearly perceived differences between the clubs in relation to social and political relations, which one can choose to demonstrate adherence to when attending games. The rivalry between these two clubs is an important aspect of being a spectator and a fan. The rivalry is experienced as a hateful relationship, but situated in the context of soccer, which means that it

is inherently enjoyable because it provides a temporary emotional output. As emotions are intensified further within this rivalry, additional value is contributed to the matches between these two clubs. Similarly, the rivalry is experienced in daily life, as a way to engage with friends, colleagues and acquaintances. The primary consequence of being a fan and spectator is therefore the possibility of winning or losing the bragging rights within one's social circle. Thus, due to the sense of vicarious achievement and *schadenfreude*, one can potentially win the bragging rights and BIRG, which is the positive daily outlet that fandom and spectatorship allows.

However, there also exist perceived differences within what otherwise could be perceived as the same group of spectators. There is larger mutual respect between highly involved spectators across different clubs, than between certain spectators of the same club. Hence, fair-weather fans are not liked by the more involved spectators and are therefore considered not to be a part of the immediate collective. This difference can be seen by the chosen location in the stadium. However, hooligans are part of the collective as they also contribute to the important atmosphere and they can therefore not be ignored. Instead, caution is taken in order to not risk physical harm.

The ability to partake in highly involved spectatorship is considered diminishing with time. It is physically straining to partake in spectator behaviour and with family and work life follows other priorities, not compatible with being a frequent soccer spectator. Some choose to attend fewer games, while others locate themselves in other areas of the stadium where they are less of a part of the collective, which also decreases the sense of socialization with the highly involved spectators.

5. Discussion

As expected, when approaching the question: “*How can soccer spectatorship be explained from a social identity perspective focusing on rituals and rivalry?*”, the answer, based on this study, is multifaceted, complex and in no way exhaustive. What has become evident from this qualitative approach to spectatorship is that fandom and spectatorship is intertwined, as affiliation with a specific club occurs through a socialization process influenced by friends and family. This is consistent with previous research stating that family, peers and proximity play an important role in introducing people to sports, choosing a favourite team and consuming sports (Havard, 2014: 247; Trail & James, 2015: 71). However, while fandom can be considered an enduring activity (Jones, 2000: 295), the respondents described the joy of the temporary social, atmospheric and emotional experience of attending a soccer match. For instance, the collective effervescence, manifested as atmosphere, is understood to elicit an emotional response. Soccer spectatorship may therefore be emotional, which potentially manifests itself in overt feelings, such as joy or anger, as also noted in research by Uhrich and Benkenstein (2010: 222-223). Thus, this discussion starts by exploring the spectator as an emotional consumer.

5.1 An Emotional Experience

When the respondents described their experiences, whether it was about the social experience, the identity, the rituals, the rivalry, or the collective, it was described with a great sense of importance and emotional impact. Emotions are defined as neurophysiological motivational phenomena expressed in feelings such as joy, fear or rage, which alters the state of body and mind (Hirschman & Holbrook, 1982: 93). Based on the findings in this study, the consumption of soccer spectatorship is predominantly understood as the “hedonic consumption” (Hirschman & Holbrook, 1982: 92) of a multisensory experience. Hedonic consumption as defined by Hirschman and Holbrook “...designates those facets of consumer behaviour that relate to the multisensory, fantasy and emotive aspect of one’s experience with products” (Ibid.). The hedonic perspective on consumption advances the *effere*nt experience as an important form of consumer response. By that it is meant that not only the external stimuli, such as the stadium atmosphere, are influential, but also the individual meaning of such, generated from historical or fantasy imagery (Hirschman & Holbrook, 1982: 92). When respondents describe the importance of a derby, the additional intensity of emotional arousal may therefore stem from the constructed imagery related to the rivalry (fantasy) or directly compared to prior events (historical). Thus, spectators may base their consumption on desired realities rather than what is real (Ibid.: 94).

The hedonic perspective promotes the idea that the emotional response to an experience such as spectating soccer, is more intense and emotionally involving than most other product categories (Hirschman &

Holbrook, 1982: 96). With the understanding that the emotional response to spectating may represent the motivation that energizes and directs certain types of behaviour temporarily over others (Ibid.: 93; Hebb, 1955: 244), the expected emotional intensity can be assumed to influence the decision to attend soccer matches (Arnould & Price, 1993: 27). Hence, where previous quantitative studies on the motivation to attend soccer games have identified emotional excitement as a separate construct (Santos & Rios, 2016: 61; Karakaya et al., 2016: 330), it could instead be considered as the underlying premise for attendance (Konijn, 1999: 170). As Schoenmakers' field study of theatre spectators proposes, an increase in emotional intensity goes along with an increase in spectators' appreciation for the performance, even if the experienced emotions are negative (1986).

Social identity theory argues that "part of an individual's self-concept derives from her knowledge of her membership in a social group (or groups) together with the value and emotional significance attached to that membership" (Tajfel, 1978: 63). Thus, as consumers instil subjective meanings into acts of consumption (Hirschman & Holbrook, 1982: 94) and relate them to the expression of identity (Belk, 1988), social identity's psychological processes of identification, social comparison, and psychological distinctiveness (Taylor & Moghaddam, 1994: 61) may be influencing the emotional intensity of a spectatorship experience.

5.2 Identification

The notion that identity issues are central to consumption, as proposed by Belk (1988), is consistent with the findings of this study. One of the essential themes in the findings is the respondents' understanding of their individual identity relative to the club they support. In the context of FC København and Brøndby, specific social and political attributes are contributed to each of the clubs and the respondents portray themselves positively in the light of these characteristics. Furthermore, the perseverance of support, described as loyalty by the respondents, is a desirable individual characteristic to display. However, this was not translated directly to a high frequency of attendance or high involvement as a spectator. As Clowes and Tapp reason in their study of soccer attendance usage rates: "during the interviews, some fans described themselves as 'loyal supporters' and yet they attended an average five home games each season" (2003: 56). Hence, identifying with the club does not necessarily equal being a frequent or highly involved spectator. This is inconsistent with the agreement amongst many sports marketers that strong identification with a sports team influences game attendance (Santos & Rios, 2016: 60; Trail et al., 2017: 30).

Following Bourdieu, art consumption can be seen as a tool for the cultural and economic elite to distinguish themselves from ordinary society by establishing their high status (1984: 30). According to the findings of Thrane, sports spectatorship and income in the Scandinavian countries have a positive relationship (2001: 158). However, as the findings suggest, highly involved soccer spectators may on the contrary be perceived

to be of lower class. Some of the respondents in this study described the conflict between their academic identity and the perceived lower-class identity of Brøndby and its spectators. Nonetheless, upon deciding to attend soccer games, the experience was described as a change of identity, allowing oneself to become emotional and have irrational feelings, which is not considered acceptable in normal society. Hence, the change of identity is understood as a temporary identification as a spectator. A temporary social identity as the irrational man, or as proposed by Freud, the 'id', seeking instant gratification, without the regulations of the 'ego' or the societal norms of the 'superego' (Freud, 1923).

The consumption of soccer spectatorship could therefore be proposed as the temporary construction of identity. Based on the work of Belk, Ahuvia argues these so-called 'loved objects' are capable of reconciling the consumer identity conflict be either demarcation, compromise or synthesize, where the demarcation solution is the symbolic statement of membership and distinction: "Suppose a consumer is experiencing a conflict between possible identities A and B. A demarcating solution endorses identity A and rejects identity B" (2005: 181). Hence, the joy of spectating soccer may be due to its ability to temporarily endorse an otherwise rejected identity. As Wilk points out, it is often the identities that consumers reject, that say the most about their desired self (1997: 181). This is in line with the way in which the respondents describe the inability of hooligans to separate the temporary feeling of hate from everyday life.

5.2.1 Rituals

Although not always directly expressed by the respondents as being rituals, the spectator behaviour described to symbolize membership affiliation with highly involved spectators, constitutes the definition of rituals as described in the theoretical framework. In accordance with the proposition by Iso-Ahola (1980), the respondents express a desire to escape day-to-day life and become 'someone else', immersing themselves in the activities as a spectator. The clapping, singing, chanting and dancing are described as almost choreographed sequences of fixed repetition, which is formalized amongst the spectators (Chun, Gentry & McGinnis, 2005). The description of the activities in this study are similar to that proposed by Peitersen, which mainly includes songs, tifos and synchro activities such as clapping and jumping (2009: 378).

The participation in this spectator behaviour rejects any other type of identity, as it is only the collective and not individual consciousness that is being expressed. As the collective atmosphere is described as a very emotional arousing sensation, this is similar to the ritualized religious ceremonies described by Durkheim: "Feeling himself dominated and carried away by some sort of an external power which makes him think and act differently than in normal times, he naturally has the impression of being himself no longer. It seems to him that he has become a new being" (1912/1995: 249). The capability of rituals to elicit so-called *collective emotions*, has been discussed in great lengths by Scheve (2011) and Scheve & Ismer (2013).

Temporarily rejecting individual identity and immersing oneself into the social experience of soccer spectatorship is not described by all the respondents, which instead highlights differences in involvement. Thus, while Shilbury, Quick and Westerbeek argued that the decision to purchase tickets for a single match is a low-involvement decision because it is socially and psychologically unimportant (2003: 47-48), it could instead be argued that soccer spectatorship potentially require a substantial amount of social and psychological effort. As all the respondents described attending games as an inherently social experience, it may not be the involvement with the product (the soccer match) but instead with other spectators that defines the level of involvement. The respondents who describe a change of identity in the context of spectatorship, express the joy they find in the spontaneous letting-be, the absorption of the atmosphere and the subsequent feeling of belonging to the collective. Thus, rituals are not considered to be related to the expression of club affiliation, as much as group affiliation with other spectators. However, in order to feel this sense of belonging, self-identification with the group is required (Tajfel & Turner, 1979: 15).

With the formalization of spectator behaviour, it is also described how violations of such behaviour gives rise to emotional reactions by other spectators. If locating oneself together with highly involved spectators, one is expected to participate in the ritualized behaviour or locating oneself elsewhere. This is similar to what Durkheim refers to as 'mechanical solidarity': "every single one relates to a very clearly defined practice... It is a question of doing or not doing this or that" (1893/1984: 38). The self-identification with the highly involved group therefore needs to be enacted before one is accepted by the other spectators.

Lesser involved spectators may also be involved, but increasingly with the act of soccer. The respondents who were not located amongst the highly involved spectators were more likely to describe soccer-related experiences, rather than social experiences. As proposed by Konijn in the context of the theatre, spectators have tasks while watching a performance, such as understanding the plot or unravelling motives (1999: 174). Thus, the mere identity as a spectator, no matter the social interactions, may cause task-related emotions of spectating, such as excitement or admiration for the players' performances (Ibid.). These spectators may therefore also primarily be emotionally responding to the team's efforts and be more likely to enjoy spectating matches at the highest performance level or in times of winning (Dalakas & Melancon, 2012: 53).

The enactment of identity in relation to soccer spectatorship is found intertwined with, but inherently different from, the club-identity enacted in daily life as a fan. Spectatorship is potentially a temporary social and emotionally intense experience. Hence, highly involved spectators are first and foremost emotionally responding to the interaction with other spectators, and are motivated to participate in ritualized behaviour, while low involved spectators primarily respond to the task of spectating soccer. This understanding of the

low-involved spectator is similar to that of the rational soccer fan, as proposed by Karakaya et al. (2016: 328). In a quantitative exploratory study attempting to identify the underlying motivations for attending soccer games, Karakaya et al., based on their understanding of social identity theory, propose the identity traits of the so-called rational soccer fans and the ardent soccer fans as influential factors for attending soccer matches (2016: 329). Being a rational soccer fan included the variables of attendance based on the opposing team, cost of the games, and team standing while being an ardent soccer fan implies playing video games related to soccer, using the internet to discuss soccer, buying team merchandise, and feeling that soccer is “like a religion” (Ibid.). In line with the abovementioned discussion, the rational soccer fan may be selective and choose to attend only certain matches, while the ardent soccer fan derives a high sense of emotional excitement when watching soccer matches (Ibid.: 333). However, the understanding of social identity theory and its implication for spectatorship is significantly different from what this study proposes. The ardent soccer fan’s level of involvement is argued in relation to soccer in general, rather than self-categorization in relation to a social group. In fact, the aspect of socialization is rendered insignificant in the study of Karakaya et al., even for the ardent soccer fan: “because soccer is a fast paced sport and there is very little time for socialization. Stadium layout and atmosphere also make difficult to socialize” (2016: 332). Instead, the findings of this study suggest that socialization is the premise for involvement as a spectator.

5.3 Social Comparison

According to social identity theory, people define themselves by their membership and affiliations to various social groups (Tajfel and Turner, 1979: 15). In this study, the respondents identified themselves with the club they supported, and in accordance with the theory, they made unprompted comparisons between the so-called in-groups and out-groups (Taylor & Moghaddam, 1994: 61). However, comparisons were also made between spectators belonging to the same group, but at different levels of involvement. The descriptions of other in-groups, who were described as fair-weather fans or hooligans, were just as derogatory as descriptions of out-group members. Actually, there seemed to be more respect towards out-group of same perceived level of spectator involvement, than towards in-group members at a different level of involvement. This has not been addressed in previous literature found on sports spectatorship. Hence, as with Brewer and Weber’s experiments, which involved intragroup comparison based on social categories (1994), respondents in this study described their own identity in relation to intragroup comparisons based on social class (academic versus proletarians). Furthermore, respondents of this study described intragroup differences in terms of level of involvement, being either too little involved (fair-weather) or too highly involved (hooligans). As Brewer and Weber argue: “individuals will avoid upward comparisons and seek downward comparisons when self-enhancement motives are operative” (1994: 268). In the context of soccer spectatorship, it could be speculated that other spectators will have lower self-evaluations following the exposure to highly involved spectators and therefore be less motivated to attend. However, while no sense of

satisfaction was encountered in the relational comparison with intragroup spectators, the respondents of this study derived a great deal of satisfaction from the intergroup comparison with the rival.

5.3.1 Rivalry

Concurrent with the findings of Havard (2014), the findings of this study suggest that the perceived rivalry between FC København and Brøndby is very influential in creating out-group comparisons and subsequently in-group bias and competition. The respondents described how the subject of soccer in everyday life created enjoyable interactions within their social circle and how the rivalry provided the potential to have the bragging rights, also referred to as BIRG (Cialdini et al., 1976). Hence, the individual success within their social circles is related to their club-identity, also referred to as vicarious achievement (James, Trail, Wann, Funk & Zhang, 2006), or connection to the team and its environment, previously argued a significant variable in explaining soccer attendance (Santos & Rios, 2016: 65). However, it could also be discussed whether vicarious achievement is obtainable independent from attending a soccer game. By that it is meant that in order to involve in BIRG behaviour, it has not been found necessary to have been a spectator. This is similar to the description of *schadenfreude*, the sense of enjoyment when a perceived rival loses. *Schadenfreude* increases the possibility for and frequency of BIRG, without being related to direct competition between the two clubs. Hence, BIRG and *schadenfreude* may be evident in everyday life, although it can be expected significantly less emotionally intensive than as a spectator.

Accordingly, the descriptions provided by the respondents in relation to spectating a derby are understood as producing an intense emotional response. Many of the respondents describe sleepless nights, weeks of feeling excited or nervous before a match and weeks of feeling happy or sad after a match. Furthermore, the description of the atmosphere and emotional response during a derby, is described as vastly more intense than other soccer matches. Based on the abovementioned discussion this makes sense, as both club identity and spectator identity is at stake, as well as both highly involved spectators and low involved spectators derive enjoyment from spectating due the intensity both off- and on the field. This may also be why the atmosphere is described as much greater during these games, as more spectators emotionally respond to the experience and temporarily partake in ritualized behaviour. With inspiration from Arnould and Price, the term 'extraordinary experience' (1993: 24) could be applied to these spectator experiences. By that it is meant that the intense emotional experience described by the respondents is not related to the attributes of the experience such as the physical strain, limited view, bad toilet facilities or freezing weather. Instead, the emotional intensity is related to the spectator induced atmosphere, the out-group competition and in-group bias. Thus, as argued by Arnould and Price, an important trigger for this experiential state lies in the interpersonal interactions (1993: 24). It could therefore also be deliberated that a higher level of spectator involvement is increasingly likely to trigger an extraordinary experience.

However, with the potential for an exponentially greater emotional response at a derby relatively to other matches, it is of no surprise that dysfunctional behaviour is increasingly visible during these games. Several of the respondents describe these games as of higher risk for physical harm and that they would not consider bringing their children to such games. This is concurrent with the findings by Dalakas and Melancon who argue that higher perceived identification as a fan and higher perceived importance of winning increases schadenfreude and the potential for dysfunctional behaviour (2012: 55). As BIRG and schadenfreude are instantly manifested in a spectator, the emotional response can be very intense and for some unfortunately uncontrollable. An attempt to illustrate the proposed relationship between identities, behaviour and experiences can be seen in Figure 2.

In Figure 2 it is illustrated how perceived club-related identity initiates the process of becoming more involved and increasing the emotional intensity. Rivalry is naturally linked to club-identity, which may create everyday BIRG & schadenfreude. But as argued above, it is not necessarily related to increased involvement. The spectator identity is a temporary increase in involvement, as well as emotional intensity. However, the participation in rituals is the sign of increased emotional intensity, and vice versa, which may cause the individual to have an extraordinary experience. Hence, the various ways in which the extraordinary experience can be reached are depicted, which for normally lesser involved spectators primarily may be due to rivalry (a derby match), while for highly involved spectators it is enacted almost weekly, through rituals. Hooliganism occurs when the emotions may become too intense to control, but it does not necessarily entail involvement in the experience.

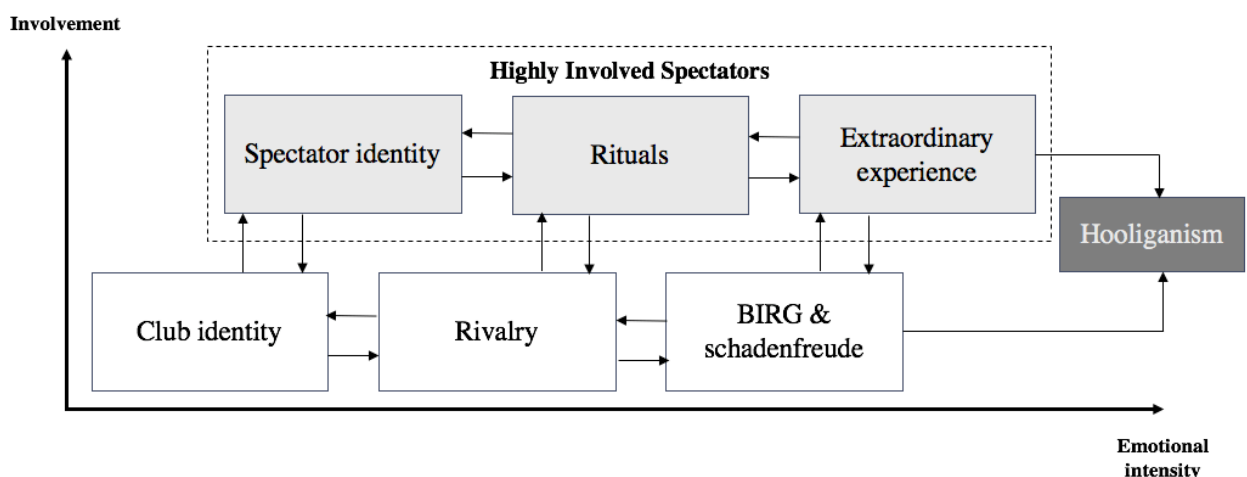

Figure 2: Spectator Involvement (own depiction)

5.4 Psychological Distinctiveness

As stated in the theoretical framework, the self is proposed to consist of a hierarchical structure of identities, where the more salient identities are placed at the top of the hierarchy and the less salient at the bottom (Stryker, 1968: 560). A finding in this study is that spectatorship involvement seems to be higher as a young adult. The respondents described how they would attend more games, participate more in social behaviour beyond the matches, and contribute to the atmosphere. This behaviour was largely contributed to the ability and possibility of prioritizing spectatorship above other things. Thus, the more salient the identity as a highly involved spectator, the more they were involved in activities consistent with the role expectations associated with that identity and vice versa (Laverie & Arnett, 2000: 229). These findings are corresponding to those found with participants at the Adelaide Fringe Festival. Festival goers who actively participated in events such as art groups reported higher levels of identity salience than other festival goers (Hixson, 2014: 214).

Similarly, the respondents described how other priorities, such as important jobs or family, became more prominent in their lives and they consequently attended fewer games and were less involved. Hence, it could be argued that the role as a 'father' or 'manager' is prioritized above being a spectator because it is a more salient role in one's life. In this respect, identity theory postulate that individual role identity can create an identity standard which influences sports attendance (i.e. Trail, Lee & Anderson, 2017: 30). However, it could also be counter-argued that the salience is dependent on the relative appeal of the social identity. By that it is meant that some of the respondents described how highly involved spectators could only be this involved because they had nothing else to prioritize, such as family or good jobs. With this stereotype of highly involved spectators, it could be discussed that with age, it becomes less socially accepted to prioritize spectating soccer above family and job: "in our society, since one's occupation is generally more salient than one's hobby, it is more common to identify and know someone as a doctor, secretary, or insurance salesman, rather than, say, stamp collector, gardener, or gourmet cook" (Callero, 1985: 205). Consequently, upon reaching adulthood, it may have little appeal to have frequent and highly-involved spectator as a salient identity.

Likewise, the most involved spectators amongst the respondents, described how they with age have located themselves amongst lesser involved spectators. Understanding this behaviour in light of the proposed intragroup relational orientation, it could be interpreted as a social self-categorization as 'elder', which results in a natural decline of involvement in spectatorship behaviour. Furthermore, it should be noted that repetition of events also could cause emotions to diminish over time (Frijda, 1988: 354), and that the extraordinary experiences, such as derbies, may be the only experiences capable of conserving emotional intensity.

6. Conclusion

In seeking to explore and explain spectatorship, the majority of previous literature has taken a quantitative approach, trying to explain as much variance in attendance as possible (Santos & Rios, 2016: 60). While much of the literature therefore can be argued to scratch the surface of spectatorship, this study has sought to provide a more in-depth description of the spectator experience. Applying a phenomenological methodology, 20 individual descriptions of fandom and spectatorship in the context of FC København and Brøndby IF were analysed and discussed in relation to the proposed theoretical framework of social identity theory. According to social identity theory, people partly define themselves by their memberships and affiliations to various social groups (Tajfel and Turner, 1979: 15). How individuals define themselves are argued based on the psychological processes of identification, social comparison, and psychological distinctiveness (Taylor & Moghaddam, 1994: 61). The theoretical framework was therefore based on the understanding that people make intergroup comparisons and intragroup relations, based on their perception of individual identity. In the context of soccer spectatorship, this was expected to be overtly expressed and experienced through rituals and rivalry. Thus, findings have been interpreted and discussed primarily in relation to the influence of rituals and rivalry on spectatorship.

The findings of this study suggest that spectatorship is the hedonic consumption (Hirschman & Holbrook, 1982) of an emotional experience and that the emotional intensity is reliant on individual identity (Belk, 1988) in relation to the club and to other spectators. Hence, club-identity is argued primarily relevant for fandom, while self-evaluated spectator-identity is what causes spectators to be more or less involved. Highly involved spectators are primarily concerned with the social experience and they seek to participate in spectator rituals in order to enact that identity, which creates stadium atmosphere. Less involved spectators are primarily concerned with the on-field play and their emotional response may primarily be task oriented (Konijn, 1999: 173). It has furthermore been found that intragroup relations may cause self-evaluation of club- or spectator-identity to be either enhanced or deterred depending on self-evaluation relative to other in-groups. Furthermore, intergroup comparisons are argued to exponentially intensify the emotional response to spectating and therefore to be likely to create extraordinary experiences (Arnould & Price, 1993). Lastly, peoples' natural life cycles are found to decrease prioritization of attending soccer. Thus, social identity theory is argued to be capable of explaining many important aspects of soccer spectatorship, while rituals and rivalry are highly influential components of the spectatorship experience. At the least, the theoretical framework of social identity theory has provided a perspective on the findings, which otherwise would only have been descriptive in nature.

6.1 Managerial Implications

The findings of this study carry several practical implications for managers of soccer clubs who seek to provide their consumers, the spectators, with a potentially extraordinary experience. The following discussion is predominately related to the implications for marketing managers, which are to *create an identity, find an enemy, activate the atmosphere and build a bridge* between spectators.

6.1.1 Create an Identity

One aspect of the findings, the notion of identity in relation to the club and as a spectator may be important for managers to consider. As described, Brøndby and FC København have been successful in creating strong narratives rooted in their geographical location. It could be argued a case of the chicken or the egg, however, if a narrative naturally develops from the environment, managers need to consider how to build a narrative around it. Hence, just as McDonalds symbolizes and enacts a number of core American values (Arnould & Price, 1993: 27), the understanding of Brøndby as a club for everyone, no matter social class, was shared amongst all of the respondents, which is also communicated in Brøndby's slogan: "Supra Societatem Nemo" (Lassen, 2006), which means *No-one Above the Collective*. However, it may also be important that managers consider the many facets of brand identity (Kapferer, 2008: 182) and its implications for spectator experiences. By that it is meant that the brand identity of a soccer club is not only in the external communication of its values, but just as much in how the values are lived through the organizational culture (Ibid.). A consistent part of the respondents' perception of the Brøndby narrative was that it is built on grassroots principles, while FC København was founded on commercial objectives. Thus, just as Arnould and Price argue that much of the hedonic satisfaction of theme parks derives from a successful expression of the total park experience, consistent with consumers' narratives (Arnould & Price, 1993: 27), soccer spectators have expectations to how the club's narrative is expressed during a match.

The expression of the club's narrative has furthermore been found enacted in daily life, in the form of BIRG and schadenfreude. Thus, soccer fans interact based on their related club identity. As "meaning emerges during the process of interaction; communication of evolving expectations of outcomes plays a key role in satisfactory experience" (Arnould & Price, 1993: 27), the notion of brand personality, as a facet of the brand identity, may have significant, although subtle, importance. As the brand personality are those set of human characteristics associated with a brand (Aaker, 1997: 347), soccer fans may identify with and express similar personality traits. From the findings, the description of 'positive arrogance' was given in relation to how one of the respondents identified with FC København and subsequently acted accordingly. Thus, as personality traits of a soccer club are not only experienced, but also enacted by fans and spectators, managers should consider which traits to give the club and how to live and communicate them (Aaker, 1997: 349).

6.1.2 Find an Enemy

As the findings suggest, rivalry may intensify emotions as a soccer fan and as a spectator. Actually, derbies are found highly likely to create extraordinary experiences. The findings follow the hypothesis of perceived in-groups and out-groups, which creates in-group bias and out-group competition (Tajfel, Flament, Billing & Bundy, 1971: 173), and it can be argued that the importance of having a rival should not be understated. As Jaegher and Hoyer argue, literature across a diverse range of subjects discuss the implications of what can be termed ‘the common enemy effect’ (2012: 1). In political science, Coser argues that governments may seek to exploit the perception of a common enemy in order to increase cohesion among citizens (1956: 93). Likewise, although less immoral, it should be considered for soccer clubs to identify a common enemy.

However, in order for people to perceive the threat of a potential rival, “there must be a minimal consensus among the constituent individuals that the aggregate is a group, and that its preservation as an entity is worthwhile” (Williams, 1947: 58). Thus, the potential for a ‘successful’ rivalry can be related back to the importance of creating a distinct brand identity, which can be compared and contrasted with the potential rival. As the findings of this study suggest, a lot of value is contributed to the contrasting identities of FC København and Brøndby.

It could of course be argued challenging to develop a distinct brand identity, rooted in the local society, capable of standing in contrast to another soccer club, in order to potentially create a rivalry. Beyond the notion of time – a rivalry is developed over several, if not many years – it could be proposed to develop an identity directly in opposition to another club. An example, as proposed by Melancon and Dalakas, is the rivalry between Apple and Microsoft, which was purposefully created by Apple: “The rivalry between Apple and Microsoft is quite well established and documented. In one of the most recognizable ad campaigns (or ad wars) in recent years, Apple ran a series of “Mac vs. PC” comparative ads where Apple was personified as a cool, efficient, and smart young man and Microsoft was portrayed as a ridiculously difficult, irrelevant, inefficient, and, at times, pathetic older man” (2014: 174). Hence, the development of a brand personality can be the expression of identity, which contrasts a potential rival.

6.1.3 Activate the Atmosphere

The importance of the atmosphere as an aspect of the spectator experience was described by all the respondents in this study. The core product of a soccer match may therefore very well be the play on the field, but the surrounding non-core components are just as, if not more, influential in creating product value (Byon, Zhang & Baker, 2013: 239; Chen, Lin & Chiu, 2013: 200). Managers should therefore be very considerate about, and concerned for, the stadium atmosphere. However, in contrast with the game on the field, this falls under the control of sports marketers (Shilbury, Quick & Westerbeek, 2003: 135).

Starting initiatives that potentially increase spectator involvement, such as endorsing and supporting spectator rituals, may be a way to activate the atmosphere. Monetary support to tifos, flags or other things that stimulate the senses will intensify the hedonic experience (Hirschman & Holbrook, 1982: 93). Furthermore, in line with the ritualized behaviour of soccer spectators, Arnould and Price argue that: “the commercial delivery of extraordinary experience as a rite of integration is another potentially useful tool for understanding” (1993: 27). Rite of integration is defined as the planned social interactions that consolidate various forms of cultural artefacts, with the objective of achieving a temporary sense of closeness (Ibid.). Hence, structuring rites of integration for young spectators, incrementally teaching them spectator behaviour, may have a long-lasting impact on how highly involved they become over time. The reason for integrating youngsters is that, as the findings suggest, spectatorship primarily happens as a socialization process in childhood. Thus, hosting pre-match lessons in various songs, dances and more, may be an enjoyable family activity and could stimulate the development of future valuable co-creators of atmosphere. The importance of activating the family is also based on the findings of this study. As life cycle changes seem to make people prioritize other things, such as jobs and family, over attending soccer or alter the way they spectate matches.

In order to potentially activate the atmosphere, it could be rendered important that the physical environment is very influential in communicating the club’s image and purpose (tracing back to the importance of identity). Hence, managers should understand the role of the facilities, or the ‘servicescape’ (Shilbury, Quick & Westerbeek, 2003: 119), in creating a satisfactory experience, before it can become extraordinary. The effect of the servicescape in terms of functional and aesthetics such as the ways in which seats are placed, food service lines designed, restrooms cleaned, stands coloured, and more, are important aspects of the overall experience. Imagine a Disney Land without colours.

Another point regarding the importance of the facilities at the stadium in potentially activating the atmosphere, should be given to the size of the stadium. Upon success, especially if attendance is increasing, it can be tempting to increase the size of the stadium in order to potentially increase revenue and prepare for future success. However, as sports results naturally fluctuate, and given the importance of the atmosphere, keeping attendance high relative to capacity may be a better choice. By that it is meant that a 95% capacity of 8.000 spectators may create a significantly better atmosphere and experience than 70% capacity of 14.000, thus keeping spectators coming back instead of having to acquire new. An example of this situation is the Danish club Esbjerg FB, which upon achieving success in the 2000s started to expand the stadium capacity from 8.000 to 17.000 people (sepe.dk, n.a.), at the cost of €15 million. However, in 2010, one year after completion, attendance fell from an average of 9.000 per game to 6.750, and today’s average attendance is only 4.400 (superstats.dk/bluewaterarena, 2017).

A positive example of all of the above can instead be found in a German 2nd Bundesliga club called St. Pauli. The club is located in the centre of Hamburg, has a politically strong left-wing identity, and has the underdog role in a rivalry with the other Hamburg team, Hamburger SV. Although only being moderately successful on the field, the club has attained a cult-like status, due to its highly involved spectators and almost 100% attendance, with 29.302 out of 29.546 possible seats sold on average (Hesse, 2015; transfermarkt.com/besucherzahlen, 2017). Thus, the majority of spectators attending are regular attenders, who are highly involved and thus create an intense atmosphere that keeps people coming back for more.

6.1.4 Build a Bridge

Lastly, the intragroup relation orientation found in this study, means that managers should not only encourage spectator behaviour and rituals, but also monitor and regulate it. As people evaluate themselves in relation to other soccer spectators, and consequently evaluate themselves significantly less or more involved, it could be theorized that a too large perceived gap decreases intragroup relations. Hooligans can be argued to behave in dysfunctional ways that therefore need to be regulated, not only in order to reduce the risk of physical harm, but also to decrease the perceived gap between spectators of the same club. Similarly, the abovementioned recommendation, to activate the atmosphere, is intended in order to build bridge between fair-weather fans and involved spectators.

An example of the problem in building a bridge between spectators is evident in the British Premier League, where some clubs are experiencing an increasing number of tourists attending games (Thompson, 2017). These tourists have neither a club- nor a spectator identity and subsequently have little involvement and influence on the atmosphere. Likewise, the most involved spectators are primarily considered to be hooligans, occupying the other end of the spectrum. As Peitersen argues, Danish spectators are largely inspired by the English approach (2009: 377). However, maybe instead attention should be paid to, and inspiration derived from, the German Bundesliga, where less of a hooligan culture in the context of soccer exists. As a consequence, combined with factors such as low ticket prices and large investments in modernization of stadium facilities, the Bundesliga has the highest attendance average in Europe (bundesliga.com, 2017). It could be argued that the larger population areas around the clubs naturally increase attendance, which is arguably true. Nevertheless, a club like TSG 1899 Hoffenheim, being located in the city of Hoffenheim with a population of 3.150 people, averages an attendance of 28.155. This means that the club has to attract spectators from the city of Stuttgart, which is one hour away. However, one hour is not long if people are expecting, and receiving, an extraordinary experience.

6.2 Limitations and Future Research

In order to fully understand the implications of this study, its limitations should be considered. First, the phenomenological approach to research is inherently open and inductive (Pietkiewicz & Smith, 2012: 364). However, as argued, it has not been deemed possible to conduct pure phenomenological research, and interpretive phenomenology, based on a constructivist paradigm, was applied. For a novice researcher, phenomenology can seem to be an unstructured endeavour, if not aware of its depth and methodological requirements (Daymon & Holloway, 2011: 188). Attaining epoché throughout the interviewing process is a challenging endeavour and whether it has been fully achieved is difficult to estimate. However, it is believed that epoché was reached upon asking and confirming the question: “Does my description truly reflect participants’ actual experiences?” (Ibid.).

Another limitation is pertained to the interpretation of the findings. Although being open to new perspectives during the analysis, the interpretation of the findings can be argued to be influenced by prior knowledge or ideas. By that it is meant that the research is situated in a context of knowledge, whereas words have been used to define certain understandings proposed in the theoretical framework. Thus, the same words, such as ‘intragroup’, ‘BIRG’, ‘rivalry’ and more, are used to coin the themes. This is done in order to be consistent in the application of language, although it may be deemed too interpretive.

Regarding the application of language, another limitation is in the translation of interview data from Danish to English, as meanings can be lost or not fully articulated by the author in the translation. Likewise, the research context of FC København and Brøndby is not argued to be generalizable (Guba & Lincoln, 1994: 114) to other contexts, and should also not be treated as such. Actually, Brøndby and FC København are best-case examples of the importance of some of the issues highlighted in this study, and could be considered by other clubs as something to strive for, as the intensity of rivalry is not expected to be as overt between other Danish Superliga clubs. Similarly, the sample of respondents can be deemed both too homogeneous and not representative in terms of age and gender.

For future research, it could be relevant to apply the same framework to other research contexts to see if this study is theoretically generalizable (Daymon & Holloway, 2011: 82). It may also be relevant to study the spectators of clubs without an as obvious rival, and describe if and what then creates extraordinary spectator experiences. Similarly, it could be interesting to study people at different levels of spectator involvement across different clubs, such as people who never attend games, but are high on self-perceived club identity, versus people who are high on spectator-identity but low on club-identity. Understanding how young people experience spectating would also be very relevant, in order to understand how it develops over time.

Understanding spectatorship in the context of personality traits such as extroversion and introversion (Jung, 1960: 40), may also reveal interesting insights. As one respondent noted (TV), he was not a highly involved spectator due to him being an introvert. As this study proposes, highly involved spectators find more enjoyment in the social experience. Hence, the social nature of highly involved spectatorship may be more enjoyable for extroverts and less enjoyable for introverts. Furthermore, this paper sought to understand experiences at the individual level, while qualitative research methods, using focus groups, could be used to derive new insights from the dynamics of group discussions (Daymon & Holloway, 2011: 243). Similarly, based on the discussion of this paper, it could be interesting to apply the *theory of collective emotions* by Scheve & Ismer (2013) on soccer spectatorship, specifically. Without starting a separate discussion, it could seem as all proposed key processes for collective emotion elicitation (2013: 412) are present.

Lastly, the framework proposed by Belk, Ger and Askegaard on consumer desire (2003: 327), could be argued appropriate in the context of soccer spectatorship, or sports consumption in general. For instance, ‘the cycle of desire’ (Ibid.: 344), on cultural socialization of desire, morality and seduction, could be a whole theoretical framework in itself to discuss spectatorship, although rituals and rivalry also could have relevance within that framework. Similarly, the frameworks of either Hirschman and Holbrook (1982) or Arnould and Price (1993) could in their entirety be considered as theoretical framework, and add new meaning to the concept of spectatorship experiences. Although not without limitations, the findings of this paper suggest that the hedonic perspective on spectatorship as consumption, may be worthy of future research and this is highly encouraged.

7. References

- Ahuvia, A. (2005). Beyond the Extended Self: Loved Objects and Consumers' Identity Narratives. *Journal of Consumer Research*, 32, 171-184.
- Aaker, J. (1997). Dimensions of Brand Personality. *Journal of Marketing Research*, 34, 347-356.
- Alexandris, K., & Tsiotsou, H. (2012). Segmenting soccer spectators by attachment levels: a psychographic profile based on team self-expression and involvement. *European Sport Management Quarterly*, 12(1), 65-81.
- Allan, G., & Roy, G. (2008). Does Television Crowd Out Spectators?: New Evidence From the Scottish Premier League. *Journal of Sports Economics*, 9(6), 592-605.
- Allan, S. (2004). Satellite television and football attendance: the not so super effect. *Applied Economics Letters*, 11(2), 123-125.
- Anholt, S. (2007). *Competitive Identity: The New Brand Management for Nations, Cities and Regions*. New York: PALGRAVE MACMILLAN.
- Arnould, E., & Price, L. (1993). River Magic: Extraordinary Experience and the Extended Service Encounter. *Journal of Consumer Research*, 20, 24-45.
- Baimbridge, M., Cameron, S., & Dawson, P. (1996). Satellite Television and The Demand for Football: A Whole New Ball Game? *Scottish Journal of Political Economy*, 43(3), 317-333.
- Barker, M. (2005). Understanding Motivation: A Review of Relevant Literature. 71-116.
- Belk, R. W. (1988). Possessions and the Extended Self. *Journal of Consumer Research*, 15, 139-168.
- Belk, R., Ger, G., & Askegaard, S. (2003). The Fire of Desire: A Multisited Inquiry into Consumer Passion. *Journal of Consumer Research*, 30, 326-351.
- Bevan, M. (2014). A Method of Phenomenological Interviewing. *Qualitative Health Research*, 136-144.
- Bourdieu, P. (1984). *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*. (R. Nice, Trans.) Cambridge: Harvard University Press.
- Bradbury-Jones, C., Sambrook, S., & Irvine, F. (2009). The phenomenological focus group: an oxymoron? *Journal of Advanced Nursing*, 65(3), 663-671.
- Brewer, M., & Gardner, W. (1996). Who Is This "We"? Levels of Collective Identity and Self Representations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(1), 83-93.
- Brewer, M., & Weber, J. (1994). Self-Evaluation Effects of Interpersonal Versus Intergroup Social Comparison. *Journal of Personality and Social Psychology*, 66(2), 268-275.
- bundesliga.com. (2017, November 24). *Fan-friendly Bundesliga the best attended league in Europe*. Retrieved December 26, 2017, from bundesliga.com: bundesliga.com/en/news/bundesliga/dortmund-bayern-bundesliga-attendances-and-fan-experience-the-best-around-463839.jsp
- Burnkrant, R., & Cousineau, A. (1975). Informational and Normative Social Influence in Buyer Behavior. *The Journal of Consumer Research*, 2(3), 206-215.

- Byon, K. K., Zhang, J. J., & Baker, T. A. (2013). Impact of core and peripheral service quality on consumption behavior of professional team sport spectators as mediated by perceived value. *European Sport Management Quarterly*, 13(2), 232-263.
- Callero, P. L. (1985). Role-Identity Salience. *Social Psychology Quarterly*, 48(3), 203-215.
- Cassell, C. (2015). *Conducting Research Interviews*. London: Sage.
- Chen, C.-Y., Lin, Y.-H., & Chiu, H.-T. (2013). Development and psychometric evaluation of sport stadium atmosphere scale in spectator sport events. *European Sport Management Quarterly*, 13(2), 200-215.
- Choi, Y. S., Martin, J. J., Park, M., & Yoh, T. (2009). Motivational Factors In uencing Sport Spectator Involvement At NCAA Division II Basketball Games. *Kinesiology, Health and Sport Studies*, 265-284.
- Chun, S., Gentry, J., & McGinnis, L. (2005). Ritual aspects of sports consumption: How do sports fans become ritualised? *Asia Pacific Advances in Consumer Research*, 6, 331-336.
- Cialdini, R. B., Borden, R. J., Thorne, A., Walker, M. R., Freeman, S., & Sloan, L. R. (1976). Basking in Reflected Glory: Three (Football) Field Studies. *Journal of Personality and Social Psychology*, 34(3), 366-375.
- Clowes, J., & Tapp, A. (2003). Looking Through the Hourglass of Fan Segmentation: Research Findings and Marketing Implications for Live Spectator Sports. *Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, 5(1), 47-63.
- Colaizzi, P. (1978). Psychological research as the phenomeno- logist views. In R. Vaile, & M. King, *Existential Phenomenological Alternatives for Psychology* (pp. 48-71). New York: Oxford University Press.
- Coser, L. (1956). *The Functions of Social Conflict*. Glencoe, IL: Free Press.
- Creswell, J. (1998). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five traditions*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Dalakas, V., & Melancon, J. P. (2012). "Fan identification, Schadenfreude toward hated rivals, and the mediating effects of Importance of Winning Index (IWIN). *Journal of Services Marketing*, 26(1), 51-59.
- Dalakas, V., Madrigal, R., & Anderson, K. L. (2004). "We Are Number One!" The Phenomenon of Basking-in-Reflected-Glory and Its Implications for Sports Marketing. In L. R. Kahle, & C. Riley, *Sports Marketing and the Psychology of Marketing Communication* (pp. 67-80). Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Danmarks Statistik. (2015). *Fortsat flest medlemskaber i fodboldklubber*. Retrieved August 27, 2017, from dst.dk: <http://www.dst.dk/da/Statistik/nyt/NytHtml?cid=19307>
- Daymon, C., & Holloway, I. (2011). *Qualitative Research Methods in Public Relations and Marketing Communications*. London: Routledge, Taylor & Francis Group.

- Divisionsforeningen. (2012). *SuperligaSurvey 2012: En undersøgelse af tilskuernes holdninger til Superligaen*. Brøndby: Divisionsforeningen.
- Divisionsforeningen. (2015). *League structure optimization*. Brøndby: Divisionsforeningen.
- Drenten, J., Peters, C., Thomas, L., & Hollenbeck, C. (2009). Not just a party in the parking lot: An exploratory investigation of the motives underlying the ritual commitment of football tailgaters. *Sport Marketing Quarterly*, 18, 92-106.
- Durkheim, É. (1984). *The Division of Labor in Society*. New York: Free Press.
- Durkheim, É. (1995). *The Elementary Forms of Religious Life*. New York: The Free Press.
- Elliott, R., & Timulak, L. (2005). Descriptive and interpretive approaches to qualitative research. In J. Miles, & P. Gilbert, *A Handbook of Research Methods for Clinical and Health Psychology* (pp. 147-159). Oxford: Oxford University Press.
- Englander, M. (2012). The Interview: Data Collection in Descriptive Phenomenological Human Scientific Research*. *Journal of Phenomenological Psychology*, 43, 13-35.
- ESPN. (2016, July 25). *How the Premier League's record TV deal will impact football in England*. Retrieved August 13, 2017, from espnfc.com: <http://www.espnfc.com/english-premier-league/23/blog/post/2917119/how-premier-league-record-tv-deal-will-affect-english-football>
- FIFA. (2007). *Big Count*. Zürich: FIFA.
- fifa.com. (2015, December 16). *2014 FIFA World Cup Brazil*. Retrieved August 13, 2017, from fifa.com: <http://www.fifa.com/worldcup/news/y=2015/m=12/news=2014-fifa-world-cuptm-reached-3-2-billion-viewers-one-billion-watched--2745519.html>
- Fisher, G., & Chon, K. (1989). Durkheim and the Social Construction of Emotions. *Social Psychology Quarterly*, 52(1), 1-9.
- Freud, S. (1923). *The Ego and the Id*. Vienna: Internationaler Psychoanalytischer Verlag.
- Frijda, N. (1988). The Laws of Emotion. *American Psychologist*, 349-358.
- Funk, D. C., Mahony, D. F., Nakazawa, M., & Hirakawa, S. (2001). Development of the Sport Interest Inventory (SII): Implications for Measuring Unique Consumer Motives at Team Sporting Events. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, 3(3), 38-63.
- Funk, D., & James, J. (2001). The Psychological Continuum Model: A conceptual framework for understanding an individual's psychological connection to sport. *Sport Management Review*, 4(2), 119-150.
- Funk, D., Lock, D., Karg, A., & Pritchard, M. (2016). Sport Consumer Behavior Research: Improving Our Game. *Journal of Sport Management*, 30, 113-116.
- Funk, D., Mahony, D. F., & Ridinger, L. L. (2002). Characterizing Consumer Motivation as Individual Difference Factors: Augmenting the Sport Interest Inventory (SII) to Explain Level of Spectator Support. *Sport Marketing Quarterly*, 11(1), 33-43.

- Fusch, P., & Ness, L. (2015). Are We There Yet? Data Saturation in Qualitative Research. *The Qualitative Report*, 20(9), 1408-1416.
- Gillham, B. (2005). *Research interviewing: The range of techniques*. Berkshire:: Open University Press.
- Giorgi, A. (2009). *The descriptive phenomenological method in psychology: A modified Husserlian approach*. Pittsburgh, PA: Duquesne University Press.
- Groenewald, T. (2004). A Phenomenological Research Design Illustrated. *International Journal of Qualitative Methods*, 42-55.
- Guba, E. (1990). *The Paradigm Dialog*. Newbury Park: Sage Publications.
- Guba, E., & Lincoln, Y. (1994). Competing Paradigms in Qualitative Research. In N. Denzin, & Y. Lincoln, *Handbook of qualitative research* (pp. 105-117). London: Sage.
- Gustafsen, J. (2011, November 20). *Alt om New Firm: FCK sætter BIF på plads*. Retrieved December 10, 2017, from bt.dk: <https://www.bt.dk/superligaen/alt-om-new-firm-fck-saetter-bif-paa-plads>
- Guzmán, I., & Morrow, S. (2007). Measuring efficiency and productivity in professional football teams: evidence from the English Premier League. *Central European Journal of Operations Research*, 15, 309-328.
- Haarløv, J. (2016, November 7). *Superligaen bløder: Værste tilskuertal i 15 år*. Retrieved August 14, 2017, from dr.dk: <https://www.dr.dk/sporten/fodbold/superliga/superligaen-bloeder-vaerste-tilskuertal-i-15-aar>
- Havard, C. (2014). Glory Out of Reflected Failure: The examination of how rivalry affects sport fans. *Sport Management Review*, 17, 243-253.
- Havard, C., Gray, D., Gould, J., Sharp, L., & Schaffer, J. (2013). Development and Validation of the Sport Rivalry Fan Perception Scale (SRFPS). *Journal of Sport Behavior*, 36, 45-65.
- Hebb, D. O. (1955). Drives and the C.N.S. (Conceptual Nervous System). *The Psychological Review*, 62, 243-254.
- Hesse, U. (2015, September 6). *theguardian.com*. Retrieved December 26, 2017, from St Pauli: the club that stands for all the right things... except winning: theguardian.com/football/blog/2015/sep/06/st-pauli-club-that-stands-for-all-the-right-things-except-winning
- Hirschman, E., & Holbrook, M. (1982). Hedonic Consumption: Emerging Concepts, Methods and Propositions. *Journal of Marketing*, 46, 92-101.
- Hixson, E. (2014). The impact of young people's participation in events: Developing a model of social event impact. *International Journal of Event and Festival Management*, 5(3), 198-218.
- Holroyd, A. (2007). Interpretive Hermeneutic Phenomenology: Clarifying Understanding. *Indo-Pacific Journal of Phenomenology*, 7(2), 1-12.
- Horbel, C., Popp, B., Woratschek, H., & Wilson, B. (2016). How context shapes value co-creation: spectator experience of sport events. *The Service Industries Journal*, 36(11-12), 510-531.

- Howard, G. (1912). Social Psychology of the Spectator. *American Journal of Sociology*, 18(1), 33-50.
- Hycner, R. (1999). Some guidelines for the phenomenological analysis of interview data. In A. Bryman, & R. Burgess, *Qualitative research* (Vol. 3, pp. 143-164). London: Sage.
- Irvine, A. (2011). Duration, Dominance and Depth in Telephone and Face-to-Face Interviews: A Comparative Exploration. *International Journal of Qualitative Methods*, 202-220.
- Iso-Ahola, S. E. (1980). Attributional Determinants of Decisions to Attend Football Games. *Scandinavian Journal of Sports Sciences*, 2, 9-46.
- Jaegher, K., & Hoyer, B. (2012). Cooperation and the common enemy effect. *Discussion Paper Series*, 12-24, 1-17.
- James, J., Breezeel, G., & Ross, S. (2001). A two-stage study of the reasons to begin and continue tailgating. *Sport Marketing Quarterly*, 10(4), 212-222.
- James, J., Trail, G., Wann, D., Zhang, J., & Funk, D. (2006). Bringing Parsimony to the Study of Sport Consumer Motivations: Development of the Big 5. *21st Annual Conference* (pp. 1-78). Kansas City: North American Society for Sport Management.
- Jones, I. (2000). A model of serious leisure identification: the case of football fandom. *Leisure Studies*, 19(4), 283-298.
- Jung, C. (1960). *The Structure and Dynamics of the Psyche*. (R. Hull, Trans.) London: Routledge.
- Kafle, N. (2011). Hermeneutic phenomenological research method simplified. *Bodhi: An Interdisciplinary Journal*, 5, 181-200.
- Kahle, L., Kambara, K., & Rose, G. (1996). A Functional Model of Fan Attendance Motivations for College Football. *Sport Marketing Quarterly*, 5(4), 51-60.
- Kapferer, J. (2008). *The New Strategic Brand Management: Creating and sustaining brand equity long term*. London: Kogan Page.
- Karakaya, F., Yannopoulos, P., & Kefalaki, M. (2016). Factors impacting the decision to attend soccer games: an exploratory study. *Sport, Business and Management: An International Journal*, 6(3), 320-340.
- Kätow, M. G. (2013). *Danish Football at the Crossroads - an analysis on options for a future league structure*. Department of Environmental and Business Economics. Odense: University of Southern Denmark .
- Kilduff, G., Elfenbein, H., & Staw, B. (2010). The Psychology of Rivalry: A Relationally Dependent Analysis of Competition. *Academy of Management Journal*, 53(5), 943-969.
- Kim, Y. K., & Trail, G. T. (2011). Factors influencing spectator sports consumption: NCAA women's college basketball. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, 13(1), 55-77.
- Konijn, E. (1999). Spotlight on spectators: Emotions in the theater. *Discourse Processes*, 28(2), 169-194.
- Kotler, P. (1973). Atmospherics as a Marketing Tool. *Journal of Retailing*, 49(4), 48-64.

- Kramer, R., Leonardelli, G., & Livingston, R. (2011). *Social Cognition, Social Identity, and Intergroup Relations*. New York: Psychology Press.
- Kumar, P., Mokhtar, S., & Al-Swidi, A. (2014). 'My Problem Solved, That's All !!': A Phenomenological Approach to Consumer Complaint Redressal in Malaysia. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 130, 431-438.
- Lassen, K. (2006, May 28). *Supra Societatem Nemo*. Retrieved December 31, 2017, from berlingske.dk: <https://www.b.dk/sport/supra-societatem-nemo>
- Laverie, D., & Arnett, D. (2000). Factors affecting fan attendance: the influence of identity salience and satisfaction. *Journal of Leisure Research*, 32(2), 225-246.
- Lincoln, Y., & Guba, E. (1986). But is it rigorous? Trustworthiness and authenticity in naturalistic evaluation. *New Directions for Evaluation*, 30, 15-25.
- Madrigal, R. (1995). Cognitive and Affective Determinants of Fan Satisfaction with Sporting Event Attendance. *Journal of Leisure Research*, 27(3), 205-227.
- Mahony, D., Madrigal, R., & Howard, D. (2000). Using the psychological commitment to teamscale to segment sport consumers based on loyalty. *Sport Marketing Quarterly*, 9(1), 15-25.
- Mahony, D., Nakazawa, M., Funk, D. C., James, J. D., & Gladden, J. M. (2002). Motivational Factors Influencing the Behaviour of J. League Spectators. *Sport Management Review*, 5, 1-24.
- Marx, K. (1859/1977). *A Contribution to the Critique of Political Economy*. Retrieved from marxists.org: <https://www.marxists.org/archive/marx/works/1859/critique-pol-economy/preface.htm>
- Maslow, A. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50, 370-396.
- McDonald, H., & Karg, A. J. (2014). Managing co-creation in professional sports: The antecedents and consequences of ritualized spectator behavior. *Sport Management Review*, 17, 292-309.
- Mead, G. H. (1934). *Mind, Self and Society: From the Standpoint of a Social Behaviorist*. Chicago: University of Chicago Press.
- Melancon, J. P., & Dalakas, V. (2014). Brand Rivalry and Consumers' Schadenfreude: The Case of Apple. *Services Marketing Quarterly*, 35(2), 173-186.
- Merriam, S. (2009). *Qualitative Research: A Guide to Design and Implementation*. San Francisco: John Wiley & Sons.
- Murray, B. (1984). *The old firm: sectarianism, sport and society in Scotland*. Edinburgh: John Donald Publishers Ltd.
- Neal, L. (2006). Toward a Better Understanding of Uncommon Loyalty: An Application in Sport. *Unpublished doctoral dissertation - The University of Western Australia*, 1-229.
- Nielsen, R. B., & Secher, M. (2017, August 6). *FCK-fans gik til angreb på politiet under Brøndby-kamp*. Retrieved September 3, 2017, from sport.tv2.dk: <http://sport.tv2.dk/fodbold/2017-08-06-fck-fans-gik-til-angreb-paa-politiet-under-broendby-kamp-0>

- Olsen, R. V. (2010). *Football Spectators: An Investigation of the Football Spectators of Silkeborg IF - Motivational factors, Club Affiliation and Segmentation*. Aarhus University. Aarhus: Aarhus University.
- Palinkas, L., Horwitz, S., Green, C., Wisdom, J., Duan, N., & Hoagwood, K. (2015). Purposeful Sampling for Qualitative Data Collection and Analysis in Mixed Method Implementation Research. *Administration of Policy and Mental Health, 42*, 533-544.
- Peitersen, B. (2009). Supporter culture in Denmark: the legacy of the 'World's Best Supporters'. *Soccer & Society, 10*(3-4), 374-385.
- Pickering, W. (1984). *Durkheim's Sociology of Religion: Themes and Theories*. London: Routledge.
- Pietkiewicz, I., & Smith, J. (2012). A practical guide to using Interpretative Phenomenological Analysis in qualitative research psychology. *Psychological Journal, 18*(2), 361-369.
- Pritchard, M. P., Funk, D. C., & Alexandris, K. (2009). Barriers to repeat patronage: the impact of spectator constraints. *European Journal of Marketing, 43*(1/2), 169-187.
- Roccas, S., & Schwartz, S. H. (1993). Effects of Intergroup Similarity on Intergroup Relations. *European Journal of Social Psychology, 23*, 581-595.
- Rocha, C. M., & Fleury, F. A. (2017). Attendance of Brazilian soccer games: the role of constraints and team identification. *European Sport Management Quarterly, 17*(4), 485-505.
- Sack, A. L., Singh, P., & DiPaolo, T. (2009). Spectator Motives for Attending Professional Women's Tennis Events: Linking Marketing and Maslow's Hierarchy of Needs Theory. *6*(1), 1-16.
- Samra, B., & Wos, A. (2014). Consumer in Sports: Fan typology analysis. *Journal of Intercultural Management, 6*(4), 263-288.
- Santos, M. A., & Rios, F. J. (2016). Scale of spectators' motivations at soccer events. *Soccer & Society, 17*(1), 58-71.
- Schoenmakers, H. (1986). The Pleasure of Sorrow / Die Freude am Kummer. *Tijdschrift voor Theaterwetenschap, 16/17*, 117-150.
- sepe. (n.a.). *Esbjerg Idrætspark/Gl. Vardevej*. Retrieved December 30, 2017, from sepe.dk: <https://www.sepe.dk/anlaeg/esbjerg-idraetspark/>
- Serpe, R. T. (1987). Stability and Change in Self: A Structural Symbolic Interactionist Explanation. *Social Psychology Quarterly, 50*(1), 44-55.
- Shilbury, D., Quick, S., & Westerbeek, H. (2003). *Strategic Sport Marketing*. Crows Nest: Allen & Unwin.
- Sloan, L. (1989). The Motives of Sports Fans. In J. Goldstein, *sports, Games, and Play: Social & Psychological Viewpoints* (pp. 175-240). Hillsdale: Lawrence Erlbaum Associates.
- Sloan, L., Bates, S., Davis, W., & Schweiger, P. (1987). Sports Need for Achievement and Power Scale (SNAPS). *59th Annual Meeting* (pp. 215-222). Chicago: Midwestern Psychological Association.

- Snyder, C., Lassegard, M. A., & Ford, C. E. (1986). Distancing After Group Success and Failure: Basking in Reflected Glory and Cutting Off Reflected Failure. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(2), 382-388.
- Spaij, R. (2006). *Understanding football hooliganism: A comparison of six Western European football clubs*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
- SpEA. (2012). *Study on the Contribution of Sport to Economic Growth and Employment in the EU*. Vienna: The European Commission, Directorate-General Education and Culture.
- Storm, R. (2011). Winners and losers in Danish football: commercialization and developments in European and Danish first-tier clubs. *Soccer & Society*, 12(6), 737-753.
- Stryker, S. (1968). Identity Salience and Role Performance: The Relevance of Symbolic Interaction Theory for Family Research. *Journal of Marriage and Family*, 30(4), 558-564.
- Stryker, S., & Burke, P. J. (2000). The past, present, and future of an identity theory. *Social Psychology Quarterly*, 63, 284-297.
- superstats.dk. (2017). *Blue Water Arena*. Retrieved December 26, 2017, from superstats.dk: superstats.dk/stadion-alltime?id=3
- superstats.dk. (2017). *Tilskuere*. Retrieved August 26, 2017, from superstats.dk: <http://www.superstats.dk/tilskuere/>
- Tajfel, H. (1970). Experiments in intergroup discrimination. In P. Banyard, & A. Grayson, *Introducing Psychological Research*. (pp. 69-73). London: MacMillan Press Ltd.
- Tajfel, H., & Turner, J. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. In W. Austin, & S. Worchel, *The social psychology of intergroup relations* (pp. 33-47). Monterey, CA: Brooks/Cole.
- Tajfel, H., Flament, C., Billing, M., & Bundy, R. (1971). Social categorization and intergroup behaviour. *European Journal of Social Psychology*, 149-177.
- Taylor, D. M., & Moghaddam, F. M. (1994). *Theories of Intergroup Relations: International Social Psychological Perspectives*. Westport: Praeger Publishers.
- Thompson, C., Locander, W., & Pollio, H. (1989). Putting Consumer Experience Back into Consumer Research: The Philosophy and Method of Existential- Phenomenology. *Journal of Consumer Research*, 16, 133-146.
- Thompson, N. (2017, April 29). *Premier League scores top tourism award as English football draws in more than 800,000 travellers*. Retrieved December 30, 2017, from mirror.co.uk: <http://www.mirror.co.uk/lifestyle/travel/british-breaks/premier-league-scores-top-tourism-10294631>
- Thrane, C. (2001). Sport Spectatorship in Scandinavia. *International Review for the Sociology of Sport*, 36(2), 149-163.
- Trail, G. T., & James, J. D. (2015). *Sport Consumer Behavior*. Seattle, WA: Sport Consumer Research Consultants.

- Trail, G. T., Lee, D., & Anderson, D. F. (2017). A Longitudinal Study of Team-Fan Role Identity on Self-Reported Attendance Behavior and Future Intentions. *Journal of Amateur Sports*, 3(1), 27-49.
- Trail, G., & James, J. (2001). The motivation scale for sport consumption: Assessment of the scale's psychometric properties. *Journal of Sport Behavior*, 24(1), 108-127.
- transfermarkt.com. (2017). *besuchertzahlen*. Retrieved December 26, 2017, from transfermarkt.com: transfermarkt.com/2-bundesliga/besuchertzahlen/wettbewerb/L2
- Tribe, J. (2009). *Philosophical Issues in Tourism*. Bristol: Channel View Publications.
- Tyler, B., & Cobbs, J. (2015). Rival conceptions of rivalry: why some competitions mean more than others. *European Sport Management Quarterly*, 15(2), 227-248.
- Uhrich, S., & Benkenstein, M. (2010). Sport Stadium Atmosphere: Formative and Reflective Indicators for Operationalizing the Construct. *Journal of Sport Management*, 24, 211-237.
- von Scheve, C. (2011). Collective emotions in rituals: Elicitation, Transmission, and a "Mattheweffect". In M. A. Wulf, *Emotions in Rituals* (pp. 55-77). London: Routledge.
- von Scheve, C., & Ismer, S. (2013). Towards a Theory of Collective Emotions. *Emotion Review*, 5(4), 406-413.
- Wakefield, K., & Wann, D. (2006). An examination of dysfunctional sport fans: method of classification and relationships with problem behaviors. *Journal of Leisure Research*, 38(2), 168-186.
- Wann, D. (1995). Preliminary validation of the sport fan motivation scale. *Journal of Sport & Social Issues*, 20, 377-396.
- Wilk, R. (1997). A Critique of Desire: Distaste and Dislike in Consumer Behavior. *Consumption Markets and Culture*, 1(2), 175-196.
- Williams, R. (1947). *The Reduction of Intergroup Tensions: A Survey of Research on Problems of Ethnic, Racial, and Religious Group Relations*. New York: Social Science Research Council.
- Willis, D., Sullivan-Bolyai, S., Knafl, K., & Cohen, M. (2016). Distinguishing Features and Similarities Between Descriptive Phenomenological and Qualitative Description Research. *Western Journal of Nursing Research*, 38(9), 1185-1204.
- Zajonc, R., & Adelman, P. (1987). Cognition and Communication: A Story of Missed Opportunities. *Social Science Information*, 26(1), 3-30.

RITUALS AND RIVALRY:
APPENDICES

KRISTOFFER BØDKER
MASTER'S THESIS (CBCM01001E)
MSC. BRAND & COMMUNICATIONS MANAGEMENT
JANUARY 15th 2018
BORISLAV UZELAC
181.696 CHARACTERS, 79,8 PAGES

Table of Contents

Appendix A Spectator Scales & Constructs	1
Appendix B Field Notes Examples	3
Appendix C Semi-Structured Interview Guide	4
<i>Appendix C1 Opening Questions</i>	4
<i>Appendix C2 Questions on Rituals</i>	4
<i>Appendix C3 Questions on Rivalry</i>	5
<i>Appendix C4 Demographics</i>	6
Appendix D Interview Transcriptions	7
<i>Appendix D1 AB Interview</i>	7
Appendix D.1.1 Demographics	7
Appendix D1.2 Interview	7
Appendix D1.3 Summary	18
<i>Appendix D2 CO interview</i>	20
Appendix D2.1 Demographics	20
Appendix D2.2 Interview	20
Appendix D2.3 Summary	31
<i>Appendix D3 HLL interview</i>	33
Appendix D3.1 Demographics	33
Appendix D3.2 Interview	33
Appendix D3.3 Summary	43
<i>Appendix D4 KO interview</i>	45
Appendix D4.1 Demographics	45
Appendix D4.2 Interview	45
Appendix D4.3 Summary	57
<i>Appendix D5 MH interview</i>	59
Appendix D5.1 Demographics	59
Appendix D5.2 Interview	59
Appendix D5.3 Summary	72
<i>Appendix D6 NP interview</i>	73
Appendix D6.1 Demographics	73
Appendix D6.2 Interview	73
Appendix D6.3 Summary	82
<i>Appendix D7 SKA interview</i>	83
Appendix D7.1 Demographics	83
Appendix D7.2 Interview	83
Appendix D7.3 Summary	95
<i>Appendix D8 SC interview</i>	97
Appendix D8.2 Interview	97
Appendix D8.3 Summary	105
<i>Appendix D9 SD interview</i>	106
Appendix D9.1 Demographics	106
Appendix D9.2 Interview	106
Appendix D9.3 Summary	117

<i>Appendix D10 ST interview</i>	118
Appendix D10.1 Demographics	118
Appendix D10.2 Interview	118
Appendix D10.3 Summary	132
<i>Appendix D11 AF interview</i>	134
Appendix D11.1 Demographics	134
Appendix D11.2 Interview	134
Appendix D11.3 Summary	143
<i>Appendix D12 AK interview</i>	145
Appendix D12.1 Demographics	145
Appendix D12.2 Interview	145
Appendix D12.3 Summary	156
<i>Appendix D13 CI interview</i>	158
Appendix D13.1 Demographics	158
Appendix D13.2 Interview	158
Appendix D13.3 Summary	171
<i>Appendix D14 DM interview</i>	173
Appendix D14.1 Demographics	173
Appendix D14.2 Interview	173
Appendix D14.3 Summary	183
<i>Appendix D15 JS interview</i>	184
Appendix D15.1 Demographics	184
Appendix D15.2 Interview	184
Appendix D15.3 Summary	198
<i>Appendix D16 KA interview</i>	199
Appendix D16.1 Demographics	199
Appendix D16.2 Interview	199
Appendix D16.3 Summary	210
<i>Appendix D17 NSM interview</i>	212
Appendix D17.1 Demographics	212
Appendix D17.2 Interview	212
Appendix D17.3 Summary	223
<i>Appendix D18 NM interview</i>	225
Appendix D18.1 Demographics	225
Appendix D18.2 Interview	225
Appendix D18.3 Summary	235
<i>Appendix D19 TV interview</i>	237
Appendix D19.2 Interview	237
Appendix D19.3 Summary	248
<i>Appendix D20 VS interview</i>	250
Appendix D20.1 Demographics	250
Appendix D20.2 Interview	250
Appendix D20.3 Summary	264

Appendix A Spectator Scales & Constructs

Construct	Sports Need for Achievement and Power scale ¹	Sports Fan Motivation Scale ²	Motivation Scale for Sport Consumption ³	Sports Interest Inventory ⁴	Sport Spectator Motivation Scale ⁵	Motivation Factors for Spectators and Participants ⁶	J. League Spectator Scale ⁷	Attendance Motivation Scale ⁸
Vicarious Achievement	X	X	X	X	X	X	X	X
Aesthetics		X	X	X		X	X	X
Affiliation						X		
Aggression	X		X			X		
Competition						X		
Community Support				X			X	
Customer Service				X				
Drama/Eustress	X	X	X	X			X	
Economic		X						
Entertainment	X	X	X		X			
Escape		X	X	X	X			X
Excitement				X				X
Family (bond with)		X		X				
Friends (bond with)			X	X				
Identification								X
Interest in players				X			X	
Interest in sport				X			X	
Interest in team				X			X	X
Knowledge			X	X				
Physical Attraction			X					
Physical Skill			X					
Risk Taking						X		
Role Model				X				
Self-Actualization						X		
Skill Mastery						X		

Social Facilitation						X		
Social Interaction		X	X	X				
Socialization				X				X
Stress Reduction						X		
Salubrious effect	X							
Support Women's Opportunities				X				
Team Image					X			
Value Development						X		
Wholesome Environment				X				

¹ Sloan, Bates, Davis & Schweiger (1987)

² Wann (1995)

³ Trail & James (2001)

⁴ Funk, Ridinger & Moorman (2003)

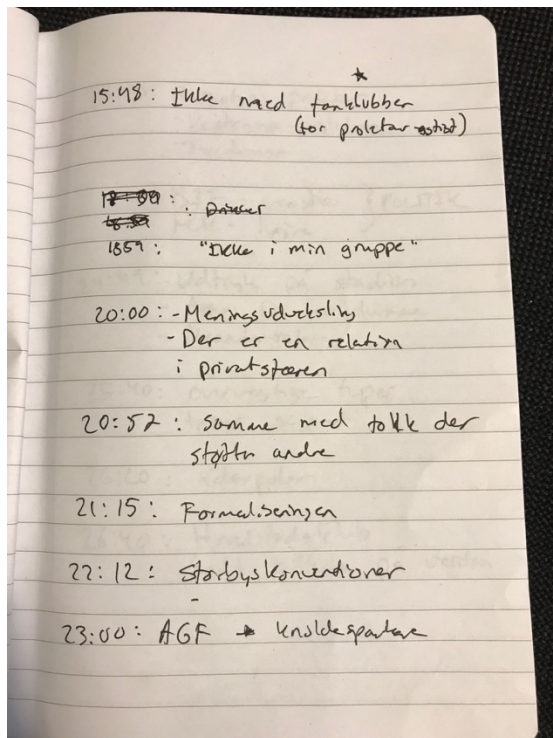
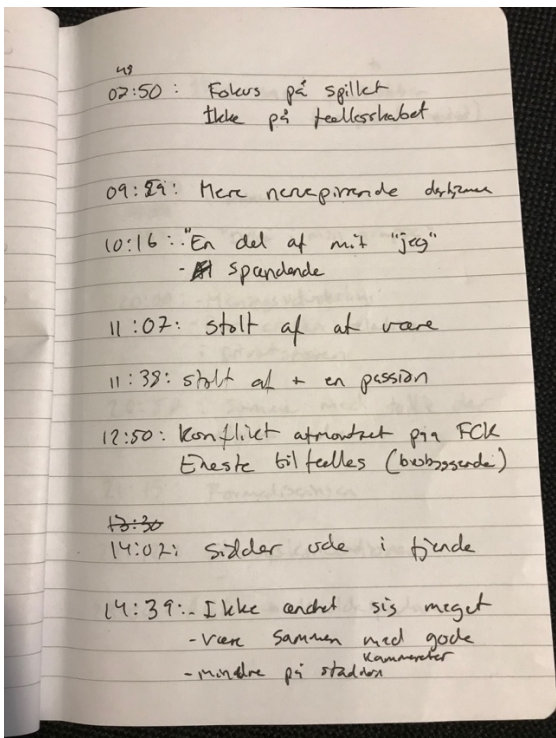
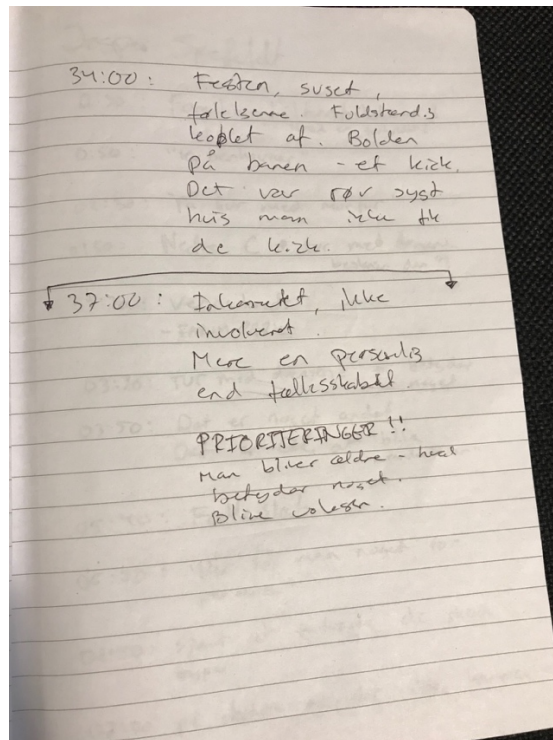
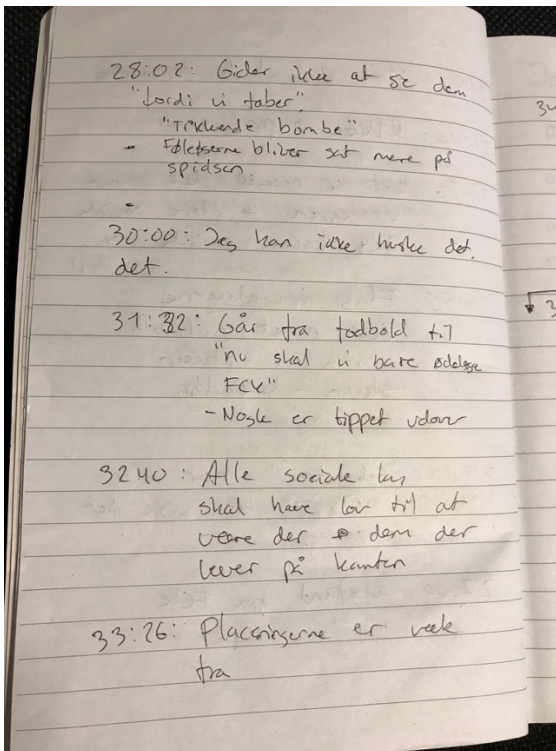
⁵ Pease & Zhang (2001)

⁶ McDonald, Milne & Hong (2002)

⁷ Mahony, Nakazawa, Funk, James & Gladden (2002)

⁸ Santos & Rios (2016)

Appendix B Field Notes Examples

Appendix C Semi-Structured Interview Guide

Appendix C1 Opening Questions

- 1) Which is your favorite team?
Hvilket er dit favorit hold?
- 2) Can you tell me how this became your favorite team?
Kan du fortælle mig hvordan dette blev dit favorit hold?
- 3) Can you describe what it means to you being a supporter of [team]?
Kan du beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af [hold]?
- 4) Please tell me about your support of this team?
Kan du venligst fortælle mig om din støtte af dette hold?
- 5) Can you describe the experiences you have, when spectating this team's soccer matches?
Kan du fortælle mig om oplevelser du har haft, når du har set dit hold spille?
- 6) Can you describe a specific memorable experience where you spectated a soccer game?
  - Also, can you describe the context? (Individual vs. social context)
Kan du beskrive en specifik mindeværdig oplevelse hvor du har set en fodboldkamp?
  - Også, kan du beskrive konteksten? (Individuel vs. social kontekst)
- 7) Can you describe if and how your spectatorship or support has changed over the years? Can you describe any examples of this?
Kan du beskrive om og hvordan det, over årene, har ændret sig for dig at gå til fodbold og støtte dit hold? Kan du fortælle om et eksempel på dette?

Appendix C2 Questions on Rituals

- 1) What activities do you normally engage in . . . ?
Hvilke aktiviteter engagerer du dig normalt i...?
  - a. Prior to games
Før kampene
  - b. During games
Under kampene
  - c. After games
Efter kampene
- 2) Can you describe to me, how these activities originated for you?
Kan du fortælle mig om hvordan disse aktiviteter startede for dig?
- 3) How has your participation in these activities developed with time?

Hvordan har din deltagelse i disse aktiviteter udviklet sig?

- 4) Can you describe your experience of other people supporting your team?
Kan du beskrive din oplevelse af andre personer, som støtter dit hold?
- 5) Are there (written/unwritten) codes of behaviour as a spectator at games?
Er der nogle (skrevne/uskrevne) regler for hvordan man opfører sig til kampe som tilskuer?
- 6) How do you experience the rituals in your group, in the Superliga, compared to rituals of other Superliga fan groups (also specifically asking for FC København/Brøndby)?
Hvordan oplever du ritualerne in den supporter gruppe du tilhører? Hvordan differentierer den sig fra andre grupper? (Såsom FCK/BIF fans?)
- 7) Can you describe what it means to you to participate in these rituals?
Kan du beskrive hvad det betyder for dig at deltage i disse ritualer?

Appendix C3 Questions on Rivalry

- 1) Can you describe how you show your support of the club in your daily life?
Kan du beskrive hvordan du viser at du støtter klubben i din dagligdag?
- 2) Which team do you consider its biggest rival and why?
Hvilket hold anser du som den største rival og hvorfor?
- 3) Can you describe your experience with people who support that team?
Kan du beskrive din oplevelse af andre som støtter dette hold?
- 4) How are they different from your team? What are they good at and what are they bad at, in your experience?
Hvordan er de anderledes fra dem som støtter dit hold? Hvad er efter din oplevelse, deres gode og dårlige sider?
- 5) How does the rivalry influence your intention to support and/or spectate your favourite team?
Hvordan influerer rivaliseringen din intention til at støtte og/eller se dit hold?
- 6) Can you describe if and how this has changed over the years??
Kan du beskrive om og hvordan dette har ændret sig over årene?
- 7) Can you describe how you experience people who support your rivals, in daily life??
Kan du beskrive hvordan du oplever personer som støtter dine rivaler, i din dagligdag?
- 8) Can you describe how this rivalry influence (deter or enhance) your own experience when attending games?
Kan du beskrive hvordan rivaliseringen influerer din egen oplevelse, når du ser kampe?
- 9) Can you describe how you experience the rival games (derbies) and how the different fan groups behave?

Kan du beskrive hvordan du oplever rival-kampe (derbys) og hvordan de forskellige fangrupper opfører sig?

10) How would you describe that the rivalry influences your daily life?

Hvordan vil du beskrive at rivaliseringen har indflydelse på dit daglige liv?

11) Do you ever feel unsafe / at risk as a spectator? If yes, in which contexts?

Føler du dig nogensinde usikker som tilskuer? Hvis ja, i hvilken sammenhæng?

Appendix C4 Demographics

- 1) Age
- 2) Gender
- 3) Nationality
- 4) City of living
- 5) Educational level
- 6) Civil status
- 7) Kids/living at home
- 8) Years as spectator
- 9) Games per year

Appendix D Interview Transcriptions

Appendix D1 AB Interview

8/11/2017, 17:15, 39:02 minutes

Appendix D.1.1 Demographics

- 10) Age: 27
- 11) Gender: Male
- 12) Nationality: Danish
- 13) City of living: Copenhagen
- 14) Educational level: Long cycle higher education
- 15) Civil status: In relationship
- 16) Kids/living at home: 0
- 17) Club: Brøndby IF
- 18) Years as spectator: 20
- 19) Games per year: 2

Appendix D1.2 Interview

K: Hvilket fodboldhold er dit favorithold?

AB: Det er Brøndby

K: Kan du fortælle mig hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

AB: Øhhh.. Ja, sådan da. Det er ikke en specifik begivenhed, men, min far havde en Brøndby film, da jeg var helt lille med Peter Schmeichel og de helt gamle som man havde set på landsholdet og den så mig og min bror måske 100 gange en enkelt sommer. Vi var hjemme i Danmark og så lå den der tilfældigt og så så vi den og så altså det var sådan en film som viste de store kampe i start 90'erne, slut 80'erne eller sådan noget. Og så, ja, kom vi til at holde med dem af det, tror jeg, for så plagede jeg om og kom ind og se noget fodbold og så tog han os med ind et par gange. Og så, så var man ligesom Brøndby fan i skolen. Dengang så fik man en trøje og gik rundt i den og der var tilfældigvis næsten kun Brøndby fans på den skole jeg var, tror jeg. Oppe ved Ramløse. På fodboldholdet spillede vi også i blå og gul, i fodboldholdet. Så på en eller anden måde så faldt det hele i hak og så så begyndte jeg selv at tage ind da jeg blev lidt ældre. På stadion. Men det

startede sådan tilbage da.. sådan lidt random med at de havde en film om dem og de havde, tror jeg, succes dengang det var nok også derfor der var en film. Det var en klub med arv og historie og resultater.

K: Kan du fortælle, hvis du kan huske det, om nogen af de kampe du gik ind og så med din far og din bror? Er der nogen specifikke du kan huske?

AB: Altså, da jeg tog ind lidt med min far. Så tog jeg ind med nogle kammerater. De kom så til, da jeg tog mest ind. Det var så tilbage i 2003-2005 sæsonerne hvor jeg havde sæsonkort til Faxe-tribunen og der tog jeg ind med nogle fodboldkammerater fra fodboldholdet og det var specielt et 6-1 nederlag til Esbjerg jeg kan huske, en kamp mod Barcelona, 1-1, og en kamp mod FCK hvor de scorer i 89. Minut på Brøndby stadion og vi ender med at tabe. Det er selvfølgelig mere de der smertefulde nederlag, men der har også været da man fejrede mesterskabet i 2004-2005, men det er sådan mere oplevelsen af at fejre det på stadion ikke sådan rigtig resultaterne i løbet af sæsonen faktisk, på det tidspunkt.

K: Hvad kan du huske omkring fejringen?

AB: Det var jo at endelig vandt man igen og fordi da jeg begyndte at holde med dem og komme på stadion, vandt de ikke mesterskabet. Det var ikke før sidste år jeg kom på stadion de så vandt. Så der var sådan lige 3 år hvor de ikke vandt og blev nummer to. Det var sådan lidt. I hvert fald hvad jeg lige kan huske. Og sådan mere for nyligt kan jeg huske da de overlevede på en scoring før tid i Horsens. Der så jeg den på TV, men det er sådan en af dem der sidder lige dybest i mig i forhold til at gå hele følelsesregisteret igennem og mærke stemingen, men altså, ja, mærke stemingen på stadion og at folk står og tager skoene af og laver skotifo og kaster med, ja, sko og tager tøjet af og jeg ved ikke hvad, når de skal fejre ting. Det var sådan, anderledes end alle andre steder. Øhm, Parken havde samtidigt eller FCK havde samtidigt Flemming Østergaard – det var den periode hvor de havde det med at ”du må godt i Parken”, ritualet, som jeg synes er meget genialt og siger meget om med historien som de måske har glemt lidt i dag. På en eller anden måde viste det her, når du var på stadion, det her den unikke kultur, der er derude blandt unge og gamle, rige og fattige. Folk fra alle kroge af verdenen, ikke. Så ja, selve stemningen derude der og der var jo også sådan 20.000 mennesker når man var der, så det var jo også sådan en fællesskabsfølelse som man fik, som man måske ikke får så meget i dag, når man ikke er derude.

K: Hvordan deltog du i festlighederne?

AB: Jamen altså, da jeg gik, du tænker på da jeg gik på stadion?

K: Ja.

AB: Da jeg gik på stadion, der stod jeg jo så nede på Faxe-tribunen, i de der tre år, med sæsonkort og var der hver gang mere eller mindre. Og sang med og råbte og heppede. Og var også med på udebaneture til Viborg og til Esbjerg og hvor man ellers har været. Jeg var faktisk ret dedikeret på det tidspunkt og man kan sige var nok sådan stemningsskabende fan når jeg var på stadion, men det er jo ikke fordi jeg deltog så meget udover det, eller heller ikke sådan den ekstreme ballade... Jeg har en kammerat som er sådan en hooligan, eller det er han i dag, men vi gled ligesom hver vores vej, sådan i 16-17 års alderen og nok på grund af at han, ligesom blev lidt mere ekstrem og opsøgte ting og sager inden kampene, hvor jeg bare kom på stadion for at have en fed oplevelse dér og blive underholdt.

K: Så siger du at det kan have været en del af grunden til at I gik fra hinanden. Har det været hans måde at være Brøndby fan på?

AB: Ja, det har det jo nok i forhold til at, altså han blev meget mere ekstrem og han begyndte at blive en meget mere dedikeret fan, end hvad jeg er. Og det kan også godt være at han er det, altså, den dag i dag og han er da til alle kampe, både ude og hjemme og det er jeg jo selvfølgelig ikke. Men, jeg føler jo stadig at jeg har en stærkt tilknytning til klubben. Men hans tilknytning gik jo også i højere og højere grad på at skabe et miljø når han ikke var på stadion. Og, både på godt og ondt, at havde deltaget i, hvad ved jeg, at lave tifoer og opsøge ballade eller, ja, provokere de andre fangrupperinger og ligesom, ja, dele videoer på facebook, og alle sådan nogle ting, som de gør i dag, for ligesom at state hvor seje de grupperinger er, eller hvor loyale de er og hvor meget bedre de er end de andre fans. Det er jo noget der kommer til udtryk på kampdagene, men også løbende. Altså, i det miljø er det, i hvert fald som jeg oplever det, og det var ikke noget jeg ligesom, havde behov for. Altså, det var sjovt at være inde og se det, dengang, men det var også der hvor det så ligesom stoppede og jeg jo så har haft det fint med ikke at have sæsonkort eller noget som helst siden. Men bare kunne følge med på afstand, ikke.

K: Kan du beskrive hvorfor det var at det stoppede?

AB: Ja, men det tror jeg var. Jeg blev hvad, 16-17, 17-års alderen dér. Så kom jeg på handelsskolen i Hillerød og spillede mindre og mindre fodbold og mere og mere håndbold og så dem man omgik i hverdagen var mere nogle andre typer som. Der var var ikke nogen. Jeg fik flere venner der ikke var fodboldinteresserede, og så fik jeg flere venner der ikke var, ja, Brøndby fans, men måske FCK fans også. Og så fik jeg flere venner der, ja, slet ikke interesserede sig for, for at tage på stadion en søndag, eller sådan nogle ting. Så, så i den der 16-17 års alderen, så blev det nogle andre interesser, der sådan tog over. Og det

tror jeg var sådan en naturlig skred i forhold til hvor aktiv fan man var. Altså man fulgte jo stadig med og kunne sagtens drille de andre i skolen hvis det var man havde vundet og sådan, men, det var ikke inde på stadion man var.

K: Så, det ændrede sig for dig, da dem du omgik dig med, ændrede sig?

AB: Ja, det gjorde det. Det gjorde det helt klart. Altså, i takt med at jeg kom i nærheden af et andet miljø, altså, da jeg flyttede, konkret til en ny skole i Hillerød og begyndte på handelsskolen dér og derved begyndte at omgå andre mennesker der havde andre interesser. Ikke, altså det var ikke sådan noget for at passe ind eller noget, men det var bare. Det var ikke lige så naturligt af, hvad kan man sige, at være en aktiv fodboldfan, altså det var en, måske, en promise på handelsskolen der var det, hvorimod, på ens fodboldhold var det mere end halvdelen. Og når man så brugte mindre tid med dem, så virkede det meget naturligt at OK, så er det nogle andre ting man begynder at skulle gå op i, at finde fælles interesser omkring og for ligesom, ikke at passe ind, men for ligesom at fungere i de miljøer, sådan tror jeg. Ubevidst.

K: Når du går til fodbold, nu, er der nogle bestemte aktiviteter du gør, før kampe, under kampe, efter kampe?

AB: Nej, altså, nu er det ikke lige så ofte jeg går til fodbold. Det er måske 2 gange om året, her på stadion. Og den ene af gangen er det så måske fordi jeg får en gratis billet. Så jeg vil ikke, jeg vil nok ikke sige at jeg gør nogle specielle ting inden kampene eller efter kampene eller under kampene, sådan når jeg skal på stadion. Altså, jeg kan mærke at jeg er sådan lidt spændt, men det kan jeg også være af en almindelig søndag, hvis jeg ved de skal spille. Altså, tjekker telefonen, tjekker opstillingen, tjekker nyheder, men det er egentlig uagtet om jeg skal ind og se dem eller ej. Så det er ikke fordi at der er det store. Så skal det være fordi at man planlægger nogle ting. Altså i søndags da der var derby, der var jeg ikke ind og se den, men så planlagde vi at spise brunch og få en øl og hjem hos en kammerat. Det kunne jeg også sagtens have fundet på hvis jeg skulle ind og se den. Nu er det det samme, kan man sige, nu er det så landsholdet på lørdag, hvor de spiller, eller da der var pokalfinale. Lave noget om dagen, drikke nogle øl, spise noget frokost, komme i stemning sammen, og så ind og se kampen og så, afhængigt af resultat, gå ud og fejre det bagefter måske, ikke. Også afhængig om det er en søndag eller en hverdag eller hvornår de spiller. Men ikke noget sådan mere dybdegående at jeg har ritualer med hænderne på korset, eller noget.

K: Hvad med dengang du så dem oftere, var der så noget i den stil?

AB: Nej, altså det var der ikke. Altså, man, det var så regel efter en fodboldkamp man selv spillede om formiddagen, og så blev man i Helsinge og så tog man på byens pizzeria og tog op og tog bussen til Brøndby. Der var sådan en bus der kørte oppefra, der var ikke nogen større ritualer, det var der ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du sådan oplever andre folk der holder med Brøndby?

AB: Jamen jeg tror ligesom at alle andre, altså der er generelt nogle forskellige niveauer af fan-involvering, fra sådan aktiv der deltager på stadion, er der hver gang og kommer for at skabe stemning, dem er der jo i alle klubber og så er der sådan nogle som mig selv, lidt mere passive, følger med, super engagerede og går reelt set op i om man vinder eller ej og kan have, ikke en dårlig dag, men kan påvirkes af at man taber eller vinder, men ikke at man nødvendigvis skal på stadion for at man kan have det sådan og så er der nogle meget mere passive også selvfølgelig, som måske lige holder lidt med dem, men ikke rigtig ved altid om de har vundet eller tabt og sådan nogle ting. Men, der hvor Brøndby så måske bliver lidt specielle er at, jeg føler at, i hvert fald når jeg snakker med folk, når jeg snakker med andre fans, egentlig om jeg kender dem godt eller ej, men der er som om der bare er sådan en eller anden, sådan lidt, ja sådan en svært beskrivelig tilknytningsforhold. Hvor det er en, altså det er mere en kultur at være Brøndby-fan, end det er en kultur at være nogen som helst andre fan. Tror jeg. Altså, der er noget, de snakker selv, de italesætter jo selv fællesskabet og sådan nogle ting. Sådan ser jeg det måske ikke, men alligevel, der er bare sådan en eller anden. Der er et eller andet tilknytnings, tiltrækningskraft, som der ikke er nogen af de andre klubber der har. Og det er så derfor at når de taber en masse fans i modvind, det er jeg slet ikke i tvivl om, men, altså der er mange der har svært ved at forklare, tror jeg, hvorfor de lige præcis er blevet fan og er fan og hvorfor de stadig går op i det, selvom de så ikke går på stadion. Hvorfor de så ikke bare har mistet interessen, men man stadig føler at man aktivt skal holde med dem. Men hvad det lige er, det er svært at sige. Altså det, men der er én eller anden, sådan en sjette sans man følger. Ja.

K: Hvordan oplever du så personer som holder med andre superlige klubber?

AB: Jamen der må man sige, at der ser jeg jo så nok, i højere grad kun dem der er mere passive. Altså, jeg kender ikke rigtig mange aktive fans fra de forskellige klubber. Det gjorde jeg da jeg var lidt mindre også, men ikke nu. Men jeg opfatter dem, i hvert fald dem jeg møder, ikke lige så tilknyttede til klubberne, som de Brøndby fans jeg kender, i hvert fald. Altså, det kan også godt være at man er biased af at man har nogle kammerater, der er Brøndby fans, der er på samme niveau som en selv, men jeg ved ikke, altså jeg. På en eller anden måde er det mere sådan at jeg hellere vil holde med et hold, end det er sådan at jeg egentlig går op i at holde med et hold, agtig, for mange som man omgås. Og det tror jeg det er i mindre grad, hvis du holder med Brøndby i hvert fald, så er det mere et aktivt valg, nærmest, end at være sådan medfølger. Så nu

er FCK i Champions League igen, så nu skal vi lige holde med dem, eller, ja, jeg tror det er lidt mere aktivt valg på en eller anden måde, dem der holder med Brøndby, som jeg kender i hvert fald.

K: Kan du beskrive hvad det betyder for dig at have venner som er Brøndby fans?

AB: Altså, konkret er det ikke på grund af at de er Brøndby fans, men mine sådan venne-grupper er delt op i sådan to, sådan lidt større grupper, hvor den ene er tilfældigvis, én af de fælles interesser man har er Brøndby, sådan en 6-7-8 gutter og den anden hvor de fleste så er FCK fans, men hvor de fælles, primære interesser, heller ikke er sådan foldbold, altså det er mere nogle andre ting. Men det betyder da noget at man har den interesse også at man så kan lave noget social omkring dét at være Brøndby fan. Altså. Så simpel som, OK, så lad os se kampen sammen og så finder vi ud af om vi skal lave noget imens, eller, ved siden af, eller. Det kan du ikke i samme grad, med dem der ikke er Brøndby fans. Så er det måske, så ser du en Premier League kamp i stedet, eller sådan noget, men du kan ikke på samme måde knytte det op omkring, nu er der foldbold klokken 16, så lad os mødes klokken 12 og lave et eller andet og så lad os se kampen, aktivt. Det kan du jo ikke dér. Medmindre du så kan overtales til at, og der er jeg jo så sådan at i min venne-gruppe har jeg jo nok kunnet overtales til at se en FCK kamp så, for at få noget socialt ud af det med de andre, end de vil sidde og se Brøndby-Viborg eller et eller andet, ikke. Så, der er helt klart noget dér. Altså, der er jo en lighed, der danner et eller andet grundlag for at lave noget aktivt sammen. I højere grad.

K: Har I oplevelser hvor I går på stadion og ser Brøndby sammen?

AB: Nu er vi stoppet med det, fordi de tre gange vi gjorde det, der tabte de alle gange. Så vi jinxer vi, mener vi, ej ikke for nyligt. Altså, det var sådan som i søndags, så se kampen sammen. Og det har vi gjort man søndage, hvis det passer.

K: Var I på stadion i søndags og så kampen?

AB: Nej, det var på skærmen, men ellers er der en del søndage hvor vi kan se kampene sammen og det kan være man bare ser kampen og smutter igen og det kan også være at man så laver nogle ting. Og ellers, vi har også dage hvor vi har været på stadion, sidste år, et par gange, men der er oplevelsen at tage derud, se kampen, og hjem igen, altså det er ikke fordi at der er noget sådan meget større dér. Og der er det ikke ved at være en aktiv fan, der er det sådan, du ved, den passive fan på langsiden der spiser en stadionpølse og hygger sig. Tjekker livescore samtidigt og sådan nogle ting. Hvor i gamle dage var det man stod og var lidt mere passioneret, ikke.

K: Hvad er det der har ændret sig?

AB: Eller, ikke passioneret, man er stadig passioneret, men, jamen jeg tror det skal være en speciel anledning hvis jeg skulle stå nede og råbe og heppe og sådan nogle ting. Så skulle det være, så skulle det være mere end bare en lørdagskamp mod Viborg, så skulle det være sådan, OK, nu møder vi et storhold for første gang, eller vi skal kæmpe om at kvalificere os til Champions League, eller, for at lokke mig ned i dét. Jeg tror ikke, jeg vil ikke sige at jeg er mindre passioneret end de er, egentlig, det er bare en anden udtryksform de har, hvor de, behovet for dem for at udtrykke det på den måde er større end mit er nu. Det var det engang, det er det ikke nu i samme grad mere. Lige så vel det ikke er samme grad behov for at vise mig på stadion for selv at tænke at jeg er passioneret. Jeg læser alle nyhederne dagligt, jeg følger med, jeg er virkelig aktiv, sådan, men ikke deltagende i noget fan-miljø eller noget. Altså, sådan på den måde, når jeg er på stadion.

K: Når du er lige så passioneret, hvorfor tror du så at du ikke har samme behov for at udtrykke det sådan som de har?

AB: Selvfølgelig tror jeg også at det har noget at gøre med at der ikke er nogle andre venner der har det, eller gør det, altså. Der er ikke nogen i dag, der ville spørge mig, ”hey skal vi tage ind og stå på Faxe tribunen og råbe og heppe”. Hvis jeg blev spurgt om jeg skulle med på stadion, så vil det være alle mine venner som ville mene at vi skulle på langsiden og se kampen. Så der ligger jo noget dér med at der ikke er de samme omkring én, i ens omgangskreds der gør de ting, hvor der var tidligere, som sagt, for 10 år siden, med en kammerat som skulle derind og var meget engageret og så kom man med på den vogn, ikke. Det er der ikke i dag. Og det er så heller ikke noget jeg selv har behov for at opsøge eller få i min vennekreds så i og med at det ikke er der, så er det ikke fordi at det ikke. Det skal være en happening en gang imellem, hvis det endelig var. Men ikke noget, noget ellers. Det kunne godt være at man kunne være taget i Parken og have set en pokalfinale eller sådan noget og så kunne man godt have stået og heppet. Altså, der var vi inde og se dem i sommers, men det var igen på langsiden, ned mod fansene. Så der stod man jo ikke og sang med eller sådan nogle ting. Andet end til spilleropråb eller sådan noget måske, men, ja.

K: Hvad er forskellen i oplevelse for dig når du er på langsiden kontra når du står nede ved fansene?

AB: Du er mere med til at skabe oplevelsen når du står nede ved fansene ikke. Altså, der er du jo. Det er jo også det der er dilemmaet. Du er med til at. Det der med bare at gå på stadion og så sætte sig og kigge og så forvente at man får en fed oplevelse og får værdi for pengene det er jo en forkert tankegang. Det skal jo i højere grad være at fansene aktivt tænker at ”jeg er den del af den her oplevelse” og det gør de jo. Det er alle

jo bevidste om, nede på bagtribunen. Det er de jo ikke på langsiden. Så på den måde, så er oplevelsen jo også mindre intens når du sidder på langsiden. Og du kan måske sidde og blive irriteret over at der er en eller anden som sidder og spiser popcorn eller hvad det nu er, som hvis du går i biografen agtigt. Lidt mere passiv modtagende overfor oplevelsen, hvor du er mere aktivt deltagende hvis du er på, nede iblandt fansene, ikke.

K: Kan du beskrive hvad det er der gør at du vælger at være passiv kontra aktiv, hvis det er et bevidst valg du tager?

AB: Ja, men altså helt overordnet tror jeg at det er. Det er selvfølgelig noget med min omgangskreds. Altså, jeg vil ikke selv opsøge det. Bare tage ind og så se om der er nogen man kender, eller, på den måde, suges ind i fællesskabet hvis man ikke kendte nogen. Det har jeg ikke behov for nu. Så jeg tror ikke, altså det har meget med omgangskredsen at gøre, for hvis der ikke er nogen i omgangskredsen som har den interesse, så har jeg heller ikke behovet. Altså, jeg kan ikke udelukke hvis de lige pludselig, to af mine venner sagde "hey, nu køber vi sæsonkort" og det ene og det andet, om man så ikke kunne lokkes med et par gange og sådan noget, måske. Men det ligger ikke dybere i én end at det behov ikke er der. Der bliver man. Der kan jeg blive tilfredsstillet ved at se dem derhjemme. Fordi, i tid og engagement at ligge i det, hvis man skulle være mere aktiv fan, den er bare brugt på nogle andre ting hér tror jeg.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter Brøndby?

AB: Jamen, det kan vel se på deres analyse-tal at jeg besøger, ikke deres hjemmeside, men alle deres forskellige fan-fora og fan-sider og sociale medier og apps og Brøndby-nyheder og så videre, på tværs af jeg ved ikke hvor mange nyhedskanaler. Ja, flere gange dagligt. Og så kan de jo se, hvis man liker at ens kammerat i søndags alle i ens Brøndby netværk hoverer på facebook og så liker alle mere eller mindre. Ikke at jeg selv deler nogle ting eller noget som helst, men det viser jeg vel på den måde, i dagligdagen. Og ja, man giver en kommentar eller et eller andet. Så på den måde viser jeg det.

K: Kan du beskrive hvordan du, hvad er det du opsøger når du går på hjemmesider og opsøger nyheder. Hvad er det du leder efter?

AB: Jamen, det er nyheder. Jeg tror at jeg har 3-4 faste indgroet i fingrene, sider, som jeg tjekker flere gange om dagen om der er, dels sportsnyheder, men også specifikke Brøndby-foraer og sites, som der er hvor nogle samler alle Brøndby nyhederne, så skal jeg kun gå ét sted hen og alligevel så går man ind på BT for at se om der er en eller anden side den ikke har fundet alligevel. Så det er nyheder og aktualitet. Det er klar at op til

større kampe og vigtigere begivenheder, så er man mere aktiv. Nu er der landsholdspause, så er man mindre aktiv.

K: Hvad bruger du informationen til?

AB: Jamen af ren interesse og tidsfordriv tror jeg. Det er sjovt at læse én eller anden analyse af kampen eller ét eller andet. Fordi man har en tilknytning til dem, føler man. Det kan være sjovere i en frokostpause at læse det end at læse at Matas vil sænke priserne. Altså, det er i princippet lidt dét, nogle gange. Og det kommer bare generelt sådan at sportsnyheder, de er jo mere interessante hvis de handler om Brøndby for mig, men sportsnyheder generelt det interesserer jo bare én, ikke. Så også selvom jeg ikke var Brøndby-fan, så ville jeg givetvis nok stadigvæk læse store dele af de nyheder omkring det.

K: Hvilket hold anser du som den største rival og hvorfor?

AB: Det må jo så være FCK. Hvorfor, jamen, der er jo en rivalisering og det er de to største klubber. Da jeg holdte med Brøndby til at starte med var Brøndby jo større og havde vundet langt flere mesterskaber. Nu er det jo omvendt. Men der har bare altid været en fan-rivalisering, som qua at man stod på stadion, blev suget ind i og blev en del af. Det er jo ikke fordi at jeg har nogle rationelle argumenter for hvorfor de er rivaliserende altså udover at de er de to største klubber, jo bør være rivaler. Så der er ikke. Jo så de ting der sker under kampene og på stadion og på tribunerne gør jo at det bliver holdt ved ilden når fansene laver tifoer mod hinanden og sådan nogle ting og man sidder og har en forudindtaget idé om at deres spillere er nederen og usympatiske at høre på i medierne og sådan nogle ting. Det var måske mere usagligt da man var yngre og mere aktiv, kan du måske sige, kontra nu hvor det er lidt mere objektivt og man kan respektere en god FCK spiller eller, hvis deres træner siger noget der er bare lidt klogt, eller sådan nogle ting, det kan man godt i dag, nikke genkendende til og anerkende. Det kunne man ikke for, eller det kunne jeg ikke, for 10-15 år siden. Der var det usagligt. Der har man måske fået lidt mere imellem ørene, ikke. Men derfor kan man stadigvæk godt synes at de er nederen i deres fremtræden og det skyldes nok i højere grad at man har den her rivalisering, at det er forudindtaget at man synes at William Kvist er tåbelig at høre på når han siger at der uheldigt at de taber i søndags. Når han selv smider en markering. Men altså, jeg at, for mig er det rivalisering at det er de to fremmeste hold. Og jeg synes det er fedt at de provokerer hinanden på lægterne og sådan nogle ting. Men det er jo ikke fordi der er et eller andet dybere i det. Som jeg ser det.

K: Kan du beskrive en oplevelse du har haft med sådan et rivalopgør?

AB: Der er jo mange. Altså, den seneste i hvert fald. Nu var jeg jo i Parken i sommers da de tabte pokalfinalen. Det var som passiv tilskuer, men alligevel blev der jo kastet fadøl på langsiden efter FCK fansene og sådan nogle ting, hvor man så sidder i nuet og tænker at det var fedt at ham den 17-årige dreng som vender sig om og jubler, får en fadøl i hovedet. Det synes man jo er sjovt i momentet. Da jeg var yngre var oplevelsen jo også at man gik med til stadion og i marcherne fra Rådhuspladsen og til Parken. Og hele dagen ligesom. Det er jo noget andet med den rivalisering. Hele dagen går med det og du glæder dig i lang tid i forvejen og ser frem imod det og kan ikke fokusere på så mange andre ting. Sådan har jeg det stadigvæk selvom jeg ikke er så aktiv, men hele lørdagen går med at glæde sig til kampen om søndagen, altså. Tjekker nyhederne ekstra mange gange. Og så er der gode eller dårlige oplevelser alt efter om man har vundet eller tabt. Det gør jo bare ekstra ond eller er ekstra fedt, hvis det er at man får håneretten med sig.

K: Kan du beskrive hvad der sker når man har henholdsvis vundet eller tabt?

AB: Jeg tror det bunder, 9 ud af 10, så handler det. Faktisk mindre nu, fordi Brøndby er blevet bedre, men inden da, har der været en lang lang periode hvor det bare handlede om at bare de ikke taber. For så får man håneretten imod sig. Så det var der en stor periode hvor det bare handlede om "bare de ikke taber", man ved de andre er bedre, så bare vi ikke taber. Så det kan godt være de kan blære sig med at de er bedre end én og de lægger over én, men de har ikke vundet over én. Hvor nu, så er det omvendt. Så nu håber man endnu mere at man vinder, for så kan man give lidt igen, ikke. Og det, det er den der håneret man har overfor sine kollegaer og venner og får med. Den betyder mindre, selve håneretten i dag, end for 5-7-10 år siden. Hvor nu er det bare nice, nu synes man bare det er nice fordi det er vigtigt for klubben at vinde, mere end det er, rivaliseringen. Rivaliseringen har man ikke lige så tæt på sig, det har jeg i hvert fald ikke nu jo, som man havde den gang. Derfor er det heller ikke så vigtig at vinde nu, rivaliseringsmæssigt, følelsesmæssigt. Irrationelt efter kampen, hvordan man kan hovere eller sådan nogle ting, der er det nu bare sådan mere rationelt, "fedt, tre point, afstand i tabellen og så videre". Så på den måde er det bare, ikke bare en sejr som alle andre, men det er ikke fordi det giver så meget ekstra, mere, at nu kan jeg gå ud og hovere og sådan nogle ting. Og det er jo også qua at jeg ikke har de tætte i min omgangskreds længere, så er den ligesom, den variable fadet lidt ud. Tror jeg at jeg vil sige.

K: Kan du prøve at fortælle hvordan du oplever folk som støtter FCK?

AB: Jamen det er jo nok, sænkes sig fra da jeg var mere aktiv fan. Der synes man jo de var nederen og så selv om man måske var venner med dem alligevel, så var de jo bare dumme at høre på og se på og man kunne ikke forstå hvorfor de holdte med den klub. Men nu er det jo, det er ikke fordi jeg har et andet syn på dem.

K: Hvordan oplever du forskellen på Brøndby og FCK tilhængere?

Så skal det være noget det der med at på en eller anden måde. Den gennemsnitlige fan af Brøndby virker som om at han er mere, eller han eller hun er mere, reel fan end den gennemsnitlige FCK, altså der er flere medløber fans som er mere uengagerede og som bare sådan er OK, det var godt at FCK vinder eller sådan nogle ting, end jeg oplever at der er Brøndby fans. Jeg oplever at det er mere aktivt et tilvalg, som sagt at være Brøndby fans og deres engagement er større end jeg oplever den gennemsnitlige FCK fan. Det er mere bare, OK, det var dejligt vi vandt, nu holder jeg med dem. Det virker som om der ikke er meget mere i det. Og det synes jeg også objektivt set at man kan se. Når et hold vinder og vinder og vinder og så folk ikke gider komme på stadion. Det er så spændene nu at de er bagud at der så kun kommer 24.000 til derby og der burde være 40.000. Altså, det synes jeg bare er klokkeklart, OK, nu går det ikke så godt, så holder vi heller ikke helt så meget med dem alligevel. Og det synes jeg bare er meget meget kendetegnende at det er sådan på en eller anden måde de mere distanceret og overfladisk fordi de ikke har, altså, jeg tror også at det er det med FCK fansene, de er mere magelige og har mere, ”der er så meget andet i København”, hvor, det er jo ikke fordi jeg er fra Brøndby eller noget, men, miljøet derude er også bare at det er sådan mere en, ikke en livs, jo måske mere en livsstil. Det er mere sådan reelt derude. Og ærligt på en eller anden måde, end at tage i Parken. Altså, ikke at det er en turist-begivenhed, men du vil jo nok se flere asiater i Parken, til en eller anden kamp, hvis det endelig var, end du vil se ude på Brøndby stadion, hvis det var. Ligesom du ser asiater på Stamford Bridge og Real Madrid og jeg ved ikke hvad. Det tror jeg vil være den største forskel, uden at have noget, altså, bevis for det, men. Det er bare en fornemmelse.

K: Kan du beskrive hvordan dit forhold til FCK har haft indflydelse på dit forhold til Brøndby?

AB: Det er jo altid rart når der er nogen man kan hade. Altså, sådan 'up-against', det er jo altid. Det giver jo bare en ekstra dimension, så på den måde har der altid være nogen man også kunne holde øje med selvom Brøndby så ikke spillede, så kunne man holde øje med at FCK tabte. Og det er jo med til at forstærke ens følelse af at ”jeg holder med Brøndby fordi jeg bliver glad for at de taber”, eller så der er en eller anden dobbelt effekt i det, og det er jo også ligesom generisk i superligaen, dét der rammer, uden at vi skal lave en tilskueranalyse, at der er for få klubber der ligesom har det love/hate relationship, som gør at ens engagement er mere tilstede løbende, ikke. Det har helt klar været med til at påvirke. Om der er mere i det. Det er ikke fordi at de har vundet mere end Brøndby med tiden, det er ikke fordi det har påvirket mit tilknytningsforhold til Brøndby. Det er ikke blevet mindre. Det er ikke det som har gjort at jeg blev passiv, for nu stoppede de med at vinde. Det var ikke fordi at FCK så vandt at det blev mere passivt, det var bare de andre ting tror jeg. Så på den måde har det ikke påvirket mig eller et at være Brøndby fan. Det er mere det andet.

K: Kan du generelt set, beskrive hvordan du oplever det vi kalder derbys, altså rival-kampe og hvordan de to fan-grupper opfører sig?

AB: Altså der er ikke nogen tvivl om at de alle sammen er passionerede. Om den ene synger lidt højere end den anden, det skal jeg ikke kunne sige. På hver deres måde forsøger de at skabe en stemning og tifoer og aktivt gøre ting. Dels for at støtte klubben og dels for at nedgøre den anden klub kan man sige. Det er sådan helt essentielt det der er i alle kampe mellem dem. Jeg oplever at Brøndby er, igen, bedre til at få hele stadion med. Hele fan-grupperingen med sig. Igen, de ting hvor FCK ikke er det. Hos FCK er der en mindre, proportion af dedikerede fans, som ikke er så dygtige til at få resten af stadion med. For det er jo ikke kun klubben der skal markedsføre det, men på en eller anden måde lykkes det Brøndby bedre, tror jeg at få stadion med i hadet mod, eller hvad man kan sige, eller stemingen imod FCK, end det gør for FCK fansenes. Men altså, det er gode, begge grupperinger til at skabe stemning og gøre en masse ud af det inden og under kampene. Jeg er ikke aktiv nok i det nu, for sådan et vurdere hvem der er bedst eller værst i tingen på det, vil jeg sige.

K: Hvordan vil du beskrive at rivaliseringen har indflydelse på dit daglige liv?

AB: Altså, man hører jo nogle kommentarer i ny og næ fra folk man ved der holder med Brøndby og man giver måske selv én til folk man ved der holder med FCK. Men altså, det er på et lavt niveau nu, sådan med kommentarer hvorimod altså tidligere var det, i gymnasieskolen dér der var det mere aktivt at man decideret kunne drille hinanden i en uge-agtigt, altså. Og sige usaglige ting om hinanden. Det er det jo ikke nu. Det er hånlige kommentarer som man kan smile af og grine lidt af og så dør den ligesom ved det. Så mere påvirker den ikke.

K: Har du nogensinde følt dig usikker på grund af rivaliseringen, eller følt dig i risiko?

AB: Nej, det har jeg ikke.

Appendix D1.3 Summary

Jeg blev Brøndby fan da jeg voksede op fordi min bror og far delte interessen med mig. Vi så Brøndby film sammen og tog på stadion sammen. I skolen var alle mine venner Brøndby fans, og med drengene fra fodbold tog vi til Brøndby kampe sammen, så det var naturligt for mig at se Brøndby spille og blive Brøndby fan. Da min omgangskreds ændrede sig, ændredes min aktive tilgang til at være Brøndby fan sig også. På handelsskolen havde folk andre interesser og fodbold begyndte at fylde mindre.

Jeg er stadig lige så passioneret på min måde, uden at skulle på stadion og udtrykke det på samme måde, aktivt deltagende. Fodbold er for mig ofte forbundet med at være sociale og lave ting sammen som at drikke nogle øl og spise noget mad med venner. Jeg er fan og tilskuer på samme måde som mine venner er, hvilket er den mere passive tilgang, hvor vi er på langsiden. Da jeg var mest dedikeret stod jeg på Faxe tribunen og deltog aktivt i fankulturen og i at skabe stemningen ved at hoppe og danse. Nu sidder jeg mere på langsiden og er ikke en aktiv del af at lave stemningen. Det er en anden måde at gå til fodbold på som er mere passiv og faktisk lidt forkert.

Det kræver meget tid og engagement at være en aktiv fan. Jeg har andre ting som jeg prioriterer og kan derfor ikke være lige så engageret nu. Jeg kender ikke længere så mange aktive tilskuere og de folk som jeg kender og ved er mere ekstreme end mig i deres engagement, kan jeg ikke længere forholde mig til. De har en helt anden måde at være tilknyttet Brøndby på og gå til Brøndby kampe på, som jeg ikke længere har behov for at være en del af. Det er en anden udtryksform, hvor de har mere behov for at hoppe og danse og synge.

Der er en speciel fællesskabsfølelse omkring det at være Brøndby fan og tilskuer, som har en stor tiltrækningskraft på mig. Jeg har en gruppe af venner hvor vi alle er Brøndby tilhængere. Jeg opfatter Brøndbys tilskuere og fans som mere reelle og som bedre til at skabe en stemning når de er på stadion, kontra FCK's tilskuere og fans. Jeg sammenligner os med FCK fordi jeg anser dem som den største rival. Rivaliseringen har skabt et had, noget 'up-against' som giver en ekstra dimension både til kampene, men også i dagligdagen, som giver ekstra spænding. I min dagligdag betyder rivaliseringen om man har håneretten overfor venner og kollegaer hvis Brøndby vinder. Det drilleri der er iblandt venner og kollegaer synes jeg er sjovt at være en del af.

Appendix D2 CO interview

16/11/2017, 17:30, 41:39 minutes

Appendix D2.1 Demographics

- 1) Age: 23
- 2) Gender: Female
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Roskilde
- 5) Educational level: Upper secondary school
- 6) Civil status: Single
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 13
- 10) Games per year: 15-20

Appendix D2.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig, og beskrive for mig, hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

CO: Ja, altså jeg tror at det startede i folkeskolen hvor jeg spillede fodbold og så var alle andre FCK fans og så tænkte jeg at det skulle fandme være løgn og så begyndte jeg at interessere mig for Brøndby i stedet for. Det var ligesom mod-holdet kan man sige, ikke. Og så begyndte min lillebror til fodbold og så begyndte vi at komme på sådan nogle Brøndby junior dage eller hvad hedder det hvor der var sådan nogle åbne stadion dage hvor man får familiebilletter og sådan noget. Og så voksede min interesse mere og mere og jeg valgte da jeg blev... og jeg fik også flere og flere venner der også blev Brøndby fans og det var noget som man samlede sig om i stedet for, ikke... ja.

K: Det der med at alle andre var FCK fans. Hvordan vælger man så at blive Brøndby fan? Og hvorfor?

CO: Jeg tror måske lidt at jeg gjorde lidt det modsatte da jeg gik i folkeskolen nogle gange. Og at, ja dengang vandt Brøndby jo mere end de måske har gjort de sidste par år, ikke. Og så synes jeg måske bare at interessen var for at, hvorfor skulle jeg være som alle andre? Jeg kunne lige så godt tænke på noget andet. Og så tror jeg bare at Brøndby fangede mig. Helt vildt. Hvorfor ved jeg ikke, det kan jeg ikke huske, hvorfor at det lige præcis var det, men jeg tror at det var lidt det med at man behøvede måske ikke at holde med det alle andre de gjorde.

K: Kan du så prøve at beskrive for mig hvad det betyder for dig at være supporter af Brøndby?

CO: Uha. Det betyder rigtig meget. Jeg elsker stemningen, jeg elsker at være på stadion. Det skaber ligesom et helt andet fællesskab. Man har måske med nogen... nu går jeg tit på stadion med nogen som jeg ikke ser så meget i dagligdagen og det er bare en ting som man samles om, som man ved at hver anden eller tredje søndag, så kan man måske lige tage en tur på stadion og så ses man der om noget helt andet man måske ikke lige kan nå i hverdagene.

K: Kan du prøve at beskrive sådan en almindelig tur på stadion? Hvad den indeholder og hvad den går ud på.

CO: En almindelig tur på stadion, den... nogen gange indeholder den... nu har de jo startet sådan et nyt koncept med foodtrucks inden, sådan noget, madoplevelse. Det indeholder den nogle gange med noget. Nogle gange så indeholder den en fælles køretur derud, tit. Vi skal minimum være der en time før. Og så er vi selvfølgelig på Sydsiden. Så indeholder den en masse fed stemning. Nogle øl for de andres vedkommende, det er jeg ikke særlig god til. Men tit, ja, en fed stemning og man får noget at drikke og folk hygger sig og man snakker med alt og alle. Man snakker tit med sidemanden. Der er ikke noget med om man kender folk eller ej. Ja, hvad indeholder den så mere. Forhåbentligt en masse mål. Når man gør det, er det jo også rigtig meget at det ikke kun er ens venner man fejrer det med, men at man ligesom er en del af det hele og at man kan godt kramme sidemanden selvom man måske ikke helt ved hvem han er. Og så, ja, alt efter om de vinder eller taber, nogle gange går man ud og fejrer hvis de har vundet, efter kampen. Det kunne vi sagtens finde på. Ellers tager vi bare hjem.

K: Kan du prøve at fortælle mig om en specielt mindeværdig oplevelse du har haft når du har set dit hold spille fodbold?

CO: Ja, altså jeg vil sige. For nyligt vandt Brøndby 1-0 i Parken. Den sidder ret godt stadigvæk i hukommelsen. Fed følelse om at vi egentlig er på toppen den her sæson, og at det giver et håb om at det faktisk godt kan lykkes for en gangs skyld at kunne vinde i Parken. Og det gør det så også. Og den foløsning der er når de scorer målet, den var helt vanvittig og stemningen blev hævet jeg ved ikke hvor mange niveauer. Men så samtidigt tanken om at man ikke har vundet i Parken i 13 år og at det faktisk godt kunne være en realitet jo tættere på man kom på det 90. Minut. Det gjorde bare at, jamen det var sådan en helt bestemt følelse der gik igennem alle og en stemning og alle snakkede sammen og alle, da der endelig blev fløjtet af, der var en jubel uden lige der ikke ville ende og en fest der varede rigtig rigtig lang tid efter slutfløjtet også. Nu tog de så til Brøndby stadion bagefter, der kom jeg så desværre ikke med, men bare de videoer man kan se og sådan noget og at alle er samlet om det her. At den her følelse den kan vare i flere

dage efter og at det ikke bare kun er på dagen og de 90 minutter en fodboldkamp varer. Det tager også... mange dage efter kan man også blive ved med at opleve og videoer kan bare give en, altså, tilbageblik på hvordan det egentlig var at være der.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er der giver den her stemning? Både på og udenfor stadion?

CO: Jamen jeg tror stadigvæk lidt det er den der fællesskabsfølelse om at man er samlet om den samme ting og at det er den samme ting man går virkelig meget op i. Uanset om man er høj, tynd, tyk eller hvad man nu er, ikke. Og alle er så passionerede omkring det. At det bliver sådan, jamen det bliver sådan helt kult nærmest, det man samles om, ikke. Og hvis din sidemakker siger noget til dig og du ikke kender dem, jamen så snakker vi da om det. Og hvis der er en der begynder at synge så kan du... han er ikke alene, altså. Så er der nok nogen der skal begynde at køre med ham og få hevet folk med. Og det giver bare noget helt specielt.

K: Kan du måske prøve at beskrive, du snakker om at det har ændret sig over årene, hvordan har det ændret sig for dig, både med at støtte og det med at gå til fodbold?

CO: Jo ældre jeg er blevet, har jeg jo også bevæget mig fra familietribunen og til Sydsiden, ikke. Og jeg har fået, eller havde en vennegruppe på et tidspunkt som jeg gik på stadion med som var rigtig meget inde i det. Og en del af tifo-arbejdet og sådan og det gør at man bliver trukket mere og mere ind i den her verden der er omkring fodbolden, ikke. At man måske bare, at det ikke kun er som tilskuer at "OK, jeg kommer bare for at se kampen", men at man også bliver trukket ind i at "OK, jeg er her faktisk også for at støtte tifo-arbejdet og for at lave noget andet og være sammen med nogle andre inden", så det ikke kun er fodbold der er i centrum, men det også er hele det sociale aspekt i at tage til fodbold med nogle andre og være der med nogen der går lige så meget op i det som en selv. Det tror jeg at jeg kunne mærke rigtig meget efter at jeg er blevet ældre i hvert fald, at det sådan, altså nu er det ikke bare de 90 minutter man tager ud og ser fodbold mere. Nu kan man godt bruge, altså 5 timer, fordi man både laver noget før og efter. Nogen gange også, ikke.

K: Hvordan var det så at være på familiesiden. Hvad er forskellen på de to områder at sidde i?

CO: Altså forskellen er at det er jo lidt mere stille og roligt på familietribunerne, ikke. Det er jo netop familiefolk der kommer. Familiefædre og deres børn der kommer og ser en fodboldkamp. Stadigvæk en del af det der sker på stadion, men man er jo ikke en del af slagsangene og man er ikke en del af det tifo-arbejde der sker. Eller, det er man nogle gange, men ikke sådan... alt den anden stemning og fælleskab der sker og skabes omkring Sydsiden, det er man slet ikke en del af på familietribunen og man snakker måske ikke lige så meget med sidemakkeren som man ville gøre ellers, i og med, jo de kan sagtens være passionerede, men

der er rigtig mange som gør det for at se en god fodboldkamp eller et eller andet andet. Og at børnene måske, de er jo ikke kæmpe passionerede omkring det her, men de synes bare det er rigtig fedt at være inde og se en Brøndby kamp, hvor man på Sydsiden, altså det er dem der er passionerede og dem der rigtig gerne vil det og gerne vil synge 90 minutter, oftest. Så der er kæmpe forskel på hvad man sådan er en del af, når man sidder på de to forskellige tribuner.

K: Er der forskel på de mennesker der er på de forskellige tribuner?

CO: Ja, der er kæmpe forskel. Jeg synes at det er sådan. På familietribunen er det mere sådan, stille og roligt og det er tit de der familiefædre der sidder stille med deres børn og, altså hvor man på Sydsiden der kan de sgu godt komme op at slås eller de kaster med øl eller alle sådan nogle ting, ikke. Det er mere dem som virkelig brænder for det og som måske også tit er fulde og sådan noget og kan gøre ting som måske ikke altid er lige hensigtsmæssige. Hvor det er lidt mere stille og rolig på familietribunen hvor jeg sagtens vil turde at tage børn over, selv til de store kampe, uden at jeg ville være bange for at der skete noget.

K: Hvordan vil du beskrive at du passer ind på Sydsiden, sådan som du beskriver Sydsiden?

CO: Jeg passer ind i den type at jeg er, altså jeg er passioneret omkring det og jeg synger med og elsker det der med at man skal kalde spillerne til sig og alle de der ting omkring, altså forholdet mellem spillere og tribunen. Men, og elsker altså romerlys og sådan noget men tager afstand fra, så det er ikke mig der står i midten og fyrer romerlysene af og dummer mig og drikker mig fuld og skal slås fordi man lige synes at et eller andet, eller sådan noget. Altså det tager jeg lang afstand fra. Så jeg bevæger mig nok, altså hvis man kan sige at midten det er sådan det hardcore sted, så bevæger jeg mig nok lidt længere ud af. Men jeg vil stadig rigtig gerne være en del af stemningen og tingene der sker omkring at deltage aktivt i sang og så videre. Det er bare det andet som er ulovligt, det man får bøder for, det tager jeg meget afstand fra.

K: Hvilke aktiviteter engagerer du dig normalvis i, sådan før, under og efter kampene. Du beskrev lige før et forløb. Er der nogle ritualer omkring det. Noget du plejer at gøre, både før, under og efter kampene?

CO: Altså, før er der ikke rigtig noget vi plejer at gøre. Vi deltager nogle gange i de aktiviteter der er før kampen. Men under kampen deltager jeg altid i spillervelkomsten når vi starter og jeg deltager altid i sangene og så videre, de tinger der foregår under kampen for fansenes side af. Og efter kampen, har de vundet, så deltager jeg altid i hyldningen af spillerne og de ritualer der er omkring, altså, hele fankulturen når man har vundet og hvad der skal ske med spillerne og hvilke sange der skal synges. Det deltager jeg også

altid i. Jeg forlader aldrig stadion før at man har hyldet spillerne og at man ligesom er færdig og den er død, ikke. Det... medmindre de har tabt, typisk så går man med det samme, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive de der ritualer og hvad de betyder?

CO: Ritualer er at hvis man har vundet efter kampen, så kommer spillerne ned og så bliver der typisk sunget forskellige Brøndby sange, det kan være lidt forskelligt. Så bliver der sunget én sang som spillerne klapper med på og så hopper vi og danser vi lidt sammen. Det er tit hvis der nu er en der har gjort det rigtig godt, så kalder man den spiller over. Eller den træner, eller hvad man nu synes, og anderkender dem lidt mere. Og det kan man også mærke at det giver rigtig meget for dem at de føler sig set af os fans og at, værdsat på en eller anden måde, hvis man har gjort det rigtig godt i en eller anden kamp.

K: Din deltagelse i de her aktiviteter. Hvordan har de udviklet sig over tiden?

CO: Jamen de har udviklet sig fra at, på familietribunen når jeg var der med mine forældre, så gik vi når kampen den fløjtede af, så jeg deltog jo aldrig i de her ting og man deltager ikke i sangene så meget under kampen på familietribunen. Altså, et par enkelte det gør man måske. Vi kunne også nogle gange finde på at gå før slutfløjtet. Det kunne jeg aldrig nogensinde finde på nu. Og jeg kunne aldrig nogensinde finde på at stå passivt ude i den ene side og bare kigge på at de andre hylkede spillerne eller sang midt i kampen eller hvad de gjorde. Så jeg deltager meget mere aktivt og meget mere interesseret og er også inde i, meget mere, selve holdet og hvordan vi ligger i Superligaen og sådan nogle ting. Det tror jeg ikke, det havde jeg ikke så meget fokus på da jeg var mindre. Der var det bare Brøndby. Hvor jeg nu, altså ved, stort set alt om, sætter mig ind i tingen og ser hvordan det går. Kan godt finde på at tage til udebanekampe, det gjorde jeg heller ikke dengang hvor jeg var yngre. Men det giver måske også lidt sig selv jo ældre man bliver, des nemmere er det også at tage til noget selv, så man ikke skal have sine forældre med hele tiden.

K: Hvordan lærer man de her aktiviteter? De her ritualer? Hvordan lærer man det?

CO: Det er et godt spørgsmål. Jeg tror bare at man er der nok. Og ser hvordan det foregår. Og så skal du nok lære det på et tidspunkt. Så fanger man det ret hurtigt. Og der er nok, altså, hvis du spørger om hjælp så er der helt sikkert nogen der godt kan sige hvad de synger i den sang eller hvis man nu lige er lidt i tvivl eller noget, så er folk meget meget hjælpsomme. Så det er bare at spørge løs eller også være der nok gange, så skal man nok finde ud af hvordan det lige foregår og hvad der skal ske hvornår og sådan noget. Fordi det er meget, sådan, selvfølgelig er sangene ikke i samme rækkefølge, men tingene foregår sådan i ret samme rækkefølge. Både før, under og efter kampen, ikke. Så det skal man nok fange meget hurtigt.

K: Er der nogen skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampene?

CO: Der er nok nogle uskrevne regler om at vi slås ikke indbyrdes. På Sydsiden for eksempel. Altså, jeg tror ikke der er så mange uskrevne regler på de andre tribuner, men, på Sydsiden slås man ikke indbyrdes. Der er nogen der glemmer der måske nogle gange, men det er sjældent. Men det er sket og så kan man godt mærke at det er sgu ikke i orden og de bliver, ikke lagt for had, men man kan godt fornemme på Sydsiden at ”nu skal du stoppe”, ikke. Så kan de godt blive buhet eller andet. Så det er en uskreven regel at hvis udeholdet har målmand nede ved os, så buher man altid når de skal skyde ud, tror jeg bare for at lægge pres på modstanderen, ikke. Ja, ellers så tror jeg faktisk ikke der er så mange uskrevne regler. Andet end det der med at man skal opføre sig ordentligt. Så tror jeg hurtigt du finder ud af hvad hele siden synes om hvad du laver, ikke. Ja.

K: hvordan oplever du de aktiviteter og ritualer som din supporter gruppe har og hvordan differentierer de sig fra andre grupper i Superligaen?

CO: Altså, jeg synes at, hvis vi nu snakker Brøndby og FCK, så synes jeg at der ligger et meget større arbejde i vores, altså, fangrupper, både med sange, men også, altså hele kulturen om at man også tager med til udebanekampe, man laver store tifoer til de store kampe. Sådanne nogle... man støtter måske også sit hold mere i modgang når man er en større klub, end hvis vi tager nogle af de små klubber som man nogle gange kan se at de er slet ikke repræsenteret til udebanekampe. Og det synes jeg at, for eksempel Brøndby, er rigtig rigtig god til. Vi er også en større klub og en større fanskare, ikke. Men jeg synes vi er rigtig gode til at lave rigtig mange aktiviteter og har holdt fast i at både udebanekampe og at støtte dem på hjemmebane, selvom det måske er gået ned af bakke i en årerække. Så synes jeg at vi er bedre til at holde fast i tingene og samles om det end nogle af de mindre klubber måske kan være, hvor det er nemmere at blive hjemme, som Familien Danmark hvis man lige synes at det er lidt kedeligt at de ligger nederst i Superligaen.

K: Kan du prøve at beskrive din oplevelse af andre personer som støtter Brøndby?

CO: Ja. Altså, det er svært. Jeg synes... altså der er jo ingen tvivl om at der er rigtig mange... eller ikke rigtig mange... men der er en del som er sådan nogle rigtig Vestegnen typer. Lidt hurtige, der, altså. Vi har jo også en del slåskampe efterhånden, med nogle af de andre og ballade før, under og efter kamp og sådan noget. Så det er måske. Altså nogen. Eller en del af fanskaren det er sådan den måske lidt mere hårde type. Og de mennesker der, man kan jo ikke have en Brøndby-FCK kamp uden at der er ballade, det er jo klart. Desværre. Men sådan er det. Man kan jo godt have en kamp imod, ja, SønderjyskE uden at der sker noget

som helst, ikke, hvis det lige er dem. Eller et andet Superliga-hold, som er rangeret lidt lavere. Men der er da klart den her hårde fanskare som måske også udadtil virker, altså, meget hårdere... nu siger jeg ikke noget dårligt, men altså. Har tatoveringer og er karseklippede, der godt måske ikke altid kun vil se fodbold. Men selvfølgelig er der også ganske almindelige Familien Danmark og mennesker som mig som bare synes at fodbold er det fedeste i verden og som er der for at se det og ikke for at lave ballade. Og det er der heldigvis størstedelen af, men vi har desværre... man får desværre lidt et ry for det der med at skulle lave ballade hele tiden fordi der også er den del der er sådan, ikke, desværre. Men sådan er det.

K: Hvordan oplever du dem, også når du er til kampe og sådan?

CO: Jamen jeg oplever dem ikke rigtig. Altså, jeg synes at det er sjældent at man ser ballade, sådan, på stadion. Der har været nogle enkelte episoder med noget, men ellers så er det jo mest, altså før eller efter kampene at de mødes og slås, eller har sammenstød med politiet eller et eller andet. Og det er jeg ikke en del af. Så det er kun nogle gange at der sker noget på stadion. Og så oplever man det, men så er man heldigvis i hver sin ende af det hold man spiller med, så det. Jeg synes aldrig at det bliver voldsomt. Det er mere kampe med politi eller sikkerhedsvagter eller noget andet, der kommer. Det er ikke så meget indbyrdes, eller noget som kan gå udover mig hvis jeg er der.

K: Hvordan viser du så i din dagligdag at du støtter Brøndby?

CO: Jeg render rundt med en Brøndby trøje en gang imellem. Jeg har en Brøndby nøgle. En husnøgle. Sådan nogle små ting, altså. Men ellers, så er det ikke sådan noget jeg render rundt og reklamerer med. Det er ikke fordi... jeg vil hjertens gerne fortælle det og er stolt at det, men det er ikke sådan at jeg render rundt med flag på bilen eller noget som helst andet, vildt. Men jeg ligger ikke skjul på at jeg er det, hvis det er... og kan sagtens gå ud i min Brøndby trøje uden at jeg tænker at det har jeg ikke lyst til at vise nogen. Så som den stille og rolige almindelige dansker tænker jeg. Der holder med et fodboldhold.

K: Hvad med i din dagligdag i forhold til interaktioner med andre mennesker og folk du ved der holder med andre klubber eller folk du ved holder med Brøndby. Er der sådan noget, hvad man kan sige, dagligdag eller ritualer i det?

CO: Der er en masse fodboldsnak. Og det deltager jeg hjertens gerne i. Og vil også rigtig gerne, ikke diskutere, men sådan, snakke om tingene og elsker når folk har andre hold og andre holdninger til tingene og sådan noget. Og når man ved at der har været en Superliga runde søndag og man møder mandag, så er det da

klart at man lige skal have studset den af med kollegaerne man også ved holder med fodbold. Men ellers, så gør jeg ikke det store i det.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det fungerer på din arbejdsplads?

CO: Det fungerer på min arbejdsplads at hvis nu der, hvis nu for eksempel Brøndby og FCK har mødt hinanden, så ved man godt hvem der er FCK fans og hvem man måske lige skal drille en lille smule ekstra. Så det er tit sådan noget smådrillerier, hvis man ved. Men ellers, og hvis det kun er sådan, ja nu vil jeg sige almindelige kampe, men hvis der ikke er nogle store kampe imellem, så kan vi diskutere hvordan runden er gået og resultaterne i de forskellige kampe og ”det der var måske en overraskelse” eller sådan noget. Så en kort fodboldsnak om morgenen om hvad der er sket i Superligaen i den her runde. Og så er den egentlig død. Så er det mere når der har været de der derby kampe at man godt kan trække den i en uge hvor man går og driller hinanden lidt på kryds og tværs. Også op til kampen, ikke.

K: OK. Kan du prøve at beskrive hvem du ser som den største rival og hvorfor?

CO: FCK [griner]. Klart. Fordi at fodboldmæssigt har de måske ikke ligget tæt på hinanden i flere år, men, men det er hele. Fanskaren er lige stor og hele den her passion der er omkring de to klubber, fordi de har været så store og opblæste klubber i rigtig mange år. Og at det tit er de to hold folk holder med. Selvfølgelig er der nogen der holder med de andre Superliga hold, men det er tit dem der er flest af. Og dem der sådan er sjovest at snakke om, fordi at hvis man skal snakke om nogen der hader hinanden, så er det nok de to klubber. Ja.

K: Hvad betyder det for dig at de er rivaler?

CO: Det betyder noget spænding og det betyder noget modspil på fansiden også. At det ikke kun er, altså når de spiller en fodboldkamp. Det betyder at man har, hvis man går op i noget forskelligt, at man har noget at diskutere og man har nogle forskellige holdninger om tingene. Det gør det måske en lille smule sjovere end hvis man bare kørte ét hold igennem som man bare vidste vandt hele molevitten og der ikke var noget, overhovedet, på fansiden, der også kunne have det sjov med den her pingpong der kører imellem hele tiden. Og det giver noget spænding op til kampene, altså. Man kan gå og lave nogle smådrillerier på kryds og tværs og gøre nogle ting og sager der gør det måske lidt mere spændende at være fan også. At det ikke kun er... at alt er centreret om en fodboldkamp, men også at der sker mange ting før og efter.

K: Så du oplever også før og efter som værende vigtige?

CO: Helt sikkert. Meget vigtige.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever andre som støtter FCK?

CO: Jeg tror at jeg måske vil beskrive dem lidt som jeg gjorde Brøndby. Altså. At der også er den her, altså, gruppe af folk som måske ikke altid er der for at se fodbold. Som også laver ballade. Men ellers er der også en kæmpe gruppe ligesom os, som bare gør det her fordi de er passionerede om noget og at de har et hold de følger og det gør de i medgang og modgang. Så jeg synes faktisk at på det punkt der ligner vi rigtig meget hinanden fordi vi begge to har den gruppe der gerne vil slås og også gør det og laver ballade. Men, der er også den store gruppe som er fuldstændig harmløse og som har en kæmpe passion for deres fodboldhold og som gerne bare vil se fodbold. Og går op i det og deltager i de ting der er.

K: Hvordan er de så anderledes som dem der støtter Brøndby. Hvad er deres gode og dårlige sider?

CO: Altså FCK?

K: Ja, de personer der støtter FCK eller går til FCK kampe?

CO: Jeg synes... ej, det er måske ikke så objektivt, men jeg synes tit....

K: Du behøver ikke være objektivt.

CO: [Griner] Det ved jeg godt. Men jeg synes at de tit meget er sådan nonchalant omkring tingene fordi de måske har siddet lidt på fodbolden de sidste år. Eller et par år i hvert fald. Og har været rigtig rigtig gode. Og det ligger vi ikke skjul på, men det gør også at jeg synes tit at hvis nu Brøndby fik en sejr sidst. Så bliver det tit affejet og de er gode til at "jamen det er også bare heldigt og nu har I ikke gjort det i 13 år" og så lister de bare en masse facts op omkring hvordan det har været fordi de netop har siddet på fodbolden de sidste mange år, ikke. Så jeg synes at i øjeblikket er de rigtig meget ovenpå. Og de er rigtig, ja, nonchalant omkring tingene. Og måske også en lille smule arrogante. Fordi at de synes at det kører så godt for dem og så hvis de taber en kamp så er det ikke helt deres skyld og de spillede bedst alligevel. Hvor at, jeg synes måske lidt at Brøndby, det er fordi vi har været nede i sådan en dal at nu ser vi bare en sejr som en sejr og det er virkelig bare fedt at vi har fået den og har fået en oprejsning hvor at de måske er på vej lidt ned nu og det er ikke. Det

kan godt være svært at acceptere når man har siddet så lang tid på fodbolden, ikke. Det synes jeg godt man kan mærke på dem.

K: Du beskrev tidligere Brøndby tidligere på en bestemt måde. Du beskrev sådan Vestegns folk. Hvordan vil du beskrive FCK folk?

CO: Det er måske sådan lidt mere. Hvad skal man sige. Måske lidt mere Københavner typer. Sådan lidt mere, sådan. Jamen altså, der er ikke nogen tvivl om at hvis du stiller nogle op foran hinanden, at det er nemt at se hvornår du er Brøndby fan. Det er sådan nogle virkelig Vestegnen typer. Hvor FCK måske er lidt mere sådan en bred fanskare. København type, det er vi måske også. Men altså, det er tydeligt at se. Jeg synes umiddelbart at nu har jeg jo ikke så meget med mange FCK fans at gøre som er sådan i den hardcore del, men Brøndby fans har tit tatooveringer langt op af halsen og store dunjakker og er kronragede, ikke. Dem har FCK så også nogle af, men jeg... de er mere sådan... de ligner bare nogle store drenge, ikke. Der er ude på noget. Hvor jeg. Der synes jeg, umiddelbart efter hvad jeg har set, at det er nemmere at skille dem fra hinanden. At vi netop er de der Vestegnen typer og de måske er de der Københavner typer.

K: Når du siger "vi" så mener ud også dig selv som en Vestegnen type?

CO: Nej [griner]. Men "vi" bliver bare brugt om Brøndby, ikke. Ej, jeg tror at Vestegnen typer er mere den der hårde kerne omkring Brøndby fansene.

K: Kan du prøve at beskrive, hvis den har nogen, hvordan den her rivalisering har indflydelse på din motivation til at se fodbold og måske også fodboldkampe som ikke involverer FCK?

CO: Man har jo en del venner som er alt muligt, andre fan, og nu har jeg boet i Aarhus i et år og kender rigtig mange AGF fans og det giver jo også en eller anden motivation om at man har håneretten overfor dem, hvis nu at vi vinder eller hvis der er et andet hold der vinder stort over dem. Og så bare det der med at følge med og kunne snakke med i samtaler sammen med andre, så man ikke kun koncentrerer sig om sit eget hold og hvordan det er gået, men at man faktisk også har styr på hvordan det er gået i andre af rundens kampe hvis man nu snakker med nogen som holder med andre hold. Og man følger med i hvad der sker hele tiden, så man ved hvor holdene ligger henne og hvad der rører sig i de andre fodboldklubber, også. Så man ikke kun er snæversynet omkring sin egen klub. Det synes jeg er ret spændende og det giver også en bedre dialog med rigtig mange andre der holder med andre hold, at man også kan snakke med dem og ikke den der type der sætter sig og snakker om Brøndby hele tiden.

K: Så du følger med de andre også, på grund af?

CO: Ja, det gør jeg.

K: Kan du beskrive hvordan du oplever rival-kampe, altså derbys, og hvordan de forskellige fangrupper opfører sig?

CO: Jeg oplever dem som noget helt specielt, ikke. Hele ugen op til. Altså to uger op til er der hele den her rivalisering iblandt. Med pingpongs frem og tilbage og smådrillerier og sådan nogle ting der gør at der bliver opbygget sådan en stemning til selve den her derby dag. Og når man har derbydagen, så er det noget helt specielt. Man kommer altid i rigtig god tid, der bliver tit arrangeret fan gåture til Parken hvis det er der man skal mødes eller på Brøndby stadion eller hvor det nu er. Og, altså, alle tingene bliver lige, der bliver lige skruet 100 gange på de parametre der gør at, at det er fedt at være der. Man laver vilde tifoer og stemningen, det er som om at lydniveauet lige får et ekstra kick opad og sådan nogle ting. Så er der nogle gange det der ballade der godt kan være både før og efter kampene der ødelægger selve fokuset på kampen. Desværre. Fordi, det kan godt tit tage fokus fra, især hvis det sker under kampen, eller før kampene, kan det godt tage fokus fra det her fodbold. Og det har også gjort at der er kommet nogle forskellige restriktioner på hvad man må medtage på stadion af ting og sager. Som politiet udsteder forbud imod, ikke. Så det sidste derby i Parken måtte vi jo ingenting have med ind, altså det var jo hverken flagstænger eller noget som helst, tifo nærmest, eller... altså måtte ingenting have med. Og det gør lidt at hele den her stemning omkring at man kan få hele stadion med, eller laver en eller anden stor tifo der kan skabe noget vild gejst eller noget stemning fra start, at den faldt lidt til jorden. Der var slet ikke nogen der havde rigtig noget med. Og det synes jeg er ærgerligt, for det er tit det der gør at man får alle med hvis man er på hjemmebane, ikke. Man kan inddrage de andre tribuner. Men også at man kan skabe en eller anden stor scene, inden en så vigtig kamp som det jo er i dansk fodbold. Altså, det er det største, ikke. At man kan skabe en eller anden kæmpe scene omkring det, som er fedt at være med til og det kan skabe en stemning som bare er helt speciel i forhold til hvis man for eksempel for en lidt kedeligere Superliga kamp der ikke betyder så meget. Men, der er desværre nogle af dem der laver ballade, der ødelægger det lidt. Og det synes jeg er, det er sgu blevet lidt træls at der er kommet så meget, så mange forbud på hvad man gerne må når man bare, som os andre, er inde og gerne vil hygge sig og deltage i noget der handler om fodbold. At der så er nogle som skal ødelægge det lidt for andre fordi det bliver bare restriktioner på restriktioner i øjeblikket. Og det er bare ærgerligt at det skal være sådan at man ikke kan have det lidt mere frit.

K: Det der med at inddrage de andre tribuner. Hvad går det ud på og hvilken betydning har det?

CO: Det kan tit gå ud på at man laver et eller andet tifo arbejde hvor de skal deltage aktivt i noget også. Det kan være bannere eller flag eller konfetti eller et eller andet andet. Eller det kan være i løbet af kampen kan det også være sange over mod dem hvor de skal sige noget tilbage. Sådan så man. Altså, det giver bare en eller anden følelse af at alle er med og det er ikke kun den ene ende tribune der synes det er sjovt, for eksempel når man er på Brøndby stadion, at være der for Brøndby, ikke. Men kan man få inddraget hele stadion så giver det bare en helt anden følelse og man er meget mere ovenpå i forhold til udebaneholdet, hvis det er hele stadion der står og råber eller skråler eller et eller andet, eller kaster konfetti ud på et bestemt minut eller hvad det nu er man gør. Sådan så man lægger et meget større tryk på udebaneholdet. Også hvis hele stadion deltager undtaget udebaneafsnittet, end hvis det kun er den ene ende tribune og langsiden de bare er helt tavse.

K: Har du oplevelser på hvor det her er sket og hvor det ikke er sket? Hvad har det betydet?

CO: Ja, jeg har været til flere derbys hvor man har inddraget langsiderne rigtig meget og det er tit der det sker at man inddrager langsiderne. Og det synes jeg er mega fedt for det lægger bare et mega tryk, ikke. Jeg har også deltaget i mindre vigtige kampe eller pokalkampe i første runde hvor vi har siddet, jamen det ved jeg ikke, 2000 mand på stadion, sådan sporadisk spredt ud over det hele, hvor det så virker som om at det dør og falder lidt til jorden, ikke. Så er man netop der kun for at se en fodboldkamp og ikke alt det andet. Så bliver det sådan lidt kedeligt.

K: Jeg vil lige vende tilbage til det med derbys. Har du nogensinde følt dig usikker til sådan et derby eller i nogen anden sammenhæng?

CO: Nej, det tror jeg faktisk ikke jeg har. Jeg har været i nærheden af optrækkeri til ballade, men det har været imellem politi og Brøndby fans. Men der forsvinder jeg bare. Jeg har aldrig været der når Brøndby og FCK fans tørner sammen, men der vil jeg måske føle mig lidt usikker. Men ellers, jeg har aldrig været. Jeg har været ved siden af ballade eller folk der kommer op og slås, men ikke så jeg føler mig utryg på nogen måde.

Appendix D2.3 Summary

Jeg blev Brøndby fan fordi alle andre var FCK fans i min omgangskreds. Da andre i min vennekreds også fik interesse for Brøndby, så steg min. Jeg elsker den fællesskabsfølelse der er ved at være på stadion fordi vi alle er en del af fællesskabet. Uanset om man er høj, tynd, tyk eller hvad man nu er, så er man ikke alene. At være på stadion for mig handler om at lave noget andet end de ting jeg gør i hverdagen. At samles om noget med andre.

Når jeg er på stadion, så er jeg på Sydsiden for der er der den bedste stemning. Tidligere var jeg på familietribunen, men da jeg blev mere engageret i det sociale, rykkede jeg for at være sammen med mine venner som også tit er til kampe. Det er vigtigt for mig at være en del af stemningen og jeg deltager mere aktivt i aktiviteterne på stadion nu. Jeg føler at det gør det til en bedre oplevelse at der er en god stemning, så det ikke kun handler om at se fodbold. På familietribunen er man der mere for at se fodbold og man er ikke så meget en del af stemningen. Dem som virkelig brænder for det og som er der hele vejen, der står på Sydsiden.

Men på Sydsiden er der til de store kampe, som imod FCK, også mere usikkert at være og jeg vil ikke stå der med mine børn, fordi der er nogle som drikker sig for fulde og opfører sig dumt. Det tager jeg afstand fra. Der er Vestegnen typer i Brøndby som har tatoveringer og er karseklippede og ligner den mere hårde type. Det er de hardcore. De skaber ballade. Især når vi møder FCK. Det er dog ikke noget som gør mig utryg, men der er kommet restriktioner, som desværre kan påvirke stemningen. Det synes jeg er træls.

Jeg sammenligner vores klub med FCK fordi det er vores største rival. Jeg synes at Brøndby er bedre til at skabe en fankultur og stemning på stadion. Vi har ikke nogle faste ritualer vi gør udenfor stadion, men under kampene der deltager jeg i alle de faste aktiviteter der foregår. Der er bestemte sange vi synger under kampen og vi hylder altid spillerne før og efter kampene.

At se Brøndby spille kan påvirke mit humør i flere dage før og efter kampe. Når det er imod FCK, så kan det være flere uger. Jeg har ikke et behov for at reklamere med at jeg er Brøndby fan, men jeg kan da godt vise det én gang imellem. Jeg lægger da heller ikke skjul på det. Jeg tror jeg er ligesom den almindelige dansker der holder med et fodboldhold som godt kan lide at snakke om fodbold med venner og kollegaer. Jeg synes at det smådrilleri der er mig og fans af andre klubber i dagligdagen er sjovt at deltage i. Men især når det er FCK og der er derby. Det hele bliver mere specielt når der er derby. Alt bliver lige skuret op 100 gange på de parametre der gør at det er fedt.

Der er et naturligt had imellem Brøndby og FCK fans på grund af at de er rivaler. Det gør det sjovere og mere spændende at se fodbold. FCK fans er mere Københavner typer. Sammenlignet med Brøndby, så er de mere nonchalante og arrogante.

Appendix D3 HLL interview

17/11/2017, 11:45, 41:50 minutes

Appendix D3.1 Demographics

- 1) Age: 44
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Karise
- 5) Educational level: Chef
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 4/0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 27
- 10) Games per year: 5-8

Appendix D3.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

HLL: Hvordan det blev hvad?

K: Dit favorit hold.

HLL: Ja. Jamen. Det var helt tilbage i 1990, tror jeg det var. Hvor jeg havde fået nogle billetter til en UEFA Cup kamp imod Frankfurt i den gamle idrætspark. Og ja, Brøndby vandt 5-0 og jeg var helt solgt. Så det var der det startede.

K: Hvad var det du var helt solgt på?

HLL: Det var den måde de spillede på og der var ikke nogen... der var ikke nogen der havde regnet med at de ville slå Frankfurt og så smadrede de dem fuldstændig ud af banen og vandt 5-0. Jamen jeg var helt væk.

K: Hvad var det for en oplevelse?

HLL: Eufori og benovelse og det var helt fantastisk, også den måde de spillede på. Vi sad og undrede os over fordi at de gik op i højt pres. Det var aldrig set før i dansk fodbold før og det var helt vildt, man var

fuldstændig tryllebundet af den måde de spillede på.

K: Hvad var det for en oplevelse at være til kampen?

HLL: Det er sgu mange år siden, men jamen det var fedt. Det var suveræn god fodbold. Jeg har været 17 år eller sådan noget dengang ikke og selv spillet fodbold.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være supporter i dag så?

HLL: For mig der er det ægte kærlighed. Det er jo... det er jo en del af mig at være Brøndby fan og der er jo mange der ikke helt forstår hvad det egentlig vil sige at være Brøndby fan på den måde som jeg er. Man kan have nok så mange forhold og koner og kærester og så videre, men i min verden der kan man kun have én klub hele sit liv. Det er sgu ligemeget hvad der sker. Brøndby betyder rigtig meget for mig. Det er en del af mig.

K: Når du siger "en del af mig" kan du så prøve at beskrive hvad du mener?

HLL: Jamen jeg kan jo ikke forestille mig ikke at have Brøndby i mit blod eller i mit hjerte. Jeg kunne nok godt leve uden, men det er ligesom at det er bare Brøndby. Ja. Jeg ved ikke lige hvordan jeg ellers skal forklare det.

K: Kan du prøve at fortælle mig om din støtte af Brøndby? Hvor lang tid har du støttet, hvor ofte går du på stadion og hvilken oplevelse har du når du går på stadion?

HLL: Jeg støtter jo Brøndby siden der i 1990 og der tog vi ret ofte ind på stadion om søndagen. Da jeg var ung og stod også på det der dengang hed Faxe tribunen. Var med iblandt, til at starte den op da den blev bygget og var derinde søndag efter søndag. Nu her da jeg er blevet lidt ældre og har fået børn, så tager jeg vel derind 5-8 gange om året og ser en kamp i ny og næ. Som regel sammen med én af mine børn. Men vi står ikke på Sydsiden, vi står oppe på nogle af de andre tribuner. Jamen jeg tager jo selvfølgelig derind for at se noget godt fodbold og så tager jeg derind for at se Brøndby. Og håber også at de vinder jo [griner]. Så er der jo selvfølgelig. Der har været op- og nedture. Her da de var... nu er det jo længe siden at vi har vundet mesterskabet sidst og nu ser det endelig ud til at vi kommer helt op i toppen igen og det gør det jo endnu mere interessant at køre derind. Men selv da de lå i bunden der kørte vi også derind i ny og næ. Så det har egentlig ikke ændret sig så meget andet end det er sjovere at gå til fodbold når de ligger i toppen, jo. End det er når de ligger i bunden. Men på et tidspunkt da de lå i bunden der var det lige som om der var en helt anden

stemning omkring klubben. Der var nogle afgørende kampe hvor vi var tæt på at rykke ned hvor man kunne mærke at der samlede klubben sig og fansene sig virkelig omkring Brøndby. Så vi tog også derind en del gange. Der var blandt andet en kamp imod FC Nordsjælland som vi skulle vinde, hvor der var over 20.000 tilskuere. Så det er også hele det der fællesskab der er omkring klubben og det sammenhold der er, imellem spillere og fans, som er helt unikt i Brøndby synes jeg.

K: Kan du prøve at beskrive hvad der skete i den periode?

HLL: I den periode hvor det gik skidt?

K: Også for dig, hvad gjorde du i den periode?

HLL: Jeg kan huske jo at jeg var inde på Kunde også der. Da Brøndby var meget tæt på at gå konkurs og at man sådan set hver eneste dag der var nyheder i sporten eller radioen eller et eller andet, så måtte jeg over før at høre hvad der nu skete, om de var ved at gå konkurs. Jeg havde det rent ud sagt ad helvedes til og jeg kan huske at, ja, Thomas han gik og undrede sig men det betød simpelthen så meget for mig, at, og det prægede mig. Det var ligesom at der var en kæreste der havde slået op med en eller var i gang med det, det gik skidt derhjemme eller et eller andet. Men så blev vi heldigvis reddet jo, på målstregen. Både med hensyn til oprykning men også hele selve klubbens eksistens. Så ja, det satte sine spor dengang.

K: Hvad havde du gjort hvis de var rykket ned eller var gået konkurs?

HLL: Det tør jeg slet ikke tænke på. Der var mange der var henne og spørge ”hvad så, så skal du finde en ny klub”. Men altså de var jo i bund og grund bare startet forfra, så det tror, jeg tror ikke at det havde været uændret for mig om jeg havde holdt med Brøndby eller ikke holdt med Brøndby, for det ved jeg at jeg havde gjort under alle omstændigheder. Hvis de så var rykket ned i Danmarksserien, så tror jeg bare at klubben havde samlet sig omkring dét og så havde vi jo kæmpet os tilbage igen.

K: Henrik, du sagde før at du tager med dine børn på stadion nu. Og I står ikke på Sydsiden. Hvorfor gør I ikke det?

HLL: Dengang jeg startede med at stå inde på Faxetribunen, der var sådan en selvjustits. Hvis der var nogen der lavede ballade eller nogen der fyrede kanonslag af eller sådan noget, så stod vi jo og udpegede vedkommende og så politiet kunne jo i ro og mag gå op og få ham væk. I dag der er det jo, jeg synes det har udartet sig til noget som... hvis en betjent går op og fjerner en person oppe fra Sydsiden i dag, jamen så kan

du være vis på at der bliver ballade. Det tør de jo ikke engang. Så det virker sådan, det virker utrygt på en eller anden måde. Men hvis nu jeg havde været 20-25 år, så havde jeg med garanti stået der alligevel. Så det har sikkert også noget at gøre med at jeg er kommet lidt op i årene. Og godt vil sidde ned og følge fodboldkampen også og nyde fodboldkampen i stedet for at hoppe og danse og få et slag i hovedet og én foran dig der skyder romerlys. Det vil jeg godt være foruden nu. Og så er det selvfølgelig også noget med at dengang da jeg var ung jo, der stod vi også og vi var jo ikke ædru da vi stod derovre og det er jeg jo i dag når jeg går til fodbold. Så jeg er vel egentlig bare blevet ældre, det er nok bare det.

K: Hvad er forskellen på oplevelserne?

HLL: Jamen. Dengang jo, der var det fest og farver og øl og sang og dans. I dag, der er det jo mere for at komme ind og mærke den stemning der også er der og for at se på dem. For det er jo nogle fantastiske fans. Og så også sidde og kunne sludre med, hvis det er en af mine børn jeg har med eller en anden en, sidde og sludre og nyde fodboldkampen sådan mere afslappet. Følelserne er de samme når de scorer eller når de taber. Følelserne er nøjagtigt de samme, dem er der ikke ændret på. Jeg kan også godt finde på at, hvis det går rigtig godt, så synger vi da med også selvom vi sidder langt derfra. Det gør de fleste fans omkring os, alligevel. Selvom vi ikke er på Sydsiden.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at have dine børn med på stadion?

HLL: Jamen det betyder meget. De er næsten lige så bidt af Brøndby som jeg er. Så det er jo kun hyggeligt at kunne give den videre og vi kan dele nogle oplevelser sammen.

K: Kan du prøve at beskrive, du har nævnt det lidt men måske endnu mere, hvordan over årene det har ændret sig for dig at gå til fodbold og støtte Brøndby?

HLL: Hvis nu at Brøndby har tabt... det er jo ikke fordi at min dag er ødelagt eller noget på den måde, men jeg synes det er kedeligt, jeg synes det er trist. Men derimod, hvis de har vundet... hvis nu de har tabt for eksempel, jeg skal ikke sidde og se Onside og jeg gider heller ikke se på nettet eller noget... målene altså... for eksempel de der... da vi tabte pokalfinalen. Jeg var inde og se pokalfinalen og jeg har aldrig set FCK's mål, jeg har kun set Brøndby's mål. Men hvis vi har vundet så skal jeg se det, jeg ved ikke hvor mange gange, på Onside eller på nettet eller et eller andet. Selvfølgelig påvirker det mig, det påvirker mig ret meget endda. Især når det er imod FC København.

K: Hvad er det der er så specielt med FC København?

HLL: Jamen det er jo rivalerne. Det er jo den klub som man som Brøndby fan hader og jeg hader [griner] dem helt vildt.

K: Hvad er det der gør det?

HLL: Jamen det er jo. Det stammer jo også tilbage fra da de blev stiftet og de vandt så vidt jeg husker det første mesterskab, der vandt de jo på Brøndby stadion. Den kamp var jeg faktisk inde og se. Så var det jo hele, man blev jo nok påvirket af Brøndby, at lige pludselig så fik de en ny rival... det var ikke det samme dengang de hed B1903 og vi lå og kæmpede med dem. Da det så blev til FC København, så kom det der, så kom hadet faktisk også til dem. Og det har jeg også. Jeg hader [griner]... det lyder så primitivt men det er også meget primitivt og det er, vi er helt ovre i reptil hjernen en gang imellem... [griner] som er svært at forstå for folk som ikke er fodboldfans. Men ja, jeg hader virkelig den klub og jeg hader dens spillere. Fansene har jeg det egentlig OK med. Det er jo deres eget problem. Så. Ja.

K: Kan du prøve at beskrive din oplevelse af personer som støtter FCK. Hvad er det for nogle mennesker?

HLL: I min primitive verden som Brøndby fan der er det jo... de ved jo ikke bedre for pokker. Jeg kan simpelthen ikke forestille mig at det kan være på samme måde som jeg har det med Brøndby, med at det virkelig er ægte kærlighed. Og ægte følelser. Men det, sådan synes de jo sikkert også om mig, så det... og det må de gerne. Sådan er det jo at være fodbold... det er jo også det der gør det fantastisk. Men... altså... jamen jeg har ikke noget problem med folk der er FCK fans. Jeg har problem med nogen som siger at de er FCK fans fordi at jeg er Brøndby fan, for at irritere mig. Sådan noget bryder jeg mig ikke om, for så er det mig personligt... eller så virker det på mig som om... jeg ved godt at det er det nok, sådan tænker de ikke, men jeg tænker at så er det mig personligt at de vil genere.

K: Er det noget du oplever?

HLL: Ja, det oplever jeg ret ofte, faktisk. Eller, fordi de tror. Det er blandt andet noget familie jeg har som tror at så driller de mig bare, men for mig der går det rent ind fordi at jeg ved at det kun er for at drille mig. Og sådan noget, det bryder jeg mig ikke om. Der er vi inde og bore i min sjæl. Og det ved jeg udmærket at det er de ikke klar over, men det er det der sker. Men derimod hvis vi nu tager en ægte FCK fan som vi kender flere af jo, os to [griner], det generer mig ikke. Der er det jo... der mener de det jo alvorligt. Så det har jeg det fint med og der er det jo fantastisk at man kan gå og hovre i øjeblikket. Og for nogle år siden, eller sidste år, der var det jo dem. Sådan noget det har jeg det jo fint med. Det er fedt. Så længe at det foregår i den tone som det nu gør.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan rivaliseringen har indflydelse på dit daglige liv? Nu kom du lidt ind på det, men kan du prøve at beskrive det endnu mere?

HLL: [Griner]. Ja, altså. Nu der hvor vi arbejder, der kan vi se over på Parken. Og der vil jeg da godt... det lyder jo fuldstændig åndssvagt det her, men jeg skal da ikke være bleg for at indrømme at jeg lige engang imellem har rækket langemanden op over til Parken [griner]. Men ellers, det påvirker mig jo ikke, altså. Det er jo ikke noget... nej altså. Det påvirker mig ikke, sådan andet end når vi har vundet eller hvis vi har tabt. Hvis det har været lige op til et derby eller et eller andet, altså. Det er jo ikke sådan at jeg ikke kan fungere eller har en eller anden. Ja. At jeg ikke kan fungere hvis jeg ikke... hvis det går godt eller går skidt. Sådan er det jo ikke.

K: Kan du prøve at beskrive når du vælger at tage på stadion, de her 5-8 gange om året, hvorfor det er du vælger at tage på stadion?

HLL: Når vi vælger at tage på stadion, så er det som regel noget vi vælger at arrangere ugen op til. Så er det fordi at så er der en spændende kamp eller så er det fordi at nu er der gået noget tid og så. Jamen så... det er sådan noget der sker måske også lidt spontant, fordi at nu føler man at "ej, nu vil jeg snart godt ind og se en kamp igen, det er ved at være et stykke tid siden" eller, og så videre. Og hvis jeg ikke vælger, så er det som regel... så vil man sidde hjemme i sofaen og se den, ellers er der et eller andet der kommer i vejen så man ikke kommer afsted. Eller også synes fru'en måske at jeg hellere skulle tage og blive hjemme og se den [griner]. Det er sådan meget... det er meget hvad man lige har lyst til ikke. Der er også et stykke vej. Jeg har næsten 60 kilometer til Brøndby herfra, ikke. Så. Så afhænger det også af om der er nogen der gider tage med. Man gider ikke rigtig køre derind alene. Så.

K: Kan du prøve at beskrive det der med ikke at køre derind alene. Hvorfor du ikke har lyst til at gøre det?

HLL: Jamen... Det har jeg også gjort nogle gange, men. Det er jo lige så meget at have nogle venner eller noget familie eller ens børn som man tager med. At være sammen med dem. Og så videre. Så ja. Der skal være noget socialt over det også, hvor man er sammen med nogen man kender.

K: Hvad betyder det at der er noget social omkring det?

HLL: Jamen, at der er nogen at snakke med. Så kan vi få... finde et sted hvor vi kan få noget at spise. Tage ind og få en sodavand eller øl eller hvad vi vil have. Og så få nogle timer til at gå med at være sammen og

hygge sig og forhåbentligt se Brøndby vinder. Modsat at tage derind alene. Jamen så kører man mere eller mindre bare derind og så kan det godt være at man sludrer lidt med sidemanden, som man sikkert ikke kommer til at møde igen og så bare tulle hjem. Der er det en anden diskussion.

K: Når du tager ind og ser fodbold og har taget ind og se fodbold, hvad er det for nogle aktiviteter du fast engagerer dig i før, under, efter kampen? Har du nogle ting du plejer, I plejer at gøre?

HLL: Nej. Både og. Det kommer selvfølgelig lidt an på hvad tid på dagen de spiller. De spiller jo desværre som regel klokken 6 en søndag aften. Og der er ikke så meget tid efter kampen andet end bare at skynde sig hjem og få noget mad og så i seng. Og inden kampen. Vi plejer at køre derind i god tid så vi kan se at de varmer op og så skal vi også lige have en pølse og noget at drikke. Så det er egentlig bare det. Egentlige ritualer eller noget vi gør hver gang, det har vi egentlig ikke. Udover selvfølgelig at vi skal have vores Brøndby trøjer på. Så.

K: Hvad betyder det for dig at have din Brøndby trøje på?

HLL: Det betyder at jeg viser at jeg er en del af det. At jeg også er Brøndby fan. Jeg synes at det er fesent at tage derind uden at have sin Brøndby trøje på, fordi, jo flere gule og blå farver der er på stadion, jo federe er det synes jeg. Så viser man jo også at man bekender kulør, ikke. Så. Hvor det er... det er jo noget jeg er stolt af så selvfølgelig skal jeg have den på.

K: Er der nogle skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe? Nu er du på langsiden og var mere på Sydsiden. Er der forskel på de to områder?

HLL: Selvfølgelig skal man opføre sig ordentligt og omgås hinanden som man selv gerne vil... behandle andre som man selv gerne vil behandles. Ja, det er da i hvert fald det jeg gør, når jeg tager ind og ser fodbold. Det ville jeg ønske at der var nogle uskrevne regler blandt, ja hovedsageligt iblandt dem der står på Sydsiden. Som jeg synes der var dengang jeg stod der, med lidt mere selvjustits og lidt mere ansvarsfølelse. Men det ser vi jo gang på gang at det er der jo desværre ikke. Så.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de folk på Sydsiden?

HLL: Jamen jeg synes at de er fantastiske, at det er Danmarks bedste fans og jeg synes også at alt det romerlys og alt det der det er suverænt flot. Men det ændrer jo desværre ikke ved at Brøndby får en masse

bøder, netop fordi de bruger romerlys og så videre. Og der synes jeg måske at man, man som publikum burde tænke sig om og sige ”hvis det går udover klubben så er det måske ikke så god en idé at jeg står her og brænder romerlys af søndag efter søndag”. Så. Ja, ellers så synes jeg de er fantastiske. Især på Brøndby stadion. Nu er det jo heldigvis lang tid siden at der har været noget med Brøndbys fans, men når de så laver ballade og det der, så græmmer jeg mig sgu over det. Jeg synes det er pinligt og jeg synes det er utilstedeligt. Og jeg bliver meget ked af og skuffet over at jeg nogen gange skal føle mig at jeg er i bås med dem. Selvom jeg ved at det har jeg ikke noget med at gøre og det er nogle små idioter som ødelægger det for mange.

K: Kan du beskrive hvad du mener når du siger du bliver sat i bås med dem?

HLL: Det er jo fordi at jeg har. Det er når jeg har... folk ved jo at jeg er Brøndby fan og så er det lige som om at nogle gange der skal man også stilles til ansvar. ”Se hvad I Brøndby tosser nu har lavet”, eller ”kan I ikke opføre jer ordentligt” og så videre, ikke. Folk der spørger ved jo godt at det har jeg jo ikke noget at gøre med og så videre, men alligevel så føler man jo at man er en del af det, også. Netop fordi at der er det der store fællesskab ude i Brøndby, så man kan ikke, man kan jo ikke bare sige at... det er jo ikke noget man bare kan vende ryggen til og sige at det er dem, det er bare de andre 15 stykker der er nogle idioter. Man er nødt til... man tager det jo på sig også, fordi man er en del af det. På en måde.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du er en del af det?

HLL: Det er jeg jo fordi at jeg er Brøndby fan, jo. Og jeg vil jo gerne have at både, klubben og fansene, skal være de bedste i Danmark og være de mest fantastiske og så er der nogen brodne kar der ødelægger det for mig og ødelægger det for de andre og ødelægger min klub, eller ikke ødelægger men gør skade på min klub. Især når de selv bryster sig med at være Brøndby fans, så generer det mig ret meget.

K: For at vende tilbage til FCK, lidt for et øjeblik. Derbys. Når du er til dem. Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de forskellige fangrupper? Hvordan de differentierer sig og hvordan de er ens?

HLL: Jeg vil jo helst ikke synes at de er ens. Jeg synes jo at Brøndbys fans er klasser over FC Københavns. Men... Jamen de er jo bare mere kreative, mere fantasifulde og de er mere højtråbende og engagerer sig mere, synes jeg, end FC Københavns. Som var bare, i mine øjne, er sådan nogle smarte unge mennesker med solbriller som har fundet ud af at nu vil de holde med FC København.

K: Hvordan kommer det til udtryk at FC København engagerer sig mere?

HLL: Jamen... altså deres... selve stemningen. Der kan jo være for eksempel i Parken der kan være 2.000 Brøndby fans som kan overdøve FC Københavns fans... så Brøndbys fans de synger og råber og skråler uanset om Brøndby er foran eller om de er bagud. Der synes jeg måske at FC Københavns fans de bliver lidt mere og det kan også være at det er fordi de er forvente at de bliver, i hvert fald hvis de er bagud, så bliver de stille. Hvor med Brøndby's fans der kører det i samme rille uanset om de er foran eller bagud. Så finder de bare på et eller andet andet at synge højere om, om de så er bagud 3-0 eller hvad, så skråler de bare det endnu højere for at vise at det er i medgang og modgang.

K: Nu nævnte du lige kort FCK's fans som smarte unge med solbriller. Hvordan vil du se Brøndby's fans? Hvordan vil du beskrive dem?

HLL: Jamen det er jo nogle rare mennesker alle sammen [griner]. Ej, det er jo... jeg synes mere det er... Det er jo... det ved jeg sgu ikke. En masse sjove og rare mennesker. Eller, for det meste, ikke. Størsteparten. Som støtter Brøndby i medgang og modgang og som elsker den klub som jeg også elsker. Så det er jo nok mere der at det er sådan et had/kærlighedsforhold, ikke. Had til FCK og kærlighed til Brøndby. Så det er jo nok bare mine primitive briller som ser sådan på det, jo. Det har jo nok ikke noget med virkeligheden at gøre. Men sådan er det i min verden, ikke.

K: Det er også det eneste der tæller i den her samtale. Kan du beskrive hvordan du... føler du dig nogensinde usikker på grund af rivaliseringen. Eller til derbys? Eller til fodbold generelt?

HLL: Nej. Ikke... ikke når jeg har været til fodbold. Jo jeg har været på Brøndby stadion en enkelt gang til derby, hvor jeg var ved at ryge ind i noget ballade. Men heldigvis så kunne jeg løbe ind på stadion, så der sket ikke noget. Men jeg tror også at det er den eneste gang hvor jeg har oplevet at der har været noget hvor jeg har kunnet ufrivilligt blevet involveret. Derudover, så, ja jeg går jo ikke rundt i Brøndby tøj inde i København jo. Og det er nok mere fordi at jeg ikke vil være med til at være sådan en der opfordrer til... man ved jo aldrig, man kan jo møde en eller anden idiot. Det er jo ikke sikkert at han er FCK eller noget men som bare synes at han vil genere fordi jeg har en Brøndby trøje på måske og sådan nogle situationer dem synes jeg ikke at jeg vil fremprovokere bare fordi at jeg vil have en Brøndby trøje på. Så. Men ellers ikke. Nej, jeg har aldrig været utryk sådan.

K: Kan du prøve at, nu snakkede du om Brøndby-Frankfurt tidligere, men kan du prøve at beskrive en ekstra mindeværdig fodboldkamp du har været til?

HLL: Der har været rigtig mange [griner]. Blandt andet Brøndby-Frankfurt. Den står jo sole klart som den fedeste oplevelse. Hvis jeg skal nævne en mere... Jamen der har jo været en del derby sejre i tidernes morgen, jo. Og der var blandt andet en i Parken hvor vi vandt, jeg mener det var 3-0, hvor vi havde taget en hel busfuld nede fra... jeg kommer oprindeligt fra Møn jo... vi var taget en hel busfuld fra Møn ind og se. Det var også en fed kamp.

K: Kan du prøve at fortælle om den oplevelse?

HLL: Jamen der var jo fest og farver fordi vi var stort set alle sammen Brøndby fans. Og så kan jeg huske at Allan Nielsen havde farvet sit hår. Jamen det må have været i 1996 så. Også der hvor Mogens Krogh han scorede på Aarhus stadion det år. Ja, men det var en fed kamp, men. Nu sad jeg lige og tænke på en anden kamp før. Hvad var det for en? Kan være jeg kommer på den senere.

K: Hvad er det der gør de her kampe specielle?

HLL: Jamen, det er jo. Altså Brøndby-FCK kampene?

K: Bare de kampe du kan huske?

HLL: Nårh, jamen så har det været fordi at enten har det været en kamp der virkelig har betydet noget. Eller også så har det været en kamp hvor vi har været dybt overlegne i forhold til modstanderen. Ja, eller også så har det været nogle ret afgørende kampe i Superligaen eller i Europa eller hvor det har været, ikke. Ja, eller også nogle hvor man ikke havde forventet at Brøndby ville vinde og så går de videre, som i Frankfurt og sådan noget hvor man vidner 5-0. Jamen det også har jeg også været til en del pokalfinaler. Blandt andet i 2008 hvor Brøndby slog Esbjerg 3-2, hvor de havde været lidt nede i kulkælderens i nogle år og så kom Tom Køhlert og reddede klubben og så gik vi i pokalfinalen og slog Esbjerg. På det tidspunkt der troede vi nemlig... der var gået 3 år uden at vi havde blandet os i toppen hvilket var fuldstændig uhørt dengang og der troede vi jo at det var vendepunktet og at nu var Brøndby tilbage igen. Så er det jo gået stik modsat, desværre. Men dengang, det var jo fantastisk. Det var den første pokal i 3 år. Det var også en god kamp jo. Men dem som nok står skarpest det er de der... jeg var inde og se Brøndby-Frankfurt og inde og se Brøndby-[svært at høre], Brøndby-Leverkusen og Brøndby-Torpedo Moskva og så var jeg inde og se Brøndby-Roma i det år hvor de gik i semifinalen i UEFA cuppen og det var dem som var grundlæggende til at jeg blev Brøndby fan. Så det er nok dem som står skarpest i min erindring som de største.

K: Hvordan er det at være Brøndby fan i dag?

HLL: Nu ligger vi jo nummer 1 og vi har en fantastisk træner og vi spiller det fodbold som ligger i Brøndbys DNA med at det skal være aggressivt prespil og masser af underholdning og chanceskabende fodbold, så det er helt fantastisk.

K: Hvad betyder det for dig i din dagligdag?

HLL: Det betyder jo at jeg har håneretten [griner]. Lige i øjeblikket. Især efter sidste derby sejr. Hvor vi fik distanceret FC København med 11 point i tabellen. Men det er også lige som om der er... tidligere der var det sådan at "nu ligger vi nummer 1 og så vinder vi også mesterskabet", men der er den der i baghovedet med at det kan godt vende og lige pludselig så kan vi løbe ind i en stime med nederlag. Så det er jo ikke fordi at man er naiv og tror at "nu ligger vi nummer 1 så vinder vi mesterskabet". Det handler mere om, synes jeg, at Brøndby klubben og os fans vi er i nuet og så ligger vi nummer 1 og så tager vi næste kamp og ser hvad der sker der. Det er fantastisk, det har altid været fantastisk at være Brøndby fan. Men lige i øjeblikket er det jo ekstra når det også kører på banen og med klubben i det hele taget.

Appendix D3.3 Summary

Jeg blev Brøndby fan på grund af en oplevelse jeg havde til en kamp imellem Brøndby og Frankfurt i 1990. Euforien og stemningen på stadion var benovende. At være Brøndby fan er en del af min identitet. Det er et kærlighedsforhold som med garanti holder hele livet. Det præger mig meget og kan påvirke mig meget dybt.

Da jeg var yngre stod jeg på Faxe tribunen [Sydsiden], men der står jeg ikke længere. Der er for meget ballade og ikke nok selvjustits. Der vil jeg ikke stå med mine børn. Jeg kan godt synes at det er pinligt og utilstedeligt når der bliver lavet ballade. Så bliver jeg ked af det og skuffet over at blive sat i bås med dem der skaber den ballade. Det kan godt ødelægge det lidt. På Sydsiden handler det mindre om fodbold og mere om festen. Det er jeg blevet for gammel til nu.

Det fællesskab og sammenhold omkring Brøndby synes jeg er helt unikt. Da der var mest modgang for klubben der samlede fansene sig om klubben. Det er hyggeligt at kunne dele oplevelsen på stadion med mine børn. Så laver vi en event ud af det og får lidt at spise og bruger nogle timer sammen. Der skal være noget socialt over at tage på stadion, ellers gider jeg ikke.

Selvom jeg ved at det er primitivt, så hader FCK, som er vores største rival. Det påvirker mig ekstra meget når vi spiller imod dem. Jeg synes at Brøndbys fans er klasser over FCK's. De engagerer sig mere og skaber en bedre stemning på stadion. I medgang og modgang. Jeg er stolt over at vise at jeg er Brøndby fan. Men

det irriterer mig at folk udgiver sig for at holde med FCK for at genere mig. Hvis man er ægte fan, så har jeg ikke noget imod drilleriet. Så mener de det jo alvorligt. Så er det OK, endda fedt, at hovere og at have håneretten.

Appendix D4 KO interview

9/11/2017, 10:15, 38:52 minutes

Appendix D4.1 Demographics

- 1) Age: 44
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Valby
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 2/1
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 30
- 10) Games per year: 10

Appendix D4.2 Interview

KO: Jamen altså, jeg er sådan set opvokset i Nordsjælland, i Holte. Har været Lyngby fan til at starte med det. Det er man når man kommer derop fra. Men så i slutningen af folkeskolen, 9-10 klasse, der fik jeg en god ven, hvis mor Karla boede lige ved siden af Brøndby stadion og Karla's bror arbejdede på Brøndby stadion, så sammen med min nye ven, Kim, så tog vi hver anden søndag ud på hos Karla og fik flæsesteg og to bajere i baglommerne og så lukkede onkel os ind på stadion.

K: Kan du fortælle hvornår det her var og hvordan du oplevede det?

KO: Det har så været da jeg har været omkring en, hvad har jeg været der, 15 år ikke. 14-15 år eller sådan noget. Og så, frem for at tage til Lyngby sammen med alle de der højrvøvede Nordsjællændere dér, så stod jeg på Sydsiden med kolde bajere i baglommen og råbte og skreg og dansede. Og det var jo en lidt anden oplevelse, kan man sige.

K: Hvad var det for en oplevelse?

KO: Jamen det var jo bare suset som man mærker ved at være med i et fællesskab og at have noget der er så stor og være så mange mennesker og være sammen om det. Det var jo fantastisk. Så i løbet af et lille års tid, så havde jeg nærmest glemt alt om Lyngby og så var jeg Brøndby fan. Derfra har jeg været det lige siden.

K: Kan du beskrive for mig hvad det betyder for dig at være supporter eller tilhænger af Brøndby?

KO: Hvad det betyder for mig. Det var sgu et svært spørgsmål. Det er jo en del af mig. Jamen det betyder. Altså, det er jo lidt ligesom et lille barn. Ej, ikke et barn. En hund. Nu er jeg jo både far og har dyr. Altså det er jo nærmest ligesom at have en hund, ikke. Det er sådan samme forhold. Det er jo tæt på, det er sådan hjerteblod, ikke. Man værner om det og man følger med og når det går skidt så har man det skidt når man tænker på det og når det går godt, så selvom hele verden er sort udenfor og de vinder en kamp, så er alting lyst og smukt, ikke. Det svarer lidt til når man kommer hjem fra arbejde, trist og kedeligt efter en lang dag og ens hund står og logrer med halen. Så glemmer man også alt det, ikke. Det er lidt samme, dybe følelse, kan man sige, der ligger i kroppen.

K: Kan du komme med eksempler på den her oplevelse af at være Brøndby supporter?

KO: Et eksempel?

K: Ja, eller eksempler på hvornår det her er sket for dig.

KO: Altså følelsen af det, eller hvad?

K: Ja, hele oplevelsen.

KO: Det er jo hver gang jeg ser en kamp. Eller, hver gang jeg ser Brøndby, eller hver gang jeg hører om Brøndby eller et eller andet, ikke. Eller, er det sådan et konkret eksempel du vil have, hvor jeg ligesom går ude på stadion, eller?

K: Hvis du har et eksempel, så ja, så vil jeg meget gerne høre det.

KO: Det er sgu svært at beskrive, Kristoffer. Det ved jeg sgu ikke. Hvordan beskriver man sådan et eksempel? Det er jo bare når man ser en kamp og den følelse og glædesfølelse der er, når man, når de scorer og man får lyst til at fortælle hele verden om det og deler det på sin Facebook side og man er foran og lige så meget graver sig ind i sig selv når det går skidt, ikke.

K: Så du dem spille i søndags?

KO: Ja.

K: Var du på stadion?

KO: Det var jeg desværre ikke, nej, for vi holdte familiefødselsdag. Det var lidt nederen.

K: Kan du prøve at beskrive en oplevelse hvor du har været ude og se dem spille? Som du husker, som er ekstra mindeværdigt for dig.

KO: Jeg synes, altså det ved jeg ikke. Alle sammen er lidt det samme, synes jeg. Det er jo alle sammen fantastiske oplevelser, synes jeg, når vi går fra stadion og vinder. Men altså, en af de største oplevelser det var da helt klart da jeg havde min datter med og kunne dele den oplevelse med hende og se hvor begejstret hun også blev fordi jeg var så begejstret som alle andre. Så den der følelse der som jeg har haft fra da jeg var helt helt ung, der kunne jeg lige pludselig se hende også blive revet med af den der stemning. Hun kiggede mere på fansene og hun kiggede mere på mig end hun kiggede på fodbolden, og fortalte alle sine venner om det ovre i skolen. Hun er den eneste Brøndby fan i klassen her. Og hun har sit eget Brøndby tøj og hun går til fodbold og hun stillers sgu op til fodbold i sit blå fine tøj derovre til træningen selvom vores træner han er FCKer og han siger til hende at hun skal løbe tre ekstra omgange fordi hun har Brøndby tøj på, så gør hun det.

K: Hvad betyder det for dig at din datter hun også har valgt at være Brøndby tilhænger?

KO: Det har hun ikke valgt. Så det gør hun fordi hun ser op til sin far. Det er jo den samme glædesfølelse, ikke. Hun kender selvfølgelig, altså, jo det begynder jo at gro på hende. Hun begynder at kende spillerne og alt sådan nogle ting, ikke, men nu er det primært egentlig bare den der, det der fællesskab og på grund af mig ikke. Og det var lidt den samme følelse som jeg fik da jeg stod der på stadion mellem alle de der mennesker der. Fordi jeg kendte jo ikke Brøndby holdet til at starte med, så det er meget sjovt at se at den, at det er kommet igen, ikke.

K: Kan du beskrive dine oplevelser, nu fortalt du med din ven at I gik på stadion, kan du beskrive dine første oplevelser med at komme på Brøndby stadion og se dem. Har du nogle minder som du kan beskrive?

KO: Det kan godt være at det er fordi det er sådan nogle selvfølgeliger når man har været der så mange gange jo, ikke. Jamen altså, det er jo bare hele der der sus med at komme ind på stadion og stå mellem alle de der mennesker her. Man står op hele vejen og man synger jo 80% af tiden og man når at ryge 40 smøger, ikke. Og drikke 10 fadøl og stå og snakke med alle mennesker omkring én og hopper og danser og altså det

er jo én lang fest. Og lige så meget som når det går ned af bakke, så er det bare røvtur og man bander hele verden væk og man skrider fra stadion et kvarter før og alt muligt andet fordi man simpelthen ikke kan være i det. Det er jo yderpunkterne af følelser der bliver sat på spil når man er der ikke.

K: Hvad så med den dag du havde din datter med. Kan du prøve og beskrive den dag, det forløb. Hvordan foregik den dag? Den står, som du siger, ekstra klart i din hukommelse.

KO: Altså hvad vi gjorde eller hvad?

K: Ja, hvordan foregik dagen. Både før, under og efter kampen.

KO: Jamen, vi havde aftalt at vi skulle til stadion og vi cyklede derud sammen. Man kommer ind på Brøndby stadion, ret ofte om sommeren, gratis hvis man kommer på cykel. Så vi havde valgt at cykle derud. Og så kom vi ind og så købte vi noget sodavand og gik ind og stillede os sammen med en helt masse andre hoveder. Jeg prøvede sådan at komme lidt væk fra de voldsomme som jeg jo kan se hvor de står henne af. Gik lidt tilbage, så vi havde et meget godt overblik over det hele. Ja, så startede kampen jo og vi sad og snakkede og jeg fortalte om hvem de var og hun begyndte at kende nogle af dem og havde programmet og så begyndte. Ja, så stod vi jo og heppede og hujede og sang med og. Ja. Ja.

K: Det var det I lavede?

KO: Det var det vi lavede, ja. Så tog vi hjem igen og vi syntes det var mega fedt.

K: Hvad mener du, når du siger, de her ”de voldsomme”?

KO: Jamen sådan er det jo til alle. Der er hooligans til alle kampe. Eller til alle, i alle klubber kan man sige, ikke. Så dem er der jo selvfølgelig også en del af jo og de står ofte grupperet, kan man sige, sammen, ikke. De er ikke så spredt ud og dem lærer man jo hurtigt at kende hvem det er, de kommer jo bare for at slå, ikke. De er tæske stive eller skæve eller på et eller andet coke, ikke. Så står de der og larmer. I en helt anden verden.

K: Hvordan kan du genkende dem?

KO: Det kan man når man. Det kan man jo fordi man har været på stadion så mange gange og man ved hvordan sådan nogle ser ud. Og hvad der er på.

K: Hvad oplever du de her hooligans, hvad er din oplevelse af dem?

KO: Ja, det er jo igen. De har jo. Deres følelse, det er jo for fællesskabet. Selvfølgelig er det jo ikke. Det er også fodbold. Det er selvfølgelig også spillerne, men altså, halvdelen af dem kender jo ikke hvad det er for nogle spillere som løber rundt nede på banen. Altså, det er jo mere den del som jeg blev trukket ind i til at starte med og den del som min datter har mærket med mig, ikke. Så det er det fællesskab som de lige pludselig har, for de har jo ikke noget andet. Og så har de jo dét ikke. Det svarer jo lidt til en rockerklub eller et eller andet, ikke. Hvor du heller vil tøffe rundt på motorcykel end du gider tøffe rundt alene, ikke. Fordi, ja. Ja, det er jo sådan nogle små mennesker ikke, som lige pludselig bliver nogle utroligt store mennesker, fordi de pludselig har et fællesskab som de kan bakke op om, ikke.

K: Hvordan er dit syn på de her tilhængere af samme klub som du er?

KO: I stemningsøjeblikket kan man sige, og på stadion, og når det går godt eller det går skidt. Man kan jo sagtens stå og brokke sig med dem og man kan også stå og glæde sig med dem. Det er jo sådan set fair nok. Men i sekundet hvor de går over stregen, de kender jo ikke. De har jo nærmest alle sammen borderline. De ved jo ikke hvor grænsen går henne af, vel. Og der tager jeg jo et skridt tilbage, der tager jeg afstand fra dem. Der har de jo ikke noget at gøre der eller andre steder, altså. Men det er jo ikke alle sammen. Lad os sige der er 500 tosser, så er det jo de 50 af dem der er total tossede, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det, hvis, har ændret sig over årene for dig at gå til fodbold og støtte Brøndby?

KO: Jamen det ved jeg sgu ikke. Det bliver bare sådan lidt mere strømlinet, ikke. Det er jo ligesom alle andre oplevelser. Det er jo stadigvæk en fantastisk følelse. Det er stadigvæk fedt at rejse rundt i verden og opleve nye steder og der foregår jo altid noget nyt hver gang og der sker noget nyt. Men det bliver jo stadig, man kender turen derud og turen hjem og check ind og check ud og følelserne af når det går godt of følelserne af når det går skidt og sådan nogle ting ikke. Men det er ikke noget jeg ville kunne være foruden. Jeg ville da godt kunne leve uden fodbolden hvis det var. Men jeg ville da kæmpe med næb og kløer for stadig at have de oplevelser, kan man sige og være en del af det. Det er tilbage igen til den der hun dér, eller hvad man nu kan sige. Den trofaste ven og følger. Fællesskab som hund ikke. Altid det her fællesskab ikke. Og det gode ved det, det er at man kan, hvis man i perioder synes det er federe, så kan man få mere af det, ikke. Så kan man bare tage af sted lidt tidligere og drikke nogle bajere sammen med andre eller tage bussen eller hvad ved jeg, ikke. Så er der udebane kampe og sådan noget, så det er sådan et tag selv bord som man. Man bestemmer jo selv hvor meget man vil have af det. Nu sættes der jo selvfølgelig grænser med det, når man har familie og

sådan nogle ting, ikke. Men i gamle dage, så kunne man da bare skrue op for det i nogle år og så kunne man skrue ned igen, ikke. Det er jo fantastisk jo. Det er ikke ret mange andre ting i livet man får på den måde.

K: Hvad mener du med at det sætter sine grænser med familielivet?

KO: Jamen det er jo en prioriteringssag om man helst vil se fodbold eller om man vil være sammen med kæresten eller konen eller datteren, ikke. Og der bliver man jo nødt til at placere det et sted, kan man sige, ikke. Og for mig er der jo ingen tvivl om at de bliver placeret over det. Jeg vil da hellere gå en tur i skoven med dem, hvis det er det vi har aftalt end jeg vil tage ind til kamp. Det kan da godt være at jeg lige følger med på telefonen, det synes de da også er cool nok, men altså. Det vil jeg da hellere gøre. Jo jo, det er da hjerteblood og jeg er inkarneret Brøndby fan, men altså, jeg har jo også set mine kampe ikke. Og det ville jeg ikke kunne have gjort for 20 år siden, der var jeg bare taget afsted ikke. Uden overhovedet at have tænkt over det. I dag spørger jeg om de vil med, ikke. Det er meget vigtigt. Det gjorde jeg ikke dengang, der tog jeg bare afsted og var pisse ligeglad, ikke. På den måde ændrer det sig jo. Det gør det. Det har jo noget med prioriteringer at gøre, ikke.

K: Hvad synes du om ændringen?

KO: Altså i dag er det jo fint nok. Jeg tænker på det. Men dengang, jeg tænkte jo ikke over det dengang. Så altså, men kan jo ikke sige at. Det har jo ikke været en ændring for mig. Sådan er det jo bare blevet, ikke. Jeg ville da ønske at jeg kunne have gjort det lidt tidligere, altså se på det som jeg gør i dag, ikke.

K: Hvad mener du med det?

KO: Der har været mange kærester som har været sure og venner og alt muligt andet fordi jeg bare er skredet til fodbold eller har råbt og skreget, af et eller andet, ikke. Så vil jeg da gerne have været lidt klogere kan man sige. I mine tidligere år, ikke.

K: OK, når du går til fodbold. Eller har gjort gennem tiden. Hvilke aktiviteter engagerer du dig så normalt i, før, under og efter kampene?

KO: Før i tiden så tog jeg ofte ud og drak nogle øl. Eller også så var vi med en bus på vej til Jylland, ikke og drak en hel masse øl på vejen derover, eller dernede før kampene. Det var først med familien dér, min vens familie, med flæskesteg og så øl i baglommen og senere hen var vi jo bare med klubben det ene og det andet sted henne og så blev jeg jo allerede gift som, hvad var jeg 26, hvor det begyndte at blive lidt svært for mig

at tage de der udebanekampe, ikke. Så ændrede det sig så, ikke. Så var det primært bare kampen jeg tog ud og så og så tilbage, ikke. Det er faktisk sjældent at jeg har været med efter kampene, det har været meget sjældent.

K: Og hvad laver du normalvis under kampene?

KO: Under kampene?

K: Ja.

KO: Der ser jeg jo fodbold. Drikker et par øl og ser fodbold. Og så røg jeg altid en helvedes masse smøger. Står og synger. Danser. Råber. Kaster med øl hvis der bliver scoret.

K: Hvordan er du blevet en del af de her aktiviteter. Hvordan er de opstået for dig? At synge, ryge smøger, kaste med øl.

KO: Det er en del af fællesskabet. Det er jo bare det folk gør, jo. Og så hvis man har nogle små laster, hvis man så bliver en del af et fællesskab hvor alle så har de der, hvad kan man sige. Så bare gange 1000 i stemningen og i øjeblikket, ikke. Det er jo som at holde en fest.

K: Ja. Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever andre personer som støtter Brøndby?

KO: Altså, det er jo, ja. Det er jo ligesom mig. I den ene eller anden grad der ikke. Der er sådan nogle skabs Brøndby fans, ikke. Og så er der jo sådan nogle inkarnerede nogle og så er der sådan nogle overdrevne nogle, ikke og så er der dem der bare hooligans derude, ikke. På den måde kan jeg godt klassificere dem på en eller anden måde, ikke. De forskellige typer, men på sydsiden der er det jo primært ens, altså, det er jo de samme typer der er der ikke. Der er dem der sidder ud i siderne og så er der os der står på sydsiden, ikke.

K: Og hvordan vil du beskrive de her to grupper i forskel. Eller de forskellige klassificeringer, hvordan vil du beskrive dem?

KO: Jamen det svarer jo lidt til, ligesom mig selv ikke. De inkarnerede er fuldstændig på sydsiden ikke, som er en del af fællesskabet og skal være en del af oplevelsen, hvor at når man bliver lidt ældre og godt kan se det hele udefra eller se det hjemme på sofaen, der kan man også godt se det ude fra sidelinien. Der behøver

du ikke være en lige så stor del af selve fællesskabet for at se fodbold. Så der er jo mere fodbold over der end der er fællesskab over det.

K: Og hvordan oplever du de her forskellige mennesker i de grupper?

KO: Jeg tror da menneskerne er meget ens, altså de har. Jeg tror at de fleste det er startet ude på sidelinjen og så har de prøvet at være at være en del af det måske og så. Det er igen sådan et prioriteringsspørgsmål i deres liv. Hvad det er de har tid til. Eller hvad man vil eller hvor meget man går op i det, ikke. Det tænker jeg.

K: Er der nogle skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampene?

KO: Det ved jeg sgu ikke. Man skal stå op på sydsiden ikke. Man behøver ikke synge med. Nej. Det synes jeg ikke. Det synes jeg ikke. Altså der en del, der er en del Brøndby fans som jo råber og skriger og synes at FCK er nogle hundehoveder og alt mulig andet ikke. Og der er jo og det er der jo mange der synes at man virkelig skal hade de andre. Men altså, der synes jeg i min tid igennem, altså klubben. Der er faktisk flere som accepterer at der er andre klubber og at det er OK. Det her had til andre klubber, det er meget småt efterhånden, ikke.

K: Hvilke hold anser du som Brøndby's største rival og hvorfor?

KO: Jamen FCK er de største rivaler, men det er fordi det er en professionel klub som bliver drevet professionelt og som bare har bedre vilkår for spillere og alt muligt andet. Så det er jo det. Det er ikke fordi jeg synes de er åndssvage eller noget som helst.

K: Hvordan oplever du den gruppe tilhængere som holder med Brøndby. Hvordan differentierer den sig fra for eksempel FCKs gruppe tilhængere?

KO: Det synes jeg er meget det samme. Altså, jeg synes at Brøndby og det har jo noget med Vestegnen at gøre, der er jo nogen social lag, kan man sige. Mellem København og Vestegnen ikke. Altså, der er jo bare flere bøvehorn på Vestegnen end der er i København. Altså, sådan er det bare, der er sgu bare flere fra den lave sociale klasse og der er jo bare flere fra den mellem og høje klasse der tager i Parken og har FCK, ikke. Og der er jo bare forskel imellem de der sociale lag, der. Det er der. Der er bare flere spader i Brøndby end der er i FCKs fanskare, ikke.

K: Og hvordan oplever du det?

KO: Jamen det oplever jeg jo bare ved at jeg. Det ved jeg sgu ikke. Jeg oplever bare at der er mindre ikke. Der er mindre hooligans i FCK. Lad os sige der er måske 500 og i Brøndby er der måske 5000 ikke. Og det er jo på grund af de der social lag ikke. Og der er flere tabere på Vestegnen.

K: Kenneth, i dagligdagen, hvordan viser du så at du støtter Brøndby?

KO: Altså udover det der flag som hænger på mit hus eller hvad?

K: Er der et flag der hænger på dit hus?

KO: Ej det har hængt i vinduerne i mange år og det har jeg faktisk fået fjernet. Men ellers, så har jeg haft en hel væg i sådan malet gul og blå, ikke. Så har jeg en stue som har blå og gul tema, som jeg har fået en kunstner til at male sådan nogle blå og gule billeder og sådan noget. Jeg har sådan en stol der er betrukket i gult tema og møbler og indretning og sådan. En stue som er lavet sådan lidt Brøndby-agtigt, ikke. I de farver. Så har jeg selvfølgelig tørklæder, huer, trøjer, som jeg går med, ikke. Aktier, bunker af aktier som ikke er nogle penge værd længere. Tror jeg havde for 100.000. Tror sidste gang jeg tjekkede der var de for sådan 28 kroner eller sådan noget. Men de giver selvfølgelig stadig fri entré til stadion fire gange om året, så det.

K: OK, jamen det er jo noget. Kan du beskrive hvad det betyder for at dig at vise den her støtte?

KO: Det betyder ikke rigtig noget. Det er sgu sådan noget selvfedme tror jeg. Det er ikke fordi jeg har brug for at gå ud i verden med mit, og vise, altså hvordan fanden kan man sige det. Altså jeg har ikke brug for at fortælle andre at de skal være Brøndby fans, for eksempel, ikke. Jeg har det godt med at jeg selv er Brøndby fan og jeg har det ret fedt med at jeg går med mit eget halstørklæde. Det er ikke sådan noget hoverings-agtigt. Altså det er den der selvfedme af at "nu har vi vundet" og så vil jeg gerne have det der tørklæde på og synes at det er fedt. Og så viser man det jo selvfølgelig hvis man mødes med andre Brøndby fans. Det er klart, hvis der så kommer en anden gående med et halstørklæde, så kan man sagtens finde på at sige "hey hvad så, sikke en fed kamp", og så snakker man om det, selvom det er et fuldstændig ukendt menneske, ikke. Og så har man det der sammen, ikke. Men jeg tror ikke jeg har brug for at fortælle omverdenen det, ikke, altså det er ikke sådan at jeg er aktiv i forhold til at lede efter hjemmesider og at lave ting i forhold til at støtte op om klubben på den måde. Så det gør jeg ved at købe deres merchandise og komme til kampene.

K: OK. Rivaliseringen med FC København. Kan du prøve at beskrive hvilken indflydelse det har på dit forhold til Brøndby?

KO: Altså, hvordan, hvad mener du?

K: Du snakkede tidligere om at der er nogle der godt kan lide at hade FCK, hvordan oplever du det at hade FCK og hvilke betydning har det?

KO: Det tager jeg afstand fra. Jeg kan jo godt stå og grine på stadion med en som bare synes at FCK er helt dumme og så kan jeg sige ”ja, den er god med dig” og sådan noget, ikke. Og det tager jeg jo afstand fra, den del der. Altså, jeg går heller ikke, hvis der kommer en kørende med et FCK tørklæde, så råber jeg jo heller ikke ”spasser” til ham eller noget. Han må gerne have sin klub. Jeg ser FCK kampe hvis de er med, da de var med i Champions League for eksempel og sådan nogle ting, ikke. Så det har jeg heller ikke noget imod og jeg kan sagtens snakke med kollegaer som også er FCK fans på et helt normalt plan uden at det hovore sådan helt crazy. Og dem som er det, det jo ikke nogen jeg bakker op om, kan man sige. Der tager jeg jo afstand fra dem i forhold til det der, ikke. Men det er jo heller ikke fordi jeg sætter dem på plads som sådan. Så det må de sgu selv om, altså jeg behøver heller ikke at sige ”prøv nu at hør her lille ven, der er jo ikke nogen grund til at hade FCK, de er jo også mennesker” og sådan noget.

K: I forhold til kampe imod FCK, hvordan vil du beskrive en kamp imod FCK for dig?

KO: Jamen altså, i de sidste par år, der har jeg jo ikke gidet at se dem, vel, fordi at vi altid taber, ikke. Fordi jeg ikke kan holde det ud. Det er jo heldigvis vendt nu.

K: Ja.

KO: Sådan har det jo været i mange år efterhånden, ikke. Men altså, ellers, så, hvad hedder det, så er ting jo bare sat mere på spidsen kan man jo sige, man er bare mere tændt, ikke. I forhold til det, fordi at, og spillerne er tændte og alle passer på og det hele er sådan lidt, ikke, det er sådan lidt en tikkende bombe når der er derby, ikke. Fordi at, altså alt er sat på spidsen og det er jo lidt fjollet et sted, men altså det er jo både noget medierne gør det til og det er selvfølgelig også noget spillerne gør det til indbyrdes, ikke. Ja.

K: Og hvordan oplever du det ude iblandt tilskuerne?

KO: Jamen igen, der er folk jo bare mere tændte, ikke. Der bliver sunget mere igennem og der bliver råbt mere og der er mere bitterhed, det er igen følelserne der bliver bare sat endnu mere på spidsen, ikke. Og det

er klart, der er jo flere som klikker over til de kampe, end til de andre kampe. Så er der jo dem som ikke kan styre sig, ikke.

K: Ja.

KO: Eller er på et eller andet lort.

K: Og personligt, hvordan oplever du sådan en kamp?

KO: Jamen, som, i de kampe jeg har været med til, det er jo nærmest ligesom at slå op med sin kæreste når de taber, ikke. Altså, det er jo tæt på at det er de samme følelser man har inde i kroppen.

K: Kan du prøve at beskrive sådan en kamp og sådan en dag? Har du eksempler på sådan et derby?

KO: Det har jeg fortrængt for længst, Kristoffer. Det er ligesom en eks-kæreste. Det kan jeg sgu heller ikke huske, altså.

K: Hvad med en sejr, så. Kan du prøve at beskrive én af de kampe?

KO: Det er jo så sjovt nok 13 år siden, ikke. Det kan jeg sgu heller ikke huske. Det kan jeg fanme ikke huske. Nej, det har jo bare været vildt og det har været fedt. Men det er jo ikke en følelse der varer ved, altså, på den måde. Det varer jo måske. Det varer jo måske 2-3 dage, kan man jo godt gå med sådan en glædes følelse over at det var mega fedt og det var jo en fed kamp. Men det er jo ikke fordi man går ud over laver sådan et eller andet crazy altså. På den måde. Det er meget sjældent at selvom der bliver vundet at jeg tager med videre ud og fest er også sådan nogle ting, altså efter kampen. Så når der er fodbold på stadion, så er det jo det. Og så har jeg måske stået og drukket en øl bagefter og sagt fedt og tillykke og skål og alt muligt andet og sådan noget og så er vi taget hjem, ikke. Hvor der jo er mange andre der vandrer vider i byen og smadrer løs eller et eller andet, ikke. Og det kunne jeg da godt, for 25 år siden, kunne jeg da godt finde på at vandre med, ikke. Et eller andet sted hen og drikke noget mere og sådan noget, men så snart det begyndte at lægge op til ballade og man kunne mærke at det var forkerte selskab man var med i, det kunne jeg jo også godt dengang. Så gik jeg den anden vej. Så gad jeg ikke være en del af det. Sådan har det jo altid været.

K: Kan du prøve at forklare lidt mere, hvad du mener med det med ikke at være en del af det?

KO: Jamen det er jo når det går fra at være fodbold til bare at være sådan noget ”nu skal vi ud og finde nogle FCK’ere”, ikke. Eller ”nu skal vi bare ud og smadre et eller andet”, ikke. Og altså, det er jo den der glædesfølelse over et eller andet eller skuffelsen som vendes over imod et eller andet form for vold, ikke. Og der er det jo at man kan mærke at der er nogle folk som er tippet udover. At det ikke længere handler om selve fodbold eller kampen og resultater eller sådan nogle ting ikke. Nu handler det bare lige pludselig om alt muligt andet, inde i dem selv, som de jo sikkert ikke har fået som børn, eller mangler eller ja. Et eller andet.

K: Hvordan har det her indflydelse på din, altså, har det indflydelse på dig når du går til fodbold, at de her mennesker er der?

KO: Nej, overhovedet ikke. Det er jo positivt. Altså, jeg synes jo. På den måde, så synes jeg jo at alle sociale lag, de skal have ret til at være repræsenteret til en fodboldkamp. De skal da have lov til at se det og så længe at de opfører sig ordentligt, så skal de være der. Og det er jo sjovt nok at oftest er det de fedeste mennesker at feste med og råbe og synge og give den gas med. Det er jo faktisk nogle af de der, ja dem der lever på kanten, mennesker, ikke. At de så ikke kan, på et tidspunkt, magter længere at blive inden for de der normale rammer som der jo nu engang er og de regler som er sat op for hvordan man skal opføre sig så er det jo at jeg bakker ud, ikke.

K: Føler du dig nogensinde usikker på grund af de her fan-grupperinger.

KO: Nej, aldrig nogensinde.

K: Hvordan er din oplevelse af de forskellige grupper, når der for eksempel er at du har din datter med på stadion?

KO: Jamen, så er det jo at så vil jeg. Så ser jeg mig jo, jeg kender dem jo nok til at de danser rundt og slår kolbøtter og sådan noget. Jeg vil jo selvfølgelig så lige placere mig lidt i de lidt mere kedelige grupperinger ikke. Så går vi jo 4 bænke tilbage, ikke. Og står der i stedet for. Eller går ud til siderne, ikke. Det kan være der også står nogle andre børn ikke. På den måde er sydsiden jo meget fin til at så samle de folk som der nu er, ikke.

K: Kan du prøve at forklare mig hvad det er der har størst indflydelse på din lyst til at tage ud og se Brøndby spille fodbold?

KO: Jamen det er jo suset jo, det er festen, det er fodbolden og være med til. Det følelsspænd som er og at være fuldstændig koblet af og alt andet er ikke noget og det er det det handler om og alle ens sanser og følelser og sanser, de er jo bare med i det der skide bold på den der bane og, ja. Det er jo det. Det er det sus eller noget. Det er ligesom et kick. Det er jo, ja.

K: Ja.

KO: Det er ret simpelt. Det vil jo være røv sygt hvis man ikke fik nogle af de kicks dér. Det er mere en personlig ting end det er et fællesskab, ikke.

K: Hvad er forskellen på nu og hvordan det har været.

KO: Jamen der har kicket jo været sammen med de andre og der ville jeg ikke kunne få det samme kick hvis jeg var derhjemme. Der vil jeg jo sagtens kunne få det samme kick når jeg sidder og ser en kamp i fjernsynes en dag og være med i det. Det vil jeg godt kunne se i dag. Det ville jeg ikke kunne få før i tiden, der skulle jeg stå op stadion og skrig og huje.

K: Kan du prøve at beskrive hvad der er der har ændret sig?

KO: Jamen det er jo noget med prioriteringer, tror jeg. Det ved jeg sgu ikke. Forståelse. Det ved jeg sgu ikke. Fokus og man bliver ældre ikke. Man finder ud af hvad der betyder noget og hvad der ikke betyder noget. Det ved jeg sgu ikke. Det er bare noget med at blive voksen, tror jeg. Der er noget forståelse for hvad det handler om, hvad der er vigtigt og hvad der ikke er vigtigt.

Appendix D4.3 Summary

Jeg begyndte at komme på Brøndby stadion fordi jeg havde en god ven som boede tæt på stadion. At holde med Brøndby er for mig en dyb følelse. Det er hjerteblod. Lidt ligesom at have en hund der gør mig glad når jeg kommer hjem efter en lang dag.

At stå på Sydsiden på Brøndby stadion og råbe og skribe og danse er fedt. Det er fantastisk at være en del af fællesskabet i Brøndby. For mig er det én lang fest at være til kampe på stadion, hvor jeg kan drikke fadøl, ryge smøger og have følelserne uden på tøjet. Det er en oplevelse jeg kan dele med andre. Det var vildest da jeg var ung og stod på Sydsiden. Med alderen er jeg trukket med ud til siden eller på andre tribuner. Selvom det betyder meget for mig at gå på stadion og vise at jeg er Brøndby tilhænger, så er der med alderen kommet andre prioriteter i mit liv som gør at jeg ikke kan komme på stadion så ofte som jeg har lyst til. At

kunne dele det at være til kamp på stadion med min datter gør det til en helt speciel oplevelse. Det er mere oplevelsen end det er fodboldkampen der har betydning.

På stadion er der voldsomme typer som jeg ikke kan stå sammen med når jeg har min datter med. De voldsomme typer er der kun på grund af fællesskabet og ikke på grund af fodbolden. For dem er det lidt ligesom en rockerklub og til tider ved de ikke hvor grænsen går. Det er forskellige typer der står på Sydsiden og på de andre tribuner. På Sydsiden er man der mere for fællesskabet end for fodbolden og det er noget man prioriterer over andet i ens liv. Brøndby er Vestegns typer som er mere bøvede. Sammenligner jeg med FCK, så er det den lavere sociale klasse. Og på grund af det er der også flere hooligans i Brøndby.

Jeg har ikke brug for at vise omverdenen at jeg er Brøndby fan, men jeg synes det er fedt at man kan have noget sammen med folk man ikke kender. Når Brøndby møder FCK, så er det mere spændende. Tingene bliver sat mere på spidsen. Følelsen af et nederlag mod FCK er ligesom at slå op med sin kæreste.

Appendix D5 MH interview

13/11/2017, 17:15, 49:07 minutes

Appendix D5.1 Demographics

- 1) Age: 28
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Copenhagen
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 13
- 10) Games per year: 2-3

Appendix D5.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

MH: Ja, det er et godt spørgsmål. Jeg tror at da jeg voksede på. Jeg er på én eller anden måde vokset op med Brøndby. Jeg kan ikke sige hvornår det er startet. Men det har jo helt sikkert været noget sportslig succes. Da vi var unge og spillede fodbold og så købte jeg en fodboldtrøje. Men der hvor det sådan for alvor tog fart, det var egentlig sådan en, det var sådan et. Vi havde sådan et arrangement, jeg tror det var med TSF, faktisk, hvor viovre og se OB mod Brøndby. Og der kan jeg huske at der stod jeg sammen med Steffan Rimmer og vi fik ligesom forvildet os vores eget sted hen, dér på tribunen. Vi kom til at stå tæt på, det var så den gamle Inferno gruppe. Det er sådan en nedlagt fraktion, Brøndby fraktion. Dem stod vi tæt på, ikke sammen med dem, men vi stod sådan lige, at vi kunne kigge ned på dem. Det var dem der, altså ligesom Alpha gør det nu hos Brøndby, det var dem der ligesom satte stemningen. Og, altså, der var fart på de der drenge, ikke, så vi stod bare der og havde en vild oplevelse med at se det der. Brøndby vandt, der var sådan en periode hvor Brøndby vandt 1-0 hele tiden også i Odense og i Brøndby og der kan jeg bare huske at vi havde sådan en oplevelse, Rimmer og jeg, begge to sådan at "OK dét der, det skal vi prøve". Og det var sådan dér det egentlig startede. Det var dér det sådan rigtig startede. Fordi inden var det bare sådan at der havde man en fodboldtrøje og jeg havde en fodboldtrøje og jeg havde en med Juventus og jeg havde en med Brøndby og sådan, så jeg var ikke sådan kæmpe stor fan inden vi tog på den der tur. Det var bare sådan at Brøndby var Brøndby og det var sådan typisk mange jyder der holder med Brøndby. Det er jo hele Danmarks

fodboldhold. Så der tror jeg at den er jeg blev suget med ind i. Og den der oplevelse det satte det i gang. Så det var egentlig mere tribunen end det var fodboldholdet, tror jeg.

K: Hvad var det du oplevede?

MH: Årh, det er lang tid siden. Det var jo mere den der, altså, fodbold eller mit forhold til Brøndby har mest været sådan en fest på tribunen. Altså det har, ligesom at nogle går i byen og har det fedt om lørdagen, så havde vi det bare sindssygt fedt hver anden søndag. Typisk på udebaneture fordi at der var lidt mere skrald på. Og det var også nogle specielle typer fra K... I starten der boede jeg i Tønder, så når vi ligesom tog afsted så dem der tog afsted fra København, det var også sådan nogle af de lidt mere, det var kernen er sådan lidt en kliché, men det var nogle af de der vilde gutter hvor der var fest og farver og de kunne ligesom både lave en stemning men jeg tror også at noget af det der har tiltrukket mig har også været det der miljø var ret spændende. Det var ret fascinerende at kigge ind for man er ikke og jeg ved ikke om jeg følte jeg var en del af det, men der er mange lag. Det var også det vi talte om tidligere, der er mange lag i det der med at være fan. Der er sådan "fodboldtrøjerne" og så kan man sige at dem der tager på udebane, det er meget sjældent dem der har en fodboldtrøje på også. De har alt muligt andet på. Alle mulige mærker og sådan noget, der er sådan et helt kodeks i det der spil. Så jeg ved ikke om jeg kan sige præcis hvad jeg oplevede, det var bare den der stemning og det fascinerede mig det der med sangene og hvad fanden var det mere. Der har nok også været, med garanti med den gamle... der var nok også lys og sådan de der ting, de der elementer. Den der fest på tribunen, det var det der var fedt. Vi så ikke så meget fodbold til den kamp og det gjorde vi så i øvrigt heller ikke for eftertiden. Jeg har prøvet flere gange at komme, altså det er heller ikke sådan at jeg ikke har været bevidst om kampen endte 1-0 eller om Brøndby tabte 5-0, men sådan "hvem scorede egentlig" og alle de der ting. Det var ikke sådan spillet der var i centrum, det var mere oplevelsen. Jeg tror også at det er det, nu ved jeg ikke om jeg ødelægger din spørgeguide, men jeg tror også det er det der har gjort at jeg for eftertiden ikke har ser så meget Brøndby længere, fordi at jeg er blevet ældre. Den der fest, det der irrationelle som hører med når man er på sådan nogle udebaneture, der er man bare blevet ældre, tror jeg. Og så, ja, det ved jeg ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af Brøndby, så?

MH: Jamen nu betyder det jo nok ikke så meget, nu er det mere sådan en følelse i maven og en knyttet næve når de scorer agtigt. Men det er ikke noget jeg identificerer mig med. Det er jo nok også en arbejdsskade i virkeligheden. Altså, i og med at jeg arbejder med fodbold og jeg kommer tæt på fodbold, så er der mange illusioner der brister når man kommer tæt på. Når man i årevis har stået og sunget noget dårligt om Zanka og så møder ham i virkeligheden, så, du kan ikke rigtig gøre det bagefter. Når man sådan finder ud af at, jeg troede jo sådan at Brøndby og FCK de hadede hinanden, og så samtidigt så inde på kontoret så er der

Brøndby og FCK fans derinde på samme tid som hygger og som man ved at de har et helt andet forhold end der bliver vist udadtil. Og så er det fortællingen der er blevet skabt. Det er jo den fortælling, det er jo fortællingen jeg godt kunne lide eller sådan. Ja, der var sådan et eller andet narrativ som jo bare eksploderede.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det narrativ gik ud på.

MH: Altså, der blev opbygget sådan en rivalisering og det skal de jo også, det giver jo meget god mening, så det er kontraster imod hinanden så du får det der derby og du får de der kampe. Altså, de der modsætninger. Så man netop identificerer sig med noget. At være det ene eller det andet. Det er jo sådan, en fodboldklub uden en identitet, det er jo ikke rigtig nogen fodboldklub. Der er altid et eller andet i det og så tror jeg at. Altså, jeg ved ikke rigtig hvem, om det er klubberne der skaber de der eller om det er fansene der skaber det eller medierne. Det er nok et sted midt imellem, men der bliver ligesom skabt de der modsætningsforhold som gør at man, i hvert fald i 90 minutter godt kan mene at man hader nogen som man aldrig har mødt.

K: Kan du prøve at beskrive hvad, når du siger modsætninger, hvad er Brøndby så og hvad er FCK så?

MH: Altså FCK det er sådan noget arrogance og altså, det er sådan noget. Altså, man kan sige at da jeg så meget fodbold der var det virkelig personificeret i Thomas Delaney og Mike Jensen. Der var ham her Thomas Delaney, han er så kommet meget godt efter det siden, men han havde aldrig nogensinde beskidte shorts og han var rigtig sådan en Kaffe Latte type og så var der Fisse Mike, Mike Jensen, ikke, som altså bare slagtede folk og gik til den. Der har været sådan lidt mere. Så der, der er FCK sådan lidt mere noget, sådan det er lidt mere noget snobbet og sådan det der "Byens Hold" det passede egentlig meget godt til dem. Sådan, altså det er nærmest kun for Københavnerne. Det er en lukket klub. Hvor Brøndby det er sådan mere, det er omfavnende og det er fællesskabet og det er. Ja, de forsøger i hvert fald at være lidt mere inkluderende, kan man sige. Nu er jeg jo også rimelig biased når jeg holder med det ene hold, men altså forretningerne er også skruet sammen på forskellige måder. Nu ved jeg godt at de stadig derude på Sydsiden forsøger at holde fast i at Brøndby bare er en forening men altså der er jo ligesom en helt anden fortælling om Brøndby, det er en helt anden historie. Det er jo sådan en "rigtig", i anførselstegn, fodboldklub, hvor FCK sådan mere er en del af Parken Sport & Entertainment. De er kommet ind i det der sådan fusionshelvede, som sker over det hele og der er ligesom nogle stærkere traditioner ude i Brøndby end der er i København. Eller, det har der i hvert fald været. Det virker sådan også, sådan ændret i takt med årene, tænker jeg. Men det er sådan at FCK, ja, igen, tilbage til arrogancen, er nok den bedste, fællesskabet og arrogancen tror jeg at min biased vurdering vil være.

K: Kan du måske prøve at beskrive en specifik mindeværdig oplevelse du har haft som tilskuer til en fodboldkamp?

MH: Altså, hvordan?

K: Er der noget du husker ekstra tydeligt hvor du har været inde og se fodbold?

MH: Der er mange, men jeg tror at noget af det jeg synes er spændende ved sådan fodboldverdenen og som viser hvordan den er skruet sammen, det er den der sådan lidt små selvjustits lejr der er. Jeg kan huske at på et tidspunkt der, for os hørte det sig jo til at have en god promise når man er ude og se fodbold og så står man der og råber og skriger og jeg kan huske engang i Haderslev, mod SønderjyskE, hvor Brøndby tabte og der var sådan en sang, nu kan jeg ikke lige huske hvordan den er, men sådan noget med hvor pokalen den skal stå, altså Brøndby var jo dem der altid havde vundet mest og sådan var det her storhold. Og så var, normalt så er der jo sådan en capo som styrer hvilke sange der er. Det er ikke altid der lige er det, hvis man er i Haderslev for eksempel, så det var der heller ikke rigtig hér. Man kunne ligesom godt udbryde en sang som så kan starte og få tribunen til at synge. Og i min brandert der syntes jeg så lige at der skulle synges den der med hvor store og stærke Brøndby var og sådan, et eller andet. Og så kan jeg så huske at der var så ikke rigtig nogen der sang med, vel. Og så tror jeg der gik 30 sekunder eller sådan noget og så fik jeg bare tyret sådan en fadøl lige i nakken og så var det ligesom tribunens måde, eller dem der ved hvordan man navigerer på tribunen, deres måde at sige ”luk røven”. Så det var en spændende, spøjs episode.

Ellers, så tror jeg, jamen der har jo været mange. Også i Haderslev der kan jeg huske der prøvede jeg at ryge med i sådan en... Altså, man får sådan lidt nogle knubs på sådan en tribune, man skal ligesom lære at begå sig og forstå de der koder, altså, fordi der er så meget indforståethed, så hvis man ikke rigtig kommer der så tit, så er det sgu svært både sådan, det har jo også udviklet sig mere og mere, men det der med at sangene bliver mere og mere, nu er det ikke bare en sang man synger og så synger man verset én gang til eller sådan, men der hører alle mulige, man klapper over hovedet i en bestemt rytme eller man skal sådan... visuelt er der kommet et lag på kan man sige. Der har man ligesom adopteret noget syd fra af hvad de gør der. Og der kan jeg godt mærke at når man så ikke kommer der så tit, så står man bare og tænker ”hvad fanden foregår der hér, jeg forstår ikke rigtig noget jo”. Men første gang jeg sådan lærte at der sket nogle lidt spøjse ting, det var også i Haderslev hvor de der gamle Inferno-drenge, de lavede sådan en. De lavede en lavine hver eneste gang Brøndby scorede og det betyder at de står oppe bagfra og så løber ned i sådan en kæde og da der så blev scoret første gang der var jeg ikke lige med på at det var sådan det fungerede og der røg jeg bare, der ryger man bare ned, altså. Når man ikke [griner] lige ved at der kommer sådan et tog bagfra. Men sådan har der været mange. Men altså, nogle af de der kampe inde i Parken. Ja. Jeg ved ikke om det.

K: Du sagde tidligere at du er blevet ældre. Kan du prøve at beskrive hvad det er der er sket over årene?
Hvad det er der har ændret sig?

MH: Jamen altså, for det første så tror jeg at det er det der med at når man kommer tæt på, så er det svært at have det der forhold til. Igen det der med at illusionerne de brister eller den der opfattelse af fodbold og hvordan fodbold-verdenen er skruet sammen. Det får man ligesom et nyt syn på. Noget andet er også det der med at stå og synge sådan hele livet på tribunen, eller, ”jeg vil leve og kæmpe for Brøndby” eller, altså alle sådan nogle ting, det bliver lidt sådan hvor man tænker ”argh, det ved jeg faktisk ikke rigtig”. Der er der mange ting hvor man, sådan, jeg tror også at det er derfor det tiltrækker unge lidt. Altså, der tager man det på sig og identificerer sig mere med det. Og så i takt med at man bliver ældre og får andre interesser og måske, det starter måske med at så springer man én kamp over og så bliver det et par stykker og til sidst så står man dér og jeg kan huske at. Det er så også noget jeg har arbejdet med efterfølgende, måske også derfor vi kom til at snakke om det, Zanka og jeg, men så ligesom den der med at synge ”Zanka han er gay” og det der, altså have sådan en sang. Dem har jeg også sunget med på uden at tænker over det. Altså, man tænker slet ikke over hvad det er man siger når man står på de der stadions. Der tror jeg bare at jeg er begyndt at blive lidt mere bevidst om hvad det egentlig vil sige. Hvad det er man siger og mener jeg egentlig det jeg så synger eller synger jeg det bare, altså tidligere har jeg bare sunget det fordi det var en sang og sådan. Så betød, ordene betød måske ikke så meget. Det var sådan. Ja. Tror jeg.

K: Når du går til fodbold. Eller gik til fodbold. Du kan jo fortælle om begge dele, hvis det er muligt. De aktiviteter du lavede eller laver, før, under og efter en kamp. Var der nogle ritualer. Er der noget man bare gjorde, eller noget du bare gør når du går til fodbold? Du snakker selv om at når du står på Haderslev stadion, så synger du med og deltager i de her ting. Hvordan. Er det anderledes nu og hvad var der før, både før under og efter kampene.

MH: Altså før, sådan tidligere var det noget med at man fandt ud af, det kan man læse sig til på forskellige foraer, eller nu er det nok bare Facebook-sider og sådan noget, hvor man ligesom, hvor skal vi mødes og hvor, hvilken bar er man på inden og sådan. Så kan man ligesom, så går man ligesom med holdet, eller med de andre fans, til kampen. Altså, dem man primært identificerede sig med. Eller, identificerer, det kommer lidt an på om man stadig gør det. Så ja, det var ligesom det første, det var at finde ud af hvor mødes vi og så mødes man så der og så drikker man nogle øl eller noget sprut eller hvad man nu gør og man nu er til og så går man sammen med de andre i sådan en march. Altså, det hedder det jo typisk når det er Parken, eller jeg var også med i Horsens det år i 2013, tror jeg det var hvor vi var lige ned at rykke ned og Piri scorede og der var der også march. Eller så går man jo bare hen til stadion og bliver eskorteret af politiet som regel. Så det

sådan, ja det var vel første step. Ja, altså først og fremmest, jeg ved jo ikke hvor mange step vi skal tage med, men der var sådan hele det logistiske med at finde ud af, altså komme fra hvor man bor til byen og så mødes man ligesom med de andre og går ligesom sammen hen til stadion og så er der jo, i Brøndby der synger man altid, der har man den her Fenerbache-hilsen hvor hver spiller har en sang som man, det er ligesom også en måde. Man kan sige, der kan man egentlig måle på, hvor populær en spiller er, eller, både sådan i perioden og generelt. Hvor mange kan sangen, hvor mange synger med. Der er jo også nogen der, hvis en spiller har underpræsteret, enten meget demonstrativt ikke synger med eller buher eller prøvet at synge en anden sang, når han så får sin hilsen. Jamen når det så er, så starter kampen, så er det bare at følge, altså så er man lidt underlagt en eller anden dirigent som står med en mikrofon og synger med på det der ligesom. Man er jo sådan en enhed. Jeg tror også at det er den der fællesskabsfølelse man også bliver tiltrukket af.

K: Kan du prøve at beskrive den fællesskabsfølelse?

MH: Det er jo sådan noget, altså nu er jeg jo også selv dykket lidt ned i det. Men der er jo sådan noget med at man bliver ligesom en del af den der gruppe. Man optager nogle ting som, altså, vi føler ikke helt på samme måde, men hvis man går i sådan en gruppe. For eksempel der i Horsens, da vi skulle afsted dér. Så går man i den der gruppe og, der har vi været med det der fan tog og så skal vi ligesom igennem den der march og politiet begynder sådan at lave alle mulige, altså det var før dialog-betjente og sådan noget, så de havde alle mulige holdninger til hvordan den her gruppe ligesom skulle styres. Og selvom jeg ikke anser mig selv for at være sådan aggressiv eller voldelig, eller noget i den stil, så kunne jeg godt mærke, sådan når jeg tænker tilbage på det, at, i og med at dem der ligesom styrede marchen eller styrede den her fanggruppering, at de ligesom blev aggressive på politiet og på den måde som de nu pludselig ville bestemme hvornår vi måtte gå fra A til B og alle de her ting, uden sådan egentlig bare sådan at se på det som "OK, vi skal have den her gruppe derover, hvordan gør vi det mest glat", så fik man en fornemmelse af at de også prøvede sådan lidt at irritere os. Og det lykkedes. Og så er det ikke bare, du irriterer ikke kun dem der går forrest for man får på en eller måde sådan, man får sådan de samme følelser. Det lyder sådan lidt mærkeligt, men det smitter. Så hvis det går helt vildt glat, altså det er jo derfor at de der dialog-betjente også fungerer, fordi hvis der er sådan en fornemmelse af at der er styr på det og "vi kan gøre hvad vi vil", forstå mig ret, altså sådan at der ikke er nogen der hele tiden prøver at sætte sådan forhindringer op for en, så er der også bare en lidt mere afslappet stemning i den der gruppe. Men omvendt sådan, hvis det bliver en anspændt situation, så får du også bare, så påvirker det gruppen. Altså du kunne du se det samme ude til derby der, ude i Brøndby, hvor FCK, hvor det endte med at gå så meget amok. Altså det var i virkeligheden, altså en ret stor lille gruppe, men det var en mindre gruppe som havde udset sig sådan at skulle have gjort regnskab op med politiet, men i og med at det kulminerede med en Brøndby scoring, så er der nogen som måske ikke normalt ville te sig åndsvagt som også ter sig åndsvagt. Så på den måde så adopterer man ligesom nogle, ja, fælles følelser eller

fælles måder at være på. Altså, så hvis der er en positiv stemning, så er de fleste positive og hvis der er en sådan sindssyg anspændt stemning, så er der det for alle. Og det, altså det er jo en ret fed følelse og være en del af sådan et fællesskab, altså den der gruppestemning er jo fed, som hvis man er til en fed koncert og man bare føler at det hele, det kører og man er en del af et eller andet. Altså, det er jo også det man bliver tiltrukket af.

Men, ja, man får den der gruppe mentalitet. Det er også derfor det er fedt at stå på sådan et udebaneafsnit, sådan et kompakt et hvor der ikke kan være specielt mange og hvor man ved at dem der kommer, der er fuld skrald på. Det er meget federe end at stå på sådan et stort, altså selv også, det er federe end at være 5.000 på en tribune, hvis halvdelen alligevel bare har gule trøjer på og ikke siger noget.

K: Hvordan går du til fodbold i dag?

MH: Ja, hvordan går jeg til fodbold i dag? Altså, det er meget mere afslappet. Det er stadig, altså jeg er kommet til et punkt hvor jeg egentlig hellere vil se spillet, tror jeg. Men jeg vil stadig sådan gerne sidde lidt tæt på tribunen og det gibber sådan lidt i mig når jeg, også når man ser sådan en march, jeg var nede der. Det var så til pokalfinalen, hvor altså jeg var ikke inde og se den, jeg mødte bare Brøndby fansene nede ved Nyhavn. Jeg blev nødt til at gå ned og lige kigge og, de var fuldstændig oppe at køre og det så for vildt ud, det så sindssygt ud. Bare sådan hele Nyhavn plastret til af Brøndby fans og den der march ud af og så gik jeg så rundt om, så kunne jeg cykle op og se dem komme gående igen og det var sådan, men ja nu der er det mere sådan at tage ud og se fodbold på langsiden. Sidder ned og slapper lidt af. Jeg løb ind i Dennis Matzen den ene gang hvor, det var sådan lidt, det er rart at se at der også er andre, eller sjovt at se der også er andre der har været igennem den samme udvikling. Men ja, det er sådan, jeg har også været på Sydsiden, men igen så har det også været for at, så har det været på Øvre i stedet for Nedre. Og så igen, så er det for at sidde. Jeg gider ikke rigtig synge. Jeg har ikke den der, jeg kan ikke identificere mig med det på samme måde længere. Og det påvirker bare måden jeg gør det på. Jeg tror at tidligere der vil jeg rigtig gerne, altså, der ville jeg rigtig gerne være Brøndby fan. Det har jeg ikke sådan noget stort behov for længere, altså jeg er jo stadig i en eller anden udstrækning Brøndby fan men det er ikke sådan så vigtigt for mig. Det er ikke noget jeg har behov for at italesætte hele tiden eller vise. Det var det dengang, tror jeg.

K: Hvis du skulle beskrive hvordan du holder med Brøndby i dag. Hvordan vil du mene du gør det?

MH: Jamen jeg ved ikke om jeg viser det særlig meget. Altså, det viser jeg. Det kommer nok bare til udtryk i den måde jeg omtaler dem på, tror jeg. Nu er det jo mere bare sådan. Hvor før var det den der tribune-ting. Altså, festen på tribunen. Som så gjorde at jeg fik stærke følelser for klubben. Så tror jeg, at så er festen på

tribunen ligesom aftaget og så nu. Altså, jeg har stadig følelser. Det lyder sgu også sådan lidt, men, ja, stadig følelser for Brøndby. Det betyder stadig noget for mig, jeg bliver stadig glad når de vinder og når det går dem godt eller. Det er også anderledes for mig at besøge, gennem mit arbejde, at besøge Brøndby end det er at besøge FCK. Altså, der er ikke sådan den der idolisering eller sådan noget. Overhovedet. Men det er bare en anden fornemmelse. Jeg kan bedre lide at være derude. Jeg tror sgu ikke rigtig at jeg viser det. Altså, hvis man kommer til at tale om fodbold og om Brøndby-FCK og hvordan det gik forleden. Så omtaler jeg med glæde at de vandt 1-0. Men. Ja. Det betyder sgu ikke så meget, længere.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du opfatter andre mennesker som støtter Brøndby?

MH: Kun Brøndby fans?

K: Kun Brøndby. Brøndby tilskuere også. Alle der kommer på stadion.

MH: Jeg synes, og det tror jeg at de fleste synes hvis de skal omtale det med en smule objektivitet, så synes jeg at det er de bedste fans. Altså FCK er også tæt på, fordi de kan virkelig lave et fedt udebaneafsnit. Altså, de kan virkelig lave en fed scene. Men der er også, der er bare flere. Der er bare flere Brøndby fans. Og jeg har det også som om at de er mere passionerede. Sådan oplever jeg det. Jeg tror der er flere i FCK's fangruppering der også, lidt ligesom mig selv, er der for festen, eller for slagsmålene, eller for, ja, for at tage stoffer. For at have den der. Få sådan en fed oplevelse. Så er man lige inde og så går der et år og så er man ude igen. Dem tror jeg der er flere af ved FCK end der er ved Brøndby. Der tror jeg mere, det er mere sådan noget med klubben tror jeg. Men der er også mere at identificere sig med i Brøndby synes jeg. Altså, de appellerer bredere. Så er der jo selvsagt flere fans. Altså det må sgu være lidt spøjst som jyd at virkelig være, virkelig føle sig som FCK fan. Det er det også som Brøndby fan, det kan jeg da godt se nu, men, jeg tror at den er tydeligere med FCK end med Brøndby.

K: Hvordan vil du beskrive en gennemsnitlig FCK tilskuer, så? Fan?

MH: Beskrev jeg overhovedet en Brøndby fan? Det ved jeg ikke om jeg gjorde.

K: Prøv igen, hvis det er. Begge to.

MH: Jeg tror at. Det ved jeg faktisk ikke. Hvordan vil jeg beskrive en FCK fan? Altså det er jo mere sådan noget. Slikhår og det er lidt. Det er nogle forskellige sociale lag, altså. Der er nok en. FCK er mere sådan noget... penge og... altså jeg har ikke engang styr på de der sociale klasser, men de vil være i den høje ende,

hvor Brøndby det vil være sådan lidt mere mellow, mere socialistisk. Fællesskabet. Hvilket også er det Brøndby. Ja, hvad siger man, kommenterer og gerne vil skabe. Hvor jeg tror at FCK det mere er sådan noget. Jamen det er jo sådan typisk København, altså. Sådan lidt småliberalt. Os, os, os, os. Og det er også rigtig fint. Men der er sådan et modsætningsforhold imellem de to klubber. Men det er ikke noget jeg har tænkt så meget i. Jeg har nogle gange tænkt på om. Det tror jeg ikke. Men, hvis vi nu havde været ovre og se FCK mod OB i stedet for. Hvis det var den kamp og ikke Brøndby-OB, og jeg så havde stået tæt på en eller anden fraktion i FCK, og var jeg så på den måde blevet tiltrukket af dem, i stedet for. Altså af deres scene, i stedet for Brøndby. Who knows. Altså nu kan jeg, jeg kan bedre identificere mig med Brøndby's værdier og sådan, politisk, hvis man kan sige det på den måde. End jeg kan med FCK's. Så på den måde, der passer det. Men det er jo ikke noget jeg har tænkt på dengang. Men det er også sådan en typisk fan-ting, ikke. Men tillægger det alt muligt, men i virkeligheden, hvis du har besluttet dig som 6-årig, så er det nok begrænset hvad du har tænkt over det, altså. Eller hvis det var fordi at din far gav dig en trøje, eller det lige var det hold der vandt Champions League det år. Det bliver tit hevet op, men det er jo bare en del af fortællingen. Tænker jeg.

K: Hvilket hold anser du som værende den største rival og hvorfor?

MH: Brøndby's største rival? Jamen det er jo FCK. Ja, hvorfor det? Det kunne lige så godt have været AGF eller sådan noget. Men det er jo, der er jo det lokale i det og der er to Københavner-klubber og der er det med byen og så dem der ude fra Vestegnen. Der er også stor forskel på Albertslund og Østerbro, eller på Brøndby og Østerbro. Det er, ligesom nogle andre mennesker der bor de forskellige steder og Frederiksberg, hvis man skal tage træningsanlægget med. Men det ved jeg faktisk ikke om der ligger så meget i, for altså Skjold det er vel også Østerbro. Jeg ved sgu ikke om der er. Men jeg anser dem som værende den største rival, for der er også noget sportsligt i det. Det er jo vokset stille og roligt. Jeg tror ikke nødvendigvis at rivaliseringen var specielt stor lige da de fusionerede. Det forestiller jeg mig ikke. Men det passer jo bare ind i det der narrativ med at Brøndby er foreningen og fællesskab og så kommer der den her fusionsklub inde fra København, som sådan stille og roligt, men også rimelig sikkert sætter sig på tronen. Og så er det jo. Så er der det lokale aspekt i det. Som giver noget, også. Så hører det jo nok også med. Hvis det havde været et eller andet sted hvor Danmarks største fodboldklub lå, hvis det nu havde været i Aarhus og Danmarks største fodboldklub lå der og der så var kommet en ny fusionsklub op, som havde samme ambitioner. Altså, der havde ligesom været et større grundlag for at samle en stor fanskare omkring byens hold, altså omkring Københavns hold, end der ville være om Aarhus' hold, hvis der var et nyt AGF eller et eller andet. Så der er mange ting der spiller ind. Jeg tror altså, at det sportslige det er næsten det vigtigste. Og så er der også de der andre ting ved siden af, men uden de sportslige resultater, så havde der ikke været noget at være rivaler om.

K: Kan du prøve at beskrive om rivaliseringen har haft nogen indflydelse på dig?

MH: Hvordan tænker du?

K: Både som Brøndby fan, men også som Brøndby fan i din dagligdag og i interaktion med andre mennesker. Har rivaliseringen haft nogen betydning for dig?

MH: Det tror jeg ikke umiddelbart. Altså, ikke andet end det der med at man. Altså Henno, en FCK fan, er stadig en god ven, men var én af mine bedste venner da vi voksede op og der var vi jo i hver vores grøft. Men det betød ikke noget for sådan vores social liv. Altså vi var ikke altid enige, men det er ikke sådan at jeg ikke kan være venner med nogen der holder med FCK eller. Så det tror jeg ikke rigtig. Rivaliseringen har ikke på den måde påvirket mig. Det synes jeg at jeg har været rimelig god til at se udover. Altså, det er kun indenfor den der sportslige ramme at de der forskelle er tydelige eller at den der rivalisering er der. Det er ikke sådan i samfundet eller generelt.

K: Har den haft nogen indflydelse på din intention til at gå til fodbold? Altså, har derbys betydet noget ekstra for dig?

MH: Ja, selvfølgelig. Selvfølgelig har de det. Det har altid været det største. Derby i Parken det har altid været det fedeste.

K: I Parken?

MH: Ja, altid i Parken. Det har altid været det sjoveste. Men det hænger jo sammen, grunden til at det er sjovere på udebane. Altså, du smadrer jo ikke dit eget stadion [griner]. Altså, det vil jo være dumt. Så det har altid været det sjoveste. Og igen, det er jo ikke fordi. Jeg har jo aldrig stået og forsøgt at brænde stole af, eller sparke stole af og sådan noget. Men der har bare. Det giver, det giver noget til stemningen at der er nogen der gør det. Altså, det sætter sådan ild til det hele. Og det sætter også ild til en sindig Sønderjyde som mig. Det kan godt være at jeg så ikke kommer til at stå og sparke ting af, det giver bare noget til stemningen og det giver noget til at så synger man lidt mere med og så synger man lidt højere. Man bliver sådan lidt mere engageret. Man få den der. Det er sådan lidt mærkeligt for når du så går ud igen. Så aftager den sådan stille og roligt og adrenalinen forsvinder og pulsen er ikke så høj længere. Det er fedt når man står derinde.

K: Jeg vil gerne vende tilbage til de ritualer som du snakkede om tidligere, som man deltager i. De der sange og at løbe imod målet når der bliver scoret. Kan du prøve at beskrive hvad det betød for dig at deltage i de ritualer?

MH: Jamen det betyder jo at man er en del af. At man er en del af gruppen. Jeg så også på det, før i tiden der kunne jeg ikke forstå hvorfor folk der ikke, de der, tænkte jeg dengang, åndssvage fodboldtrøjer, hvorfor de kom på stadion hvis de ikke ville synge med. Hvis de ikke ville være en del af det her som foregår på det her, sådan, stemningsafsnit, udebaneafsnit, hvorfor kommer du så her? Det forstår jeg ikke. Eller hvorfor stiller du dig herinde, i midten? Så må du stille dig ud i siden hvis ikke du vil. Fordi. Altså, det er jo ikke fordi der er krav til hvordan man skal opføre sig, men det er bare fedt når man gør sådan her. Det er sådan her vi får en god oplevelse. Så. Ja, hvad var spørgsmålet, altså?

K: Det var hvad det betød for dig at deltage i dem.

MH: Det var det det hele handlede om. Så det betød alt i forhold til oplevelsen. Det ville have været pisse kedeligt hvis jeg bare stod og kiggede på at de andre sang. Eller, hvis man havde stået ude i siden. Jeg synes sgu også, det må jeg nok ærligt indrømme, det var ikke så lang tid siden jeg var inde og se, det var der hvor FCK gik så meget amok, jeg kan ikke helt huske hvilken dato det var, men der var. Der sad vi på Øvre og jeg synes sgu også det var lidt tamt bare at sidde der. Og drive den af. Så nu er der sikkert også andre der tænker ”hvis du ikke gider at synge, så hvorfor fanden kommer du så her?”. Men sådan gennemgår man jo nok. Ja.

K: Kan du så beskrive hvad det er der driver dig til fodbold i dag?

MH: Scenen betyder stadig noget. Altså, jeg tager heller ikke ud og ser Brøndby imod Lyngby. Det gør jeg sgu ikke. Men jeg vil gerne se FCK imod Brøndby. Til derby. Både det ene og det andet sted. Men nu vil jeg helst til Brøndby fordi jeg ikke orker alle de der FCK fans når jeg skal hjem, altså. Omvendt er det rart lige at kunne cykle ind i Parken, men. Men ja. Men altså de der ritualer, de er alfa omega. Det er dem der ligesom driver det. Det tror jeg er fællesnævneren for alle. Det tror jeg er det man bliver. Det er den der, jeg kommer til at sige det igen, men den der fællesskabsfølelse, den giver bare utroligt meget. Den er bare super fed. Altså det er fedt at være en del af en eller anden enhed. Eller en eller anden gruppe. Og det føler man sig virkelig som når man. Men altså, det kræver at du bruger tid på at sætte dig ind i de her forskellige, altså, koderne, kulturens koder dem skal du jo sætte dig ind i. Du skal lære, men det lærer man så også ret hurtigt, men så samler man jo også op på, så ved man hvem der er hvem eller ud fra hvad for noget tøj de har på, hvor de hører til og alt sådan noget.

K: Hvad er forskellen og lighederne imellem Brøndby og FCK tilskuere og fans?

MH: Forskellen? Sådan i udtrykket?

K: Ja, den måde du oplever dem på.

MH: Jeg tror at sådan som jeg ser det ude fra, så tror jeg at Brøndby mere er det der gultrøjede noget. Jeg tror stadig de tiltrækker den der romantiske fortælling om en fodboldklub og det gør også at du ikke får så mange, forstå mig ret, de der psykopater. De der ultras eller casuals. Dem der slås. Dem der går i de mærker der nu lige er inde i den periode. Om det er Stone eller hvad det er, det går jo også sådan lidt op og ned. Men, ja, dem tror jeg der er flere af ved Brøndby. De der sådan lidt mere romantiske, sådan lidt mere stille og rolige, hvor jeg synes at FCK's tilhængere, i hvert fald ude, det er meget, det er nogle hårde gutter. Det synes jeg. Det er måske sådan den største forskel. Men man kan sige at de har jo begge dele. Begge grupperinger. Jeg tror bare at der er flere af dem, altså fordelingen er skæv i forhold til at der er flere almindelige fodboldfans der også støtter Brøndby. Tror jeg. Men jeg ved ikke noget om det. Men det er bare mit indtryk. Det er mit indtryk. Det er også derfor jeg tror at der er flere der hopper på den der FCK karrusel og lige tager et år som slagsbror i fodboldens sag og så hopper ud igen. Ja. Det tror jeg sgu. Og det peger jo også tilbage på nogle af de ting vi snakkede om tidligere. De værdier som klubberne gerne vil. Jeg ved ikke om FCK gerne vil sende det der udtryk, men i hvert fald med Brøndby og det med fællesskabet og sådan noget. Det er jo også, det er meget lidt voldeligt. Så er der jo også stadigvæk grupperinger som er der. Men. Jeg tror at der er flere af de der almindelige fodboldfans.

K: Kan du prøve at beskrive de der Brøndby fans som du var en del af, i sin tid, hvad kendetegner dem?

MH: Jeg tror at jeg vil beskrive dem. Hvis man skal tage fat i nogle af de der beskrivelser af, hvilke typer af fans der er, så tror jeg at jeg falder ind under det eller ville i hvert fald gerne være en del af det som man kalder ultras. Det vil sige dem der gerne vil synge og skabe stemning, men som ikke gider det der med at slås. Så det var nok det jeg var og prøvede på at være. Gerne ville være.

K: Og hvilke typer er der ellers?

MH: Så er der de klassiske fodboldtrøjer som bare støtter holdet og som køber trøjen og som måske ikke synger så meget med og så er der nogle af dem som synger lidt mere med. Og så er der de her, ja, casuals er vel det man beskriver dem som, som også. Det er forfejlet at tro at de ikke også, ligesom jeg gjorde, elsker klubben eller støtter klubben eller vil holdet det bedste. Men de har også et andet regnskab. De kan også

vinde på andre måder. Ved at slås og sådan, ikke. Det er så igen det paradoksale. Der er fodboldfans, det er jo en spøjst størrelse fordi de der gutter de mødes jo også privat. De kan jo godt sidde én fra en FCK fraktion og én fra Brøndby og sludre og så kan de så aftale at mødes 10 mod 10 eller 5 mod 5 og, det er jo også det der er så vildt at der er de der, der er jo styr på det, det er heller ikke sådan at man, altså, hvis man slås at man så pander, som Brøndby fan, så pander en eller anden FCK trøje ned, sådan fungerer det jo ikke. Eller, ikke særlig tit i hvert fald. Man går også lidt op i hvem det er man så tæver og ikke tæver og der er regler for det. Jeg kan huske at Jonas Havelund, der er sådan en fanforsker, han fortalte mig engang at der har været nogle problemer med Brøndby og AGF de skulle spille og aftale en slåskamp ude på en eller anden mark, parkeringsplads, sådan lidt uden for Aarhus, sådan det kunne man ligesom overstå inden kampen. Så kommer de derop og de har så aftalt hvor mange de må være og kniv eller ikke kniv og alle de her ting. Og så er der sådan en trælinje, eller en masse træer, og så, jeg kan ikke huske om det var 10 mod 10 eller 5 mod 5, eller hvad det var, men lad os sige det var 10 mod 10 og så lige pludselig så kommer der bare 20 ekstra AGF'ere fra Aarhus og de får en ordentlig røvfuld de der Brøndby drenge. Og så går der lidt og så skal Danmark spille en landskamp og der aftaler de også indbyrdes at, hvis det er nogle spændende modstandere i den henseende, der var det noget Østeuropæisk som jo også gerne vil slås og der aftalte de ligesom at gå sammen. Det andre de andre, det har nok været Brøndby og nogle af dem fra Aalborg og FCK og nogle af Lyngby drengene og sådan noget, de var gået sammen. Det eneste dem fra Aarhus så ikke vidste, det var at de lige skulle sættes på plads. De skulle lige fatte at sådan spiller vi ikke. Så de fik bare tæv af alle de andre og så gik de ligesom til fodbold og så kunne de så tage hjem igen. Der er der ligesom sådan en selvjustits og så brød de ikke reglerne bagefter. Så er det bare sådan man gør. Så afregner man bare. Der kan man sige at jeg slap med en fadøl i nakken, men der er bare den der selvjustits som på en eller anden måde er ret fed. Den er ret fascinerende og jeg kan ret godt lide, eller jeg ved ikke om jeg kan lide det fordi jeg er ikke så vild med vold, men jeg kan godt lide det der med at der er nogle regler man følger. Der er en etikette. Det er ikke bare fuldstændig umotiveret, for så bliver det først latterligt. Men hvis der er 10 fra FCK der gerne vil slås mod 10 fra Brøndby, jamen så OK, be my guest, men bare lad være med at slå tilfældige mennesker ned. Det synes jeg der er en respekt omkring også. Det ved jeg ikke hvor jeg vil hen med.

K: Det er helt fint.

MH: Det er også bare ret fascinerende.

Det er spøjst hvordan det ændrer sig. Man er jo en lille smule naiv når man er fodboldfan. Jeg synes jo også at fodboldfansene er de største idioter. De holder på hvad som helst. Vi er jo dumme. Det synes jeg virkelig. Både sådan generelt, men også. Vi æder jo bare de der sociale konstruktioner. De der narrativer som

klubberne dygtigt skaber. Vi vil ikke rigtigt se igennem dem. Det er jo skønt at forville sig ind i det der. Også nu, nu er jeg mere til TV.

Appendix D5.3 Summary

Første gang jeg så Brøndby spille blev en ven og jeg grebet af den stemning deres fans skabte på stadion. Det var en vild oplevelse og det var mere på grund af tribunen end fodboldholdet. Mit forhold til at se Brøndby spille fodbold, har mest været til den fest der har været på tribunen. Det kan sammenlignes med at gå i byen en lørdag aften. Udebaneture var de fedeste fordi det er kernen af de mest hardcore fans der tager afsted og de skaber derfor den fedeste stemning og fest. Det handlede mere om festen på tribunen og at være en del af fællesskabet end fodbolden på banen. Fællesskabsfølelsen er super fed. Det er normalt at man mødes på en bar inden kampene og drikker nogle øl sammen. Til de største kampe er der march til stadion.

Der er klare regler for hvordan man opfører sig iblandt de mest hardcore fans på stadion. Der er et kodeks. Der er bestemte sange og danse og der er krav til at man deltager i stemningen, hvis man står iblandt dem. Hvis man ikke overholder dem bliver man gjort opmærksom på det. Jeg er blevet ældre og har ikke samme lyst til den vilde fest længere. Det handler mere om fodbold nu og er blevet mere rationelt og bevidst om hvordan jeg opfører mig på stadion. I dag er det mere afslappet at gå til fodbold. Jeg identificerer mig ikke så meget med det længere og jeg vil hellere se spillet på banen. Men jeg vil stadig gerne sidde tæt på Sydsiden for at være tæt på stemningen. Stemningen er stadigvæk det vigtigste for at jeg kommer på stadion i dag. Jeg deltager bare ikke selv så aktivt i den længere.

Jeg sammenligner Brøndby med FCK fordi jeg betragter dem som den største rival. Det skyldes især at de to klubber fremstår som modsætninger. For mig består modsætningerne i at FCK står for arrogance og noget lidt snobbet. Det er en lukket klub. Brøndby omfavner alle og står for fællesskabet. Det er mere inkluderende. FCK er Københavnsk. Småliberalt. Jeg kan bedre identificere mig med Brøndby's værdier som er mere socialistiske. I min optik, så har Brøndby de bedste fans som laver den fedeste scene. Det skyldes nok at der er flere Brøndby fans og de virker mere passionerede. Når det er Brøndby mod København, så er alt mere intenst og folk har en tilbøjelighed til at opføre sig lidt åndssvagt. Men det er også det sjoveste fordi stemningen er vildere og man er endnu mere klar.

Appendix D6 NP interview

19/11/2017, 16:00, 35:44 minutes

Appendix D6.1 Demographics

- 1) Age: 24
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Aarhus
- 5) Educational level: Medium-cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 15
- 10) Games per year: 4-5

Appendix D6.2 Interview

NP: Jeg tror det startede da jeg var 10 eller sådan noget. Min far han sagde at jeg, at jeg holdt med Lyngby da jeg var lille, af en eller anden årsag. Men da jeg så rent faktisk begyndte at have en forståelse for fodbold, så blev jeg Brøndby fan selvfølgelig.

K: Hvordan blev Brøndby dit favorit hold?

NP: Jamen det er selvfølgelig mange år siden, så det er svært sådan lige at huske, men jeg tror måske bare at det var... altså de første kampe jeg rigtig husker det var helt tilbage med, altså selvfølgelig horror kampen imellem FCK og Brøndby hvor Zuma scorer på sakse og sådan noget. Så, dengang var jeg jo Brøndby fan kan man sige, så det har nok bare været en blanding af at... jamen det var jo dem der bare blev vist i TV og så synes jeg egentlig bare at de havde nogle fede spillere, Mattias Jonsson og dem der... det er jo lidt svært lige at huske tilbage til, men, hvad det var der gjorde det, og så tror jeg også bare at det holdt ved. Så da man så rent faktisk blev ældre og fik en forståelse for, mere forståelse for fodbold, så fandt man ud af at man ikke bare kunne holde med det hold der vandt [griner], som man gjorde da man var lille, nok. Hvor alle hold der vandt de var fede, med Juve og Barca og Real Madrid i hvert fald. Men... så tror jeg bare at det var sådan at nogle af mine venner holdte med FCK og så tror jeg også bare det var sjovt dengang at have hver sit hold af toppen af Danmark som man holdte med. Og så var der jo, så er der bare nogle kampe man sådan husker tydeligere end andre, sådan. For eksempel den kamp med FCK hvor Zuma scorede på sakse eller 5-0 kampen hvor, altså sådan der, der er bare... og så da de sikrede overlevelse på Horsens ved at vinde 2-0

dernede, det er selvfølgelig også noget man husker, selvom det var en katastrofe at man skal spille for at sikre overlevelse i Superligaen. Ja... så... Så er man... man kan jo undre sig over at man stadig holder med dem når de har haft så dårlige sæsoner de sidste 10 år jo, nærmest, men det er jo så det der gør at man, at man ikke bare holder med dem der vinder eller viser at man ikke holder med dem der vinder. Det... det synes jeg egentlig er der man bliver defineret som fan, at man holder med et hold også når de taber.

K: Vil du beskrive for mig hvad det betyder at være supporter af Brøndby? Hvad betyder det for dig?

NP: Jamen det er jo, altså det er jo specielt at være en del... når man står på udebaneafsnittet og står sammen med 2-3000 andre inkarnerede som helt sikkert, som sikkert går mere op i det end jeg gør, på det der sker inde på banen og måske også hellere vil råbe og synge end de vil se fodboldkampen. Og det er jo specielt i sig selv at der er folk der vil eller sådan... der har den holdning til fodbold, synes jeg... altså det er bare, det er bare imponerende at man uge efter uge kan samle så mange folk til en eller anden lige gyldig kamp en mandag i Esbjerg eller sådan noget... så det er det der for mig også betyder meget. For mit, sådan, forhold eller hvad skal man sige, mit syn på Brøndby, at folk er så inkarnerede i forhold til nogle af de andre, altså Midtjylland og sådan noget som Nordsjælland som måske ikke kan samle så mange folk til udebaneafsnittet en søndag aften i Esbjerg eller et eller andet. Så... det... og det er jo lidt svært at se hvad der gør det, altså hvorfor det lige er, altså, mange vil jo nok mene at det er fordi at dem der står der de ikke har noget de skal nå op til morgenen efter [griner]. Den har man jo hørt mange gange før... det er jo også... der er både gode og dårlige sider af dem der står der, de er jo også lidt voldsomme ligesom FCK's er. Så, men det er jo bare sådan. Det er lidt sjovt hvorfor det lige er de to hold fordi at... altså Midtjylland og Nordsjælland er jo også tophold og har begge to været danske mestre indenfor de sidste 10-15 år, altså. Men, det er bare en anden fankultur i FCK og Brøndby af en eller anden årsag. Selvom der har været andre tophold iblandt. Altså de år hvor Brøndby de var dårlige der var der stadig 3.000 mennesker med til Aalborg og hvad der ellers er. Så det er jo... det er sådan noget jeg har dyb respekt for at folk... det er jo der man viser sin støtte i stedet for kun at komme til hjemmekampene når man vinder.

K: Hvordan fungerer det når du går til fodbold?

NP: Jamen... det er egentlig mest. Jeg kommer sgu ikke så meget til København som jeg egentlig gerne ville. Fordi det alligevel er et heldags-event og det er mange timer man skal bruge på det og penge. Altså vi prøver så vidt muligt at når de spiller i Aarhus og Silkeborg og omegn at samlet nogle gutter og så kører vi derhen og så ser vi kampen. Helst fra udebaneafsnittet selvfølgelig. Men nogle gange så bliver vi også nødt til at tage, tage det almindelige familieafsnit, eller hvad skal man sige...

K: Hvorfor?

NP: Jamen hvis der simpelthen ikke er flere billetter, hvis der er udsolgt på udebaneafsnittet... men det er klart der det er sjovest at stå i sådan... OK lige Silkeborg de går meget op i deres fanklub men ellers så er det der stemningen den bliver skabt, det er på udebaneafsnittet.

K: Hvad er det for en oplevelse at stå der på udebaneafsnittet kontra at sidde på resten af stadion?

NP: Jamen altså når man sidder, så ser man mere kampen... altså jeg føler mere at man støtter mere klubben, altså man støtter sit hold hvis man står på udebaneafsnittet end hvis man sidder på familietribunen og, for der synger man jo ikke med og man står ikke og hopper og alt det der man gør på udebaneafsnittet, så... så det er lidt mere fællesskabet der er der end der er på familieafsnittet som mere er sådan... folk der kommer ind for at se en fodboldkamp og lave noget sammen, hvor det andet det er mere sådan... det er for at støtte sit hold frem for bare at se en fodboldkamp. For eksempel ligesom hvis man er ude og se AGF mod Silkeborg, så står man jo bare et af stederne og så ser man kampen men det betyder måske ikke lige så meget hvem der vinder... udover hvad man lige, hvis man ikke lige kan lide en spiller fra det ene hold eller sådan noget. Så er det, man er lidt mere med i kampen hvis man står på udebaneafsnittet. Man er mere en del af det.

K: Kan du prøve at beskrive en specifik mindeværdig oplevelse hvor du har været inde og se en fodboldkamp?

NP: Ja... altså det er jo selvfølgelig, det var en stor oplevelse at spille på Brøndby stadion der i pokalen... det var jo specielt når man har været Brøndby fan i så mange år... Men ja, altså jeg tror faktisk at min første Brøndby kamp det var i Esbjerg for mange år siden på deres gamle stadion hvor jeg var derovre sammen med min far og min onkel. Helt forfærdelig kamp hvor Frederik Berglund han, altså han udraderede nærmest Brøndby. Jeg tror at det var den første Brøndby kamp jeg var ovre og se, selvom det var... det var jo ikke... det var relativt sent, men det er den første jeg lige kan huske i hvert fald.

K: Hvad kan du huske fra den oplevelse?

NP: Jamen det var jo forfærdeligt fordi at der var én mand der smadrede ens hold, men det var jo så på familietribunen men det var også dengang hvor man, altså, der så man jo en fodboldkamp og støttede holdet derfra eller hvad man skal sige. Nu bruger man jo mere, sådan, altså når man tager afsted med drengene så er det jo... så står man jo der ved udebaneafsnittet og synger hvor dengang så tog man jo over for "hvor var det fedt at se en fodboldkamp live i stedet for på TV"... Ja, det var en lang tur hjem fra Esbjerg i hvert fald. Det

jo... selvom man ikke var så gammel, så var man jo stadig selv fodboldspiller også, så det betyder også at man, altså et nederlag det sætter sig jo mere end... man ved jo hvor meget det betyder at vinde og tabe, så jeg tror bare at det sætter sig mere når man også selv spiller.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det over årene har ændret sig for dig at se fodbold og støtte Brøndby?

NP: Jamen jeg er jo helt sikkert blevet mere... nu viser de jo nærmest alt fodbold der overhovedet er jo, så det er også blevet lettere at se dem i TV hvorimod før i tiden så kunne det jo være at det kun var hver anden eller hver tredje weekend at de blev vist. Så det er lidt lettere, måske, at følge dem hver weekend, også nu. Men jeg føler også at det er meget federe nu at så rent faktisk tage på stadion fordi man netop har valget om at ligge derhjemme og se kampen. Så jeg føler at det er et aktivt valg man træffer når man så tager ud og ser dem. Så føler jeg at jeg får lidt mere... sådan... lidt mere ud af det end bare ligge derhjemme, måske. Man kan jo godt skrue op for lyden og sådan noget, men... Men... det er jo ikke det samme som hvis man stod der, kan man sige.

K: Hvad er forskellen på at se de i TV og se det på stadion?

NP: Helt sikkert stemningen. Det at man står der og så... du kan jo sagtens høre folk synge og sådan noget i TV jo, men det at man står der og så rent faktisk selv er med til at... det går op for en hvor højt det rent faktisk er og hvor meget folk de synger med [griner] når man rent faktisk står der... altså sådan... det er sgu en speciel følelse i hvert fald. Det og så bare følelsen af hvis Brøndby de scorer og man så står der sammen med 3.000 andre mennesker, eller står og hopper og smider rundt med øl og mad og... lige så ulækkert som det er, lige så fedt er det at folk de bare giver fuldstændig slip på deres hæmninger. Fordi at et fodboldhold scorer et mål. Altså det er jo... det er sådan... ja... et eller andet sted så er det så smukt som det overhovedet kan blive at folk de går sådan amok. Så ja, over årene så tror jeg bare at det er... nu er det jo som det er... Nu kunne man jo ikke drømme om at holde med et eller andet hold i Danmark jo, fordi man har fulgt, man har brugt så meget tid på at følge med et hold i så mange år, at, altså, ja... jeg har en ven der faktisk gik fra at være Brøndby fan til at holde med FCK fordi de havde mange udlændinge som han syntes var federe, for et hold. Men så... det har jeg aldrig kunnet forstå, men det er jo sådan det er... man skifter nogle gange hold, men nu har jeg bare nået en alder hvor at man har holdt i så mange år at man kan ikke rigtig skifte hold nu fordi det vil ikke give nogen mening. Altså, det... nu har man set så meget fodbold efterhånden at hvis man ville holde med et andet hold så ville man have den opfattelse nu.

K: Hvordan vil du beskrive andre mennesker som støtter Brøndby?

NP: Jamen altså, det er jo lige det at der er et bredt spænd. Der er jo folk som mig som synger med og alt sådan noget og så er der dem der sådan... altså der er jo de typer der også bare kommer til fodbold for nærmest bare at slås eller hvad man skal sige [griner], for at skabe ballade og det er jo så selvfølgelig den mørke side af Brøndby's tilhængere. De... det kan jeg på ingen måde sådan associere mig med eller, altså det kommer jeg aldrig til at forstå at man har det sådan eller at man skal smadre et sæde når nogen scorer eller sådan et eller andet. Så... der... der stopper min passion i hvert fald for fodbold. Hvis man kan kalde det passion... så... men der er... det er jo nogen af de allermest passionerede folk der uge efter uge kan tage ind og se et hold og bruge halvdelen af deres... deres kontanthjælp [griner], hvis vi skal fortsætte i den... på at se fodbold, så... og altså det er jo bare... at folk hellere vil bruge en hel søndag på at køre fra København og til Aalborg fremfor at sidde derhjemme med familien, det er jo bare fedt. Det må jeg bare sige, det synes jeg bare er fedt, for det tror jeg alligevel ikke selv jeg ville hvis jeg havde et 8 til 4 job og boede i København og så skulle bruge en hel søndag eller sådan noget på at tage til Aalborg, hvor man, altså, en enkelt gang kunne man jo, men uge efter uge der er det, eller hver anden uge, der er det sgu imponerende, det må jeg sige.

K: Hvilken indflydelse har det på din oplevelse at de er der?

NP: Jamen det er jo med til at gøre at man også, man har lyst til at tage af sted fordi at man tænker at "hold kæft altså, hvis de kan tage fra København til Silkeborg på en lørdag, så kan jeg satme også lige slæbe mig de der 30 minutter i bilen eller i tog", altså det... det gør jo noget at man har lyst til at komme på stadion fremfor at skulle sidde og se den i TV fordi at man ved at der er så mange andre der rent faktisk gør det samme. Altså der bruger så meget af deres tid på det. Det er jo fedt, de er med til at gøre at man får lyst til at komme afsted, altså.

K: Når du så kommer afsted til kamp, er der nogle ting som er en rutine eller et ritual at gøre når du skal til fodbold? Både før, under og efter kampe.

NP: Uha, det er sgu mere når jeg selv spiller, tror jeg. Når vi tager... det er meget sådan impulsivt at man tager afsted og ser en kamp... Der er ikke sådan ritualer, det eneste vi gør det er at vi altid skal have en stadion pølse selvfølgelig [griner], men det kan man vel næppe kalde et ritual. Det er nærmest stort set hvem man ser. Nej altså, det tror jeg faktisk ikke... der er jeg ikke så overtroisk på det punkt i hvert fald.

K: Er der nogle aktiviteter man deltager i, før, under og efter kampe?

NP: Ja altså, hvis det er i Aarhus, så kan man jo være med i, altså man kan jo, jeg ved ikke om det er en

decideret aktivitet men man kan jo komme før, 5 minutter før kick-off og så være en del af den fankultur der er der i næsten en time før kampstart, altså. Det er jo ikke sådan en aktivitet på den måde, men det er jo ikke sådan... det er jo mere når de spiller i netop København at de så er på en bar og så marcherer ud til Parken for eksempel eller sådan noget. Det er jo ikke så meget når de kommer til Aarhus og omegn. Men det at være der før, ja mere end bare 5 minutter før, det er for mig en anden oplevelse i hvert fald end når man bare lige tænder for TV'et, der er lige til kick-off og det er det. Jeg føler at der er det lidt en anden, det er der man mærker at det er en anden følelse at være på stadion.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det går ud på? Hvad er det der sker både før kampen og under kampen som gør det til en anden oplevelse?

NP: Jamen at folk de gider og stå i 90 minutter som fodboldkampen varer og et kvarter i pausen og så en halv time, tre kvarter før kampstart, hvor der bare bliver råbt og sunget og, selv altså opremsningen er jo en... der bliver alle spillere jo hyldet igennem fra Brøndby hver gang, nærmest, så... så det er jo... jamen det er bare... man har den der følelse af at folk elsker klubben og klubben elsker folket. Altså, man føler at de sætter meget pris på fansene, sådan, fordi de netop er så talstærke hver gang. Så det, altså, det er i hvert fald federe at være der den der halve time før, tre kvarter før, hvor man sådan får fornemmelsen af stemningen og at være på stadion. Altså, det er lidt svært at sætte ord på, det er bare lidt sådan... det... ja.

K: hvordan deltager du i de her forskellige aktiviteter?

NP: Jamen det er jo, så hvis jeg kan få mine venner til at komme med derud til den tid. Vi er en del der holder med Brøndby her, heldigvis, i min vennekreds, så... og så er det bare at man sådan, det der med at man er fuldstændig hæs og knækket over, som om man har været i, på en uges dødsdruk, efter sådan en kamp, det er jo også med til at gøre at man sådan... altså det er vildt at folk kan holde til det uge efter uge, i hvert fald, det må jeg sige. Fordi at man er godt nok ødelagt i kroppen og stemmebåndet efter sådan en kamp, men det er jo også, det er en del af det at holde med et hold og man skaber også en stemning, altså man er med til at... føler man og tror man og håber man i hvert fald, at man er med til at løfte holdet, ved at man står og råber, selvom man bare er én mand der råber, så føler man ikke at det er den store forskel man gør i forhold til men når der så er 2.000 andre der gør det samme, så håber man at det har en effekt, i hvert fald.

K: Er der nogle skrevne eller uskrevne regler på stadion?

NP: Ja. Altså, hvis man står på udebaneafsnittet, så synger man med og man hopper og man gør dit og dat. Det er der så også nogle der er ret gode til at fortælle dem omkring sig, hvis de ikke gør, der er de hurtige til at råbe efter dem der ikke synger. Fordi altså... jeg ser heller ikke nogen grund til at stå der hvis man ikke... altså hvis det ikke er for at synge med... så... fordi, så kunne man jo lige så godt bare sidde på tribunen et andet sted. Så... ja, det er egentlig det at man synger med og... det er nok den mest uskrevne regel eller hvad skal man sige, der er.

K: Hvordan ved man hvad man skal synge?

NP: Jamen, der er en der står med en megafon. Sådant en, lederen af fangruppen. Og de er en 2-3 stykker, nogle gange og så skiftes de lidt fordi det er altså også et hårdt job, så... og så... så starter han med at råbe og synge og så kommer det, så breder det sig bare, så det er egentlig fuldstændig ham der dikterer nærmest. Medmindre der lige er stille i et øjeblik og så der er nogle der bare synger helt umotiveret. Så kommer folk også bare med. Altså det er ikke sådan at der er nogle der bare er for fine til at synge fordi det ikke lige er ham der har sat det i gang eller et eller andet. Der er ikke nogen fornemme følelser på det punkt.

K: Hvilken indflydelse har det på din oplevelse når du deltager i de her ting? Hvilken indflydelse har det så på dig?

NP: Altså... at der står en som styrer det eller hvad tænker du?

K: Bare det at du deltager i de her aktiviteter som at synge og råbe og være på udebaneafsnittet... hvilken betydning har det for din oplevelse?

NP: Det betyder da... jeg føler i hvert fald at... det er den der følelse af at man føler man hjælper holdet og at man gør det for dem, altså. Man står ikke for ens egen skyld på den måde. Man står der for at hjælpe holdet så godt som muligt og hjælpe holdet til at vinde... føler man jo. Det er lidt svært at sige om det har en effekt, men det burde det da have. Så det er den følelse man sådan står med at "OK, vi gjorde sgu hvad vi kunne". Jeg ved godt det sådan er et must eller krav af spillerne at de altid kommer ned og klapper af tilskuerne, men for eksempel her da de slog FCK sidst, i Parken, hvor de tager ud til Brøndby stadion og hele Sydsiden er fyldt med folk. Det er jo altså... de tager ud for at blive tiljuble af dem, det er jo så fedt som noget overhovedet kan blive. Og der føler man også at de giver noget igen og de sætter pris på dem der så faktisk kommer og ser dem.

K: Hvordan oplever du at de ting som Brøndby supporter gruppen den gør, som du tilhører, hvordan

differentierer den sig fra andre grupper i Superligaen?

NP: Jamen det er jo det her med at man kan, være anden uge, samlet et fyldt udebaneafsnit uanset hvor man spiller i Danmark. Altså det er der sgu ikke ret mange hold i Danmark der kan... det synes jeg. Igen, det må man simpelthen tage hatten af for, at man kan... altså ja... det er simpelthen for fedt at folk de gider tage så langt hver anden uge for at støtte et fodboldhold.

K: Og hvordan viser du i din dagligdag at du støtter Brøndby?

NP: ... årh, det tror jeg... det gør jeg nok heller ikke så meget. Sådan... jeg... ikke andet end at jeg sådan har... altså man følger dem jo og man snakker jo meget om dem og man sender snaps og skriver SMSer når de spiller og sådan noget, men sådan i hverdagen der... der er det kun lige hvis man lige snakker om et eller andet at man sådan nævner nogle spillere eller sådan et eller andet. Eller sådan... det gør jeg sgu ikke så meget i hverdagen, altså det... som man måske... som mange af de andre gør, dem der ellers er på stadion.

K: Du sagde at der er mange i din venne gruppe der heldigvis er Brøndby fans. Hvordan kommer det til, hvordan bliver det åbenlyst? Er det noget der betyder noget fordi din venne gruppe og hvilken indflydelse har det på jeres venskab?

NP: Jamen, det er jo klart at det er federe at køre på stadion med Brøndby fans end folk der håber at de taber. Det er selvfølgelig klart. Men altså jeg har også mange venner der er FCK fans eller som ikke har nogen holdning til Superligaen, for eksempel, men. Men det er jo... det er fedt at man kan sætte... også bare se en kamp i fjernsynet, altså se Brøndby spille i TV, hvor man sidder sammen og så bare går fuldstændig amok over at, over et mål hjemme i stuen. Det er jo fedt at man kan det sammen, fremfor at man sidder med en der sidder og håber på at de taber. Det er jo også meget sjovt, men det andet er sjovere.

K: Hvilket hold anser du som værende Brøndby's største rival og hvorfor?

NP: Jamen, altså, det er jo FCK fordi de er jo, de er de bedste, jeg ved jo også at Nordsjælland de er også en stor klub og har været med i mange år, men det er bare noget andet når FCK og Brøndby... de har bare haft en dominans i dansk fodbold i de sidste 25 år eller hvad skal man sige nærmest... det er jo... så er der jo nogle enkelte klubber der har været, i løbet af 00'erne har været meste sådan... så kommer Aab lige ellers så kommer Midtjylland lige, men, og de er jo også tophold men det er jo ikke... det er bare noget helt andet når de er så tæt og det er også de to klubber der sådan har den største fanbase og de største, nok også det største budget, samlet, hvis man ser bort fra Midtjyllands rigmand... så er det jo nok de to klubber der trækker de

største overskrifter i Danmark. Det er jo de to der er de største rivaler. Ja, eller så... så er der jo bare sådan noget... ja, Midtjylland er jo også blevet det fordi at Brøndby jo de seneste år ikke har være tophold og har skullet kæmpe om de der sub-placeringer... så der er jo også, der har de skaffet mange rivaler på det sportslige i hvert fald, men på fansiden, der er det klart FCK der er de største rivaler også sådan... det ser man jo også på de tifoer der bliver lavet hver eneste gang der er derbys... så de giver den lige 25% ekstra når de møder hinanden. Men det er også nødvendigt for at man kan skabe to store klubber, det er jo at der er den der rivalisering, fordi... der er jo nogle ligaer i verden hvor der er nærmest bare ét hold der tromler igennem det hele, så der er det lidt svært at snakke om rivaler i hvert fald på det sportslige punkt. Men jeg tror i hvert fald at... det er naturligt nok at det er FCK. Det er jo dem man snakker om der er ens rivaler.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever folk der støtter FCK. Hvad er det for en type mennesker?

NP: Vi kører jo meget på at det er latté-drikkerne nede fra øko caféen. Det er i hvert fald. Der er jo også de samme typer som er fra Brøndby, dem der kommer bare for balladens skyld og... og de har jo også, og der er mange fans som skaber den samme stemning som Brøndby fansene gør, det er jo, det er i hvert fald min oplevelse af det. Nu er det begrænset hvor mange kampe med FCK jeg sådan lige har set på stadion, men de er jo... de er jo også talstærke når de er på udebane. Men det er jo, det er bare ikke helt, man føler stadig at det er Brøndby fansene der er de her kontanthjælpsmodtagere som ikke... man føler også lidt mere at de lever for holdet end nogle af de andre måske gør.

K: Hvilken betydning har rivaliseringen for dit forhold til Brøndby?

NP: Det betyder da helt sikkert at man får lyst til at støtte dem mere end ellers. Det er lidt ligesom mit had til FC Barcelona gør at jeg holder med Real Madrid for eksempel, for at de ikke vinder. Så altså. Det er sådan lidt... altså det forstærker ens forhold til klubben at man har et hold man ikke bryder sig så meget om. Altså... der er bare lige noget der gør at man hellere vil have at de taber, end at man er sådan koncentreret om at sit eget hold bare vinder. Det handler også lidt om håneretten når det er to klubber der har været vant til at kæmpe om mesterskabet, at man så har den der håneret over for sine venner der er FCK fans. Så det er ikke sådan at jeg aktivt går ud for at håne en eller anden FCK fan ude i byen, eller hvad man skal sige, men det er mere indbyrdes at vi vil have den håneret overfor hinanden, tror jeg.

K: Hvilken indflydelse har det på dit daglige liv?

NP: Det er der helt sikkert. Vi bruger meget tid, meget af vores fritid sammen, vennerne, så det betyder meget at man sådan kan komme efter et derby og så spørge hvordan kampen gik og så få dem til at sige et

eller andet usagligt om kampen. Men det, ja, i hverdagen der. Ugen efter er det så måske glemmt igen. For taber de den næste uge, så var de 3 point måske lidt ligegyldige. Men 3 point imod FCK betyder altid mere end 3 point mod Randers gør. Selvom det ikke giver nogen mening. Det betyder bare det ekstra at vinde den kamp. Det gør det.

Appendix D6.3 Summary

Jeg tror at jeg begyndte at holde med Brøndby fordi nogle af mine venner holdte med FCK og så var det sjovt at holde med et andet hold end dem. For mig defineres en fan ved at man også støtter holdet i modgang. Det er noget jeg tror man først forstår når man bliver ældre.

Jeg kommer ikke så meget til Brøndbys hjemmekampe fordi der er langt til København. Men jeg tager til de udebanekampe jeg kan og her er de inkarnerede fans med til at skabe en speciel stemning. Det har jeg dyb respekt for. På udebaneafsnittet står de mest inkarnerede fans. Jeg tror de går mere op i at råbe og synge end at se fodboldkampen. Men det er imponerende at de er der og laver en speciel stemning. Måske har de ikke andet at lave. Jeg kan godt lide at stå på udebaneafsnittet fordi det handler mere om fællesskabet end fodboldkampene. Hvis jeg sidder på familieafsnittet, så ser jeg mere fodbold, men jeg føler mig mindre en del af det. Det er en speciel stemning at stå på stadion sammen med 3.000 andre mennesker og råbe og synge. Det er fedt at kunne give slip på sine hæmninger. Men hvis vi står på udebaneafsnittet skal vi synge med, ellers kunne vi lige så godt sidde et andet sted. Det skal man nok også få at vide. På stadion er der typer som er meget passionerede. Desværre kommer nogle af dem også kun for at skabe ballade. Jeg tror ikke de typer har så meget andet at lave. På samme tid er det fedt at de støtter så meget op om holdet.

Det er blevet nemmere at følge med klubben nu hvor alle deres kampe er i TV. Men derfor er det også mere specielt at tage på stadion nu. Når vi er på stadion skal vi have en stadion pølse, men udover det har vi ikke faste ritualer. Jeg kan godt lide at være der lidt tid før kampstart for at få en fornemmelse for stemningen. Jeg har en del venner der er Brøndby fans og det er klart federe at tage på stadion eller se en kamp i TV sammen.

FCK er Brøndbys største rival fordi de er tæt på og har en lige så stor fanbase. Så på fansiden er det klart FCK. Den får lige 25% ekstra når de møder hinanden. Man hader FCK fans. FCK fans er cafe latte drikkerne nede fra øko cafeen mens Brøndby er kontanthjælpsmodtagerne. Dem som ikke har så meget andet at gå op i og derfor også skaber mere ballade. I dagligdagen handler det om håneretten. Man vil ikke tabe overfor sine venner som er FCK fans. Vi bruger meget tid sammen så derfor vil man gerne have håneretten.

Appendix D7 SKA interview

21/11/2017, 11:15, 48:15 minutes

Appendix D7.1 Demographics

- 1) Age: 44
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Jyllinge
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 4/2
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 30
- 10) Games per year: 10-12

Appendix D7.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle hvordan det blev dit favorit hold?

SA: Jamen det var jo i virkeligheden af geografiske årsager primært, jeg er født og opvokset ude i Skovlunde, 2740 Skovlunde, jeg er faktisk født i Glostrup, ikke så mange stenkast fra Brøndby stadion. Det var det jo så ikke dengang, men der i slut-80'erne, start 90'erne, hvor jeg sådan virkelig begyndte at interessere mig meget for fodbold og se fodbold og opleve fodbold, så var det jo simpelthen det nærmeste 1. Divisionshold, som det hed dengang. Så det var jo en cykeltur væk fra barndomshjemmet i Skovlunde og ud til Brøndby stadion. Så det er sådan set der det begynder. Så kommer man derud og man kan godt mærke at man er en del af noget større. Som ikke engang på det tidspunkt var så stort i virkeligheden, det blev meget større igennem 90'erne. Men der var sgu noget med stemningen og med suset og med det der med at støtte... støtte et hold og leve og ånde for et hold og så kan jeg bare huske altså, det er jo sådan en skelsættende oplevelse for mig hvor jeg sådan virkelig mærker at nu er det bare mere end en almindelig fascination, det er at vores tis-krøllede Rudi Völler scorer for Roma i sidste minut og dermed forhindrer at Brøndby går i UEFA cup finalen i 1991 og jeg kan den dag i dag mærke det enorme stød i mellemgulvet det gav mig hvor jeg sådan...altså jeg var helt færdig, jeg var ked af det, jeg var frustreret, jeg var vred. Og det var også der... jeg husker jeg tænker "OK det er mere end bare en almindelig flirt, det er noget større det her".

K: Du siger det der med en del af noget større. Kan du prøve at beskrive hvad det er?

SA: Det kan jeg godt og jeg har jo brugt enormt meget krudt og energi på at finde ud af hvorfor en veluddannet, rationelt tænkende og i øvrigt generelt fornuftig mand, som mig, har den oplevelse af at føle sådan et forhold til fodbold. Men altså, ret beset så er det noget helt traditionelt stammekultur. Det er det der med at stå sammen med 1000vis af andre med det ene formål at støtte det her hold. Og jo mere du kommer derude, jo flere sejre og nederlag og triumfer og fiaskoer du oplever, jo mere kommer du til at føle dig som et med det her hold. Så du er pisse sur og vred og ked af det når de taber og du er euforisk glad når de vinder og især selvfølgelig hvis de slår nogle ærkerivaler, eller, en forløsning i sidste minut... noget af det som virkelig rykkede for mig, især op gennem 1990'erne, det er det der med at være en del af en kæmpe stor, i det her tilfælde blå-gul organisme der... og det er sådan helt stammekultur agtigt, det er helt rituelt at vi står her på Nedre Faxe midt i infernoet og det er det her med at vi synger det samme på samme tid, vi klapper i takt, vi hopper i takt, vi holder hinanden om skuldrende i takt og det er sådan helt... for mig har det altid været sådan en urmenneske ting... nu har jeg altid læst meget og jeg har studeret meget, gået meget i skole, skrevet mine universitetsopgaver og skrevet mine bøger og været den rationelt tænkende far og alt det der. Derude, der kan jeg få lov til bare at være mig selv og være en vildmand og råbe fuldstændig fantastiske ting og nogle gange også fuldstændigt åndssvage ting, uden at tænke på hvor mange andre der lige kan høre mig i det her øjeblik.

K: Du snakker om de her helt rituelle ting. Kan du prøve at beskrive hvad det er for nogle ting du gør og hvordan de foregår?

SA: Jamen det kan jeg godt jeg har været med i mange år... der er jo i løbet af sådan en kamp der er der jo forskellige ritualer vi alle sammen går igennem og vi kender reglerne. Vi kender drejebogen for de her kampe. Nu er jeg blevet en sat mand på efterhånden 44 og 4 børn og hus og bil og alt det der så nu kommer jeg ikke til kampe så tit som jeg gerne ville og jeg kommer ikke så tidligt som jeg gjorde tidligere, altså... i tidernes morgen der var vi derude da de åbnede portene klokken... halvanden time før kickoff fordi vi ville op og stå det samme sted hver evig eneste gang på Nedre Faxe og så mødte man jo ind der og så blev vi flere og flere på Nedre Faxe og når spillerne kommer på banen så lavede man det der hedder en Fenerbahce, det gør man stadigvæk, nu er jeg så ikke så meget en del af det... den del af den fase i hvert fald længere... men det er jo der hvor man kalder spillerne op til tribunen én efter én med hver spillers egen sang og så skal spillerne jo lave det man kalder en Fenerbahce, det der hvor man hilser op til tribunen og tribunen hilser tilbage til ham. Så er der jo i løbet af kampen forskellige sange der bliver sat i gang af det man kalder en capo. Det er en mand med en mikrofon som så får hele tribunen til ligesom at synge de samme sange og så er der som regel 2, nogen gange 3, trommer som holder den her grundrytme. Og de der sange dem kender vi jo alle sammen og vi ved hvilke tekster det er, vi ved hvilke ord der følger hvilke ord og så ved vi også om der skal ske noget specielt i løbet af sangen. Det kan være at når vi når til det her vers, så skal halstørklæderne af

og svinges op i luften eller også skal vi her tage hinanden om skuldrene og så hoppe i en eller anden takt. Så er der hele samspillet imellem os og stadionspeakeren som jo, når det sker, det sker jo heldigvis oftere og oftere, når Brøndby så scorer, så bliver spillerens navn råbt op og så skal vi svare med efternavnet. Så er der samspillet imellem den tribune... nu sidder jeg så på Øvre Faxe men det er stadigvæk den ende tribune kan man sige. Der er selvfølgelig imellem os og de resterende tribuner på stadion hvor vi jo siden vi mødtes i 2003 har praktiseret det at vi på den ene ende tribune råber Brøndby til den ene langside og så svarer de med et IF og så det gentager sig nogle gange og så råber vi til den anden langside og så råber vi til den modsatte endetribune og så har vi så lært at når det er den anden endetribune så skal vi lige vente nogle sekunder fordi lyden bevæger sig jo lidt langsommere. I starten der fuckede vi det lidt op så det blev virkelig noget mærkelig noget. Det er bare nogle af de ritualer der er forbundet.

Så har man jo også sine personlige ritualer. I mange år der havde jeg en Brøndby trøje, ved Gud en af de grimme i kollektionen, men den havde jeg altid på og jeg ville ikke rigtig vaske den hvis vi havde en lang række af kampe vi ikke tabte så ville jeg ikke vaske den. Og den blev til sidste fuldstændig nærmest grøn af skidt. Det gør jeg ikke så meget mere. Men jeg skal have mit halstørklæde på som jeg har haft i... ja... 22 år og jeg skal drikke af den Brøndby kop på dagen som når der er kampdag så skal jeg drikke af en Brøndby kop som jeg også har haft i de der 22 år. Sådan helt personlige ritualer. Og der ved jeg at min søster og min bror, som jeg har gået meget til fodbold med, de har også deres ritualer.

K: Hvordan lærer man de her kollektive ritualer?

SA: Jamen det er jo bare ved fremmøde og ved at... og de kommer jo i en fast, hvad kan man sige, med en fast frekvens... og så er det jo bare at følge med og lære de der tekster og synge med og der vil jeg selv sige at det kan være svært, det kan være svært hvis du er en hel tribune med flere tusinde mand... hold kæft hvor har jeg hørt mange, mig selv inklusiv, der... når sange skulle lanceres første gang... har hørt forkert og simpelthen stået og sunget helt forkerte ting indtil man pludselig ser det på skrift på nettet eller hører en der synger mere klarere end en selv og så får man måske ikke den rigtige... men det er bare ved gentagelser, gentagelser, gentagelser og gentagelser og især i 90'erne, der eksploderede det med de her sange, de her forskellige chants, alt det her og der kom næsten en ny ind ved hver kamp og det tog jo selvfølgelig noget tid at lære dem men når de først er der, så sidder de jo på rygraden, altså.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan din involvering og din stadion-gåen har udviklet sig over årene?

SA: Ja det kan jeg godt. Fra at være meget sporadisk der i slut 80'erne, start 90'erne, så blev det fra... især 95 hvor jeg fik min lillebror og lillesøster med derud og vi mødte nogle andre folk derude, altså nærmest

Brøndby stadion netværk eller hvad man nu skal kalde det... der var jeg jo også, hvad kan man sige, barnløs og i mange lange perioder single, og der var jeg derude til hver evig eneste hjemmekamp og havde vi muligheden så kørte vi til udekampe, både på Sjælland på Fyn og i Jylland. Jeg har været i Barcelona og se dem, jeg har været i Gelsenkirchen i Tyskland og se dem. Altså der levede og åndede jeg virkelig for den klub og det var hver evig eneste weekend og jeg brugte meget tid og mange penge på det. Så blev man jo ældre og så rykkede vi jo faktisk fra Nedre Faxe hvor man står op, det er en stå-tribune og op til Øvre Faxe hvor man sidder ned og det var et mageligheds issue og jeg er 44 og har også spillet fodbold i mange år så mine knæ er ikke hvad de har været og det var fandme hårdt at stå og hoppe og danse på det der beton underlag. Så sker der det at man bliver familiefar, man får kone, man får børn og så er det bare ikke muligt at være derude til hver evig eneste kamp. Jeg har stadigvæk sæsonkort og jeg kommer så meget som det overhovedet kan lade sig gøre. Men jeg ser alle kampe. Jeg ser alle kampe på fjernsyn og jeg kan... følelsen. Grundfølelsen er nøjagtig den samme, altså det er, altså den dybe kærlighed til klubben, den er uændret. Jeg kan blive lige så euforisk derhjemme og hoppe rundt i møblerne og lige så frustreret og blive indelukket og indebrændt som hvis jeg havde været på stadion.

K: OK.

SA: Jeg ved ikke om det giver mening, om jeg fik svaret på dit spørgsmål dér.

K: Det giver rigtig god mening. Og det er også bare at hvad end du fortæller, så er det det rigtige at fortælle.... Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever andre personer som støtter Brøndby?

SA: Jamen altså, det er et sammenrend af alle mulige, altså man kan sige... Brøndby tilskuerkredsen er jo også et spejlbillede af demografien i området og demografien i Danmark. Det er klart altså at oplandet betyder noget, det betyder noget for hvilke primære boligområder man trækker sine tilskuere fra og der har Brøndby jo haft en funktion som værende et samlingssted for nogle af dem der kommer fra Brønby Strand og Hvidovre og nogle af de der lidt ghettoer ude i det der område. Og der kan man sige at i lang tid der havde jeg lidt svært ved at se... hvordan fanden skal jeg formulere det her... altså, jeg vil... jeg er akademisk uddannet, forholdsvis højtuddannet og har, er selvstændig lige i øjeblikket, men har haft virkelig sådan højt... velbetalte jobs igennem tiden og alt det der og det er måske lidt svært at se akademikeren ude på stadion som jeg jo selv var. Altså der var det jo måske meget dem fra de lavere sociale klasser der var derude... indtil jeg ligesom begyndte at lære folk bedre at kende og finde ud af at de er sgu ligesom mig og de er lige så forskellige som alle mulige andre er. Så har jeg faktisk fundet ind i et fællesskab af rigtig mange mennesker fra den kreative klasse, altså instruktører, skuespillere, folketingsmedlemmer, forfattere, journalister, TV-kommentatorer, analytikere... som deler det der samme urinstinkt hvad angår fodbold, som

jeg gør. Men der sker jo også noget med os når vi går derud, der sker noget med os når vi ser det her fodbold. Det er der vi får aktiveret det her som jeg kalder urinstink, eller stammekulturen, det er nu står vi her og vi har ét fælles mål og det er at støtte det her hold og så er det sgu ligeegyldigt, altså [griner]... en af de mest syrede oplevelser jeg har haft det var da min kone som nu er... første kone som jeg nu er skilt fra... da hun fødte der havde vi en jordmoder der hjalp ved fødslen der og det var fantastisk og det var en meget meget dygtig jordmoder. Og så pludselig så ser jeg hende stå 2-3 pladser ved siden af mig på Nedre Faxe gående lige så meget amok som akademikeren her som elektrikereren der, som arbejdsmanden der og som... ham på kontanthjælp der står derovre... og der gik det bare op for mig at vi favner jo sindssygt bredt. Og når jeg sidder i det her enorme kreative fællesskab med folk der er vant til at lave film og være kloge på TV og alt muligt, så er det nøjagtig de samme synergier der gør sig gældende. Det er nøjagtig de samme instinkter. Det er klubben først. Det er dem du støtter. Vi hader per definition alle dem de spiller imod og vi føler os personligt snydt hvis vores spillere ikke gør som vi beder dem om eller hvis vi bliver snydt for noget... af dommeren eller de andre helt urimeligt vinder den kamp. Altså det er sådan helt børnehaven reaktion. Men vi deler den.

K: Er der nogen skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig på stadion?

SA: Ja det er der... altså både og. Der er et helt klart ordensreglement i forhold til hvad man må og ikke må og de der reglementer... der er sådan nogle faste regler med at man selvfølgelig skal opføre sig ordentligt og holde gældne lovgivning og så er der jo også i varierende grad nogle særregler... nogle gade så er der jo forbud imod at bruge pyro, som det hedder. Det overholdes så ikke helt... nogle gange når man er på udebane så kan der være forbud imod at vi har flag med, for eksempel. Så det er sådan fra kamp til kamp alt afhængig af risikoen om det er højrisiko kamp eller lavrisiko kamp så kan der være særlige regler. Og så er der selvfølgelig... og det er her det bliver svært og det er her vi er på vej ind i en gråzone for selvfølgelig er der også nogle uskrevne regler på tribunen. Der er selvfølgelig regler for hvordan vi burde opføre os overfor hinanden. Der er en regel om at hvis du står på Nedre Faxe, så er du en yder og så er du ikke en nyder og det kan virkelig... og det har over tid også skabt store gnister og frustrationer, hvis man stod sammen med nogle der bare ikke sang med. Så er det svært at forstå at når du står her, så har du ligesom stemplet ind i yder segmentet og så synger du med og hvis du så bare vil nyde, hvilket er fair nok, så skal du sidde et andet sted. Så der er i hvert fald nogle uskrevne regler der. Og så er der jo hele det der issue omkring vold og ballade på tilskuerrækkerne hvor der selvfølgelig både er skrevne og uskrevne regler om at vi opfører os ordentligt og ikke basker på hinanden og ikke laver ballade og alt det der og du ved jo lige så godt som jeg at det går amok nogle gange og det tager jeg på det skarpeste afstand fra. Jeg vil skynde mig at understrege at jeg aldrig nogensinde været med til noget af den her ballade og jeg har udviklet en sindssyg forfinet sans for hvornår jeg skal forlade tribunen for ikke at blive en del af balladen. Der hvor det er svært og har været svært at være

Brøndby fan, men måske også generel fodboldfan, for jeg tror det er de samme problemer der er i andre fan grupperinger, det er hvor meget skal du... bidrage til opklaringen. Jeg tror desværre der har været rigtig mange der har holdt hånden over voldselementer, enten af misforstået loyalitet men også... og det er det jeg har gjort mig skyldig i... måske også fordi jeg har været bange for repressalierne. Hvis jeg udpegede ham her, at det var ham der nikkede ham den anden en skalle, så kunne jeg risikere at næste gang blev jeg opdaget af ham der havde nikked ham den anden en skalle og så var det måske mig der fik en skalle og det er jeg ikke skide stolt af, men det har været sådan en... jeg har jo set ting der er foregået hvor jeg måske godt kunne have hjulpet nogen med opklaringen. Hvor jeg har været sådan lidt... men jeg er jo sindssygt bange for hvis det blev opdaget at det var mig der pegede ham ud og jeg vil rigtig gerne komme ud på det her stadion og jeg har ikke lyst til at blive nikked ham den anden en skalle af ham der rocker Arne, der. Det er også en af grundene til at jeg er rykket fra Nedre Faxe til Øvre Faxe fordi så står jeg ikke i nærheden af de der elementer længere. Det kan jeg jo så risikere at gøre inde i Parken eller på udebane. Men det er... altså det er sgu mere roligt og etableret oppe på Øvre end det er på Nedre.

K: Kan du prøve at beskrive hvad forskellen er på de her forskellige tribuner. Måske ikke kun Øvre og Nedre Faxe, men sådan generelt på stadion?

SA: Ja, det kan jeg godt. Nedre Faxe som jeg sagde tidligere, det er jo kernen af den virkelige fanatiske opbakning. Det er der trommerne er, det er der capoerne er. Det er der hvor mikrofonerne. Det er derfra stemningen udgår. Det er der stemningen defineres. Det er der det bliver defineret hvad du synger... og det gælder jo for alle de tribuner vi kunne få med på den vogn... Øvre Faxe er så en Nedre Faxe light. Det er primært sådan nogle som mig der er startet på Nedre Faxe men så er rykket en tand op og sidder ned det meste af kampen men som også godt kan synge med fordi lyden er stadigvæk så stærk deroppe så du kan godt synge med uden at du står helt alene og føler dig virkelig palle. Så har man, hvis vi står på stadion, på Øvre eller Nedre Faxe så har du til højre, der har du en langside hvor stemningen er OK, især jo tættere du er på Nedre Faxe. Fordi det jo selvfølgelig forplanter sig derned af. Så har du den anden endetribune hvor du jo tit har et afsnit der tilhører udebanefansene og det varierer jo i fremmøde, altså fra Silkeborg hvor der kommer 8, til FCK der kan fylde nedre og øvre og så har du et forholdsvist neutralt afsnit dernede. Og så har du så på venstre side hvis du står på Øvre Faxe... sponsorlounge, så det er der hvor spillerboksen også er. Det er den tribune der er sværest at få i spil hvis du vil skabe en stemning for det er dem der godt kan lide at komme i loungen og sidde og spise fint inde i varmen og få en øl med ud og måske en varm kaffe og et tæppe omkring benene. Nogle er inviteret udefra og har ikke det drive nogle af os andre har. Det er hvad jeg har valgt at kalde slips og skjorte segmentet. De kan være virkelig tunge.

K: Kan du prøve at beskrive hvad de andre tribuner, eller personer der sidder på tribunerne, betyder for din

oplevelse af en fodboldkamp?

SA: Ja, det kan jeg godt... jo mere fyldt et stadion er, jo bedre er stemningen selvfølgelig også og jo bedre ser det ud. Altså jeg har det også sådan at rent visuelt så kan jeg godt lide når der er rigtig mange mennesker fordi jeg hader de der klatter af tomme sæder eller lukkede tribuner. Så jo flere der er, jo bedre er det for mig. Jo flere der er jo bedre bliver stemningen også. Den forplanter sig simpelthen og der er sket noget med især den sidetribune til højre altså ikke slipse og skjorte tribunen men den anden tribune. Der er folk sgu blevet lidt mere aktive nu. Men det kræver stadig... det er Nedre Faxe der bestemmer tempoet i harmoni med hvad der sker på banen, altså. Når det flyder på banen så flyder det også på Nedre Faxe, når det flyder på Nedre Faxe så flyder banen og så forplanter det sig. Så selvfølgelig er de her mennesker vigtige... jo flere der er jo vigtigere er det for lydkulissen, altså, for de taktfaste klap og alt det der... Suset og brølet som os der går til fodbold lever og ånder for. Venstre tribune, altså de her slipse og skjorte folk, jamen altså det er rart når de er med og man kan også godt mærke at der er også Brøndby fans derovre, men det er ikke den jeg skeler til. Altså det er ikke der jeg henter mine vitaminer. Jeg henter mine vitaminer fra Nedre Faxe, fra den gruppe jeg sidder med på Øvre Faxe, og så fordi muligheder og situationer hvor man får resten af stadion med, især den ene langside...

K: Hvad betyder det så for dig personligt at deltage i de her ritualer som du var en del af på Nedre Faxe og nu til dels og så på Øvre?

SA: For mig er det helt simpelt. Det er en urmenneske ventil. Det er et sted for mig hvor jeg kan lukke noget damp ud, hvor jeg kan få lov til at være fuldstændig irrationel og have de store følelser på spil og det er fuldstændigt OK. Det er fuldstændigt OK at have de store følelser ude, her. Altså når du lever i en hverdag som de fleste af os gør, hvor der skal være styr på ting og du skal møde ind til bestemte tidspunkter, du skal passe dit arbejde, du skal aflevere dine børn, hente dem igen, sørge for at der er mad, være en fornuftig voksen mand der har handlet ind, gerne til hele ugen, og der er benzin på bilen og alt det der. Så er det fantastisk for mig at stå derude i det her frirum, for det er i høj grad det det er, det er et frirum hvor jeg kan få lov til at være vred og glad og juble og råbe og skrike og også sige ting som jeg aldrig nogensinde ville ønske at mine børn hører mig sige, altså. Fordi det ligesom drukner i støjen. Og så er der det der, altså. Den... de der minutter... som du lever og ånder for som Brøndby fan, eller som fodboldfan generelt, der hvor det hele går op i en højere enhed, hvor bolden ryger over stregen i sidste minut og man sikrer sig det danske mesterskab... ja, jeg kan faktisk godt huske hvordan det var selvom det var mange år siden... eller man udligner til 1-1 i pokalfinalen inde i Parken som vi gjorde her i Maj, altså, den forløsning er ubeskrivelig, altså den er virkelig ubeskrivelig for du er altså... du råber og du krammer og du jubler og du hopper og du er en kæmpe stor organisme og jeg står tit med mine søskende og så nogle af mine venner. Så

dem krammer jeg selvfølgelig først, men i de der øjeblikke af ekstrem lykke, så krammer du alle, altså. Det er fuldstændig ligegyldigt om at ham her du krammer nu her, ham vil du aldrig komme til at se igen, men han har Brøndby trøje på og han står her og han er to meter høj og fire meter bred men han skal fandme have en krammer, altså. Og det er... det er det der er drivet for mig.

K: Hvordan oplever du de ritualer man udfører i Brøndby kontra andre grupper i Superligaen?

SA: Altså, jeg synes jo... og jeg synes jo også med rette at jeg kan sige sådan at Brøndby er unik i den sammenhæng at Brøndby, hvad angår fankultur har været en kæmpe primus motor de sidste 20-25 år i forhold til udvikling af fankultur. Jeg synes jo at man oplever noget af det samme inden i FCK som også har en kæmpe stor fanbase og i AGF der også har en, måske ikke lige så stor fanbase, men dog en meget meget dedikeret fanbase... og så er der nogle andre klubber der forsøger hvor der er nogle få der forsøger at holde ting i gang men hvor der ikke er... i Brøndby har man jo virkelig, især i de har mange år med krise udviklet en trodsighed og en stædighed der gjorde at "det kan godt være vi fucker tingene op på banen, men vi skal fandme ikke fucke tingene op i opbakningen" og der er jeg sindssygt stolt af den klub jeg er en del af og rigtig mange af de store fan-tiltag der er kommet i dansk fodbold er startet ude i Brøndby. Altså, og jeg har været en del af det i alle de der mange år... FCK gør det jo også glimrende, de har også en kæmpe kæmpe kæmpe stor fanbase. Men jeg vil stadigvæk påstå at det der sker ude i Brøndby det er sgu af en særlig karakter.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter Brøndby?

SA: Jamen nogle gange har jeg Brøndby halstørklæde med ud. Jeg har her for nyligt haft et billede af en jublende Christian Nørgaard liggende på min computer baggrundsskærm fordi jeg var så glad over at han scorede det enlige mål og for første gang i 13 år sikrede Brøndby en sejr inde i Parken så og jeg er underviser i journalistik inde på .... Højskole og nogle gange så har jeg koblet min computer til sådan en kæmpe stor skærm og det er simpelthen det første mine elever de ser, det er Christian Nørgaard der jubler... og så er det jo aldrig noget jeg har lagt skjul på i nogen sammenhænge og det er ikke noget jeg har villet skjule i nogen sammenhænge, for det er så integreret en del af mig. Så på... hvis du går ind på min Facebook profil der er fuldt åben for alle, vil du kunne se Brøndby billeder, Brøndby jubel... hvordan fanden viser jeg det ellers... så er jeg fodboldtræner for mine drenge her i den lokale klub og der snakker vi selvfølgelig også... de ved jo også godt at deres træner er Brøndby mand og det skaber jo nogle sjove diskussioner en gang imellem fordi de er jo delt op imellem, enten er du Brøndby eller også er du FCK'er eller også er du FC Barcelona eller også er du Real Madrid og der har jeg jo ikke lagt skjul på hvem jeg holder med. Altså det er der jeg så virkelig skal holde tungen lige i munden det er jo at jeg skal ikke overføre min fankultur til alle andre. Altså.

De skal selv have lov til at vælge deres klub. Det bruger jeg virkelig meget krudt på at fortælle dem. At de skal have lov til at vælge deres egen klub. Det jeg bare synes er vigtig... og det er generelt... også for voksne... det er at du støtter din egen klub og du skal elske din egen klub, men jeg hader det der med at du hater på de andre klubber uden for stadion. At du fortæller, især de her børn jeg arbejder med på mit fodboldhold... altså hold kæft hvor kan nogle af dem der holder med Brøndby virkelig hovere overfor dem der holder med FCK og omvendt og jeg kan ikke have det og jeg vil ikke have det. Fordi at, som jeg bruger meget krudt på at sige til dem, ”prøv at hør her, det er fint... Mads... at du holder med FCK og at ud har en FCK trøje på, du støtter bare FCK så meget du kan g det er fedt Oliver at du holder med Brøndby og har din Brøndby trøje på, men støt jeres egen klub og lade være med at skændes om hvem der er bedst”. Så prøver de jo at tage mig med som gidsel i det der, ”jamen Simon du holder jo også med Brøndby”, jamen det er rigtig og jeg støtter også klubben, men jeg går aldrig nogensinde rundt her nede på det her fodboldhold og fortæller at jeg synes at FCK er nogle latterlige plastiktyper og en fusionsklub... for det hører sig ikke til. At jeg så står i min egen organisme på stadion i den gule og blå flok og er elle vilde lykkelige når man endelig scorer imod FCK. Det er jo så bare det regi, men i min hverdag, så bruger jeg virkelig meget krudt på at være fair i alt det her. Altså nu har jeg en bonus søn hvis far er FCK’er og så er min bonus søn jo blevet FCK’er og det skal han have lov til. Det skal jeg aldrig nogensinde gå ind og pille ved. Han ved så godt at jeg skal se fodbold og hvad Brøndby betyder for mig, men jeg skal aldrig nogensinde gå ind og omvende nogen til noget som helst. Så kan jeg jo kun foregå med et godt eksempel, men jeg skal aldrig nogensinde gå ind og, ja som jeg siger, omvende nogen.

K: Hvad betyder det så for dig at vise din... ja... at du holder med Brøndby?

SA: Det betyder meget. Altså det betyder da sindssygt meget. I virkeligheden så tror jeg at det der betyder mest for mig, det er at vise mine nærmeste, mine børn og andre den loyalitet som er en stor del af mig. At jeg har været Brøndby fan nu i næsten 30 år og jeg kan ikke forestille mig noget andet. Altså, jeg forstår ikke... helt grundlæggende, jeg forstår ikke dem der skifter klub. Jeg kan simpelthen ikke forstå det. Og det er fordi jeg i bund og grund er et meget meget loyalt menneske og især i klubtilhørsforhold kan jeg virkelig få lov til at flashe den her loyalitet. Jeg har stået last og præst med det her hold da de lå og skulle spille nedrykningskamp ovre i Horsens. Heldigvis så klarede de den. Men der var jeg fuldstændig sikker i min sag at hvis det endte med nedrykning, jamen så tog vi da en nedrykning, jeg ville da aldrig nogensinde skifte klub. Så for mig er det... det er vigtigt for folk der kender mig at vide at jeg har den del af mig, men det er også vigtigt for mig at vise at en del af den del af mig det er at jeg er et bundloyalt menneske. Loyalitet for mig er alpha og omega og jeg har kæmpe respekt for dem der holder ved. Hele vejen igennem. Jeg kan mærke at jeg har faldne respekt for dem der skifter klub alt afhængig af hvor de ligger i ligaen og hvem der lige har nogle gode år og dårlige år... jeg kan slet ikke forstå det også kan jeg selvfølgelig helt naturligt ikke

forstå dem der kan skift fra at være Brøndby fans til at være FCK fans eller det anden vej rundt. Altså det giver ingen mening for mig, men der er jeg jo også [griner], der er jeg jo også så suget ind i hele den der fodboldkultur så jeg forstår det simpelthen ikke.

K: For at vende tilbage til de andre hold... hvem anser du som Brøndby's største rival og hvorfor?

SA: Uden tvivl FCK. Af flere forskellige grunde. For det første fordi at der er blevet skabt en stemning imellem de to klubber der simpelthen overgår alt hvad der nogensinde har eksisteret på dansk jord. De opgør der, de er så afsindigt vigtige for spillere og for fans så de fylder... de fylder alt, altså. For mig der er et derby altid specielt og så har vi jo geografien også. At vi ligger så tæt på hinanden så det er sådan et København opgør. Det er et Københavns fænomen. Havde du spurgt mig, way back, i start 90'erne, så ville jeg have peget på AGF og hvis AGF, hvis du spørger en AGF'er i dag, så svarer de altid Brøndby som værende deres største rivaler. Men jeg er sgu ked af det, AGF og AGF fans, for os Brøndby fans der har opgørende mod FCK bare overhalet. Og noget af det der også har gjort det, det er selvfølgelig dels en kunstigt skabt, men trods alt en eller anden form for skabt forskel imellem de to klubber. Altså hvor FCK er den der fusionsklub, hvis vi skal bruge nogle af de her klichéer, fusionsklubben. De er udspekulerede. De er lidt for smarte. De er Københavneragtige hvor Brøndby jo så var arbejderklubben og en klub med en lang historie og mange traditioner og mange pokaler i skabet. Jeg er godt klar over at når man piller ved historien så er Brøndby jo egentlig også en fusionsklub eftersom det var Brøndby Øst og Brøndby Vest der slog sig sammen i 1960 Og i og med at Brøndby har jo også købt sig til sin succes undervejs og Brøndby som klub kan ved Gud også godt være arrogant. Men der er blevet skabt den der ægte, vi er den ægte klub, overfor den kunstige klub. Og det har givet næring til den her rivalisering. Så altså hvis du spørger mig om hvem jeg anser som Brøndby's største rival så er jeg jo ikke i tvivl. Altså. Jeg elsker de der derbyer imod FCK og jeg knuselsker selvfølgelig, desværre de der få gange det lykkes os at slå dem. Altså det kan jeg virkelig leve højt på [griner].

K: Hvordan... nu beskrev du Brøndby tidligere. Altså hvordan du anså andre der støtter Brøndby. Hvordan vil du beskrive folk der støtter FCK?

SA: Jamen altså... der er jeg jo også... jeg har et ambivalent forhold til det. Fordi... noget i mig kan ikke forstå at man kan støtte FCK. Altså. Jeg kan ikke forstå at man synes det er fedt at støtte FCK. Fordi jeg er så meget Brøndby mand to the bone. Når det så er sagt. Så er nogle af de fan snakke jeg har haft der har givet mest mening for mig, det har faktisk været med dedikerede fans af andre klubber. Fordi vi ligesom... vi er samme sted. Bare i hver vores trøje. Så vil jeg fandme hellere tilbringe en hel lørdag aften på en bar med en lige så dedikeret FCK fan som jeg er dedikeret Brøndby fan end med en Brøndby fan der kun er det når det

lige giver mening eller når der lige er medvind. Altså medløbsfans. Jeg hader medløbsfans. Og når det er Brøndby medløbsfans. Jeg kan slet ikke have det. Så... og jeg har jo sindssygt mange venner der er lige så dedikerede FCK'ere, som dedikerede Brøndby fans og vi har jo en kæmpe respekt for hinanden og selvfølgelig også en stor grad af interne drillerier og alt det der. Men vi kommer sgu fra samme... det er den samme følelse vi har inden i kroppen. De kan bare godt lide at gå i hvid trøje og jeg kan rigtig godt lide at gå i gul trøje. Altså det kan man sige... det er jo så hvad der sker i dagligdagen og hverdagen imellem os på de sociale medier... når man så står på det her stadion og har et derby opgør kørende imod FCK. Jamen så er jeg jo blå og gul helt ind i sjælen og så får den jo fuld skrue og så er den der hvide mur dernede... og jeg synes jo bare den er irriterende og de skal bare tie stille og vi skal bare råbe så højt vi kan og selvfølgelig skal mine 11 gule drenge på banen selvfølgelig slå de hvide, de 11 hvide drenge. På banen. Altså der får kampene og derbyerne deres helt egen logik og jeg bliver edderspændt rasende når det ikke fungerer og jeg bliver edderspændt rasende bagefter hvis vi har tabt, altså. Og det tager noget tid lige at få ud af kroppen. Og det ved min omgangskreds godt nok... det er ikke der de skal skrive et eller andet kækt [griner].

K: Hvordan influerer den her rivalisering din intention til at støtte Brøndby?

SA: Prøv lige at præcisér det.

K: Jamen altså, du snakker om at de her kampe de betyder... alt... i bund og grund. Hvilken indflydelse har det på dit forhold til Brøndby at FCK er der?

K: Ja... altså... jeg vil sgu ikke være foruden. Men hver evig eneste kamp Brøndby spiller af betydning er vigtig for mig. Og jeg ville støtte Brøndby lige så intenst og dedikeret, kan man sige, hvis FCK ikke var der, fordi det har jeg også gjort før FCK var der, kan man sige, ikke. Det har bare udviklet sig. Men det er jo klart som dansk fodbold har udviklet sig og som selvfølgelig også, til en hvis del også Brøndby's selvforståelse har udviklet sig, så er FCK sgu vigtige i den sammenhæng som værende vores, i hvert fald opfattede, modpol. Og jo... måske når jeg står derinde i Parken til pokalfinale eller ude på Brøndby stadion i et derby så er... så sitrer det sgu på en anden måde end hvis vi mødte AGF eller Aab eller Silkeborg eller noget i den stil. Kanten omkring min Brøndby profil bliver sgu lidt skarpere når det er FCK vi er oppe imod og vi bruger jo enorm meget krudt på at bilde os ind at vi er så skide forskellige og bedre og smukkere og dygtigere og... en bedre fodboldklub og bedre fodboldfans end FCK. Det er jo en kendsgerning. Altså vi definerer os jo også i forhold til dem hele tiden. Så det betyder noget. Jo, det gør det.

K: Hvilken indflydelse har den her rivalisering på din dagligdag og din sociale omgangskreds?

SA: Jamen, generelt har fodbold en stor indflydelse på min dagligdag og min omgangskreds. Så jeg tror ikke der går en dag hvor jeg ikke tænker på Brøndby, altså. I en eller anden sammenhæng. Nu har jeg en lillebror som er... vi er meget tæt forbundet og han er også dedikeret og det er min lillesøster også, men min lillebror og mig vi har... det er sgu noget særligt. Så vi taler rigtig meget om det her og det er ikke kun på det her urmenneske ting, det er også taktik, det er også hel fodboldnørderi. "Hvorfor spiller vi med en højrebenet venstreback og hvorfor rykker vi ham ned som defensiv midt og vi ville jo synes at han er bedre som offensiv midt" og alt det der. Hvor fanden var det nu var jeg på vej ud af en eller anden tangent... jo, det var min hverdag. Det fylder rigtig meget og så... altså så er der jo ikke noget som kan løsne noget op imellem især mænd, som fodbold. Altså. Jeg har et Brøndby halstørklæde på den ene dag... eller nu holder jeg også med Tottenham ovre i England, og havde et Tottenham halstørklæde på den anden dag. Det genererer jo spørgsmål og nogle ting "og du skulle og det var... og nu holder jeg jo selv med Liverpool og nu holder jeg jo selv med Ab eller AGF" eller et eller andet. Altså fodbold er jo i virkeligheden en af de største icebreakers ever. Især imellem mænd. Så det fylder virkelig virkelig virkelig meget. Og folk der kender mig eller kun kender mig gennem Facebook ved jo også godt hvad jeg står for. Og når man så møder dem i real life, så er det jo faktisk tit og ofte fodbolden der får folk til at snakke sammen. Altså, så jo, fodbold betyder sindssygt meget i min hverdag og klubtilhørsforholdet betyder sindssygt meget for mig i min hverdag.

K: Kan du prøve, det kan godt være det er lidt svært at beskrive, men kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de her derbys, hvordan du oplever de forskellige fangruppers opførsel?

SA: Altså interne eller imellem os og dem?

K: Som du ser det... begge dele måske?

SA: Ja... altså for det første så er, alt afhængig af hvor vigtigt derbyet er for stillingen eller for muligheden for at vinde en pokaltitel eller et eller andet, så er der forskellige grader af intensitet forbundet med det. Det er altid ret højt oppe på intensitetsskalaen når vi har et derby. Men det er klart at en pokalfinale som den vi spillede i maj, mod netop FCK. Der er det jo flere dage inden at man går rundt og varmer op til det her. Så... hos mig og hos mine nærmeste er der en sitren og en forventningsfuldhed og en kæmpe frygt. Altså tænk hvis vi blev savet over af dem af alle, altså det kan vi slet ikke have. Så... vi er altid skide bange. Vi har jo den der ting på dem at vi har slået dem 5-0 og vi har ikke behov for at de også får lov til at slå os 5-0 eller mere, det kan vi slet ikke have. Det var tæt på i 2008, tror jeg, hvor de vandt 4-0 inde i Parken. Altså, vi er så begejstrede for at den kun blev 4-0, fordi vi vil have den her 5-0'er. Så, vi er forventningsfyldte, vi glæder os og vi er skide bange. Det er sådan stemningen. Og så tror jeg generelt er... også for dem også for dem i hvidt at de har den her følelse af, "tænk, enten så er vi jublende lykkelige bagefter ellers så er vi så indebrændte,

fordi at vi tabte”. Når vi så står på stadion, og står og synger op og ned imod hinanden. Den gule mur imod den hvide mur. Så bilder vi os jo tit ind at vi synger højere og bedre end dem. Og jeg er sikker på at de står derovre helt i hvidt og synes at de synger højere og bedre end os. Men det er en del af stammekulturen, det er en del af den her ur-ting, at vi hele tiden prøver at definere os selv i forhold til dem. Altså vi synes vi er bedre end dem. Altså det er sådan en hel grundfølelse. Hvis jeg så skal sige et par ord om hvordan det er intern organiseret, så har der jo alle dage i Brøndby været forskellige fanfraktioner der ligesom var samlet på Nedre Faxe. Der har været noget Brøndby Support og noget Brøndby tifo og noget alpha og alle mulige andre, altså virkelig mange grupperinger. Og i 90’erne kunne nogle af de her grupperinger virkelig godt forsøge at spænde ben for hinanden. Altså så kunne Southside United starte en sang bare i protest imod dem som Support startede, eller Alpha prøvede at kuppe dagsordenen på tribunen og der var en åndssvag intern magtkamp. Krisen fra 2008-2009 og fremefter den gjorde rigtig meget positivt for sammenhængskraften iblandt Brøndby’s fans. Så det jeg har oplevet de sidste mange år, også især, til derbyer. Det er at vi i højere grad agerer som én organisme og med én stemme. Altså, i erkendelse af at det nytter sgu ikke noget at vi diskuterer og rivaliserer internt. Og det det drejer sig om det er at være én stor gul mur bag vores spillere imod de andre. Så havde du spurgt mig for 15-20 år siden, så ville jeg have haft større frustrationer i forhold til dem der ikke kunne indordne sig fællesskabet.

Appendix D7.3 Summary

Da jeg begyndte at interessere mig for fodbold var Brøndby IF det nærmeste hold. Jeg er født og opvokset et stenkast fra Brøndby stadion. Min søster og bror blev også en del af det og vi havde, og har stadig, den ting sammen. Jeg blev fanget af stemningen på stadion. Det sus man kunne mærke når man støttede. Det at være en del af noget større. For en ellers vel-uddannet rationel mand som mig er det sådan helt stammekultur at være på stadion. Det er vigtigt for mig at være en del af en blå-gul organisme hvis eneste formål er at støtte Brøndby. Selvom jeg på forhånd ikke kunne se mig selv som en del af det, så kan jeg nu godt lide at være en del af et fællesskab som går på tværs af sociale klasser og erhverv. Det er lige meget om man er på kontanthjælp eller akademiker. Vi er der med det samme formål.

Det er helt rituelt at stå på Nedre Faxe [Sydsiden] og være en del af de ritualer der er. Det er her stemningen skabes. Man synger på samme tid, klapper i takt, holder hinanden om skuldrene. Man lærer ritualerne ved at komme på stadion og gentage dem uge efter uge. Sådan bliver man en del af det. Hvis man står på Nedre Faxe [Sydsiden], så er man en yder og ikke en nyder. Ellers skaber det frustrationer iblandt de andre på tribunen. Hvis du er en nyder, så skal du hellere stå et andet sted. På stadion kan jeg få lov til at være en vildmand og råbe åndssvage ting. Jeg får en pause fra at være rationel og ordentlig. Det er en ventil. Der er desværre et issue omkring vold og ballade på tilskuerrækkerne. Fordi man vil være en del af fællesskabet blander man sig ikke.

Da jeg var yngre var jeg mere involveret fordi jeg kunne prioritere det. Jeg var barnløs og single meget af tiden. Nu er jeg blevet ældre og har fået børn, så det er bare ikke muligt at være til hver eneste kamp længere. Så jeg er rykket væk fra Nedre Faxe og op på Øvre Faxe hvor det er mere mageligt og jeg ser mere fodbold. Men man er stadig en del af stemningen. Jeg kan ikke lide det med at folk vil brug deres tilhørsforhold til at hovere. I stedet bruger jeg det til at vise noget om min identitet. At jeg er en loyal person. Det betyder meget for mig at vise.

FCK er uden tvivl den største rival og opgørene imod dem betyder alt. Der er blevet skabt et modsætningsforhold hvor de er Københavnerne og vi er arbejderklassen. Jeg har mere respekt for dedikerede fans af andre klubber end jeg har for medløberfans af Brøndby. Jeg hader medløberfans. Som Brøndby fan sammenligner jeg os med FCK. Det gør min Brøndby profil lidt skarpere og man bruger enormt meget krudt på at definere os i forhold til dem. Kampen mod dem har fået os Brøndby fans til at stå tættere sammen.

Appendix D8 SC interview

10/11/2017, 15:00, 32:02 minutes

Appendix D8.1 Demographics

- 1) Age: 24
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Copenhagen Ø
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) (Amount of) kids living at home: 0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 20
- 10) Games per year: 0

Appendix D8.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

SC: Ja, det kan jeg. Altså, jeg bor på Østerbro 2 minutter fra Parken og så er der mange der spørger ”hvorfors er du Brøndby fan”, men det er jeg fordi da jeg gik i børnehaven havde jeg min allerbedste kammerat, Johan, og vi var kæmpe fans af Ebbe Sand, han var en kanon angriber fra Brøndby dengang. Så begyndte vi at holde med Brøndby og så begyndte vi at gå lidt til kampe, han gik til nogen flere end jeg og nu er han også, jeg tror nærmest han er ansat derude. Han er i hvert fald med til alle kampe også udebanekampe. Og det er jeg ikke. Så har der været nogle gange hvor jeg har, jeg har ikke haft overvejet, men folk spørger ”Hvorfor, Brøndby er jo så dårlige, det har de været i 10 år” eller sådan noget, ikke. Men jeg synes jo bare ikke man kan skifte hold fordi det går lidt dårligt. Så det er egentligt helt der tilbage fra.

K: Kan du prøve at beskrive der i starten, med at gå til fodbold?

SC: Jeg spillede rigtig meget selv og tænkte at jeg skulle være professionel, så det der med at komme, dengang hed det Faxe tribunen. At komme derud med min kammerat, Johan. Altså han begyndte at være i en sådan ung, ikke hooligan gruppe, men ung support gruppe, eller hvad man nu skal sige. Og der var jeg med nogle gange. Jeg synes så ikke helt at jeg passede ind og ville det måske ikke helt nok. Men altså, det var sådan noget helt specielt at være på Faxe tribunen. Og så har jeg haft sådan nogle perioder hvor jeg er kommet der. Ikke meget, men måske sådan 3-4-5 kampe og så har jeg holdt en pause og så er jeg kommet 3-

4-5 kampe igen. Af tre perioder, ikke. Så det er ikke fordi jeg har været der meget. Men det var den der helt specielle stemning og når tribunen hoppede og der blev sunget højt. Det synes jeg jo var, det synes jeg var virkelig sjovt.

K: Du sagde at du passede ikke ind. Hvad mente du med det?

SC: Ja, det ved jeg ikke, altså. Der var selvfølgelig blandt andet det med alkohol, selvom vi kun var. Jeg har været ung teenager. Så var der mange der drak og kampene var tit om søndagen og folk var, jeg siger ikke de var på stoffer og sådan noget, men de var bare lidt et andet sted mentalt, end jeg var. Jeg havde måske været til kamp om lørdagen med mit eget hold og vil bare gerne ud om søndagen og stå og hoppe lidt og synge og have det grineren. Men det var som om det var lidt et andet gear, de var i, synes jeg, de drenge der.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være Brøndby tilhænger og tilskuer?

SC: Ja, altså. Nu synes det er meget i perioder. På et tidspunkt så fik de Thomas Frank, som jeg selv havde haft lidt som træner på ungdomslandsholdet, så hentede de Christian Nørgaard og Kenneth Zohore og nogle af de drenge der som jeg har spillet lidt med. Så den periode, der synes jeg at det var rigtig rigtig spændende og jeg havde ligesom affundet mig med, og havde det godt med, at jeg ikke skulle leve af at være fodboldspiller. Det synes jeg. Det var specielt. Især i den periode var det rigtig specielt at det var nogen man ligesom, på ens alder, og nogen man havde været nogenlunde på niveau med, som begyndte at slå igennem. Så det var en. Men så har der også været perioder hvor, altså, hvor jeg ikke, jeg sidder ikke og ser alle deres kampe hver weekend nu. Så følger jeg måske lidt med på Livescore, ikke. Jeg tror jeg kom lidt fra hvad du egentlig spurgte om.

K: Det var om du kunne beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af Brøndby?

SC: Ja, hvad betyder det. Der ligger vel lidt identitet i det. Jeg vil sige, mine følelser er ikke så store for klubben. Men i nogle perioder har det måske lidt været sådan for alvor en del af min identitet og hele det der med at bo på Østerbro og der er så mange der ligesom holder med modstanderholdet og når man går i skole og til fodbold er der måske én eller to der holder med Brøndby og resten holder med FCK, så finder man, kan man måske godt have sådan en. Jeg kan blandt andet huske med Jack på 1. Senior, da han kom på holdet. Der var han den eneste. Han er sådan rimelig OK hardcore fan. Og der følte jeg sådan, at når men OK her er en [griner] jeg kan holde lidt sammen med og så blev det lidt nemmere for mig at give udtryk for at jeg faktisk holder med Brøndby og sådan. For hvis det nu havde været en periode hvor det var gået, på 10 år hvor det var gået rigtig godt, så havde vi jo nok snakket mere om det, ikke. Men jeg ved sgu ikke. Men jeg

har sådan lidt svært ved at putte følelser på det. Hvad det betyder for mig. Det er mit hold i Danmark og det er det første hold jeg holdte med og så kan man begynde at snakke om minder og sådan fordi at det var helt tilbage fra børnehaven. Men jeg har ikke sådan stærke følelser omkring det.

K: Har du nogle specifikke oplevelser i hukommelsen?

SC: Altså jeg var derude, var det til pokalsemifinalen med Mike Jensen lige inden han røg til Rosenborg. Der havde de ikke vundet over FCK i lang tid og der fra en rigtig rigtig spids vinkel, der scorer han til 1-0, mener jeg det er og så vinder Brøndby og FCK var bare meget bedre i den periode, så og der scorer han lige foran, der hedder det så Sydsiden, mener jeg, hvis det ikke havde skiftet navn. Det var helt vildt. Så var der engang, jeg kan ikke huske, og det har nok også været imod FCK, men jeg kan ikke huske om det blev uafgjort eller hvad det var, men der var, altså, hele banen blev invaderet af fans og min ven, nogle af mine kammerater løb også derind og jeg stod og filmede og sådan noget. Det er jo nogle år siden, men det synes jeg var sejt jo [griner] og lidt farligt og alt det der, ikke. Og så det med når, enten med Brøndby i Parken eller når FCK fans har været på Brøndby stadion, det der show de altid kører og det der vanvittige fyrværkeri og brænder ting af og sådan. Det er jo noget lort, men jeg synes jo det ser lidt sejt ud og lidt fedt og sådan, ikke. Så det er et par eksempler. Det er det første jeg tænker på.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det foregår når du ser fodbold? Hvad sker der? Hvad laver man?

SC: Ja, hvad laver man. Det er meget forskelligt. Jeg tror egentlig at man kan. Jeg har haft nogle forskellige oplevelser. Jeg har haft gange hvor jeg, når jeg har været på Sydsiden og Faxe tribunen, så tror jeg mere jeg er gået op i at nu skal vi synge højt og nu skal vi have det fedt og sådan stemningen, end selve spillet på banen. Og så har der været gange hvor jeg måske har været ude og se dem med en kammerat hvor vi har siddet på langsiden og så kigger man. Nogle gange kan jeg faktisk godt side at kigge rigtig meget på sydsiden. Ellers kan man jo også, der er det meget mere fodboldspillet jeg sådan har fokus på. Så det er jo, jeg synes det er nogle meget forskellige oplevelser man kan have når man tager til fodbold.

K: Kan du beskrive hvad forskellene er?

SC: Det ene er sådan mere fællesskab og kammeratskab. Altså det der med at der er jo en capo og nogle der holder flag og sådan, på endetribunen, Sydsiden, som slet ikke ser kampen, men som bare står med ryggen til og synger, de står med ryggen til banen og står og råber folk op. Og ovre på familietribunen der sidder man ligesom. De tager til fodbold for at se fodbold, men de der fans, det er sgu, jeg har ikke helt selv været på det niveau, så jeg synes ikke helt selv at jeg har ordene til at beskrive det, men det er jo en helt anden ting, ikke.

Det ene, dét er noget med fodbold og det andet er også noget med fodbold. Men det er bare noget andet, det er som om det er en livsstil man har taget på sig på en eller anden måde. Og så er der selvfølgelig det med bajere og alle de der ting, ikke, som. Ja. Ja.

K: Kan du prøve at beskrive hvor du passer ind i det her?

SC: Jamen altså, jeg ved jo aldrig om jeg nogensinde for alvor har passet ind med de der. På Sydsiden, men jeg synes det har været rigtig sjovt at komme der som ung dreng. De sidste par gange jeg var der kunne jeg godt mærke at nu var det nok til at sætte sig over og se noget fodbold. Og det er ikke fordi jeg sidder og holder øje med 8'eren på midtbanen eller hvad fanden man nu skal sige, ham der spiller min position og se hvad han gør godt og sådan, men jeg synes ikke at det er så interessant at se fodbold i TV. Nogen gange er Premier League meget fedt. Superligaen er pisse kedelig. Men på stadion kan det være meget sjovt. Så jeg er, ja. Jeg ved det sgu ikke, lige hvilken type jeg er. Men jeg er i hvert fald ikke ham der står og råber og skriger på tribunen. Jeg plejer godt at kunne lide at sidde og hygge mig. Måske med en kop kaffe og en kammerat og se kampen.

K: Hvad er det der har ændret sig over tiden?

SC: Hormonerne, tror jeg [griner]. Altså, som teenager der, du ved. Der er bare et eller andet. Man har nogle ting man skal og man vil gerne være sej og være en mand selvom man ikke helt er det endnu og sådan bare. Altså, der var bare noget sejt i at være på Sydsiden og "hvad lavede du i går", "når men jeg var lige ude og se fodbold med kammeraterne og så du de der romerlyst og blablabla", ikke. Uden for alvor at komme til at dyrke det, så selvom jeg måske aldrig har været den type, så kan jeg jo nok ikke løbe fra at jeg også har haft det der med, at det er sgu lidt sejt. Så gør jeg også lige det lidt, ikke. Ja.

K: Har der været nogle ritualer i det for dig, med at gå til fodbold?

SC: Neeej, det ved jeg ikke. Altså, jeg har været med til, gået et par, det er også noget jeg kan huske, jeg har været med til to-tre march, tror jeg. Når Brøndby spiller mod FCK, så mødes de og går. Det ved jeg ikke om man kan kalde et ritual. Det har nok ikke været et ritual for mig. Har jeg nogen ritualer når jeg tager ud og ser kamp? Nææ, det synes jeg ikke jeg har nogle eksempler på.

K: Er der noget adfærd på stadion, som du deltager i, normalvis når du er på stadion?

SC: Nej, eller jo, den periode hvor jeg var på Sydsiden, der var der selvfølgelig lidt. Altså, der sker nogle

vilde ting på de der tribuner. Jeg kan huske på et tidspunkt der var der en der kom ud med et toiletbræt da vi var i Parken, så kommer nogen ud med et toiletbræt og så sagde han ”se her drenge og piger” og de havde lige stået og røget et par, i hvert fald to joints et par kammerater. Så han bare det der toiletbræt op i luften og stod og svingede lidt med det og ét minut senere var der to kontrollører over ham og så var han ude. Så det var vildt, men det ved jeg ikke helt. En speciel adfærd.

K: Simon, kan du måske prøve at beskrive hvordan du oplever andre mennesker som er Brøndby fans. Eventuelt i din hverdag, når du møder folk som du enten ved eller finder ud af er Brøndby fans. Hvad er din oplevelse?

SC: Altså, [griner], er det anonymt det her?

K: Det er fuldstændig anonymt hvis det er det du gerne vil have det skal være

SC: Ja, jamen det ved jeg ikke. Jeg synes jo, må jeg bare sige, at nogle af de, ikke alle, men nogle af de kammerater jeg har, som bruger rigtig meget tid på at være fodboldfans. Altså, hvis jeg skal beskrive dem. Det er bare lidt en type, ikke. Og hvordan fanden skal man så lige beskrive ham. Jeg skulle til at sige en bøv. Og når der er Brøndby fans, så sådan en Vestegns, han behøver ikke at være skaldet, men måske karseklippet, lidt hård type. Fører sig frem. Måske lidt primitiv. Sådan lidt, gerne lidt pumpet og måske en dunjakke på og altså, jeg synes egentlig tit det, bare tit når man tager. Jeg bliver måske også lidt meta når jeg tager til de der kampe. Også de gange hvor jeg var med på den march og det der, fordi jeg ikke rigtig følte at jeg passede ind. Men så ligger man jo mærke til, ”nå men hvordan er de egentlig” og der synes jeg bare tit, altså nogle af dem kan være helt uhyggelig ikke, så kan det være de er på et eller andet. Både deres adfærd og påklædning altså. Sort i tøjet og tit det der mærketøj Stone Island og sådan noget. Klart ikke alle sammen, men mange af dem ligner nogle der kunne være klar på en slåskamp, ikke. Men så synes jeg også bare at der er mange der er, ja måske den lavere klasse af samfundet der ligner nogle der drikker lidt for meget og måske får lidt støtte af kommunen og sådan noget, ikke. Og der man kan så sige ”er det ikke fordomme?”, og ”jo”, for jeg kender ikke, jeg har jo ikke snakket med alle dem der. Men det er sådan min opfattelse. Ja.

K: Hvordan oplever du så andre Superliga klubbers tilskuere eller tilhængere?

SC: Altså, der er jo. FCK har jo nærmest altid et eller andet banner om ”Vestegn flok, sigøjnere”, et eller andet. Altså køre det som om at det skulle være, der skulle være kæmpe forskel. Og altså, det er jo nok. Der er mange Brøndby fans i hele landet, men mange af dem der er til kampene hver gang, det er jo dem der bor i København og så selvfølgelig på Vestegnen og der er jo nok forskel på den måde at, ikke alle, men nogle af

dem der bor på Vestegnen. Altså ligesom at beboerne på Vestegnen adskiller sig fra beboerne på Frederiksberg og Østerbro, sådan i central København eller hvad man skal sige, så kan der måske godt være noget om at der kan være forskel. Nu er det FCK tilhængere jeg sammenligner med, ikke. Men jeg synes der er lige så mange af de der hooligan idioter, som med masker, når der så er derbys og sådan noget. Så på den måde skiller de sig ikke så meget ud. Den gængse tilhænger kan der måske være en forskel på. Som passer sådan lidt til ens, hvad skal man sige, sociale og økonomiske kunnen. Ja.

K: Hvis vi snakker mere FCK. Hvordan vil du så beskrive FCKs tilhængere og tilskuere?

SC: Jeg ved det ikke. Det kan godt være at jeg også, selvom jeg er Brøndby tilhænger, så kan det godt være at jeg er blevet smittet lidt af alt det jeg har hørt FCK tilhængere sige om Brøndby's fans. Det der med at det skulle være sådan lidt mere proletariatet eller hvad man skal sige. Den idé tror jeg egentlig også selv at jeg har og når jeg så omvendt tænker på FCK fans så kan det godt være at, altså som fan synes jeg at Brøndby's tilhængere er bedre for de har haft de der 10 års modgang og jeg synes stadig det er imponerende hvor højt de synger og hvor mange de er på udebaneture og sådan. På den måde passer det måske meget godt med at Brøndby's fan lidt mere er arbejderklassen. Det der med de Tyske og Engelske hold og at det er hele deres liv og det der fodboldhold du ved, at man så også bakker op i modgang, for det gør man sgu i arbejderklassen, eller hvad man skal sige. Så kan jeg så sige at FCK fansene, at jeg måske har en idé om at de er lidt mere [pause] velstillede eller hvad man skal sige. Ja.

K: Simon, hvordan viser du i din dagligdag at du støtter Brøndby?

SC: Da jeg gik i Gymnasiet, sådan i Folkeskolen, der skrev jeg alle mulig statusser på Facebook, og jeg har haft, jeg tror ikke et profilbillede, men sådan et coverbillede af Sydsiden eller var det Faxe tribunen, med folk med romerlys og sådan noget, altså. Så der var det meget mere tydeligt end det er nu. Hvor meget viser jeg, jeg ved sgu ikke hvor meget jeg viser nu. Ikke andet end når jeg ligesom snakker med folk om det, eller ser en Brøndby kamp, Brøndby-FCK, hvis man ser den med nogle FCK tilhængere og så kan man sige noget om, det passer så ikke så godt nu, men Brøndby har flere danskere på holdet og de satser meget mere på talentudvikling og FCK er en købeklub. Desværre er der kommet en masse Østeuropæere og Finnere og Svenskere til i Brøndby nu, som ikke er særlig meget bedre tror jeg, end de mellemgode danske spillere. Men det er hvad det er. Det er nok bare mest når jeg ser kampene og taler om Brøndby-FCK med nogen. Så siger jeg "Brøndby er seje", agtigt ikke [griner]. Ja.

K: Det er måske så et åbenlyst spørgsmål, men hvilket hold anser du som værende den største rival og hvorfor?

SC: Det er selvfølgelig FCK og det er vel på grund af historien og, ja hvordan så, det er én eller anden form for derby. Selvom der er. Det er sådan proletariatet imod overklassen. Det er det ikke helt. Men det er i hvert fald proletariatet imod resten, eller hvad man skal sige, ikke. Arbejderklubben mod, sådan central Københavnerne. Ja. Det er i hvert fald FCK.

K: Kan du prøve at beskrive hvad der er specielt ved den her rivalisering?

SC: Jah [pause]. Meget af det kommer nok af at, jeg tror at hvis Brøndby havde været en bund-klub og FCK en top-klub eller omvendt, så havde det måske været lidt mere ligegyldigt. Altså fordi, Lyngby ligger jo tættere på Parken og sådan, så altså. Det må have noget at gøre med placeringen af klubberne og niveauet, at "det er de to hold fra Sjælland, som ligesom har skiftet til at være bedst". Det er det der er i det for mig. Så er der nok nogle ældre der ville kunne fortælle alt muligt om historien og KB "og så blev de slået sammen med 1903 og så kunne de konkurrere og så var der den og den kamp og de og de spillere" og altså, der har været noget på kryds og tværs der, men jeg er ikke sat ind i det på den måde, så for mig er det nok bare de to bedste hold i hele Danmark, egentlig. Men, på Sjælland. Og så har man bare, ja, lært ligesom. Sådan har det bare egentlig altid været, du ved.

K: Kan du prøve at beskrive i hvilken sammenhæng du går til fodbold nu. Hvordan beslutter du at gå til fodbold?

SC: Det er lang tid siden jeg har været på Brøndby stadion nu. Sidst jeg var der var det med en kammerat hvor vi sad på langsiden og hvor vi besluttede at tage derud fordi der var en der var i Brøndby i et års tid, som vi havde spillet lidt med. Og så var det lang tid siden vi havde været derude. Så, jeg ved ikke rigtig om jeg kan snakke om "beslutter" hvornår og hvorfor jeg beslutter mig for at tage derud, for jeg er ikke rigtig derude mere.

K: Hvad var det for en kamp?

SC: Jeg kan ikke engang huske hvem det var Brøndby spillede imod dér. Det var ikke, det var ikke. Det var forrige sæson.

K: Var det til et derby?

SC: Nej, det var det ikke. Det var ikke imod FCK.

K: Har du været til derby?

SC: Ja, det har jeg nogle gange.

K: Hvad var det for en kamp?

SC: Det har jeg været nogle gange. Jeg tror jeg har været det 2 eller 3 gange i Parken og så har jeg nok været det 3-4 gange ude på Brøndby stadion, så de løber lidt sammen. Altså jeg kan huske nogle gange hvor de løb på banen alle sammen og så, dengang med 'fisse Mike' som sagt. Og så synes jeg der har været et par uafgjorte resultater eller sådan noget. Men jeg har ikke, ja. Jeg kan ikke sådan sige "det var den og den og den".

K: Hvordan vil du beskrive at den her rivalisering imellem Brøndby og FCK den har indflydelse på dit daglige liv?

SC: Det ved jeg sgu ikke hvor meget indflydelse den har på mit daglige liv. Altså, det er igen det der med at hvis jeg snakker med nogle af mine kammerater som er FCK fans. Det er dér det kommer til udtryk og så hvis jeg sidder og ser en kamp nogle gange. Jeg har ikke kanalen selv, men nogle gange når jeg er hjemme hos mine forældre, så hvis der lige er Brøndby på, så kan jeg godt sidde og hidse mig lidt op og sådan og min far han holder lidt med FCK fordi der er nogle flere drenge med dér, der har været i B93. Så han mener der er flere danskere der og det er en Østerbro klub. Så der har det måske en lille indflydelse der. Altså der kan jeg godt hidse mig lidt op eller omvendt blive glad. Men det synes jeg at det, det er sgu ikke, det har ikke den store plads i mit daglige liv.

K: Er der forskel på dine kammerater som er Brøndby fans og dine kammerater som er FCK fans?

SC: Altså nu, nu synes jeg klar de fleste af mine kammerater er FCK fans, så det har selvfølgelig lidt at gøre med hvor jeg bor. Men dem der er Brøndby fans. Ja, det synes jeg godt man sige der er. Det kommer ikke til at passe på, sådan, på alle. Men lidt på samme måde som jeg prøvede at sige at der måske er lidt forskel, det blev ikke så klart og tydeligt, men jeg ved heller ikke helt hvordan man skal beskrive det, men der er måske lidt forskel på den gængse Brøndby og FCK tilskuer og det er måske så også lidt på de af mine kammerater som er Brøndby fans kontra FCK fans. Jeg passer jo nok bedre. De fleste af mine kammerater er i hvert fald FCK fans. Det har som sagt også noget at gøre med hvor jeg bor. Men som type passer jeg bedre sammen

med dem end når jeg tænker på mine kammerater der er Brøndby fans.

Appendix D8.3 Summary

Jeg blev sammen med min allerbedste kammerat, Johan, fan af Brøndby dengang vi gik i børnehave. Det er måske lidt sjovt at jeg er Brøndby fan nu hvor jeg bor på Østerbro, 2 minutter fra Parken. Men det var måske det der gjorde det. At jeg boede på Østerbro og holdte med modstanderholdet mens alle andre holder med FCK.

Det er sjovt at komme ud på stadion og stå på Faxe tribunen [Sydsiden] og hoppe lidt og synge og have det grineren. Selvom jeg ikke er en del af det, så er det lidt fedt når der er fyrværkeri og sådan noget på stadion. Hvis man er på Sydsiden, så handler det om at synge højt og skabe en fed stemning og ikke så meget om selve spillet på banen. Når vi sidder på langsiden så ser vi mere fodbold. Det er to meget forskellige oplevelser. Dem der står på Sydsiden er der nok mere for fællesskabet og kammeratskabet. Det er mere en livsstil.

Jeg føler ikke at jeg passer helt ind sammen med de mere dedikerede fans. Jeg er ikke typen der står og råber og skriger længere. Jeg var nok en del af det da jeg var ung fordi jeg syntes det var sejt. Der har ikke været noget rituelt forbundet med at tage ind og se fodbold, for mig, men jeg har deltaget i ritualer som march til stadion, da jeg stod på Sydsiden. Stereotypiske Brøndby fans er lidt en Vestegns type. Karseklippet, hård type. Primitiv. Deres adfærd kan være uhyggelig. Det er nok også det jeg ikke følte jeg var en del af.

Jeg sammenligner Brøndby med FCK fordi de er den største rival. Brøndby er mere proletariatet mens FCK er overklassen. Brøndby har mere dedikerede fans, nok fordi de tilhører arbejderklassen. I min dagligdag påvirker rivaliseringen nok bare mest når jeg taler om Brøndby-FCK med nogen. Jeg har flest venner som er FCK fans og som type er jeg nok mere som dem.

Appendix D9 SD interview

22/11/2017, 14:00, 37:19 minutes

Appendix D9.1 Demographics

- 1) Age: 54
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Copenhagen N
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 2/2
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Year as spectator: 30
- 10) Games per year: 3-4

Appendix D9.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan Brøndby IF blev dit favorit hold?

SD: Jamen altså... jeg flyttede til København i 1984-1985 og, jamen det var også på det... jeg mener at det var deromkring Brøndby vandt deres første mesterskab og så begyndte jeg bare at se flere af deres kampe og holde med dem i, ja i fjernsynet og så videre, når de var ude og spille i Europa og den slags der og vi var sådan en gruppe af studiekammerater som så dem, vi så sådan tit også senere... da altså FCK og så videre, ja nogle gange i Parken også for at se deres kampe, så holder jeg jo så ikke med FCK for eksempel [griner], men det er en anden historie... så er det for at se nogle kendte fodboldspillere eller store hold eller et eller andet, ikke. Det er bare sådan fordi jeg godt kan lide at se fodbold. Men altså man kan sige at over tid så blev det sådan mere og mere Brøndby... som jeg så har holdt med lige siden dengang...

K: Hvordan startede det med jeres studiegruppe, har du eksempel på eller kan du huske hvordan det ligesom blev Brøndby for jer?

SD: Jeg tror det er at fordi at vi... dengang der var der ikke så meget fodbold i fjernsynet som der er i dag, så ofte, det var også fordi vi spillede både indendørs og udendørs i den her fodbold studiegruppe og... så nogle gange, så ja, endte det med om vi skulle gå ud og se dem enten på stadion eller på... i fjernsynet på en eller anden, et eller andet sted eller hjemme hos én af os i lejligheden. Og det tror sådan set blev starten og det var lidt hyggeligt at drikke nogle øl at diskutere og snakke noget fodbold og den slags. Det var ikke

nødvendigvis alle der holdte med Brøndby for eksempel. Så... og det er mange år siden efterhånden, ikke, så jeg kan sgu... men det er sådan hvis jeg lige skal give et billede af hvordan og hvorledes, så... var det, man kan sige at på det tidspunkt man havde også brug for sådan en... Brøndby var et af de første danske hold der kom udover rampen internationalt og begyndte også at producere mange spillere til landsholdet og til udenlandske klubber og den slags, ikke, så det var måske lidt oplagt at begynde at dyrke det, men jeg husker også at de ofte spillede nogle af deres større kampe i Parken. Jeg bor på Nørrebro og det gjorde jeg også dengang, så man kan sige at efter de fik deres stadion og spiller alle deres kampe derude, så er der blevet lidt længere, kan man sige, til stadion, lidt mere besværligt og sådan noget, men dengang var det faktisk lettere vil jeg sige... jeg var ikke hængt op af at have børn og alt muligt andet, ikke... så... ja, det var det frie liv [griner]... ja...

K: Kan du prøve at beskrive hvad det så betyder for dig at være supporter af Brøndby i dag?

SD: Jamen altså det er... det er jo sådan en... jeg kan bare godt lide lidt fodbold og så giver det lidt mening at holde med nogen hold, herhjemme er det Brøndby, i England er det Liverpool som så mange andre... i Tyskland er det München Gladbach, bemærk det er fra min ungdom, dengang Allan Simonsen, Henning Jensen og sådan noget, dem følger jeg så stadigvæk lidt med i... så... jeg er på en arbejdsplads hvor der rent faktisk snakkes rigtig meget fodbold og sådan noget og det giver mening og mange af mine nuværende venner de ser også fodbold og snakker fodbold og sådan, så det er sådan en integreret del af mit hverdagsliv, kan man sige... min søn spiller fodbold... min.... De to andre i familien, min datter og kone, de er ret ligeglade vil jeg sige, ikke...

K: Kan du prøve at beskrive den her integrerede del af dit hverdagsliv, kan du måske prøve at beskrive hvilke situationer og hvordan det bliver en del af din hverdag?

SD: Altså, det gør det fordi jeg prioriterer at se, for eksempel en Brøndby kamp, det kan være vi tager tidligere hjem fra sommerhuset eller vi bliver der så jeg kan se kampen i fjernsynet, eller... forleden, det var i søndags, der var jeg sådan set inviteret til en Jens Ulmark koncert i Vega og den droppede jeg til fordel for FC Nordsjælland kampen... ja... hvilket min kone og datter jo ikke fattede en brik af, men altså sådan er det [griner].

K: Kan du prøve at fortælle mig om en mere mindeværdig oplevelse du har haft hvor du har været inde og se Brøndby spille?

SD: Når men det er sådan noget med at leve med, altså det giver, kan give en form for kick, sådan lidt op- og

nedture, altså jeg tænker nogle gange at det sådan giver et input af nogle følelser i en meget rationel og effektiv hverdag... hvis jeg sådan... tænker jeg... og man kan sige i det hele taget når jeg sidder og ser fodbold i fjernsynet, det kan være noget Champions League, altså ikke nødvendigvis Brøndby men også andre kampe... det er også et frirum jeg har i forhold til alle de pligter man i øvrigt har i hverdagen, ikke... jeg ved ikke om det er sådan noget du tænker på?

K: Jeg tænker lige så meget på om du har et eksempel på en kamp du har været inde og se, du husker bedre end andre og hvorfor husker du den bedre end andre?

SD: Jeg husker... jeg husker jo mange situationer, men jeg kan huske da Brøndby vandt mesterskabet, det var Laudrup's sidste kamp og Daniel Agger's afskedskamp også, det har været imod Herfølge hvor jeg mener at de vinder 6 eller 7-1 i, hvornår fanden var det, i 2005-6-7 stykker, jeg kan snart ikke huske det... det var sådan en meget stor dag, vi var en gruppe der var taget derud og... skønt vejr... og alt var rigtig fint og godt og det gav sådan et sus og det... det er altså den der gruppefølelse, ikke, hvor man kan sige at jeg har aldrig været på Brøndby stadion uden at jeg har været sammen med nogle andre, altså det har sådan... det er også hyggeligt og sjovt og man går og lader lidt op og... ja, der er sådan noget gruppe, fællesskabsfølelse og sådan nogle ting over det også...

K: Er der nogle faste aktiviteter man laver før... og under og efter kampe når I tager ind og ser fodbold?

SD: Faktisk de sidste par år har jeg faktisk set færre kampe og den faste struktur der var i en længere periode med at vi næsten så alle hjemmekampe mig og nogle andre, den ophørte lidt og der kan man så sige at hvis vi havde mulighed for det, så gik vi, hvad hedder det, så gik vi over og drak et par øl inden kampen i... hvad hedder den, den der Brøndby Café der ligger et par hundrede meter fra stadion, og stod og snakkede og hyggede og så på et tidspunkt var der... det var ligesom, ligesom det vi gjorde kan man sige og så gik vi ind på stadion og så fik vi måske en øl eller to og så kampen og så bevægede vi os hjem igen, ikke... jeg er sådan en almindelig fredelig tilskuer kan man sige, som primært er kommet for at se kampen, altså... ja... og synes at stemningen og så videre, det spiller også en rolle vil jeg sige, ikke... jeg synes at stemningen til hjemmekampe er ret fantastisk, også sammenlignet med når jeg er i Parken, jeg har et par Brøndby venner, eller sludder og vrøvl et par FCK venner, så jeg en gang imellem har jeg listet mig ind i Parken og der synes jeg at der kan også være stemning og så videre, men stadion er ikke så intimt og intenst og sådan nogle ting, jeg synes det... nu føler jeg jo heller ikke det samme, men altså... jeg tror måske hvis jeg sådan ud fra en objektiv vinkel, eller anskuer rolle, så vil jeg stadigvæk sige at Brøndby har det fedeste stadion i Danmark, når der er stemning... ja...

K: Hvad er det der gør, hvad er det der laver stemningen?

SD: Når men det er jo de her Sydsiden og... jeg kan meget godt lide det der, jeg kan også meget godt lide at holde med Brøndby fordi det ligger hvor det gør... jeg er jo selv akademiker i dag og synes der er noget lidt charmerende ved at Brøndby er klasket til med sociale boligbyggerier og almene boliger og der er ikke særlig pænt [griner] og æstetisk at være dernede og sådan nogle ting og så tænker jeg bare at det spiller en utrolig stor... jeg tror Brøndby spiller en utrolig stor rolle for hele lokalområde dernede, ikke... og det synes jeg man kan se, altså fordi folk der kommer der, de er meget dedikerede i Brøndby... og... jeg kan også godt lide hvis man sidder på, hvis man ikke er på Sydsiden, så at sidde iblandt, man kan sige, de to langsider hvor der er masse familie og sådan noget, der har taget noget Brøndby tøj på og sidder og spiser en pølse og... det kan jeg godt lide...

K: Hvordan passer du ind i det her Brøndby univers?

SD: Altså man kan sige at jeg blander mig sådan set ikke... altså jeg er ikke en del af lokalsamfundet eller noget... jeg kommer jo i virkeligheden lidt som iagttager og så lukrerer jeg lidt på den stemning og så videre som der så bliver skabt af den her menneskemængde og fangrupper og hvad ved jeg, der nu laver alt muligt ståhej, før, under og... ja... jeg har også været til fodbold... FC Nordsjælland spillede imod en eller anden Jysk klub engang og der var man 1.100 tilskuere og det var dødsygt og kedeligt og sådan noget, ikke, altså jeg var bare derinde fordi at jeg var i sommerhus og så var der en af mine venner der sagde "nu skal vi ind og se den" og sådan noget... og det var... det gider jeg ikke mere... nu....

K: Hvordan har det ændret sig over årene for dig at gå til fodbold?

SD: Altså jeg vil sige at jeg er blevet mindre... altså i år har jeg kun set to hjemmekampe for eksempel, ikke, det var så her imod Nordsjælland og FCK... og det skyldes altså at jeg simpelthen er blevet booket mere op af sådan noget familieting søndag og de spiller jo typisk søndag klokken 18, det giver jo sådan lidt problemer i forhold til at nå frem og tilbage, og så videre, vi har sommerhus oppe i Nordsjælland og alt sådan nogle ting... så har jeg så prioriteret at så ser jeg kampen i fjernsynet for eksempel i stedet for ikke... plus at flere fra den der gruppe jeg snakkede om som jeg fulgte ret fast med... de har oplevet lidt det samme som mig, at de er også blevet hængt lidt op af børn der kræver noget mere og sommerhus... vi er blevet sådan lidt mere satte på et eller andet plan, ikke... ja...

K: Hvad med i forhold til når I så går på stadion, hvad er forskellen så der, måden I går derind på?

SD: Der er ikke sket så meget i virkeligheden fordi at... vi er jo ikke nogen der står... jeg kan godt... et par af dem jeg følges med de har måske en Brøndby trøje på og så videre og det havde jeg også for nogle år siden, men det var ikke noget jeg nødvendigvis havde på og det har jeg ikke i dag... jeg er ikke... jeg kommer som... man kan på en eller anden måde måske godt se at jeg kommer lidt [griner] væk derfra... og jeg kan godt stå, det har jeg gjort nogle gange, på Sydsiden, så jeg også sådan lidt i periferien af dem alle sammen og kigger fodbold, men egentlig kan jeg bedre lide at stå på en af de mere kedelige langsider og kigge på Sydsiden og have sådan et... stå lidt mere behageligt og sådan noget, ikke... eller sidde ned. Jeg har også haft en del VIP billetter på et tidspunkt og det syntes jeg var skide sjovt og dejligt, ikke, så sidder man der og... og får oplæg inden kampen og kommer og spiser mad og så videre... ja... og kaffe og øl under kampen mens man sidder der... det kan... det har været rigtig fint, men det er også forsvundet kan man sige. Ja...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever personer som støtter Brøndby? Hvad er dit indtryk?

SD: Af hvad siger du, undskyld?

K: Personer som støtter Brøndby... du har været lidt inde på det, men hvis du kan prøve at beskrive dem igen?

SD: Altså personer, siger du?

K: Ja, hvordan du oplever andre personer som støtter Brøndby, hvad dit indtryk er?

SD: Og du tænker ikke på sponsorer og Jan Bech og så videre?

K: Nej, jeg tænker på dem der kommer ind og ser fodbold på Brøndby stadion?

SD: Jeg tænker at langt langt de fleste er... jeg synes der er sådan en gruppe af familier som faktisk udgør en ret stor del af publikum... så er der... dem der ligesom ikke kommer som familie men kommer som sådan en ungdomsgruppe eller... fædre der kommer sammen eller et eller andet, ikke... og langt de fleste oplever jeg som super fredelige og det gør jeg sådan set også med de fleste fans og så er der lige den der gruppe der har det med at slås... både på... i forbindelse med udebane og hjemmebane og det synes jeg ikke særlig godt om... men det er ikke noget der afskrækker mig, altså jeg har ikke følt, jeg har aldrig følt mig truet eller sådan noget... altså det er lidt dobbelt, det er også nogle gange, hvad kan man sige, fans gruppe, de der fans der planlægger alle mulige ting det er også dem der er med til at gøre det lidt festligt og sådan noget... jeg

tænker ikke på slåskampe, men sådan noget med at få gang i tilskueren og alt muligt andet, ikke... så det... men det er klart at når de slås og så videre, så lægger det... noget synes jeg, ikke... for eksempel har jeg min søn og han bliver 11 år her, og nogle gange tænker jeg at jeg ved sgu ikke om jeg... han har aldrig været derude, han vil gerne komme med og det er ikke fordi jeg ikke tør tage ham med, jeg tænker bare nogle gange... er det... altså det har også noget med tidspunktet, så er vi først hjemme klokken 9, halv 10 om aftenen og han skal i skole næste dag og lignende, ikke så... men selvfølgelig er der nogle dage vi godt kunne eller et eller andet, jeg har bare ikke rigtig fået gjort det og hvis det er imod FCK, som kunne være mest intenst, det tænker jeg at det kunne også godt være lidt for meget hvis man oplever noget, masser af politi og blabla... på den anden side så vokser han jo også op på Nørrebro hvor der fandme også er meget politi og alt muligt andet hele tiden, det klarer han jo meget godt, ikke... men det er lige så meget, det er ikke en undskyldning for ikke at tage ham med, det vil jeg godt kunne gøre... men generelt opfatter jeg publikum meget positivt, altså jeg har ikke... det er jo en lillebitte gruppe der tyr til vold og den slags en gang imellem, ikke...

K: Føler du at der er nogle skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe?

SD: ... altså... der er vel begge dele... altså jeg tænker at man... altså der er jo alt det her med at når der sker noget, så pifter man af dommeren og man opmuntrer og der er nogle slagsange og... og det er vel sådan på en eller anden måde, det er vel i virkeligheden uskrevne regler som på en eller anden måde kommer til at virke som nogle regler man sådan set følger, ikke... man få sådan en ny rolle eller jeg ved ikke... jeg ændrer jo ikke person eller karakter, men lever sig med i det der nu foregår ikke og når bølgen kører rundt og sådan noget, så letter jeg mig også fra sædet så og på den måde... er det sådan noget du tænker på?

K: Ja... altså deltager du i alle de aktiviteter der foregår på stadion i forhold til sådan noget her?

SD: Ja, det gør jeg, det gør jeg, ja...

K: OK... og hvad betyder det for dig at deltage i det?

SD: For hvad, undskyld?

K: For dig... hvad betyder det for dig at deltage i det?

SD: Når, jeg tror jeg bliver en, jeg tror jeg bliver en... man glider ligesom ind som en del af det fællesskab der nu engang er, ikke... jeg kan sammenligne mig lidt hvis jeg erovre og se en FCK kamp... og der så er

sådan forskellige aktivitet og man klapper og så videre, det gør jeg sjældent, der glider jeg ikke med i det der nu ellers foregår iblandt hjemmepublikum, der sidder jeg bare og iagttager og så lader jeg være med at klappe hvis modstanderholdet gør noget fint, ikke, så kan jeg bare sidde og glæde mig over det og sådan noget... ja...

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter Brøndby?

SD: Når man det snakker jeg tit om, altså alle ved at jeg støtter Brøndby og som jeg startede med at sige... så snakker vi i virkeligheden enormt meget fodbold herinde på mit arbejde... og der er nogle der støtter fordi de kommer fra Aalborg, ikke, så støtter de Aab og nogle støtter FCK og der er... vi er sådan cirka 50/50 med dem der støtter Brøndby og FCK og vi går sådan og driller hinanden og sådan lidt, ikke...

K: Hvad går det drilleri ud på?

SD: Det er sådan noget at hvis for eksempel når FCK taber 3-0 til SønderjyskE, så kan jeg når jeg møder Martin, så kan jeg sige "hey, hvordan var det, jeg ved ikke hvordan det gik FCK i går og hvem var det de spillede imod", sådan noget i den dur, ikke... ja...

K: Hvordan reagerer han på det?

SD: Så kan han lade være med at sige noget, eller han kan også... det kan være forskellige... der var en der sagde, en der hedder Claus, hvor jeg lige havde sagt det samme til ham, hvor han synes at jeg var lidt endimensionel da jeg kun ville snakke om Brøndby når det gik dem godt og sådan noget [griner], altså hvad fanden siger man, ikke, det er sådan noget...

K: OK... og hvad betyder det for dig at deltage i det her... ja hvad kalder man det... de her interaktioner på arbejde, hvad betyder det for dig?

SD: Når, men det synes jeg faktisk er en glæde, det er sådan noget jeg synes er ret sjovt at snakke, diskutere, analysere, de forskellige ting... det er jo ikke kun Brøndby-FCK vi snakker om, det er også Champions League og landsholdet og sådan noget, det... det er meget fedt jeg er i sådan et, et læreforbereelsesrum hvor der sidder folk som har tre fag og tilfældigvis er der rigtig mange fyre, mænd, der sidder derinde og de er stort set alle sammen interesserede i fodbold, hvilket er lidt sjældent i min verden kan man sige, at de alle sammen er så dedikerede til fodbold... vi var også ude og se Danmark Irland på en Irsk pub 12 af os og sådan nogle ting, ikke, og på den måde fylder det faktisk ret meget...

K: OK... for at gå tilbage til... så vil jeg høre hvilket hold anser du som værende den største rival og hvorfor?

SD: Den største rival i dag?

K: Ja.

SD: Det mener jeg klart er Midtjylland, FC Midtjylland, hvis vi tænker sådan i øjeblikket...

K: Og sådan generelt?

SD: Når så er det klart FCK, ikke... men hvis du tænker lige i øjeblikket, altså hvis du kigger på Superligaen og de problemer FCK har, jeg mener at Midtjylland bliver sgu ved med at skrabe point sammen, jeg synes de har en ret imponerende trup og så videre, ikke... så lige nu mener jeg i forhold til mesterskabet at det er Midtjylland men ellers er det klart FCK der er den største rival...

K: Hvorfor er det klart FCK så?

SD: Det betyder jo bare noget at slå FCK [griner]... det... det der derby, rivalopgør der er blevet bygget op igennem mange år, ikke... måske også at nu møder jeg jo for fanden ikke mange i min hverdag der holder med Midtjylland eller et eller anden, altså, på den måde der er det jo et eller andet med interaktionen på arbejdspladsen eller hvis man er ude blandt andre folk og så videre ikke, så finder man jo hurtigt ud af "hov..." og på den måde er det... altså det er jo på en eller anden måde en form for historisk rivalisering, der er blevet bygget op, kan man sige og det mener jeg sådan set er med til at intensivere... den relation man har, som jeg har til Brøndby og som andre så har til FCK og sådan nogle ting, at det kan godt være man taber mesterskabet, men hvis man har slået FCK et par gange, så er det sgu næsten lige så godt, ikke...altså... sådan noget...

K: OK... kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de mennesker som støtter FCK?

SD: [Griner]... altså, hvis du... dem jeg selv kender, de ligner jo på mange måder mig selv, på det plan, ikke... og har bare valgt FCK og på mange måder er det lidt mere praktisk for de bor også her i København og det er lidt lettere at cykle forbi Parken og over i Parken, ligesom at jeg selv kan cykle over i Parken på 10 minutter, ikke, og det er en fed tur igennem Fælledparken og sådan noget, så har det aldrig rigtig tændt mig

på samme måde at køre, altså... det... men det er derfor jeg nogle gange er i Parken, altså fordi at det er let for mig og min søn træner lige ved siden af på Skjold... når han træner så er det i Fælledparken og sådan noget, ikke, så det er jo meget i nærheden... så synes jeg, jeg synes måske der er lidt færre, sådan familier, almindelige familier i Parken... til FCK's kampe... de er der, men jeg synes faktisk det er lidt mere familieorienteret i Brøndby... og det er der sådan set ikke noget galt i, jeg tænker bare at det er fordi vi er inde i en lidt større by, ikke, hvor... det ved jeg ikke, altså... der er jo børnefamilietribuner, der sidder jeg jo så bare ikke nede... Jeg har faktisk været inde med min søn fordi han får gratis billetter til mange af FCK's kampe, så en gang imellem har jeg haft ham med i Parken og det er jo lidt lettere... så sidder jeg sammen med en masse børn der ikke interesserer sig for fodbold og sådan noget, så... det er lidt en kedelig oplevelse... eller det er klart, det er fint nok, men det er overhovedet ikke så intenst som da hvis man er på Brøndby stadion og sådan noget...

K: Hvilken indflydelse har rivaliseringen imellem FCK og Brøndby på din intention til at støtte Brøndby, hvis den har nogen?

SD: Jamen den betyder helt klart noget, altså... jeg har det lidt sådan at hvis jeg nu havde rigtig mange penge, så kunne jeg godt drømme om at være sponsor, altså en del sponsor for Brøndby og købe en masse aktier og sådan, ikke... jeg har tit overvejet det, men altså jeg synes altid jeg har for få penge til det [griner]... men altså hvis jeg nu var en rigmand eller sådan noget, så vil jeg helt klart støtte Brøndby, tror jeg... selvom jeg tror man kunne støtte mange andre formål som er gode... jeg mener også at Brøndby gør et stort social arbejde, Brøndby i lokalområdet... det gør FCK for eksempel ikke på samme måde... de er udelukkende elite orienteret, i min verden. Jeg kender også lidt til det fordi jeg slev har været fodboldtræner i en konkurrerende klub til Brøndby... eller til FCK og KB og sådan noget, ikke... hvor jeg ved at Brøndby også har den sociale del med... selvfølgelig er de også meget elite orienteret omkring de forskellige årgange og sådan noget, men, der er sådan mere plads til at man har de skæve eksistenser, nogen der har sværere ved at klare sig, og så videre og så videre, integreret som en del af klubben og så lave noget social arbejde og sådan noget, ikke... det kan jeg godt lide...

K: Har du været til derby nogensinde?

SD: Ja, til derby, ork ja, masser af gange...

K: Hvad har det været for nogle oplevelser?

SD: Jamen det, det er super fedt... både når det er i Parken og når det er på Brøndby stadion, så, jamen så

mødes vi, det kan også være at jeg mødes med nogle FCK fan venner og så sidder vi bare i et neutralt afsnit og sådan noget, ikke, og så sidder vi og hygger os med det... jeg var desværre ikke inde og se dem her da Brøndby vandt 1-0 over FCK, der var jeg i sommerhuset stadigvæk og vi havde nogle gæster deroppe og de spiller jo klokken 12, ikke, så det var skide irriterende [griner]... når det nu endte med en sejr, så nej nej det er klart, det er... i øjeblikket, så er det jo sådan årets kamp kan man sige fordi at Brøndby ligesom har udspillet sin rolle i Europa og ellers vil de kampe også være vigtige, ikke... det er klart at det er de der derby kampe der er den helt store....

K: Hvorfor er det årets kamp?

SD: Jamen stadion er fyldt og der bliver snakket om det og diskuteret i medierne og... og så betyder resultatet noget, ikke... det gør... den der intensitet jeg snakkede om tidligere, den bliver fordoblet eller flerdoblet i forhold til... hvis... Brøndby møder Silkeborg, eller hvad ved jeg, ikke, altså, det er noget helt andet... og der er også noget internationalt snit over de der kampe... både på banen men også på tilskuerpladserne, og det synes jeg er super fedt...

K: OK... kan du prøve at beskrive tilskuer scenen til sådan et derby... hvad oplever du og hvad synes du om det?

SD: Jeg synes det er fremragende... Altså jeg var jo for eksempel inde og se den kamp hvor Brøndby spillede uden... Brøndby tilhængere blev udelukket skråstreg udelukkede sig selv i en eller anden råkold aften, eftermiddag [griner] for et par år siden og sådan noget, det synes jeg var en lidt kedelig oplevelse i virkeligheden ikke, fordi man manglede den der duelleren på flere planer, at der er både duel på tilskuerpladserne og duellen på banen og sådan nogle ting, altså... ja... så det hører sådan til en af de mere triste oplevelser i forhold til de derbyer jeg ellers har overværet... ja...

K: Hvordan er du en del af den her duel på tilskuerpladserne?

SD: Det kommer an på... hvis jeg er på Brøndby stadion, så er jeg helt klart en del af... man kan sige det almindelige, det sådan mere generelle Brøndby publikum... jeg kan også godt, jeg har jo stået på Sydsiden et par gange men jeg, som sagt er jeg jo ikke en af dem der er klædt ud og sådan noget, men jeg er måske lidt mere sådan hoppende og ditten og datten, ikke, men hvis jeg er i Parken så er jeg mere neutral, altså forstået på den måde at man må heller ikke rigtig vise hvem man holder med og sådan noget, det ved jeg ikke om du ved med de regler der er... det er der kommet når man er på... hvad kan man sige, neutralt tribuneområde, så må man for eksempel ikke have en Brøndby trøje på eller halstørklæde eller sådan nogle ting... heller ikke

hvis jeg kom med St. Pauli, hvis jeg nu er St. Pauli tilhænger, så må jeg heller ikke tage den på, så skulle jeg lægge den og sådan nogle ting. Det er sådan noget sikkerhedshalløj, ikke... Det er så hvad det er, men jeg klapper hvis Brøndby er ved at score eller har scoret og jubler og det gør folk rundt omkring, det er klart at man er omringet af FCK tilskuere, men jeg oplever ikke noget ubehageligt... og man fornemmer jo hurtigt hvem man sidder ved siden af... altså, jeg er jo pisse bange for at slå og slås og alt muligt andet, så jeg er meget sådan følsom overfor [griner] hvordan min adfærd skal være, ikke...

K: Da du stod på Sydsiden, hvad var det for en oplevelse?

SD: Når men det synes jeg var... det synes jeg er ret sjovt for man oplever det der foregår og den iscenesættelse af forskellige aktioner, det kan være romerlys der har både en blanding af både gult og blå lys udover banen, altså, sådan noget der kommer ind og det får de så en bøde for... Men de får alligevel lov til at komme ind selvom der er sikkerhedsforanstalt... altså sikkerhedsvagter og alt muligt andet, så får de jo alligevel lov til at komme ind og tromme og... det er meget sjovt at iagttage, altså, et eller andet sted... det er sådan meget velorganiseret... og generelt enorm fed stemning, altså det er det der er ved det... man kan så sige at jeg ser så mindre fodbold på den måde. Jeg har sådan nogle yndlingssteder hvor jeg synes at jeg ser kampen skide godt og det gør jeg ikke når jeg står på Sydsiden, altså... så folk... folk vælter jeg ud og ind imellem hinanden og røg og larm og jeg kigger mig rundt. Altså, jeg har heller ikke så godt et blik på banen og sådan noget ikke, men det er sjovt på en anden måde vil jeg sige... ja...

K: Hvad er det for en måde?

SD: Jamen så er det man er mere med i det der gruppe halløj, altså jeg er jo ikke en integreret del af den og jeg... igen jamen jeg er sådan... jeg iagttager hvad der foregår og lever lidt med og synes at det er ret fedt... og... og det synes jeg er meget sjovt at kigge på, men altså jeg kan måske også mærke at på mange måder nogle gange, så ønsker jeg også at jeg kunne sidde oppe på én af langsiderne i midten i en tilpas højde og have det fede perspektiv udover banen og... og bedre kunne se hvad der foregår, ikke... det er sådan lidt to forskellige oplevelser i virkeligheden...

K: OK, ja...

SD: Ja... jeg kan lige tilføje at når jeg står på Sydsiden, ikke... så er det typisk fordi jeg er der med en af mine gamle venner som også var med i København helt tilbage fra 80'erne og som er flyttet til Odense... og han er stadigvæk også Brøndby fan og han... nogle gange siger han "arh, skal vi ikke", det kan være han kommer til København lørdag og måske går vi iud og drikker en øl og så tager vi ud og ser den der

fodboldkamp og så kører han så hjem lige efter kampen til Odense og jeg tager hjem til... Han køber så billet hvis det er og altid til Sydsiden og nogle gange siger han ”arh... Søren forhøvede vi er blevet for gamle” og [griner]... og det er sådan meget hyggeligt alligevel, altså, det er fint nok, ikke... og jeg ville nok, hvis det var mig der skulle købe dem, så ville jeg nok købe dem på den kedelige langside, ikke...

Appendix D9.3 Summary

Jeg begyndte at holde med Brøndby omkring da de vandt deres første mesterskab. Vi var en studiegruppe som havde fodbold som fælles interesse og så så vi deres kampe sammen. Fodbold fylder meget i mit liv. Det er noget jeg snakker med både mine kollegaer og mine drenge om. Fodbold og Brøndby er en integreret del af min hverdag og det er noget jeg prioriterer. Da jeg var yngre kunne jeg prioritere det mere. Det var lidt mere det frie liv uden kone og børn. I dag har jeg andre prioriteter. Jeg er booket mere op.

At gå på stadion er et frirum i en ellers meget rationel og effektiv hverdag. Det er en speciel fællesskabsfølelse at være på stadion. Det er en social begivenhed som jeg nyder. Jeg vil beskrive mig selv som en almindelig fredelig tilskuer som kommer for at se kampen. Jeg deltager ikke aktivt i at skabe stemningen som de gør på Sydsiden. Selvom jeg nogle gange er på Sydsiden vil jeg hellere lukrere lidt på stemningen imens jeg sidder behageligt og kan se kampen. Når jeg er på stadion lever jeg mig ind i oplevelsen. Jeg følger noget adfærd som gør at glider ind i fællesskabet. Jeg får en ny rolle. De meste dedikerede Brøndby tilskuere er fra lokalområdet. Det er lidt charmerende at det er den lavere sociale klasse. De skaber festen, men de laver også nogle gange ballade der gør mig i tvivl om jeg kunne tage min søn med.

Jeg sammenligner naturligt Brøndby med FCK fordi de er vores største rival. Jeg synes at Brøndbys fans skaber en bedre stemning end FCKs og har Danmarks fedeste stadion. Rivaliseringen betyder at der er interne drillerier imellem mig og mine kollegaer som der ikke er med fans af andre klubber. Det synes jeg er sjovt at deltage i. Rivaliseringen er vigtig at vinde. Kampene imod FCK er mere intense og betyder mere. Det betyder næsten lige så meget at vinde over FCK som at vinde mesterskabet. Det er en kamp både på banen og på tilskuerpladserne.

Appendix D10 ST interview

19/11/2017, 15:00, 46:23 minutes

Appendix D10.1 Demographics

- 1) Age: 28
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Solrød
- 5) Educational level: Electrician
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: Brøndby IF
- 9) Years as spectator: 11
- 10) Games per year: 15-20

Appendix D10.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan Brøndby blev dit favorit hold?

ST: Ren og skær, hvad skal man sige, spontanitet. Som du nu kender, så kender vi jo Tønder festival fra gode gamle dage af og når der er en mand i baren der spørger lørdag aften ”skal du med til derby søndag morgen”, så siger du da ja for der er flere bajere i det. Så jeg tog til mit første derby sammen med nogle gode venner og så tog jeg med over på Faxe og så syntes jeg egentlig at det var en OK... det var en spændende ny ting at gøre i og med at jeg egentlig ikke dyrkede specielt meget dansk fodbold fordi dansk fodbold egentlig var og egentlig kan man stadig sige er lidt kedeligt. Men hele oplevelsen var meget god i sig selv, men hvad skal man sige, jeg var ikke solgt der. Men. Så prøvede jeg nogle uger efter at tage med på en away på et lille mindre stadion i Vejle på udebane og så var jeg solgt derfra for det var noget helt andet at tage på en udebanetur i stedet for at tage på hjemmebane faktisk.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er for nogle oplevelser?

ST: Ja. Altså, hvad skal man sige. På hjemmebane er det mere almindelige folk der kommer og har gjort det i, for nogle 10 år, for nogle 5 år, men for dem der tager udebaneturene er det oftest en kombination af at Brøndby har så mange jyde fans. De jyder der egentlig bor tæt på et sted hvor Brøndby de spiller, de er bare klar på at de skal spille tæt på dem og ellers er det de mest engagerede mennesker i Brøndby der tager et andet sted hen, der får du bare en mere sindssyg oplevelse. Hvis du er klar på at få en oplevelse, så kan du få

en vanvittig følelse sammen med de mennesker der er der. De vil det lige 4 gange mere end man vil detovre på Faxe tribunen. Så. Det er egentlig derfor.

K: Hvad er det der sker, henholdsvis til sådan en hjemme og en udebane kamp?

ST: Energieniveauet er jo anderledes, altså. Nu skal man også sige at dengang jeg startede med at se Brøndby, der var det jo godt nok også et dårligt hold. Altså... man kan godt forstå at stemningen var lidt tam dengang. Eller, ikke tam, det ved jeg ikke... jeg havde bare sådan noget med at jeg kunne ikke se det fede ved at være derhjemme, fordi at jeg følte at jeg kunne få en oplevelse jeg følte var meget federe ved at tage på en udebanetur. Man kunne få en meget federe oplevelse ved at tage på udebanetur, så, jeg tror at hele min første start på Brøndby der tog jeg næsten kun på udebaneture fordi jeg synes det er kedeligere at være hjemme. Den energi og oplevelse og... ja. Det er nok det.

K: Hvordan foregik sådan en tur?

ST: Snakker vi helt i starten?

K: Både starten og nu?

ST: For eksempel i starten, så var det altid med drengene hvor man tog en samlet tur og man altid fandt en eller anden der gad at køre og så var det ellers bare ufatteligt mange øller og så bare snakke lort en hel dag og så se noget fodbold. Indtil... på et tidspunkt der boede jeg i Aarhus, der kunne jeg godt finde på at tage selv afsted fordi at jeg begyndte at kende lidt mennesker hist og her. Og Aarhus var godt placeret i forhold til en del stadioner. Det var ikke så slemt at tage af sted fordi at man kunne komme forholdsvis nemt til... hvad skal man sige... Horsens, Aalborg, Odense er egentlig heller ikke så langt væk. Og nu, der er desværre alle dem som jeg så fodbold med i gamle dage, der er ingen af dem der gider at se fodbold mere... så jeg har ikke så mange at tage med. Heldigvis er jeg så kommet ind i en familie. Min kone, hedder det jo så, er Brøndby mennesker og har været derude siden, altså min kærestekone har været ude i en bæresele fra hun var 3 måneder ude på Brøndby stadion, så man kan tage med dem. Ellers så har jeg heldigvis også snøret min chef så godt at jeg tager med fordi han har sponsoreret derude, så jeg tager altid med ud på langsiden og hygger og skal også derud i dag og så få noget godt mad og bare se fodbold. Så det er lidt en anden måde at se fodbold på. Nu tager man derud for ligesom at komme om stemningen om Brøndby og se noget godt fodbold end at stå nede på Faxe og ikke kunne se noget bare halvberuset og skaber en stemning [griner].

K: Hvad er forskellen?

ST: Forskellen er at man ser fodbold og man følger med i hvem der er gode og man følger med hvem der kan noget og hvad man synes de skal gøre anderledes og at du... det er mere stemningen... for eksempel når du er i Vilfort Loungen så har du også, hvad skal man sige, Troels Bech inde og snakke som sportsdirektør og fortælle noget om klubben og hvad tankegang er omkring det, især i starten af sæsonen når transfermarkedet er åbent, ligesom høre omkring deres idéer, du ved. Og så oftest alle dem der er i sådan en lounge de har jo en fælles interesse i Brøndby... men... de er jo enten nogle gamle Brøndby drenge som har brugt deres tider på lægterne og bare lige kan lide at se noget fodbold ellers så er mange af dem også forretning hvor de ligesom kan tage en eller anden partner med så der er altid nogle nye mennesker, men... for mig er det helt klart... for mig... jeg elsker at være derude nu, for det er en lidt speciel stemning at tage derud og bare hygge og du får lige en enkelt øl og ser noget fodbold og nu er de også gode nu, så nu er det meget hyggeligt. Men jeg savner lige så meget stemningen og at tage over og stå og råbe og få en stadion pølle og en meter øl [griner].

K: Så er det en anden måde at gå til fodbold på?

ST: Ja, helt klart. Det er en fuldstændig anden måde at gå til fodbold på. Jeg kan godt lide den måde på sådan en søndag her for jeg er også blevet ældre, så... og har faktisk fået et arbejde hvor man skal være lidt mere seriøs fordi at... den anden måde det er sgu lidt hårdt.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af Brøndby?

ST: Hvad skal man sige. Det betyder... på en underlig måde betyder det jo en glæde. Det er jo... man er jo glad fordi det går godt og man kan følge med i deres historie og håber jo på en ny æra man kan komme ind i, i og med at jeg jo egentlig aldrig har været med i Brøndby's guldæra, for hvad er det, 14... 2005 de fik en guld sidst med Laudrup eller sådan noget. Jeg håber jo at komme tilbage til tiderne ligesom min svigerfar, han kan huske helt tilbage til Vilfort tiderne og min chef han var inde i Parken da de scorer 1-0 målet mod Bayern München i Champions League kval. Eller i Champions League runden. Men man håber jo på at kunne blive en del af det engang fordi at Brøndby nu er, også, en speciel ting i Danmark jo. Så det Brøndby får mig til at føle det er jo, hvad skal man sige, glæde og så er det en fælles ting for mange mennesker da fodbold betyder noget for i hvert fald en stor del af Danmark eller nogle danskere i hvert fald.

K: Hvem er du fælles med?

ST: Hvem jeg er fælles med?

K: Ja.

ST: Jamen andre mennesker og så i og med at jeg har bosat mig syd for København som er længere ude end Vestegnen af, så har man noget at snakke med stort set samtlige mennesker herfra... eller inde fra Brøndby stadion og ned til Køge... fordi man holder ligesom med det samme... med... men altså jeg har jo stadig nogle venner der holder med Brøndby og ting og sager, men jeg tror bare det en glæde og ligesom at nogle har hobbyer med at gå op i fisk og nogle har hobbyer og gør det ene og det andet, så synes jeg bare at det er en dejlig ting på grund af, at som alle folk der ser fodbold så er det jo nogle specielle ting og det kan få nogle følelser frem og når man kan mærke bare en dag ude på stadion hvor alt det bare spiller, så er det jo bare en hel oprejsning når folk er helt oppe at støde. Jeg ved ikke hvad jeg skal kalde det... glæde af en art og fælleshed sammen med andre.

K: Kan du prøve at fortælle mig om en eller flere oplevelser du har haft når du har set Brøndby spille, som er ekstra mindeværdig for dig?

ST: Ja altså... hvad skal man sige... mindeværdigt. Jeg har to... jeg har en hvor det er nok noget af den værste følelse jeg nogensinde har prøvet, på en eller anden måde. Jeg har prøvet engang hvor Brøndby de skulle spille Europa League kval., det var kampen inden man kunne komme i Europa League og de skulle spille imod Hertha Berlin. Man havde fået det arrangeret sådan at vi tog nogle drenge et helt tog ned til Berlin dagen inden, tog i byen inden og så skulle stå op om morgenen og man var sammen med alle mulige Brøndby fans dernede og det var... der var 30 grader i Berlin. Det var kongedage. Og du gik march helt inde, fandme langt væk fra stadion fordi de skulle spille på det gamle stadion på grund af at den nye Olympia Stadion eller hvad fanden den hedder, den blev brugt til atletik eller sådan noget, så man skulle ud på en gammel en et stykke ude... men man har det her med at man går march og den sygeste oplevelse nede i U-banen hvor du bare bliver kørt... der var ca. 300 eller 500 Brøndby fans inde i et tog og de ligger bare oppe de der steder hvor man kan putte kufferter og der er bare en stemning og der er sang hele vejen... man kommer så ud på det her stadion hvor man står sådan næsten på ... ej jeg vil ikke kalde det en voldgrav, men det er et åbent stadion man står ude og man kommer foran 1-0, 2-0, tror jeg nok og man har bare lige haft den perfekte dag med alle sine venner og alle kører bare for dem og så taber de 3-2 tror jeg eller 2-1 til det her Hertha Berlin hold og man bliver bare fuldstændig smadret fordi at man havde regnet med at vi vandt så man havde valgt, vi havde valgt først at tage toget klokken 5 om natten fordi så kunne vi da lige tage i byen

igen og så var vi hjemme. Men man sad bare og var færdig og nu havde man brugt en hel dag på at køre det her op og være det største i hele verden og nu kan jeg ikke huske at 2. Halvleg den lå til at nu er den der sgu og så blev... så er det bare typisk Brøndby at tabe sådan en der og så var det bare "fuck mig og fuck mit liv og fuck de vinder i ligaen". Selvom man lige havde gjort det. Så det var en af de mindeværdige hvor det bare... det er bare typisk Brøndby og sådan har det været i mange år at de altid skal smide det væk.

Og den anden det er mere en gang hvor Brøndby er i, jeg tror fire runde inden, 4-5 runder måske, inden selve grundspillet det er færdigt og der er ikke nogen der er mester endnu og Brøndby kunne stadig godt nå at blive mester, de skulle bare vinde nogle nemme kampe, eller fanden det var... så det er en, og nu snakker vi nok 7-8 år tilbage eller sådan noget, det var virkelig vigtigt at vi bare vandt for så var muligheden der for at få det der guld. Så skulle de spille op i Esbjerg og det fede ved Esbjerg det er nok at de har det fedeste udebaneafsnit på grund af at det er stejlt og det buer så man kan se alle de mennesker man står sammen. Hele vejen rundt. Og på en eller anden måde kan det jo faktisk skabe en bedre stemning end på et fladt udebaneafsnit og den dag, det var sådan lige i starten af sommeren, så man kunne bare... folk var friske igen og det var 24 grader eller 25 grader... og det er nok den dag hvor jeg har mærket den mest sindssyge vandvittige stemning fordi folk havde stadig et håb om at det her kunne lade sig gøre og så havde man nok gjort noget ekstra for det. Du ved at capoer, dem der står og råber, så havde de puttet nogle ekstra capoer ind så der stod flere, flere steder, så man fik alle med til ligesom at være en del af det der stemning, så det var bare sindssyg stemning i over 90 minutter hvor man bare troede på det hele vejen. Og det var, oplevelsen den vil jeg bare sige at jeg har aldrig følt så vild en sammenhold til noget, som den dag fordi det stadig kunne lade sig gøre og på grund af udebaneafsnittet og så ja de mennesker der var der... også troede på det.

K: Hvad betyder det sammenhold for dig?

ST: Det betyder... altså for mig betyder det ikke så meget, fordi jeg er jo, jeg har jo ikke et sammenhold for jeg er jo ikke en del af Alpha som er en stemningsgruppe der... altså jeg har jo ikke de der 10 gutter jeg kan tage til fodbold med så på den måde, sammenhold betyder ikke rigtig noget for mig. Jeg har bare respekt for de mennesker der gør så meget for Brøndby og på den måde sammenhold. Men... jeg ved ikke... hvad tænker du på i forhold til sammenhold?

K: Lige præcis det du sagde der. Du sagde at du kunne føle sammenholdet. Hvad betyder det for dig?

ST: Da jeg var yngre betød det et eller andet, åbenbart, for jeg syntes det var noget... det var en følelse man ikke rigtig kunne få andre steder. Altså. Når det endelig er i gang og stemningen kører, altså, så er der ingen der kan bryde igennem sådan en væg af 500 raske drenge. Altså, det er for vildt. Nu om dage, så er det jo lidt

anderledes i og med at jeg ikke lige tager afsted med sådan nogle, så det er lidt på andre måde, men... det er jo det, det er jo en ny følelse man ikke kender til. Men det er mere det at en følelse af hvad mange mennesker kan skabe sammen. Det er jo det der er så vildt. Når det er de rigtige i hvert fald.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det har ændret sig over årene at gå til fodbold?

ST: Det har jo ændret sig i og med at det er hårdt at støtte Brøndby når de taber ca. 7 år i træk og er ved at ryge i 1. Division, så bliver man sgu træt af at tage ud på stadion og se en fucking lortekamp i minus 10 grader mod Esbjerg og så taber de alligevel og så har man det bare "OK, er det virkelig det værd?"... men altså det er jo også hele meningen. Man hører det igen og igen men Brøndby har altså nogle gode fans og det kommer man sgu ikke udenom, fordi at... de hænger sgu i. Men altså, det har da været hårdt. Jeg husker en sæson hvor der var 24 point på et helt år, altså. Vi når lige at få røven med os, mand. Det var godt nok også en slem sæson, mand... så... ja.

K: Er der nogle bestemte... både før og nu... nogle aktiviteter du deltager før, under og efter kampe? Sådan rutinemæssige ting eller ritualer som du er eller var en del af?

ST: Det er lidt svært at sige fordi nu, nu tager jeg derud og så tager jeg over til min chef her lige om lidt, så kører jeg med ham ud til Brøndby stadion. Så har vi en time til at sludre og sladre, så får vi noget godt at spise, så får vi lige en øl eller to... går ud og ser noget fodbold... får lige lidt kaffe i pausen... så går vi op og får en bajer efter kampen og høre Man of the Match snakke og så videre. Så er det ligesom det. Man kan ikke rigtig gøre det meget anderledes til det arrangement. Før i tiden, til aways, jeg kan ikke... det var ikke rigtig fordi man gjorde det meget anderledes, fordi der mødtes man altid ved en eller anden fælles bar i en hvis by og så holdte man en march og så tog man derhen. Så jeg kan ikke rigtig sige at jeg går altid ned og oddser på Brøndby inden jeg tager til en fodboldkamp, for det gør jeg ikke og jeg vil næsten aldrig spille på dem fordi det er også noget værre lort. Så... egentlig ikke, altså. Ritualer er måske at vi altid tog i byen inden vi skulle ind og se en fodboldkamp om søndagen. Men altså. Det er jo sådan noget der ikke, man ikke kan mere i og med at man er begyndt at tage sit arbejde lidt mere seriøst... så... Men når man tænker over det, hvad jeg brugte af penge på det. Tidligere da jeg boede i Aarhus, der tog jeg til samtlige aways i næsten en hel sæson og når man gør det på SU mand, er du sindssyg, så skal du ikke have nogle penge. Og nu, når du har penge så er det lidt useriøst at skyde så meget af bare på fodbold, fordi at... det er mange penge man kunne bruge på noget andet.

K: De her aways... Var der nogen rutiner i det?

ST: Hvad tænker du på?

K: Du sagde et det mindede lidt om, når man mødtes på en bar og holdte en march... var det noget man gjorde hver gang?

ST: Fuldstændig. Det var det man altid gjorde. Der er jo altid... der er sådan noget forum eller et eller andet med at man har lejet eller "vi er i denne her bar" og så, "vi går derfra og derhen". Det kommer an på hvorfor nogle byer det er. I storbyer der gør man det altid, for eksempel et sted som Horsens, der har man ikke rigtig et sted... jo det havde man vidst, men hver gang jeg har været i Horsens, så er jeg taget med min kammerater på en bodega og så rafle hele dagen i stedet for og så tage ud til kampen. Men altså her... det er jo stadig... med nogle af dem, nogle gange kunne man jo heller ikke få det hen. Så var det sådan noget bare en fucking awesome roadtrip til Randers eller Aalborg og så bare få en masse stifter i bilen og så god stemning og så snakke en masse lort og så se noget fodbold og så bare hjem igen og så var det ligesom den dag. Det er jo lige så meget for... ja... det er jo bare... det var lige så meget en undskyldning for at drikke, altså. Nogle gange er jeg taget op og se en eller anden pokalkamp oppe i Holstebro hvor vi bare står på en græs ting med nogle hegne rundt om os, mand. Det var da den koldeste og tarveligste kamp jeg nogensinde har været til, men det var en undskyldning for at køre helt til Holstebro og bare sutte bajere hele vejen og hjem igen [griner].

K: Hvad med under kampene... sker der noget på tribunen som man er en del af?

ST: Tænker du... hvad tænker du, stemningen eller lys og farver eller hvad tænker du?

K: Jeg tænker tilskuere. Både der hvor du stod før og hvor du står nu. Er der nogle ting man deltog eller deltager i, under kampen?

ST: Ja, man kan sige at sådan en dag som i dag hvor jeg tager derud, der sker der ikke så meget. Det er jeg også lidt træt af. Men det er også lidt vildt bare at stå og råbe og skribe og bare te sig tarveligt når folk bare sidder og hygger med deres tæppe [griner]. Men... på den anden måde, stemningstribunen, så var man med i stort set alt hvad man kunne være med i. Altså... du kan ikke lade være med at være med i noget... altså udover hvis du har to øl i din hånd eller du er på vej ned og hente nogle øl og pølser... og hvis du ikke gør det, så har du en eller anden capo der bare råber dig lige ind i fjæset at du skal tage dig sammen og komme i gang. Altså, det er sådan en... det er jo det der er... nogle gange så er der nogle folk der godt kan have en dårlig dag med at du ikke er med i stemningen. Så kan jeg love dig for at din sidemakker han fortæller dig at nu må du lige tage dig sammen og det er derfor du ved at hvis du ikke gider den dag, så skal du hellere rykke

ud til siden fordi at så bliver de trætte af dig. Altså. Så hvis du ikke gider at give dig 100%, så kan du lige så godt skride op i hjørnet eller skride ud til siden, for eksempel.

K: Har du eksempler på at du har oplevet det?

ST: Ja... jeg har jeg... hvor en eller anden fyr han bare råber ind i fjæset at nu skal jeg bare komme i gang [griner]. Og så bare ”jo, OK, så lad os da komme i gang, forhøved”. Og jeg har da også nogle dage, det ved du godt, hvis der bare har været dødsdruk lørdag, så er du bare smadret søndag. Så, med vilje, så stiller du dig ud af center, så går du ud væk fra center, fra trommerne, fordi ellers så kan det godt være at der er nogle der er irriterende. Folk kan blive irriteret på dig hvis du ikke gider levere, faktisk. Og det er forståeligt nok, for de laver et kæmpe stor stykke arbejde for at det skal spille det hele og så står der bare nogle der ikke gider. Sådan er det bare ikke.

K: Hvordan lærer man hvad man skal gøre?

ST: Det lærer man bare fra kamp til kamp jo egentlig. Jeg kan huske første gang jeg var med, jeg kendte jo ikke en eneste sang, så man lytter jo helt vildt meget. Og så går det jo bare hurtigt, når du er med til nogle kampe, og så... det kommer an på hvem du er sammen med... så lærer du hvem, hvad grupper der gør hvad og hvem... du lærer hurtigt at kende de mennesker der har noget med hele det der at gøre og hvem du skal holde øje med. For eksempel, på et tidspunkt gjorde jeg rigtig meget ud af det der med bare at være hvor der var den bedste stemning, for jeg syntes det var det hele handlede om. Så jeg kunne nogle gange bare... selvom jeg var sammen med alle kammersjucker, så gik jeg bare ned foran trommen eller bare lige sådan tæt på trommen for det var det jeg ville den dag og det kunne godt være de ikke ville det, men det var lige det jeg ville. Og så oftest skal du også vide, nu er det ikke så slemt, men før i gamle dage der var der godt nok nogle slemme gutter ude i Brøndby. Så vidste jeg også bare at når de der gutter de stod oppe i hjørnet så skal du ikke stille dig derop for de vil bare lave alt andet end at råbe, altså... Så vil du lige pludselig få et eller andet kanonslag i nakken. Det er bare noget man lærer efterhånden af erfaring... og så dem du er med, de ved også noget til det, inden... oftest...

K: Er der nogen skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe?

ST: Ja, det er der jo. Eller... der er vel nogle uskrevne regler, ligesom det jeg siger at du har altså... hvis du stiller dig et sted omkring trommen, omkring midten. Midten på Faxe, så har du fandme bare ligesom med at skulle være frisk og frejdig. Jeg kan jo ikke sige at der er en uskreven regel om at man skal opføre sig ordentligt, fordi der har altid været nogle sindssyge psykopater derude som bare ikke fatter noget som helst,

så altså... Selvfølgelig... og, ja, det ved jeg sgu ikke... Der, ja, både og... det har der været i mange år fordi de havde en kæmpe skandale omkring at folk de smed romerlys på banen på et tidspunkt. Alt for mange. Så lavede de jo at... hvis du tager et romerlys og kaster på banen nu om dage, jeg kan love dig for at du får 200 øjne der stirrer dig lige i fjæset, altså, og siger hvad fanden du har gang i. På den måde er der sådan nogle småting... at det der det gør du bare ikke. Men det ved jeg ikke om der er uskrevne regler. Man kan sige at der er sådan en uskreven regel at inde på midten af Alpha, dem der står for det hele, så hvis du ikke er en del af Alpha kan du ikke stille dig helt ind i midten, så skal du hellere være en del af deres klub eller de har jo, man kan tilmelde sig deres klub eller hvad skal man sige, og være en del af deres fælles... så de har det som deres eget område derinde... Ellers ikke lige noget, sådan umiddelbart.

K: Hvad med der hvor du er i dag?

ST: Uha, det er ikke så meget. Det er jo... mere afslappet kan man sige. Der er du bare som du er. Altså, hvis du råber noget eller skriger noget så gør du jo også bare det og... altså, men det er jo mere... det er mere... et afdæmpet publikum som er er bare for at se fodbold. Som når de sidder hjemme på sofaen. De får bare oplevelsen med dem.

K: Så der er ikke nogle uskrevne regler for hvordan man opfører sig der?

ST: Nej... det vil jeg ikke rigtig sige... fordi at... hvad skal man sige... Nej... Det tror jeg sgu ikke rigtig jeg kan sige.

K: Hvad betød det for dig at deltage i de her sange og ritualer som der var på Faxe tribunen?

ST: Hvad det betyder? Eller betød?

K: Betød og betyder det... for dig?

ST: ... Det betød faktisk pisse meget jo på en eller anden måde, fordi at... det er jo det Brøndby er kendt for, når fansene ligesom laver en stemning. Det er derfor at de sange betyder så meget og det betyder også at... hvis en capo er rigtig god, så kan han ændre en hel flad stemning til noget af det mest vilde ved lige at vælge de rigtige sange i de rigtige tidspunkter af en kamp. Og ligesom, bare støtte holdet op jo. I bund og grund handler det jo om at støtte holdet op og nu har jeg jo aldrig været professionel fodboldspiller, så jeg ved jo ikke hvor meget det betyder... men uanset hvem man er, så tror jeg det betyder ufattelig meget når man står 10.000 mennesker og bare siger "løb forhelved, løb forhelved" [griner]. Det betyder da meget. Det betyder at

man støtter hele holdet omkring noget de skal være gode til og det kan godt være at de er fucking dårlige men det hjælper dem altid bare lidt mere. Så, det... helt vildt meget, jo egentlig. Og man kan blive helt vildt stolt af nogle af de drenge der bruger så meget tid på det, når der kommer nye sange hvor jeg tænker ”det der, det er krafstejlme klasse, det er sgu godt, det er godt skrevet”. Så... og det kan godt gøre alt til... sådan nogle aways det handler jo også... det er sådan noget rigtig hygge drengerøvsstemning, så der er jo også masser af sådan nogle sange hvor man bare går sådan og griner hist og pist, hvor man tænker ”det er sgu da meget sjovt det der, det er fandme grineren”... det betyder ganske meget og det betyder vel egentlig det hele, faktisk, for at være fan. For hvem fanden gider at komme til en fodboldkamp hvis det bare var helt død stille. Altså. Så kan man lige så godt tage ned og se noget Serie 5. Hvis det var.

K: Hvordan viser du i dag at du støtter Brøndby?

ST: Jeg køber noget merchandise. Jeg har lige købt verdens fedeste trøje, jeg har lige købt en legende trøje af Kim Vilfort som de har lavet 470 stykker af. Den købte jeg lige på dagen den blev solgt og udsolgt på en dag. Så har jeg lige haft mine forbindelser [knipser] i orden og så har jeg lige fået Kim Vilfort til at signere den, så jeg er helt oppe at støde over min nye trøje lige nu. Ja, så på den måde og så køber jeg et halstørklæde i ny og næ... og en cap... og... det er faktisk den måde. Jamen hvad fanden mand, ja... egentlig... det er sådan lidt... mange år har jeg været ved og købe sæsonkort, det har bare været så tvivlsomt nogle gange at købe det... og så har jeg egentlig været, jeg har været for dårlig til at støtte tifoen for eksempel og det burde man også gøre noget mere. Så... den måde jeg støtter dem på er ved at købe noget i Brøndby shoppen nogle gange og ellers drikke ufatteligt mange bajere derude for de koster også penge. Så på den måde.

K: Hvad betyder det for dig at vise din støtte?

ST: ... det betyder ikke specielt meget, faktisk. Jeg er ikke sådan en der behøves at have det klistret i min bagrude på bilen eller sige det hele tiden eller sådan noget. Det er mere egentlig bare at holde med et hold. For det første, man bliver næsten nødt til at holde med et hold herhjemme i Danmark fordi, ellers bliver man fandme træt af at se fodbold hvis man ikke holder med et eneste hold i Superligaen, fordi så er det sgu lidt småkedeligt det hele. Men det er ikke fordi at jeg skal bruge det eller flashe det på nogen måder, det er bare at jeg kan godt lide og holde med det hold. Jeg synes at det står for noget godt. Og... ja... altid et godt samtaleemne, hvis man endelig skal snakke om det. Men på den måde, jeg har ikke behov for at skulle vise det på nogen måder og det er ikke fordi jeg løber rundt i min Brøndby trøje specielt tit, næsten aldrig, faktisk, men. Det er godt nok at have og det er dejligt... jeg viser det når det er kampdage eller ved, hvis jeg skal noget specielt eller det ved jeg ikke engang. Jeg ville aldrig tage en Brøndby trøje på ned på en normal

dag ned i en butik, det vil jeg sgu aldrig gøre. Det ville jeg synes er underligt. Så sådan er jeg ikke. Jeg kan bare godt lide dem for det de er. Det er egentlig bare mere det.

K: Hvordan oplever du andre mennesker som støtter Brøndby IF? Hvordan vil du beskrive dem?

ST: Uha. Hvis jeg skal være helt ærlig, så vil jeg sige at 80% af dem er ikke den hurtigste knallert på havnen, altså. For der er godt nok nogle tvivlsomme mennesker... ej det bliver meget... men du ved... mange af dem har sgu en passion indenfor det samme og der kan man sige, men... der er altså... de kommer jo fra en Vestegn af, så der er edermanne mange havnearbejder imellem som er sgu også bare derefter... altså hvad fanden skal jeg sige altså... egentlig, det man kan sige om dem, det man kan sige om andre Brøndby fans det er jo at de alle kommer fra historier der går way back altså i forhold til at de har været derude med deres forældre eller længere ude tilbage endnu, eller... altså... og det er jo det der er det fede med dem for hver gang man snakker med en eller anden Brøndby fan, så kan han tænke tilbage til da han var med sin far, eller, han var derude da han var 4 år den første gang, altså. Det har jeg ikke, havde mulighed for i og med at jeg kommer fra hvor jeg kommer fra, så det jeg har... med andre Brøndby fans det er vel at man kan sige hvad man vil om dem og der er nogle sjove personligheder imellem, men man har altså sammen noget hvor mange af dem har en lang lang historie med den ene klub, som nok er noget af det eneste i Danmark i forhold til FCK, som er meget ny. Alle de folk du snakker med og du snakker, selvom du er 20, så snakker du stadig med ham på 50, omkring nogle gamle vanvittige kampe fordi alle kan huske dem og alle har i hvert fald set eller hørt om dem fra før i tiden, så det tror jeg egentlig at det er det. Det er det fælles. Brøndby har noget historie og alle de mennesker der går derude kender til den historie om de går 30 år tilbage eller de kun har været med her de sidste 10 eller sådan noget og det synes jeg er sygt fedt, faktisk.

K: Hvor passer du ind i det?

ST: Hvor jeg passer ind i det?

K: Ja.

ST: Hvad tænker du på?

K: Du beskrev Brøndby fans, hvor passer du ind sammen med dem?

ST: Det ved jeg sgu ikke. Bare være en del af en historie der forhåbentligt kommer. Tror jeg.

K: Hvilket hold anser du som Brøndby's største rival og hvorfor?

ST: Altså, man kan jo sige at det vil altid være FCK. Og det er ikke engang fordi at det er de største rivaler i år, men, det er jo bare og man kan sige at de er jo de største rivaler og det vil de jo altid være. Men det er ikke på grund af at de altid... at de er et bedre hold... eller jo, det har de jo været i mange år men nu ser det lidt ud til at FCK er ved at miste tråden, så det er jo egentlig fedt nok, så man kan sige at i år kan det godt ende med at være Midtjylland eller et eller andet. Man kan sige at det der gør at FCK altid er den største rival er lige så meget fordi at de har den bedste fan-side herhjemme i Danmark ligesom Brøndby har det. Så det handler lige så meget, altså, selvfølgelig betyder fodboldspillet meget af det, men det i bund og grund handler det jo også om showoff som fan, at vi er bedre end I er, som fan, og det er jo derfor de altid vil være rivaler, fordi at de er de eneste der kan hamle op med Brøndby eller kan gøre noget der minder om det Brøndby gør. Så det vil altid være den kamp imellem FCK og så er det ligemeget om de har været bedre i 14 år eller om de ender med at være dårlige i 14 år endnu. Fordi at over halvdelen af det der det betyder hvems fans der er bedre end de andre. Og gør det bedre hver gang.

K: Hvordan oplever du folk der støtter FCK? Hvis du skal beskrive dem ligesom du beskrev Brøndby.

ST: Lidt finere på den. De er altid inde fra København af og er sgu lidt finere på den. Folk inde fra Østerbro af... og så føler jeg at dem der er nyere fans ligesom mig, som jeg er Brøndby, de måske bare har taget det hold der vandt i sin tid. Den nemme løsning. Og så er bare blevet sådan. Også på grund af at det er meget nemmere at holde af FCK fordi det er så fint og poleret og god en klub i forhold til at holde med en lidt smadret Vestegnsklub som er lidt broget og ikke har spillet specielt godt fodbold i mange år. Så... Det er vel umiddelbart det jeg mener om dem.

K: Hvordan er folk der støtter FCK anderledes end folk der støtter Brøndby? Hvad er de respektive grupper gode og dårlige sider?

ST: Det ved jeg ikke. Det er lidt svært at svare på, men man kan da sige at de er mere velhavende end Brøndbys fans. Det gør dem heller ikke helt så engagerede nogle gange, synes jeg. Hvis man skal putte det så hårdt op. Det er der man kan mærke forskellen. Det er jo en anden befolkning derinde, altså. Det opstiger jo fra Østerbro og det område og det nordlige København, altså. Så. Det er jo lidt nogle andre mennesker med nogle andre vilkår kan man sige.

K: Og hvilken indflydelse har rivaliseringen med FCK haft på din intention til at se og følge Brøndby?

ST: Kæmpe stor for alt handler om at være bedre end FCK.

K: OK. Hvorledes?

ST: Hvorledes i og med at man skal være bedre end de måske som måske er lidt irriterende.

K: OK.... Har det haft indflydelse på din dagligdag?

ST: Ikke meget mere end bare humoristisk, altså. Hvis jeg arbejder ude på en byggeplads og der er en FCK fan, så kommer der en lille sjov kommentar i ny og næ men altså, det er det eneste. Det er ikke fordi jeg står og smadrer en eller anden et sted.

K: Hvordan finder I ud af hvem I holder med og hvordan foregår det?

ST: Årha, det er meget almindeligt herovre at det næsten er det første du snakker om når du ender med at sidde i frokostpausen med en eller anden. Så finder du ud af hvad hold han holder med. Så det, altså, det kommer man ikke ud af når man bor på Sjælland. Enten er du næsten Brøndby eller FCK, du kan næsten ikke være andet. Jojo, så er det selvfølgelig de vilde nede fra Herfølge og Køge, men altså [griner], men det er ligesom det. Og Fremad Amager. Men. Ja, det sker helt naturligt at man bare kommer indover fodbold. Altså. Fodbold betyder jo bare meget, for rigtig mange mennesker. Så ja, det er jo ikke fordi at det er tatoveret i panden på folk.

K: Hvordan reagerer folk hvis du siger du er Brøndby fan og de måske er FCK fan? Hvad er den typiske reaktion?

ST: Uha. Alle har jo en god vits altid, om et eller andet. Så kan det højst komme sådan lidt ”når men så holder du med bøsser i forklædning, simpelthen” eller sådan nogle mærkelige vitser eller et eller andet. Det er altid nedladende om det andet hold. Oftest. Alle mennesker er jo meget meget normale, så det er jo bare sådan lidt sjov humor, ikke rigtig noget. Det er ikke fordi jeg nogensinde har stødt på sådan en voldsomt psykopat FCK fan som bare har pustet sig op og bare vil slås med en. Så... folk er jo ganske almindelige og anstændige. Altså...når man sådan ser dem ude på kampdage, så er det jo bare forholdsvist få af dem og så kan det kun ske på en kampdag, næsten. Men ja. Jeg har aldrig oplevet noget dårlig med dem men jeg kunne da godt forestille mig at nogen har prøvet det i byen nogle gange.

K: Kan du prøve at beskrive hvad du har oplevet af derbys og hvordan de forskellige fangrupper opfører sig. Hvad var det for en oplevelse?

ST: Derby. Ja. Jeg har oplevet ufatteligt mange derbys efterhånden. Hvad skal man sige... før i tiden, der fik man lov når man gik march inde fra rådhuset eller derinde af i midtbyen, der gik man jo faktisk forbi én af FCK's stamværtshuse eller sådan noget, for nogle af de hårde gutter og der, hver gang, der var der altid en eller anden beef. Nu om dage, det er næsten umuligt at de kan komme imod hinanden eller op at stødes. Så det har været. Ja. Været meget sundt. Prøv lige at sig mig spørgsmålet igen.

K: Kan du prøve at fortælle mig om derbys? Hvilken oplevelse har du og hvad betyder det for dig?

ST: Det er jo det man faktisk... i bund og grund er det det du lever for over hele året. Du har jo skrevet det i din kalender hvornår der er derby... og så hvis du når det er tid, så sidder du klar til at købe billetterne fordi at der er kun 1800 billetter til udebaneafsnittet og nogle gange er der 2400 og hvis det er hjemme så skal du finde ud af om du også kan det og... fordi det er lige præcis... der kommer vi tilbage til det med følelser omkring at være tilskuer fordi hvor du kan få den der ekstra oplevelse herhjemme i fodbold Danmark så er det til derby og det er det eneste sted du kan få det. Og så kan man sige at det er de der 3-4 kampe imod FCK som det hele handler om og resten er bare hygge bold. Så det er sgu det hele.

K: Hvad er det så for en oplevelse som tilskuer for dig at være til et derby?

ST: Jamen det er jo en kæmpe oplevelse. Alt handler om... altså, bare det der om en kæmpe tifo hvor meget man tænker "hold da op, det er nok noget af det fedeste. Altså nu er vi sgu klar". Når man kan lave en hel løvehule inde på Brøndby stadion. Hele kulissen rundt og man tænker "hold da kæft". Nu skal de da bare slappe af. Og så alt det der bliver lavet... altså, man kan se hvor godt det går. Du får altid sådan nogle foldere ud med hvad planen er i starten i forhold til tifo, vi har nogle flag, der er et eller andet der sker, noget røg, et eller andet, så står det så i sådan en folder inden. Og så bare at du kan følge med på den seddel og det ene kommer efter det andet og du tænker "det spiller bare max, det er fandme godt gjort". Så det er den oplevelse. Visuelt og lydmæssigt. Oplevelsen.

K: Bliver du nogensinde usikker til et derby?

ST: Om jeg føler mig usikker?

K: Ja, føler du dig nogensinde usikker?

ST: Øh ja. Faktisk et af mine første derbyer. Ude i København. Tog jeg et s-tog tilbage og bevidst tager jeg aldrig en Brøndby trøje på til ude-derby, faktisk. Fordi jeg ved bare at jeg får smadder på hjemvejen. Og der stod jeg i et s-tog og der kunne man se lidt længere oppe i toget der stod en masse FCK fans og de lignede altså bare stjernepsykopater. Og jeg kunne nemlig se at længere nede i den anden ende af toget der stod der nogle Brøndby mennesker og de... man kunne godt se at de var Brøndby mennesker og jeg stod midt i det hele. Og så begyndte de ellers bare at løbe ned igennem toget og jeg tænkte bare ”det er krafstejlme løgn”, men altså det er jo heller ikke fordi at jeg havde noget Brøndby tøj, så jeg var også sådan, prøvede at være forholdsvis neutral og heldigvis så stod jeg også med nogle gutter og vi kunne lige så godt have været FCK fans som vi kunne have været Brøndby fans. Altså, der løb de bare forbi os og ned mod de andre og så var der... jeg tror der startede et slagsmål dernede. Så ja, jeg har været usikker og det er derfor jeg har ikke en hjemmebanetrøje på til en away for jeg skal ikke ende med at stå med en eller anden fyr der vil smadre mig fordi jeg har en gul t-shirt på. Udover til pokalfinalen. Det var lidt noget andet.

Appendix D10.3 Summary

Jeg startede med at holde med Brøndby og se dem spille fordi jeg blev inviteret med til et derby. Det var en spændende ny ting. Jeg blev først for alvor solgt da jeg var med på en away tur til Vejle. Det er noget helt andet. Det er en mere sindssyg oplevelse du får med de mennesker der tager på udebaneture. For mig er det en meget federe oplevelse når energiniveauet er højt. Følelsen af fællesskabet er større når man er en del af den sindssyge stemning der er. Jeg har aldrig oplevet sådan et sammenhold et andet sted.

I starten handlede det om at være sammen med vennerne, drikke bajere og snakke lort. Det var en druktur mere end det handlede om at se fodbold. Det var vores ritual. At gå til fodbold på stadion er en social ting. De gamle venner gider ikke så meget med i dag, så jeg deler den med enten min svigerfamilie eller min chef. Så hygger man ved at tage på stadion, være på langsiden, mærke stemningen og få en øl eller to. På Sydsiden handler det mere om stemningen end om at se fodbold. Jeg elsker den specielle stemning, og savner lidt at stå og råbe og få en meter øl. At være på Sydsiden og langsiden er to helt forskellige måder at gå til fodbold på. Nu hvor jeg er blevet lidt ældre og skal være seriøs med mit arbejde er det for hårdt at være på Sydsiden hvor man skal feste. Men jeg savner det. Det er en uskreven regel at hvis du står på Sydsiden så skal du deltage i at lave stemningen, ellers så får du det at vide. Hvis du ikke gider, så skal du skride op i hjørnet eller ud til siden.

Uanset hvor jeg står, så får det at holde med Brøndby mig til at føle mig som en del af fællesskabet. Man er en del af lokalsamfundet omkring Brøndby og kan snakke med alle om det. Jeg er stolt over at være Brøndby fan og har respekt for de folk som har holdt med i modgangen. Det er de mest dedikerede der skaber den fedeste stemning, men iblandt der er også nogle slemme gutter ude i Brøndby, som man skal undgå. Det er område med havnearbejdere og tvivlsomme mennesker. Men de er en del af historien.

FCK er Brøndbys største rival fordi at de har de bedste fans ligesom Brøndby. Det handler i bund og grund om hvilke fans der gør det bedst. Alt handler om at være bedre end FCK. Det er det du lever og ånder for over året. Resten er bare hyggebold. Derbys er bare større, vildere og federe. Det er en gennemført oplevelse. Det er meget intenst og man skal lige tænke sig ekstra om for ikke at løbe ind i tæsk. FCK's fans er folk inde fra Østerbro. De er lidt finere end Brøndbys. De er heller ikke så engagerede. Det er nemt at holde med FCK.

Den eneste indflydelse rivaliseringen har på min hverdag er i daglige samtaler på byggepladsen, med kollegaer og venner. Det er nemt at snakke med folk om og lidt sjovt at drille hinanden med.

Appendix D11 AF interview

13/11/2017, 18:45, 34:28 minutes

Appendix D11.1 Demographics

- 1) Age: 27
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Denmark
- 4) City of living: Copenhagen
- 5) Educational level: Short-cycle tertiary education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 16
- 10) Games per year: 15-20

Appendix D11.2 Interview

K: Kan du beskrive hvordan FCK blev dit favorit hold?

AF: Ja, det var faktisk en kamp i 2001, vi spillede imod Midtjylland og tabte [griner] hvor at jeg tror at der gik det op for mig at jeg ikke havde noget favorithold i Superligaen. Og så så jeg FCK spille og kunne egentlig godt lide, sådan, det de ligesom klub stod for og de havde sådan af spillermateriale og sådan på det tidspunkt. Og så kan man sige at den skelsættende kamp var senere på året hvor de spillede imod Brøndby i mesterskabskampen hvor Zuma scorede på det her berømte saksespark, ikke. Det var bare tungen på vægtskålen agtig.

K: Du sagde "hvad de står for", kan du prøve at beskrive hvad de står for?

AF: Jamen, det er vel, det er meget den her positive arrogance som er blevet et begreb her de senere år, men at det er en klub som ikke er bange for at, hvad kan man sige, at italesætte deres målsætninger og sige "det er det her vi går efter" og så er en klub som langt hellere vil, i hvert fald vil sige deres målsætninger og skuffe frem for ikke at melde noget som helst ud. Og så kan man sige at det er præcis den her positive arrogance, det tiltaler mig på en eller anden måde, det her med at man ikke er bange for at sige at vi er de bedste og så kan de andre bare prøve. Zanka er sådan en der her i de seneste mange år der har ligesom været profilen lige præcis på det punkt, i forhold til at sige, jamen, når han går ud og siger "jeg giver ikke en fuck for Brøndby's fans" og sådan nogle ting, det kan jeg meget godt lide.

K: Kan du prøve at beskrive din støtte af FCK gennem tiden. Du startede med Midtjylland kampen. Hvordan havnede du der og hvor ofte går du til fodbold og hvorfor?

AF: Jamen, man kan sige at den første kamp den var ligesom bare i fjernsynet. Det var det samme med kampen senere og jeg tror egentlig at der går en del år. Der går nogle år. Det er først i 2006 at de er i Champions League og jeg er inde og se min første FCK kamp. På hjemmebane imod Benfica. Og så blev det, så fandt vi lige pludselig ud af på Handelsskolen at vi var en flok på, jeg tror 5 FCK fans på handelsskolen som var i markant undertal i forhold til både Midtjylland og Brøndby fans. Men der blev det en ting for os det med at tage til udebanekampe når de spillede i Aarhus, Odense, hvad var det mere, Vejle, Midtjylland og SønderjyskE. Og dengang var det meget sådan en ting med, derfor tog jeg i Parken hvis de spillede imod Brøndby eller hvis de spillede Champions League eller kval til Europa. Efter jeg så er flyttet herover, der er det klart at så er det med sæsonkort og se langt de fleste af deres hjemmekampe, ikke. Så vidt det nu lige passer ind i planerne. Men der er ingen tvivl om at det er, som oftest, er en prioritet at komme ind og se og kan jeg ikke komme ind og se, så skal jeg se kampen i fjernsynet.

K: OK. Hvordan går du ind og ser fodbold i dag? Hvad gør du?

AF: Jamen når jeg går i Parken, så går jeg på Sektion og så er det spørgsmål, jeg tror det handler meget om fordi, jeg tror egentlig, jeg går stadig til fodbold for at hygge mig ligesom alle andre gør og drikke nogle øl og ryge nogle smøger. Men jeg føler egentlig at den måde jeg støtter mig hold bedst på det er ved at stå på Sektionen, fordi jeg kunne sagtens også sidde ovre på Nedre C hvor jeg højst sandsynligt ville se mere af kampen og have en bedre udsigt og bare sidde og klappe en gang imellem, men jeg får langt mere ud af at kunne råbe og skribe og føle at, føle på en eller anden måde at det er en fest hver gang jeg går til fodbold for det føler jeg det er når jeg står på Sektionen.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er der sker og hvad det er der gør at du føler at det er en fest?

AF: Jamen det er vel et spørgsmål om at man er rigtig mange, du er ikke i tvivl om at dem du står sammen med, uanset om du kender dem eller ej, at så er I der med den samme agenda. I er der for at støtte FCK og for at skubbe dem længst muligt frem på banen, hvis man kan sige det sådan. Og forsøge at hjælpe holdet til sejr. Og, altså, den fest den bliver bare udformet af, både tifoer og røg og fyrværkeri, såvel som sang og flageri under kampen.

K: Hvad betyder det hvis man sætter sig på Nedre C eller langsiden. Hvad er det så for en måde at gå til fodbold på?

AF: Så er det mere sådan en, jeg vil tro, en mere hyggelig måde at gå til fodbold på, altså der går man ind for at se kampen og stadig for at drikke en fadøl eller to under kampen. Men det er vel mere, det er nok en lidt mere laid back måde at se fodbold på. Tror jeg. Ja.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af FCK?

AF: Det betyder meget. Man kan sige at taber FCK en kamp, så har jeg en dårlig uge, eller i hvert fald et par dårlige dage. Jeg tager ikke ind og læser sportsnyheder eller noget som helst fordi jeg ikke gider konfronteres med det. Hvis man kan sige det. Så det er vel meget sådan et, et eks-kæreste forhold på den måde. Så hvis de performer, så elsker du dem over alt på jorden og hvis din eks-kæreste lige har slået op, så kan det hele kraftedme være ligemeget, ikke. Jeg tror meget det er det det betyder for mig og man kan sige at det er klart at over en længere periode der opbygger man et forhold til det og FCK er efterhånden gået ind og blevet en del af min identitet. Der er ingen der er i tvivl om, i min nærmere omgangskreds, hvem det er jeg holder med i hvert fald. Og i så fald det er, så skal jeg nok fortælle dem hvordan landet ligger, ikke.

K: Hvordan interagerer du med andre mennesker omkring det at være FCK fan?

AF: Det kommer sgu meget an på hvordan og hvorledes. Altså, man kan sige jeg kan jo bedst lide at have en saglig snak med alle mennesker, men hvis det at der bliver lagt op til banter, så bliver der også banter, hvis man kan sige det sådan. Men ellers så, for mig, jeg er sgu ligeglad med om hvis jeg møder en gut til en fest og han er Brøndby fan eller FCK fan, det er sgu fuldstændig ligegyldigt for mig, hvis bare man kan få en god snak om hvad man kan sige og det er jo lidt det som fodbold kan generelt, det er at samle mennesker og så have, det er fuldstændig ligegyldigt hvem det egentlig er man holder med. Såfremt at man bare mødes på samme banehalvdel, hvis man kan sige det sådan. For man kan jo også godt ramme nogen som er fuldstændig udenfor pædagogisk rækkevidde. Og jeg tror egentlig også at, hvis man skal kigge på hvordan jeg taler om mit eget hold, så er jeg ikke sen til at sige ”her er vi fandme for dårlige” eller ”her er vi sindssygt gode”, altså jeg er ikke, jeg ser ikke blindt på mit eget hold, bare fordi det er FCK og vi er de bedste. Specielt sådan en sæson som i år, så kan jeg sagtens stå og pinpointe og sige ”der er vi fandme ikke gode” og på samme måde sidste år ”der er vi fandme gode, men hold kæft hvor bliver det hårdt næste år når vi mister Delaney og Augustinsson” for eksempel og sådan noget. Så jeg er sådan meget, jeg er egentlig meget fornuftig omkring mit eget hold og er også god til at respektere hvad er det vi kan og hvad er det vi ikke kan.

K: Kan du prøve at fortælle mig om de oplevelser du har når du ser FCK spille?

AF: Jamen det er jo. Det er sådan meget qua det jeg sagde før med eks-kæresten. Det er jo hele følelsesregisteret man kan nå igennem. Altså, det er jo i hvert fald højintensity når jeg ser fodbold og jeg ser FCK spille. Altså, jeg kan sagtens sidde, nu supporter jeg Spurs i England, men det er på ingen måde i nærheden af når jeg ser FCK. Det er meget højintensity i hvert fald og så. Så min kæreste, altså min kæreste sidder jo også og følger med, selvom hun er ude med venner, så sidder hun og følger med på Livescore sådan i forhold til ”jamen jeg skal jo bare lige vide om jeg kommer hjem til en glad eller sur kæreste” [griner]. Så der er ingen tvivl om at det fylder meget.

K: OK. Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

AF: Altså, jeg har en tatovering, [griner] med det blå løvehoved, men det ved jeg ikke, det tror jeg ikke jeg viser hvis ikke jeg bliver spurgt. Eller hvis ikke vi kommer ind på sagen. Man kan sige, altså jeg står ikke og råber og skriger eller går rundt med et halstørklæde hver dag. Jeg går rundt med min hue hver dag hvor der står KBH på, som er FCK merchandise, men det kan man sgu ikke se på samme måde, der kunne lige så godt have stået ALIS eller et eller andet. Tror jeg. I hvert fald når man ser den ude fra.

K: Eller så viser du det ikke?

AF: Nej, ikke kan man sige, ikke visuelt. Jeg tror måske at i forhold til måden jeg er på. Det er meget qua det her som jeg sagde at jeg godt kan lide det som klubben står for, det handler egentlig lidt også om at det afspejler nogle af mine værdier et eller andet sted. Så jeg tror måske det er måden at jeg bærer mig selv på kan man sige, det sådan. Og måden jeg er på. Der ligesom gør det. Mere.

K: Kan du prøve at beskrive hvad du mener med det?

AF: Jeg tror meget det falder tilbage til det her positive arrogance, altså. At man skal ikke være bange for at sige hvis der er noget man er god til. Sådan generelt set. Så tror jeg at man sådan på en eller anden måde, ja det ved jeg ikke, sådan rent udseendemæssigt hvordan jeg bærer mig selv. Jeg siger ikke at Brøndby fans ikke kan ligne mig, men jeg tror på det her med at man ligesom, du ved også det her med at man føler man spiller en milliard i dag, fordi det her outfit man har på, det spiller. Så går jeg også og ligner en fandens karl nede på gaden præcist som Zanka han gør når han går ind på banen med anførerbandet på, ikke.

K: Har du nogen specifik mindeværdig oplevelse som FCK tilskuer, du kan prøve at fortælle om?

AF: Absolut, altså man kan sige at der er klart en masse sådan rent nostalgiske momenter i takt af mål, nu nævnte jeg Zuma's saksespark tidligere. Og Møller's helflugter imod Farum og sådan nogle ting hvor man kan sige at det er sådan meget let håndgribeligt. Men ellers så tror jeg at det er, altså sejren over Manchester United og sådan nogle ting, men ellers er det i forhold til sådan nogle ting med at når jeg er på stadion, så tror jeg at det er meget det her med, generelt at være en del af et fællesskab. Og så er det svært at sætte en specifik kamp på, men det her med at komme hjem fra en kamp nogle gange hvor der har været en fantastisk tifo og du kan sige "jeg stod midt i det der, jeg var en del af det der". Så kan man sige, så er der jo stadionture som kan noget helt specielt, typisk imod Brøndby, hvor at hele byen summer og man selv kan rende rundt og være ved at skide imod buskerne en hel dag indtil man skal ind i Parken fordi man står under kampen og er ved at skide i buskerne og så kommer der enten et relief eller, som i forrige weekend, et slag i hovedet.

K: Kan du prøve at beskrive, hvis, om hvordan det har ændret sig for dig at gå til fodbold over årene?

AF: Jamen, man kan sige at, som jeg kommer mere og mere på stadion så bliver jeg også mere og mere en del af det inkarnerede. Det gør jo at man kan synge bedre med på sangene, højst sandsynligt, at... fordi jeg tror som sådan ikke at måden jeg står på til fodbold er ikke anderledes fra hvad den var tidligere. Jeg supporter mit hold på samme måde som jeg gjorde tidligere, nu råber jeg måske bare lidt højere. Men ellers, så tror jeg ikke rigtig, jeg tror måske sådan politisk i forhold til fodbolden, så kan det godt gøre noget ved en, i forhold til hvis man siger sådan romerlys, røg på stadion og tifoer og sådan noget, jamen det er jeg nok blevet mere fortalende for siden jeg begyndte at komme så meget i Parken, som jeg gør nu kontra for lad os sige 8 år siden eller sådan noget.

K: Hvorfor?

AF: Jamen, lige præcist på det, fordi jeg føler at det bibringer en ekstra dimension til fankulturen. Dermed er det jo selvfølgelig ikke sagt at jeg synes det er OK at tage kanonslag med ind og kaste med romerlys ned på familietribuner. Og sådan nogle ting. Men jeg synes at under ordnede forhold, og det vurderer jeg et eller andet sted at det er under ordnede forhold når det er under en tifo for eksempel, at så bidrager det til mere stemning, mere ren visuel stemning hvis man kan sige det sådan, og til et mere internationalt snit. På en eller anden måde. Det giver en eller anden form for, hvad hedder det, flamboyanse omkring det at gå til fodbold at det er så stort et setup.

K: OK. Har du nogle ritualer i forbindelse med at gå til fodbold?

AF: Nej, man kan sige at jeg skal altid have min FCK trøje på om det så er den reelle trøje som det har været i mange år eller som nu, er deres jubilæumstrøje, den kommer på til hver kamp og ellers så at halstørklædet altid er på. Ellers så tror jeg ikke der er så meget før, under, efter kampen. Udover at være til stede og bidrage med det som jeg føler jeg kan bidrage med til holdet.

K: Hvordan går du til bold nu? Er der nogen du går sammen med? Eller nu hvor du har sæsonkort, går du så ind og deltager i det eller hvordan fungerer det?

AF: Jamen, primært plejer det at være noget med at hooke nogle af drengene op fra kontoret. Der er stadig nogle drenge hjemmefra der en gang imellem kommer over. Igen, som da jeg boede i Jylland, så tit, til de større kampe. Så det er gerne noget med at hooke nogle venner op. For mig har jeg desværre ikke så mange venner som holder med FCK som jeg selv. Så det er tit sådan nogle som kommer med på et tyndt mandat, hvis man kan sige det sådan. Tror jeg.

K: Tager du nogensinde derind alene?

AF: Nej, det gør jeg ikke.

K: Hvorfor ikke?

AF: Det ved jeg... altså jeg tror at for mig er den en social ting at gå til fodbold. Og at, man kan sige, det er jo meget det her med at dele noget med nogen. Det er vel på samme måde med at jeg ikke tager ud og rejser alene, jeg vil godt have en eller anden og have det her minde med. Om det så er en rejse eller det er en tur i Parken, det synes jeg er vigtigt i hvert fald, så... jeg tror at det er sådan en ting der er vigtigt for man også kan, det ved jeg ikke, snakke om det når man kommer ind på kontoret mandag, "det var sgu da noget af en kamp i weekenden" og sådan noget, ikke.

K: Med dine briller, kan du så prøve at beskrive hvordan du oplever andre personer som støtter FCK?

AF: Jamen som udgangspunkt så ser jeg dem nok meget som mig selv. At det er, altså man kan sige at der er mange segmenter indenfor sådan en fankultur, for når jeg går på sektionen, for eksempel, er der jo også en forfærdelig masse 'dunks' som er der for at sniffe coke og for at slås og så er der også nogle som ligesom jeg

er der for at hygge sig og for at bære holdet frem og så tror jeg at så er der igen den her Nedre C kultur, som nok mere er for at hygge sig og for at se en god fodboldkamp end det er for at bidrage til at føre holdet frem, hvis man kan sige det sådan. Tror jeg.

K: Og hvilke typer mennesker er det her, hvordan oplever du de forskellige typer?

AF: Hvad tænker du sådan helt?

K: Du snakkede om dem der sniffer coke og vil slås for eksempel, altså, hvordan oplever du dem?

AF: Altså at de er noget mere aggressive end os andre der går til fodbold. Jeg tror også godt at vi alle sammen ved at det er en brøkdæl af dem der står i Parken og det er en brøkdæl af dem der står på Sydsiden i Brøndby også. Der er desværre bare nogen som vel meget generelt er typen på en skiderik eller hvad man siger, det er de her typer i shox og kassebukser ofte. Så har man jo så også den her mere casual type, som vel tager mere fra den Engelske hooligan kultur. Lige indenfor det segment i hvert fald. Men det er nogen hvor man i hvert fald, for mig at se er jeg ikke i tvivl om, at dem der behøver jeg ikke lige komme ned og stå sammen med. Eller kigge for meget i øjnene, fordi så skal de nok flyve på en. Der er sådan en aura omkring dem. Det er det samme hvis man kommer gående på gaden og ser en eller anden shady type, at man så også tænker "ham der, ham går jeg sgu lige en tur udenom" i stedet for at stå og stirre ham direkte i øjnene.

K: Hvordan opfatter du så den gruppe du tilhører?

AF: Jamen det er vel en meget, sådan ganske almindelig Dansker, som bare gerne vil ind og se fodbold. Hvor man kan sige at vi bare har noget tilfælles og det er at støtte op omkring det her projekt. Vel på mange måder som hvis nogen står til folkemøde og støtter op om deres politiske parti og tænker "vi deler samme interesse eller ideologi" eller vi tilhører i hvert fald det samme. Det tror jeg.

K: Og hvad betyder det for dig at støtte op om det her?

AF: Jamen man kan jo sige at qua at det betyder meget, klubben i sig selv betyder meget for mig, og at deres resultater betyder meget for mig, så tror jeg at det er den måde jeg føler at jeg kan betale tilbage til det som klubben giver mig. Det er at føle at have en idé om at jeg står og hjælper dem til sejr og at vi, for både de og jeg, har det bedst med at det er det vi gør, hvis man kan sige det sådan.

K: Hvilket hold anser du som den største rival til FCK og hvorfor?

AF: Ja, det er jo Brøndby, der er ikke så meget tvivl. Man kan sige, der er jo nogle parametre. Det er Brøndby og AGF. AGF den er nem, det er den største by imod den næststørste by. AGF har så nogle resultater som gør at de kampe ikke er lige så højintense. Og hvor man kan sige at med Brøndby er det jo klart en historisk ting med at de har siddet med, det er jo den lille klub imod den store klub. Vel på en eller anden måde arbejderne imod akademikerne. På en eller anden måde, det er det her med at de to klubber er så modsatte hinanden og så tror jeg at det bare er blevet gjort endnu mere rivaliserende og højintense efter at Brøndby igennem halvfemserne var holdet i Danmark hvor FCK så lige pludselig fik væltet dem af tronen. Det tror jeg klart har puttet mere brænde på bålet til det derby.

K: Kan du prøve at beskrive din oplevelse af de mennesker som støtter Brøndby?

AF: Man kan sige at der er alment kendt at nu bliver de kaldt sigøjnere og alt muligt andet. Men jeg tror at de typer som jeg snakkede om tidligere, oplever jeg flere af på Brøndby siden og det kan godt være at det er mig der taler med farvede briller, men jeg tror for mig virker det mere som om at, det virker helt vildt krukket, men at Brøndby er mere en slags proletar klub og at man måske oplever flere på 'kassen' holder med Brøndby, hvor FCK er mere dannede mennesker. Det ved jeg ikke om man kan snakke om indenfor fodbold, men i hvert fald bare at FCK'erne på mange måder virker mere som højtudannede mennesker der bare kommer fra bedre vilkår generelt, bare fra barnsben af. Hvor at Brøndby'erne, altså der bliver snakket meget om at Brøndby er de bedste fans og det er nok fordi at man... det er det de har mange af dem og derfor er de loyale overfor deres klub, fremfor deres familie eller andre ting som de ikke har et forhold til.

K: Hvad er så deres respektive gode og dårlige sider fra hver fangruppe? Med dine øjne?

AF: Hvis vi starter med Brøndby så er det vel at de er sindssygt loyale. Altså, der kan man ikke sige noget. De har været igennem nogle rigtig hårde år og de har sgu opretholdt et flot tilskuersnit og præsterer stadig flotte tifoer. Negativt, hvad fanden altså, det lyder også bare supert nederen at sige at jeg bryder mig bare ikke om dem. Men, det er vel bare at... hvad fanden skal man sige... at de... det har jeg svært ved at sige. Det er jo, de er jo mennesker ligesom os andre [griner], de står jo bare for noget andet, hvis man kan sige det sådan. For jeg skal jo heller ikke stå at sige at hvis jeg stemmer på Socialdemokratiet, så skal jeg heller ikke stå og sige at folk som stemmer Venstre er nogle værre idioter, for det er jo ikke sådan det er. Vi er bare uenige omkring nogle ting [griner], så der er ikke så meget der. Så. Ja.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er du ikke bryder dig om?

AF: Det er igen, det er jo ikke fansene som jeg ikke bryder mig om. Det er jo mere klubben. Og det som den står for.

K: Hvad står klubben for som fansene ikke står for?

AF: De står selvfølgelig for det samme, men man skal nogle gange også tage det lidt med et gran salt i forhold til at, alt hvad klubben står for er ikke alt det jeg står for [griner]. Nødvendigtvis. Der kan man sige at for mit eget vedkommende, føler jeg langt han ad vejen at jeg spejler mig i FCK, men dermed ikke sagt at alle Brøndby fans spejler sig direkte i Brøndby. Man kan også sige at det er lidt tilbage til det jeg snakkede om før med at jeg føler at jeg er meget rationel omkring måden jeg følger min klub på. At jeg ikke bare blindt står og stirrer til. Og der føler jeg sgu at der er mange Brøndby fans der lige så vel har den der form for integritet, ligesom at sige "jamen jeg står ikke blindt og stirrer til" jeg kan godt sige at noget er galt når noget er galt. Dermed ikke sagt at det er alle sammen. Jeg tror at FCK fans har en eller anden form for, større rationale omkring deres måde at følge deres klub på end Brøndby fans har. Hvor nogle har en tendens til lidt mere blindt at sige "vi er stadig det bedste hold i Danmark", men altså det er I jo ikke, prøv bare at kigge på statistikkerne, altså, det er nok lidt mere med den på.

K: Hvordan føler du at rivaliseringen med Brøndby har haft indflydelse på din støtte af FCK?

AF: Jamen det gør jo noget. Man kan sige at det er klart at, for mig, der er den største kamp i året, hvis man ser bort fra Europa, så er det jo kampene mod Brøndby. Og det er den kamp man helst vil ind og se og det er den kamp man skal vinde, hvor man kan sige, ja vi kan godt spille en kamp i Champions League mod Manchester, men der er der jo ingen der forventer at vi går ind og vinder. Hvor en kamp mod Brøndby, den skal vi vinde. Og så er det fuldstændig ligegyldigt hvordan det ser ud med holdene og tabeller og sådan noget. Det kunne man jo se for år tilbage hvor Brøndby lå og sloges med nedrykning og der var det stadig den mest højintense kamp der var i ligaen og måske ikke altid den mest velspillede, men i hvert fald den mest højest tænding.

K: Kan du prøve art beskrive hvordan den her rivalisering den måske har indflydelse på din motivation til at se kampe som ikke involverer Brøndby?

AF: Det synes jeg ikke. Det synes jeg ikke at jeg føler, altså. For mig er det primære at støtte min klub. Og så kan vi godt blive enige om at når Brøndby spiller, så vil man hellere på stadion, hvor man kan sige at er det Sønderjyske eller Horsens, så er det måske ikke lige der det er det vigtigste. Så kan jeg godt leve med at se

den hjemme fra sofaen. Så det er nok mere sådan en ting i forhold til at komme ind på stadion og skal se den, at det har indflydelse. Men ellers, så er det ultimative for mig og det mest vigtige for mig at jeg følger mit hold og så er det ligesom der jeg er og så kan det være lidt ligegyldigt hvad det er det andet hold er, generelt set.

K: Hvorfor vil du hellere på stadion når det er Brøndby?

AF: Det er klart tændingen, altså. Tændingen på stadion og stemningen på stadion, den får sgu altid lige et hak op, når det er Brøndby man spiller imod kontra alle andre klubber.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever sådan et derby?

AF: Jamen, højintensity, både på banen og på lægterne. Og, altså, super dramatisk som tilhænger. Jeg tror at man som tilhænger for sin respektive klub, er endnu mere opsat. Altså, jeg kan mærke at når jeg er inde og så Brøndby så gipper det i hele kroppen inden at det går løst. Jeg føler det her som jeg også sagde før, at hele byen summer og der er et eller andet helt specielt over København sådan en derby dag. Og det er jo nok noget man bilder sig selv ind, for man, der er jo trods alt kun 30.000 som hopper ind og ser sådan en kamp ud af alle dem der bor i København. Men det bidrager i hvert fald til noget helt specielt.

K: Har du nogensinde følt dig usikker på grund af sådan en rivalisering til et derby.

AF: Generelt set nej. Jeg har haft en enkelt episode engang hvor at jeg boede i Jylland, hvor jeg varovre og se derby og hvor vi sidder i et s-tog på vej ind på stadion og så kommer, jeg tror vi sidder 4 knejtede i FCK trøjer og så kommer der vel en 10 Brøndby tilhængere ind, et par store gutter. Som kommer ind og siger ”når så er der madding, drenge” [griner]. Så satte de sig ned og vi gik af på stationen efter og så... det var vi nok heldige med [griner] men det er så det eneste tidspunkt at jeg sådan har tænkt ”OK, nu kigger vi ned i gulvet og så lader vi være med at sige for meget”. Men ellers. På stadion eller udenfor stadion. Aldrig.

Appendix D11.3 Summary

Jeg begyndte at holde med FCK efter en kamp mod FC Midtjylland hvor det gik op for mig at jeg godt kunne lide deres spillermateriale og det klubben står for. I handelsskolen var vi en flok på 5 FCK fans som var i undertal i forhold til FCM og BIF fans. Det blev en ting for os at tage til udebanekampe i Jylland. I dag har jeg sæsonkort og ser langt de fleste hjemmekampe, hvilket er noget jeg prioriterer.

Når jeg går i Parken står jeg på Sektionen, drikker nogle øl og ryger nogle smøger. Jeg ville kunne stå andre steder og bedre se kampen, men jeg får mere ud af at stå og råbe og skribe og være en del af festen og sammenholdet der er på Sektionen. Når jeg er på stadion så handler det generelt om at være en del af fælleskabet. At så midt i der hvor der sker noget. Og som jeg kommer mere og mere på stadion så bliver jeg også mere og mere en del af det inkarnerede. Jeg tager helst ikke alene til kamp da det er en social begivenhed som jeg gerne vil dele med nogen. Ved at være til stede på stadion føler jeg at jeg bidrager med det som jeg kan, til klubben. Tifoer og romerlys bidrager til stemningen, som er vigtig for oplevelsen. Jeg synes at det burde være i orden under ordnede forhold.

For mig står FCK for den her positive arrogance. Man er ikke bange for at italesætte sine ambitioner. Jeg føler at jeg afspejler klubbens værdier meget godt i den måde jeg opfører mig på. Det betyder meget for mig at støtte FCK. Det er en del af min identitet. Det er et kærlighedsforhold som har indflydelse på mit humør. Ingen i min omgangskreds er i tvivl om at jeg holder med dem. Jeg nyder de interaktioner der er imellem fans af samme og forskellige fodboldklubber, så længe det er sagligt. Der er desværre også 'dunks' på Sektionen, i shox og kassebukser, som er der for at sniffe coke og slås. Det er en promise af dem der går til fodbold, men det er typer man skal undgå.

Jeg sammenligner naturligt FCK med Brøndby fordi de er vores største rival. Kampene imod dem er ekstra specielle og betyder ekstra meget for mig. De kampe skal vi bare vinde. Brøndby og FCK er på en eller anden måde modsætninger. Brøndby arbejderne, mens FCK er akademikerne. Der er flere proletarer i Brøndby og de er nok mere loyale overfor deres klub fordi de ikke har så meget andet i deres liv. Selvom det lyder nederen at sige, så bryder jeg mig bare ikke om Brøndby og Brøndby fans. Selvom de er mennesker ligesom os andre.

Appendix D12 AK interview

23/11/2017, 17:10, 36:44 minutes

Appendix D12.1 Demographics

- 1) Age: 25
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Valby
- 5) Educational level: Long-cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 1
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 15
- 10) Games per year: 10-15

Appendix D12.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan FC København blev dit favorit hold?

AK: Ja, det er egentlig ret simpelt at svare på. Da jeg begyndte at interessere mig for fodbold som 4-5-årig, så er det meget naturligt at man skal finde sig et hold at holde med, og så størstedelen af min familie de holdte med FCK, så det var meget nærliggende for mig at ryge med på den bølge og det har så hængt i, lige siden... det er sådan det korte og simple svar på det...

K: Hvordan kom det til udtryk at din familie holdte med hvordan blev du en del af det, kan du huske det?

AK: Det har nok primært været min fætter der har inspireret mig... han havde nogle trøjer hængende på væggen og han så kampene og så begyndte jeg at se kampene og så... ja, som sagt så har det hængt i, derfra på den måde...

K: Hvordan gik I til fodbold dengang?

AK: Dengang der var det kun i fjernsynet for der boede vi på, der boede vi på Langeland... så der var det kun i fjernsynet... og så når man spillede jo selv fodbold, så en gang imellem var man med på sådan nogle klubture hvor man så kørte til Odense og så en kamp i Odense og det var så... én af gangene var det så imod FCK og ellers så var det imod nogle andre hold...

K: OK, kan du prøve at fortælle om dengang I var inde og se imod FCK?

AK: Ja... det... det ligger jo mange år tilbage, men jeg kan jo prøve...

K: Hvad er det du husker fra det?

AK: Jamen det var mest oplevelsen af det, det var første gang man var på stadion og det var fedt endeligt at få lov til at dem live i stedet for blot at set dem på fjernsynet. Det var jo mega fedt, som 8 år gammel dreng med kæmpe ambitioner om at skulle blive verdens bedste fodboldspiller og alt muligt, ligesom alle andre i den alder... Det er nok det jeg husker tydeligst...

K: Kan du så prøve at beskrive for mig hvad det betyder for dig at være supporter af FCK i dag?

AK: Ja, det kan jeg godt, det... ja... hvad skal man sige... det giver jo en eller anden glædesrus fordi man har et eller andet tilhørsforhold til klubben som man har opbygget igennem alle de år jeg har holdt med det... man føler jo lidt at man er en del af det når man så står inde på stadion som den kendte vending, som du nok har hørt tusind gange, men man føler sig jo lidt som den tolvte mand på fodboldholdet ved at stå og bakke holdet op og føle at man er med til at drive holdet frem og kæmpe sig til en sejr... det tror jeg gør sig gældende for de fleste der godt kan lide at gå på stadion og se fodbold....

K: Hvordan går du til fodbold i dag, hvordan foregår det?

AK: Du tænker sådan på dagen hvad man laver før og efter og under?

K: Ja, det vil være rigtig fint hvis du kan beskrive det?

AK: Jamen jeg har... et par stykker hvor vi er en mindre gruppe som går til fodbold en gang imellem, nogle gange er vi to, nogle gange er vi fire, det svinger lidt... vi mødes som regel en time, halvanden, før kampstart, får lige et par øl og så tager vi på stadion og vi sidder som regel på Nedre C, som er ikke den hardcore stemningstribune inde i Parken, men som er for de gamle fans eller hvad man skal sige, det er vidst det man populært siger. Du ved den type fans der står op under hele fodboldkampen, og synger lidt en gang imellem, men ellers forholder sig stille og roligt...

K: Hvorfor vælger I at stå på Nedre C?

AK: Det er en blanding af at... at det er langsideså der har man det bedste udsyn, men også... også det der med at man godt vil være en del af stemningen, men alligevel så synes vi at vi har ikke behov for at være en lige så aktiv part af stemningen, som de er ovre på Sektion 12 derovre, ovre på Nedre B... der er nogle typer derovre, uheldigvis må man sige som FCK fan, som tager det til et lidt for højt niveau, de bliver måske lidt for entusiastiske og der er nogle gange vold og narko i det og det har jo ikke noget med fodbold at gøre i min optik...

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er... forskellen er på de mennesker der står på Sektion 12 og så dem der står på Nedre C?

AK: Jeg kan faktisk give et meget godt eksempel... vi var engang, der havde vi fået nogle fribilletter og det var så over til Sektion 12 og dem tager man så selvfølgelig imod... så... det var sådan en pokalkvartfinale imod Esbjerg for et par år siden hvor der var, der var ikke andet end 7.000 mennesker i Parken på en kold November aften, har det været, tror jeg... lige inden kampen starter så er der to gutter foran os der lige tager et par streger og de kigger nærmest ikke ned på banen i løbet af de 90 minutter og de har mere travlt med at stå og skubbe til hinanden og prøve at piske en eller anden stemning op der ikke er der...

K: OK...

AK: Dermed ikke sagt at alle ikke er sådan derovre, men... men der er bare en mindre gruppe og det tror jeg alle er klar over... ligesom der er hos andre grupper...

K: Og hvad gør det ved din oplevelse, at de er der?

AK: I princippet ikke så meget, altså, men tænker bare "hvorfor fanden gider de at gå herind for at stå og gøre det der", man kan jo både grine og græde [griner]... af sådan noget kan man sige, man tænker "hvad fanden laver de", de er her jo ikke for at se fodbold. De har måske nogle venners venner der ser fodbold og så er de... så har de et eller andet behov for at skulle derind og nogle af dem er der måske bare for at slås og nogle af dem er der måske bare for en eller anden årsag... det ligner ikke at de havde særlig meget interesse for det der foregik inde på banen...

K: Kan du prøve at beskrive en specifik mindeværdig oplevelse hvor du har været inde og se FCK spille fodbold?

AK: Ja, det kan jeg godt... da de var i Champions League i 2010-11 sæsonen, der spillede de hjemme imod Barcelona... der var vi... der boede jeg stadigvæk i det Vestjyske, men der var vi så så heldige at vi havde fået raget nogle billetter til os til den kamp. Det var så med nogle andre folk end dem jeg plejer at være i Parken med nu, men det er så irrelevant, men vi var så heldige at vi havde fået raget nogle billetter til os og vi, vi tog afsted tidlig formiddag ovre fra Ringkøbing af og kørte imod Parken og der var jo liv og glade dage i bilen og der var god stemning og der blev hørt lidt FCK musik og så videre og så videre og FCK var jo på daværende tidspunkt på en bølge... og de spillede rigtig godt, så man havde jo store forventninger men på samme tid tænkte man at det er jo Barcelona, så... det 1-0 nederlag eller 2-0 nederlag, det vil også være et rigtig flot resultat for de var på daværende tidspunkt... der regnede man dem for at være verdens bedste fodboldhold. Vi kommer over og vi er i rimelig god tid, så vi går rundt og mærker stemningen inde i byen og den sitrer jo og der er FCK fans over det hele og der er sang og liv og glade dage på gaden... og... vi bevæger os stille og roligt imod Parken og vi kommer ind og der er stuvende fyldt og Champions League hymnen spiller og FCK kommer ganske hurtigt bagud selvom de har fået en ret god start på kampen, så... så man har... man har sådan stadigvæk troen på det... og så tror jeg at det er minuttet efter de kommer bagud der udligner de så... jeg tror det var Claudemir der scorer... og så sprang Parken jo i luften, så var der ekstase og liv og glade dage på et plan som man ikke har set før... og... som kampen så udvikler sig, de resterende 50 minutter eller hvor meget der har været tilbage, der er det en meget jævnbyrdig kamp hvor FCK har flere store muligheder, de har også bolden i kassen på et tidspunkt til 2-1 hvor målet jo så bliver annulleret fordi at angriberen laver et frispark på dem... så man gik faktisk derud fra, ud fra stadion efter kampen, med en følelse af at "OK, vi har lige spillet op med verdens bedste fodboldhold og vi havde reelt chancen for at vinde den kamp"... det er nok den bedste oplevelse jeg har haft i Parken...

K: Du sagde "de fans som man ikke har set før", hvad mente du med det?

AK: Hvad siger du?

K: Du sagde "de fans som man ikke har set før"...

AK: Nej, nej, jeg sagde en stemning man ikke havde set før...

K: Når OK, undskyld...

AK: Det gør ingenting...

K: Du sagde også før at der er nogen du plejer at gå i Parken med som ikke var med til Barcelona kampen... er det sådan et ritual I har at gå i Parken sammen?

AK: Ja, med ham den ene er det...

K: OK, kan du prøve at beskrive hvad det går ud på?

AK: Jamen det er faktisk en gammel kammerat fra dengang jeg boede på Langeland inden jeg så flyttede til det Vestjyske, han var også FCK fan på daværende tidspunkt og så har vi været fra hinanden i et par år, hvis man kan sige det på den måde, og så er vi begge to flyttet til København... her i forbindelse med uddannelse og job og sådan noget... og så... startede vi kontakten op igen og vi holdte jo stadigvæk med det samme fodboldhold og... ja... så siden da har det... ja siden da, så har det bare altid været os to der går i Parken og så nogle gange har der været nogle andre med også...

K: Og hvor ofte går I i Parken?

AK: Det svinger lidt, her nu er jeg lige blevet far, så her på det seneste der har der overhovedet ikke, der har jeg ikke været i Parken endnu, tror jeg... men ellers er det... en 10-20 gange per sæson, vil jeg tro... ej så meget er det sgu nok ikke, en 10-15 gange per sæson... Men vi har ikke årskort...

K: Det her med at I to går i Parken sammen, hvad betyder det for dig?

AK: Det synes jeg er ekstremt hyggeligt og noget man sådan kan se frem til når man beslutter sig for at nu skal vi I Parken og sådan noget, så går man og glæder sig dagen op til og man skriver lidt med kammeraten "nå, hvem tror du starter inde" og så videre og så videre og så mødes man og får lige et par øl inden kampen og kommer ind og der er jo god stemning, og... vi ser så ikke hinanden ret meget udover når vi så er i Parken sammen, så kan man også lige få fulgt op på det personlige plan, hvordan går det og frem og tilbage og... så det er noget man kan gå og se lidt frem til i løbet af ugen...

K: Kan du måske prøve at beskrive hvordan din måde at gå til fodbold på, hvordan den har ændret sig over årene?

AK: Ja, det tror jeg faktisk er svært at sige, for jeg tror ikke den har ændret sig så meget fordi da jeg først flyttede til København og begyndte at gå sådan jævnligt til fodbold, så... der har den sgu ikke rigtig ændret sig... Det er den samme tilgang til en fodboldkamp der har været de sidste 4-5 år...

K: Og hvad er den tilgang lige præcis?

AK: Det... det er det der med at man tager derind for at hygge sig og være med til at bidrage til en god stemning og for at have det sjovt og for at få en oplevelse og noget underholdning...

K: OK... Når man er på stadion, er der så nogle aktiviteter man deltager i under kampen, som tilskuer...

AK: Der er aktiviteter, men det er primært for de yngre, hvis man kan sige det sådan, for børn...

K: Hvad med sådan noget som sang og sådan nogle ting...

AK: Når, sådan nogle ting, jo der... altså os ovre på Nedre C, det er jo sang, begrænset sang vil jeg sige, der er sådan nogle slagsange der kører fra tribune til tribune, dem deltager man i og ellers er det nogle få af de velkendte sange der bliver sunget med på ovre på Nedre C, men ellers er det primært Sektionen der hopper og synger igennem hele kampen... og det er det vi godt kan lide, det er det med at man er med til at lave en stemning, men man behøves ikke at stå og hoppe og synge igennem en hel kamp, så man ikke kan snakke sammen bagefter hvis man er helt hæs...

K: Det omfang I deltager i, hvordan lærer man det?

AK: ... altså... ikke helt forstået...

K: De sange... hvordan ved man til hvilken grad man skal deltage og hvad man skal synge og...

AK: Nå men det er jo lidt op til en selv, kan man sige, det er jo hvor meget man... jeg vil også sige at det er dog lidt forskelligt fra kamp til kamp hvor meget man deltager... og så er det en vigtig Champions League kamp så er man som regel lidt mere opsat når man kommer i Parken og man har givet lidt flere penge for en billet og så giver man den nogen gange en ekstra skalle og... jeg vil også indrømme at i pokalfinalen imod Brøndby her sidst, der kunne jeg måske heller ikke snak særlig meget da jeg kom ud bagefter, fordi der blev sunget igennem... og der buher man lidt mere og det er jo sådan et ærkerivalopgør, så der buher man og man råber lidt og kalder modstanderen nogle ting og...

K: Hvorfor er der forskel?

AK: ... jamen jeg tror bare det er den kulture der ligesom er opbygget omkring fodbold... hvis du har et rivalopgør som FCK-Brøndby, eller som Aab-AGF eller et eller andet, så er der opbygget et eller andet had på et fodboldmæssigt plan for mit vedkommende... jeg kender mange Brøndby fans og dem kan jeg åbent snakke med og jeg kan sagtens også gå hen til dem og sige at "det var sgu fortjent at I vandt i går", selvom at der er det her fodboldmæssige had til dem, til modstanderklubben... men, det er så der hvor den kapper over, i min verden, for nogen... som nok de to som jeg havde en dårlig oplevelse med inde på et fodboldstadion hvor de måske også tager det til det personlige plan og har behov for at gå hen og slå en Brøndby fan i hovedet for eksempel... Men du spurgte om hvordan man lærte... jeg tror bare at man skal huske på at det er fodbold og fodbold betyder meget for en, men fodbold er heller ikke alt... det er ikke så meget at du skal gå hen og lade det gå udover modstanderholdets fans, bare fordi det er gået dit hold dårligt... sådan tror jeg at jeg vil sige det...

K: OK... er der nogle skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe?

AK: Ja, det er der jo nok... på en eller anden måde... men, ja, det tror jeg sgu ikke rigtig jeg kan svare på...

K: Nej... nu snakkede du lige om Brøndby for eksempel...

AK: Ja...

K: Hvordan oplever du så den, altså den måde FCK, de opfører sig på og hvordan differentierer den sig for eksempel fra Brøndby?

AK: Jeg tror faktisk ikke den differentierer sig særlig meget lige præcis de to klubber imellem, fordi jeg tror faktisk at de opfører sig på samme måde... de kalder hinanden nogle grimme ting og lang størstedelen de kan godt finde ud af at holde det på det verbale og det fodboldmæssige plan... Men både FCK og Brøndby har uheldigvis nogle mindre fangrupperinger som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt og som... som har behov for at tage det til det næste level, hvis man kan sige det på den måde. Så de to tror jeg faktisk ikke der er så meget differentiering imellem... Det er i hvert fald min opfattelse...

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

AK: Hvis man snakker om fodbold, så melder man ærligt ud hvem man holder med... det er ikke sådan at jeg går og flager med det, det er ikke sådan at jeg går rundt i FCK trøjer og så videre... Det er primært ved mundtlig kommunikation hvis man snakker om det... ikke fordi jeg har noget imod at gå og flage med det,

men jeg har bare ikke behov for at gå rundt i en FCK trøje til hverdag... eller... tage et FCK halstørklæde på... det gør jeg hvis jeg skal i Parken, men det er så også det...

K: Og hvordan kommer det... hvordan bliver det en del af dine samtaler?

AK: FCK eller fodbold generelt eller hvad tænker du?

K: Jamen, begge dele kan man sige, måske primært FCK...

AK: Jamen det er jo... jeg har jo... hovedparten af alle mine kammerater, de interesserer sig også for fodbold og hovedparten af mine arbejdskolleger generelt... nu er jeg byggeleder, så jeg arbejder i et fag hvor der primært er mænd og hovedparten af alle mænd de har jo også en eller anden form for interesse for fodbold, så det... det er meget ofte at man kommer til at snakke om sport, eller om fodbold og sådan noget, og... derigennem får jeg jo så ofte udtryk at jeg holder med FCK... altså det vil jeg sige at det er på den måde...

K: Og hvordan bliver det, hvordan bliver det taget imod?

AK: Som regel ganske stille og roligt, altså... én af mine nuværende kollegaer han er Brøndby fan og han er fan på samme niveau som jeg er, så vi kan godt sidde og tage pis på hinanden og jeg kan sige "hold kæft han er ringe ham Pukki, han scorer aldrig" og han kan sige "Nå, var det fjerde kamp i streg I ikke vandt", og... ja... sådan er det. Det går op og ned i fodbold og det må man bare acceptere...

K: Hvilket hold anser du som FCK's største rival og hvorfor?

AK: Havde du spurgt mig for et par år siden så havde jeg nok sagt FC Midtjylland, fordi de ligesom, de er begyndt at ligge ret godt til i toppen og på daværende tidspunkt, der var Brøndby stadig lidt på vej ud af den lange bakke de har været på vej op af... men nu vil jeg svare Brøndby og det synes jeg faktisk er fedt for dans fodbold at de er kommet tilbage igen, at man kan få de her rivalopgør, som... derbys har altid betydet noget selvom Brøndby har ligget i bunden eller i midten eller hvor de nu har ligget, men der er bare altid lidt mere på spil når det er første anden pladsen man ligger og kæmper om, for begge parter og det er bare fedt for dansk fodbold...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever folk som støtter Brøndby?

AK: Jamen meget sympatiske, ligesom hovedparten af alle FCK fans også kan være... Mange af, ja de fleste af dem kommer ude fra Vestegnen af og det har jeg ikke noget imod... men generelt meget sympatiske og ligetil, ligesom de fleste andre fodboldfans...

K: Der er ikke noget fællestræk udover at de er Brøndby fans?

AK: For Brøndby fans der er de samme fællestræk som der nok også er for FCK fans at man er Brøndby fan og man har det her fodboldmæssige had til FCK... men... og det samme har FCK fans til Brøndby som jeg også forklarede dig lige før, men på et fodboldmæssigt niveau, så det er ikke noget der sådan i al almindelighed bliver taget ned på det personlige plan, for "så kan vi ikke snakke sammen for vi holder ikke med samme fodboldklub og der er så stor had imellem klubberne og så... det er bare ærgerlig"... så det fællestræk vil jeg sige der er...

K: Kan du prøve at beskrive hvad det her fodboldmæssige had går ud på?

AK: Det kan jeg godt... lige siden FCK blev dannet der i 1992, så har Brøndby-FCK, de har været ærkerivaler... og det vil... og det fodboldmæssige had består meget i slagsange og så synger man et eller andet grimt om en spiller fra Brøndby og de synger et eller andet grimt om en spiller fra FCK og der bliver lavet nogle store flotte tifoer hvor der står alle mulige ting på og... det er egentlig mest det som jeg bygger det på og den del synes jeg er en fed del af fankulturen... det der med at man, man må sgu godt stå og sige nogle mindre pæne ting eller synge nogle mindre pæne ting om både modstanderklubben og nogle ting om nogle af spillerne for det er på et fodboldmæssigt plan... men det er igen det der hvor ligningen så klapper for mig, det er hvis du tager det med udenfor stadion... man kan ligesom sige at et fodboldstadion det er lidt ligesom en boble. Det der sker derinde, det sker derinde og når du kommer udenfor, så er luften rensset. Og hvis man ikke kan finde ud af det, så er det jeg mener man tager det med udover det fodboldmæssige had, så bliver det lige pludseligt en eller anden form for personligt had også... hvis du kan følge mig...

K: Det kan jeg godt... kan du prøve at beskrive den her bobbel, altså hvad går den ud på?

AK: Når men... når du kommer ind på et stadion, så er det OK, altså, så er det OK at... som jeg nævnte før... at synge noget grimt om Brøndby eller sige... mener at FCK er hundredetusinde gange bedre end Brøndby og... det er bare lidt en anden verden når man er på fodboldstadion... det tror jeg det er den bedste måde at beskrive den der boble på...

K: Hvordan oplever du den der boble, hvad betyder den for dig?

AK: Jamen når jeg står inde på stadion, så lever jeg mig ind i stemningen og jeg følger meget intenst med i kampen og man... der bliver buhet af dommeren hvis man mener at [griner] at han dømmes noget forkert og... hvis en modstander han holder lidt for længe på bolden eller laver en grim tackling, så ligger man jo også lidt ekstra energi i at buhe og pifte af ham hver gang han har bolden og sådan... og bare generelt lægge tryk på dommeren og modstanderen og... og give ens eget hold alt det medvind man overhovedet kan oppe fra tribunen...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du føler at det her fodboldmæssige had, hvad det betyder for dig at have det fodboldmæssige had?

AK: Udenfor stadion betyder det egentlig ikke så meget... der bruger man det mest til at tage lidt pis på de venner man har som Brøndby fans [griner] hvis de har spillet en dårlig kamp og det samme gør de egentlig omvendt over for en selv... men det er mere når man så står inde på stadion, så kommer det lidt frem i en og man fristes måske hurtigt til at råbe og skribe og man lader sig rive med af kampen og af den stemning der er på stadion... og det... når man står inde på stadion så giver det et eller andet sus i kroppen og man føler man er en del af fodboldkampen, faktisk... men når så kampen er slut og man kommer udenfor igen, så er man jo bare sig selv igen, hvis man kan sige det på den måde...

K: Og lader du dig rive med?

AK: En gang imellem kan man godt blive revet med af stemningen...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan rivaliseringen med Brøndby har indflydelse på din intention til at støtte FCK?

AK: Hvordan den... hvordan rivaliseringen har indflydelse på at jeg støtter FCK?

K: Altså, gør det noget ved i forhold til din støtte af FCK at der er Brøndby, også?

AK: Jeg synes det gør det fedt. [Griner] Hvad skal man sige... kampene mod Brøndby det er jo lige krydderiet på toppen af kranssekagen, det er jo dem der er de fede, for det er der hvor der virkelig bliver bragt igennem, både på banen og på tribunerne... det er jo langt federe at gå i Parken eller ethvert andet stadion... når der også er en stor eller større delegation af udeholdets fans, som er med til at bidrage til

stemningen... så kan de to fanggrupperinger piske hinanden op... og så bliver der jo en endnu bedre stemning... det synes jeg det... hvis man skal se det for mit eget vedkommende, så hvis man kan se at "OK, nu kommer der en periode med mange kampe" og man må nok indse at man ikke kommer ind og ser alle kampene, men så er det, så er det jo Brøndby kampe og internationale kampe, de vil blive prioriteret op i forhold til hjemmekampe mod SønderjyskE og Hobro, eller Horsens, eller... en anden typisk midterklub eller nedefter...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever sådan et derby? Hvad er din oplevelse til sådan et derby? Det kan være du kan beskrive det sidste derby du har været til?

AK: Det sidste derby det var pokalfinalen...

K: Ja, hvad var det for en oplevelse?

AK: Jamen det var jo en fed oplevelse... der var der jo i sådan flere uger op til nærmest, der var der planlagt kæmpe aktiviteter for begge fanggrupperinger og march igennem byen og så videre... jeg kendte rigtig mange der skulle derind, både Brøndby fans og FCK fans, så... men der mødtes jeg så med mine faste gå-i-Parken-makker, inde på rådhuspladsen med de andre FCK fans og man fik lidt øl og... der var glade dage og... og så gik man stille og roligt imod stadion i den der fælles march... jamen du ved, vi mødtes på rådhuspladsen og bevægede os i fælles gruppering imod stadion og man har fået lidt øl og der bliver sunget lidt på vej derud og så stødte man ind i nogle Brøndby fans en gang imellem og der skete så Gud ske tak og lov ikke noget, der blev bare buhet lidt og sunget en eller anden sang imod ham eller den lille gruppering og så var man videre... men du ved, så går man turen der igennem byen og det var egentlig ret fedt sådan lige at vise at man holder med byens hold og... og det er satme nu det gælder... så kommer vi ind og vi har fået nogle pladser på Øvre B og kampen starter stille og roligt og... der er høj intensitet... FCK kommer foran på et eller andet tidspunkt og... og så springer vores halvdel af Parken, den springer jo i luften af ekstase... og så ganske kort efter så udligner Brøndby på et ret godt mål... og så springer den anden halvdel af Parken jo i ren ekstase... og så var der jo lige kamp igen og der var jo... jeg har ikke hørt nogen synge så højt i Parken før i hvert fald, som det der blev sunget derinde den dag, der var ekstrem god stemning... og så ender FCK jo så med at vinde kampen, som du nok ved 3-1 og det er jo én af de kampe hvor man så giver lidt ekstra, synger lidt ekstra og får måske lige en øl mere. Også qua at det var Maj og det var godt vejr og det var pokalfinale og... det lemper jo heller ikke på stemningen... så... det var en god oplevelse... det var både derby sejr og pokalsejr...

K: Du nævnte tidligere det der med at man lige joker med hinanden, altså dine Brøndby fans venner, og derby betyder ekstra... i din hverdag... hele det her med at joke med hinanden og håne hinanden, altså, hvad betyder det for dig at være en del af det?

AK: Jo, men det er i det hele taget bare sjovt [griner] synes jeg... selvfølgelig sjovest når man kan håne de andre, men så skal man jo også kunne tage imod den anden vej... og det gør da også... skal da også være ærlig at sige at det er da heller ikke sjovt at se på stillingen i Superligaen lige nu hvor Brøndby ligger nummer 1 og FCK de ligger 5-6 stykker eller hvor det er de ligger lige nu...

K: Er det noget du mærker i din dagligdag?

AK: Næ, overhovedet ikke... altså, man vil selvfølgelig gerne have at de ligger højere oppe og man bliver da træt hver gang at man ser på stillingen og den måde de spiller på, nu, så når man sidder og ser kampen så bliver man da lige lidt træt af det... så... når kampen er slut, så er det jo ovre igen...

Appendix D12.3 Summary

Da jeg begyndte at interessere mig for fodbold som 4-5-årig, så er det meget naturligt at man skal finde sig et hold at holde med, og så størstedelen af min familie holdte med FCK, så det var meget nærliggende for mig at ryge med på den bølge og det har så hængt i, lige siden. Det giver en glædesrus at have et tilhørsforhold til klubben. Man føler sig som den tolvte mand på stadion.

Vi er en mindre gruppe som normalvis går til fodbold sammen. Vi sidder som regel på Nedre C og er stille og rolige. Vi har ikke behov for at være lige så aktiv en del af stemningen og hoppe og danse under en hel kamp, som ovre på Sektion 12. Med en af mine kammerater er det blevet et ritual at gå til kampe sammen. Her får vi også fulgt op på det personlige plan. Det er noget at se frem til. På Sektion 12 er der nogle typer som måske er lidt for entusiastiske og som er der lidt mere for vold og narko end for at se fodbold. Jeg forstår egentlig ikke hvad de laver på stadion. Jeg er på stadion for at få en god fodboldoplevelse. De bedste oplevelser jeg har haft har været imod store modstandere som Barcelona, hvor FCK har gjort det godt.

Brøndby er FCK's største rival og rivaliseringen er fed for dansk fodbold. Til rivalopgør imod Brøndby der synger og buher man lige det ekstra fordi der er sådan et had på et fodboldmæssigt plan. Der er intet personligt i det for mig. Kampene imod Brøndby er krydderiet på toppen af kransekagen. Der bliver der virkelig braget igennem på banen og tribunen. Så er det langt federe at gå på stadion. De kampe bliver prioriteret. Den stemning der bliver skabt på et stadion, den lever man sig ind i. Det kan godt skabe en slags boble. Det der sker derinde, det sker derinde og når man går ud derfra, så er luften rensset. Selvom langt

størstedelen opfører sig ordentligt, så har både FCK og Brøndby uheldigvis mindre fanggrupperinger som ikke opfører sig ordentligt.

I min dagligdag er det ikke sådan at jeg flager med at jeg holder med FCK, men det er meget normalt at snakke om fodbold i min omgangskreds og her kan det godt komme til udtryk i form af at man tager lidt pis på hinanden. Det kan godt være meget sjovt.

Appendix D13 CI interview

9/11/2017, 18:15, 45:20 minutes

Appendix D13.1 Demographics

- 1) Age: 37
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Skovshoved
- 5) Educational level: Long-cycle higher education
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 2/2
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 25
- 10) Games per year: 15-20

Appendix D13.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

CI: Det gjorde det, oprindeligt holdte jeg med B1903, men gjorde det ikke så passioneret også fordi at der var ikke nogen i min familie der gjorde det, men det var lidt vennerne og den slags. Og så var der en af mine kammerater, så begyndte vi at holde med FCK da det blev etableret i 1992, der har jeg så været 12 og så var der en af mine kammerater der begyndte at stå inde i Parken og købte sæsonkort derinde. Jeg kan sgu ikke huske hvor gamle vi har været, 17-18 måske sådan noget lignende og så begyndte han der og så begyndte jeg ret kort tid efter. Der tog jeg med ind til nogle kampe og så gik der ikke så lang tid, så fik jeg også sæsonkort derind til. Så det var den vej rundt.

K: Kan du prøve at fortælle om én af dine første oplevelser med at tage ind og se FCK spille fodbold?

CI: Jeg kan ikke sige en specifik kamp, men jeg tror det var den der, ikke bare kampen, men lige så meget stemningen og, hvad skal man sige, den der rus af sang og sammenhold og spænding og at holde med noget og holde med nogen og uden at det skal lyde rocker-agtigt, føle at man var med i én eller anden lille miniklub eller føle at man havde noget fællesskab eller et eller andet. Jeg ved ikke hvor meget af det der er kommet senere, altså. Jeg tror i virkeligheden til at starte med at det var det at man sang og så noget fodbold som var så spændende.

K: Hvad betyder det at holde med noget, hvad vil det sige?

CI: Jamen at man dedikerer en del af sig selv til at ønske et resultat for noget. Af en eller anden årsag. Altså man kan også holde med en virksomhed fordi man arbejder for den og det derved går en bedre. Eller nogle aktier fordi man kan tjene penge, men, et fodboldhold er jo nok noget mere emotionelt eller noget følelsesmæssigt på en eller anden måde.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig og hvad det indebærer for dig at være FCK tilhænger og gå til FCK fodboldkampe?

CI: Det er sådan lidt en blanding om man spørger ham der går til fodbold, Christopher, eller om man spørger ham der holder med FCK, altså. Jeg er, det ved jeg ikke om du kommer til senere hen, men hvis man definerer hvor passioneret man er omkring et eller andet, jeg begynder jo ikke at græde eller ikke møde på arbejde dagen efter, eller slås eller noget af den slags, men jeg holder da med dem og jeg holder endnu mere med dem når man er derinde når man er i øjeblikket. Så, ja. Den definition kommer nok an på om du spørger mig når jeg står derinde og er helt opslugt af det eller du spørger mig når du vækker mig midt om natten og siger ”hvor meget holder du med eller hvem holder du med eller hvordan holder du med?”

K: Kan du prøve at beskrive hvad forskellen er?

CI: Det er bare hvor meget inde i ens hjerne det fylder eller hvis man siger at FCK i min dagligdag fylder X procent, så fylder det factor hundrede i øjeblikket. Det er lidt det samme, det kommer også an på hvor i en sæson man er eller om man. Jeg er ikke lige meget FCK fan hele året eller alle perioder, det kommer lidt an på. Det ved jeg ikke. Man er jo hele tiden oppe at slås med tiden og prioriteret og om det er arbejde eller familie eller hvad det der, så er det jo den der balance og jeg vil altid være FCK fan og jeg vil aldrig være andet end FCK fan og jeg vil sandsynligvis altid gå til alle hjemmekampene. Da jeg var yngre tog jeg til flere udebanekampe også. Nu er der pænt længere imellem. Det har også noget med tid og familie og alt sådan noget. Det er jo ikke fordi man ikke har lyst eller ikke synes det er hyggeligt, men det er jo sådan som alt det andet, ikke. Nu ved jeg ikke helt om det er svaret på dit spørgsmål.

K: Det er et helt fint svar. Kan du prøve at beskrive, eller komme i tanke om, en specielt mindeværdig oplevelse som FCK fan?

CI: Jeg tror at det har været en udebanetur i Hamborg for mange år siden, og det var simpelthen bare fordi at det var en pissesjov tur og det var fanklub og øl fra morgen og smidt af på Reberbahn klokken 7 om morgenen og mærke fællesskabet og sammenholdet og stemningen helt ind til kampen slutter og man sidder og joker i en bus på vejen hjem.

K: Kan du prøve at fortælle om den oplevelse, altså for os der ikke ved den overhovedet gik ud på. Hvad var det for en kamp, hvem var I afsted og hvad lavede I?

CI: Jamen, Europæisk kamp imod Hamborg og jeg kan simpelthen ikke, vi kan gå ind og spørge Nikolaj hvad årstallet er, for det kan jeg ikke helt huske. Samlet op, vi var nogle af de rigtige gode venner med, jeg kan lige fortælle efter hvad det socialt betyder det at være derinde, men med to rigtig gode venner og så fanklubben hvor der er også er nogle af dem der står rundt om der hvor jeg står inde i Parken, der var med, så nogle af dem man kender lidt mere perifært, så er det noget med at stige på en bus nede ved Parken kvalmende tidligt og få en lille hvor-er-det-hygge-lygt-at-møde-hinanden-øl og så blive sat af sådan på lidt må og få i Hamborg og vade lidt rundt i byen. Der var nogle der havde sagt at vi skulle finde Pauli Ich og høre Bald Kommt Nor Wieder og det lykkedes efter noget tid og så gik vi ind. Så mødtes alle FCK fans på den samme bar, hvor der simpelthen var så meget stemning og fest og meget meget meget meget, jeg tror at man skal være fodboldfan for at forstå den positive del af stemningen, altså hvor medrivende og hyggeligt det kan være, uden at det er den der. Alle folk tror altid at det er optog og vold og romerlys, men ligesom den anden del af det, hvor cool det egentlig kan være. Og så følges hele den der flok på, jeg ved ikke, der var seriøst mange mennesker og der var tysk kampklædt politi over det hele for ligesom at afvæbne det der, men det var der så ikke rigtig nogen grund til og det endte med at de der, det tyske politi som skulle mandsopdække de her "voldsomme" fans egentlig bare gik med dem, smed pantzeret og fulgte ned på stationen og så tog vi den der u-bahn derud hvor at folk sang og hoppede så meget så man troede toget ville hoppe af skinnerne og så ind på stadion hvor der også var super stemning. Der stod en gammel tysk man ved siden af os der ikke talte særlig meget engelsk. Så sagde jeg hvad fanden han lavede der, jamen han holdte med København. Så sagde jeg "OK", men hvorfor, kender du nogen? Jamen han tog altid ind for at se og heppede på alle hold som spillede imod HSV og det synes jeg bare er fantastisk. Så bliver man jo helt varm indvendig [griner]. Så der, ja. Det er måske at tage fanligheden lidt videre end vi andre gør. Så tabte vi kampen og busturen hjem hvor man var træt. Men det var altså hele den der, laden op til, og at være på tur. Altså ligesom hvis man er på drengetur, der var det så en anden måde at være på tur på og det var også lidt naivt og sjovt. Det tror jeg faktisk er, det er en af de der, den kommer altid tilbage som en god dag i fodboldens tegn. Der har selvfølgelig også været nogle andre fantastiske kampe og nogle, selvfølgelig nogle af de store Europæiske kampe i Parken hvor at, dels at man har formået at slippe afsted med nogle gode resultater, men også hvor at

der bare har været stemning og alle folk har været spændte og der har været knald på og nogle sjove derbyer og, ja, pokalkampe. Ikke imod AAB, men ellers.

K: Du sagde tidligere at man skal være fodboldfan for at forstå hvad den stemning betyder?

CI: Jeg tror at det er den der, hvorfor at man næsten kan få gåsehud af at stå inde på stadion når der bliver, når holdet løber på banen, eller at man kan leve sig så meget ind i en kamp at man står og råber voldsomt og det er jo ikke noget påtaget, det kommer helt nede fra bunden af hjertet og maven, hvor meget man hader en spiller, en dommer, en klædt i blå og gult, eller, ja. Det er det der helt barnlige primale had, det synes jeg er fantastisk. At der så er nogle mennesker der tager det et andet sted hen, det er jo hvad det er, men det er, ja. At man kan få lov til at finde sin indre proletar, der er ikke. Alle er pisse ligeglade med alle de der ting der nogle gange, ikke så meget for mig men for nogle mennesker, fylder enormt meget i hverdagen, med hvad de laver, hvor de arbejder. Ja, alle sådan nogle ting er fuldstændig nulstillede når man står og holder med et fodboldhold. Det er også befriende.

K: Du siger at der er nogle der tager det andre steder hen. Kan du prøve at beskrive hvad du mener med det?

CI: Jamen, jeg kan ikke sætte mig ind i nogle der står og tager stoffer hele dagen, for at tage ind og slå bagefter. Altså det er jo sådan, den del af det, men det tror jeg ikke har så meget med fodbolden at gøre. Det har bare noget at gøre med nogle mennesker der ikke har det så godt i hovedet. Hvis ikke de var der, så var de sikkert et andet sted.

K: Og hvordan oplever du dem på stadion?

CI: Jeg oplever det egentlig ikke som den store trussel, altså. Jeg oplever det som at man ryster på hovedet, at man ikke forstår, lige så vel hvis du ser to mennesker der står og råber eller prøver at starte en slåskamp inde i byen en fredag aften. Det forstår man ikke og tager afstand til eller ryster på hovedet. Eller tænker "godt det ikke er mig" eller "se nogle idioter" eller "put dem i fængsel" eller "skyd dem" eller et eller andet. Og lidt det samme har jeg med det der, altså. Men, hvorimod at man, synes jeg, kan være, hvis det er inde i byen som står og overfalder nogle andre, så tænker man "Gud, det kunne være mig" eller et eller andet, der har man det lidt mere i fodbold-land at det ofte er nogle der har lyst til at slå med hinanden, mere end at det er nogle sagesløse det går udover. Jeg ved godt at det ikke altid er hundrede procent tilfældet, men hvis man ser hvor meget kaos og hvor meget vold der er ved nogle fodbold ting, så er det, vil jeg påstå, 99 komma et eller andet procent, nogen der gerne vil hinanden noget ondt mere end det er tilfældige det går udover. Men der er da ingen tvivl om at man opsøger da ikke nogle meget karseklippede med nogle meget små øjne, folk

der står og råber og skriger i noget der kunne minde om noget der var blå-gult, bare for at, altså, der går man da bare en bue udenom. Men, jeg har aldrig været bange for at tage ind til fodbold, eller, ja det kan være der er nogle man går en bue udenom eller noget, men jeg har ikke, indtil videre synes jeg de er ret gode til at pege på hinanden og slås med hinanden.

K: Og hvor tit går du til fodbold nu?

CI: Jeg ser, nu er jeg lige flytter, men ellers så ser jeg alle hjemmekampe.

K: Og hvordan har det ændret sig med tiden? Hvordan har din måde at gå til fodbold på ændret sig fra du startede og til nu?

CI: I starten var, der tror jeg man synes det var lidt spændende, og fik nogle øl og den slags og så til at det blev en, næsten en del af at gå i byen. Altså et efter-i-byen ritual, eller at det var altid dagen derpå. Så det var. Ja, det ved jeg ikke. Det plejede at være mere vådt og væsentlig mere alkohol-tungt end det er nu. Og det kan man også se at alle dem der står rundt om, i de gamle dage hvor folk sejlede berusede hver søndag, og nu her er alle bare blevet det ældre, så der står man og får en øl og hygger sig og så videre. Men nogle gange kører man hjem og andre gange så går man relativt frisk hjem, men det er i hvert fald ikke som det var i gamle dage. Misbrug, det lyder forkert, men alkoholdindtagelsesmæssigt, der har det, jeg tror næsten det er der det har ændret sig mest. Og også hyggen omkring det. Jeg tror vi bruger det rigtig meget social. Vi er en stor gruppe gode venner som kommer derinde stadig og står sammen og det er lige før at vi, der er flere af de gode venner som har stået rundt omkring i Parken og vi er samlet mere sammen nu her. Så jeg ved ikke om vi står en 15-18 stykker sammen nu her, plus at man også står ved siden af alle de andre inde på pladserne i 5-10-15 år, alt afhængig af hvor længe de har stået der de forskellige, ikke. Så at der er nogen man aldrig ville kunne, man hilser på hver anden søndag, og siger "hej Preben", "når hej, hvordan går det", "det går fint" og så snakker man fodbold og skåler og så er der ens gode venner som man også ser udenfor som man så har en ekstra grund til at mødes med. Så man kan godt sige at det er. At i en travl hverdag hvor man ser sine venner lidt mindre end man egentligt ønsker det, så er det til at holde noget af det sociale med. Så er det at der er noget der hedder at være fodboldfan og så er der noget der hedder at være social. Og de ting smelter en lille smule sammen og bliver til lidt en undskyldning for hinanden.

K: Din omgangskreds, er de så også FCK tilhængere? Udenfor dem der går til fodbold i Parken.

CI: De fleste af dem er, hvis du spørger dem, men jeg vil sige at der er, i vores tætte drengegruppe, der må der være nogle som er hamrende ligeglade med fodbold, nogle som er, hvis du prikker dem på maven så vil

de sige at de var FCK fans og de går med derind en gang imellem for hyggens skyld og så er der dem der står derinde.

K: Du snakkede om ritualer før.

CI: Ja.

K: Har I ritualer før, under og efter kampene og er der forskel på de ritualer I har nu og dem I havde før?

CI: Ja, der er stor forskel. Som sagt, i gamle dage var det hele bare mere alkohol hængt, hvor at før mødtes man måske to timer før, eller hvis der var en god kamp før, eller et eller andet og så skulle man prøve at redde tømmermændene eller se hvor meget man kunne hælde i hovedet eller hvad det nu var. Egentlig bare fordi det var hyggeligt. Ligesom hvis man gik i byen eller et eller andet andet. Så var det ligesom en undskyldning for at ses og hygge sig og drikke nogle øl. Nu har de også taget Tyge's fra os. Værtshuset der lå lige ovre på den anden side. Så nu mødes vi enten, hvis det er om sommeren og solen skinner, kan det være man mødes ovre i Fælledparken og drikker en øl først, eller kommer direkte til kampstart fordi man er sammen med familien. Eller om vinteren er det. Der er altid en ambition om at prøve at mødes før og få en øl, eller og hilse på hinanden, men imens man får en øl. Og det er bare ikke altid det lykkedes. Så det er lige så ofte. Men det er mere familien der trækker lidt på den konto, eller hvis det er kampe i hverdagen. Altså Europæiske kampe. Så er det arbejde, ikke. Så. Jeg vil sige fællesskabet mødes altid før og det er ikke altid jeg når at hægte mig på der. Men ville gerne. Og efter, der plejede vi altid at gå ud og fortsætte festen bagefter og det gør man ikke mere. Men det er arbejdet man ligesom gerne vil og bliver nødt til at være frisk næste dag. Så, der er nogle af de andre der stadig gør det. Eller mange de andre af drengene der stadig gør det, men, ja, det kan være de har et lidt andet job eller en anden smertegrænse.

K: Hvad betyder det for dig ikke at deltage i det længere?

CI: Det smertede mere i starten hvor at nu er det bare blevet ligesom en præmis fordi man kan jo ikke det hele. Ligesom da man fik det første vigtige job og ikke, eller, synes man selv, vigtige job, og ikke ville gå ud om torsdagen mens vennerne tog i byen, så tænkte man "ej, det var lige godt et eller andet" og så blev det senere at man ikke kunne gå ud to gange om ugen, eller to dage i træk, og så måtte man vælge en og så var det "ej, nu er de andre ude" og så senere hen så blev det at man ikke kom i byen fordi man var med familien og "ej, nu er de andre ude" og så blev man ikke spurgt lige så meget mere så er det "ej, det er da også for galt". Sådan er det også lidt med det andet. Det er jo bare et spørgsmål om hvad normaltstanden for et eller andet er og den ændrer sig jo. Den kommer også til at ændre sig for de andre af drengene der går ud. Nogle har børn, nogle har ikke børn. Nogle er et andet sted i deres liv. Og det er bare de der ting udenom der

ændrer det, men folk er stadigvæk dygtige til at dukke op og gerne ville mødes før og gerne. Ja, det er i virkeligheden det der sociale om at være sammen.

K: Hvad med under kampen, er der nogle aktiviteter eller adfærd du deltager i?

CI: Ja, vi snakker ad helvedes til. Og det er også lidt den der hvor jeg mener at den sociale del og det at se sine, nu er det også lidt atypisk fordi vi står så mange gode venner sammen, så at man får snakket en del. Både fodbold, men også bare lidt hyggesnak. Der er også forskel på om det er en spændende kamp eller om det er Randers for 0-0, eller hvad ved jeg. Så det er der forskel på, altså. Så er der jo sang og dans skulle jeg til at sige, hvor meget man nu deltager der. Der kan man også se at det er lige så meget hele adfærden på tribunen, det der med at hele Nedre C er blevet ældre, altså. Hvor at der var mere stemning og fest i gamle dage da alle folk var yngre og fuldere. Og så er det halvdelen af de mennesker der står, når jeg kigger rundt, det er de samme der stod der for 10 år siden. De er jo bare alle sammen blevet ældre og kedeligere i mellemtiden, ikke. Og så har man jo også gjort, hvilket jo sikkert er fornuftigt nok, at have skabt et områdeovre på B-tribunen hvor at dem der virkelig gerne vil tage meget aktivt del i den slags, de står. Så det er jo klart at man har også lidt gjort det på den måde, ikke. Jeg synes stadig det er sjovt hvis jeg nogle gange får forvildet mig med på en udebanetur eller tager til pokalkampene, og stå derovre, det er sgu meget sjovt. Men, i det daglige morfar hygge eller hver anden søndag, der er det, det ved jeg ikke, det er også hyggeligt at stå det sted man er vant til at stå og har stået der så længe, ikke, sammen med de mennesker.

K: Hvad er forskellen på Nedre C og Nedre B?

CI: Der er alder. Så er der engagement. Så er der misbrug. Så er der mental tilstand, tror jeg. Altså, der er. Alle er lidt vildere og mere engagerede når de er yngre og så har det jo også samlet rigtig mange af toserne. Altså, selvfølgelig er de mest passioneret, men også at dem der er, er lidt på krigsstien, så er har det også en højere quotient af dem der går kan møde op næste dag med tømmermænd, ergo de er mere fulde eller mere skæve eller mere på stoffer end de andre, bare qua deres, hvor i livet de er. Og så er der også nogle mentale tilfælde derovre som, ja det samler jo også alle dem der er af dem der laver ballade, ikke. Men stadig skide skægt at se fodbold derovre fra. Objektivt, fordi der er så god stemning og den bliver man også draget med af. Så det er ikke fordi det ikke er sjovt at se fodbold derovre, der er bare en forskel. Man ser også dårlig derovre fra. Men det er skide skægt. Nu har jeg set de sidste to pokalkampe, hvor jeg har stået derovre. Fantastisk stemning, altså. Pisse sjovt. Kan slet ikke se noget af banen, kan slet ikke se noget bold, men stadig sjovt. Lige så vel som det er, hvis man er til koncert, nogen gange hvor man har lyst til at stå bagerst og nyde musikken og så nogle gange hvor man har lyst til at føle sig en del af musikken eller revet med og

man går op foran. Jeg tror i virkeligheden at det er fuldstændig den samme fornemmelse. Ja, det tror jeg egentlig er den bedste sammenligning.

K: Du siger at I står en flok game venner på Nedre C og I har stået der i 10 år. Hvordan har jeres måde at gøre det på, udviklet sig med årene?

CI: Jeg tror egentlig at jeg har sagt det sådan før at det er det der med at i gamle dage var der mere fest og alkohol involveret i det, hvor nu her er det måske mere en social event på stadion, hvor man så stadig prøver at mødes før og hvis det er lørdag mødes bagefter og for de andres tilfælde nok også mødes til efter, om søndagen, ikke. Så det er en udvikling hvor at det bliver, ligesom byture eller drengeture med vennerne eller et eller andet, så ændrer det karakter så er det lidt det samme her.

K: Hvordan oplever du FCK tilskuere eller tilhængere, relativt til tilskuere, eller fans, af andre danske fodboldklubber?

CI: Man er altid biased. Hvis man siger, hvad kan man måle tilskuere på. Der er noget omkring passion og adfærd på stadion, altså. Stemningsskabende. Og der er det jo kun to klubber i Danmark jo, mere eller mindre der er FCK og Brøndby. Så ved jeg godt at der står nogle Jyder og klapper en gang imellem og den slags, men det er bare på et lidt andet niveau. Jeg vil tro at Brøndby fans selv ser sig selv som mere passionerede, mere ægte, mere alt muligt. Det er de sikkert også et stykke hen ad vejen. Jeg tror der er flere FCK tilskuere end Brøndby tilskuere, der gør det på samme måde som mig, altså hvor at det er, at man holder meget med dem, at man bruger meget af sin fritid på det, qua at man går til kampe, men at man ikke, altså. At man ikke ødelægger sit liv hvis de har tabt en kamp eller, ja. Jeg tror at Brøndby-fansene er en tand mere ægte fans eller passionerede fans. Men jeg synes stadig at FCK fansene er gode fans.

K: Hvad mener du når du siger ”mere ægte fans”?

CI: Jamen det er også noget rod at sige. Det er fordi man ryger ud i det der ”hvad fanden er en fodbold fan”, ikke. Har været på Stamford Bridge og sidde op på sæson kort pladser hvor der kun sidder jakkesæt og dyre ure og de kan knapt nok klappe. Jeg tror det var meget det der vi talte om før, hvor meget af det der fylder i ens hverdag og hvor meget, ja, det er nok dér den ligger. Hvor meget af ens hverdag er fyldt op med det her. Før, under og efter. Og hvor meget går man amok hvis ens hold taber, eller hvis de vinder. Jeg tror at, men det er jo også qua klubbernes størrelser, at de andre har svært ved at følge med. Nordsjælland det er det værste overhovedet, for eksempel. Der står jo, det er helt forfærdeligt, at man kan have en klub så tæt på København hvor at man simpelthen ikke har kunnet, og med relativt så stort opland, ikke kan mønstre nogen

som helst fans eller nogen der gider gå op i deres klub eller nogen der gider at råbe af dem, eller nogen der gider at klappe af dem eller noget som helst. Det er kun muremestre og det bedre borgerskab der sidder på deres firmabetalte pladser. Det er lidt sørgeligt.

K: Kan du prøve at beskrive hvad andre FCK fans betyder for dig, eller hvad er din oplevelse af at gå på stadion?

CI: Det betyder meget. Det er den totale stemning. Altså, og det er jo ikke fordi man er et hak bedre selv, det bliver en bedre fodboldkamp hvis det er at der er god stemning. Altså, hvis der er tension på, hvis der er nerver, hvis folk står og er nervøse, og hvis folk bryder ud, eller hvis der bliver sunget eller hvis der bliver råbt, eller hvis der bliver buhet, eller hvis der bliver. Jo mere stemning der er, jo bedre bliver oplevelsen. Det er sådan ret en-til-en næsten. Så at andre fans betyder enormt meget for fodboldoplevelsen.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

CI: Jeg ved ikke hvordan jeg viser det, altså jeg går ikke. Jeg har jo ikke klistermærker på bilen eller.

K: Hvilket hold anser du som værende den største rival og hvorfor?

CI: Brøndby. Både sportsligt og fanmæssigt. Lad os sige sportsligt har de ikke været der så meget de sidste mange år, nej, men kigger vi så over den tid som jeg har været fodboldfan, der har det være den største sportslige rival. Enlige største sportslige rival. Så er de også nogle røvhuller.

K: Hvad mener du når du siger at de er nogle røvhuller?

CI: Det er jo forfærdelige mennesker. Alle sammen.

K: Hvorfor?

CI: Fordi de holder med Brøndby. Det gør dem jo til en anden race.

K: Kan du prøve at beskrive en Brøndby tilskuer eller fan?

CI: Ja, men det bliver enormt pubertært.

K: Det er så fint.

CI: Mindre begavede. Har taget, jeg ved det ikke, har et hårdt liv. Jeg ved det ikke, der kommer alle mulige ord som man ikke har lyst til at sige. Bare at det er en. Ja, puha.

K: Hvor kommer den oplevelse fra?

CI: Det er jo når man har lært sig selv at hade nogle mennesker i en anden farve tøj. Det er jo det der er så fantastisk ved fodbold. At de ikke har gjort en noget som helst. At du kunne være Brøndby fan. Vi kunne sidde og have det fantastisk fagligt og sikkert også socialt. Og så lige så snart du tog din blå og gule uniform på, så ville vi instinktivt ikke kunne lide hinanden og det er derfor jeg elsker fodbold.

K: Var du på stadion i søndags?

CI: Ja.

K: Da du var ude og se kampen i søndags, hvad var din oplevelse af de to fangrupper? Hvad adskiller dem?

CI: Ikke ret meget. Altså, alle de ting som man står og synes er latterligt når en Brøndby fan gør, det gør en FCK fan to sekunder efter. Så der er, altså, gennemsnittet af hjerneceller der er aktiveret er sandsynligvis præcis det samme. Der er ikke den store forskel, nej.

K: Kan du prøve at beskrive hvilken indflydelse rivaliseringen med Brøndby har haft på din intention til at se FCK kampe?

CI: Altså, nu har jeg jo altid taget ind til alle kampe, store som små, men det er klart at man glæder sig altid lidt mere, qua man er mere spændt og qua at oplevelsen oftest er større. Den her kamp for eksempel, der var stemningen ikke lige så, der var ikke så meget fart på, sandsynligvis fordi den blev spillet så tidligt at folk ikke kunne nå at tage deres stoffer og drikke sig fulde og derfor var det hele lidt mere afdæmpet [griner]. Og der kan man godt mærke at der mangler et eller andet, der mangler noget inde til kampen. Sådant en ekstra dimension, selvom der også blev sunget og der var god stemning. Så manglede der bare lige dét der. Det ekstra.

K: Kan du prøve at beskrive lidt mere hvad det er der mangler?

CI: Gnist, tror jeg. Eller tænding. Eller. Ja, for det er ikke temperament, fordi det er det der gør at noget emotionelt kan gå begge veje. Enten i glæde eller vrede og den ting, det ved jeg ikke. Lad os kalde det gnist eller sådan noget. Tænding tror jeg er det bedste ord.

K: Hvordan vil du sige at rivaliseringen har haft indflydelse på dit liv eller din hverdag?

CI: Årh ikke så [meget]. Det er da klart at jeg har Danske Spil som kunde og der er to af dem derude især der er så hardcore Brøndby fans at dem skal jeg ikke have møde med om mandagen, hvis vi har vundet en kamp, fordi så kigger de den anden vej. Der kan vi ikke rigtig, der kommunikerer vi ikke så godt. Jeg er ligeglad. Men det kan de ikke. Ellers, jeg ved det sgu ikke. At man kan drille kokken oppe i køkkenet. At man kan drille sine venner eller blive drillet. Jeg tror det er. Fodbold får ikke lov til at fylde så meget at jeg kan få det, altså, få en decideret dårlig dag bagefter. Ikke rigtig. Måske lidt. Ikke rigtig. Det er fordi man hele tiden har håbet om at man kan vinde mesterskabet, ikke.

K: Du siger at du kan drille venner. Jeg går ud fra at det er venner som er Brøndby fans.

CI: Ja.

K: Kan du prøve at beskrive dit forhold til de venner der er Brøndby fans.

CI: Jeg har ikke så mange venner. Jeg tror heller jeg vil sige kollegiale venner eller ja, arbejdsmæssige. Jeg har sgu ikke så mange venner der er Brøndby Brøndby fans mere. Tilfældigvis. Jamen igen, jeg tror ikke at jeg vil, hvis jeg vidste at det var noget der virkelig gjorde ondt på dem ville jeg måske ikke forsøge at ødelægge dem eller tage det så langt, men det er da hyggeligt. Det er en del af det at holde med noget at man holder med det i begge retninger og at man, ja, jeg ved det sgu ikke. Jeg ved ikke hvordan man skal forklare det.

K: Hvordan vil du beskrive andre FCK tilhængere, så? Tidligere beskrev du Brøndby tilskuere. Hvis du skulle bruge ord til at beskrive FCK tilhængere så?

CI: Jamen de er det samme. Det er to alen af et stykke. Altså, hvis du ser over en bred kam, så er der ikke en skid forskel. Men det er jo klart at man skal, for at ikke kunne lide nogen der tager noget blå og gult tøj på, så skal man danne sig nogle billeder inde i ens hoved og det bliver at det er nogle der er meget anderledes end én selv. Eller, det er de jo ikke, når alt kommer til alt. Så er det jo same same.

K: Har du nogensinde følt dig usikker eller utryg til et derby?

CI: Nu sagde jeg højt og flot tidligere at man ikke føler sig så truet eller noget, men det er ikke så lang tid siden hvor at jeg troede jeg kunne nå rundt om stadion før at Brøndby fansene blev lukket ud, men at jeg faktisk bare endte med at gå alene i den der pølse af de aller mest psykopatiske af dem. Der ville jeg gerne gå ud af den, altså til siden, og ud af den politimur og det fik jeg så ikke lov til og så gik jeg så videre. Jeg vil ikke sige at jeg følte mig, det var ikke en behagelig stemning, men det var ikke en stemning hvor jeg tænkte ”nu skal jeg dø” eller noget, altså, nej. Ikke. Jeg tror at en fredag aften hvis jeg gik ned igennem Vestergade, så vil jeg føle mig væsentligt mere truet end at tage til fodbold. Ja, det gør jeg sgu ikke, altså. Det er lidt det samme, man skal selvfølgelig tænke sig om. Hvis man var gået ud der hvor jeg gik og man havde en trøje udenpå jakken eller et eller andet, så vil det nok ikke være så godt, men hvis man ikke gør det. Eller ikke opsøger det, så synes jeg ikke der er noget. Jeg har fanme været til mange derbyer og jeg har ikke følt mig truet.

K: Du havde ikke en trøje på?

CI: Jeg tror jeg havde trøje på inden under jakken. Ellers så havde jeg ikke trøje på.

K: Hvis du havde haft trøje på, tror du så at du ville have fået tæsk?

CI: Nej, jeg tror ikke jeg ville have fået tæsk. Men jeg tror at der ville være blevet råbt og skubbet og muligvis slået ud efter, men at der er så meget politi der står lige ved siden af at det ikke havde, ja. Det ved jeg sgu ikke altså. Det var ikke noget jeg tænkte over. Jeg sagde om jeg ikke måtte komme ud af den der politimur fordi jeg holdte med nogle andre. Det sagde de ”nej det kan du ikke” og så gik jeg videre og det var så ligesom det. Men igen, de er på begge sider. I begge fan-fraktioner. Men de var i hvert fald helt vanvittigt oppe at køre. Jeg tror du ville få nogle andre svar hvis du interviewede dem. I hvert fald. Lidt kortere måske [griner].

K: Her til sidst vil jeg lige høre. Du var inde og se kampen i søndags. Kan du prøve at beskrive kampen i søndags for mig. For dit synspunkt. Måske ikke rent fodboldmæssigt, men det at tage til kampen i søndags.

CI: Det var anderledes fordi det var så tidligt. Det var hyggeligt fordi vi mødtes lidt inden. Det var et sjovt tidspunkt at drikke øl på. Det var også lidt hyggeligt. Mødtes den der lille time før, drengene, og fik et par øl, og så ind til kamp og så fordi vi var så tidligt færdige, så fik vi faktisk også lige en øl bagefter også. God stemning. Der har været nogle derbyer hvor der ikke har været tilskuere på, det har været kedeligere. Her var

der tilskuere, men der var ikke helt det der tænding, eller had, eller hvad vi kalder det. Som der er andre gange. Så. En medium oplevelse. Jeg kunne ikke finde ud af om det var godt eller dårligt at det var så tidligt. Det var helt klart dårlig for stemningen, men det var sgu egentlig meget hyggeligt.

K: Og i tabte.

CI: Og vi tabte. Det var ikke så hyggeligt.

[snakker om navn, alder, børn]

K: Kommer du nogensinde til at tage [dine børn] med på stadion, tror du?

CI: Det er jeg faktisk meget meget splittet omkring.

K: Hvorfor?

CI: Fordi at jeg ville elske at have dem med på stadion for oplevelsens skyld, men det vil jo ødelægge den oplevelse jeg selv har og det, sig sociale, eller det er faktisk noget at jeg også talte med drengen om her for nyligt. Jeg tror jeg vil prøve at lade være. Jeg havde den ældste med inde og se B93 lørdag, kun én halvleg, men der er nogle af drengene der er meget aktive B93 fans og så var jeg lige herinde forbi og hente min computer og så gik vi derover og så noget af kampen. Jeg ville elske at have dem med til fodbold, men jeg tror lige præcist at den der, det vil jeg så langt som jeg kan undgå.

K: Hvorfor vil det ødelægge det du har?

CI: Fordi så kommer det til at dreje sig om børnene og børnepasning i stedet for det, det drejer sig om. Om venskabet og fodboldoplevelsen og spillet på banen og, ja. Men det er ret sjovt, fordi det er ikke længe siden at jeg tænkte at, det er også to drenge jeg har og man tænker ”jeg glæder mig til at jeg kan tage dem med til fodbold”, ”nej det skal vi ikke”. De kommer det sikkert alligevel på et eller andet tidspunkt. Men det er, jeg vil sige at de første rigtig mange år, der er det stadigvæk for voldsomt, altså. Der bliver skubbet og der bliver råbt og alt muligt, stadigvæk. Så for det første er der det fysiske i det, at det stadig er for voldsomt, og dernæst så er der det at selv hvis de var store nok, så er der det sociale. Jeg tror at så skulle de være gamle nok til at, ikke at det har noget som helst at gøre med at de skulle kunne drikke en øl, men at de ligesom kunne. At der var to generationer derinde på en eller anden måde. Og indtil da vil jeg elske at tage dem med til pokalbold eller til divisions bold, især. Ja. Jeg håber ikke de kommer med.

CI: Noget af det vigtigste om at det at gå til fodbold er også, især over tid, valget af partner. Der har min kone fra starten af ikke været hende der nægtede mig at gå til fodbold. Der er rigtig mange af vennerne der bliver, hun har næsten sådan en ”det skal ikke hedde sig at han ikke må komme til fodbold på grund af mig” agtig ting. Så selvom der er dårlig stemning derhjemme eller at jeg ikke har været hjemme eller et eller andet. Man kan mærke at hun ret tidlig har valgt at hun ikke vil være hende der satte en kæp i hjulet for at jeg kunne gå til fodbold. Og det betyder at selvom jeg har tralvt og selvom jeg ikke ser mine unger nok og alle de der ting der. Så vil hun ikke lukke, eller bevidst prøve at modarbejde og lukke ned for det. Og det er rigtig vigtigt, for det er det der har kostet nogle af drengene i kredsen deroppe, deres kort. Det har været samleverske der har lagt bånd på.

Appendix D13.3 Summary

Jeg begyndte at holde med FCK da de blev etableret i 1992. Det startede med at der var en af mine kammerater som begyndte at stå inde i Parken og købte sæsonkort derinde. Og så tog jeg med. Jeg går på stadion for at føle stemningen og den rus af sang og sammenhold og spænding der er med at holde med nogen.

Det er en høj grad en social oplevelse for mig at gå til fodbold. Det er lidt ligesom at gå til en social event. Det kan have større betydning in kampen på banen. Jeg synes det er fantastisk at kunne stå og leve mig ind i kampe og råbe og skrig voldsomt fra bunden af maven. Jeg får lov til at finde min indre proletar frem. Der er så desværre nogle mennesker der står og tager stoffer og tager derind for at slå. Dem ryster jeg bare på hovedet af og holder mig væk fra.

Da jeg var yngre tog jeg til flere kampe fordi jeg havde andre prioriteter. Familie og arbejde betyder at der ikke er så meget tid længere. Da jeg var ung handlede det også i høj grad om at drikke øl og holde en fest. Der var flere ritualer omkring selve det at gå til kampen. Man skal være ung for at kunne holde til at skabe den vilde stemning. Det gør de i dag på Nedre B. De ser nok heller ikke så meget af kampen. Det er også der tosserne står som er mere på krigsstien. Men de skaber en fantastisk stemning.

I dag giver det en ekstra mulighed for at se ens venner som man ellers ikke ser så tit udenfor stadion. I min hverdag bliver arbejde og familie prioriteret. Vi har stået sammen på Nedre C i over 10 år og det er et frirum for os hvor vi hver anden uge kan se hinanden og snakke sammen. Min kone accepterer at jeg går til fodbold. Det vil hun ikke nægte mig. Uden det vil jeg ikke kunne gå til fodbold. Andre af de gamle drenge er ikke så heldige. Fordi det er det her frirum at gå på stadion med mine venner, har jeg ikke tænkt mig at tage mine børn med da det vil ændre hele oplevelsen.

Jeg sammenligner FCK med Brøndby fordi de er vores største rival, både sportsligt og fanmæssigt. FCK har gode fans, men Brøndbys er nok en tand mere passionerede, hvilket kommer til udtryk i deres opførsel på stadion. Det skyldes nok at det fylder mere i deres hverdag. Kampe imod Brøndby betyder noget ekstra og har en ekstra tænding. Det er en enorm pubertær holdning, det ved jeg, men Brøndby fans er røvhuller. De er en anden race. Mindre begavede. Har haft et hårdt liv. Det er det fantastiske ved fodbold. At jeg får lov til at hade nogle mennesker i en anden farve tøj, som i bund og grund er præcis de samme som os.

I min dagligdag betyder rivaliseringen at der er noget intern drilleri på min arbejdsplads og iblandt venner. Det synes jeg egentlig er enormt hyggeligt.

Appendix D14 DM interview

10/11/2017, 13:30, 42:59 minutes

Appendix D14.1 Demographics

- 1) Age: 30
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Copenhagen
- 5) Educational level: Short-cycle tertiary education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 18
- 10) Games per year: 5-10

Appendix D14.2 Interview

K: Hvordan blev FCK dit favorit hold?

DM: Jeg ved det faktisk ikke rigtig. Det var lidt det der med at alle holdte med Brøndby. Så for at gøre lidt noget andet, så holdte jeg med FCK. Tror meget sådan det var lidt den tanke. Jeg var jo ikke særlig gammel. Der var et eller andet spændende med FCK og så havde jeg altid syntes at København var en fed by. Så det gav lidt sig selv. Hellere det end noget andet.

K: Og hvordan kom det at holde med FCK til udtryk for dig?

DM: Det blev jo lidt en identitet på en eller anden måde jo. Det er sgu et svært spørgsmål. Prøv lige at stil det én gang til.

K: Hvordan kom det til udtryk for dig at du holdte med FCK? Hvad gjorde du?

DM: Det var ligesom det der med at man tog lidt afsted for at se kampene og det var meget udebanekampene fordi at København var langt fra Tønder på det tidspunkt. Så det var meget ud og se de der udebanekampe der og så synes jeg egentlig at for mig var det meget det at der var en udvikling i det som fan. For FCK har egentlig været meget bagefter Brøndby med fanmiljøet og der var man ligesom en del af det. Med til at

udvikle noget. Og så da jeg valgte at sige for 7 år siden at ”nu flytter jeg fra Tønder”, så var det også et valg om at komme tættere på København og fodbolden, som altid har været svært når man boede i Tønder.

K: Når du siger ”har været med til at udvikle det”, kan du beskrive hvad det var i gjorde?

DM: Det var ligesom lidt at køre den der engelske stil, casuals stilen. Hvor man ikke rigtig gik med trøjerne, man faktisk kom i noget casual tøj og man var på pub før og drikke nogle øl og have det lidt sjovt og synge lidt højt. Det var bare et eller andet med at det fascinerede mig rigtig meget, det miljø. Og så selvfølgelig sammenholdet omkring det der med at vi var sammen om én ting. Det var egentlig at støtte op om FCK på både godt og ondt.

K: Kan du prøve at fortælle mig om nogle specielt mindeværdige oplevelser du har haft med at gå til fodbold?

DM: At blive mester på Brøndby stadion. Det tror jeg endda vi er blevet to gange faktisk, det synes jeg. Det har været stort. Men det er også bare fordi det er imod Brøndby, ikke. Hvad mere. Jeg synes at Barcelona kampen var ret stor fordi det virkelig var sådan en periode hvor vi virkelig spillede godt, hvor vi spiller 1-1 hjemme og egentlig burde have vundet kampen, synes jeg. Og så var stemningen bare helt fænomenal, ikke. Det var sådan noget jeg følte at det ikke var set i dansk fodbold før. Så det var stort, sådan fodboldmæssigt. Så er der også mange oplevelser med fans og sådan noget, som jeg også synes. Jeg synes altid det har været sjovt oppe i Aalborg hvor der altid er gang i den. Sådan lidt fra begge sider, ikke. Man er altid garanteret [griner] at der er lidt ballade hér og dér, enten med politiet eller med Aalborg's fans, ikke. Det kan jeg godt lide, når der sker lidt.

K: Hvad er det du godt kan lide ved det?

DM: Det er adrenalinen, ikke. Den pumper lidt. Jeg synes det der med, igen med at vi står sammen omkring det her med at forsvare en klub. Det så både udenfor banen, men også på banen, ikke. Så det der med at man, man føler sig jo lidt arrogant når man kommer til en by og man lidt overtager pubben og ”her kommer jeg”, ikke, ”I kan ikke gøre mig noget, når jeg er her”. Der er et eller andet som har tiltrukket mig før i tiden.

K: Er der noget der har ændret sig med tiden?

DM: Ja, jeg kan godt mærke at jeg er blevet. Jeg gider ikke på samme måde mere. Jeg gider ikke det der med at skulle ud og drikke mig fuld inden kamp og jeg synes der er klubben måske blevet for stor på nogle

områder. Der er for mange fans med måske, der er for mange løbere, løber-fans eller hvad man kalder dem. De der som kommer fordi det de vinder og fordi de måske tænker at der er lidt ballade, så ”kan vi godt tillade os at være med her”, ikke. Og når der så endelig sker noget, så løber de væk og så er det de gamle drenge der skal tage over og det pjat det gider jeg bare ikke mere. Jeg hørte også lidt en kommentar hér fra derbyet her i tirsdags hvor der er en der siger efterfølgende at det han egentlig er irriteret over det er at det er første gang han ser FCK tabe. Og det provokerer mig helt sindssygt. At man kommer med sådan en kommentar. Så kan jeg mærke på mig selv, så gider jeg det bare ikke, fordi at for mig er det mere end bare fodbold og tab og vind, altså. Det påvirker mit humør, det påvirker min hverdag, mine uger, når de spiller som de gør.

K: Kan du prøve at beskrive, nu siger du at da I vandt mesterskabet på Brøndby. Kan du prøve at beskrive hvor du var og hvad du lavede?

DM: Jeg var på, jeg har været på stadion begge de gange. Jeg mener de har vundet det to gange og jeg har været der begge gange og kan bare sådan, det er jo en underlige følelse ikke, for man kommer jo til det stadion hvor man hader de andre. Det er jo det hold man hader allermost og så bare kunne blive stående på det stadion og bare stå og blive ved med at råbe og de andre kan bare stå og kigge på os og vi har det så fedt og vi kan håne dem lige så meget vi har lyst til og de kan ikke gøre en skid. Fordi vi er bare de bedste og sådan føles det. Vi er de bedste i Danmark og vi har lige bevist det på jeres hjemmebane også. Det er jo underligt at sige at det er en følelse af lykke, men det er det jo. Jeg er jo så høj og jeg er jo så glad at det kan ikke beskrives at vi er bare de bedste og der er ingen der kan sige andet.

K: Du siger ”dem man hader mest”. Kan du prøve at beskrive hvorfor du hader Brøndby så meget?

DM: For mig har det nok hele tiden været den der at jeg synes Brøndby’s fans er meget arrogante. De hænger hele tiden fast i det med at de har de bedste fans, de har de bedste kulturer og de hader moderne fodbold og deres rigmænd der kommer og invaderer fodbolden, hvor jeg føler at de sætter sig fast i hvad de var engang og hvad de ikke er mere, altså. De har en rigmand, Jan Bech, som smider en masse pis penge, eller hvad fanden han hedder, i klubben hele tiden, ikke. Det er fair nok I har nogle fans ikke, men I er ikke de bedste, I spiller ikke i Europa. I udvikler jer ikke. I er gået i stå derude. Og så har I et eller andet problem med at nu kommer vi indenom og bare har overtaget alt. Hvad er det, 10 mesterskaber på 15-16 år, eller så noget, ikke, altså. Det er bare at, det er den der følelse af at de ikke erkender at vi er bare blevet bedre og vi overhalet jer på så mange punkter. Ja, det er nok noget i den stil.

K: Hvordan vil du beskrive personer der holder med Brøndby?

DM: Jeg har da også nogle venner der er Brøndby fans, ikke, men altså. Jeg synes godt nok at nogle af dem, de. Ja, hvordan skal man beskrive dem. De er sådan lidt høje, de tror de er lidt bedre end andre nogle gange. Og så kommer de lidt frem når FCK spiller dårligt eller når de vinder over FCK som i søndags. Så er det sådan lidt, så kan man godt gå på Facebook og så kan man godt se ”når OK, de er her stadigvæk” og det er eneste tidspunkt vi hører fra dem på, det er når FCK de fejler i Europa og Brøndby de vinder over FCK. Det er sådan lidt at have, de mangler lidt en situationsfornemmelse. De har ikke vundet noget de sidste, hvad, 12 år, så for meget irriterer det mig bare. Altså, prøv at hør her, I har vundet én kamp over FCK de sidste 13 år, I har ikke været mester i hvad, 12 år, eller sådan noget. Prøv lige at se på realiteten. Hvad er det egentlig I er? I er ingenting lige nu. Og så er der måske også nogle af de mennesker [griner] jeg ikke har brudt mig om før i tiden som er Brøndby fans, så får jeg bare, på en eller anden måde så får jeg bare et had til dem. Altså, det. Selvom jeg er blevet meget mere rolig på min ældre dage, så kan jeg stadigvæk godt tænke ”hold kæft man, kom nu videre, altså bliv nu voksen”.

K: Hvad er det der irriterer dig?

DM: Det er de der, jamen, det er at de ikke bliver voksne, altså. De hænger fast i deres storhedstid engang og så er det også det der med at man skal altid høre på dem, altså. De fleste ved jo nok at jeg er FCK fan, tror jeg, og hver gang man møder en Brøndby fan, når man enten er i Tønder eller er på arbejde. Så skal man altid lige høre, ”jamen vi har også været sådan her, vi er det holder der var længst i Europa League” eller hvad fanden det hed den gang for 40 år siden og jeg er sådan. Jeg er ligeglad. Altså. Kom videre. Hvis I ikke er mestre nu eller ikke har været det de sidste 10 år, så skal I ikke snakke om hvor store og gode Brøndby de er.

K: Dennis, hvordan er Brøndby tilskuere, eller tilhængere, hvordan er de anderledes end FCK tilskuere eller tilhængere?

DM: I bund og grund så tror jeg ikke der er så stor forskel, men jeg håber og tror at FCK har lidt mere respekt, når de kommer til, når de tager offentlig transport og kommer til fremmede byer. Jeg synes at nogle gange så har jeg læst nogle overskrifter omkring det der med at Brøndby går ind i en kirke nogle mennesker og så står de der og pisser inde i en kirke. Altså. At de smadrer DSB toge for et tocifret millionbeløb. Det med at man kaster rotter efter nogle FCK spillere. I min verden der synes jeg at det er bindegalt. Fuldstændig. Det håber jeg og tror jeg ikke at FCK kan finde på. Jeg synes det er lidt mere en respekt for omverdenen. Jeg ved også godt at FCK kan også være slemme når det bliver vold og andre ting med politi

og andre fans og sådan nogle ting. Der er de lige gode, vil jeg mene. Men vi går ikke det step længere ned, som de gør.

K: OK. Tidligere der snakkede du om at der var nogle aktiviteter I lavede, før, under, og efter kampene.

DM: Ja.

K: Er der nogle ritualer man deltager i som tilskuer og har de for dig ændret sig med tiden?

DM: Hvis man kigger på Sektion 12 miljøet, altså FCK's fanafsnit. Det miljø der er der jo nogle grupper som styrer det og hvis man gerne vil det så betyder det at man skal lægge noget energi i det. Det der med at man tager med på alle udebanekampene, selvom det er midt i december og man skal til Aalborg eller til Vejle eller hvor fanden man skal hen, så tager man med og så støtter man op. Så er det noget med at, en gang imellem der har der været nogle fællesarrangementer. Om vinteren der er der fodboldturnering i Nørrebrohallen og så har der været noget tifo hvor man hjælper til at lave tifoer til de store kampe. Så kommer man ind nogle dage op til og så laver man de her tifoer og lægger dem rigtigt og sørger for at alle har brugsanvisninger og sådan nogle ting som lægger på sæderne og alle de her flag som står rigtigt. Altså det er ligesom at man hjælper til med nogle ting. Så er det selvfølgelig også at man viser meget på stadion det her med at man råber, man synger med. Ikke bare står. Der er mange der synes at, som kommer på stadion og som bare synes det er lidt sjovt at vi står samlet om noget, men hvor man er sådan at for dem der virkelig mener det, der skal man gå virkelig ind i det. Altså man skal gøre mere end det der med bare at stå på stadion om søndagen. Man skal altså også tage med på udebaneturene, selvom de kan være lidt lange en gang imellem. Det er nok nogle af de tanker.

K: De her forskellige ritualer og aktiviteter. Hvordan startede de for dig?

DM: Hvordan startede de for mig? Jeg tror at for mig var det nok det her med at ville være en del af noget større. Og noget af det jeg troede lidt på. Det er jo ikke en tro, men jeg tror jo på den her gruppe mennesker jeg tror på det her hold hér. Så det var ligesom at lægge noget energi dér. Nu mistede jeg lige tråden igen.

K: Det er helt fint. Kan du prøve at beskrive hvordan du kom ind i de her aktiviteter med at lave tifo og alt det der?

DM: Udebanekampene var meget med Henno [hans bror]. Der havde vi ligesom noget sammen. Tag ud og se de her kampe. Det var ligesom at det gav os et eller andet sammen som brødre at kunne have en oplevelse

som vi to vi kunne snakke om. Så er det lidt ligesom at man sådan kom lidt ind i miljøet og så fik man de her muligheder ligesom når man blev venner med nogle af dem at man fik muligheden for at gøre noget mere. Så det er ligesom at, det var jo, man fik jo nogle venner igennem dem og så var der de her muligheder for. Der blev spurgt om man kunne komme og hjælpe og der var det ligesom "jamen det gør jeg da bare" altså, det er bare for at være med.

K: Kan du prøve at beskrive de her andre personer som støtter og støttede FCK?

DM: Ja, det er nogle. Jeg tror lidt at de har den samme passion som mig. Det er jo FCK og det er gerne. Nogle gange så føles det som om at de vil gøre alt for den klub. Det er jo virkelig nogle mennesker som har, mange af dem har en høj uddannelse indenfor mange områder. Den ene læser til advokat, ikke og det er bare ligesom sådan at de. Jeg tror måske at jeg så lidt mig selv i de her mennesker. At det var ikke. Hvordan fanden skal man beskrive det. At de gjorde noget som inspirerede mig helt vildt og som jeg lidt havde eftersøgt. Og så var de jo egentlig meget nemme at gå med og være iblandt. Det er sgu et svært spørgsmål Kristoffer [griner]. Jamen jeg tror lidt jeg følte dem ligesom mig. Altså.

K: Kan du prøve at beskrive for mig, en helt normal kamp at gå til? Hvordan den foregik, hvad man lavede, hvad man gjorde og hvorfor man gjorde de ting man gjorde?

DM: Ja. Jamen, vi startede altid inde ved DGI byen og så var der altid busser derinde hvor man så tog fra. Der var lejet nogle busser. Altid nogle dobbeltdækkere og så var det ligesom, så var i de busser og så kørte vi til det sted det skulle være. Hvis det så var i Esbjerg, så kørte den os til Esbjerg og så blev vi sat af meget centralt og så var der ligesom en plan for en bar vi skulle ind på. Så startede man egentlig bare der med at drikke nogle bajere. Og så blev vi så samlet i løbet af et par timer og der kom flere og flere og så jo flere der kom jo mere politi kom der også og så var det ligesom at pludselig når klokken var nok, så besluttede politiet at nu skulle vi gå imod stadion. Og så ligesom at politiet styrede hvor det var vi gik hen og så følger vi bare sådan lidt efter, følger hele vejen og så går man bare et par tusinde mennesker afsted og så kommer man jo bare til stadion, transporteret af politiet og så tager man ind og ser kampen. Og nogle gange så er det så at når kampen er færdig, så er busserne så ankommet til FCKs afsnit, hvor de er hegnet ind og så bliver vi bare smidt ind i busserne og så bliver man lidt eskorteret ud af politiet og så bliver man kørt hjem igen. Det er sådan meget den rolige måde at se fodbold på.

K: Kan du beskrive sådan en bustur der?

DM: Der bliver selvfølgelig drukket nogle bajere og der bliver taget lidt kokain. Og lidt ecstasy og der bliver taget meget kokain. Og det gør der faktisk også på vej hjem. Det kan jeg huske at det var jeg meget overrasket over første gang, hvor meget de også tog, bare på vej hjem. Der bliver bare gået til den. Der bliver spillet noget høj musik og så har man ligesom en fest i den der bus. Indtil man rammer stadion og indtil man kommer hjem. Og så for mig var det en stor overraskelse hvor meget de egentlig sniffede efter kampen også, på en søndag aften når man skulle hjem. Det var lidt et chok i starten.

K: Hvad er det så for en oplevelse du har på stadion?

DM: Der har jeg nok sådan et adrenalin kick. Det her med at jeg synes jo egentlig at det er sjovt nok at stå og råbe og skrig. Der er jo lidt en frihed i starten. Det her med at man bare kan stå og råbe og skrig. Man kan bare gøre hvad der passer en. Det synes jeg egentlig er meget rart. Men så er der det her med at man bliver ligesom tændt af kampen. Det med at, bliver der gået hårdt til en FCK spiller, så er det ligesom "OK", så vågner man ligesom op. Så er det "OK, nu er jeg i gang". Og så er det ligesom at jo mere, jeg kan sagtens sidde og se en kamp og der bliver scoret og så er det fint nok og man står lige og klapper lidt og synger videre, men jeg synes jo at de sjove kampe er jo dem hvor man kommer lidt op og der bliver gået lidt hårdt til hinanden. Så mærker man. Så kan man godt begynde selv at komme op at køre. Så der er adrenalinen så virkelig i kroppen. Og hvis der så også bliver scoret, så går man jo bare helt amok, altså i glædesrus. Man er jo lidt flyvende for man føler jo bare at "OK, nu bliver det bare ved, nu kører vi dem bare over" og vi står bare og råber og skriger og bliver bare ved. Så det er ligesom et sted hvor man kan komme lidt af med sine frustrationer også.

K: Du sagde tidligere at det har ændret sig for dig med årene. Hvad er det der har ændret sig?

DM: Det er et godt spørgsmål. Det har jo. På et tidspunkt der fik jeg karantæne fra alt der hed FCK. Det var ligesom. Så valgte de ligesom at tage den beslutning hvor jeg sådan "OK, nu er det måske på tidspunkt at sige nu trækker jeg mig". Det blev vildt, nogle gange. Hvor jeg bare sådan tænkte, OK, det kan også ende galt og så er det pludselig mig der står og får ødelagt mig ansigt og jeg bliver anholdt eller sigtet for et eller andet helt sindssygt. Så det var ligesom på den måde, da de gav mig den karantæne for nogle år siden, så var det sådan OK, så fokuserer jeg på triatlon i stedet for. Jeg kan stadigvæk savne adrenalinen og jeg er der også nogle gange. Jeg er der til de store kampe og kan også have lyst til at tage om og lige gå med hvis jeg kan se at nogle af drengene skal om og lave lidt ballade, men jeg er også. Jeg har fået et arbejde som jeg er glad for og jeg synes det er svært at rende rundt i weekenderne og spille hooligan og så skal snakke med nogle mennesker, nogle unger jeg arbejder med og forklare dem at det skal man ikke. Det er lidt misvisende på en eller anden måde. Så. Og så en del af mig, så bruger man rigtig meget energi og rigtig meget tid på det. Det

kan jeg bare mærke at det har jeg bare ikke på samme måde mere. Så tror jeg også lidt da Henno [bror] han stoppede også lidt, så var det ligesom at. Så var det sådan ”ej”, så var vi ikke sammen om det mere heller ikke, altid. Så. Selvfølgelig har der også været nogle hårde episoder som ikke altid er rare. Der var et tidspunkt hvor de begyndte at slås internt, ret meget. I min verden der giver det bare ingen mening at man skal op og slås internt og man skal smadre hinanden og sådan noget. Det er ikke derfor jeg er der.

K: Kan du prøve at beskrive hvad der skete?

DM: Vi havde en tur til Esbjerg på et tidspunkt hvor allerede inden da vi sidder i bussen. Der er to grupper. En gruppe der hedder Urban Crew og så er der en gruppe der hedder Copenhagen Casuals. Copenhagen Casuals er en decideret hooligans gruppe, som har miljø til HA rockere og sådan nogle ting. Der havde været noget internt i en lang periode med nogle ting. Jeg ved ikke helt præcist hvad det var og jeg kan heller ikke huske det. Og så pludselig, så ham den ene fra Copenhagen Casuals han spiller lidt for smart og så får han bare sådan en på skallen og bliver sparket flere gange. Og så på vej hjem derfra så, det skete om morgenen det her, så på vej hjem der var ham der, så kom han med en anden bus med de her hardcore fans. Og da vi så holder på en rasteplads, så kommer nogle af de her Copenhagen Casuals drenge ud og så begynder de bare at smadre løs på ham her som slog ham til at starte med. Og han blødte ud af næse og øre og øjne og jeg ved kraftedme ikke hvad. Det var meget voldsomt. Og så kommer politiet også ligesom og skulle blande sig. Så det var ligesom sådan en intern kamp med hinanden og imod politiet. Jamen altså, det gik helt over gevind. Der var sådan en politibil som fulgte os ud og det var sådan en patruljebil, bare. Og den var så blevet angrebet af nogle sten imens de der drenge begyndte at slås. Så går der to minutter og så kommer kampklædte politi bare, som bare skulle smide os i busserne og det gjorde de bare på deres måde og det var bare at smadre igennem, med alt hvad de havde, altså. Det var en af de ting, hvor jeg tænkte ”hold kæft hvor er det unødvendigt det her, altså”. Jeg har sgu egentlig aldrig haft noget imod det der med at lave ballade eller skulle slås, hvis det skulle være. Hvis Brøndby vil slås, så vil de slås. Men jeg kan ikke se, for fanden, hvorfor vi skulle slås internt og jeg kan ikke se hvorfor vi skulle slås imod politiet på den her måde her. Det giver overhovedet ingen mening og det er bare spild af tid. Der var lidt af sådan noget hvor at det gad jeg bare ikke blive ved med. Så synes jeg man har fokus det forkerte sted.

K: Hvordan går du til fodbold i dag?

DM: Jeg var inde og se kampen i søndags og det var egentlig meget stille og roligt. Det var også fordi den ligger tidligt, ikke. Men det er også bare, at spise noget morgenmad, så tager jeg ind på stadion. Så står jeg og råber og skriger derinde stadigvæk, det kan jeg ikke lade være med. Så tog jeg egentlig hjem efterfølgende. Jeg havde da lyst til lige at gå om på den anden side og se om der skete et eller andet, men vi

tog jo bare direkte hjem efter.

K: Var du derinde med nogen?

DM: Jeg var derinde med to kammerater, Henno [bror] og en kammerat. Så det var meget stille og roligt. Jeg tror det er en lidt anden, hvis jeg tog ud til Brøndby. Der kan jeg stadigvæk godt lidt. Jeg holder mig egentlig mest derfra.

K: Opfatter du Brøndby som FCKs største rival? Og hvis ja, hvorfor?

DM: Jamen det gør jeg nok. Det gør jeg. Og det er fordi at de har vundet så meget før i tiden. Og det er det der med at det er lige i København, altså. Det er lige udenfor København at Brøndby ligger. Ja, altså. Jeg kan jo ikke rigtig sammenligne det med andre klubber, for der er ikke andre klubber der har vundet lige så meget og ligger lige så tæt på. Så havde det også meget med, igen med fansene at gøre. Der er mange af dem, de giver jo ligesom noget modstand på stadion og udenfor stadion, ikke. Så det er nok nogle af de ting der gør det. Så er det også Brøndby's historie, ikke. Det er jo meget med Brøndby's historie. Som gør at de er rivaler og de har været rivaler i mange år. Det vil de altid være, selvom de ligger nummer 10 eller de ligger nummer 5, fordi i så mange år i en periode, så var det bare meget FCK, Brøndby, hvem bliver etter, hvem bliver toer? Og så var der ligesom den kamp på året hvor dem der vandt den, det var dem der blev mestre. Så det var bare ligesom, det var der den kommer ind. Den har jo så været forsvundet lidt her de sidste par år.

K: Kan du prøve at beskrive hvad den her rivalisering har betydet for dit tilhørsforhold til FCK?

DM: Det gør nok at, på selve kampdagen og ugerne op til, så bliver min kærlighed til FCK nok større og stærkere. Fordi at jeg bliver irriteret over de der Brøndby fans og deres arrogance og så bliver mit bånd til FCK bare stærkere. Des mere folk de sviner FCK til, des mere folk har et problem med FCK, så gør jeg bare lidt det modsatte og bliver bare en stærkere FC-dreng og, ja. Noget i den stil. Jeg ved sgu ikke. Det er nok noget med at når folk siger noget grimt om klubben, jamen så vil jeg ligesom forsvare den.

K: Hvordan vil du mene at den her rivalisering med Brøndby har indflydelse på dit daglige liv?

DM: Den har nok en negativ indflydelse.

K: Hvordan det?

DM: Fordi at det stadigvæk påvirker mig meget om man vinder eller taber til Brøndby. Det kan jeg mærke. Også da vi tabte. Altså, det irriterer mig så grusomt. Jeg hader at gå på Facebook og jeg hader at læse nyheder på nettet fordi der står altid et eller andet negativt om FCK. Jeg kan mærke det i min dagligdag det her med at jeg er mere irriteret i den her periode. Også fordi jeg skal høre andre nævne FCK og andre skal nævne Brøndby. Så det irriterer mig bare. I hvert fald i den her periode, der irriterer det mig bare. Der er selvfølgelig også dage. Nu har vi jo haft en del gode år i FCK, der påvirker det mig jo selvfølgelig også positivt når de så vinder hele lortet og er ovenpå og de flyver afsted og spiller Champions League og det hele bare kører. Der er det ligesom sådan. Der elsker jeg at gå på nettet, der elsker jeg livet lidt. Og jeg synes det er fedt nogle gange at komme hjem til Tønder og så sidde med alle de der Brøndby fans og så bare lade være med at sige noget. Og så bare sidde med dem og de skal kigge på mit smil, det er bare nok for mig, altså. Jeg behøver slet ikke at nævne for dem at livet er fedt, for det ved de bare, ved at kigge på mig og det synes jeg. Det er jo både negativt og positivt på mange måder. Selvfølgelig er det hårdt i den her periode, ikke. Det er jo noget værre lort.

K: Er der forskel på FCK fans og tilskuere?

DM: Ja, det er der. Jeg kender mange der er inde og se FCK sammen med andre og jeg vil jo kalde mig selv en fan fordi at det påvirker mig. Det er meget svært at forklare det her, men hvis jeg kigger på mig selv, så kigger jeg på mig som en fan hvor at et nederlag det påvirker mig. Ligesom at en sejr også påvirker mig. Og jeg synes at en tilskuer er bare en der går ind og ser noget fodbold og også bare en FCK tilskuer der bare vil ind og se en kamp og hvis de taber, jamen så taber de og så tager de hjem og så er det lige meget. Hvor, for mig, der sidder det fast og det kan irritere mig. Der synes jeg egentlig der er meget stor forskel på en FCK fan og en FCK tilskuer, fordi jeg synes også nogle gange at bare fordi du har mange penge, og gode forbindelser, så kan du få lov til at se de store kampe som Barcelona og United og Real Madrid og hvem fanden det er de har spillet imod, hvor jeg godt kan blive irriteret fordi de bidrager ikke til noget. De bidrager bare til billetsalget. De bidrager ikke til stemningen. Det er der hvor jeg mener at hvis man er så inkarneret FCK fan som jeg er, så burde jeg have førsteprioritet for alt der hedder billetter. Os fans. Det kan også godt lyde hårdt, men for mig er det bare vigtigt at man bakker op og at det ikke bare er en eller anden tosse der kommer ind og sidder som tilskuer og ser dum ud og som egentlig er ligeglad med kampen. Der kunne han lige så godt have siddet hjemme foran fjernsynet og have set den i stedet for at have været på stadion. Det påvirker mig at de taber 1-0 i søndags og ham der, som måske bare skulle ind og se FCK spille og som spiller smart med den her billet og er sådan ”det er første gang jeg har set FCK tabe”, det irriterer ham. Så prøv at kig på hvem fanden det er vi har spillet imod og hvem fanden det er vi taber til. Så der synes jeg at der er forskel, på de to ting.

Appendix D14.3 Summary

Da jeg var ung var der noget spændende ved FCK, det var en fed by. Alle andre holdte med Brøndby, så for at gøre noget andet holdte jeg med FCK. At være FCK fan blev en del af min identitet. Det handler om at være en del af noget større. Vi sammenlignede os med Brøndbys fanmiljø og var egentlig meget bagefter. Jeg var en del af en udvikling af FCK's fanmiljø. At være på pub, drikke nogle øl og være en del af sammenholdet omkring det at være sammen om én ting fascinerede mig meget.

Det er en social oplevelse som jeg kan dele med min bror. Der har vi ligesom noget sammen. Jeg er på stadion for stemningen og så synes jeg det er lidt spændende når det er intenst og der er lidt ballade. Det er adrenalinen der pumper. Der er en frihed i at kunne stå og råbe og skribe og komme af mine sine frustrationer. Jeg er blevet ældre og gider ikke det der med at skulle ud og drikke mig fuld inden kampen længere. Jeg har fået et arbejde som jeg er glad for og som jeg prioriterer og min bror tager heller ikke så meget til fodbold længere.

Jeg gider ikke de der medløberfans. For mig er det mere end bare fodbold og jeg bliver irriteret på dem jeg kan mærke ikke har det på samme måde. Hvis man vil være en del af Sektion 12, så skal man lægge noget energi i det. Man skal vise på stadion at man synger med og ikke bare står der, men at man virkelig mener det. Der er mange ritualer forbundet med at være en dedikeret tilskuer. Alle udebanekampe foregår på samme måde. Der altid bajere og kokain involveret.

Brøndby er FCK's største rival. Jeg hader dem. Det største der kan ske er når vi slår dem og min største oplevelse er at vinde mesterskabet på Brøndby stadion. Min kærlighed til FCK bliver større når Brøndby er involveret. Jeg hader at Brøndbys fans er arrogante og dobbeltmoraliske. De har ikke vundet noget i 13 år og de tror de er de bedste. Kom nu videre. Der er bare nogle Brøndby typer som jeg ikke kan lide i min omgangskreds. I bund og grund er der ikke stor forskel på Brøndby og FCK fans. Jeg føler bare at FCK tilskuere har større respekt, hvorimod der er mange historier om Brøndbys fans der er bindegale. I bund og grund er der ikke stor forskel på Brøndby og FCK fans. Jeg føler bare at FCK tilskuere har større respekt, hvorimod der er mange historier om Brøndbys fans der er bindegale.

I min dagligdag påvirker det mig meget når FCK vinder eller taber, men især når det er imod Brøndby. I en lang periode bagefter irriterer det mig bare fordi jeg skal mindes om det af Brøndby fans.

Appendix D15 JS interview

9/11/2017, 17:45, 43:04 minutes

Appendix D15.1 Demographics

- 1) Age: 48
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Sorgenfri
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 3/3
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 23
- 10) Games per year: 6-8

Appendix D15.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

JS: Det gjorde det fordi det i virkeligheden er vokset op på ryggen af KB, København's boldklub, som jeg da jeg var yngre eller barn, havde sådan noget familiemæssigt tilhørsforhold til. Jeg tror måske at min første fodboldkamp jeg var til på stadion, var en KB kamp, så vidt jeg husker. Og så er det sådan lidt vokset der ud af, så har der selvfølgelig også været nogle andre ting der har gjort det, jeg synes, jeg kan godt lide konceptet omkring FCK, jeg har selv for det meste af livet været Københavner og der er sådan noget der passer godt overens i dét der.

K: Når du siger familiens tilhørsforhold, hvad mener du så?

JS: Jeg tror det var min morfar der var, der lærte mig det der med fodbold og det at se det. Så voksede det ind i det på den måde, så synes jeg der har været sådan noget historisk tilknytning til KB og nogle af de der ting der var på den måde, ikke.

K: Kan du beskrive de første oplevelser du har haft med København's Boldklub og FCK?

JS: Med FCK kan jeg sagtens, det andet er lidt mere forsvundet i barndommens minder hvis jeg skal være helt ærlig og der var det lidt mere, det var det der med at være på tur med sin morfar, altså det kunne sgu

være hvad det skulle have været, hvis jeg skal være helt ærlig. Men FCK, da jeg for alvor begyndte at komme i Parken omkring 1995, tror jeg, for alvor, der var det i et fællesskab med nogle drenge hvor vi begyndte at komme. I starten der stod vi jo på Nedre C og sugede alt til os omkring hele den der stemning, der var i det. Så noget af det første jeg kan huske derfra, det er selvfølgelig Zuma's saksespark, ikke. Det var simpelthen for vildt. Jeg så det næsten ikke fordi man stod alligevel og var fuldstændig oppe at køre. Jeg så det jo faktisk ikke, så det er først efterfølgende at jeg har fattet hvor fremragende det egentlig var, ikke. Så det har meget været deromkring i midt-90'erne det begyndte og det blev sådan noget vi gjorde sammen en 5-6 drenge, begyndte at komme der ofte. Købte sæsonkort. Ikke så meget fordi vi var sådan en udpræget del omkring det der med Nedre C, jeg tror det kunne have været alle mulige andre steder vi havde valgt at sidde. Nu her for, da vi blev ældre rykkede vi faktisk på Øvre C, der var det mere lige at der kunne man sidde og få en kop kaffe uden at få en halv fadøl i nakken, som man tit gjorde dernede. Så det har meget været omkring den der social konstruktion der var i min vennekreds og så det at det er fedt at se fodbold. Jeg har spillet fodbold sammen med de der drenge og så havnede vi, så pludselig var det naturligt for os at komme ind og stå der og se det hold vi synes var ret fedt at følge med i. Jeg kan huske mange fede, altså fede oplevelser fra Parken, ikke. Også nogle gange, de gange hvor man har rejst med holdet ud. Jeg kan huske en afgørende mesterskabskamp oppe i Farum, for eksempel på Farum Park hvor det hele faldt på plads. Jeg kan huske Hjalte Nøregaard der scorede i 93. Minut på Brøndby stadion, ikke. Altså. Virkelig fedt. Jeg kan så også huske hvordan det var at sidde ude på away-boksen på Brøndby stadion da vi så tabte 5-0, jeg så kun til 0-3 så måtte jeg væk fra det der helvede dér, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan sådan en tur med drengene var? Hvad lavede I, hvad gjorde I?

JS: Det har altid været, det har altid været kombineret af to ting. Det har været kombineret af det at holde af at se fodbold, men at gøre det i en ramme hvor man var sammen med nogle mennesker som betød noget for en. Det er den konstellation, det er den kombination der er, glæden ved at se fodbold og så at være der! Det er bare noget andet at stå på stadion, det er noget andet fordi der er noget stemning som du slet ikke får med på fjerneren. Der er det også at gå op i noget sammen, at kunne få afløb for nogle følelser. Det er OK at stå og råbe og skribe. Det er også en lille smule OK at blive sådan neandertaler-agtig når man står der i den der setting, der er det faktisk OK. I ret mange kampe er jeg kommet direkte her fra Kunde & Co tilbage dengang hvor man faktisk også tit spillede onsdagskampe i Superligaen eller 1. Division eller hvad fanden det hed på det tidspunkt. Så der var vi faktisk også tit nogle stykker herfra der gik derover, eller jeg mødtes med nogle af drengene derovre. Så kom jeg altid i jakkesæt og stod der på Nedre C og så nogle kampe og gav den max gas. Altså, jeg tror faktisk aldrig at det der med at drikke sig fuld og drikke bajere, det har aldrig rigtig været noget vi har brugt overheadet. Det er fandme sjældent at så er det måske en fadøl man har fået, men det var også ud fra sådan et koncept om at hvis der nu skulle blive noget ballade, så skulle vi helst kunne forsvare os

eller komme væk, så det var sådan lidt en kombination. Men at stå derovre og forlade et konformt kontorjob og stille sig derover på Nedre C og så være en del af det der, det var sgu meget fedt. Men det var primært fordi jeg stod sammen med 7-8 drenge som jeg kendte i forvejen. Det var jo ikke fordi at, for mig er det ikke sådan noget med at søge et nyt fællesskab, det har ikke så meget med det at gøre. Den fraktion som jeg ser fodbold med i Parken har jo også nogle meget distinkte forventninger til hvad er det at kunne se fodbold. Du vil ikke kunne opleve os kaste med papkrus eller deltage i uroligheder eller provokerende adfærd overhovedet. Altså, det er en socialt sammentømret enhed jeg kommer sammen med som ikke behøver alt det andet. Men det er fedt nok at stå og råbe og skribe og det er fedt nok at nogle gange når man så har nogen med som ikke holder med FCK, at drille dem lidt undervejs, ikke. Og det er fedt nok også at kunne få lov til at synge med og det med at føle sig som en del af det der også på samme tid også kunne have sådan lidt kritisk afstand til det, ikke.

K: Kan du beskrive hvad det betyder at stå på Nedre C?

JS: Jamen altså, der får man noget for pengene fordi selvom jeg godt kan få det til at lyde som om at ”så kommer vi der med vores lange videregående uddannelser og er pæne i tøjet og kaster os ned i det der” og så siger jeg at det ikke er for at få afløb for nogle følelser eller for at identificere sig med en eller anden form for fællesskab, for det er det jo lidt alligevel. Så det at stå på Nedre C det var jo så for at få max udbytte ud af stemningsparameteret. Det er fandme sjovt at stå dernede for du står omgivet af nogle mennesker som i starten ser dig an og er helt sikker på at du er civilpoliti i starten, kæft det har jeg fået at vide mange gange, ”hey hvor mange er i herinde i dag”, ”altså hvad snakker du om, vi er 6”, ”nej, nej, nej, i alt!”. Det var sådan to brotne fyre og jeg stod bare i helt almindelig tøj og hørte faktisk på, jeg havde sådan en høretelefon i øret fordi jeg lige skulle høre hvordan det gik med nogle andre kampe der blev spillet samtidigt. Men, det er, du får max effekt af det stemningsparameter som et stadion kan. Det er her du oplever også de her skæve folk som virkelig, altså de er virkelig hardcore, som jeg synes er sjovt at betragte. Som virkelig går all-in på det der. Det er i hvert fald sjovt at betragte dem i den koncentrerede setting der hedder Parken, 90 minutter. Altså jeg er ikke sikker på at jeg gad at omgive mig med det der til hverdag. Men, altså, Nedre C, der får du max ud af stemningen og det er meget det der gør at det bliver en fed oplevelse. Selv middelmådige kampe, når du er på stadion så er det jo ikke så meget fodboldspillet eller kvaliteten af det det handler om. Det er fornemmelsen af at ”nu er det os”. Altså nu giver vi den gas og det at være med i et fællesskab er jo som udgangspunkt altid en positiv ting og det er det. Du får max udbytte på stemningsdelen. Du får en opopleveren i enhver forstand.

K: Hvilken anden slags oplevelse kunne du have på stadion, hvis du ikke var på Nedre C?

JS: Det er faktisk. Nu er det. Det lyder måske lidt åndssvagt, men det er faktisk ikke den samme oplevelse du får på Øvre C. Der er det noget andet. Bare det at rykke en etage op er noget andet. Du får stadigvæk nogle meget meget engagerede mennesker, men der er fokus på selve spillet, synes jeg, en hel del større, bare det at rykke en etage op. Der er kæmpe store diskussioner. Der diskuterer du med dem du sidder ved siden af. Oftest er det de samme, for det er også mange sæsonkortholdere deroppe, så det er jo de samme mennesker du ser. Det er jo ekstremt sjovt når du kommer, så nikker du jo til folk. Og du ser dem jo ellers ikke. Jeg vil ikke kunne genkende dem på gaden, men lige præcis i den kontekst kan man godt huske ”når det er ham med overskægget og han plejer at sidde der, når det er ham med fuldskægget og han plejer at sidde der, han plejer at følges med ham den lille fyr, der er” altså det er meget sjovt med den der kontekst man så kommer ind i. Men på Øvre C er det meget omkring spillet og diskussionen af spillet. Kæft der er mange sideliniedommere deroppe, ikke, der er virkelig mange trænere og eksperter der sidder der. Og der bliver råbt og skreget i forhold til spillet og om en kendelse er retfærdig eller ikke retfærdig, hvor nedre C er meget, også i forhold til hele stemningsdelen også det der sådan lidt stamme-agtige hvor det er virkelig. Der får du lov til at råbe bonderøv mange gange, ikke. Eller hvad det nu er for noget. Og på Øvre C der er det mere omkring fodbold-delen, men det er stadigvæk lige så [knipser], altså der er lige så meget liv, der er lige så meget følelse i det. Det er måske bare lidt mere på nogle fodbold-ting, hvor Nedre C, der er det i stemningen og det er i vildskaben og det er det at være med i stammen og det er de andre man synger til og råber og skriger omkring som er fedt, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig at være supporter af FCK?

JS: Det er faktisk rigtig interessant for hvis jeg skal være helt ærlig. Nu hvor man sidder her som 48-årig så betyder det absolut ingenting. Det ændrer jo ikke min hverdag om de vinder eller taber, og så alligevel, det gør det faktisk lidt, for jeg kan stadigvæk have ondt i maven op til en vigtig kamp, jeg kan stadigvæk tage mig selv i at opføre mig sådan en lille smule småutilregneligt under kampene og være, altså jeg kan sidde og se en kamp, hvis jeg ikke er på stadion, derhjemme. Jeg synes det er 200 gange mere nervepirrende at se det i fjernsynet, i øvrigt, og have en puls på 180 og være helt oppe at køre og stå og råbe og skribe alene derhjemme i stuen. Så det betyder et eller andet, men at være FCK fan har rigtig meget at gøre med i forhold til hvordan jeg plejer ligesom at, det er jo en del af den, det er i hvert fald en del af den personlighed jeg kommunikerer til folk. Det er jo en del af mit, det er jo en del af mit jeg at holde med FCK og det kan man jo så administrerer og gøre mere eller mindre tydelig, eller, mere eller mindre diskret alt efter hvad man har lyst til. Jeg synes det er ekstrem befriende at være tydelig omkring at man holder med FCK fordi det giver en hel masse, det giver nogle interaktioner der er spændende. Altså. Så for mig, der er det jo en del af min identitet, jeg holder med FCK, jeg synes det er irriterende når de taber, jeg synes det er max irriterende at tabe til Brøndby og AGF. Resten er også irriterende, men det er i særdeleshed irriterende. Også fordi, nu har, sådan

personligt er jeg også positioneret mig selv omkring at betyder noget for mig. Jeg skilter med at jeg holder med dem. Jeg har tit haft mit FCK tøj med på Kunde dagen efter store fejre, for eksempel. Alene lige for sådan at provokere lidt og vise at [banker i bordet] sådan er det når FCK de styrer, ikke. Og derfra er det jo en del af min personlighed i den forstand at det er noget jeg har lyst til at vise, det er noget jeg er stolt af at være, det er noget jeg synes er fedt at følge med i. Men altså, at the end of the day har det jo ikke nogen betydning for mig. Altså. På det personlige plan, i den forstand, men det er virkelig noget der kan påvirke min. Altså, man er så engageret i at klubben fungerer, man er så engageret i at det kører for holdet, så det kan virkelig. Selv i min langt fremtrædende alder kan det fandme påvirke mig op til kampene og efter kampene, hvis ikke det er gået godt. Ellers så er det, det det betyder, det giver mig, det er en del af den identitet jeg synes jeg er glad for og som jeg er stolt af. At jeg synes det er fedt at kunne have en passion omkring fodbold. Og jeg synes det er fedt at kunne have, at man kan hvile så meget i sig selv at man gider godt skilte med det og man gider også gøre det til en del af ens personlighed.

K: Kan du prøve at fortælle mig om en specielt mindeværdig oplevelse du har haft som FCK fan, tilhænger eller tilskuer?

JS: Jeg vil gerne fortælle to ting som ikke har så meget at gøre, eller jo som har meget at gøre, men på to forskellige måder. Den ene er på stadion og den anden er uden for stadion. Vi var til en, engang et eller andet sted havde vi forvildet os ud på Amager til sådan en eller anden drengesaften. Vi havde været i teateret og så havde vi, endte vi på en eller anden brun bodega ude på Amager. Og så var der, hvad hedder det, klokken var blevet mange og det var sådan et lidt specielt tidspunkt og så opstod der sådan et eller andet, noget, der var nogle der gerne ville slås på den der bodega der ude på Amager. Og jeg blev så. Jeg var på en eller anden måde forrest i rækken da vi havde en diskussion med de der to fyre, kan jeg huske, indtil vi så nåede frem til at, på en eller anden måde kom det til at dreje ind på noget med FCK. Så viste det sig jo at de var store FCK fans og jeg var jo stor FCK fan og flere af os var det og så [knipser] så forsvandt den der konflikt så som dug fra solen. ”Når men vi troede jo måske at I var sådan nogle der holdte med Brøndby” eller sådan et eller andet og så fik vi, den blev fuldstændig afmonteret den der situation ved at vi faktisk havde en fælles referenceramme og det var altså to individer som jeg vil vove at påstå tilhører et social lag eller en politisk omgangskreds som jeg aldrig nogensinde ville have noget til fælles med, men alligevel så var der sådan en [knipser], en brobyggende ting som går på tværs af de der forskellige ting, selvom du jo sikkert synes at vi var nogle højrøvede akademikere af en anden verden. Overklasse-agtige typer som stod der og skulle have deres poolbord et eller andet sted ude på amager. Så var det ligesom nok til at få den på plads.

En anden oplevelse var det der ekstreme fællesskab man kan få. Vi sad en 4-5 mennesker ude på Brøndby stadion til den der kamp hvor Hjalte Nøregaard han jo sikrede mesterskabet med det der mål i det 93. Minut

og vi havde været så sent ude så vi ikke kunne få andre pladser end på en af de øvre tribuner på Brøndby stadion. Og der var sådan en plexi-glas væk hvor der sad Brøndby fans på den anden side, det var sådan lidt småneutralt, der sad en gruppe af andre mennesker som vi ikke rigtig kendte noget til. Og da han fik den der bold sat ind i det sidste minut, vi fløj jo bare op og vi råbte og vi skreg, vi hujede jo rundt og der kunne du bare se. Flere forskellige andre steder der var andre FCKere som pludselig også, der havde man pludselig et ekstremt fællesskab. Du kender ikke folk, men du sidder ude i fjendeland og du ved ikke hvordan du skal agere og der var det pludselig out in the open, der var pludselig 6-8 forskellige små øer med fans hvor man sendte high fives til hinanden og råbte og skreg og nogle af dem løb hen og vi omfavnede folk vi aldrig havde set før på den der tribune, ikke. Altså det var virkelig spøjst hvordan det der tilhørsforhold kan udvikle sig på forskellige måder, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan dit tilhørsforhold har ændret sig over årene? Hvis det altså har ændret sig?

JS: Jeg tror faktisk ikke at det har ændret sig specielt meget. Jeg tror stadigvæk det tilfredsstillende det at se fodbold med fuld max på stemningsparameteret og det at være sammen med nogle gode kammerater som jeg ellers ikke har tid til at se så meget ellers. Og det har sådan set altid været, det var altid det der var driveren i starten og det er sådan set også det der er driveren i dag. Du kan sige at vores frekvens på tilstedeværelse på stadion er blevet mindre, men det er stadigvæk de samme drivkræfter. Når vi er der er det stadigvæk fordi stemningen er fed og det er stadigvæk fordi så får vi set hinanden i en kontekst hvor man også lige kan nå at høre ”når hvordan fanden går det egentlig lige med familien” og ”når er du blevet skilt igen” eller hvad det nu er, ikke. Så har man den der ramme omkring det, ikke. Så jeg tror faktisk ikke det har ændret sig særlig meget. Vi gør det med knap så meget, der er måske lidt mindre fart på nu end da vi gjorde det for 15 år siden. Altså, det er der. Vi tager heller ikke med fanbussen længere, til, altså så kører man selv på Farum park eller kører selv derud hvis det er det man gør, men så ellers. Det opfylder stadigvæk det samme behov som det gjorde i starten.

K: Hvorfor kører I ikke med fanbussen derud?

JS: Fordi det, det er sgu blevet lidt for. Proletar-agtigt, ikke? Det lyder forkert, ikke. Det lyder sådan lidt fordomsagtigt, men det er sgu lidt for proletar-agtigt, altså. Det gider jeg ikke. Det er der ikke nogen af os der gider længere. Så kører man stille og roligt i et par biler derop og sidder som regel, når vi er afsted, ude, så er det faktisk også nu de sidste mange gange så har det været på neutrale afsnit. Så sidder vi der og har det fint med det og kan sagtens have et, vores, altså vi er aldrig nogen der har været specielt uniformerede. Altså, jeg har en FCK trøje, jeg tror jeg har haft den på til et par enkelte kampe, ellers tror jeg ikke jeg har. Vi er

altid bare kommet i vores almindelige tøj og har stadigvæk også givet den fuld gas og overhovedet ikke lagt skjul på hvor vi var, fanggrupperingsmæssigt, men har ikke haft behovet for den der uniformeringsdel af det. Overhovedet. På stadion.

K: Hvad betyder den der uniformering for dig?

JS: For mig betyder det ikke noget. Men jeg synes det er fedt at se at, nede hos fraktionen eller hos, altså, Nedre B og de der hvor de virkelig giver den gas, det synes jeg er helt vildt fedt at se. Altså, det gjorde vi jo tidligere. Men faktisk altid uden at være uniformerede, egentlig, nu hvor jeg tænker over det. Ja, det er meget meget sjældent at vi sådan har været uniformerede i den forstand, så har det måske været et diskret halstørklæde eller. Jeg kan huske engang vi havde sådan nogle slipsenåle med FCK-løber [griner], som vi havde på nogle gange, men ellers så uniformeringsdelen betyder ikke specielt meget for mig, men jeg synes det er en fed del af kulissen og jeg elsker at der bliver gjort så meget ud af det, altså, hos dem der går op i det nu, ikke. Og jeg synes også det er fedt med tifoer. Hele den der markering af tilhørsforhold synes jeg er fantastisk. Jeg dytter og vinker også tit hvis jeg kører forbi fanggrupperinger fra FCK hvis jeg ser dem på vej til en eller anden kamp, ikke også, eller sådan noget i den stil, ikke.

K: Når du går til fodbold og har gået til fodbold, er der så nogen ritualer du engagerer dig i, før, under, efter kampen? Nogle aktiviteter som du altid, der altid bliver lavet, altid bliver gjort?

JS: Nej, ej, det er der faktisk ikke. Slet ikke i samme grad som da man selv spillede fodbold. Slet, slet ikke. Nej og jeg tror at det har noget at gøre med at i virkeligheden så har det jo noget at gøre med at vi jo er startede i en sådan forholdsvis moden alder hvor alle allerede havde en eller anden form for noget forpligtelse arbejdsmæssigt, familiemæssigt, eller noget i den stil. Så der er ikke rigtig været, tit har det bare været "vi mødes i Parken" [banker i border], et kvarter før og så har der ikke rigtig været noget ritual, altså. Så er det tit man er startet nede på Corner og nogen har fået en fadøl og nogen har fået en kaffe, men ellers ikke noget i det overhovedet.

K: Hvad med under kampen?

JS: Nej, altså det eneste ritual jeg har det er at jeg ikke drikker alkohol på stadion. Heller ikke. Det er jo ikke noget ritual i den forstand og så heller ikke, så går jeg heller ikke før tid. Jeg er gået før tid én gang og det var da vi var bagud 0-3 på Brøndby stadion, der gik jeg. Jeg kunne simpelthen ikke overskue det mere. Ellers er der ikke nogen ritualer i vores gruppe. Det er ikke sådan noget med at man skal gøre tingene på en bestemt måde, eller noget i den stil.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du i hverdagen oplever andre mennesker som også støtter FCK?

JS: Altså hvordan det kommer til udtryk?

K: Hvordan du oplever dem, du siger for eksempel at du dytter og vinker når ud ser fangrupper og du fortæller at du møder folk på Amager som du opdager er fans, som du ikke kender. Hvad med folk i din omgangskreds eller i din dagligdag. Hvordan oplever du dem?

JS: Jeg vil sige at det er noget at, at det er noget der har et udtryk i dagligdagen er måske lige at overgøre det. Men det er jo ikke noget hemmelighed at efter en, op til, efter vigtige kampe eller bare kampe i det hele taget, som for eksempel i arbejdssituationer her på Kunde, der er jeg altid lige ovre hos Iuul eller Niko, og lige tale kampen igennem og lige høre hvad. Der er altid noget meningsudveksling omkring, ”når men, hvordan mon det går og hvordan spillede de” og så, så der er jo sådan noget. Med dem man ved er FCK tilhængere, der har man altid sådan en form for, sådan en fælles connection om at ”alle ved jo hvorfor en kamp der skal spilles og alle ved hvordan det er gået” og det for man tit lige stemt af med hinanden, ”jeg håber vi gør sådan og sådan” og ”bare vi gør det og det” eller ”ej hvor var det bare fedt i går da vi gjorde sådan og sådan” eller hvad det er, ikke. Så der er altid sådan en eller anden form for, sådan en, der er jo sådan altid en eller anden form for, for relation mellem de folk man ved er FCK folk i sit arbejdsmiljø, for eksempel. Eller i sin privatsfære, ikke. Det får man selvfølgelig altid lige tjekket af på og markeret, primært før kampe og i særdeleshed efter kampe, ikke. Og det er jo det samme man ved er modstandere, eller folk man ved holder med nogle andre. Der tjekker man også altid lige ind og lige kan aflevere en spids bemærkning eller lige kan prøve at forklare et eller anden håbløst der skete, ikke, fordi man tabte eller hvad det nu er. Så der er helt klart sådan noget, en eller anden form for, ikke formaliseret, eller også så er det måske meget formaliseret, tydeligt link mellem de folk man ved er FCK fans, for eksempel på sit arbejde.

K: Hvilket hold, det kan godt være det er et åbenlyst spørgsmål, men hvilket hold anser du som den største rival og hvorfor?

JS: Altså i FCK terminologi og i hele FCK fortællingen, der er det jo blevet Brøndby. Og det er, jeg tror det er noget der er vokset frem af, at de første år, jeg tror 1992-1993-1994 sæsoner, der gik det jo ad helvedes til. Hele FCK konstellationen, den lå ikke særlig godt. Vi lå midt i, måske i den nedre del af 1. Division og var ikke noget specielt markant i det, på den måde. Og i den periode der var det jo meget Brøndby som ligesom var toneangivende i dansk fodbold, også med de første Europæiske resultater der gav genlyd. Det var meget den man skulle positionere sig op omkring. Og så blev det jo meget, det synes jeg altid har været ekstremt,

sådan meget interessant for mig, at det jo også var det der med at det var nogle af de der storbykonventioner man byggede ind i det, ikke. Altså, og noget af det der Vestegns-helvede ikke, hvor de går og sniffer lim, og er på stoffer hele banden, ikke, og på overførselsindkomst hele banden og så var det meget fedt også at kunne kaste det over i sådan et hovedstads-setup hvor altså, hvor tingene var i orden og hvor folk ikke lavede alle de der håbløsheder, ikke. Så Brøndby uden tvivl. Uden tvivl. Det er jo også det som er de fede derbyer. Kæft jeg har været til mange, også på Brøndby stadion. Min svoger har altid været meget stor Brøndby fan. Han har så været stille i nogle sæsoner, hvor han ikke gider at tage med, simpelthen, fordi han synes de spiller så håbløst. Men ellers så havde vi altid en konvention om at hvis ikke jeg skulle med drengene, så tog jeg med ham derud og så sad vi neutralt, når vi var der. Så for mig har det altid været noget specielt når man skulle spille imod Brøndby. Jeg synes også altid det er noget specielt når man spiller imod AGF, altså, AGF er jo Jyllands Brøndby, altså. Sådan noget knoldesparker-agtigt, sådan nogle wannabes der tror at de er verdens centrum, så derfor er det også altid rigtig elegant at kunne tæve dem, ikke.

K: Kan du så prøve at beskrive hvordan du opfatter folk som støtter Brøndby og AGF?

JS: Altså, med fare for at blive ekstrem stereotyp, så er det jo sådan at Brøndby fans generelt er en lille smule mere proletar-agtige, ikke. Altså det er for mig at se, det er sgu sådan noget Vestegns proletar, sådan lidt noget. Altså, jeg, nu er vi jo sådan på fordomsniveau. Men for mig at se der er de bare en tand mere neandertaleragtige, ikke. Det er sgu et andet setup, ikke. Har sådan en anden. Kommer lidt et andet sted fra. Det er sådan lidt mere oprørsagtigt, sådan lidt, hvordan kan man udtrykke det. Altså, i en politisk analogi, der synes jeg at Brøndby fans, det er sådan noget venstreorienteret noget, det er sådan noget socialdemokrati håbløshed, ikke. Hvor jeg synes at FCK, og det er garanteret slet ikke rigtig når man går fans medlemskaberne igennem, men det for mig, der repræsenterer det bare sådan en borgerlighed. Altså, nogle andre ting, en lidt større klinge, nogle mere forretningsmæssigt fundament, hvor Brøndby det er sådan noget solidaritetsagtigt, socialdemokratisk håbløshed ikke. Og så er de jo kriminelle en del af dem, ikke. Det er jo meget dem der starter balladen.

K: Kan du komme med et eksempel på dine oplevelser, hvor det er kommet til udtryk?

JS: Ja, det kan jeg godt. Jeg synes at de gange hvor man har forsøgt sig med nogle. Hvor man er stødt på Brøndby fans på stadion, selvom det er et neutralt afsnit på Brøndby stadion, at dem jeg har mødt har været argumentationsmæssigt på et langt lavere niveau end jeg gider at argumentere eller diskutere fodbold på. Altså, det bliver meget et spørgsmål om at hurtigt at de begynder at bande og det bliver sådan lidt småtruende. Altså, det bliver sådan noget neandertalsretorik, ikke, end hvad jeg selv synes er interessant når jeg ser fodbold. Jeg kunne ikke drømme om at begynde at true nogen, altså, for eksempel på grund af deres

tilhørsforhold. Jeg vil rigtig gerne tage en diskussion og jeg vil rigtig gerne også køre den helt ud til kanten, men jeg synes selv jeg lægger sådan et anderledes argumentationsniveau i det, ikke. Så for mig der er det, Brøndby fans, det man også ser det er også tit sådan billeder af sådan lidt overvægtige uheldige typer i gule trøjer som kaster med romerlys. Det er sådan lidt taber-segment agtigt, ikke.

Jeg har faktisk et differentieret forhold til AGF. Der er det mere. For mig og se er AGF, det er også lidt sådan noget arbejderklasse setup, og jeg synes også de har haft nogle kedelige historier i forhold til det ekstreme højre og blander sådan nogle irriterende racistiske elementer ind i deres fankultur. Jeg kender ikke nok til det, men det er den perception jeg har af det at sådan nogle af dem det er fandme også sådan nogle højreorienterede tosser, ikke. Så det er meget de der forskellige ydrepoler som jeg synes bliver repræsenteret i det.

Det er ikke særlig objektivt vel [griner]?

K: Kan du prøve at forklare hvordan den her rivalisering den har haft indflydelse på din intention til at støtte FCK?

JS: Jeg tror bare at hele stuppet omkring det. Hovedstadsklub, prøver at bygge det op som en forretning. Hele det der kæmpe kæmpestore fremadstormende skridt der er blevet taget på forretningen FCK, på Parken Sport & Entertainment, meget med Flemming Østergaard, Don Ø, i spidsen, taler enormt meget ind til mig og min forståelse af verden generelt. Det er et enormt godt billede på det. Man etablerer noget og det skal være en sund forretning. Vi har nogle store ambitioner sportsligt, vi får tingene til at hænge sammen. Så på den måde taler det enormt meget ind til den måde jeg ser verden på. I princippet.

K: Kan du prøve at forklare hvordan de her derbys du selv nævner også, hvordan du har oplevet dem og hvordan de forskellige fangrupperinger de opfører sig og hvordan de opfører sig forskellig og ens?

JS: Jeg tror i virkeligheden at der er, hvis jeg nu skal være helt ærlig, så tror jeg faktisk der er nogle rigtig store ligheder omkring det. Jeg har altid oplevet at langt de fleste af de fans der går til fodbold, de kommer fordi de gerne vil se en fed fodboldkamp med fuld knald på stemningsparameteret og når man er i den ramme, så synes jeg generelt set godt at det kan være voldsomt og det kan være en kæmpe stor oplevelse for folk som ikke har været der og har stået midt i det, men det er langt langt en overvejende positiv fornemmelse at være der. Det er folk der giver den gas, det er folk der synger mod hinanden, det er folk som arbejder virkelig i forhold til det de tror på, som hylder deres spillere, som skaber den stemning omkring det, som er ekstremt opmærksomme på hvad modstanderne foretager sig, fodboldmæssigt, men også i forhold til

hvad modstanderholdets fanggruppering foretager sig. Det der med at man synger hinanden ned, man bekæmper hinanden med tifoer og den interaktion der er mellem de forskellige sektioner på stadion, det synes jeg faktisk er noget der går igen for både FCK-delen og for Brøndby-delen og jeg tror desværre også at. Der hvor jeg synes at det måske adskiller sig lidt, og jeg er godt klar over at du finder brådne kar i FCK fankulturen, det gør du uden tvivl, men jeg synes at jeg tit har oplevet at på stadion der har det været meget tydeligt at der har været denne her Brøndby fan grupperings om bare står fuldstændig u-uniformerede. De er ikke i fodboldtrøjer, de er måske snarere i sådan nogle sorte pilotjakker og du kan virkelig se at det eneste de tænker på, det er alt andet end fodboldkampe, altså. Det synes jeg ikke at jeg oplever i Parken. Heller ikke når man er ude på away-ture, det er det fandme altid folk som står i deres FCK-trøjer. Det kan godt være, og det er der uden tvivl, iblandt dem nogle fuldstændig tåbelige tosser som burde spærres inde. Men jeg synes bare at det er mere tydeligt i Brøndby-lejren, eller har i hvert fald været det igennem tiderne. At man får en kæmpe stor gruppering ind af folk som simpelthen bare står og ser onskabsfulde ud og som overhovedet ikke kigger på banen, men som måske er i gang med at nedstirre den anden sektion hvor der står nogle FCK tilhængere eller hvad det nu er for noget, ikke. Så det synes jeg, at der er mange ligheder i forhold til langt langt de fleste tilfælde af tilskuere som har en positiv tilgang, som lever sig ind i det stemningsparameter, som er loyale overfor deres hold og det kan godt se ud på fjernsyns som om at det overhovedet ikke er under kontrol det der og det er det jo faktisk i langt de fleste tilfælde. Der hvor det adskiller sig er at jeg synes at de brådne kar er mere tydelige og desværre har været sådan mere toneangivende på Brøndby-delen i de sidste år, end det har været tilfældet med FCKs brådne kar, som uden tvivl eksisterer.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan rivaliseringen med Brøndby sådan har indflydelse på dit liv og har haft indflydelse på dit liv?

JS: Altså, det har ikke decideret haft indflydelse fordi jeg har skullet træffe nogle svære og afgørende valg på grund af det. Det har det ikke. Men der er ikke nogen tvivl om at det giver noget kolorit og som sagt, så er det et positioneringsparameter i forhold til mig og derfor giver det også sådan at man er positioneret tydeligt omkring det og det giver nogle diskussioner og det giver nogle interaktioner med folk, som man sagtens kunne undvære men jeg synes at det er helt vildt fedt at man kan indlede sig i sådan en diskussion med vildt fremmede mennesker, hvis det er det. Fodbold har jo den evne at det er fandme mange mennesker som holder af at se fodbold og fodbold kan samle folk fordi de holder med et hold og det kan man jo så gøre i forskellige variationer, men det fodbold kan det er at det kan skabe en ramme af noget man virkelig går op i, noget man vil forsvare, noget man bilder sig ind at man har helt vildt meget forstand på og som derfor, man er fandme klar til at tage en diskussion omkring det og forsvare nogle principper som man synes ligger i den klub man holder med. Så på den måde har det forandret at så tager man tit nogle diskussioner, så er man, jeg

holder det ikke hemmeligt, jeg skilter gerne med det og det giver nogle. Ikke at jeg skulle have truffet nogle andre valg, på grund af det, men det giver nogle andre interaktioner end jeg ellers ville have fået, ikke.

K: Jesper, har du nogensinde følt dig usikker eller utilpas på grund af fanggrupperinger når du har været på stadion.

JS: Ikke så meget på stadion, men for år tilbage, før de ændrede på logistikken omkring når man var kom på Brøndby stadion som FCK fan, der kom man jo tit af bagvejen hvis man kørte med offentlig transport, med S-tog eller noget i den stil, så kom man jo tit hen ad en bagvej hvor man passerede sådan et Brøndby klubhus, det har jeg altid syntes var lidt håbløst. Til gengæld har der altid stået tohundredmillioner betjente dernede. Men jeg har aldrig på stadion, følt mig usikker, faktisk. Heller ikke når vi har været ude. Men det hænger sammen med et jeg sagde før at også tit når vi har været på away, faktisk har siddet neutralt og jeg har aldrig nogensinde følt mig utryk i noget af det der. Nogle enkelte gange har jeg lige ”arh, nu skal vi lige holde øje med hvad der foregår her”, når man har skullet enten til eller fra, primært Brøndby stadion, ellers så har jeg ikke.

Jeg havde en sjov episode her til pokalfinalen her, hvor vi sad på Øvre B.

K: I søndags?

JS: Nej den sidste pokalfinale imellem Brøndby og FCK, ikke, så sad vi i Parken på B-tribunen oppe for oven og når der er pokalfinale, så er der jo fuldstændig fyldt, og B-tribunen nedre, den er jo altid for fraktionerne og de virkelig hardcore. Men det var der så også den her gang på Øvre B, der var en del af dem der var rykket derop og noget af hele pyro-delen med fyrværkeri og hvide romerlys, det er jo også noget der kører op på den tribune. Jeg havde min søn med på 9 år. Vi var der jo nogle stykker og derfor sad vi jo og jeg havde blandt andet ham med. Og det var lige en tand til at det blive lige lidt for voldsomt. Men så, nogle af de der FCK folk, de hardcore fans som skulle komme og holde de der hvide romerlys, lige inden de tog deres hætter ned over hovedet for ikke at blive genkendt på kameraerne, så var de faktisk lige henne og sige til os, ”ej, du skal lige, pas lige på ham den lille der fordi lige om lidt så kommer der noget fyrværkeri, så I skal lige. Gå lige en trappe hen eller sådan noget. Det sker lige om lidt”. Så det var ret vildt altså, selvom jeg i virkeligheden er så konservativ, tangerende til det fascistiske, og jeg synes man skal overholde de regler der er, især hvis der pyro og det er forbudt, så er det fanme forbudt, så synes jeg sådan alligevel at det var meget, jeg tænkte at jeg blev sgu helt stolt af min fankultur at de lige kom og advarede og havde øje på den slags, ikke. Og senere, undervejs, ned og købe et eller andet i pausen, altså, der var ikke særlig mange 9-årige til den kamp kan jeg godt afsløre, men der var eddermanne mange stive 25-30årige, og da William så var, to

stive FCK fans som i bedste mening kom hen og syntes at det var så fedt at han var til pokalfinale at de forærede ham deres tørklæder [griner] og hængte om halsen på ham. Det første han sagde til mig bagefter var ”far, hvad var der galt med de to, altså var de syge?”. ”Ej min ven, de var bare fulde, det lærer du om senere”, ikke. Han var helt betaget over de der to FCK tørklæder, ikke. Altså, det er jo det modsatte af utryghed, det er en eller anden grad af opmærksomhed, selv når der er fyrværkeri, selv når der er romerlys, så er der sgu nogle der lige har lidt styr på hvad der foregår, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive oplevelsen med at tage William med til fodbold. Er det noget I har gjort flere gange før?

JS: Det er jo sådan set i takt med at man får familie og at man får børn. Jeg vil ikke sige, jeg har ikke, jeg forventede ikke at han begyndte at spille fodbold selv, men det er der jo en del drenge der gør og det at tage ham med på familietribunen i Parken er en fantastisk mulighed for at lære ham også at se fodbold på stadion, ellers får de jo meget sådan et luksus forhold til det når de ser det ikke. Det TV udbyd der er er jo helt sindssygt. Du kan jo se 8 kampe på en almindelig aften nærmest. Den TV tekniske dækning der er i forhold til replays, kameravinkler og analyser. Både før, under og efter kampe, er jo helt ekstrem, så det er jo også at sidde på et stadion hvor man er ”hvaa, hvem var der der scorede far, jeg nåede ikke at se det, men hvem var det der scorede”, altså er også fedt og det hvor man kan være på tribunen og opleve hvad der foregår. Specielt på familietribunen hvor det er jo er helt stille og fredeligt og konceptet er at så går Leo rundt, løve-maskotten, og der er lidt aktivitet i pausen og forholdsvis ro og fred på tribunen, så han holder meget af at komme og se de der kampe og han er også blevet FCK fan [griner] altså, i hvert fald indtil han får en selvstændig mening omkring det, så er han i hvert fald FCK fan. Og efterspørger også at jeg køber FCK tøj til ham og sådan noget i et begrænset og sådan stille og roligt niveau. Men det at have ham med mig, det synes jeg også, jeg synes det er fedt at have ham med, og jeg synes. Nu bliver det måske sådan lidt rørstrømsk, men jeg synes det er fedt at kunne levere en tradition videre til ham. Jeg elsker at have ham med, det er vildt fedt bare at se hvordan han går op i det og må rejse sig op i stolen når de har scoret og virkelig prøve at følge med i hvad der foregår, altså, det synes jeg er mega hyggelig.

K: Sådan en dag, hvordan foregår den, omkring at gå på stadion. Er der noget ritual i det?

JS: Altså, når jeg har ham med?

K: Ja.

JS: Nej, altså igen ikke. Igen er det noget vi. Nogen gange er det planlagt. Det var pokalfinalen selvfølgelig, den var planlagt i god tid. Andre gange der får man pludselig et godt tilbud fra fanklubben om at ”på søndag

på familietribunen der sker det og det eller det og det”, så tit er det faktisk med et enormt kort aftræk at vi finder ud af at det godt kan lade sig gøre i forhold til den øvrige familielogistik og så tager vi afsted og så er det jo noget med at det er jo altså hyggeligt i den forstand at så er du pludselig, så har du noget far-søn tid. Afsted i toget fra Sorgenfri og gå op til Parken og forklare ham om alle de underlige mennesker som man møder på vejen og op og finde sin plads på stadion og så hører det jo altid sammen med at de skal have alt muligt at spise, ikke. Så popcorn og matatormix og hele den der fornemmelse af at finde sin plads og sidde og vente og han går enormt meget op i at se spillerne varme op, så er han nemlig ”far jeg tror at Pavlovic spiller i dag” eller ”Falk han er der ikke, hvor er Falk”. Altså, enormt, jeg kan mærke at han engagerer sig i det og ved utroligt meget om det, ikke. Så der er ikke noget ritual i det i den forstand andet end at ritualet er at det er sådan far-søn tid og så gør vi sådan nogle ting og det starter som sagt allerede i toget og når man så skal hjem igen taler man om kampen og så vil han låne min telefon og vil se om der er noget på 3+ hvor han lige kan se en analyse og hvordan er de andre kampe gået. På den måde er det et ritual. Det er sådan en far-søn tid, som er fed at have.

Før i tiden, så boede jeg lige nede på [...]gade, lige nede om hjørnet ikke. Så tog det jo kun halvanden time plus det løse, ikke. Nu bliver det meget omkring at vælge de fede kampe. Altså tit der kunne det sagtens være sådan at SMS gik rundt, ”vi mødes klokken 15 og så ser vi lige FCK-Viborg”, det gør man ikke mere vel.

K: Hvad er de fede kampe?

JS: De fede kampe det er, der er dem som er kulturelt fede at spille, det er dem mod Brøndby og AGF, og så er der dem der stillingsmæssigt er interessante i forhold til når der er noget på spil og det er i forhold til hvordan ser tabellen ud lige nu. Og så er der Europa kampene, ikke, de er altid fede. Hold kæft jeg har haft nogle gode Champions League kampe derinde hvor man bare tænker ”hey det er ham jeg plejer at se på fjernsynes han står lige dernede på sidelinien”, lige foran hvor vi står, ikke. Altså, virkelig set nogle fede ting derinde, ikke.

Appendix D15.3 Summary

Jeg voksede op med et familiemæssigt tilhørsforhold til KB som senere blev til FCK. Det var min morfar der lærte mig det der med fodbold og som tog mig med på tur. At være på stadion handler meget om det der fællesskab og den stemning der er. Det er en social begivenhed for mig, som jeg deler med venner og familie. Her kan man ses med venner man ellers ikke ser udenfor stadion. Stadion er et sted hvor man kan få afløb for sine følelser. Det er OK at råbe og skribe. Det er sådan lidt neandertaler agtigt. Det er et afbræk fra et konformt kontorjob. Det er fedt.

Da vi var yngre stod vi på Nedre C eller Nedre B. Der handler det om at få det maksimale ud af stemningsdelen. Her oplever du de hardcore fans som er sjove i den her setting. Det er helt stamme-agtigt. Nu er vi rykket op på Øvre C, hvor man sidder lidt bedre og kan se lidt mere af kampen. Men det er ikke den samme oplevelse. Det kræver for meget og er lidt proletar agtigt at være med de helt dedikerede fans som for eksempel tager fanbussen.

Jeg kan godt lide konceptet omkring FCK. Jeg er Københavner og kan identificere mig med det klubben repræsenterer. Følelsesmæssigt betyder det ikke så meget i min dagligdag at være FC tilhænger udover at jeg kan opføre mig lidt småutilregneligt. Det giver en masse spændende interaktioner, især med Brøndby tilhængere, blandt venner og kollegaer som jeg synes er sjove at deltage i. Det er blevet en del af min personlighed som er med til at skabe relationer. Jeg oplever at det at holde med FCK kan skabe et ekstremt fællesskab mellem folk som ellers ikke har meget tilfælles. Hele den der markering af tilhørsforhold synes jeg er fantastisk.

Brøndby er FCK's største rival fordi de også har været meget toneangivende i dansk fodbold. Men der har også været de storbykonventioner man byggede ind i det. Med fare for at blive ekstrem stereotyp, så er Brøndby det der Vestegns helvede. Det der med at de sniffer lim, er på stoffer og overførselsindkomster hele banden. Det er ligesom de forskellige sociale lag og politiske ideologier imod hinanden. I begge fangrupperinger er der tossede fans som bare ser ondskabsfulde ud og slet ikke er interesserede i at se fodbold. Jeg synes det er værst i Brøndby. Derbys imod Brøndby er de fedeste kampe. Det er her de forskellige fangrupperinger bekæmper hinanden og der bliver virkelig skabt en ekstraordinær stemning. Jeg føler mig ikke utryk til derbys, men jeg har haft min søn med på stadion til en pokalfinale imellem de to hold og der var det næsten for voldsomt. Jeg elsker at have min søn på 9 år med på stadion. Vi får noget far-søn tid sammen som jeg ikke ville være foruden. Det er fedt at kunne levere en tradition videre.

Appendix D16 KA interview

21/11/2017, 17:30, 38:19 minutes

Appendix D16.1 Demographics

- 1) Age: 39
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Brøndby
- 5) Educational level: Secondary school
- 6) Civil status: Married
- 7) Kids/living at home: 3
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 25
- 10) Games per year: 15

Appendix D16.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

KA: Det kan jeg godt... i mine unge dage der spillede jeg ude i KB, jeg boede ude i et Nordvest kvarter og så søgte jeg ud imod KB ude på Frederiksberg... og jeg startede med at spille fodbold derude og jeg tror vi det var i starten af 90'erne. Og så var det sådan at der var FCK... eller det blev lagt sammen og kom til at hedde FC København og i og med at jeg spillede derude, jamen så var det sådan at med vores medlemskort, så kunne vi komme ind til samtlige kampe der blev spillet i Parken fordi man var medlem ude i KB og som knægt der har jeg jo stået på stadion hver søndag de spillede hjemme... og fulgtes derud sammen med mine holdkammerater, så det er der min interesse for FC København ligesom begyndte.

K: Kan du prøve at beskrive nogle af de her oplevelser som knægt? Hvordan gik I til fodbold dengang?

KA: Det var, det var sådan at vi boede ude i Nordvest, men så flyttede vi til Husum og så havde jeg en ven derude også, som også begyndte at spille i KB, så vi fulgtes jo sammen til træningerne og når vi så skulle til Parken, så tog vi sammen afsted oppe fra Brønshøj fra Husum og stod inde på tribunen og når... som regel var det på familietribunen, der var lidt mere ro på for vi var ikke så gamle jo, og det var en stor oplevelse at se de her spillere spille fordi til dagligt så trænede vi jo også ude på KB's anlæg og der så man dem også og der lærte man dem... nogen af dem at kende og snakke sammen med dem og så videre... og vi var jo bare

nogle små drenge som bare kom og lige pludseligt var interesserede i det her fan-miljø og når man så kom i Parken og oplevede stemningen derinde så blev man nemt bidt af det og interessen voksede i takt med det.

K: Hvordan går du så til fodbold i dag?

KA: Én gang til?

K: Hvordan går du til fodbold i dag?

KA: Jamen i dag, så går jeg både til... oplever både i Europa og rundt omkring de forskellige stadions og følger FCK også... og jeg bor ude i Brøndby nu skal lige siges, det er jo ikke så godt, det er ikke så godt, men det er jo fordi man er voksen og har fået børn og så videre og ja... men jeg følger stadigvæk FC København. Så selvom min datter hun spiller ude i Brøndby og min søn har også spillet derude, men for mig er det så FC København... så...

K: Hvor ofte går du til fodbold nu og hvordan foregår det når I nu gør?

KA: Så vidt jeg kan så er det jo som regel med vennerne, fordi mine børn de gider ikke fordi de bor i Brøndby og holder med det forkerte hold jo, så... [griner]. Som regel så er det i Parken og er der en stor kamp, så mødes vi og så tager vi ud og spiser som regel inden og så triller vi stille og roligt ud mod Parken, så det er som regel sammen med mine venner. Og hvor tit det er, jamen, nu arbejder jeg hver anden weekend, så... og det kan lade sig gøre at jeg kan komme afsted den weekend jeg har fri eller kampene ligger senere, og jeg har fået fri, jamen så tager jeg nok... det er ikke fordi jeg følger alle kampene, det er det ikke. Jeg vil nok sige... på en sæson, der er 33 runder, jamen som regel, hvis der er nogen Europæiske kampe, så prøver jeg i hvert fald at få billet til dem og måske nok halvdelen vil jeg skyde på at jeg er inde og se.

K: Hvad betyder det for dig at være supporter af FC København?

KA: Det betyder jo nok at jeg... det er jo ligesom en hobby eller hvad man kan kalde det. Det er et hold jeg følger, ikke. Så for mig betyder det vel at... at jeg kan følge mit hold og se hvordan det går dem og har en interesse i at vide hvad der foregår i og omkring klubben og spillere og alt sådan noget, så... Og det er en passion jeg har. Nu er jeg fodbold anlagt og er interesseret og ser også en del i fjernsynet også, så... det er vel bare at interessen er der... det er heller ikke fordi jeg bruger al min fritid på det for nu har jeg også to børn, så... det hele det skal planlægges...

K: Du siger det er en passion du har. Kan du prøve at beskrive den her passion? Hvad går den ud på?

KA: Jamen der er det sociale element i det i forhold til at ses med vennerne og være fælles om noget... og det er... det nok noget af det vigtigste også. Også det at komme ud og få nogle oplevelser...

K: Kan du prøve at fortælle min om nogle af de oplevelser du har haft når du har set FCK spille, er der nogle der har været mere mindeværdige?

KA: Ja det er der helt klart. Jeg var... første gang de kom med i Champions League det var tilbage i, det tror jeg var 2006, så vidt jeg husker, der havde de tabt imod Amsterdam på hjemmebane mod Ajax og så tænkte jeg at det bliver nok en svær opgave for FC København at komme videre. Så var der en udebanetur...at man kunne komme til Amsterdam og vi vidste det ville blive en svær opgave for Ajax er et storhold jo og så var vi jo faktisk rigtig mange fra FC Københavns fanmiljø der tog afsted, jeg tror vi var en 20-25 busser der tog afsted samlet og så går de ned og vinder og kommer med i Champions League... så det er en oplevelse jeg aldrig vil glemme for det var første gang at klubben kvalificerede sig til sådan en stor turnering og have været afsted de der 25 busser og hele der her rus man var i, nu havde de kvalificeret sig og på hjemturen at folk havde fået noget at drikke og hele hjemturen den var helt exceptionel og det blev fejret og så videre, så det er en af de store øjeblikke. Der er flere, men det var en af de helt store øjeblikke for mig og det bekræfter mig bare i at jeg var passioneret for da vi skulle tilbage igen, hvor vild man var for at fejre det på den måde, det viser bare hvor meget jeg vil den klub. Så.

En anden oplevelse har også været hvor FC København skulle spille ude på Brøndby stadion og jeg mener det var sidste spillerunde og Brøndby lå til at vinde mesterskabet, og vi havde, ja det var i 2002... fordi jeg kan huske jeg havde... var blevet far for første gang og jeg nåede ikke at få en billet. Så det FCK gjorde det var at der var rigtig mange fans der gerne ville ind og se den kamp, men så arrangerede de storskærm i Parken og der var... og kampen foregik ude på Brøndby stadion og der var fyldt op med FCK fans derude og samtidigt havde de lavet storskærmsarrangement inde i Parken med tag på og det hele og der kunne de fans som så ikke nåede at få billet, de kunne komme derind og se den sammen. Og det var også en af de helt store for der havde jeg min søn med og han lå i barnevogn og min daværende kone, min eks-kone, der var vi i Parken til den her kamp hvor den lå til højrebænet til Brøndby at de kunne vinde mesterskabet. De kunne nøjes med 1 point og så går FCK ind og vinder hvor der bliver scoret i det 93. Minut. Det var Hjalte Bo Noregaard der scorede. I overtiden. Og så eksploderede det hele og min søn han lå ved siden af mig og jeg sad med ham på skødet hvor han lå og sov og vi havde klapvognen eller barnevognen med ind og den der fejring og han vågner og bliver helt chokeret, han var ikke særlig gammel jo [griner]. Så det var helt vildt at

opleve det, det var også en af de store øjeblikke... så der har været mange. Jeg har været med på en del udebaneture også.

Der var blandt andet en kamp mod Lazio hjemme hvor man bare på forhånd havde dømt, ”nå, den vinder FCK ikke” og de ville få tæsk og det var et storhold, et stort Italiensk hold. Og der går de også ind og overrasker og vinder. Der er da mange øjeblikke og vi har da efterhånden været med i Champions League de sidste 3-4 gange nu, hvor jeg også har været inde og se og har haft mine børn med inde også. Så der er mange, der er mange højdepunkter, det er der.

K: Hvad betyder det for dig at have dine børn med inde?

KA: Jamen også at dele oplevelsen med nogen, fordi før i tiden så har jeg stået sammen med vennerne nede på den tribune hvor primært fansene står og står op og ser kampen og råber og skriger og synger og alt sådan noget. Der har jeg ikke haft børnene med. Så har det været på familietribunen, så de også kan opleve det og de har også været fanget af den, fordi fodbolden har fyldt meget i mit liv og det gør så den dag i dag også at mine børn, jamen de dyrker også... i og med at jeg er bosat ude i Brøndby, så betyder det jo bare at [griner] de er ude i den klub der er derude... det er jeg så ikke så glad for, men sådan er det. Altså, det er bare en del af det... i og med at de går i skole derude, så bliver de også præget af børnene som spiller i Brøndby og de kommer med madpakker med Brøndby og skoletasker og så videre, så bliver man præget og så tror jeg også det handler om at man ikke vil mobbes fordi man holder med FC København. Men min søn spillede derude, i Arvarta ude i Rødovre og så gik hans udvikling lidt i stå og det betød så bare at han mistede interessen og så fik han tilbuddet om han ikke ville komme til Brøndby og spille og det takkede han ja til og det var også OK med mig, selvom det er Brøndby, altså. Jeg er ikke sådan helt vildt fanatisk omkring at mine børn skal være i Brøndby og nu bor jeg derude, altså nu ser jeg deres interesse og de skal selv have lov til at vælge. På den måde. Men når vi... når jeg mødes med vennerne og jeg har også Brøndby venner, når vi diskuterer jamen så ved de også godt at jeg er FCK'er. Men min datter spiller derude i dag, altså hun går derude... min søn er så på efterskole på Fyn hvor han har valgt fodboldlinien, så han er så på Fyn lige nu og går i 9. Klasse der, så han spiller fortsat derude. Men han stoppede inden han startede på efterskole fordi der spillede han ude i Brøndby.

K: Kan du prøve at beskrive for mig hvordan det over årene har ændret sig for dig at gå til fodbold og støtte FCK?

KA: Jamen det har ændret sig på den måde at man er blevet ældre og jeg er ikke... jo jeg kan godt stå nede på bagtribunen, nede på... det hedder Sektion 12, FCK's. Jeg kan sagtens stå dernede og hoppe med og

danse med når jeg er med vennerne og gutterne, men jeg kan også tage med konen derind og med, hvis mine børn vil med, så er det stille og roligt. Så sidder vi ned og ser fodbold og så... på den måde har jeg ændret mig fra da jeg var ung hvor jeg primært stod på Nedre C eller på Sektionen... så det har nok ændret sig på den måde også det her med op til en kamp hvor man mødtes og fik noget at drikke og bajere og så videre. Det har nok ændret sig på den måde at nu er det mere stille og roligt. Så tager man hjemmefra og tager måske ud og spiser eller et eller andet, og så tager vi til fodbold og når kampen er færdig, jamen så triller vi hjem igen, hvorimod før i tiden når man var sammen med vennerne, jamen så gik man jo videre i byen bagefter eller hvad der nu skete, ikke.

Så det har ændret sig på den måde og så er der bare generelt kommet meget mere økonomi i fodbolden i dag, altså. Det hele handler om penge og at købe rigtig og investere og så videre, ikke. Så det er gået hen og er blevet meget kommercielt på et eller andet plan...

K: Hvad er forskellen... kan du prøve at beskrive forskellen på at sidde på familietribunen og være på Sektion 12?

KA: På Sektionen der står man op. Hele kampen. Og råber og synger med og skriger... ja... og kommer med alle mulige bemærkninger. Hvorimod ovre på familietribunen, der er børn, der er ro. Der sker... der vil jeg hellere ikke have at mine børn skal opleve fulde mennesker, for eksempel, der råber og skriger og bander og så videre. Det vil jeg ikke bryde mig om og det vil jeg ikke have og det vil jeg heller ikke selv gøre... så der er mere ro på. Der er plads til de små. Og det skal der også være. De skal også kunne lide at gå til fodbold og ikke få en skrækoplevelse at der står nogle og råber og skriger, eller bare nogen der står og ryger op ad nogle børn og så videre. Det er sådan nogle ting der betyder noget for mig også i forhold til hvis mine børn skulle gå til fodbold. Jeg ryger heller ikke selv, så. Og jeg ville heller ikke bryde mig om hvis der var nogen der stod med cigaretter oppe i hovedet på mig eller mine børn. Ovre på sektionen der gør de det. Og fred være med det. Der har jeg så heller ikke mine børn med, eller noget, så... så det er mere afslappende, som det er ovre på familietribunen. Kontra ovre på sektionen.

K: Du snakkede lidt om det lige før, men du snakkede om de her aktiviteter som også har ændret sig. Omkring kampen, før, under og efter kampen. Kan du prøve at beskrive de aktiviteter man laver?

KA: Altså for mit vedkommende så var det nok før da jeg gik til fodbold, jamen så mødtes man nogle timer før kampen og ligesom prøvede at komme i stemning og tog sin FCK trøje på og gik i byen og drak og fuldede sig sammen med de andre gutter og gå en samlet flok ind i mod Parken. Og så drak man måske lidt mere da man kom derind og vandt man, så havde man også noget at fejre efter kampen, jo. Så tog man jo

ligesom videre ud i byen. Hvis jeg så skulle arbejde dagen efter, jamen så tog jeg jo ikke videre. Sådan var det før i tiden. Nu, nu kan jeg godt gå til fodbold og at tage ud og spise og at hygge stille og roligt og så tage hjem igen. Er jeg sammen med gutterne, så kan der godt komme lidt bajere og lidt til... ja... alkohol ind...

K: Hvad med under kampen?

KA: Jamen under kampen, jamen, så stod man jo op... og... råbte og skreg af modstanderholdet og fejrede når FCK scorede og selvfølgelig var det øv at tabe, det sket jo selvfølgelig også... så... men når man så gik fra stadion, så var det sådan det var... Så var man jo tilbage igen... det er som om nogle gange, at når man er på stadion så er det ligesom en rolle man påtager sig... så er man inde i en rolle og kan råbe og skribe og bande og alt sådan noget. Når man så gik fra stadion så var man tilbage til den normale person man nu en gang er.

K: Kan du prøve at beskrive hvad for en person du er, når du er på stadion?

KA: Jamen jeg kan godt råbe og skribe og gå med... ligesom når... hvad hedder sådan noget... når fansene alle sammen er i den her stemning og den her rus der nu er, så er jeg med på den, men det er ikke fordi at jeg hopper ind på banen eller smider kasteskyts ind, eller noget. Det skal... man fejrer holdet sammen på en måde, som er acceptabel og så videre. Men modstanderholdet, der kan man da godt råbe nogle ukvemsord og så videre... men når man så går fra stadion, jamen så er man jo bare tilbage til sit normale jeg, ikke....

K: Ja, OK... hvad er det for nogle sange man synger på stadion?

KA: En gang til...

K: Hvad er det for nogle sange man synger på stadion?

KA: Jamen det er jo alt muligt... fra at lave små rim til de sange der kører... der kører en del ovre fra Sektionen som ikke... der følger jeg ikke så meget med... dem jeg kender, dem synger jeg med på, ikke...

K: Hvordan lærer man de sange?

KA: Det gør man ved at lytte med [griner]... og så ved man næste gang at ”når ja, den var der også sidst” og så videre... og så har vi også noget fanforum, kan jeg huske, på et tidspunkt, hvor der blev uploadet og så videre... men det går jeg ikke så meget op i.

K: Er der nogle skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe?

KA: Man støtter det hold man nu er inde og se... man kan også råbe lidt efter dommeren. Man kan også råbe lidt efter modstanderholdet... men man støtter sit eget hold. Det kan godt være det går skidt, og så videre, og man tænker "ej, spil nu den bold, forhelvede... nu skulle du have gjort sådan og sådan", det er sådan det er, men som hovedregel så bakker man op om holdet. Sådan har jeg det i hvert fald...

K: Ja... men er der nogen regler man skal opføre sig efter når man er inde til kampene?

KA: Altså... det har nok noget at gøre med den gruppe... den vennekreds jeg har... der slås man ikke [griner]. Man kan godt gå og... det ved jeg ikke... måske bruge noget sarkasme og noget ironi hvis man møder modstanderholdet og så videre... men vi slås ikke. I den gruppe jeg... de venner jeg har og går rundt med og jeg tager afstand fra vold og så videre...

K: Hvordan oplever du... altså, kan du prøve at beskrive for mig, hvordan du oplever andre personer der støtter FCK?

KA: Jamen der findes hooligans, der er folk der går til fodbold kun for at slås. De findes. Og det er der også i FCK. Det ligger jeg heller ikke skjul på. Der findes også folk der tager narkotika og så videre, det har jeg selv set og så videre, det tager jeg også fuldstændig afstand fra... men sådan nogle typer findes i alle klubber. Så længe det ikke foregår foran mine børn... det er vigtigt for mig. Og jeg er også meget opmærksom på at jeg tager ikke børnene med til højrisikokampe, jeg tager ikke mine børn med, for eksempel hvis vi skal stå nede på Sektionen, eller et eller andet. Det gør jeg ikke af princip, for det vil jeg ikke have at de skal udsættes for. Eller se fulde mennesker og så videre. Nu har jeg en muslimsk baggrund, men det er ikke fordi jeg er 100% troende og så videre, men som mig selv, jeg drikker ikke foran mine børn for de skal ikke opleve mig fuld. Sådan er jeg som person. Min ekskone... og jeg har været dansk gift... hendes mor var alkoholiker, så der har været meget alkohol indover... og jeg har også oplevet ting ved at se hendes forældre og den side... så det har gjort at jeg beskytter mine børn så meget som muligt. Det er grimt, børn skal ikke opleve sådan noget...

K: Men altså, hvis man måske ser bort fra hooligans, hvilke typer... hvordan vil du beskrive FCK fans?

KA: Sådan generelt, så har de jo et ry for at være arrogante og højtrøvede og det har nok noget at gøre med at det er en storby, FCK, og det er en købeklub og det ene og det andet som man nu hører, som mange har haft

travlt med dengang FCK blev dannet at hvordan kunne man lægge Frederiksberg og Gentofte sammen og kalde det FCK, altså. Så der er det der mere arrogante og så videre, men det er ikke noget jeg føler, det er noget medierne har gjort det til og det er noget hvad fans fra de andre hold har gjort det til, at jamen så er det bare en købeklub. Så kan man også gå hen og sige at det er gået den vej, det er gået hen og er blevet meget kommercielt... der er mange af de andre klubber, de har jo også fuldt med den vej... så... men ellers...

K: Hvordan oplever du dem så?

KA: De andre klubber?

K: Nej, FCK...

KA: Jamen jeg føler ikke at de er arrogante. Det er et sportshold. Og de har nogle fantastiske fans. Der er et sammenhold omkring FCK fans. Findes jo ikke kun i København. De har jo, rundt omkring også i Jylland har de også deres afdelinger og så videre, ikke. Men det er klart at de er ikke så store som Brøndby, i og med at Brøndby har været der siden 60'erne og har været et stort hold dengang. Så... det var jo ligesom, de har jo fangrupper i hele landet kan man sige, ikke. Så... Der er da Brøndby fans som bor på Østerbro som bor lige så tæt på Parken, men i og med at de har eksisteret så længe så har man holdt med det hold. Jeg bor ude i Brøndby. Det har aldrig sagt mig noget... det begyndte først da jeg begyndte sådan selv at spille fodbold. Men så var der for mig kun FCK, jo...

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

KA: Jeg er medlem af fanklubben, den har jeg været medlem af i mange år... jeg har haft sæsonkort... det har jeg så ikke mere fordi... i og med mit arbejde, men når jeg har mulighed for det og... for jeg ved at skulle jeg for eksempel arbejde mandag til fredag, så vil jeg også købe sæsonkort. Kommer der en fed trøje eller noget merchandise, jamen så kunne jeg også godt finde på at købe det... så... Så på den måde støtter jeg klubben.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter den?

KA: I min dagligdag? Jamen det er ikke fordi jeg går rundt med FCK trøje dagen lang og dagen uge... men er jeg ude og rejse i udlandet, så kunne jeg godt finde på at tage den med. Og er der en kamp og vi ser den, så kunne jeg godt finde på at tage den med... og have den på også... men i min dagligdag, det ved jeg ikke... i mine nøgler, der er der FCK [griner]. Jeg har FCK nøglering, men ikke altså som udseende, så har

jeg ikke noget på som symboliserer ud ad at jeg har noget med FCK at gøre... på den måde... og i og med at jeg bor i Brøndby så er det måske heller ikke så smart... [griner] der findes også tosser derude...

K: Hvilket holder anser du som værende FCK's største rival og hvorfor?

KA: Jamen rivalen det er jo nok Brøndby... det er den man har de her derbys med og det er den man ligesom... det er jo dem der har været de store, som man har sammenlignet sig med... de har jo haft deres storhedstid, så... og det er jo nok på grund af den her rivalisering der nu er mellem København og Brøndby, at de ligger to klubber op af hinanden i hovedstaden, så er det ja primært dem, selvom Nordsjælland er her også, Lyngby er her også... men så har det altid været Brøndby, så...

K: Hvorfor synes du at det er Brøndby?

KA: Jamen det er, ja det ved jeg sgu ikke... det har været to store klubber og de har to store fangrupper så det er nok dem man har sammenlignet sig selv med og lige sådan hvem har den største fangruppe og hvem er bedst på banen og alt det her... og så generelt så synes jeg at Brøndby, jamen, når man hører navnet så er det bare sådan nogle Brøndbytosses derude, ja, nu generaliserer jeg, sådan nogle Brian typer, så dem bryder jeg mig jo heller ikke om [griner]... hvorimod jeg er Københavner, så...

K: Jeg skulle lige til at spørge dig... kan du så prøve at beskrive for mig hvordan du oplever folk der støtter Brøndby?

KA: Jamen det er også søde og rare mennesker, jeg har jo venner der er Brøndby fans også, jo, i og med at jeg bor derude. Men igen, det der generelle billede, så er det bare nogle tosses og nogle Brian typer... som, ja... er alkoholikere [griner]... sådan nogen... ja... jeg ved ikke hvad jeg... som er på kontanthjælp og... det er det billede man har oppe i hovedet, ikke. Jamen sådan er Brøndby fans, men altså der er søde og rare mennesker der også som går på arbejde og passer deres dagligdag og så er de også ligesom mig når der er weekend og fodbold. Jamen så er de ligesom mig og synes sikkert det samme som mig, ikke.

K: Alle de her sange der bliver sunget på stadion og det man laver når man er på stadion som tilskuer... hvordan... altså når du kigger på FCK og du kigger på Brøndby... kan du prøve at forklare hvad de to grupper gør forskelligt og hvad de gør...

KA: Man prøver jo visuelt at lave den her tifo og komme med et eller andet budskab og nedgøre det andet hold... og det... og det må man også gerne... man kan synge sange om hinanden og nedgøre dem på den

måde, hvem er højest eller hvem giver mest lyd fra sig, så også holdet føler at man har fansene med... ligesom... det er nok mere det og specielt når man Brøndby og FCK mødes, så gør de jo også alt for... når de mødes i Parken at være der både visuelt og også i deres sange og så videre og skabe en stemning, så fansene kan mærke... eller at spillerne kan mærke at man har sine egen fans i ryggen... Så der bliver nok gået lidt mere til den, ikke.

K: Kan du prøve at fortælle om hvilken indflydelse rivaliseringen med Brøndby har på dit forhold med FC København?

KA: Jamen jeg tror at de har godt af at begge hold er der, ikke... det betyder noget for dansk fodbold også at der er en kulisse og der kan komme så mange tilskuere til kampene og der er alt det her optakt og mediehøj op til kampene... det gør bare at jamen når de to hold mødes, jamen det skaber bare noget større så de er også lidt afhængige af hinanden, og de skal også være der, føler jeg... så der vil mangle noget hvis for eksempel et af holdene rykkede ned, jo. Så ville man mangle den her rivalisering og de her kampe og optakt og... ja, alt det her mediehøj der også er omkring kampene og også blandt fansene, ikke. Men samtidigt er det også før når "jamen fedt nok de ligger dernede og FCK ligger oppe" og omvendt, lige i øjeblikket der har Brøndby jo tur i den, ... så det kommer man jo også til at høre for, det vil de også kunne mangle hvis FCK ikke var der...

K: Kan du prøve at beskrive... nu siger de, "det kommer man også til at høre for"... kan du prøve at...

KA: Når jamen det er bare at man nedgør det andet hold, ikke.

K: Hvordan fungerer det?

KA: Jamen i øjeblikket hører jeg jo fra en masse Brøndby "jamen det går jo ikke så godt for FCK" og "I rykker ned i år" og nu har de optur og så videre og de er "hvem er det der ligger nummer 1 i tabellen" og så videre og så videre, ikke. Så alle de der små sådan sidebemærkninger der kommer ind... så... og det er OK, det skal der være plads til fordi at omvendt for når FCK ligger deroppe, så fungerer det jo også bare, så er det os der stikker lidt til dem, jo...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan det fungerer det der med at stikke lidt til hinanden?

KA: Jamen det kan jeg sagtens... men i øjeblikket så ligger Brøndby nummer 1 jo, så det er bare "vi kigger ikke på fortiden, nu er det fremad" og så videre og omvendt så kan jeg også stikke til dem, jeg har nogle

venner og stået og sagt til dem ”jamen nu har jeres pokalskab stået tomt siden 2005 og skulle I ikke til at rydde op i den”... men på samme tid indser man også at OK fair nok, de ligger nummer et. Vi skal sgu nok komme igen. Lige nu har vi ikke tur i den, men det kommer igen, ikke, så... jeg har tre gode kammerater som jeg rejser en del med de er alle tre Brøndby fans. Så her... vi har næsten lige været i Paris og kom hjem i søndags og vi var nede og se Paris Saint Germain og der sad de og fulgte med jo og FCK tabte 3-0 mod SønderjyskE på udebane og de går så hen og vinder om søndagen. Så det kom jeg også til at høre fra ”når hvordan går det med dit hold” og ”I er jo bare nogle tabere” og ”vi ligger nummer et” og ”hvis vi vinder i morgen så er der 16 point” eller 14 point eller hvad det endte med og så videre... så der går man sådan lidt og driller hinanden, ikke, så...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de her derbys? Hvad betyder de for dig?

KA: Jamen derbys de fylder rigtig meget. Det er ikke altid jeg tager til dem... men så følger jeg dem... hvis jeg er ude at rejse, så følger jeg med dem på livestream hvis jeg kan det. Og eller så følger jeg med på resultatet og så er det vigtigt selvfølgelig at FCK vinder jo, så de har det her overtag... nu har de så tabt de sidste to kampe imod Brøndby, så... men... ja jeg følger dem og vinder de, så får min Brøndby ven også at høre jo og omvendt, vinder de, jamen så sender de også beskeder til mig om hvordan det går og så videre, ikke...

K: Kan du prøve at fortælle om et derby du har oplevet i Parken?

KA: Jeg har været ude på Brøndby stadion hvor FCK har vundet og blev mestre. Det er også sket. Og så var der bare kæmpe fest og man kunne se at Brøndby, de hang med mulen jo, så det er også nogle år tilbage hvor vi var derude hvor de rent beset ikke kunne indhente FCK fordi der var så stort et forspring... der var vi på Brøndby stadion og det var en fed kamp at vinde og blive mestre på deres hjemmebane og fejre det derude... det var jo helt vildt, det var jo stort.

K: Føler du dig nogensinde usikker til sådan et derby?

KA: Nej, det er jeg ikke... fordi vi går i flok. Vi går jo alle sammen sammen... selvfølgelig har jeg set at der bliver kastet ting og kasteskyts og så videre... men så går man samlet i en flok og der er jo politiopdækning og så videre, så jo... og skulle jeg gå alene, så har jeg heller ikke min FCK trøje på eller så har jeg en jakke med og så lyner jeg helt op og så er det bare hjem ad fordi jeg bor derude jo, så det har jeg også gjort jo...

K: Hvilken indflydelse har den her rivalisering med Brøndby på din intention til at tage ind og se FCK spille fodbold?

KA: Jamen, min interesse for FCK... har jeg tid og økonomi til det, så tager jeg ind og ser det, så er det lige meget om det er Brøndby eller hvem ellers de møder, men selvfølgelig får det lidt ekstra hvis, så vil man gerne ind og se dem. Men personligt vil jeg gerne ind og følge FCK...

K: Hvorfor går du til fodbold?

KA: Fordi det interesserer mig og fordi jeg føler stadig jeg er sådan lidt drengerøv [griner]... skal ses med vennerne og gutterne og få nogle oplevelser og støtte op om det hold jeg nu holder med...

Appendix D16.3 Summary

Min interesse for FCK begyndte da jeg spillede ude i KB. Mine fodboldkammerater og jeg fulgtes på stadion til hver hjemmekamp. Fodbold er min hobby og FCK er min passion.

Når jeg går til fodbold i dag, så er det noget jeg som regel gør med vennerne og nogle gange med familien. Det er det sociale element der er det vigtigste. De største øjeblikke har været oplevelser i samvær med andre. Et helt specielt øjeblik er da jeg så FCK blive dansk mester og jeg havde min søn med. Mine børn holder med Brøndby, primært fordi vi bor i Brøndby. Jeg tror at det er fordi de ville blive drillet hvis de også holdte med FCK.

Hvis jeg er på stadion med mine venner, så står jeg primært på Sektion 12 og råber og skriger. Hvis jeg har min familie med, så er vi på familietribunen. Der er det mere stille og roligt. Det er ikke børnevenligt på Sektionen. Da jeg var yngre stod jeg altid på Sektionen eller Nedre C for der handlede det mere om at råbe og synge og danse og drikke nogle øl. I dag er det blevet lidt mere stille og roligt.

Når jeg er på stadion og lever mig ind i det, så er det ligesom en rolle man påtager sig hvor det er OK at råbe og skribe og bande og alt sådan noget. Når man så går fra stadion så er man tilbage til at være normal igen. I den vennekreds jeg har der slås man ikke, men der findes hooligans der kun går til fodbold for at slås. Det er også derfor jeg ikke tager mine børn med til højrisikokampe.

Brøndby er FCK's største rival fordi det er det andet store hold i hovedstaden. Det er den fangruppe vi sammenligner os med. Det er specielt når Brøndby og FCK mødes. Så bliver der gået mere til den og skabt en vild stemning. Jeg tror at det er godt for dansk fodbold at de har hinanden. Hvis jeg skal generalisere, så

er Brøndby lidt sådan nogle tosser, nogle Brian typer. Jeg er mere Københavner, så jeg passer bedre ind i FCK. Jeg vil da heller ikke gå rundt i en FCK trøje i Brøndby. Det vil jeg ikke turde. I min dagligdag betyder rivaliseringen at mine venner og jeg går og driller hinanden. Det synes jeg er meget sjovt. Det er selvfølgelig sjovest at have overtaget.

Appendix D17 NSM interview

17/11/2017, 10:45, 49:53 minutes

Appendix D17.1 Demographics

- 1) Age: 46
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Ørestad, Copenhagen
- 5) Educational level: Long cycle higher education
- 6) Civil status: In relationship
- 7) Kids/living at home: 1
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 25
- 10) Games per year: 25

Appendix D17.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

NSM: Det går lang lang tilbage, det var fra dengang det ikke fandtes endnu. Vi flyttede tilbage til Frederiksberg efter at have boet på landet i to år. Det er en lang historie, men jeg voksede op på Frederiksberg og i 1979 kommer vi tilbage der og jeg er 8 år der og jeg starter i en klasse, 3. Klasse og hvis man ikke holder med KB, så falder der brænde ned fordi KB er den eneste klub der betyder noget der. KB er jo ikke bare den gamle Københavnske klub, eller én af de fem, men også meget en Frederiksberg klub. Og en del af drengene i klassen spillede i KB og KB var alt der gjaldt. Og desuden så havde KB et fantastisk hold på det tidspunkt. De førte første division og havde spillet alle ud af banen og hvis du spørger Carsten Schiott så er det et af hans største traumer at de smed det mesterskab væk, men året efter så var jeg KB fan og begyndte at gå lidt i Parken og så videre, men det lå lidt langt væk, ovre på Østerbro, så jeg fik ikke set så mange kampe, men nok til at jeg holdte med KB.

K: Og hvad skete der så?

NSM: Det var i virkeligheden... der var gået lang tid siden da, ikke. KB blev værre og værre op igennem 1980'erne, de insisterede på at de skulle være amatører nærmest for evigt og skulle betale folk småpenge og det var derfor at pludselig så var Michael Laudrup i Brøndby og Brøndby kunne begynde at vokse op og Hvidovre blev et hold, Lyngby begyndte at dominere og KB sådan sank ned gennem rækkerne. De endte

med at rykke ned i 2. Division. Jeg mener de sluttede som, eller 3. Division hed det dengang, den tredje række i hvert fald, jeg mener at de sluttede i 2. Division. Og så mistede jeg lidt interessen. Vi flyttede lidt op nord for byen. Jeg fik ikke set særlig meget fodbold når de spillede på Frederiksberg stadion foran 500 tilskuere, det var sådan lidt trist og tragisk, men så i 1992, allerede på det tidspunkt der vidste vi fra året inden at KB ville komme tilbage som en del af noget de kaldte FC København, det var jeg sådan lidt spændt på hvad det var for noget. Jeg var sådan "OK", hvis det er det der skal til for at få dem på fode igen og få dem meldt ind i verden igen, så er det sådan det skal være for der skal jo være et hold der spiller i Idrætsparken, de kan ikke alle sammen spille på Gentofte eller Valby eller hvor det ellers var henne... Så jeg var interesseret fra starten og vidste at B1903, som de gik sammen med, at de havde et fantastisk hold og et par af dem var også KB drenge, tvillingerne på 3'ernes hold havde spillet i KB og Christian Lønstrup havde også. Så. Jeg tænkte, "OK, fint", hvis det nu skal være. Det er da synd at de ikke spiller i striber, men det må vi jo tage med.

K: Hvad betyder det så for dig at være FCK supporter?

NSM: Det er et svært spørgsmål. Først og fremmest betyder det at jeg har fået en masse venner. Folk jeg har lært at kende igennem alle de år. I starten var det sådan lidt en spredt flok jeg tog derind med og nogle af dem jeg startede med at tage derind med, dem ser jeg faktisk ikke mere, men så lærte jeg en masse andre at kende. Omkring i midten af halvfemserne begyndte jeg at blive lidt mere aktiv i fanklubben, altså den officielle, der var kun den officielle dengang, der var det ikke så spredt og splintret som det er i dag. Der gik man meget op i at have den her officielle fanklub og jeg blev spurgt om jeg kunne være med til at bidrage til at lave noget til det blad der blev udgivet og det har været omkring 1996, hvor det gik virkelig virkelig dårligt og på det tidspunkt der var det jo også et spørgsmål om identitet om at vise noget trods og være de sure folk fra midten af byen som stod og synes at de alle sammen var nogle medløbere ude vestpå og det var dengang Brøndby var begyndt at vade i succes igen efter at de havde været nede i en bølgedal. Så det var også en del af identiteten at markere sig som et alternativ til det. Vi var jo ikke vilde med Brøndby dengang og det har vi aldrig været [griner] og vi var heller ikke vilde med roligansne og deres joviale opførsel, så vi prøvede ligesom at sige at der må være en tredje vej. Sådan lidt storby-cool som jo i virkeligheden jo nærmest er glemt i mellemtiden, hvordan det var i sin tid, der er ikke ret mange der holder fast i det endnu. Meget af det er blevet ligesom alle de andre klubber. Fankultur er blevet mere og mere homogent men jeg synes vi havde noget der, dengang. Men det tror jeg at der er mange der siger at det var bedre dengang man var ung [griner].

K: Hvad med i dag. Hvad betyder det for dig at være FCK supporter i dag?

NSM: Mener du... hvordan det giver indhold til mig selv, eller om der er et udtryk i det?

K: Begge dele faktisk. Du siger at i 90'erne der var det en trodsreaktion nærmest, hvad med i dag? Hvis der er et formål med det, hvad er det så i dag?

NSM: Det er at fastholde hele det her sociale aspekt hér. Det er der jeg møder mange af mine venner hver anden uge, fordi vi ved at vi har en fast aftale og hvis vi er i Europa, så er det oftere end det. Det er jo også [griner], det sjove er at da jeg startede på BBDO for 10 år siden, det var på grund af det sociale netværk der hed Nedre C, fordi ellers så havde jeg aldrig lært Carsten Schiott at kende, det var igennem min ven Martin Krejsberg som arbejdede på BBDO og som også stadigvæk er en del af det der rotationssystem som Schiott kører en gang imellem og jeg havde en, jeg var med til at lave en ugentlig, vi kørte en ugentlig klumme som gik på skift og det var der at han syntes jeg var god til at skrive. Så det var ligesom der kontakten blev skabt. Så det er jo klart at der er meget mere end det. I hvert fald for en stor kreds af folk. Det er der man lærer folk at kende, så der er også. Jeg ved ikke om der er lige så meget identifikation med det at være fan, altså, vi går ikke op i om vi synger højest, mere. Det er vi pisse ligeglade med. Vi kan godt lide at stå op. Vi kan godt lide at drikke en masse øl. Har vi tabt kampen på tribunen? Det er vi pisse ligeglade med. Fuldstændig. Altså, vi er der bare fordi at vi kan lide at være der. Der tror jeg måske at os gamle der står på langsiden at vi er ret forskellige fra dem som er nede for enden som går mere op i at det skal være med det højeste knald på i vokalen og de skarpeste bannere og så videre. Det er vi sgu ligeglade med. Vi er der fordi vi kan lide at være der, i hvert fald. Jeg tager til kampene fordi jeg holder af det. Også selvom jeg godt kan lide at stå og surmule når jeg først er der, fordi de spiller monotont eller noget. Eller, nu har der jo ikke været noget at brokke sig over de sidste par år, men nu har det jo ligesom fået et lille boost igen. Man er også, man ved at det ikke kun er en dans på roser.

K: Hvordan har det ændret sig over årene det der med hvad man går på stadion for?

NSM: Det har, det er jo blevet lidt mere rutine. Det tror jeg godt man kan... det kan jeg sagtens indrømme. For eksempel Superliga kampene bliver lidt mere rutine. Jeg holder meget af Superliga kampene. Der er mange der siger at de er fuldstændig ligeglade med dem og at de kun vil have de store kampe. Der er jeg ikke enig. Altså jeg skal til dem alle sammen på hjemmebane, jeg gider ikke tage til udebane mere. Det er endnu en ting, det siger mig ikke noget mere, for der er blevet for meget disciplin over det. Der er meget af det, det er en øvelse, det er ligesom, det virker nærmest som en danserutine [griner]. Så skal der være den her sang, så skal den køre præcis 5 minutter og så videre til den næste og så videre. Det siger mig ikke noget.

K: Kan du prøve at beskrive hvad den går ud på den her øvelse eller rutine. Hvad det er?

NSM: Det er det med at skulle være fans efter et bestemt mønster. Det er ikke noget der interesserer mig. Jeg synes at hvis man er sur og bare har lyst til at stå og knurre, så skal man gøre det med armene over kors og hvis man føler sig triumferende eller føler at nu skal der virkelig kæmpes for det, så må man gøre det, men hele det med at det skal køre maskinelt, det er jeg ligeglad med, det er fodbolden der er det centrale og ikke det med at være fan, ikke det med at identificere sig som fan, det har aldrig rigtig interesseret mig så meget, selvom jeg har lagt alle de der timer i det. Men det har mere været for at udtrykke min mening, altså jeg kan godt lide fanskarer der har stærke meninger. Jeg har altid holdt mere af den engelske fankultur hvor man, hvis man har et eller andet man er utilfreds med, så laver man en sang om det, snarere end den tyske hvor så synger de lange dronende hymner som bare kører videre og videre og videre. Det ved jeg ikke, det er fjollet at sige at det er vigtigt at være individuel når man stadigvæk står i en stor flok. Altså, det er jo en massekultur man er i. Men jeg synes det stadigvæk. Jeg kan bedre lide at komme ind og komme med spydige kommentarer til alle mine venner der svarer igen omkring hvad der sker på banen end at stå og synge monotont.

K: Du sagde at det er mere spredt i dag, altså, fan, hvad mener du med det?

NSM: Det var ikke så meget omkring, altså, selvfølgelig er... det der er at dengang der var der 5-6000 tilskuere når det virkelig kneb og hvis det virkelig gik godt så kom der måske 9 eller 10.000 tilskuere. Hvis det virkelig går godt i dag så er det Europa og så kommer der 30.000 tilskuere. Det er en helt anden, der er en helt anden bredde i det. Vi var jo en virkelig lille omringet flok dengang. [Griner] Jeg kan huske et derby i starten af 1996 og det var der hvor det virkelig begyndte at knibe. Det var der hvor Brøndby havde slået Liverpool og vi kunne ikke komme forbi Radic Krajove fra Tjekkiet. Der var derby i Parken og ikke nok med at der var gult på alle de andre tribuner, hvor vi stod på Nedre C der kunne man endda se at der var sådan lidt gult ude i hjørnerne af vores egen tribune og det var fandme krise. På det tidspunkt der var der kun en lille flok der var meget homogen synes jeg. Den var samlet omkring den her fanklub. Folk kendte hinanden. Altså nu lyder det som om at jeg har boet i en landsby for 200 år siden, ikke [griner] men der var en lille flok med et fælles mål og det kan man jo ikke rigtig have i dag. Der er alle mulige typer og de kommer alle mulige steder fra. Dengang kunne man, det er lidt farligt at sige, men man kunne næsten tale for folk for der var den her enighed om at nu var vi simpelthen bare trætte af den her Brøndby dominans og trætte af at holdet blev drevet så ringe og så videre. Og der var også mere, der var lidt mere ild i én fordi der var, der var jo ikke styr på tingene dengang, alt var kaos i klubben. Det er det jo ikke i dag. Det er jo en stor veldrevet maskine. Så kan man stå og være lidt frustreret over at det måske er en lille smule glat og poleret en gang imellem, men de sidste 15-16 år har jo været nærmest ét langt triumftog, i hvert fald på hjemlig grund. Jeg ved ikke om man kan sejre sig selv ihjel som fan simpelthen, men jeg tror at der ikke er nogen der

har lyst til at de skal gå dårligt ligesom det har gjort i et par perioder for 3 år siden og efter Ståles første periode og så videre. Pludselig begyndte det at sejle lidt igen, og så lige nu også, men jeg tror da at det får da fyret lidt op under folk i hvert fald. Fordi eller så, man har godt kunnet mærke de sidste par år at det er kun når der har været store kampe i Europa at der virkelig for alvor har været sådan en summen omkring det. Man kan se tilskuertallet dale og man kan se interessen den virker faldende og foldbolden er trængt, og det er ikke kun FC København heller, det er også, det er jo hele ligaen. Men der er ingen tvivl om at vi har virkelig følt det knibe fordi der har været, det har måske været lidt for let [griner].

K: Har det været for let?

NSM: Jeg synes jo ikke, jeg bliver jo aldrig træt af det der med at skulle stå og fejre mesterskaber og den slags. Men jeg er så også én af dem som heller ikke er droppet ud af Superliga kampene.

K: Hvordan oplever du FCK tilskuere i dag, altså de forskellige typer også?

NSM: Jamen jeg oplever det som at der har været flere bølger. Der var den bølge fra starten, det er den vi joker er de sortklædte reklamefolk på Nedre C. Der var den store fraktion som vi kaldte cooligans, der stod midt i, som jeg ligesom har været i udkanten af og kendt en masse af men uden at være fast medlem af, vi var sådan lidt på samme side, altså det var os som gik op i musik og film og var sådan lidt medie-orienterede der. Jeg var studerende på det tidspunkt og vi var sådan meget orienteret imod det at være Københavner og der blev arrangeret koncerter og film og så videre for fansene og så videre.

Så kom den anden bølge og det var der hvor den blev stor og det var der i 0'erne hvor det hele det voksede og der opstod sådan berømmelse omkring Flemming Østergaard der stod som den store leder. Vi fik jo så senere at se hvad han havde bygget det på. Rent kegler hele vejen og vi har altid haft en lidt, vi der er sådan lidt pessimistisk indrettede vi kunne godt se at måske han var lidt. 0'erne der eksploderede interessen jo og så kom så også samtidigt lidt som en reaktion på det, så kom både som reaktion og som resultat af det, så opstod kulturen med at så skulle der være den her endetribune som man kender fra Brøndby og alle de andre steder. Der skulle være syngende fans. Om de så kaldte sig ultras eller de uoficielle eller hvad de gjorde. Det blev i hvert fald lidt ligesom alle andre. Og al respekt for det. Jeg er ikke interesseret i at stå dernede for at se kampene, jeg synes det var en fed ting at vi havde en langside og det var jo fodbolden der var det centrale, men de har deres ting.

Og nu bliver det så, nu er komplicerede så kommet ved at nu er de blevet. De er ligesom blevet voksne og de har etableret sig der og så skal den tredje bølge til at komme og jeg ved ikke rigtig hvor den skal komme fra.

Men hvis du vil have ligesom en udvikling af fankulturen, så er det kommet med de folk der slog sig ned på langsiden i første omgang, dem der står omme bag målet og så nu, hvem er de næste. Det er spørgsmålet.

K: Hvad er forskellen på jer og dem der står bag målet?

NSM: Vi er der ikke så meget for stemningen som de er. Jeg er på usikker grund fordi jeg taler for dem, men de ser sig som stemnings skabere og vi bliver betegnet som stemningsnydere, hvilket jeg har det fint med. Jeg sætter pris på ikke at være tvunget til at skulle yde til stemningen til en bestemt kamp. Men jeg foretrækker stadigvæk at kunne stå op og kunne råbe, hvis det er, i stedet for at blive bedt om at sidde ned. Så vi er sådan set fint tilfredse med den opdeling der er lige nu. Jeg ved ikke om de er tilfredse. Jeg tror de synes at vi synger for lidt, men jeg er sådan set ligeglad. Vi andre synes at de kommer lidt med nogle fjollede bannere en gang imellem [griner].

K: Hvorfor tror du at det betyder noget for dem?

NSM: Jamen jeg tror at det betyder noget af samme grund som at det betyder noget for os og betød noget for os i 1990'erne at skille os ud fra Brøndby. Så vil de også skille sig ud fra os og sige at "vi er jo ikke ligesom de gamle stødere der, de er 30-50 derovre og sådan er vi ikke, vi er unge og vi har lidt mere spunk i os, så vi giver den en ekstra skrue og vi synes de er blevet for passive, vi synes de er blevet for kedelige. Vi har brug for at der er mere heksekedel over parken". Hvor vi er mere ligesom Waldorf og Statler i The Muppet Show hvor den går, en af hooligansene's slagsange går, det er den der fra starten af The Muppet Show hvor de synger "Why do we always come here, I guess we'll never know" [griner]. Men det er nemmere at tale for os selv. Det er for fodbolden, det er for vennerne, det er for samværet. Og det er også for at det... på et eller andet tidspunkt holder man også op med at tænke over hvorfor man kommer, altså det er også lidt sådan "I guess we'll never know". Vi kommer bare tilbage hver gang for det er ligesom der at vi hører hjemme, altså, vi har har en stor klynge på omkring 30-25 folk som har sæsonkort samme sted på tre rækker ovenover hinanden på Nedre C og vi har haft det samme sted de sidste 16 år. Så, på et eller andet tidspunkt så holder man op med at overveje, så forlænger man bare år efter år og bliver ved med at komme tilbage og hvis vi så kommer i Champions League så er der mere proppet på pladserne end hvis vi kommer i Europa League og hvis vi så spiller i pokalen så står man der nogen gange alene [griner], men eller så har vi en fast flok som bare glæder sig til at se hinanden og mødes om søndagen. Gud ske lov, fordi alle andre spiller jo mandage eller fredage [griner]. Det slipper vi heldigvis for fordi af en eller anden grund så har TV3 og Kanal 5 besluttet sig for at der kun er to hold som det er acceptabelt at være fan af og de skal følges til dørs mens de andre er mest til pynt.

K: Kan du beskrive en specielt mindeværdig oplevelse du har haft mens du har været ude og spille fodbold?

NSM: Jeg tror at hvis vi går helt tilbage til for 20 år siden. En ting som føltes som en triumf, altså, som virkelig var med til at sætte det hele på kortet, det var, vi var ovre til pokalsemifinale i Silkeborg hvor... efter en sæson hvor alting havde været fuldstændig håbløst. Vi havde overvintret under strengen, under Hvidovre af alle hold. Alt havde været kaos. Kim Brinch havde været træner, han var nærmest blevet sat af på et tidspunkt og Carsten Aabrink der var chef han havde overtaget... vi havde været igennem hele den lidelse der og så var vi alligevel endt i pokalsemifinalen imens ligaen det var ikke rigtig godt. Jeg havde lige været til min første udekamp i Jylland tre dage inden. Tre dage efter det så er det så tilbage sådan en onsdag aften på Silkeborg stadion og det lykkes at få slæbt en 1-1 med hjem og der var baneinvasion, altså alle Københavnerne er inde på banen og står og danser. Det var sådan det næstsidste skridt til pokalen. Der var ikke noget der var sikkert. Det var første kamp, men det var sådan en ting, den bliver aldrig glemt. Heller ikke at sidde, jeg ved ikke om der var strejke eller om vi bare ikke nåede færgen, men heller ikke at sidde den halve nat og vente [griner] på at komme over, det var før Storebæltsbroen blev bygget. Sådan noget som det, det er sådan noget man nærmest bliver skabt af. Der er jo ikke nogen der i dag husker, formentligt, hvem vi mødte i pokalsemifinalen for to år siden [griner]. Men sådan en kamp der. Der har jo været så mange. Vi er jo pisse forkælede, dybest set. Vi har jo været i Champions League fire gange og plejer at tage ud og se udekampe der, altså at stå på Barcelona's stadion og kigge udover byen på næstøverste række er jo også uforglemmeligt. Men så alligevel så er det sådan en tur her over hegnet i Silkeborg som er det ekstra sjove. Fordi, at det bare. Der er stadigvæk bare liv i det, altså. Klubben var også ved at gå nenedom og hjem dengang, det må man ikke glemme, at der var konkurs. Den var ved at gå konkurs flere gange. I 1994 og i 1996 igen. Det var jo en dødssejler i starten simpelthen, det var helt håbløst og hvis man... én ting er at der gik 8 år uden at man havde vundet et Danmarksmesterskab. Det var fra 1993 til 2001. Men... bare det at man ikke anede om de så overhovedet spillede til forårssæsonen, det var jo... jeg kan huske, det var endnu en formativ oplevelse, og det er sådan en hvor man også husker at i 1994 der går det så skidt i ligaen at hvis holdet taber på hjemmebane i næstsidste runde i efteråret. Der var slutspil dengang. Imod Ikast. Så ville det formentligt betyde at klubben rykkede ned og klubben gik nenedom og hjem. Og det blev 2-0 imod et Ikast hold, som i øvrigt jeg mener at Klaus Steinlein og Jonas Dahl som var Hobro træner også... de kommer på 2-2, de har endda fået smidt to mand ud og de kommer på 2-2 og jeg sidder med tømmermænd og det er hundekoldt og klubben er ved at falde fra hinanden og det lykkes at få klemt hjem en 3-2 sejr til sidst, så nu er man safe. Det var en stor dag [griner]. Det var lige så stort som at få uafgjort mod Barcelona hjemme, fordi at når det er eksistens som det gælder, så... og det er umuligt at fortælle nogen... eller det er det jo for vidt ikke, for der er jo også en eksistenskrise omkring Champions League i 2010, hvis det ikke var lykkedes at komme med der så var vi formentligt også, om ikke konkurs, så var der i hvert fald blevet skruet ned for blusset, men det er jo bare, det var jo ikke rigtig noget som kom til at kunne mærkes, da først man var videre.

K: Hvad havde det betydet for dig hvis det havde været et nederlag med Ikast?

NSM: Jamen det var jo tilbage og holde med KB. De var jo blevet rykket tre rækker ned og så var det tilbage og se Danmarksseriekampe med KB på Frederiksberg stadion. For på det tidspunkt var jeg jo blevet fanget af det efter en lang periode hvor jeg, da jeg var teenager og vi boede ude i Charlottenlund, der gik jeg jo kun op i musik og en gang imellem var jeg ovre og se HIK spille håndbold. Jeg er ikke stolt over det, men de havde et godt hold. Mikael Fenger, glimrende spiller. Det var ikke rigtig noget der holdt i længden, men så blev Danmark Europamester i 1992 og alle var enige om at nu skulle man til at se noget fodbold. Superligaen var startet og jeg var fanget fra starten, det var der ikke nogen tvivl om og jeg så det også absolut som en modsætning til de her Brøndby som havde kværnet derud af. Og... der skete jo det at den her fusion mellem 1903 og KB, den blev aftalt i efteråret 1991. Lige et par uger inden at 1903 mødte Bayern München. Og det gik ganske godt for 3'erne. De smadrede Bayern 6-2 og jeg tænkte "det er de spillere som vi skal overtage, det er måske ikke så tosset endda" [griner] og det viste sig jo så endda at det var et håbløst fundament. De lejede sig ind i Parken og det var der ikke rigtig råd til og budgetterne var skudt fuldstændig ved siden af og ledelsen sejlede noget så inderligt. Men... det skabte trods og trods var vigtigt der i starten.

K: Apropos, hvem anser du som værende FCK's største rival og hvorfor?

NSM: Det er jo Brøndby og det er det fordi... det er det både fordi man har... hvis Brøndby gik ned og hjem så vil jeg være absolut være klar på at give det en chance. Men der er jo ikke nogen tvivl om at det fyrer op at have en fjende man ser frem til at kunne slå igen og igen. Eller... man nu, desværre, ser frem til at have revanche imod. [Griner]. Jeg spurgte, efter Danmark havde vundet over Irland, jeg spurgte lige folk jeg kendte "er det kun mig eller er den mest presserende fodboldoplevelse i jeres hjerner er det stadigvæk at vi tabte forrige søndag". Jo, det var der nogle stykker der indvilligede i [griner]. Altså, det gør så nas at tabe til dem. Og det er heldigvis sket ret få gange ud af de sidste, især de sidste 15 år, men det gør ondt hver eneste gang. Jeg tror at jeg er usædvanlig ved at jeg også stadigvæk ikke kan lide Lyngby og ønsker dem alt skidt. De var en af KB's store fjender i 80'erne og de var også en kæmp torn i øjet i 90'erne fordi de faktisk og så havde et godt hold dengang. Men lige nu er der mange der ser dem som sådan et lillebror hold og så har vi også Midtjylland som virkelig har formået at pisse folk af de sidste par år. Det var meget mærkeligt at da Aab og Midtjylland spillede i pokalen for et par år siden at alle jeg kendte der holdte med FC København holdte med Aab, af de to.

K: Hvorfor?

NSM: Fordi Midtjylland har én eller anden form for sekt ting omkring sig og et persongalleri som bare gik fuldstændig på nerverne af folk, især Glenn Riddersholm. [Griner] At han så ikke kunne lide resten af ledelsen var så et paradoks lige siden fordi han blev nærmest set som sådan indbegrebet af den... Så AGF har også virkelig... de sidste par år er de også blevet set med mere og mere modvilje. Både fordi de har hyret Riddersholm og så fordi at de har kørt den der boycott kampagne imod Parken, som vi synes er fuldstændig skudt over mål. Men det er Brøndby. Altså Brøndby er hovedfjenden.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever folk som beskytter Brøndby?

NSM: Det er meget meget svært at sige homogent, altså... Vi har jo to forskellige... der er jo to forskellige slags Brøndby fans. Der er dem man kender som er søde og rare og stilfærdige og kan blive lidt kække når de har vundet kampe, ligesom Morten der sidder ovenpå. Men han er jo en elskelig fyr, ellers. Og så er der ligesom horden [griner]... så er der dem hvor man ser dem i TV og man kan høre at de... dem der når der er landskamp på Brøndby stadion buher af Zanka og... dem man læser på nettet som er. Altså jeg tror at vi har det der billede af at de er en flot racistiske Dansk Folkeparti stemmende æsler, imens vi er lidt mere right on. De er, altså, der er jo ikke nogen tvivl om at vi har selv kraftigt forstærket billedet af dem som hamrende bøvede. Og med vores egen stadig bredere flok, altså vi er jo ikke ligesom vi var i 90'erne. Vi er som nævnt før... vi er jo alle mulige typer mennesker fra hele byen. Så der har vi garanteret lige så mange bøvede folk imellem os, men der er jo ikke nogen grund til heller at underdrive billedet når man først har gang i det [griner]. For så længe man gør det på en sober måde, så er det jo bare fedt at have et fjendebillede i fodbold. Det er... ellers så bliver det også bare for kedeligt. Vi har det sådan hver gang, så foretrækker jeg at ønske at ét af holdene klarer sig bedst altså fordi jeg... ellers så keder jeg mig. Hvis jeg bare sidder og skal nyde det som fodbold. Jeg kan godt lide at der er en fortælling bagved kampe og det... hold jeg holder med i udlandet og det tror jeg lige så meget som jeg ikke kan lide Brøndby så har jeg en stor stor foragt for Real Madrid. Så det er bare, det er bare noget der får lov til at bygge sig op med tiden. Det synes jeg er... det med venner og fjender, det er med til at gøre fodbolden meget mere spændende end stort set alle andre hobbyer.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

NSM: Det gør jeg ikke rigtig. Altså jeg gør det ved at jeg siger min mening på Sociale Medier. Men jeg går aldrig med tørklæder mere. Det var også lidt en 90'er og 0'er ting. Altså jeg er ikke synligt fan. Og det tror jeg også var, det tror jeg også er et resultat af det med at det er alle andre [griner]. Det føles måske som at det er lidt for let. Der var mere, der var mere, man var lidt mere spids hvis man kørte rundt med et FCK tørklæde i 1997 hvor Brøndby var blevet mestre for andet år i træk. Det er der ikke rigtig så meget indhold i mere og så er jeg selvfølgelig også bare blevet ældre. Det er også et spørgsmål om at det er lidt noget som teenagere

og folk i 20'erne formodes at gøre. At være mere synlig omkring det og være mere demonstrativt entusiastisk omkring det.

K: Kan du prøve at beskrive hvad du mener når du siger demonstrativt entusiastiske...

NSM: Men altså sådan at gå med trøje til kamp og sådan noget, det gør jeg jo engang imellem om sommeren, ellers så kører jeg mere den afslappede stil... Det... Men det er svært ligesom at sige hvad man gør, altså. Det er mere et spørgsmål om at følge med, have en holdning til hvad der foregår og hvis man vil have en holdning til hvad der foregår i vores egen klub. Jeg havde på et tidspunkt for 4 år siden. Der blev jeg spurgt om jeg havde lyst til at lave en artikel til kampprogrammet. Det blev indført igen, sådan et klassisk kampprogram på papir og jeg skrev en artikel og Gigi Buffon fordi vi skulle møde Juventus i Champions League og jeg fik tilbage ”tusind tak for artiklen, men vi beklager og vi simpelthen ikke bringe den alligevel. Der er klare ordre fra højere sted”. Jeg havde simpelthen været for kritisk overfor ledelsen i de sidste år inden da og brokket mig for meget, så det var de ikke tilfredse med. Så... det... men synes jeg er lidt af en ære at kunne være en der åbenbart beklager sig så meget at der bliver lagt mærke til det [griner].

K: Kan du så prøve at beskrive hvad dit forhold er til FCK som klub?

NSM: Jamen det er jo ikke et had/kærlighedsforhold overhovedet. Det er udelukkende et kærlighedsforhold, men så til gengæld også er det også nemmere hvis man virkelig holder med nogen, at blive skuffet. Og føle at det ikke bliver forvaltet på den rigtige måde og det er på samme måde med Barcelona lige nu. Hver gang der opstår kaos så gør det jo ekstra ondt hvis man har følelser investeret i det. Men lige nu, selvom der er krise lige nu og klubben kun er nummer 5, så har de jo købt en masse kredit. Det er jo også det gode, på et tidspunkt for et par år siden da jeg var så kritisk... der blev taget så mange idiotiske, synligt idiotiske beslutninger at det var nemt at miste modet omkring det. Altså lige nu, så er det bare noget turbulens. Jeg tror ikke på at krisen lige nu stikker særlig dybt. Så derfor er jeg ikke sur eller vred over det lige nu. Det er mere det når man kan mærke at alting begynder at sejle, så begynder nerverne at melde sig og uroen at sætte sig i kroppen. Men op det var et svar på dit spørgsmål [griner] det ved jeg ikke.

K: For at gå tilbage til den måde du går til fodbold på. Både i fortiden og i nutiden. Er der nogle aktiviteter du fast rutinemæssigt engagerer dig i, før, under og efter kampe?

NSM: Nej, ikke rigtig. Jeg har været til så mange kampe efterhånden at det. Også som vi var omkring før, det bliver jo rutine på et tidspunkt. Altså, det bliver. Hvis det er en almindelig Superliga kamp, så bliver det noget med at trille op foran Parken 5 minutter inden så man ikke nødvendigvis hører særlig meget af Michael

Carøes forfærdelige introsange for det kan jeg sagtens leve uden og der er ikke nogen kø foran indgangen så det er bare at smutte ind på sin plads og sige hej til folk. Og hvis det er store kampe så tager vi ud og spiser og varmer op og tager ud og evaluerer bagefter og så videre. Det er meget forskelligt fra begivenhed til begivenhed. Så... faste ritualer er der sådan set ikke rigtig noget af. Det har jeg været til for mange kampe af, efterhånden.

K: Hvad med under kampene?

NSM: Under kampene... ikke sådan... mit... man falder ind i en rytme med hvordan man ser kampe. Min er med at udveksle sarkastiske kommentarer med min gode ven Holger som står ved siden af og endnu en god kammerat, Rasmus, som står lige foran og joke med hvad der foregår og... det er meget stille og roligt. Hvis jeg har en besk kommentar til dommeren så ryger den igennem på Twitter hvis jeg kan komme igennem på internettet. Vi er utroligt afslappede omkring det efterhånden og det er helt klart et alderstegn. Man har stået der så længe. Man kan formentligt efterhånden ikke skille de forskellige kampe fra hinanden, hvis man prøver. Jeg har nemmere ved at huske detaljer fra kampe for tyve år siden end jeg har for en for 2-3 år siden. Fordi, det var sjældnere at vinde dengang, simpelthen. Der var færre nemme 3-0 sejre. Så nu, kan der sagtens komme rigtig meget en dag på kontoret over det... Det er... Det er ikke noget jeg beklager mig over for det er rart at have en hvis sikkerhed. Altså, grunden til at jeg er så rystet over at tabe til Brøndby, det er fordi det er det første liganederlag i Parken i 3 år og første gang at vi har tabt i Parken til Brøndby i 13 år. Så det er jo et kæmpe chok. Men er jo simpelthen i en position hvor det føles så sikkert at tage derind at man nærmest er overbevist om at man kommer ikke til at gå skuffet hjem. Og hvis man gør, så er det noget man husker i lang lang tid. Jeg mener at sidst... det var måske gangen inden... Da vi tabte 5-1 til Midtjylland inde i Parken, der var det jo... folk forlod jo stadion med sådan en... enten sådan et granat chok blik i øjnene. Jeg er den type der bare foretrækker at grine af hvor grotesk det hele er. For... i 2004 der skulle FCK forsøge at kvalificere sig til Champions League. Jeg ved ikke om du kan huske den spektakulære kamp der var mod Gorika fra Slovenien. Den første kamp var blevet vundet 2-1 på udebane. Den næste taber FCK 5-0 på hjemmebane og der var folk der gik hjem da der stod 0-3 og vi blev til det sidste og jubede helt vildt da Sloverne scorede det sidste mål. Jeg kan godt lide det groteske i det. Hvis det skal gå skidt, så må det også gerne være så meget at det bliver et absurd teater og så er det mindeværdigt ikke. Så man ikke bare taber knebent og lige tager hjem, men også så det bliver udstillet.

K: Det her ritual med at gå til fodbold. Hvad betyder det for dig?

NSM: Det er svært at sige fordi jeg kan ikke forestille mig ikke at have det. Det er et samlingspunkt, det er noget jeg længes efter når der har været en fanatisk landskampspause som den her. De sidste tre gange er vi

blevet sendt til landskampspause med et nederlag, hvilket er utrolig lang tid at gå og ruge over det. Og jeg er virkelig, jeg vil ikke sige at jeg er ved at gå til at spænding her inden næste kamp i Haderslev på søndag, jeg er ikke ved at gå til af spænding, det er ikke sådan at jeg venter hvert sekund på at nu skal der ske noget her. Men på den anden side. De der weekender hvor der ikke er noget. Det er jo næsten nemmere bare at tænke negativt hvordan når der ikke sker noget. Er der så noget tomhed og det er der helt klart og det er bare sådan en fast del af ens liv som det føles forkert ikke at have. Mere præcist kan jeg egentlig ikke sige det. For det kan være meget monotont og noget man bare skal i Parken og se en komfortabel 2-0 og så tage hjem. Det er langt fra altid man kommer ud og tænker ”ej, det var fantastisk i dag”. Men hvis det ikke var der, og når det ikke er der, så føles det som en mangel.

K: Hvad betyder det at følge FCK for dit daglige liv?

NSM: Det betyder at man læser sportssiderne som det første i avisen. Ikke at jeg får meget ud af det nu, hvor de er blevet så tyndt besatte, men det betyder at jeg holder mig opdateret med nyt og med nyhedsrullen og meningsrullen omkring det. Det betyder ikke at jeg ikke ligger søvnløs mere. Der er gået lang tid siden at jeg ikke kunne sove af bare nerver op til en kamp, selv til et derby. Det er ikke noget problem mere. Det er heldigvis noget der kommer med rutinen.

K: Har det været et problem?

NSM: Ja, det var det engang. Man kunne gå i flere dage og være ude af stand til at formulere en sammenhængende tanke. Den slags kampfeber kommer ikke mere i nattetimerne. Den kommer somme tider i dagtimerne. Det var lidt svært at koncentrere sig om arbejdet da vi spillede Champions League imod Rosenborg for nogle år siden. Men det er ikke så slemt mere. Det er bare et spørgsmål om at have oplevet det hele så mange gange at det begynder lidt at køre i ring.

Appendix D17.3 Summary

Jeg begyndte at holde med FCK fordi jeg voksede op på Frederiksberg og i den 3. klasse jeg startede i, der holdte man med KB ellers faldt der brænde ned. KB var københavnnerklubben og det blev så FCK. At have været FCK tilhænger betyder først og fremmest at jeg har fået en masse venner. Det er vigtigt for mig at fastholde det sociale aspekt og se mange af mine venner hver anden uge. Derudover har det været et udtryk af min identitet, som de sure inde fra midten af byen.

Når vi går på stadion, så står vi på langsiden, på Nedre C, og drikker nogle øl og snakker sammen. Vi er ikke dem der synger højest. Vi er ikke ligesom dem på endetribunen hvor der bare skal være det højeste

knald på. Dem der står bag mål [Sektionen] synes sikkert ikke at vi synger nok. Men vi er sådan set ligeglade. For os er det en rutine at stå på Nedre C sammen. Det er et ritual vi gør hver anden weekend og som vi har gjort de sidste 16 år. Jeg kan ikke forestille mig ikke at have det. Selvom alle kampe er vigtige, så gider jeg ikke udebanekampe længere. Der er for meget disciplin over det med at skulle være fan efter et bestemt mønster. Det er blevet en øvelse, der nærmest virker som en danserutine. Det siger mig ikke noget.

Jeg kan egentlig godt lide når der er modgang, så det ikke bare er en dans på roser, det hele. Det er som om det har været lidt for let de sidste 15-16 år. Så samler folk sig. Der var mere ild i én i modgang.

Brøndby er klart FCK's største rival. Det gør nas at tabe til dem. Tidligere kunne jeg ligge søvnløs af bare nerver op til et derby. Jeg tror at vi har det der billede af at de er en flot racistiske Dansk Folkeparti stemmende æsler, imens vi er lidt mere right on. Vi har sikkert lige så mange bøvede iblandt os, men det er jo bare fedt at have et fjendebillede i fodbold. Ellers bliver det for kedeligt.

I min dagligdag er jeg ikke synligt fan af FCK. Men jeg fortæller min mening på sociale medier. Men det med at være demonstrativ omkring sin entusiasme synes jeg mere hører ungdommen til. At være FCK tilhænger betyder for mig at jeg holder mig opdateret på klubben og sportsnyheder, og at jeg kan bruge tid på det sammen med venner.

Appendix D18 NM interview

21/11/2017, 14:00, 31:12 minutes

Appendix D18.1 Demographics

- 1) Age: 29
- 2) Gender: Female
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Amager
- 5) Educational level: Short-cycle tertiary education
- 6) Civil status: Single
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as supporter: 16
- 10) Games per year: 35-40

Appendix D18.2 Interview

K: Kan du fortælle mig hvordan FC København blev dit favorit hold?

NM: ...det blev det bare lige pludselig, ja jeg ved ikke lige helt hvordan. Altså jeg startede jo ikke som FCK fan, jeg startede som Real Madrid fan. Dansk fodbold sagde mig ikke noget til at starte med, men... så efterhånden... jeg kommer jo selv ude fra Vestegnen af... og tænkte at jeg gad ikke at holde med Brøndby, så det blev bare FCK.

K: Har du eksempler på hvordan det skete, hvad der skete?

NM: Altså nu er det jo også at min onkel har sit eget firma så han kunne få gratis billetter til FC Københavns hjemmebanekampe. Så det var nok også derfor at det var sådan det startede fordi jeg sagde det, jeg tror det var en fødselsdag for mange år tilbage, og så sagde min onkel at han kunne skaffe nogle billetter og om jeg havde lyst til at få nogle billetter, og så tror jeg bare det var der det startede... og så var det jo egentlig meget spændende at komme i Parken. Så var det der det startede, ja.

K: Kan du prøve at fortælle mig om nogle af de oplevelser du har haft? Hvor du har været i Parken og se fodbold...

NM: Hvad tænker du sådan helt præcist?

K: Er der nogle oplevelser der har været mere mindeværdige end andre?

NM: Selvfølgelig er der de helt store kampe når man har spillet i Europa... hvor vi har vundet... for eksempel Manchester United kampen i Parken, hvor vi vinder 1-0. Det var ret stort. Og så er der jo... jamen der er så mange oplevelser jo. Som bare er fantastiske...

K: Ja. Hvorfor er de fantastiske?

NM: Det er det jo, både at komme ud og opleve andres kulturer, altså fodboldkulturer i andre lande... og være sammen med dem man godt kan lide at være sammen med. Og hygge sig. Og så også... hvis FC København vinder kampene, så er det jo et ekstra plus. Så... ja...

K: Kan du prøve at fortælle mig hvad det betyder for dig at være supporter af FC København?

NM: Det betyder alt. Altså. Nu har jeg jo været med i over 10 år nu... og det er jo bare stemningen, det er det hele. Det er svært at forklare synes jeg. Man skal bare opleve det [griner].

K: Kan du prøve at forklare hvad det er det gør?

NM: Hvad det gør ved mig?

K: Ja...

NM: Jamen jeg bliver jo bare... glad. Det gør mig glad jo, at komme til fodbold. Det er min store hobby, jo. En af mine eneste hobbyer, så den går jeg meget op i. Så... ja... Det er det der gør mig glad [griner].

K: Hvordan dyrker du den hobby?

NM: Altså jeg kommer jo til alle kampene, stort set. Både udebane og hjemmebane... Og så er jeg også... vi har jo en dagens maskot, den der løber på banen med anføreren på hjemmebane. Der er jeg frivillig. Så man møder en time før og så tager man imod familien og maskotten dér. Og så går man rundt med maskotten og viser Parken og få nogle billeder med spillerne og alle sådan nogle oplevelser. Så det er jo også spændende at se hvordan de små børn har det med det hele... Så det er også en af de ting der gør at det bare er fantastisk.

K: Når du tager ind og ser en fodboldkamp, hvordan foregår det så? Kan du prøve at beskrive for mig en hel normal fodboldkamp du tager ind og ser. Hvad laver du, hvordan foregår det, før, under og efter kampen?

NM: Altså lige nu på hjemmebane, der har jeg maskotten stort set til alle kampene, så jeg møder en time før kampstart hvor jeg ordner diverse ting og sager og skal klare klare inden maskotten, inden jeg mødes med maskotten. Og så tager jeg imod dem og så går jeg rundt en time med dem og når jeg har gjort det så følger jeg dem op til stadion og så skal jeg op på Sektion 12 hvor jeg plejer at stå og så ryger der måske et par øl ned i ny og næ og så efter kampen, der nogle gange der tager jeg hjem og andre gange så får jeg lige et par øl med de andre og hygger og snakker om kampen... så ja... det er det... egentlig...

K: Og hvordan er du kommet til at stå på Sektion 12?

NM: Jamen jeg startede på Nedre C, men det blev lidt for kedeligt med årene og så synes jeg at stemningen derovre hvor man sang og hoppede, det var meget spændende. Så valgte jeg bare at tage derover sammen med en af mine kammerater jeg gik sammen med på det tidspunkt. Og så er det der det startede...

K: Og du sagde at under kampen, så er der sang, er det noget du deltager i? Hvilke ting der foregår deltager du i?

NM: Jeg deltager ikke så meget i det mere, nu, altså i gamle dage, lige da jeg kom derhen der stod jeg inde midt i kernen, der hvor man virkelig hopper og danser... men nu står jeg ude i siden hvor jeg står og slapper lidt mere af nu [griner]. Jeg er også blevet ældre. Men ellers så er det jo bare at man synger under hele kampen og er med når det er man skal klappe og man skal andre ting, så gør man det.

K: Du siger du har været på Nedre C, til kernen på Sektion 12, til lidt ud af kernen...

NM: Ja.

K: Kan du prøve at beskrive for mig, hvad er det der har ændret sig over årene, i forhold til at gå ind og se fodbold, for dig?

NM: Det er nok at jeg er blevet ældre nu... Da det var jeg startede så var jeg lige omkring 20, hvor det hele også var meget mere spændende og... der var meget mere gang i den og... men ja, man ændrer sig jo også med årene. Man bliver ældre jo. Og... nu kan jeg også godt lide... altså dengang der så man heller ikke så

forfærdelig meget fodbold, synes jeg. Og nu har jeg lidt mere fokus på kampene, altså når jeg står derude i siden... Som jeg også godt kan lide nu, at man kan se lidt mere...

K: Ja... altså, de aktiviteter der foregår på stadion. Sang og dans... er der nogle rutiner eller ritualer i dem?

NM: Altså vi har jo en capo... Det er ham der bestemmer hvad der skal ske og hvad vi skal synge og alt det der... Og han bestemmer jo hvad det er for nogle sange vi skal synge og hvornår vi skal klappe og alt det der. Så har han en megafon som han står og råber i ud til os alle sammen. Så det er jo lidt op til ham hvad det er der skal ske, ikke, under kampene. Og hvornår vi skal synge og hvad vi skal synge. Så... men der er ikke, det er jo ikke som med en sangbog hvor det er samme sang i første minut og derudaf, det er jo også bare lidt hvad han sådan føler for. Det er jo også lidt... er vi bagud, så er det andre sange vi synger og er vi foran, så er det jo nogle helt andre sange end hvis vi er bagude, ikke. Så...

K: Hvordan deltager du i de her aktiviteter?

NM: Med at synge?

K: Ja... med alt hvad der foregår.

NM: Jeg vil sige at jeg er mere med når det er vi spiller Europæisk hvor at det er lidt større kampe, fremfor når det bare er Superligaen...

K: OK...

NM: ... Så... Men det er nok lidt... det betyder... selvfølgelig betyder Superligaen lige så meget som Europæisk da det er at det er der vi kommer videre i Europa hvis det er vi skal det. Men... det er bare en anden stemning der er når det er Europæisk, der er folk bare meget mere med. Så er det nok også der jeg er meget mere med end normalt...

K: Og hvordan oplever du andre personer der støtter FCK?

NM: Altså, nogle af dem er jo... jeg kender rigtig mange derinde nu, jo. Dem har jeg stor respekt for, også alt det de laver med vores tifoer og alt det der... og så er der jo andre som er lidt mere de bøvede typer... og så, ja. Altså vi alle sammen skal jo have lov til at være der, vi kommer alle sammen og ser fodbold på hver vores måde. Så, ja... det er egentlig ikke så meget noget jeg går op i. Det... jeg holder mig jo også til dem

jeg kender, for det meste. Og... Ja...

K: Tager ud og ser fodbold på hver vores måde... hvilke måder er der at se fodbold på?

NM: Der er jo dem der drikker sig i hegnet hver kamp og skal feste hele tiden og... så er der dem der bare tager det stille og roligt og dem der går meget op i at synge og alt det der. Så det er jo... forskellige måder vi kommer og ser bold på...

K: Og hvor passer du ind i det her?

NM: Jeg er nok midt imellem. Jeg kan godt lide at drikke nogle øl og nogle gange kan jeg også godt lide at synge med. Og andre gange, så er det bare ingen øl og så er det bare at se kampen og så hjem igen. Så det er meget, sådan, det kommer også an på ens humør og alt det der.

K: Er der nogen skrevne eller uskrevne regler for hvordan man opfører sig til kampe?

NM: Altså selvfølgelig har vi jo nogle regler med at vi ikke... med pyro og alt det der. Det går jo ikke i Parken og alt det der. Så sådan noget tager vi jo ikke med, som normalt lige, hvis man lige har lyst i ny og næ. Det er en uskreven regel og... ja... hvad er der egentlig. Bare at man opfører sig ordentligt og respekterer hinanden. Vi alle sammen er jo fans, fans af det samme hold, så vi er der for det samme, jo. For at støtte FC København.

K: Hvad er det for en oplevelse du har når du står på stadion og synger med på de her sange og deltager i de aktiviteter. Hvad er det for en oplevelse du har og hvad betyder den for dig?

NM: Det betyder alt. Altså, har jo bare bygget et kæmpe sammenhold med mange mennesker nu... og så det at man står så mange mennesker sammen og synger og virkelig giver sig 100% når det er at vi vil have vores folk skal vinde. Det giver bare en helt speciel følelse...

K: Kan du prøve at beskrive den her følelse, kan du prøve at beskrive hvad det går ud på?

NM: Jeg tror bare at jeg får en lykkerus [griner], når det er at... hvis vi scorer og vi alle sammen jubler og man krammer alle mulige fremmede mennesker man ikke kender og ja... og lærer en masse nye mennesker at kende også. Så... så det... det synes jeg er fantastisk... og man taler med mennesker man ikke lige

normalt måske vil tale med. Øh, så ja det er bare fedt at man kan stå så mange mennesker og have den samme passion....

K: Ja... hvordan oplever du den måde som FCK fansene danser, synger og har ritualer på, kontra andre grupper i Superligaen?

NM: Altså nu er vi jo en af de største klubber, så sammen med Brøndby så er vi jo, altså, dem der synger mest og højest. Men ja... altså her på det seneste er der jo ikke... jeg synes ikke stemningen har været den bedste, hos os. Hvilket så også er fordi at vi ikke spiller helt så godt for tiden, så... så ja den er ikke helt god. Jeg vil sige at den var bedre i gamle dage. I forhold til nu. Der synes jeg folk var meget mere med i, bare for en 5-10 år siden...

K: Hvad er din oplevelse på stadion nu, da?

NM: ... hvad tænker du på? Sådant spillemæssigt eller bare med fans?

K: Du siger at det har ændret sig over de sidste 5-10 år, hvad oplever du nu, kontra for 5-10 år siden?

NM: Der er ikke lige så mange der synger med, mere og nogle gange så slutter sangene også lidt hurtigere end de nok skulle... Ja, så og niveauet er ikke så højt som det plejede at være, når folk synger. Det er lidt mere mumlen fremfor at folk giver sig 100%... så... ja...

K: Hvad betyder det for dig?

NM: Altså det betyder ikke så meget fordi der er sang under hele kampen... altså alle vores kampe, så det er ikke sådan at der er helt stille. Men det er bare ikke helt lige så højt som det plejer at være, men altså jeg synes det er fint nok. Spillerne kan sagtens høre os... så... så ja... og når de virkelig har brug for det, så bliver der også sunget virkelig højt...

K: Ja, OK. Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

NM: Jeg viser det ikke sådan rigtig, altså... nu har jeg nogle tatoveringer på begge arme, det er nok det. Nogle FC København tatoveringer... men ellers så er det ikke rigtig fordi at man kan se at jeg er FCK fan...

K: Hvad med i forhold til din sociale omgangskreds og venner og sådan noget. Er der noget hvor FCK har en indflydelse på din dagligdag?

NM: ... ja. Altså hvis, tit hvis der er kamp, så... altså så siger jeg tit nej til andre ting som café besøg eller fødselsdag eller andet hvis der er en FCK kamp. Det kommer også an på, hvis altså, hvis det er stor fødselsdag altså en rund fødselsdag eller hvad det er. Hvis det er store ting så siger jeg selvfølgelig ja til det, men... ellers så er det FC København der har førsteret [griner].

K: Hvorfor prioriterer du det først?

NM: Fordi det har været en del af mit liv så mange år nu... og det er bare, ja det er min hobby ligesom at andre har forskellige hobbyer som de også går op i. Og møder op til. Så det er bare det jeg møder op til. Altså, det er fodbold.

K: Ja...

NM: Så... ja... Det er også fordi det bare, altså jeg går ikke til noget. Altså noget sport eller noget som helst, så... så det eneste sådan jeg har, som jeg godt kan lide at bruge min fritid på. Og det er også der hvor jeg ser mange af mine venner. Det er til de her ting...

K: Kan du prøve at beskrive en oplevelse du har med dine venner?

NM: Altså på stadion eller bare generelt?

K: Både på stadion men også i forhold til FCK i dagligdagen. Har det nogen indvirkning der?

NM: ... altså mange af mine venner og veninder det er jo nogen jeg har mødt inde fra fodbold af, nu... som jeg går sammen med. Så vi laver jo også ting ude når der ikke er fodbold. Sådan inden kampene og efter, ikke. Så, ja...

K: Så... altså, kan du prøve at beskrive hvad FCK betyder for jer i jeres dagligdag?

NM: Det betyder meget. Ja... altså nu... altså hvad tænker du helt præcist?

K: Er det noget I snakker meget om, er det noget som...

NM: Når vi er sammen så bliver der altid lige snakket lidt fodbold. Det gør der. Så... Men det er jo også fordi de altid kommer til fodbold og ser alle kampene, ikke. Så... Og så tager vi også på ture sammen... på udebaneture. Og vi rejser sammen, så... vi ser hinanden altså hver uge, jo. Så jo, der bliver snakket fodbold...

K: OK. Hvilket hold anser du som FCK's største rival og hvorfor?

NM: Brøndby. Helt klart. De har jo altid været vores rivaler... og så lige nu i den her sæson der er de jo på toppen og vi er jo lidt sårede her for tiden, så... så de er helt klart vores største rivaler...

K: Hvorfor?

NM: Man har bare, altså man lærer bare fra en tidlig start af, hvis ikke inden man nærmest bliver fodboldfan, at dem hader man bare... så... og så opbygger man bare hadet når man også ser dem til kampe. Når der er derbys, som det hedder... ja... og de hader os lige så meget jo. Og så er der bare de ting man gør ved hinanden, der sker... som også får... man også bliver arrig over nogle gange...

K: Kan du komme med et eksempel på det?

NM: Ja... da Brøndby valgte at smadre nogle ruder i vores fanklub og vores FCK fan... shop. Og en baby shop eller hvad det er, lige ved siden af, inde ved stadion, vores stadion. Og så en butik inde i København... hvor nogle af drengene også har arbejdet... der valgte de også at smadre lidt ting derinde. Nogle ruder, tror jeg det var. Så det er sådan noget der gør at man kommer lidt op i det røde felt, ikke. Når de rammer et sted på den måde der. Men selvfølgelig så rammer vi også dem igen, så vi er jo ikke... det er jo sådan frem og tilbage.

K: Hvad er det du hader dem for?

NM: Det er... Det er bare... deres fans. Jeg hader deres fans [griner].

K: Kan du forklare hvorfor?

NM: De ting de gør... for eksempel med at smadre vores ting og sager og... så er det bare det had man har til dem. Man lærer, man lærer bare at hade dem fra starten af, jo. Så det er jo bare noget der har været der

hele tiden. Nu står jeg jo på deres stadion og synger hadesange og de synger tilbage og... ja... Så vokser det hurtigt inde i en, det had der.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever folk som støtter Brøndby?

NM: ... Hvad tænker du sådan helt præcist?

K: Hvad er det for nogle mennesker der støtter Brøndby, hvad er det for nogle typer, hvordan oplever du dem på stadion, hvad er din oplevelse af dem?

NM: Det er jo meget sådan som nogle af vores fans også... nogle af dem kan lide at lave ballade, nogle af dem er der også bare for at se fodbold. Så det er jo meget... vi er jo meget ens jo. Men man har forskellige grupper i fanmiljøet. Hvor nogle kommer for at synes det er fedt at slås og nogle kommer bare for at se noget fodbold og tage hjem igen. Ja... Så vi er jo, vi har bare hver vores passion for hver vores hold, jo.... Men ellers er vi jo egentlig meget ens, synes jeg.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det er der gør jeg ens?

NM: Det er jo bare at man... vi alle sammen elsker fodbold jo, bare hver vores hold. Men så er det jo også det eneste vi har tilfælles, synes jeg [griner].

K: Hvad er det så der gør jer forskellige?

NM: Jeg synes her på det sidste, de sidste mange år, der har de været lidt slemme til at lave ballade uden at det har fået konsekvenser... jeg ved ikke rigtig om de har lært noget, hvor vi har fået, vi har jo fået vores awaykort taget og vi har fået en masse karantæner her for et par kampe tilbage på Brøndby stadion... og de lærer bare ikke helt præcist af deres fejl, synes jeg... Altså jeg synes bare de har en anden mentalitet end os...

K: Hvad er forskellen?

NM: Det er jo nok at... det ved jeg ikke... jeg synes bare der er en anden mentalitet fra Vestegnen og til København... men de vokser vel også op på en eller anden måde, med at hade København jo fra starten af, det gør de... så de er jo bare lidt anderledes end os. Hvordan de ser på tingene og hvad vi gør.

K: Kan du prøve at beskrive forskellene?

NM: Ikke rigtig, altså [griner]... hvordan... jeg ved det ikke, altså jeg synes bare at der er bare en anden... vi er bare lidt forskellige, men hvordan det, ja... det kan jeg ikke lige forklare...

K: Kan du prøve at beskrive hvordan den her rivalisering med Brøndby den har indflydelse på dit forhold til FC København?

NM: Det gør jo at man bare... altså i hvert fald til de kampe der, så... betyder støtten jo alt til vores spillere. Så der er man bare 100% på, når det er der er fodbold, den dag... For er der noget man ikke vil, så er det at tabe til Brøndby, til vores rivaler der... Så ja. Der betyder det bare alt og det betyder jo også alt at spillerne også forstår hvor vigtigt det er for os at vinde over dem. At de tager sig sammen 100%. Så, ja...

K: Hvad er din oplevelse til sådan et derby? Kan du prøve at fortælle mig om hvad du oplever og hvad dine følelser er til sådan en kamp?

NM: Det er jo at man nærmest ikke kan sove dagen før [griner]. Ligesom juleaften... man glæder sig jo voldsomt. Men samtidigt som man, lige så meget som man glæder sig, lige så nervøs er man også at man for alt i verden ikke vil tabe til dem. Så... ja... det er jo lige fra man vågner af at man har lidt ondt i maven, man er nervøs over hvad der skal ske, ikke, og hvad der kommer til at ske. Både på tribunerne og på banen. Så... ja...

K: Hvad betyder det hvis man taber til dem?

NM: Det er det værste nogensinde.

K: Hvorfor?

NM: Fordi man hader dem så meget... altså det er det sidste hold man vil tabe til, det er klart når det er ens rivaler. Og så at de har håneretten og man skal høre på alt deres pladder. Sådan dagene efter. Så, ja... det er nok noget af det der er mest irriterende.

K: Kan du prøve at beskrive den her håneret og det her pladder, hvordan kommer det til udtryk for dig, hvordan oplever du det?

NM: Nu vil jeg heldigvis sige at jeg ikke har så mange Brøndby fans som venner... men i hvert fald for eksempel på Facebook, så kommer der lige... så kan man da godt se når... nogle bemærkninger, ikke, som folk skriver. Heldigvis ikke til mig, da jeg ikke har så mange Brøndby fans venner. Men jeg kan da godt se når andre også bliver drillet med det... med at Brøndby har vundet, ikke... Så det er jo sådan på Facebook og det er i, altså, nyhederne, ikke, eller hvis man lige møder nogle Brøndby fans man kender. Så det er jo også lige at komme af med en lille joke eller et eller andet. Så... det er bare det...

K: Er der andre konsekvenser af sådan et nederlag, for dig?

NM: Næ, ikke rigtig... Det er bare.... Op på hesten igen og så videre. Og så håbe at man kan vinde næste derby. Så... ja... man er lige sur på selve dagen eller næste også, men eller så, ja... så må man bare se fremad....

K: OK... føler du dig nogensinde usikker på grund af den her rivalisering eller har du nogensinde følt dig usikker?

NM: ... Nogen gange, når vi skal... for nogle år tilbage, så... da vi skulle til Brøndby dengang, der kunne man da godt være sådan lidt, nogle gange lidt nervøs om de stod nogle steder og var klar til at angribe en. Men det er ikke så meget noget jeg går op i mere og tænker over... nu bliver vi fulgt af politiet, ikke. Det har vi vidst også gjort alle årene, men... ja... Jeg vil sige jeg frygter mere politiet end jeg frygter Brøndby fansene...

K: Hvorfor?

NM: De har det med at være lidt overgearet nogle gange til de her kampe hvis der er politi... og vi blev også anholdt engang hvor de anholdte os alle sammen efter en Brøndby kamp på Brøndby stadion... hvor vi skulle, vi blev tilbageholdt i et par timer tror jeg det var, tre timer tror jeg det var, sådan set. Hvor vi så også gik i retten med det og vi vandt over Vestegnens politi og vi fik erstatning for det, ikke... Ja, og så ser man bare så mange ting som resten af Danmark ikke ser... med politiet. Så jeg har fået et helt andet syn på politiet, helt klart, efter jeg er startet til bold...

Appendix D18.3 Summary

Jeg kommer fra Vestegnen og gad ikke holde med Brøndby da jeg var ung. Så da min onkel kunne skaffe billetter til deres kampe, blev det FCK. Jeg elsker de oplevelser jeg får sammen med andre når jeg ser

fodbold. Især når vi tager ud og oplever andre fodboldkulturer. Det er min helt store hobby at være FCK supporter. Det betyder alt for mig. Jeg er frivillig på stadion hvor jeg hjælper til alle hjemmekampe.

Jeg startede faktisk med at stå på Nedre C, men det var for kedeligt at stå derovre. Så valgte jeg med nogle kammerater at tage på Sektionen og hoppe og synge. Jeg står dog ikke i midten længere, det er jeg blevet lidt for gammel til. Vi har en capo der bestemmer hvad vi skal synge og hvornår vi skal klappe og så videre. Så det er lidt op til ham hvornår vi skal synge og hvad vi skal synge på stadion. På stadion har jeg mange venner. Men der er også mange bøvede typer som kommer for at drikke sig i hegnet og feste hele tiden. Sammenholdet mellem menneskerne på stadion betyder alt. Det giver en helt speciel følelse. Et lykkerus. Jeg prioriterer at komme på stadion og siger derfor ofte nej til andre ting. Medmindre det er en stor rund fødselsdag, så har FCK førsteret. Jeg har mødt mange af mine venner inde til fodbold. Jeg bruger også meget fritid sammen med dem.

Brøndby er FCK's største rival. Man lærer at hade dem. Jeg hader deres fans. Jeg synes Brøndby fans har en anden mentalitet end os. De går rundt og smadrer vores ting. Derfor kan jeg heller ikke lide dem. Man vil bare ikke tabe til Brøndby. Det betyder alt at vinde over dem og jeg kan nærmest ikke sove dagen før et derby fordi jeg glæder mig så meget. Jeg vil især ikke tabe fordi så har de håneretten og man skal høre på alt deres pladder. Jeg har nu ikke så mange Brøndby venner, men jeg kan også se at andre bliver drillet på Facebook.

Appendix D19 TV interview

20/11/2017, 16:00, 33:14 minutes

Appendix D19.1 Demographics

- 1) Age: 49
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) City of living: Copenhagen
- 5) Educational level: Medium-cycle higher education
- 6) Civil status: Gift
- 7) Kids/living at home: 2/2
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 25
- 10) Games per year: 5-10

Appendix D19.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

TV: Jamen det er egentlig meget enkelt. Jeg har en kammerat, Jørgen Ubjerg, der spillede for B1903 og var med i deres. Den der kampagne de havde hvor de blandt andet tævede Bayern München med 6-1. Men det har ikke så meget med det at gøre, det var jo i virkeligheden var det egentlig fordi at det var min kammerat. Så begyndte jeg at se kampene og begyndte at se dem og alt sådan noget. Og da de så blev... var en del af fusionen... så var det jo helt naturligt ligesom at komme med derover, altså. Så det er egentlig den vej den er kommet og så har jeg bare holdt med siden, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det betyder for dig, så, at være supporter af FCK?

TV: Ja, hvad betyder det... altså det har fået mere betydning med alderen vil jeg sige, fordi at jeg spiller ikke selv fodbold længere, det er benthøjet har ikke kunnet mere altså... så der er noget tilhør eller et eller andet, at holde med et hold og alt sådan noget og jeg har egentlig aldrig sådan... være fanatisk af det ene eller andet. Jeg har holdt med den klub jeg har spillet i, men igen, aldrig fanatisk, så det er noget der bare er kommet, faktisk, med FCK. Det kunne jo nok i virkeligheden være kommet med andre klubber også, eller sådan noget, men nu blev det jo så bare FCK. Jeg kan ikke rigtig sige andet end at, man kan sige at det med alderen så har det nok noget at gøre med at det er meget rart at have et eller andet at gå op i, som måske er afløser for den energi man havde dengang man selv spillede fodbold og... som man ikke får ved at løbe en tur eller gå i

fitness eller hvad fanden jeg nu ellers finder på af ting og sager for at holde kroppen ved lige. Så jeg tænker at der er et eller andet der uden at jeg sådan rent videnskabelig kan sige at jeg har læst én eller anden afhandling om at man har behov for et eller andet, at summen af det at fordi at, min hustru hun er jo pisse ligeglad med alt sådan noget, så det er jo ikke noget på den måde vel, altså. Du kan jo selv se det med landskampen nu er det jo gået godt og så får man hevet sig selv op og bliver egentlig lidt glad i låget igen, ikke. Men, så går der lang tid næste gang hvor det at have en fodboldklub det er jo sådan, du ved, det er hele tiden, det er hyggeligt, ikke. Så er der så også blevet lagt på, ikke, for nu har jeg en god kammerat hvis søn er på vej frem og måske kan blive den næste FCK førsteholdsspiller, altså. Så... og så har FCK jo også været gode til at venskabsklubber og sådan noget, så de har en god berøringsflade. Også med nogle af de klubber som mine to drenge har spillet i hvor de har fået billetter til dem og sådan nogle ting og sager. Det er en smart måde at gøre det på, ikke. Så kan man sige at de ved godt at mange af de her de bliver aldrig nogensinde fodboldspillere i FCK, men de bliver fremtidige tilskuere. Så meget af det her venskabsarbejde og alle de ting som jeg ved at FCK laver, det gør de simpelthen for at holde fast i tilskuerne. Man kan jo se at Brøndby har jo ikke leveret hvad der minder om noget i mange mange mange år, ikke. Men stadig har de en stor fanbase ikke, som de skabte dengang hvor de gjorde det godt, ikke. At man så glemmer at sige at dengang de kom i semifinalen der var det 4 kampe de skulle igennem og der var ingen seedning og så videre. Så Brøndby's præstation, ikke, den er måske 20% af FCK's præstation af hvad de har lavet i Champions League. Både i 2010-2011 eller var det i 2011-2012 der hvor de spillede imod FC Barcelona, ikke. Men de skabte så en base dengang ikke og det er så det som FCK så også er i gang med at forsøge at gøre nu, ikke.

K: OK. Kan du prøve at fortælle om den måde du, hvis du gør, går til fodbold i dag?

TV: Jamen så gør jeg det mest... jeg gør det hvis én af drengene har lyst. Hvis de ikke har lyst, så gør jeg det hvis min kammerat... jeg har en kammerat, ham hvis søn spiller i deres talentafdeling, det hedder jo ikke School of Excellence mere... han er også FCK træner og står for samarbejdsklubber og sådan noget, så han har jo også adgang til de gode billetter, de sjove billetter, ikke. Så tager jeg jo tit med ham ind og ser. Og så er det jo... der er ikke noget... fordi det er jo ikke noget at vi gør hver gang altså det er sådan helt logistisk enkelt, ikke. I tide, ind og find en placeringsplads, gå ind og se kampen, og tilbage igen. Der er ikke noget sådan på den måde... jeg har nogle kammerater som går meget op i det, ikke. Og har en søn som på et tidspunkt var lige ved at blive en af de der faste der står der inde, men igen, der var andre ting der var mere spændende, ikke.

K: Når du går til fodbold nu, hvor sætter I jer og hvad laver I under en kamp?

TV: Jamen det er... vi sidder der hvor han får billetter min kammerat, så det er jo A-tribunen, lige der ved

det gamle presseområde og alt sådan noget, lige under der hvor der var bløde sæder og et bord foran og alt sådan noget. Og det er sjovt nok, fordi, det var også der at min kammerat Jan Ulbjerg skaffede billetter til, så der har jeg jo siddet tonsvis af gange derinde, så... men det er egentlig mere bestemt af det.

K: Har du en specifik mindeværdig oplevelse hvor du har været inde og se FCK?

TV: Jeg var inde og se Manchester, mod Manchester United hvor Allbæk scorede, ikke... det var i hvert fald én af dem, ikke. Jeg var inde og se sådan en som gav... den største det var mod Hamburger Sportsverein, hvor de pisse hamrende uretfærdig og med jordens ringeste dommer, blev nærmest fradømt den der, hvad hedder den, mulighed for at gå videre, ikke. Der er den der irritation over altså... du kender det godt ikke?

K: Ja.

TV: Når en eller anden kendelse går imod dig og man åbenlyst kan se at der er sket en fejl, ikke, og du kan bare ikke gøre noget imod den der frustration, ikke. Så det var jo en spændende kamp og det var en fed oplevelse, men det var også kæmpe frustrationer, ikke.

K: Hvorfor var den så mindeværdig?

TV: Jamen det er jo fordi at, det er i virkeligheden et udtryk for lige før FCK begynder at gøre tingene på den måde sådan så at de rent faktisk... altså det var jo vel i virkeligheden Roy Hodgson som startede med det men den måde hvorpå man begyndte at anskue at "hvordan skal vi gøre det her for at bringe os videre på den internationale scene", hvor man måske spillede lidt naivt og man havde i virkeligheden måske et hold der var lige så godt som Hamburg og bedre, men de havde bare den der erfaring og vidste hvordan man skulle få et resultat hjem og det var den FCK flere gange i de sidste år har levet godt af, bare med modsat fortegn, ikke. At de har mødt et hold som egentlig har haft flere chancer og spillet bedre igennem kampen men FCK har altså fået det resultat de skulle, ikke. Og det var det der ramte dem der og det var sådan lidt en vending i forhold til at... så begyndte de at tænke lidt anderledes i forhold til at... også i forhold til hele setuppet, ikke også. Det der med at de har nedskrevet deres spilkoncept og sådan noget. Det var den spæde start, ikke. Ikke at jeg tænkte på det dengang, men når jeg ser tilbage så kan jeg tydeligt se at det var sådan et tidspunkt hvor der var en skillevej, ikke. Men vigtigst af alt var det bare hele atmosfæren og det at hele Parken den sydede bare. For der man heller ikke forvænt med de store kampe, vel? Så det gav sådan lidt. Jeg har også set dem få lammetæv af AC Milan med Brian Laudrup, ikke, og altså, Lazio kampen, ikke, med Heine Fernandez. Altså der er masser af den slags oplevelser, ikke. Men dem som vi kan sige sætter sig mest, det er jo nok typisk

dem som har... været mere end en kamp og Manchester var jo ligesom... der tog vi jo lige pludselig point fra én af de store, ikke.

K: Hvordan har din måde at gå til fodbold på, ændret sig over årene?

TV: Jamen jeg har faktisk set rigtig mange kampe med en masse Brøndby kammerater, hvor det var som sådan en tradition at vi skulle sammen ind og se det. De der lokalderbys og alt sådan noget, ikke, hvor det ligesom var... jeg synes måske at... det er også fordi ens liv ændrer sig, ikke, og nogle af de kammerater dem ser man ikke så meget mere, de er jo stadig Brøndby fans og jeg er stadig FCK fan, altså, men vi har ikke sådan en tradition med at se tingene sammen. Vi var også altid inde og se pokalfinalen og sådan noget. Jeg tror simpelthen bare det er livet, du. Prioritering. Der er andre ting der har været nødvendige at bruge tiden på, ikke. Jeg er ikke sådan en der prioriterer FCK over alt men jeg kan godt engang imellem sige til min hustru at den kamp den vil jeg gerne se, eller et eller andet, men det er sjældent. Hvis vi har et arrangement så er det ikke sådan ligesom Henrik i køkkenet, der kunne finde på ikke at tage til arrangementet og sådan noget... der tager jeg med. Så kører vi den bare på live updaten, ikke. Så jeg går rigtig meget op i det og det betyder rigtig meget for mig og det betyder også rigtig meget for mit humør på dagen og også et par dage efter hvis det havde en lorteting, ikke. Men det er ikke sådan at det har en indflydelse på planlægningen i mit liv. Jeg går ikke ind og kigger på kampkalenderen og alt sådan noget. Så jeg har nogen gange hvor jeg siger "fuuuuck man" vi har aftalt et eller andet komsammen under den kamp og så lever jeg med det.

K: Hvordan foregik det før at gå til fodbold, dig og gutterne, Brøndby gutterne?

TV: Jamen det var klassikeren, ikke. Ud og få en enkelt og så ind og se den og så var der tit kampe der også var om lørdagen så vi kunne gå i byen bagefter. Så har vi siddet forskellige steder her på Østerbro og givet den gas.

K: Hvordan går man ind og ser en kamp med Brøndby fans?

TV: Dengang var det noget andet noget. Der kunne man godt sidde ved siden af hinanden. Der var jo ikke sådan så man... der var jo ikke specielle fan sektioner, altså. Der sad vi bare hvor vi fik billetter og så sad de med deres Brøndby grej og jeg sad med mit FCK grej og så sad vi og håned hinanden. Der var ikke, altså... det var lidt en anden tid, ikke. På godt og ondt. Altså, der er meget sjov ved den nye fankultur og ved tifoer og pis og lort og også sådan nogle ting hvor man ikke kan gå til samme kamp hvis man holder med hvert sit hold, ikke. I hvert fald ikke når vi snakker Brøndby og FCK.

K: Har det nogen indflydelse på at I ikke går til fodbold sammen i dag?

TV: Nej, det tror jeg ikke. Det er kammerater som jeg ikke ser så meget af andre grunde. Så, nej, det har det egentlig ikke.

K: Er der nogen, du snakker om at man får en øl og sådan noget inden kampen, har der været og er der nogle aktiviteter man bare gør når man tager ind og ser fodbold? Både før, under og efter kampen.

TV: Altså, det er jo så sjældent at der er det rent logistisk at få det til at hænge sammen med hverdagen og nogle af de ting, så det er bare et spørgsmål om at komme ind og se kampen... så det er der ikke, nej. Så, nej.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever andre personer der støtter FCK?

TV: I min omgangskreds er der ikke... der er ikke de store udsving i forhold til hvordan jeg agerer. Der er nogen der går lidt mere op i det og nogen der går lidt mindre op i det. Så jeg har ikke nogen kammerater... jeg har en Facebook fodbold ven som jeg skriver lidt sammen med og én af hans kammerater, der lavede jeg en eller anden hvor han, han er ikke specielt fan af FCK eller nogen dansk klub, ham min kammerat. Og han havde en kommentar til den der situation ude på Brøndby stadion og så kommenterede jeg hans kommentar, hvor jeg bare skrev at det... han sagde det var en idiot, så sagde jeg at de er ikke idioter... det er ikke FCK fans, det er bare idioter... og så var der én af dem som åbenbart er blandt de der kvajpander derude som begynder at kommentere og alt sådan noget og han var decideret arrig og blev en lille smule aggressiv og ”I er ikke rigtige fans og os der møder op til udebane mod Aab, vi er de rigtige fans”, altså, jeg har det bare sådan, altså... fordi at han tager til Aab og ser en kamp og slås med politiet, det synes jeg jo ikke kvalificerer én til at være bedre og mere FCK fan. Man har bare forskellige måder at gøre det på. Men det er jo ikke en jeg kender, altså, det var mere sådan et møde med et menneske som ligger så langt og fjernt fra min... hvad hedder det... opfatteevne af hvordan man skal være. Jeg synes det er rigtig fedt at der er nogen der gider at følge FCK i tykt og tyndt, men det retfærdiggør jo ikke at tæve politiet, altså... og det var lidt, sådan lidt derhen af. Men altså, jeg vil også sige at han har noget familiemæssigt med nogen som jeg ved der er rockere og hans, et eller andet i hans familie ved jeg har dræbt et andet menneske og sådan noget ikke. Så... ved jeg på baggrund af hans efternavn, og det er et almindeligt efternavn, og det er ikke fordi vi skal komme ind på det... jeg ved bare at han er fra en familie hvor de er en lille smule skøre i hovedet, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan du oplever de her fans som tager til Aalborg og udebanekampe og sådan noget?

TV: Igen, jeg har stor respekt for at der er nogen der gør det. Jeg synes at det er fedt at der er nogen der gør det. Men jeg kan heller ikke. Altså, jeg tænker også bare at de har en helt anden indgangsvinkel til livet og at være familie og at være far og ditten og datten. Fordi jeg tænker at hvis du skal ligge og bruge en hel weekend på dét. Det kræver enten at du har et forhold hvor du ikke har så meget til fælles eller du ikke har noget... altså, jeg ved det ikke jeg kan bare ikke forstå det. I forhold til det med at skulle passe det ind i min hverdag, det vil jeg slet ikke kunne. Men det kan også godt være at der rent historisk eller rent statistisk ikke er nogen mennesker som... altså jeg ved ikke hvilken type mennesker, altså forstå mig ret... er det en eller anden lagermedarbejder som når han går hjem fredag klokken 2 så har han jo ikke noget med arbejdet. Min situation er anderledes, altså, og det er ikke fordi jeg skal sidde og sige at jeg er mere af den baggrund, det har slet ikke noget med dét at gøre. Jeg ved bare at mit arbejde kræver noget mere af mig og jeg har brug for opladning og jeg har også behov for at kunne rykke ud en weekend med ting og sager. Så man kan sige at... det ligger bare så fjernt fra min fatteevne at man kan bruge tid på det, men jeg har... det er også derfor... på samme tid har jeg det også bare sådan at jeg er imponeret af dem, det er fedt at der er nogen der gør det. Så... Jeg vil aldrig kunne gøre det.

K: Den måde de er fans på, på stadion. Er der noget af det du deltager i?

TV: Nej, slet ikke, slet ikke.

K: Hvorfor ikke?

TV: Altså. Jeg tænker at jeg ikke er havnet på en sektion eller et område hvor der sidder sådan nogle, når jeg har været derinde. Så har jeg altid siddetovre på Sektion A eller sådan noget, fordi at jeg har fået billetterne og alt sådan noget. Altså fordi han kan skaffe billetterne, så har jeg jo fået de der billetter som ikke er det område. Jeg har jo ikke prøvet at opleve at sidde blandt de der hardcore og, i gamle dage var det jo... på den modsatte, er det ikke C den hedder? Den gamle C det var jo der hvor det rigtig startede, så flyttede de hardcore over på der hvor der er nu, ikke. Så jeg har ikke oplevet det, jeg har ikke søgt det. Min søn har jo prøvet det af nogle gange og han synes det er helt vildt fedt.

K: Hvordan oplever du det på stadion?

TV: Stille og roligt. Altså. Det er ikke sådan at... nu er det også altså som det er, ikke. Jeg har jo oplevet de store kampe hvor der har været den der, kan man sige, elektricitet i luften og alt sådan noget, ikke. Ligesom når man er til landskamp og alt sådan noget, ikke. Men altså, at gå ind og se en søndagskamp klokken 4 mod

SønderjyskE. Jamen altså. Det er jo bare en, altså, det er jo en god oplevelse fordi at man forventer at FCK vinder, ikke. Og hvis de ikke gør det så er det jo en lorteoplevelse, men, ja jeg ved ikke hvad jeg skal sige. Det er jo bare sådan som det er. På den måde er det ikke noget jeg sådan. Det er måske også derfor at jeg ikke søger det på samme måde, fordi jeg bliver ikke grebet af det på samme måde og jeg bliver ikke revet med af det på samme måde eller får lyst til at søge endnu mere af at stå derovre. Det er sikkert fedt og alt sådan noget. Men jeg tror altså det lige så meget har noget at gøre med hvem man er som menneske, ikke, altså. Jeg er introvert og har ikke sådan det der behov for... også når vi skal til fester og sådan det er mere rent privat altså... når vi kommer frem og jeg er i det, så kan jeg godt have det sjovt, jeg kan godt være festoriginal, men hele vejen op til glæder jeg mig ikke og det er noget hvor det er "årh, skal vi nu, altså". Det er sådan introverten som person. Det er også derfor at nogen gange hvis de skriver til mig i god tid så kan jeg nå at tænke for meget, så kan jeg nå at sige nej. Hvis de ringer og siger "jeg har billetter, vi kører om en time", "ja, ja" jamen så gør vi det, så når jeg ikke at fortryde, så når jeg bare at gøre det, så handler jeg bare instinktivt for selvfølgelig vil jeg gerne det. Men det er jo meget mere relateret til hvordan jeg er som menneske end det har noget at gøre med hvordan fankultur ellers er eller hvordan man ellers gør det. Men sådan er det jo, ikke.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

TV: Altså jeg er jo med i FCK's fanklub og det er jeg egentlig mest fordi jeg tænker at det er i hvert fald en måde jeg kan støtte. Og vise at jeg godt vil støtte det arbejde og kulturen, ikke. Og ellers så selv tjekker jeg jo deres hjemmeside 5-6 gange i løbet af dagen og ser om der er nyheder og alt sådan noget, ikke, og følger med. Abonnerer på Ekstra Bladet og BT og hver gang der er noget med FCK så får jeg en mail og så læser jeg og det er det der er interessant, det meste af det. Så. Og så har jeg måske også projekteret det ned på drengene dengang hvor de har. Altså, så har jeg været FCK fan og så er de også blevet det uden at måske at gå op i det på samme måde og så har de ønsket sig en FCK bluse og så har jeg, i stedet for at købe en FCK bluse til mig selv, det har jeg stort set aldrig gjort, så har jeg altid købt til drengene, ikke.

K: Hvad betyder det for dig at være FCK supporter og at de også er det?

TV: Man er forholdsvis privilegeret, ikke. Hvis vi skal se tilbage på de sidste... siden årtusindeskiftet... 11 mesterskaber, ikke, altså. Det er jo, mange vil sige "det kan man jo sagtens være", men jeg kan så heldigvis sige at jeg har været med fra starten af og jeg har en pisse god historie til hvorfor jeg er havnet der. Jeg er ikke hoppet med på et eller andet, vel, så jeg har også været med dengang hvor de kæmpede om nedrykning og de spillede... hvor de var den bløde mellemvare i mange år og stadigvæk fulgte dem, ikke, så... på den måde har jeg været loyal, men jeg vil da indrømme at som det er i øjeblikket så gør det da ondt. Så...

K: Er det hårdt lige nu?

TV: Det er skide irriterende, ikke, altså. Så jeg ved da godt at der er mange forklaringer på det og hvis man ser sådan helt nøgternt på det også selvom man... eller hvis man tager sin klubkasket af... så vil de fleste godt kunne se at "OK, det giver meget god mening at de ikke er det", så kan man så sige "hvor lang tid skal de nye spillere bruge til at levere varen?" ikke og mange af dem har jo ikke gjort det endnu, vel. Så jeg synes også at Ståle hver eneste gang har lukket røven på kritikerne og så er han kommet med et modsvar, ikke, men, i år er der nok ikke noget at gøre. Nu har vi også været The Double to år i træk, altså.

K: Har det nogen indflydelse på din dagligdag at det går dårlig?

TV: Hvis du spørger min kone, så synes hun at det er skide irriterende at jeg er sur efter en kamp. Altså, prøv at hør, du kan jo ikke være et passioneret menneske og så bare lukke ned, trykke på en knap og så "nu er kampen slut" og så er du ikke glad eller sur, altså. Der synes jeg det er noget fis, ikke. Men det er fordi hun ser tingene ud fra sin, og hun burde jo være bedre, ikke. Altså, hun kan jo pisse mig i den grad af ved at sige "det er jo bare en kamp". Ja, det er bare sådan "fuck dig, det er ikke bare en kamp, vel?" Så, men altså, det er jo klart. Det er jo også hvor henne i processen er man? Altså i det her tilfælde for eksempel hvor de taber over SønderjyskE så er det bare sådan, "Nej OK, altså" det er bare ikke bedre for øjeblikket, der er ikke noget at gøre. Så. Der kan jeg godt hurtigere lægge det fra mig... men jeg det sådan lidt at jeg skal lige læse deres kommentarer og Ståle's kommentarer. Det er sådan en del af en proces at man bearbejder. Så selvom det godt kan virke, og lyde som sådan lidt selv-pineri, så er det faktisk en del af at komme af med det... fordi hvis du selv har spillet, nu har du selv spillet på højt niveau, så ved du godt at sådan en kamp, hvis det er en kamp man har tabt, så sidder den jo i en og man kan jo sove dårligt og man skal bearbejde. Der kan man jo bearbejde fordi man selv har været en del af det, og man kan komme til træning og gøre et eller andet, ikke. Det kan du jo ikke som fan, vel. Der har man jo sikkert sin egen måde at gøre tingene på. Jeg har det med at... jeg læser lorten og bare siger "OK, altså det er fint nok, ikke... den anden træner synes bare de er fantastiske" og alt sådan noget, ikke... "ja, ja, den er god med dig". Hvad der nu skal til, ikke. Altså, det er selv-pineri ikke, men det er en måde at få kampen ud af systemet og komme videre, ikke.

K: Hvilket hold anser du som FCK's største rival og hvorfor?

TV: Jamen altså, det er vel Brøndby og Midtjylland og det er jo... altså... den helt korte forklaring er jo økonomi, ikke, altså. Brøndby blev jo reddet af nogle rigmænd som godt ville stå og brønde 1000 kroners sedler af, ikke. Og det er måske så lykkedes i år at få lidt valuta for alle de penge. Midtjylland, det er jo også

en rigmand, ikke. Så der er jo nogle måder man kan gøre det på, der er rigmænd og så er der sådan den måde som FCK gør tingene på hvor man har andre forretningsområder man blander ind i det og sådan noget. Men... altså... ja. Sådan er det jo.

K: Hvordan... ligesom du prøve at forklare hvordan du ser på andre som støtter FCK, hvordan ser du folk som støtter Brøndby og Midtjylland?

TV: Jamen altså. Dybest set kan jeg jo sagtens sætte mig ind i at det gør nøjagtigt det samme som jeg gør. Det er sådan mere når at det... det som pisser mig af, det er mere når de kommer med nogle udsagn jeg synes er forkerte. Og man kan sige. Det kan man jo ikke rigtig bruge til noget. De ser bare verden anderledes, ikke, og sådan er det. Og det kan man ikke. Altså jeg kan godt være saglig og velargumenterende. Men hvis du står overfor en, så vil de jo bare sige "fuck dig", ikke. Altså.

K: Er det noget du oplever?

TV: Altså, vi har jo... der er Brøndby fans herinde, ikke. Og det er sjovt fordi de har jo virkelig gået stille med dørene, så jeg var jo spændt på at se nu her hvor det går godt, om der er nogle af dem der blev sådan... nu har jeg jo aldrig været hånende eller været ondskabsfuld. Så selv Henrik som er total Brøndby fan, ikke, han var stadigvæk, du ved, overfor mig har han i hvert fald været afdæmpet, ikke. Men han har da godt lige villet spørge, altså, med et smil på, når han... inden han blev sygemeldt, ikke. "Nå, hvad så", ikke. Og så hvis det ikke er godt, ikke. Men så har jeg jo til gengæld altid holdt min sti ren, ikke og ikke, fordi jeg har sagt at der var jo ikke grund til at gøre andre folk kede af det eller sure, vel.

K: Hvilken indflydelse har det på din dagligdag at der er sådan den her...

TV: Nå, men det synes jeg er hyggeligt. Det synes jeg. Men jeg har det også stadig sådan at, dengang hvor Brøndby var ved at ryge ud, det kunne da være meget sjovt. Jeg ved godt de sagde at det kunne være dårligt for FCK fordi så mistede de en af deres største konkurrenter og det er dårligt for FCK. Men der vil skadesfryden være at det gik pisse dårligt for Brøndby. Den var større end hvad af logiske årsager man skulle tænke på, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvad det var du følte i forhold til det med Brøndby her?

TV: I forhold til hvad?

K: Det med at Brøndby var lige ved at rykke ned, kan du prøve at beskrive hvad det var du tænkte?

TV: Det var bare et håb om at de røg ned [griner]. Altså. Ligesom du har et ønske om at din klub vinder. Eller hvis du forestiller dig at Danmark's videre deltagelse var afhængig af et andet resultat, eller, så ønsker du jo noget... at der gør... men her er det så bare lagt sammen med at du har den her rivalisering. Igen en blanding af det ene og det andet. Man kan sige at i det her tilfælde var det jo ikke fordi at... FCK ville jo ikke blive mere mester af at Brøndby røg ud. Det var bare sådan lidt... et eller andet, så kan de lære det eller så kan de lukke røven. Så kan man altid hive den op, ikke. De har det jo, de har jo brugt rigtig meget i de sidste mange mange år, hvor de ikke har vundet over FCK, så har de brugt meget den der 5-0'er, ikke. Og det er ikke lykkedes FCK at vinde mere. Så et eller andet sted, så tror jeg at de fleste FCK fans har det sådan "kan vi ikke bare en gang snart bare vinde 5-0 eller 6-0 over Brøndby og så er den ligesom udlignet", ikke. Men det er klart, at hvis du er... hvis jeg møder en Brøndby fan som begynder og sådan noget, så siger jeg "OK altså, hvad har I vundet de sidste mange år?", ikke. Man tager jo det frem man kan give igen med, ikke. Sådan er det. Sådan er den der rivalisering eller det der spil der er. Man bruger det man kan, ikke.

K: Kan du prøve at beskrive hvordan den her rivalisering den har haft indflydelse på dit liv som FCK tilhænger?

TV: Det er jo klart at hvis du har en situation hvor at du siden altså 2005, det er sidste gang de vandt med Laudrup, det vil sige i 13 år, eller sådan noget, ikke, har de ikke, stort set andet end måske... var der ikke en finale i Parken, en pokalfinale. Men det blev så også det eneste de har vundet, ikke. Og det er jo klart, altså. Det er sådan en effektiv måde at... jeg kan sige det på den måde at jeg har en kammerat som jeg ikke ser så meget mere, men det er der så en anden forklaring på... men vi havde et stående væddemål på om at hvis FCK blev mestre så skulle jeg have en kasse øl af ham og omvendt. Og han nåede at få det én gang og så var han altså virkelig på den grønne gren og så da han fjerde år skulle komme og aflevere den så ville han gerne ud af den for han kunne godt se at, altså, det var den ultimative ydmygelse at han bakkede ud af det væddemål for det syntes han ikke var sjovt længere.

K: Har du mange Brøndby fans i din vennekreds?

TV: Nej, det har jeg sgu egentlig ikke. Det har jeg egentlig ikke. Eller også så er det bare nogen der ikke går op i det... nej det har jeg sgu ikke. Ikke nogen jeg ser fast. Jeg har en masse fra tidligere. Altså sådan er det jo. Så bliver man, så får man børn og så går man en anden vej og så begynder man at lære mennesker at kende som er på samme sted som dig og derefter. Så jeg kan sagtens sige "Michael på Bornholm, Paul i Dragør" altså, "alle dem og dem og dem". Men det er ikke nogen jeg sådan ser fast mere. De kammerater jeg

ser mest, de er enten pisse ligeglade eller også så var de FCK fans. Der er ikke nogen... men jeg ville sidde og sige at... de er jo ikke røg fra fordi de var Brøndby fans. Altså slet, slet, slet ikke.

K: Hvordan oplever du folk der støtter Brøndby? Hvordan vil du beskrive en Brøndby tilskuer?

TV: Altså. Der vil jeg sige at der er jeg så... jeg er jo ikke sådan en hardocre bøv som altså ser tingene sort og hvid, så. Der er jo, der er jo mennesker som er ligesom mig som bare holder med et andet hold, så det er jo det. Der er ikke noget der.

K: Har du været til derby?

TV: Ja, det har jeg været mange gange, jo.

K: Hvad var det for nogle oplevelser?

TV: Jamen det var jo fra dengang fra før hvor at man godt kunne sidde sammen med en anden fan, så jeg har ikke været til det de sidste... jeg synes så også at de sidste rigtig mange derbyer det er sådan nogle 0-0, 1-0, 0-1'er. Altså. Der er ikke... altså der var en pokalfinale i år, ikke, hvor FCK vandt 3-1. Men at kalde 3-1 målrigt, det er jo også en tilsigelse, men det er det jo faktisk i forhold til hvad der har været tidligere, ikke. Ellers så har det jo været en lang række af 0-0 og 1-0'er til FCK. Bortset lige fra sidste gang.

K: Så det er faktisk blevet for...

TV: Det er bare kedeligt, ikke. Spændingen har ligget i 0-0 kampe og egentlig ligesom da Brøndby vandt i den omvendte kamp i år på deres bane hvor vi scorede i overtiden, ikke. Og jeg har jo set FCK lave det samme masser af gange. Men den der irritation ikke, den er røv og nøgler. Have en kamp hvor man tænker at det bliver 0-0 og så bliver det ikke alligevel, ikke. Så... der ligger jo noget spænding i det og noget et eller andet som gør at en kamp lever. Men hvis man skal se det som ren underholdning udefra uden at holde med et eller andet hold, så har det været kedeligt ikke.

K: Hvor ofte går du til fodbold nu?

TV: Det er... på et år... der er det vel en 10 gange.

K: Så det er stadig næsten halvdelen af jeres hjemmekampe? Og hvilke kampe foretrækker I at se?

TV: Det er de her Europæiske kampe, ikke...

K: Og i hvor mange år har du holdt med FCK?

TV: De startede i 1992, så kan du så...

K: Men det var B1903 før?

TV: Ja og det var igen, mest på grund af min kammerat, altså jeg havde ikke noget tilhørsforhold. Og B1903 havde også en størrelse hvor jeg jo som fodboldspiller... jeg har jo trods alt spillet Danmarksserie engang, ikke. Der spillede vi jo også imod B1903, så B1903 var jo en modstander og der er jo ikke nogen af ens modstanderhold man holder af, vel. Så der var det jo kun fordi min kammerat spillede på det at jeg så de der kampe. Det var jo, altså... jeg var jo næsten ligeglad bare han spillede godt, ikke. Så det var først noget der kom langt senere den der fankultur ikke. Og det tror jeg, som jeg sagde til dig, det er kommet lidt med fordi at man måske har haft et behov der skulle dækkes, uden at jeg kan sådan dybere beskrive det. Fordi jeg har jo ikke været fanatisk. Men altså... man oplever de her mennesker, altså du kan jo se at folk de brænder for det, ikke, og de kan gøre ting som de aldrig vil gøre ellers. Både dumme og sjove ting, ikke. Og det er jo også den man bliver grebet af, ikke.

Appendix D19.3 Summary

Jeg begyndte at følge FCK fordi min kammerat spillede i klubben. Mine mest mindeværdige oplevelser er dem hvor det hele bare sydede og atmosfæren i Parken var elektrisk. Med alderen har det fået større betydning at holde med FCK fordi det giver et tilhørsforhold som er rart at gå op i. Det er en slag afløser for den energi man har. Det var den klassiske måde at gå til fodbold hvor man tog ud og fik en enkelt øl forskellige steder på Østerbro og så nogle gange i byen bagefter.

Jeg har haft en slags tradition at tage ind og se lokalderbys med en masse Brøndby kammerater. Men livet ændrer sig og de kammerater ser jeg ikke så meget længere. Dengang var stadion ikke delt op på samme måde som i dag. Dengang måtte vi godt sidde ved siden af hinanden og håne hinanden. Det kan man ikke i dag hvis man holder med hvert sit hold. I hvert fald ikke når vi snakker Brøndby og FCK. Når jeg går til kamp, så sidder vi på langsiden. Hvis jeg får billetter er det A-tribunen. Jeg er ikke en del af den fankultur. Jeg søger det ikke og bliver ikke grebet af det. Det er mere stille og roligt. Jeg er ikke sådan en der prioriterer FCK over alt. Jeg tror simpelthen det er livet med familie og børn og andre aftaler der overtager.

Jeg har måske projekteret min støtte til FCK ned på mine drenge. Så i dag tager jeg primært til fodbold hvis én af mine drenge har lyst til det eller hvis jeg får en billet fra min kammerat. Jeg synes det er fedt at nogen gider at følge FCK i tykt og tyndt. Men det retfærdiggør jo ikke at lave ballade. Det ligger fjernt for min opfatteevne. De mennesker har bare en anden indgangsvinkel til livet. Det kræver at man ikke har så meget andet.

Selvom jeg ikke er så meget på stadion, så gør det stadig ondt når det går dårlig og det gør mig glad når det går godt. Så det har da indflydelse på mit humør. Brøndby og FC Midtjylland er FCK's største rivaler. De er de største sportslige trusler. Hvis Brøndby skulle rykke ned så vil der da være skadesfryd. I min dagligdag så betyder rivaliseringen ikke mere end lidt hyggelig drilleri. Det er meget sjovt. Men det er også afdæmpet, for der er ingen grund til at gøre andre kede af det.

Appendix D20 VS interview

17/11/2017, 14:00, 42:50 minutes

Appendix D20.1 Demographics

- 1) Age: 27
- 2) Gender: Male
- 3) Nationality: Danish
- 4) Area of living: Jylland
- 5) Educational level: Short-cycle tertiary education
- 6) Civil status: Single
- 7) Kids/living at home: 0
- 8) Club: FC Copenhagen
- 9) Years as spectator: 15
- 10) Games per year: 35-40

Appendix D20.2 Interview

K: Kan du prøve at fortælle mig hvordan FCK blev dit favorit hold?

VS: Jamen der er ikke den vilde historie. Jeg har ikke en far der har taget mig med på stadion eller noget. Jeg kom ind i en klasse hvor alle var FCK fans og så er jeg bare den eneste der har holdt ved lige siden, kan man sige. Jeg har bare altid vidst... den første kamp jeg ser det er en Brøndby-AGF kamp, den siger mig ingenting og ser jeg en FCK-AGF kamp hvor jeg sidder og kigger ned på fansene, kan jeg bare huske. Og det er ligesom det. Det er den eneste historie jeg har, som sådan.

K: Hvordan var det at komme ind i den klasse der?

VS: Det var meget fint, altså, det var helt nyt for mig at komme ind i en ny klasse. Det var i 1. Klasse nemlig. Jeg havde skiftet skole, så det var sådan rimelig vigtigt for mig at falde ind med de andre og så videre. Så det var rimelig normalt for mig bare at holde med FCK for det gjorde de andre også. Så det var egentlig ikke, det er ikke den helt store fortælling der er omkring det.

K: Det er også fint. Hvad betyder det for dig at være FCK supporter?

VS: Det betyder alt. Det er blevet et omdrejningspunkt for mig. Det betyder vanvittigt meget for mig og sådan noget som at tabe til Brøndby, det kan nage mig, det nager mig stadigvæk at vi har tabt til dem. Så det

er... det betyder rigtig meget. Det kan også... det påvirker mit humør rigtig meget. Hvis vi taber. Også bare lige nu, sådan generelt at vi spiller så dårligt som vi gør og sådan noget. Også bare en anden ting er især det der som er meget forskelligt fra andre fans vil jeg tro, jeg betegner FCK som "vi", altså, at jeg er en del af FCK. Det er der mange der synes er lidt sjovt at jeg siger "vi" hver gang. Det synes jeg at det indikerer egentlig meget godt hvor meget det betyder for mig.

K: Kan du prøve at beskrive din udvikling som fan og tilskuer af FCK?

VS: Ja. Altså dengang jeg var mindre gik jeg meget op i hvad for nogle spillere vi havde og sådan noget... jeg gik meget op i det der... man var meget fan som var det med at man havde... jeg gik meget op i hvornår spillerne havde fødselsdag og sådan noget. Det gør jeg ikke så meget mere. Nu går jeg mere op i hvordan klubben den udvikler sig. Jeg går meget op i... Altså, jeg er en del af det her tribuneudvalg som vi har hvor vi laver tifoer og så videre. Hvor de sidste 2-3 år der har jeg stået for at designe de her forskellige tifoer vi har lavet. Så det... jeg er blevet mere og mere fan. Nu er der ikke noget der hedder en rigtig fan. Jeg vil godt indrømme at man føler sig lidt som elite-fan nogle gange når man laver så mange ting, synes jeg.

K: Kan du prøve at beskrive hvad de her aktiviteter de går ud på?

VS: For eksempel tifoerne der, sådan noget som Brøndby kampen og sådan noget, der sidder vi jo... vi sidder en flok på altså 7-8 mand der sidder og snakker om hvad vi skal lave og så videre. Jeg bor så herovre [Aarhus], så det er tit på nettet hvor vi lige skriver sammen om idéer og så videre. Og så er det bare at designe de her forskellige tifoer hvis vi får en god idé. Begynde at lave forskellige skitser og se hvad folk siger det. Prøve at få det lavet så godt som overhovedet muligt, så det ser godt ud. Og så kommer produktionen så i gang. Det er jeg så ikke så meget en del af særlig meget fordi jeg bor herovre [Aarhus]. Men det er helt klart det der tager længst tid. Sådan en tifo kan tage 3 måneder at lave. Så. Alt afhængig af hvor stor den er selvfølgelig.

K: Hvordan er du blevet en del af alle de her ting?

VS: Det hele startede med den her gruppe der hedder Urban Crew. Som er den ledende gruppe på tribunen. De havde lavet en hjemmeside. Og så var jeg begyndt lidt at lege med det her med at designe hjemmesider og så videre. Og så tilbød jeg dem bare at lave hjemmesiden så den så lidt fed ud. Og det gjorde jeg så. Og så bagefter så begyndte de jo at tage kontakt til mig fordi de jo godt kunne se at jeg kunne nogle ting og så begyndte jeg at lave nogle designs til merchandise til Sektion 12. Det hedder vores tribune. Lave nogle trøjer til dem og så videre. Og så udviklede det sig ligesom bare derfra. Så kom jeg tættere og tættere ind på det.

K: Hvad er forskellen på Urban Crew og Sektion 12?

VS: Urban Crew er en decideret gruppe og Sektion 12 er vores tribune bag målet.

K: OK. Og Urban Crew står på Sektion 12?

VS: Ja.

K: Er der andre der står på Sektion 12?

VS: Urban Crew, det er den største gruppe der er. De har så nogle underfraktioner der hedder Urban Boys og Urban Juniors, alt afhængig hvor gammel man er bliver man placeret deri. Det synes jeg ikke. Jeg er ikke en del af Urban Crew.

K: Det er du ikke? Hvad vil det sige at være en del af Urban Crew?

VS: Urban Crew det er en. De betegner sig selv som en ultras gruppe. Og det er, det er lidt svært for mig at være en del af Urban Crew når de har mange aktiviteter uden for fodbold også. Jeg har fået tilbudt at komme med, men jeg kan ikke rigtig se nogen grund til at være med i en gruppe når man ikke kan deltage i de forskellige ting de laver. Det kræver... det er vigtigst for mig bare at komme ind og se fodbold og se FCK spille. Så på den måde, så... det er en gruppe der... de laver næsten alt indenfor FCK. De står for de forskellige ture der bliver arrangeret. De står for alt det her merchandise der bliver lavet under tribunen. Tifo produktionerne. De står næsten for... de står generelt for det hele.

K: Hvem er der ellers, udover Urban Crew?

VS: Næsten alle andre grupper er lukket ned ved siden af. Så er der også hooligans gruppen der hedder Københavns Hooligans. Det er den eneste gruppe der ellers er.

K: Kan du prøve at fortælle mig om nogle af de oplevelser du har haft når du har set FCK spille?

VS: Der er jo mange. Det er jo derfor man tager til fodbold, jo. Jeg har. Et af de største minder jeg har overhovedet, det er et af dem der står helt printet i hovedet på mig. Det er en Brøndby kamp, jeg kan ikke huske hvornår det var, men vi spiller... Brøndby kommer foran 1-0, kan jeg huske, og vi er egentlig bagud

hele kampen. Og så kan jeg huske at det er der hvor Dame N'Doye han spiller for FCK og Dame N'Doye har jo altid været en FCK yndling, kan man sige. Han har for eksempel også tatoveret Urban Crews logo på håndleddet. Men så, ja, han scorer... eller Cesar Santin han scorer til 1-1 sådan lige i slutminutterne og i aller sidste øjeblik der scorer Dame N'Doye til 2-1. Det er den fedeste måde at vinde et derby på. Overhovedet. Det er helt klart et af de største minder jeg har. Der er rigtig mange, men det er et af dem der betyder aller mest for mig.

K: Hvad var det for en oplevelse?

VS: Det var bare total ekstase. Jeg kan huske at Dame N'Doye han kommer ud til os og jeg fik krammet ham og sådan noget. Det er sådan nogen... men jeg var ikke særlig gammel, jeg har været, jeg tror jeg har været en 17, tror jeg. Så det var bare. Det er sådan en af dem der som jeg altid vil huske på. Men er også mest på grund af at det er imod Brøndby og den måde vi vinder på.

K: Hvad er det for en oplevelse for dig at gå til fodbold?

VS: Jeg tager til fodbold fordi jeg gerne vil støtte FCK. Jeg mener at hvis jeg skal kræve noget af vores spillere så mener jeg at man skal være på stadion for at kræve lidt, altså. Jeg synes ikke rigtig man kan sidde derhjemme og så påstå man er fan og så videre. Også sidde samtidigt og kræve at vi skal vinde det ene og det andet, hvis man stadigvæk ikke kommer på tribunen selv. Så det er det det bunder sig i, i bund og grund. Hvis jeg skal have lov til at brokke mig, så skal jeg ligesom også selv stå der, kan man sige. Jeg mener at man skal... man taber og vinder med holdet. Hvis du skal brokke dig så skal det også være til spillerne. Det skal ikke være til alle mulige andre. Så, ja, for eksempel her til Brøndby kampen sidste gang der tog vi jo til træningen dagen før for at tage en snak med spillerne og fortælle dem hvor meget det egentlig betød for os og så videre. Så det... det, ja. Jeg mener at det er lidt det. Det betyder lige så meget for mig at komme til træningen dagen før, som det gør at at komme til kampen.

K: Hvad var det for en oplevelse at tage ud til kampen dagen før?

VS: Det var den her. Det er en vigtig kamp, vi spiller ad helvedes til jo. Så det var sådan rimelig vigtigt for os at forklare spillerne at det gælder virkelig alt lige nu og vi har den her rekord vi ikke måtte miste og så videre. Vi havde lavet breve individuelt til alle spillerne. Som de fik selvfølgelig. Det var bare at vise at det virkelig betød noget for os. At de vandt den her kamp og så videre. Det var også det. Så kan man tillade sig at brokke sig bagefter. Stå til spillerne og sige "det er fandme ikke OK det der". Det vil jeg ikke føle helt på samme måde hvis altså, hvis vi ikke selv havde gjort noget. Det følte jeg ligesom at vi gjorde hvad vi kunne.

K: Hvad er det for en oplevelse at være på stadion for dig?

VS: Det er svært at forklare. Det er den der følelse at gå op af trappen. Der er ikke rigtig noget der slår det. Når man kommer op på tribunen og så møder sine kammerater og sådan noget. Det kan godt være... du gør det jo hver uge, så kommer du ind og det kan godt virke lidt ensartet, men man bliver sgu ikke træt at det. Jeg gør i hvert fald ikke. Jeg ved ikke lige hvordan jeg skal forklare hvad følelsen er. Men det betyder i hvert fald sindssygt meget for mig.

K: Kan du beskrive hvad der sker på sådan en kampdag. Hvad du laver?

VS: For os. Altså for mig personligt, der tager sådan en kamp, den tager jo næsten hele dagen. I hvert fald hvis det er på hjemmebane. Så. Ja, det er egentlig bare at tage en tur derover. Nogle gange så drikker vi, nogle gange så gør vi ikke. Så sidder vi bare og hygger. Tit så tager vi ud og spiser inden eller... vi er jo den der samme flok der tager afsted hver gang.

K: Hvad er det for nogle folk?

VS: Det er bare nogle Jyske drenge der også holder med FCK. Jeg har stået for nogle busture herfra Jylland og derigennem har jeg så mødt nogle flere drenge som havde det på samme måde som mig, kan man sige. Ja. På den måde er vi så bare begyndt at snakke sammen og begyndt at tage til kampene sammen. Altså, jeg har aldrig problemer med at komme til kampen for der vil altid være en bil eller nogen at tage af sted med. Så. Ja.

K: Og så kører I afsted?

VS: Så tager vi afsted. Vi tager afsted jo tit om morgenen vi tager afsted, klokken 10 måske. Og så. Ja. Så kører vi bare derover. Så finder vi ud af på vejen hvad vi lige skal, om vi skal ind og spise eller et eller andet. Og så er det bare direkte på stadion og nogle gange så bliver vi derovre og nogle gange så tager vi bare hjem. Alt efter hvordan det er gået, ikke.

K: Er der nogle ting under kampen som I foretager jer, som der er ritualer for under kampe?

VS: Altså... den tribune vi står på er en stemningstribune. Det er ikke et ritual men det er ligesom et must at man synger med og man giver sig lidt. Så det... jeg har ikke noget personligt ritual. Jeg har sådan lidt... jeg

kigger altid op på, der er et hjørne hvor der er et FCK logo i Parken, helt oppe øverst ved taget. Der har jeg at jeg står altid og kigger på det op til kampstart. Det er sådan... jeg ved ikke hvad det. Det er bare sådan en ting jeg er begyndt at gøre. Det er forholdsvis nyt at vi har fået det her logo oppe i hjørnet, så jeg tror bare det er det. Jeg er jo pisse glad for det logo. Så. Man bliver... jamen jeg ved sgu ikke hvad man skal sige. Der sker sgu ikke rigtig noget. Jeg er bare begyndt at lægge mærke til at jeg kigger rigtig meget derop når det er jeg står derinde.

K: Du sagde at det er et must at man er med. Kan du prøve at beskrive hvad det er for aktiviteter I laver i sådan en kamp?

VS: Vi har jo en capo. Vi har en der står med en mikrofon... vi har faktisk 3 der står med en mikrofon, der ligesom starter sangene og så videre. Det... det er bare vigtigt at folk er med. At der er en grund til at de står på Sektion 12. Det er en stemningstribune og det er en tribune. Det er en forholdsvis ny tribune stadigvæk. Den er fra 2004, mener jeg det er. Den er ikke fuldt etableret endnu, synes jeg ikke, men vi... altså den er stadig godt på vej. Men det er ligesom der man stiller sig hvis man gerne vil... jamen fest og synge og kæmpe for FCK eller hvad skal man sige. Så det... der er jo også de her plakater der sidder på dørene op til Sektion 12 hvor der står at... hvad man ligesom kræver for at stå på den her tribune og så videre. At man ikke står og tager billeder konstant og at man ligesom skal give sig 100% og man skal følge med i kampen og så videre. Det er sådan nogle ting. Vi har jo også tribunen ved siden af, den der hedder Nedre C. Det er den gamle stemningstribune. Det er jo fra siden at FCK blev etableret. Det fede ved den tribune, den er faktisk også legendarisk, det er at de mennesker der stod og skabte stemning derovre før, er jo blevet gamle nu og står der stadig. Og den tribune er blevet lidt mere den der hygge tribune. Det er der man stiller sig... det er stadig en engageret tribune. Det er 100% nogle af de mest passionerede folk du finder i FCK's fan miljø. Men det er mere dem, du ved, de gamle drenge, der ikke rigtig kan stå på Sektion 12, kan man sige. Så det er ligesom... det er lidt at sige at Nedre C er den gamle tribune. Og Sektion 12 er den unge tribune, hvis man skal sige det sådan.

K: Kan du prøve at beskrive hvad forskellen er på de to tribuner?

VS: Den store forskel er at der tit er mange, hvad hedder det, der er meget splid nogle gange fordi der er mange på Sektion 12... jeg går også ind for fyrværkeri og så videre under ordnede forhold selvfølgelig. Det er der mange af Nedre C. Der er mange der er begyndt at indse at man godt kan fyre et romerlys af uden at det er pisse farligt. Men før i tiden for eksempel, så hver gang der blev tændt et romerlys eller et eller andet, så skulle de hele tiden brokke sig. Så der har altid været sådan en lille krig. Men det er det der er så smukt ved det her fan miljø... der er så mange der er uenige kan man sige, men alligevel, især til de store kampe så

er det fedt at se hvordan vi samles. Vi synger jo over til Nedre C nogen gange hvor de skal svare tilbage. Man kan virkelig godt mærke at "OK fint nok, det her er en ekstremt vigtig kamp". Så kan man ligesom høre hvornår vi ligesom samarbejder og hvornår vi ikke gør. Eksempelvis efter Brøndby-kampen, med alt det her ballade med politiet, sidst. Der var der kæmpe splid imellem Nedre C og så Sektion 12, for vi har... personligt er jeg ikke stor fan af politiet til fodbold i hvert fald.... Jeg synes ikke de... de er ikke deres opgaver voksne i hvert fald. Og så har vi... det er sådan en generel holdning der er på Sektion 12 mellem de folk der er. Det er meget unge folk og sådan noget. Så har vi haft et banner oppe på vores tårn, det der capo tårn, der hvor ham med mikrofonen... ham med mikrofonen bliver kaldt en capo. På capo-tårnet der havde vi hængt sådan et banner hvor der var en politibetjent og så en streg over. Så hang det her banner... det var et anti-politi-banner kan man sige... og så, hvad hedder det, ja så... folkene fra Nedre C syntes jo at det var dybt upassende at have sådan et banner oppe efter sådan en kamp. Det kan jeg også godt give dem ret i. Men det ændrer jo ikke... vi har haft det før det skete og selvfølgelig skal vi også have det efter det er sket. Så det er sådan nogle ting folk tit er uenige om.

K: Er der andre grupper end Nedre C-gruppen og Sektion 12-gruppen på stadion?

VS: Nej. Altså Nedre C er hele vores tribune. Hele C-tribunen. Og Sektion 12 er hele Nedre B. B-tribunen er den bag målet.

K: Hvad med resten af stadion?

VS: Jamen altså, A-tribunen er sådan lidt mere en, hvad hedder det, hvad kalder man det. A-tribunen er den der VIP tribune hvor... og lidt med... den neutrale tribune. Så det er ikke altid der er fyldt med FCK fans. Men altså, til de store kampe, for eksempel til Europa kampene. Der er der FCK fans på alle tribuner undtaget udebanetribunen, selvfølgelig. Så der er A-tribunen også tit med. Der har vi også sådan en sang hvor vi synger over til Nedre C og så Nedre C synger tilbage til børnetribunen og så børnetribunen synger videre til A-tribunen. Det er også... der er et lille samarbejde imellem alle tribunerne, men... det er det der er fedt ved den her... at der er så mange forskellige folk. Altså. På A-tribunen der sidder der tit folk med slips og så videre. Så, det er sådan lidt mere... det er den tribune som... vi er lidt ligeglade med den, kan man sige.

K: Hvad kendetegner den type mennesker der er på den tribune?

VS: På A-tribunen?

K: Ja.

VS: For det meste er det sådan nogle kendisser og, ja, slipsefolk kan man sige... det er sponsorer og sådan noget som sidder derovre. VIP-tribunen er nemlig A-tribunen. Eller VIP Loungen og så videre er omme bag A-tribunen nemlig. Så. Det er sådan lidt. Altså groft sagt, så er det ligegyldige mennesker. For mig [griner].

K: De aktiviteter og den måde som FCK fans agerer på. Hvordan differentierer den sig fra andre grupper i Superligaen?

VS: Jeg sammenligner generelt FCK med Brøndby kun. Fordi, der er ikke rigtig andre klubber vi går op i, kan man sige. En FCK fan hader Brøndby... og så er der bare de andre klubber. Altså. AGF hader man også lidt, men det er ikke den store, ligesom med Brøndby, kan man sige. Men hvis vi skal sammenligne os med Brøndby, så tit... Brøndby er jo meget... de synger meget omkring hvor meget Brøndby betyder for dem og altså, de synger meget om... det er det vi kalder lidt sådan noget pladderromantik. Hvor vi er sådan lidt mere nede... jeg synes selv at vi er sådan lidt mere nede på jorden og synger lidt mere reelt om tingene. Hvor jeg synes at Brøndby er gode til at overdrive det lidt. Altså. Jeg kan ikke tage det seriøst når der står en Jyde Brøndby fan som kommer til 2-3 kampe og står og synger at Brøndby betyder alt for ham. Jeg synes at det er useriøst. Det er der at jeg synes at vores, vi er lidt mere reelle, men det skal jeg også sige. Jeg har også FCK brillen på. 100%. Så det er måske bare for distancere dem.

K: Hvordan vil du beskrive den gennemsnitlige Brøndby tilskuer?

VS: Hvordan jeg vil beskrive en Brøndby tilskuer? Det vil du ikke høre...

K: Jo, det vil jeg gerne høre.

VS: [Griner]. Jamen altså. Det er jo ikke rigtig, men jeg synes at Brøndbys fans generelt er lidt. De har skyklapper på. Og kan ikke rigtig se hvad der sker. De er dobbeltmoraliske ad helvedes til. Ja. Og spiser alt råt, kan man sige. De har en rigmand der ligesom styrer deres klub men på samme tid så siger de så at de er imod moderne fodbold. Det hænger ikke sammen i min verden i hvert fald. Så der er... jeg kan ikke... jeg er sgu ikke meget for at stå og... det gider jeg sgu ikke... jeg gider ikke stå og snakke om dem.

K: Hvordan vil du så beskrive en FCK tilskuer?

VS: Jeg mener, jeg synes at vi er sindssygt forkælede. Det er jo, det jo sygt at en klub som vinder sølv stadig kan være skuffede. Ja. Jeg er til gengæld også stolt over at man kan være skuffet over at vinde sølv. Men vi er en forkælet. Vi er møgforkælede. Alt det her med at vi taber hele tiden lige nu og, ja, alt det her.

Personligt synes jeg at det er lidt sundt for jeg synes sgu at det er godt at man lige får rensset lidt ud og kan se hvem det er der bliver og hvem det er der smutter når det går lidt dårligt. Så. Ja, jeg synes bare generelt at FCK fansene er forkælede. Så det er lidt det.

K: Hvordan viser du i din dagligdag at du støtter FCK?

VS: Jamen altså, jeg går tit rundt i vores merchandise. Sådan til hverdag. Jeg går faktisk mere rundt i FCK tøj end jeg gør til kampene. Det er egentlig ikke fordi at der nogen speciel grund til det. Men ja. Det er mere til hverdag at jeg har mit FCK tøj på. Det er der jeg føler at det er fedt at vise det. Jeg er altid glad for at rende rundt i en FCK trøje. Jeg synes det er fedt at folk kan se at jeg er FCK fan og sådan noget. Og det er også fedt nok nogle gange når man får nogle kommentarer eller et eller andet. Så.

K: Er der andre måder du viser det på?

VS: Hvad for noget siger du?

K: Er der andre måder du viser det på?

VS: Jeg har jo også en FCK tatovering på benet. Men ellers, nej. Generelt i min omgangskreds og sådan noget. Alle ved jo at jeg er FCK fan og, ja, så det er sådan lidt. Uden at sige for meget, men der er rigtig mange her i Aarhus for eksempel. Jeg arbejder jo midt inde i Aarhus, så jeg har haft kunder der er kommet ind med Champagne og vin og sådan noget når vi har vundet. Folk som jeg ikke decideret kender, men, kender igennem butikken kan man sige. Det er lidt svært at forklare men jeg har den der fornemmelse af at alle ved jeg er FCK fan, selvom jeg ikke kender dem.

K: Hvad betyder det for dig at have det at alle ved det?

VS: Det betyder ekstrem meget. Det betyder vanvittigt meget for mig. Det synes jeg er fedt. Jeg er stolt af at blive kaldt FCK fan. Jeg kan godt lide det. Det gør mig absolut ingenting.

K: Hvilken indflydelse tror du det har på din dagligdag eller hverdag at folk ved det og du ved at folk ved det?

VS: Det ved jeg ikke. Det har sådan set ikke nogen indflydelse på mig, synes jeg ikke. Det er jo bare. Det er normalt, kan man sige. Så det er ikke noget jeg går og tænker over.

K: Hvordan tror du at rivaliseringen med Brøndby har indflydelse på din support af FCK?

VS: Hvordan mener du?

K: Det at der er en rivalisering med Brøndby.

VS: Nårh, som sagt så betyder det meget for mig. Altså, det er de her Brøndby kampe vi sådan groft sagt lever for, kan man sige. Det er her at man virkelig kan mærke at, det er det her der er de fede kampe. Men når det så er sagt, så er jeg stadig helt fint tilfreds hvis Brøndby de går konkurs og dør fuldstændig ud. Det gør mig absolut ingenting.

K: Hvad vil der så ske?

VS: Jamen så... det kan godt være vi mister de her kampe. Men jeg vil hellere miste de her kampe end jeg vil have Brøndby de får lov til at smide deres mundlort ud hver dag. Så.

K: Hvordan er det startet, den her rivalisering med Brøndby, for dit eget vedkommende?

VS: Det er jo startet. Det er jo bare historie. Det er jo ikke noget jeg har været en del af overhovedet, men. Det er jo startet i sin tid fordi at Brøndby var de store dengang FCK blev etableret. Og så er det jo, det er på Københavns Vestegn de bor så det er jo sådan en lokalrivalisering også. Så det har været lige fra starten af at man ligesom ikke har kunnet lide hinanden, kan man sige. Og så er det bare begyndt at blive sådan en ting, altså. Hvis du er FCK fan, så hader du Brøndby. Sådan er det bare. Hvis du spørger en yngre FCK fan, så vil jeg næsten vove at påstå at han ikke ved hvorfor at han hader Brøndby. Så. Det er bare sådan en ting, det er bare blevet en normal ting at hvis du holder med FCK så hader du også Brøndby. Det går hånd i hånd.

K: Så hvis jeg spørger dig hvorfor at Brøndby er FCK's største rival så vil du sige at det er fordi at hvad?

VS: Det er fordi at de er de eneste der har kunnet måle sig med os i dansk fodbold vil jeg sige, umiddelbart. Det er jo os der har væltet dem af, kan man sige. Så.

K: Var du til derby sidste søndag?

VS: Ja.

K: Hvad var det for en oplevelse? Kan du fortælle mig hvad det var for en tur og hvad I lavede og hvad der skete?

VS: Altså, vi tog jo afsted pisse tidligt lørdag morgen for at mødes med spillerne. Vi indlogerede os på et hotel fordi at... normalvis så plejer jeg at bo hjemme ved nogle kammerater, men op til de her kampe der... nogle gange så har jeg bare lyst til at drikke mig pisse stiv fordi at jeg hader de her kampe, samtidigt med at jeg synes det er de fedeste kampe overhovedet. Man er pisse nervøs og så videre, så jeg vidste... så havde vi bare indlogeret os på et hotel og så havde vi snakket lidt om at tage i byen hvis det var... men det var fordi at der var ikke så mange ting at lave inde i Parken. Vi plejer normalvis at lave tifoer og sådan noget og sætte tingene op og så videre. Men der var jo total boycott fordi at politiet havde sagt at vi ikke måtte have de forskellige ting med ind og sådan noget. Så der er jo ligesom boycott af det hele. Så der var ikke så mange ting der skulle laves, så det endte egentlig bare med at vi tog i byen i stedet for. Og så dagen efter så mødtes vi klokken 8, alle drengene, og der fik vi noget brunch, det gør vi altid. Og så er det egentlig bare stille og rolig opstart med lidt øl og så videre og så bare ind på stadion. Vi skulle så lidt tidligere ind på stadion fordi vi skulle have nogle ting klar derinde. Og så var vi ude, jeg var ude og give nogle foldere... vi skulle gøre opmærksom på at vi boycuttede og så videre, så folk ikke gjorde noget dumt. Så havde vi skrevet de her foldere hvor der bare stod at der var boycott i dag på grund af politiets restriktioner og så videre. Og det var egentlig det. Og så var det bare ind til kampen og se noget dårlig fodbold.

K: Hvad var det for en oplevelse til kampen?

VS: Jamen altså. Tribunen var som den plejede. Man kunne godt mærke at folk er klar. Men, der var den her følelse... man kunne tydeligt mærke på folk at de var sgu bange for at tabe. For der var også den her lille stopklods af nervøsitet, men det synes jeg også er fedt fordi at folk lever sig meget mere ind i kampen end de plejer. Så det synes jeg var en fed oplevelse at se, hvordan folk ligesom, ja, fik pulsen op eller hvad man skal sige, ikke.

K: Hvad laver du til sådan en kamp?

VS: Jeg stod helt oppe bagved og bare sang med og så, ja, jeg er meget nervøs til de der kampe så jeg sidder for det meste bare og følger med i kampen.

K: OK. Så du er ikke sådan. Alle de der fan ting du snakkede tidligere...

VS: Jo, det plejer jeg. Men i de her kampe der bliver jeg nogen gange bare nødt til at stille mig helt om bagved for ikke at falde helt sammen. Jeg er ikke god til de her kampe mod Brøndby.

K: Hvad er det der gør at du er så nervøs?

VS: Jeg vil ikke tabe til dem. Jeg vil hellere tabe et mesterskab end jeg vil tabe 3 kampe til Brøndby.

K: Hvorfor?

VS: Det betyder bare mere. Mesterskaber kan vi altid få.

K: Er der nogen bestemt grund til det?

VS: Det... det er sgu nok det der med... for det første ikke at blive hånet af sine kammerater som er Brøndby fans. Men så synes jeg bare... jeg under ikke Brøndby noget som helst og de fortjener overhovedet ikke nogen sejr overhovedet [griner]. Og det skal slet ikke være imod os. Det er bare... det har altid være sådan at det er bare utopi at de må vinde. Så det... den er sgu ikke så meget længere. Jeg kan sgu ikke forklare hvorfor jeg har fået det sådan her. Men det har bare altid betydet meget at vi ikke tabte til Brøndby og det har bare groet sig større og større kan man sige, ikke. Så.

K: Du snakkede om det her med at blive hånet af sine venner og sådan noget. Hvordan vil du beskrive at den her rivalisering har indflydelse på dit daglige liv?

VS: Jamen altså. Den har den indvirkning at når folk lige kommer sådan og siger at... for eksempel på vores arbejde så tit så joker vi sådan lidt med at når der kommer nye mennesker, når vi får en ny kollega eller et eller andet. Så har folk jo fundet ud af at jeg kan ikke lide Brøndby og så kommer de altid over og så "har du hørt at han er Brøndby fan ham der" og så kan jeg godt live lidt sådan "ej forhelved". Ja... de er altid lidt sjovt, jeg bliver altid gode venner med de her folk. Det var også den gang med Daniel på skolen. Han var også Brøndby-fan og det var ham jeg blev sindssygt gode venner med. Så det er både en... det kan gå både den ene og den anden vej, kan man sige. Så... det... det påvirker en lille smule, men nu både positivt og negativt.

K: Hvorfor tror du at du bliver gode venner med de her folk?

VS: Det er fordi at man taler jo bare lidt grimmere... det der med Daniel... det første vi sagde til hinanden det var, han siger "Er du FUCKer", så siger jeg "Ja, er du en fucking sigøjner, eller hvad?" Så står han sådan lidt. Jamen det var han. Altså, når man snakker sådan til hinanden, så kan sgu ikke andet end at blive venner til sidst.

K: Nej.

VS: Så. Jeg tror at det er lidt det. At man ligesom smider hæmningerne bare fordi man har noget til fælles. Altså, man kan sige mange ting, men der er jo stadig den her kemi imellem FCK og Brøndby fans at, vi kan ikke lide hinanden, så der skal ske et eller andet, kan man sige.

K: Kan du prøve at beskrive den her kemi imellem grupperne?

VS: Altså. Jeg... jeg ved hvem jeg ikke gider at snakke med, overhovedet. Og jeg ved. Jeg har kammerater der er Brøndby fans og dem kan jeg godt snakke med. Men der er også nogle jeg på ingen måde vil snakke med. Der er en gruppe der hedder "Alpha", fra Brøndby. Folk derfra vil jeg aldrig nogensinde snakke med.

K: Hvad er det for nogle folk?

VS: Det er en gruppe der lidt. De er meget højrøvede synes jeg. Altså de snakker for meget. Og samarbejder rigtig meget med politiet også. Især når... hvis der har været noget ballade på tribunen eller noget, så er de meget gode til at sige... og udpege folk for politiet. Og det er sådan en stikker-kultur. Det synes jeg sgu ikke. Det er jo bare for at skade vores miljø at de gør det. Sådan nogle ting, det synes jeg at det er for lavt. Det kan godt være at der er folk der har gjort noget forkert og så videre. Men der er ingen grund til at ødelægge et miljø. Vi har jo fået næsten over 100 karantæner siden sidst. Så det er sådan noget der jeg synes er useriøst.

K: Har du nogensinde følt dig utryg på stadion eller til en kamp?

VS: Ja. Men det har jeg sgu nok. Der var på... hvornår fanden var det. Der var på et tidspunkt lige efter en kamp, der kommer vi ud og så kommer der en kæmpe flok Brøndby fans løbende på den anden side. Der følte man sig lidt utryg, men det er heller ikke værre end mange gør det til, synes jeg. Altså. Jeg vil godt indrømme at jeg kunne ikke finde på at tage mit barn eller noget som helst med, til de her kampe.

K: Hvorfor ikke?

VS: På et tidspunkt, der kommer vores march ned til Brøndby stadion. Hvor der stå nogle på den anden side og kaster golfbolde og sådan noget. Det er sådan nogle ting. Jeg vil aldrig stå i en situation hvor der står et barn som har fået en bold i hovedet eller noget i den stil. Det er bare uansvarligt. Så hvis man endelig skal tage sit barn med, så skal man i hvert fald ikke gå med de her udsatte grupper, kan man sige. Dem som de prøver at angribe.

K: Hvor ofte er du på stadion?

VS: Altid. Jeg har ikke lyst til at sidde og se det i TV.

K: Hvad er forskellen?

VS: Oplevelsen af stadion. For eksempel det her med at jeg snakker jo personligt med spillerne og sådan noget. Når man ligesom er der hver gang, så ved spillerne også at man, ja, man får bare et helt andet forhold til klubben.

K: Den her oplevelse af stadion, hvad er det for en oplevelse?

VS: Det er det der med at mødes med sine kammerater og stå der samlet på grund af én fælles ting. Ja, det. Det er svært at beskrive. Man skal ligesom selv have stået der for at forstå det, tror jeg.

K: Hvis du skulle prøve at sætte ord på det?

VS: Jamen altså. Det er jo et fælles... det er et sammenhold. Det er det der er svært at forklare, det der sammenhold der er mellem folk. Det er jo folk, både folk du ikke kender men også folk du er sindssygt gode venner med. Det synes jeg det er... det er fedt. Til trods for at jeg... jeg har jo sågar stået sammen med folk der er, altså, fuldbyrdede nazister, hedder det, som ligesom lægger deres politiske holdning til side for at komme ind på tribunen. Altså, det, det synes jeg. Det er lidt en syg ting synes jeg, men det at man kan stå og snakke med sådan nogle, synes jeg jo er fedt på en eller anden måde.

K: Hvad er det for en oplevelse du har haft der?

VS: Det, det synes jeg... for eksempel at jeg møder en der står på tribunen der og jeg vidste bare at han var

nazist fordi det havde jeg set nogle artikler med ham og sådan noget. Og så står han og hilser på mig og snakker helt fint med mig. Den dag i dag der snakker jeg sindssygt godt med ham og han er ikke nazist mere. På den måde. Han har stadig sine holdninger. Men det er det jeg synes er fedt. At man kan lægge sine holdninger til side fordi man støtter en fodboldklub og man ligesom har et fælles mål eller hvad skal man sige.

Appendix D20.3 Summary

Jeg begyndte at holde med FCK fordi jeg kom ind i en ny 1. klasse hvor alle var FCK fans. Så det var rimelig normalt for mig også at gøre det. Det betyder alt for mig at være FCK supporter. Det er et omdrejningspunkt. Jeg omtaler FCK som 'vi'. Det indikerer meget godt hvor meget det betyder for mig. Følelsen af at være på stadion er ubeskrivelig for mig. Det at være der med kammeraterne. Det betyder sindssygt meget for mig. Det er en heldags begivenhed at tage til fodbold. Vi tager tit ud og spiser inden og får noget at drikke. Jeg står på Sektion 12, stemningstribunen. Der er det et must at man synger med og giver sig lidt. Det er vigtigt at folk er med. Sektion 12 er mere den unge tribune mens de gamle drenge står på Nedre C. Der er en lille krig imellem de to tribuner, fordi mange er uenige om hvordan man skal gøre tingene. Det handler om fællesskabet. Det er et sammenhold der er svært at forklare. Jeg tager til fodbold fordi jeg gerne vil støtte FCK. Jeg synes ikke rigtig at man kan sidde derhjemme og så påstå at man er fan. Jeg er en del af det her tribuneudvalg som vi har hvor vi laver tifoer og så videre. Jeg vil godt indrømme at man føler sig lidt som elite-fan nogle gange når man laver så mange ting, synes jeg. Gruppen Urban Crew er den ledende gruppe på tribunen bag mål, Sektion 12. De betegner sig selv som Ultras. Det er jeg ikke en del af fordi de har mange aktiviteter udenfor fodbold som jeg ikke kan være en del af når jeg bor i Aarhus. Generelt i min omgangskreds ved alle at jeg er FCK fan, selvom jeg ikke kender dem. Det er fedt, det er jeg stolt af.

Jeg sammenligner generelt FCK med Brøndby. Der er ikke andre klubber vi går op i. Det er bare helt normalt at hvis du holder med FCK så hader du også Brøndby. Jeg hader Brøndby. Brøndby fans har skyklapper på. De er dobbeltmoralske. Jeg synes det er useriøst. Der synes jeg vi er mere reelle. Kampe imod Brøndby betyder groft sagt alt. Det er dem man lever for. Sådan noget som at tabe til Brøndby nager mig virkelig. Det påvirker mig utrolig meget. Men det er også det fedeste at vinde et derby. Overhovedet. Det er også et af de største minder jeg har. Det var bare total ekstase. Jeg ville ikke tage mit barn med til et derby. Det er de for vilde til. I min dagligdag handler det om håneretten. Ikke at blive hånet af sine venner.